தேம்பாவணி

மூன்றாங்காண்டம்.

அநாதிநம.

தேம்பாவணி

மூன்றுங் காண்டம்.

வீரமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

இக்காப்பியம்

அவர்துகையெழுத்துப்பிரதிக்கொப்ப
இரண்டாவதுபதிப்பிக்கப்பட்டது.

புதுவை,

சன்மவிராக்கினிமாதாக் கோவிலைச்சேர்ந்த
அச்சுக்கூடம்.

1891.

IMPRIMATUR

† JOSEPH,

Archev. coad.

PONDICHERY. — Imp. de la Mission Catholique.

பொருளட்டவணை.

படலம்.	பொருள்.	பக்கம்.
	முகவுரை	௫
	சந்தங்களினட்டவணை	௭
உ௫	குழவிகள்வதைப்படலம்	1
உ௬	கருணையன்மாட்சிப்படலம்	31
உ௭	ஞாபகப்படலம்	85
உ௮	வாமனாட்சிப்படலம்	140
உ௯	வேதக்கெழுமைப்படலம்	186
௩௰	மீட்சிப்படலம்	223
௩௧	பிரிந்தமகவைக்காண்படலம்	270
௩௨	புரோகிதப்படலம்	300
௩௩	பிணிதோற்றுபடலம்	335
௩௪	தூதுரைப்படலம்	343
௩௫	உத்தானப்படலம்	361
௩௬	முடிசூட்டுபடலம்	385
	பொதுப்பொருளட்டவணை	428
	பொதுச்சந்தங்களினட்டவணை	448

சந்தங்களின்

அட்டவணை.

௨௫-வது குழவிகள்வதைப்படலம்.

பக்கம்.	விருத்தம்.	
1	௧	மா, கூவிளம், விளம், விளம், மா. விளங்கனி, விளம், விளம், மா.
4	௰௧	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
6	௰௯	மா, கூவிளம், கூவிளம், தேமா.
9	௨௯	மா, கூவிளம், விளம், விளம், மா. விளஙகனி, விளம், விளம், மா.
12	௩௯	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
17	௫௭	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
22	௭௪	விளங்கனி, விளங்கனி, விளங்கனி, விளம். மா, கூவிளம், மா, கூவிளம், மா, கூவிளம், விளம்.
26	௮௫	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
27	௯௧	மா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம்.

௨௬-வது கருணையன்மாட்சிப்படலம்.

31	௧	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
35	௰௫	விளம, விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.

பக்கம்.	விருத்தம்.	
39	உஎ	மா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம, கூவிளம்.
42	சய	மா, மா, காய், மா, மா, காய்.
47	ருச	மா, கூவிளம், விளம், விளம், மா. விளங்கனி, விளம், விளம், மா.
54	எஎ	மா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம்.
57	கூக	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
65	௱யஅ	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
71	௱ஙகூ	காய், காய், காய், காய். (இடைமடக்கு.)
72	௱சச	மா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம்.
76	௱ருஅ	காய், காய், மா, தேமா, காய்.
80	௱எக	மா, கூவிளம், கூவிளம, கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம்.

உஎ-வது ஞாபகப்படலம்.

85	க	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
87	கூ	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
90	யகூ	மா, கூவிளம், விளம், விளம், மா. விளங்கனி, விளம், விளம், மா.
93	உகூ	மா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம்.
96	ஙஎ	காய், காய், மா, மா, காய்.
99	சசூ	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
103	சூக	காய், காய், மா, தேமா.
104	சூசூ	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.

பக்கம்.		விருத்தம்.
109	அ௰	மா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம்.
112	கூ௫	காய், காய், காய், காய், மா, தேமா.
116	௱உ	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
120	௱௰அ	மா, மா, காய், மா, மா, காய்.
124	௱உகூ	விளங்காய், கூவிளம், கூவிளங்காய், கூவிளம், விளம், கருவிளம், கூவிளம், கருவிளம். மா, தேமா, கூவிளம், தேமா, தேமா, கூவிளம்.
126	௱௫எ	மா, கூவிளம், கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம்.
128	௱சரு	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
131	௱ருரு	விளம், மா, விளம், மா, விளம், விளம், மா.
136	௱சாசா	மா, கூவிளம், விளம், விளம், மா. விளங்கனி, விளம், விளம், மா.

உஅ-வது வாமனுட்சிப்படலம்.

140	க	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
145	உ௰	மா, மா, காய், மா, காய்.
150	௫சா	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
154	ருச	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
160	எரு	காய், காய், காய், காய்.
164	அசா	விளம், மா, விளம், மா, விளம், விளம், மா.
168	கூஎ	மா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம்.
172	௱௰௫	மா, தேமா, கூவிளம், தேமா, புளிமாங்காய்.
176	௱உஎ	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
180	௱சக	விளம், கூவிளங்காய்.
182	௱சகூ	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.

பக்கம். விருத்தம்.

உகூ-வது வேதக்கெழுமைப்படலம்.

191	யஅ	மா, காய், மா, மா, காய்.
193	உசா	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
195	௩௫	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
199	சகூ	மா, காய், மா, மா, காய்.
201	௫௫	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
204	சாசா	காய், காய், காய், காய்.
207	எஎ	விளம, மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
211	அகூ	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
213	கூஎ	மா, கூவிளம், விளம், விளம், மா. விளங்கனி, விளம், விளம், மா.
216	ாகூ	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
216	ாஉக	விளம, விளம், மா, கூவிளம். விளம, விளம், விளங்கனி.

௩ய-வது மீட்சிப்படலம்.

223	க	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
225	கூ	காய், காய், மா, தேமா, காய்.
229	உய	மாங்கனி, கூவிளம், கூவிளங்காய். மா, புளிமா, புளிமா, புளிமா.
232	௩௫	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
234	சஉ	விளம, விளம், மா, கூவிளம். விளம, விளம, விளங்கனி.
239	சாக	விளம, மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
246	அ௫	கருவிளம, கருவிளம், புளிமா, கூவிளம், கருவிளம, கருவிளம, புளிமா, கூவிளம். கருவிளம், கருவிளம், கருவிளங்கனி, கருவிளம், கருவிளம, கருவிளங்கனி.

பக்கம். விருத்தம்.

பக்கம்		விருத்தம்
249	௯௧	மா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம்.
251	௱௧	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
255	௱௰௫	காய், காய், காய், காய்.
258	௱௨௩	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
263	௱௪௰	விளம், மா, விளம், மா, விளம், விளம், மா.
265	௱௪௬	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
267	௱௫௧	மா, கருவிளம், மா, கருவிளம்.

௩௧-வது பிரிந்தமகவைக்காண்படலம்.

பக்கம்		விருத்தம்
270	௧	மா, கூவிளம், விளம், விளம், மா. விளங்கனி, விளம், விளம், மா.
272	௯	தேமா, விளம், மா, காய்.
274	௰௫	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
276	௨௪	மா, மா, மா, மா, மா, மா.
280	௩௬	மா, மா, காய், காய்.
283	௪௭	மாங்கனி, கூவிளம், கூவிளங்காய். மா, புளிமா, புளிமா, புளிமா.
287	௬௧	மா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம்.
291	௮௰	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
293	௮௫	விளம், மா, விளம், மா, விளம், விளம், மா.
297	௯௪	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.

பக்கம். விருத்தம்.

௩உ-வது புரோகிதப்படலம்.

300 க { மா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம். / விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம். } சிறப்புடையது.
303 ௰க { மா, கூவிளம், விளம, விளம், மா. / விளங்கனி, விளம், விளம், மா.
306 உஉ காய், காய், காய், காய், மா, தேமா.
310 ௩உ விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
312 ௩கூ கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம், மா, மா, புளிமாங்காய்.
315 சஅ வெண்பாப்போல வந்தவிருத்தங்கள். (இடைமடக்கு)
316 ருக { விளம், விளம், மா, கூவிளம். / விளம், விளம், விளங்கனி.
322 எஉ காய், காய், காய், காய், மா, தேமா.
328 கூ௰ விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
330 கூஎ { மா, கூவிளம், விளம, விளம், மா. / விளங்கனி, விளம், விளம், மா.

௩௩-வது பிணிதோற்றுபடலம்.

335 க விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
338 ௰உ { மா, கூவிளம், கூவிளம, கூவிளம். / விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம்.
341 உ௩ { மா, கூவிளம், மா, விளம, விளம், மா. / விளங்கனி, மா, விளம், விளம், மா.

௩ச-வது தூதுரைப்படலம்.

343 க { விளம், விளம், மா, கூவிளம். / விளம், விளம, விளங்கனி.

பக்கம்.	விருத்தம்.	
346	௰௩	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
349	உ௩	மா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம்.
351	௩௩	காய், காய், காய், காய்.
355	௪௫	விளம், மா, விளம், மா, விளம், விளம், மா.
358	௫௩	மா, தேமா, கூவிளம், தேமா, புளிமாங்காய்.

௩௫-வது உத்தானப்படலம்.

361	க	விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
366	உ௰	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
368	உஎ	விளங்காய், கூவிளங்காய், கூவிளங்காய், தேமா.
371	௩௧	விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
375	௫௬	தேமா, மா, கூவிளம், தேமா, புளிமாங்காய்.
379	௬அ	மா, கூவிளம், விளம், விளம், மா. விளங்கனி, விளம், விளம், மா.
380	எ௪	கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கூவிளம், தேமா, புளிமா, புளிமா.
383	அக	விளம், மா, மா, காய்.

௩௬-வது முடிசூட்டுபடலம்.

385	க	மா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளம். விளங்கனி, கூவிளம், கூவிளம்.
389	௰எ	மா, மா, காய், மா, மா, காய்.
393	உஅ	விளம், மா, விளம், மா, விளம், விளம், மா.
398	௪௪	தேமா, கூவிளம், கூவிளம், கூவிளங்காய்.
400	௫௰	மாங்கனி, கூவிளம், கூவிளங்காய். மா, புளிமா, புளிமா, புளிமா.

பக்கம்.	விருத்தம்.
406	௭௪ தேமா, தேமா, கூவிளம், தேமா, புளிமாங்காய்.
408	௮௧ விளம், மா, தேமா, விளம், மா, தேமா.
412	௯௪ காய், காய், மா, தேமா, காய்.
414	௱௨ { புளிமா, கூவிளங்காய், புளிமா, கூவிளங்காய், கருவிளம், புளிமா, கூவிளங்காய், புளிமா, கூவிளங்காய், கருவிளம். கருவிள நறும்பூ, கருவிள நறும்பூ, கருவிளம், கருவிளநறும்பூ, கருவிளநறும்பூ, கருவிளம்.
416	௱௭ விளம், மா, விளம், மா, விளம், விளம், மா.
420	௱௰௭ { விளம், விளம், மா, கூவிளம். விளம், விளம், விளங்கனி.
423	௱௨௯ மா, மா, காய், மா, மா, காய்.

தேம்பாவணி.

இருபத்தைந்தாவது

குழவிகள்வதைப்படலம்.

வேறு.

சென்முகத்திடிச் சினத்தொலிமுழங்கியவெம்போர்
கொன்முகத்தெரிக் குணுக்கினமியற்றியகாலை
பொன்முகத்தொளிப் புரிசைமாநகரிலாயவைநாஞ்
சொன்முகத்திவட் டொடையொடுதுடருதுமுரைத்தே.

உரை.—முன்சொன்னபடி மேகமுகத்திலிடிகள்காட்டுஞ் சினத்தோடு மிகவுமுழங்கியகொடும்போர் வீணாய்ப் பசாசுகளெல்லாநடத்திவருகையிற் பொன்னால்விளங்கியுயர்ந்த மதிளிற்சிறந்த வெருசலேமா நகரிடத்திலாகியசெய்தியை நானிங்கேயென்பாவாற் றுடர்ந்து சொல்லிக்காட்டுவேனென்க. (க)

புராதனந்தரும் புகழ்மறையூதர்நாடளித்துத்
தாராதரந்தருந் தடத்ததோளுருமுமிழ்தனுக்கை
நிரோருகந்தரு நீண்டதார்கரிக்கொடிதாங்கு
மெரோதனென்றருஞ் சடத்தகோனெருசலேமாண்டான்.

உரை.—புகழப்பட்டபழையவேதத்தை யநுசரித்தயூதருடைய நாட்டையாண்டளித்தவனாய் மலையோடொத்த தடத்ததோளனா யிடிவிடும் வில்லேந்தியகையனாய்த் தாமரைமாலையனா யானைக்கொடியையுயர்த்தவனா யெரோதனென்பவனந்நாளிலே கொடுங்கோனா யெருசலேமாநகரிடத்து வீற்றிருந்தாண்டானென்க. (உ

ஆளவாசையா லல்லவைக்கஞ்சிலான்றன்கோ
னீளவாசையா னீதிக்கோற்கோட்டியகயத்தான்
காளவாசையாற் கலங்கியவெருளினனுணர்வு
மாளவாசையான் மயங்கியசிந்தையிற்கொடியான்.

உரை.—ஏரோதனென்னு மரச னெத்தன்மைத்தானென்னில், தானாளும்படியுளவாசையினாற் பாவத்துக்கஞ்சாதவனாய்த் தன்னாட்டெல்லைகடந்து புறநாடுகளைக்கீழ்ப்படுத்தியாண்டு தான்பிடித்தசெங்கோலதிகமாய்நீளும்படி யுளவாசையினால் நீதியின்கோலைவளைத்தகசடனா யிருண்டவாசையிற்கலங்கிவெருண்டநெஞ்சினனாய்ப் பொங்கினவாசையான் மயங்கியுணர்வுகெட்டுச் சிந்தையிற் கொடியனாய்க்கிடந்தா னெரோதனென்க. (௩)

மன்னுசீருயர் மன்னவர்மூவர்வந்துரைப்ப
மின்னுசீர்நவ மீனுபருதித்தலும்வேந்த
னென்னுசீருல கினிதளித்தாள்பவன்பிறந்தாங்
குன்னுசீர்கடந் துதித்தலுங்கேட்டுளமருண்டான்.

உரை.—முன்னே யாண்டவன் மனிதனாய்ப்பிறந்தவுடனே பெருமையி னிலைகொண்டுயர்ந்தமூவரச ரவனைத்தேடிவந்தவளவிலே யவர்சொன்னதினா லொருவான்மீ னவமாயுதித்தசெய்தியுங் கடல்சூழ்ந்தபூவுலகிரட்சித்துப் பொதுவறவாளும்படி யாண்டவனங்கேபிறந்தசெய்தியுமெரோதனென்பவன்கேட்டு மனதிலேமயங்கினானென்க. (௪)

மருள்கொணெஞ்சினான் மறைவலோரியாரையும்விளித்துத்
தெருள்கொணன்மறைச் செப்பமாய்ந்துலகளித்தாள்வோ
னிருள்கொளிந்நிலத் தெவ்விடத்துதிக்குவனென்று
வெருள்கொணெஞ்சற வெத்திலத்துதிக்குவாமென்றார்.

உரை.—மூவரசர் சொன்னசெய்தியான் மயங்காநின்ற வெரோதன் வேதபாரகரெல்லாரையுமழைத்துத் தெளிந்த வேதநூன்முறையிற் பூவுலகிரட்சித்தாளவருமாண்டவ னிப்பூவுலகி லெங்கேபிறப்பானென்று தான்கேட்டவளவிலே யவனுள்வெருவிமெலியும்படி தானிருந்தவெருசலேமண்டையிற் பெத்திலமாநகரிடத்துப் பிறப்பானென்றானென்க. (௫)

என்றவாசக மெறிவைவேலெனவுளம்போழ்ந்து
குன்றமார்பிடை கொண்டவெங்கொடுமையைமறைத்துச்
சென்றமூவரைச் செப்பிநீர்வணங்கிமீண்டங்கண்
ணின்றயாவையு நீர்சொலப்போவல்யானென்றான்.

உரை.—அங்ஙனம் வேதநூலோர் சொன்னவாசகங் கூர்ந்தவெறி வேலாகத் தன்மனம்பிளந் துட்புகுந்தமையான் கன்மலையொத்தமார்பி லே தானினைத்த கொடுமையைமறைத்து வந்தமூவரசனைநோக்கி நீர்மு ன்னேபோய்ப்பிறந்த நாதனைவணங்கி மீண்டிங்கேவந்து நீரங்கேகண்ட தெல்லாவற்றையு மெனக்குச்சொன்னதின்மேலே நானுமவனை வணங் கப்போவேனென்றானென்க. (சு)

மீன்முகத்தவர் மேவிமீண்டிலரெனக்கண்டிங்
கான்முகத்தலர் முல்லையார்கண்டதுங்கடந்த
நூன்முகத்துயர் சீமையோனுரைத்ததுநுதலிக்
கோன்முகத்தனுர் குவிந்தெழவெருவினைக்கொண்டான்.

உரை.—அங்ஙன மம்மூவரசர் நவமீன்காட்டியவழியேபோய்த் தி ரும்ப யெருசலேம்வழியாகவாராததை யெரோதன்கண்டு சிலவிடையர் கண்டகாட்சியுந் திவ்வியநூலாற்சீமையோன் கோயிலிலேசொன்ன வி சேடத்தையுங்கேட் டுள்ளாராய்ந்து தன்முகத்து மிகவுந் துக்கந்தோன் றும்படியஞ்சி வெருவாநின்றானென்க. (எ)

பிறந்தமுன்னிடம் பெயர்ந்துவந்தெருசலேந்தன்னைத்
துறந்தபின்னவன் றுடர்ந்தபல்லிடந்துடர்ந்தவனைப்
பறந்ததென்னினும் பற்றிமொய்த்தடுகவென்றேவத்
திறந்தகுஞ்சிலர் தேடலிற்காண்கிலாதயர்ந்தான்.

உரை.—அங்ஙனம் வருந்திவெருவாநின்றவரசன் சிலபடைவீரரை யழைத்து நவமாய்வந்தவரசன் முன்றான்பிறந்தவிடமுமதைவிட் டெரு சலேநகரில்வந்து போய்ச்சென்ற விடங்கள்யாவையுந்துடர்ந்துதேடி யா காயத்திற் பறந்துபோனாலு மவனைப்பற்றிக் கண்டவிடத்துமேல்விழுந் தவனைக்கொல்லுங்களென்று கட்டளையிட்டமையா லவரும்போய்த்தே டினவிடத்துக் காணாமையான் மிகவும் வருந்தினானென்க. (அ)

நானளிக்குமிந் நாட்டின்மற்றொருவன்வந்தவற்கே
மானளிக்குமிக் கோன்மையீந்திறைஞ்சவோவளமூழ்த்
தூனளிக்குமிவ் வுடல்விடநாளிதோவெனவான்
கோனளிக்குமிக் கொள்கையிற்றன்மயல்கொண்டான்.

உரை.—அங்ஙனம் வருந்திமயங்காநின்ற வெரோதன் றன்மனதி லயர்ந்தெண்ணி நானாண்டவிந்நாட்டில் வேறோரரசன்வந்து நானவற்குப் பெருமையிற்சிறந்த விச்செங்கோலைத்தந்தபின் னவனைவணங்கவோ வென்செல்வநாள் பதமழிந்திவ்வுடலை யென்னுயிர்விடும்படி நாளிதோ வென்று மிகவும்வருந்தி வான்கோனாகியகடவு ளுலகளிக்கப்பிறந்ததன் மையிற் றன்மயங்கிக் கேடுகொண்டானென்க. (கூ)

விட்புலந்தகை வேய்ந்ததுதான்வினைவேய்ந்தான்
மட்புலங்குறை மறந்ததுதானுயிர்மறந்தா
னுட்புலந்தழ லுண்டதுதானுணவுண்ணான்
கட்புலந்துயில் கடிந்ததுதான்கொலுகடிந்தான்.

உரை.—ஆண்டவ னவதரித்து மனிதனுய்ப்பிறந்ததனுல் வானுலகு பெருமையைக்கொண்டது, தான்வினையைக்கொண்டான். பூவுலகத ஞற் றன்குறைமறந்தது, தான் றன்னுயிரைமறந்துகிடந்தான். துக்கமிகு தியாற் றுயராகியசெந்தீத் தன்மனத்தையுண்ணுநிற்கத் தானுண்ணுமலுந் துயில்கொள்ளாமலுங் கொலுவிலேவராமலு மயங்காநின்ற னெரோத னென்க. (ம)

வேறு

மாலையேந்திருள்மொய்த்தெங்கு மல்கியகாலைகள்வர் ௧
வேலையேந்துபுவெங்கோறல் விளைப்பதுபோலக்கோடுங்
கோலையேந்தெரோதனெஞ்சிற் கொடிதுணர்ந்திருண்டுமாழ்ந்த
காலையேந்தலைப்பேய்சேர்ந்து கடிதுணர்வழற்றிற்றன்றே.

உரை.—மாலைகாலந் தன்கையிலேந்தியவிருள் பூவுலகிலெங்கும்பர ந்து நெருங்கினநடுச்சாமத்துக் கள்ளர்கையில்வேலையேந்தி யுயிர்களைக் கொன்றுபறிப்பார், அதுபோல நீதிதப்பிவளைந்த கொடுங்கோலையேந் திய வெரோதனென்பான் முன்சொன்னபடி யெடுத்தநினைவினுன்மய ங்கி மனதிலிருள்பரந்தகாலத் தவனைமுழுதுங்கெடுக்கப் பசாசண்டி யவ ன்மனதினுட் டைக்கொளுத்திஞற்போல நெட்டுரேவுணர்வினையுரைத்ததெ ன்க. (மக)

உருட்டியசெங்கோலீந்தே யுயிருய்வரொவருமுண்டோ
மருட்டியபகைமுற்றுமுன் வளர்திறத்தடியிலீர்த்துத்
தெருட்டியநீரார்கோன்மை திறம்பெறத்தாயுமேவார்
வெருட்டியமுறையில்வந்த வேந்தனைக்கோறனன்றே.

உரை.—எரோதனென்பவற்குப் பேய் மனதிலுரைத்ததெங்ஙனமெ ன்னில், அரசராண்டுருட்டின தஞ்செங்கோலைப் பிறர்க்குத்தந்தபின்பு சாகாம லின்னமுயிர்வாழ்வாருண்டோ? தாமயங்கும்படி தமக்குவந்த பகைமுற்றி வளருமுன்னே வல்லமைகொண் டதை யடியிலேயறுத்துத் தங்கோன்மைநிலைபெறும்படி தந்தாயைமுதலாயெண்ணுரோ தெளிந்த வுணர்வுடையோர். ஆகையா னீவெருவிமயங்கும்படி நவமாய்ப்பிறந்த வரசனை யுடனேகொல்லுவது நல்லதென்க. (மஉ)

விடுதியேல்முடியின்வாழ்க்கை விடுத்தனையவற்காணாதேற்
சடுதியேயிடங்கடோறுந் ததும்பியகுழவியெல்லா
மடுதியேயொருங்குதானு மாவியற்றிறப்பனில்லாற்
கெடுதியேயெனப்பேய்கோவுங் கேடுறநன்றீதென்றான்.

உரை.—அங்ஙன மவனை யுடனேகொல்லாமல் விட்டாயாகி லுன் முடியின்வாழ்க்கையும் விட்டாயென்றறிக. ஆகையி லவனைக்காணாதே போனா லுடனேகுழவெங்குமுள்ள குழந்தைகளெல்லாரையுங்கொல்வாய், அங்ஙனங் கூடவவனுஞ்சாவான். இல்லாவிட்டாற் கெட்டாயென்று பேய் மனதிற்சொன்னதற் கெரோதன் முழுதுங்கெடும்படி தான்சம்மதித்து நல்லதென்றானென்க (௰௩)

இருள்சொரிந்தடர்ந்தகங்கு லிடைமுகிலிருகண்கூசத்
தெருள்சொரிந்திடித்துமின்னுந் திறத்துளத்தாளுநாத
னருள்சொரிந்திடுமெய்ஞ்ஞானத் தவிர்கதிர்மின்னியன்னான்
மருள்சொரிந்திருண்டநெஞ்சில் வடுமுகங்கூசிக்கண்டான்.

உரை.—அங்ஙனமெரோதன் றனக்குப்பேய் மனதிலுணர்த்தியதற்குச் சம்மதிபட்டானு மிருண்டநடுயாமத்து முழங்கினமேக மிருகண்கூச விருளினுட் டெளிவுறமின்னினாற்போல வளவிறந்தவல்லமைகொண் டெல்லா மனிதருள்ளத்திருந்தாளாநின்றகடவுள் தயையைப்புரிந் தியாவர்க்குங்காட்டு மெய்ஞ்ஞானவுணர்வுகளாகிய தேவமுகத்தினின்றெழுகுங்கதிர்கள் மின்னிவிளங்கியதனா லெரோதன்கொண்ட மயக்கத்தாற் றன்னெஞ்சிருளே நிறைந்ததாயினு மத்தேவவொளியினாற் றானினைத்த கொடுமையினகோரத்தைக்கண்டு கூசினானென்க. (௰௪)

தேம்புளங்கூசத்தோன்றுந் திருவிளக்கவித்துமீண்டு
சாம்புளங்கருதுந்தீமை தன்னையேசாராத்தோன்றக்
கூம்புளங்கடுத்தவஞ்சங் குணமெனச்சொல்வார்தேடி
யோம்புளந்தெளிந்தநூலோ ரொருங்குடனழைத்தல்செய்தான்.

உரை.—அங்ஙன முளத்தின்மெலிந்துகூசும்படி தானினைத்த கொடுமையைக்காட்டி மனதிற்றோன்றிய ஞானவுணர்ச்சியாகிய திருவிளக்கொளியையவித்து மீளவுஞ்சாய்ந்தவுணர்விற் செய்யத்துணிந்ததீமை தன்னைச் சாராமற் றான்செய்ததாக வுலகிற்றோன்றாதபடிக்குத் தன்மனத்தைக்கடுத்தவஞ்சநினைவினைக் குணமென்றுரைப்பாரைத்தேடி நன்னூலோம்பி யுணர்விற்றெளிந்தோர்யாரையு மொருங்குடனழைப்பித்தா னரசனென்க. (௰௫)

சொரிசுமந்திடுங்காரொப்பத் துளிக்கையிற்சலுமோனின்ற
வெரிசுமந்திலங்கிமின்னு மினமணிநிரைத்திட்டீரா

றரிசுமந்தெழுந்தபைம்பொன் னுசனத்திருந்துதோன்றி
வரிசுமந்தடும்வெம்வேங்கை மறத்தொடுபொலியநின்றான்.

உரை.—அங்ஙன மறிஞர்யாரையு மழைப்பித்துத் தானேமுன்னு ளின் மழையைச்சுமந்துபொழியு மேகத்தொத்த தருமக்கையுளசனுமோ னென்னுமிராசாவிருந்த சிங்காசனமென வெரியொளிசுமந்துவீசி மின் னியநவமணிநிரைத்துவகுத்ததாய்ப் பன்னிரண் டரும்பொற்சிங்கங்கள் சுமக்க வவற்றின்மேலெழுந்திருக்கும் பசும்பொன்னுசனத்தெழுந்துதோ ன்றி யுயிர்களைக்கொன்றுவாழும் வரிமாவாகிய கொடிய வேங்கையோ டொத்தகடுஞ்சினத் தெரோதனின்றானென்க. (யசா)

மந்திரிமாரும்வாய்ந்த வளந்தருந்தவருநன்னூற்
றந்திரிமாருந்தானைத் தலைவருமொருங்குகூடி
யிந்திரியலைபொங்கொத்த திடையிடைமொய்ப்பநின்றான்
சிந்திரிமலைமேலாடுஞ் செழுங்கொடியொத்தநெஞ்சான்.

உரை.—அங்ஙனம் வரும்பொருள்சொல்லு மந்திரிமாரு மாட்சியை ப்பயக்குந் தவத்துயர்ந்தோரு மற்றநன்னூற்றந்திரிமாருந் தன்படைத்த லைவருமென்றிவ ரொருங்குடன்கூடிக் கீழ்திசைக்கடலலைகள் பொங்கித் தம்முட்கலந்து நெருங்கினதன்மையா லவருஞ்சூழ வெங்குமொய்த்திரு ப்பப் புனல்பாய்ந்தொழுகு மலையின்மேலாடாநிற்குங் கொடியைப்போல நிலைகொள்ளாதாடிய சிந்தையுள்ள வெரோதனென்பா னடுவேநின்றா னென்க. (யஎ)

நாறியமணியின்வாய்ந்த நன்முடிபெயர்தறகஞ்சி
யூறியகொடியவஞ்சத் துணர்வினையொளித்துத்தானே
கூறியவுரைகள்கோட்டிக் குணித்தவைமுடித்தற்கொல்காத்
தேறியவுதவிதேடுந் திறத்தெனவிளம்பல்செய்தான்.

உரை.—அவமொல்லாருங்கூடியவளவி லெரோதனென்பான் விள ங்கியமணிகளாற்செய்த தன்முடிபெயர்ந்துவேறொருவற்குத் தருமோவெ ன்றஞ்சினதினாற் றன்மனதிலெடுத்த கொடியவஞ்சமுள்ளவுணர்வினை ய வர்கருக்காட்டாதொளித்து நினைத்தவைமுடிக்குங்கருத்துச் சற்றுந்தள ராதாயினுஞ் சொல்லுஞ்சொல்லை மறைவாகக்கோட்டி யவரிடத்துத்தான் றேறும்படி யுதவினதோர் நல்லாலோசனைதேடினாற்போலச் சொல்லத் துடங்கினானென்க. (யஅ)

வேறு.

பற்றார்வெம்பகைபட்டறநாளுள்
கற்றார்கல்விகடந்தெழுநாட்டின்

மற்றாரோவொருமன்னனுதித்தீங்
குற்றானென்றதொருங்குலகெல்லாம்.

உரை.—எரோதனெங்ஙனஞ் சொன்னானென்னில், பகைவர்பகை பட்டொழியும்படி நாணுகின்ற கற்றோர்படித்தநூலடையப்படாத செல்வத்திற்பொலிந்த விந்நாட்டி லென்னையல்லா தாரோமற்றொருவனிரா சாவென்றுபிறந்தானென் றுலகமெல்லா மொருமொழியாய்ச் சொல்லுவ தென்றானென்க. (௰௯)

அன்னானீங்குளனென்றறைவானை
முன்னானானுநகைத்துமுனிந்தேன்
பின்னாளாயினபெற்றியையெண்ணி
யென்னாலாவதியம்புமினென்றான்.

உரை.—நவமாய்ப்பிறந்தவரசனிந்நகரண்டையிலுள்ளவனென்றார். அவனை நானு முன்னேநகைத்து மனதிலெண்ணாம லவனைக்கோபித்தேன், பின்னர்வந்தபலவற்றையுமெண்ணியதனா லையங்கொண் டும்மையெல்லாரையு மழைத்தேன், நீங்க ளென்னாற்செய்யவேண்டியகருமம் யாதென்றுசொல்லுவீராகவென்றானென்க. (பின்னராயினபெற்றிகளாவன: இடையர்கண்டகாட்சியு நவமாயுதித்தமீனும் வணங்கவந்தமூவரசருஞ் சீமையோன்சொன்னபுகழ்ச்சியு மித்தொகைமுதலாயினவை, இவையெலாமெங்கும் மறைவறவழங்கினமையா லவற்றைவிரியாமற் றொகையாயுரைத்தானென்க.) (உ௰)

என்றானடியடுத்தவையென்னத்
தன்றாழாமுகமுள்ளவைதந்து
நின்றான்கோட்டமுணர்ந்திடைநின்றார்
குன்றாநேர்நெறிகோடியுடைந்தார்.

உரை.—அரசனினைத்த கொடுமையை யுரையிற்காட்டா தங்ஙனஞ் சொன்னவிடத்துங் கண்ணாடிதனக்கடுத்தவற்றைக் காட்டித்தருவது போலக் கோபந்தாழாதவரசன்றன்முக மவனினைத்தவற்றைப் புறத்துக் காட்டித்தந்தமையா லரசன்மனக்கோட்டத்தை முகச்சாயலி லுணர்ந்து சூழநின்றவர் குறையாதநீதிநெறி கோடிவளையும்படி தாமுஞ்சாய்ந்து டைந்தாரென்க. (உக)

கோற்கொண்டாரவர்கொள்கையைநோக்கி
மேற்கொண்டாரும்விளம்புவரொன்றார்
நூற்கொண்டாரெனநூலறயாரு
மாற்கொண்டாரறமாற்றுனைகொண்டார்.

உரை.—செங்கோலேந்தியவரசர்காட்டிய தன்மையைநோக்கி யதற்குத்தக்கதா யுயர்ந்தகுணத்தோர்முதலாய்ப் பேசுவாரொன்று முன்னே கற்றோர்சொன்னார், அத்தன்மைத்தன்று படித்த நூல்வழிவிட் டெல்லாருமயங்கி யறவழிமாற்றிய வுரைகளைக்கொண்டாரொன்க. (உஉ)

வள்வாய்மாமுரசார்ப்பொலிமாறுக்
கள்வாயாளுவமன்னவகாதல்
கொள்வாய்வாய்மொழிகொள்கெனமீண்டே
யெள்வாய்நாபனியம்புதலுற்றான்.

உரை.—கூடிநின்றபலவருள் ளிழிவுசொல்லுடை நாபனென்பான் முந்திச்சொல்வான்: அகன்றவாய்முரசொலிமாறுது தேனைப்பொழியுநாடாளுமரசனே யாசையைக்கொண்டுரைத்த மெய்மொழிகளைக் கேட்டருளிக்கொள்வாயென்று மீளவுஞ்சொன்னானென்க. (உங)

துஞ்சித்திண்பகைமுற்றுடையாதார்
விஞ்சித்திண்பகைமுற்றியவேலை
யெஞ்சித்திண்டிறலெள்ளுறல்காண்பார்
நெஞ்சிற்றிண்டிறனேர்மதிவல்லோய்.

உரை.—நெஞ்சிற்கொண்ட திண்மனவூக்கத்தளவா யறிவின்வல்லவரசனே வந்தபகையை யாதியிலெண்ணுததனை யடியிற்றுடையாதவரோ பின்ன ரப்பகைவளர்ந்து முற்றினகாலத்தவர் தம்வல்லமை நிந்தைபடும்படி யதனையொழிக்கமாட்டாதென்றுகாண்பாரொன்க. (உச)

அன்றுற்றேகினவண்ணலரோடுஞ்
சென்றுற்றேபகைதீர்கிலநாமே
யின்றுற்றிர்கிலமேற்பழிவெள்ளம்
பின்றுற்றாழ்குதும்பேதையர்போன்றே.

உரை.—முன்னேவந்துபோயின மூவரசரோடுகூடிப்போ யன்றுதானே யப்பகையைத் தீராதிருந்தோமே, இன்றுதானுகிலும்போ யதனைக்கொல்லாதிருந்தோமாயி னப்பழிமுற்றி வெள்ளமாகத்திரண்டு மொய்த்தகாலத்துப் பேதையர்போல வுள்ளேயமிழ்ந்துவோமென்க. (உரு)

கடுவொக்குந்தகைநாட்டரசர்க்கோர்
வடுவொக்குந்துயர்வந்தனவேலை
கடுவொக்கும்பிணிபோலதுகாப்பா
ருடுவொக்குங்கலையொள்ளொளிநீரார்.

உரை.—நீதியோடொத்த பெருமையிற் சிறந்தவரசர்க்கு வடுவாக வொருதுயர்வந்தகாலத் தவருள் வான்மீனைப்ப விளங்கிய வறிவுடையோர் வந்ததுன்பத்தை நஞ்சினால்வந்தநோயைப்போலத் தாமதமின்றிக்காப்பாரென்க. (உசு)

ஆக்கத்தாருயிர்யாவுமளித்த
நோக்கத்தோருயிர்கொன்றிகனூற
லூக்கத்தஞ்சுவையோவுலகெல்லாங்
காக்கப்பெய்கிறைகாரிடியாதோ.

உரை.—நீயுனக்கிலாபமதென்றெண்ணி யிந்நாள்வரைக்குமுல்குளவுயிர்கள்யாவையுங் காத்தளித் திரட்சித்தாயென்றுநோக்கி யிப்பொழுதோருயிரைக்கொன்று வந்தபகையைத் தீர்ப்பதற்குத் துணியமாட்டாமலஞ்சுகின்றாயோ? அதற்கு நீயஞ்சவேண்டாம், அதேனென்னி லுலகம்யாவையுமிரட்சித்துநிறைமழைபொழியுமேகமு மோரோரிடத்துச் சிலவுயிர்களைக்கொல்லு மிடிகளைவிடாதோவென்க. (ஆகையான் மேகமங்ஙனமிடிகளைவிட்டாலு முலகமிரட்சிக்கும்பெய ரதற்குநிற்பதுபோல நீயும் பகைத்தவோருயிரைக்கொன்றாலு முயிர்புரந்தளிக்கும்பெயருனக்கழியாதென்பதுகருத்து.) (உஎ)

பாயாவேங்கையையென்புளிபைம்பூ
வீயாப்புண்டரிகம்மெனவெண்ண
லாயாப்பேதமையாம்பகைகோற
லோயாக்கோல்வழுவோகடனென்றான்.

உரை.—பாயாதவேங்கையாகிய வேங்கைமரத்தை யொருவன்சொன்னவளவி லதுவே பூவாதபுண்டரிகமாகிய பாயுங் கொடியவேங்கையென் றெண்ணி யஞ்சுவ தாராயாதபேதமையாமல்லோ, அத்தன்மைத்து வந்தபகையைக்கொல்லலே சாயாதநீதிச்செங்கோலுடையவரசர்வழுவிச்செய்யுங்குறையோவல்ல, அவர்செய்யவேண்டியகடன்றானே. ஆகையா லிதுவுங் கொலைத்தொழிலென்றாலு மிது கொலைபாதகமென்றுங் கொடுமையென்று மெண்ணவேண்டாமென்றானென்க. (உஅ)

வேறு.

விரும்பித்தேடிய விலைப்பொருட்கண்டெனவுள்ள
மரும்பித்தேறிய வரசனுங்கவன்மிசைமலர்க்கண்
டிரும்பித்தேறலிற் காட்டியதிளைநயங்கண்டு
சுரும்பிற்றேக்கிய மற்றவரொத்துரைசொன்னார்.

உரை.— அங்ஙன நாபன்சொன்னவுரைகளைக்கேட்டுத் தானாசையோடு முன்றேடின விலையேறப்பெற்றபொருளைக்கண்டாற்போலமகிழ்ந்துளமலர்ந்துதேறியவரச னினிதாயவனைநோக்கி மலர்ந்தபூவின்வாயூறினமதுவின்றன்மையான் முகத்திற்காட்டின மகிழ்ச்சியை மற்றவர்கண்டவளவிலே யூறினதேன்மேல் வண்டினஞ்சாய்ந்துமொய்த்ததுபோல வவரெல்லாரு நாபன்சொன்னதற்கொத்த பலவற்றையுஞ் சொன்னானென்க. (௨௯)

நன்றென்றாயினு நடுக்குறப்பெத்திலநகர்க்கண்
ணன்றங்கெய்திய வன்னவனில்லையாலகன்றே
யின்றெங்குள்ளனென் றாயினுமியம்புவரில்லைப்
பின்றின்றாந்தொழிற் பேசுமினென்றனன்பெருமான்.

உரை.—அப்பொழுதரசனாகிய வெரோதன்சொல்வான்: வந்தபகைவனைக்கொல்லுவது நன்றென்றாலு நாமேநடுங்கும்படி முன்பெத்திலமென்னுநகரிடத் தன்றுபிறந்தவனங்கில்லையாம், இப்பொழுதெங்கேயுள்ளவனென்று தேடினவிடத்துச்சொல்லுவாரில்லை, இவையெலா மிங்ஙனமாகையிற் செய்யுங்கருமம்யாதென்றுசொல்வீராகவென்றானென்க. (௩௰)

நகைத்துமாதிய னரபதிவாழ்கெனநவிலுந்
துகைத்துமொய்த்தவெந் துயரறச்சொன்னதற்கமைகிற்
பகைத்துவந்தவன் பழியறுத்துன்முடிபெயரா
முகைத்துநாடெலா முரணிலவாழ்வதுகாண்பாய்.

உரை.—அரசன் சொன்னதைக்கேட்ட மாதியனென்பானகைத்து மன்னவன் வாழவென்றுசொல்வான்: வருந்தும்படிமொய்த்த வித்துயரறும்பொருட்டு நான்சொன்னதற்கு நீசம்மதித்தாயாகிற் பிறந்தபகையின் பழியையறுத்துன் முடியும்பெயராம லுன்னாடெல்லாமுமலர்ந்து பகையொன்றின்றி வாழக்காண்பாயென்க. (௩௧)

வளைகளார்பொழில் வளையணிக்கரமிதமலைமேற்
கிளைகளார்நிழற் கெழும்பலாக்கனியெலாந்தீந்தேன்
சுளைகளாயிரந் தரவுமொன்றுயிரடும்விடமாந்
திளைகளார்கனி சேர்கிலீங்கெவன்செய்வாயென்றான்.

உரை.—மதுப்பொழிசோலைகள் சூழ்ந்து செய்யுமழகிற்சிறந்த கரமிதமென்னுமலைமேற் கிளைத்துநெருங்கிய நிழலைச்செய்யு மொருபலாமரமுண்டாம், அதுவேகாய்த்தகனிகளெல்லா மினியமதுப்பொழியாயிரஞ்சுளைகளைத்தருவன, அவற்றுள்ளொருசுளை யுயிரைக்கொல்லுநஞ்சாம். அங்ஙனமாகி யவ்வகைக்கனி யிங்குன்கையில்வந்தாலென்னசெய்வாயிராசாவேயென்றான் மாதியனென்க. (௩௨)

கொல்லுமச்சுளை யின்னதென்றறிகிலேற்குவிதேன்
புல்லுமச்சுளை யொருங்கொழிப்பேனெனப்பொருனன்
சொல்லுநீர்மையிற் றுறும்பகைதோன்றிலதென்னி
லொல்லுநீர்மையி லொருங்கடக்குழவிகளென்முன்.

உரை.—மாதியன்கேட்டதற் கிராசாவுயிரைக்கொல்லு நச்சுச்சுளை மற்றவற்று ளின்னதென்றறியேனுகி லொருங்குடன் மதுப்பொழிமற்ற வாயிரஞ்சுளைகளையு மெறிந்தழித்துப்போடுவேனென் றிராசாசொல்ல வித்தன்மைத்தே பகையாகப்பிறந்தகுழந்தையைக் காணுதிருக்கையிற் கூடினதன்மைத் திந்நாட்டிலுள்ளகுழந்தைகளை யொருப்படக் கொல்ல ல்வேண்டுமென்முன் மாதியனென்க. (௩௩)

கேட்டவாசகங் கெழுங்குணமெனப்பலர்வாழ்த்தக்
கோட்டமாமெனக் கூறியசிலருளத்தஞ்ச
நாட்டவாயுறு நயமொளித்தரசுரைநவிலா
மீட்டம்மாதியன் வினைவிளைமருளுரைவிரித்தான்.

உரை.—மாதியன்சொன்னதைக்கேட்டுக் குணமதென்று சூழநின்ற வருட் பலரோவாழ்த்தவுஞ் சிலரதைக்குற்றமென்று மனதிற்கூசியஞ்சா நிற்பவு மிராசாவதனுலுட்கொண்டமகிழ்ச்சி நெஞ்சிலடங்காது தன்கண் வழியாய்ப்புறப்படவருகையி லதனையொளித்துள்ளடக்கிப் பேசாதிருக் கவுந் திரும்பிமாதியன் றீவினைவிளைதற்குக்காரணமாக மயக்குவிக்குஞ் சொல்லைவிரித்தானென்க. (௩௪)

திருந்தவாய்ந்தறந் திறம்பிலாச்செய்யினுமெவர்க்கும்
பொருந்தவாற்றுவர் பூவுலகுண்டுகொல்மன்ன
வருந்தவாம்பலே மனமகிழ்முளரிவாய்மலரு
மிருந்தமாயிரு ளீர்த்தவோரிரவியின்முகத்தே.

உரை.—தான்சொன்னது சிலர்க்குப் பொருந்தாமையா விராசாசம் மதியாதிருப்பதென்றெண்ணி மாதியனெங்ஙன மறுமொழிசொன்னுனெ ன்னில், மன்னனே நன்முயாராய்ந் தறத்தினெழுக்கங்குறையா தொரு வன்றிருந்தச்செய்தாலு மிப்பூவுலகி லெல்லாருக்கும்பொருந்த யாதொ ன்றினையுஞ்செய்வாருண்டோ வில்லையே, சூரியன்முதலா யெங்குமூடி யிருந்தவிருளை நீக்கிவருகையிற் முமரைமகிழ்ந்து மலர்ந்ததாயினு மதுசெ வ்வாம்பலுக்குப்பொருந்ாது தான் வருந்தாநிற்குமென்முனென்க. (௩௫)

பிரிந்ததோர்நிலம் பெறக்கொடும்போர்முகத்திறப்பத்
தெரிந்தவீரரைச் செலுத்தலேகொடிதலதென்பார்

வரிந்தகோலொடு நாடுகொள்வழுவறச்சிலவீங்
கிரிந்தசிறுயி ரிறத்தலேகொடிதென்பார்கொல்லோ.

உரை.—மீளவுந் தான்சொன்ன தெவர்க்குஞ்சம்மதியாம்படிசொல்வான்: ஒருவனுண்டநாட்டிற் சிறுநிலம்பிரிந்து வேறோரரசன்வசமாகிலந்நிலத்தை மீட்டடையும்பொருட்டுக் கொடியபோர்முகத்துமடிந்துசாகும்படி தெரிந்துகொண்ட நல்லவீரசேவகனைவிடுவது கொடியதல்லவென்பவ ரிப்பொழுதிராசாங்கத்தோடு நாடெலாங்கெடும்படிவந்த துயரைத்தீர்க்க விங்கேதிரியுஞ் சிலபுல்லுயிர்களைச் சாகவிடுவது கொடியதென்பாரோவென்றானென்க. (௩௬)

பகைத்தவெம்பசி பரிந்தறமலையொழிந்தொழுகி
முகைத்தபன்மலர் முருக்கியநீத்தமுங்கொடிதோ
துகைத்ததீதறச் சொன்னவைவிடுதியேலையா
தகைத்தவாழ்வொடு தாங்கரசிழந்தனையென்றான்.

உரை.—இராசாங்கமு நாடும் வாழும்படி சிலகுழவிகளைக்கொல்வது கொடிதல்லவென்பதற்குப் பகைத் துயிர்கள் யாவையுமுண்ணும் பசியைக்கொல்லும்படி மலையினின்றிழிந்தோடிவருகையில் வரும்வழியிற் பூத்த பலமலரையழித்தமையால்வெள்ளமுங் கொடியதென்பாரோவில்லையே, ஆகையால்வருந்தும்படி வந்ததீதுதீர்ப்பதற்கு நான்சொல்லிக்காட்டியவழியைவிட்டாயாகின் மன்னனே தடுக்கப்பட்ட வுன்வாழ்வினையு முன்னிராசாங்கத்தையு மிழந்தாயென்றான் மாதியனென்க. (௩௭)

கான்முகத்துயர் கன்மலையனையவெங்கொடிய
கோன்முகத்திலுங் கொலுந்துயர்முகத்திலுங்கோடா
நூன்முகத்துறை யேலியனுவன்றவைகேட்டுத்
தான்முகத்திடர் தளிர்ப்பநொந்தியம்புதலுற்றான்.

உரை.—இவையெலாமாகிக் காற்றின்முகத்திலசையா வயிரமலையைப்போலக் கொடுங்கோன்முகத்திலுந் தன்னுயிரைக்கொல்லவந்த துயரின்முகத்திலும் வளையாதநீதி நூலோடொத்த வுரையுள்ளேலியனென்பான் மற்றவர்சொன்னவற்றைக்கேட்டுத் தான்றன்முகத்தின் மிக்க துயரத்தைக்காட்டி நொந்து சொல்லத்துடங்கினானென்க. (௩௮)

வேறு.

தன்னுயிராகமற் றுயிர்கடாங்கிட
மின்னுயிர்மணிமுடி வேய்ந்தபாத்திபன்

கொன்னுயிர்வழுவென வய்யங்கொண்டுபன்
மன்னுயிரொழித்தலோ வடுவிலாதென்முன்.

உரை.—தன்னுயிரைப்போலத் தானுளாநிற்கும்பிரசைகளுயிர்களை த்தாங்கி யோம்புதற்காரணமாக விளங்கிய மணிகள்பதித்தமுடியைச்சூடியாளுமரசன் றன்னுயிர்க்கோ ரிடையூறுவந்ததென்று காரணமின்றி வீணுய்க்கொண்டசந்தேகத்தினுற் பலமன்னுயிர்களைக்கொல்லுவது குற்றமில்லாதநீதியோவென்மு னேலியனென்க. (நூக)

போழ்வினையாயினு முடிபுரந்திடத்
தாழ்வினையுண்டெனச் சாற்றுவாருண்டோ
வாழ்வினைப்பிறர்க்களித் தரசன்வாழ்வுறக்
கீழ்வினையிலையெனக் கிசலன்கூறினுன்.

உரை.—இராசாங்கமழியாமற் காக்கும்படி கொலைத்தொழிலாயினு மெத்தொழிலாயினுந் தாழ்வுண்டென்பாருண்டோ? பிறர்வாழ்தற்குக்காரணமாகியவரசன் முன்வாழும்படி யென்னசெய்தாலும் வசையில்லையென்முன் கிசலனென்பானென்க. (சம)

கண்ணிலாஞேவியம் வரைந்தகாதைபோ
லெண்ணிலாவிளைஞனென் றிசைத்திநீயென
வொண்ணிலாவரசடி யிறைஞ்சியோதியின்
றெண்ணிலாவேலியன் மீண்டுசெப்பினுன்.

உரை.—குருடன் சித்திரங்களை யெழுதினுற்போல வெண்ணமின்றி யிளைஞனுகக்கொள்ளச்சொன்னுய்நீயென்று கிசலனைநோக்கியுரைத்த பின்னர் விளங்கியமன்னவனதுபாதத்தைவணங்கிக் கற்றகல்விசெய்யொளியிற் றெளிந்தவேலியனென்பான் மீளவுஞ்சொன்னுனென்க. (சக)

மண்ணளவொளிப்புகழ் மருவுமன்னவ
கண்ணளவறிவுளோர் கதைத்தமாசுரை
யெண்ணளவிழிவுறு மென்றுகேட்கிலன்
விண்ணளவொளிமறை விளம்பக்கேட்டியால்.

உரை.—பூவுலகெங்கும் புகழப்பட்டவரசனே கண்செல்லுமளவிற்கப்பாற்செல்லாத புல்லறிவாளர்சொன்ன வடுவுரைகளை மனதிலெண்ணியவளவிற் கிழுக்குவருமென்றெண்ணி யவற்றைக்கேளாமல் வானுலகிடத்தும் புகழப்பட்டவேதத்துரைகளைச்சொல்லக்கேட்பாயாகவென்க. (சஉ)

வையகத்தொருவனுய் வாய்ந்தமுத்தொழிற்
செய்யகத்திணையிலான் சிறந்தவன்பொடு

பொய்யகத்துறுஞ்செயிர் போக்கமைந்தனாய்
மெய்யகத்துறுந்திறன் மறையின்மெய்மையே.

உரை.—ஒருவனாய்நின் றிப்பூவுலகி லியாவையுமாக்கலுங் காத்தலு மழித்தலுமெனனுந்தொழில் மூன்றினையுஞ் செய்யுமிடத்துப் புறத்து ணையில்லானாகியகடவுள் நிறை தயைபுரிந்து பொய்யின்வழியாய்வந்த தீ வினைபோக்கி நம்மையிரட்சிக்கும்படி தானிங் கவதரித் தெடுத்தவுடலி ன்வகையான் மனிதனாந்தன்மை வேதத்தில்வழங்கு மெய்மையல்லோ வென்க. (௪௩)

ஊன்முகத்துதித்தபோ துலகின்றீதிரு
ஞான்முகத்தொழிப்பனென் றுதிக்குநாடனில்
வான்முகத்துடுவம் வழங்குமென்றுமெய்ந்
நூன்முகத்தெழுமறை நுவல்வதாய்ந்துளாய்.

உரை.—மீளவு மாண்டவனுடலெடுத் திங்கேபிறந்தபோது பூவுல கெங்கும்படர்ந்த பாவத்திருளை நாலுமுகத்திலுமொழிப்பானென்றமை யா லவன்பிறக்குநாளிலேதானே வானுலகிடத்தொரு நவமீனுதித்துத் தோன்றுமென்று தப்பாதநூற்படி வேதத்திற்சொல்லியிருப்ப தறிவா யேயென்க. (௪௪)

அக்கணங்காண்டலு மரசர்மூவர்வந்
திக்கணங்காட்டிய வியூதர்மன்னவ
னெக்கணங்கவன்பிறந் தியைந்துளானென
மிக்கணங்கலங்கலோய் வினவக்கேட்டியால்.

உரை.—அங்ஙனமுதித்த நவமீனைக்கண்டு மூவரசர்வந்து நவமாய்த் தோன்றியவிம்மீன்காட்டின யூதர்நாட்டரச னெங்கேபிறந்திருப்பனெ ன்றுகேட்க மிக்கழகுயர்ந்தமாலையுடையோய் நீ கேட்டிருந்தாயெ ன்க. (௪௫)

மீட்சியுங்கோவலர் வியப்பக்கண்டதோர்
காட்சியுங்கடும்வினை கடிந்தசிமையோன்
சாட்சியும்புகழ்ச்சியு மற்றச்சால்புறு
மாட்சியும்பெருமையும் வழங்கக்கேட்டியால்.

உரை.—மீளவு முன்பலவிடைய ரதிசயப்பட்டுக்கண்டகாட்சியுந் தீவினைகடிந்ததவத்தோனாகிய சீமையோன் வந்தநாதற்குத்தந்தசாட்சி யும் புகழ்ச்சியு மித்தொகைப்பட்டமற்றமாட்சியும் பெருமையுமுடைய செய்திக ளெங்கும்வழங்கக்கேட்டாயேயென்க. (௪௬)

மன்னரசிழந்தென வானினின்றுவான்
றன்னரசெமக்கெலாந் தரவந்தான்பகைத்
துன்னரசெடுப்பவீங் குணர்ந்துற்றானெனக்
கொன்னரசிழிவுறக் குழைந்துள்ளெண்ணவோ.

உரை.—அங்ஙன மாண்டவ னிலைபெற்றதனதரசினை விட்டுவந்தவனைப்போல வானுலகினின் றிங்கே நமக்கெல்லாருக்கும் வான்வீட்டரசினைத்தரும்படி வந்தவனுகையி லவனுன்னைப்பகைத் துன்சிற்றரசுபறிக்கவந்தானென்று வீணுயரசியல்கெட நீகுழைந்தெண் ணு வா யோ வென்க. (௪எ)

எண்ணினுமவன்பெய ரிசைத்தநீர்மையான்
மண்ணினும்வானினு மன்னராட்சியாய்க்
கண்ணினுமினி துயிர் கடிதல்பண்ணவோ
பண்ணினுமரசிய னிலக்கும்பானமையோ.

உரை.—அங்ஙன முன்னரசுபறிக்கவந்தானென் றெண்ணினும் பூவுலகிடத்தும் வானுலகிடத்துமாளுமரசனெல்லாரு மவன்பெயர்சொல்லியாளுவனொன் றிருக்கையிற் கண்ணினுமினிய வவனுயிரைக்கொல்வாயோ? கொன்றாலு மதின்பின் புன்னரசு நிலைபெறுந்தன்மையிதோவென்க. (௪அ)

ஆயினுமவனை நீ காண்டிலாமையாற்
றாயினுமன்புமை யரசன்றன்மையாய்த்
தீயினுங்கொடும்வினை தெரிந்துசேயெலாம்
வீயினுநலதென விரும்பிச்செய்யவோ.

உரை.—இவையெலாமாகியு மீளவுமவனைக்காணுமையா லீன்றதாயினு மிக்கவன்புடைமையேயரசியலாகையி னீவெந்தீயினுங் கொடியவுணர்வினைத்தெரிந்து குழந்தைகள்யாவுமிறக்கினு நலதென்றெண்ணி விரும்பிச் செய்வாயோவென்க. (௪௯)

வீய்வினையஞ்சினார் விளிவிலாவரோ
தீய்வினையஞ்சினார் செத்துஞ்செத்திலாத்
தூய்வினையெஞ்சிலாத் துதியின்வாழ்வரோ
காய்வினையெஞ்சிலாக் கருத்தினோயென்றான்.

உரை.—நீயிறத்தற்கஞ்சியல்லோ விவையெலாஞ்செய்யத்துணிகின்றாயாகினுஞ் சாதற்கஞ்சினவர்சாகாரோ? தீவினைக்கஞ்சினவராக்குஞ் செத்தாலுஞ் சாகாதவரைப்போலத் தூயநல்வினை குறையில் வினைவிக்கு

ம்புகழோ டென்றும் வாழாநிற்பார்; மெலியாச்செந்தீயொப்ப வேகுமுண ர்வினேயென்றானென்க. (௫0)

ஏலியனென்பவ னிவையெலாமறை
நூலியன்றுளத்தஞ்சா நுவல்வதாயபின்
காலியனென்பவன் கதங்கொடோதினன்
மாலியன்றிறையவன் வதனநோக்கியே.

உரை.—அங்ஙனமேலியனென்பான் சற்றுமஞ்சாதிவையாவையும் வேதநூற்படிசொன்னபின்பு காலியனென்பா னிராசாவின் முகத்தை நோக்கி யுண்மயங்கிச் சினத்தோடு சொல்லத்துடங்கினனென்க. (௫க)

வீரியர்தொழிலிதோ வெருவிப்புன்மைசேர்
நாரியர்தொழிலிதோ நவையிலாமறை
யாரியர்தொழிலென வரசியற்படப்
பூரியர்தொழிலினைப் புகன்றுளாயரோ.

உரை.—நீசொன்னது வீரர்க்குரியதொழிலோ வெருவி யீனங்கொ ண்ட மாதர்க்குரியதொழிலோ? மாசில்லாதவேதபாரகர் சொல்லுந்தன் மைத்துப்பேசி யரசியல்கெடும்படி நீயே யீனர்க்குரியதொழிலைச் சொல் லிக்காட்டினையென்க. (௫உ)

இன்வளர்தயைமலி யிறைவனேவலான்
மின்வளர்படைமுகத் திரத்தவெள்ளமாய்
முன்வளர்தகமையோர் பகைமுருக்கியே
பொன்வளர்முடிநலம் புனைவதாயினர்.

உரை.—அளவிறந் தினிய தயையின்மிக்க கடவுளிட்டவேவலால ல்லோ முன்னிருந்தவராய் மாட்சியிற்பொலிந்த வெம்முந்தையாரேந்தி ய பலபடைக்கலத்தின்வழியா யிரத்தம்வெள்ளமாகவோடும்படி தம்ப கைவரை வெட்டிக்கொன்று பொன்முடிசூடி யாண்டாரல்லோவென்க. (௫௩)

சேய்வினைபுரிவரைச் சேர்த்தியோம்பவோர்
தாய்வினைபுரிதலே தருமமாம்பகை
நோய்வினைபுரிவரை நூறலுங்கொடுந்
தீய்வினைபுரிதலோ வென்றுசெப்பினன்.

உரை.—பிள்ளையின்றன்மையானடந்தவரைச் சேர்த்தியோம்பும்ப டி தானவர்க்கொருதாயாகநடப்பது தருமந்தானே, ஆகிலும் பகைவ

ராய் மனநோகநடந்தவனை யரசன் கொல்லுவதுங் கொடியதீவினையா மோ வில்லையென்றான் காலியனென்க. (௫௪)

பொற்றொழில்வனைமரப் பாவைபொற்பென
மற்றொழிலொளியொடு வஞ்சங்கோடிய
புற்றொழிலனைவரும் புகன்றுகோல்வளை
முற்றொழில்லத்தன முரியச்சொல்லினார்.

உரை.—அங்ஙன மரத்தாற்செய்யப்பட்டபாவை பொன்னாலலங்கரித்தாற்போல வங்கேகூடின மற்றவனைவரும் வீரமென்றுபெரும்பெயர் விளங்க வஞ்சகத்தாற்கோணிய புற்றொழிலையுரைத்து முன்றானேவளைந்தசெங்கோல் முழுதும்வளைந்தொடிந்துகெடும்படி பேசினானென்க. (௫௫)

வழுக்குடையிவையெலாம் வழங்கக்கேட்டனு
மிழுக்குடைவழுவர செய்துவானென
வொழுக்குடையேலிய னுளத்துநொந்துளாய்
விழுக்குடையரசியல் விரும்பிக்கூறினான்.

உரை.—அங்ஙனம் பொய்யின்வழியா யிவையெலாம்வழங்கக்கேட்டு மன்னவன்மிக்ககேடுகளை யடைவானென்றிரங்கி நல்லொழுக்கத்துயர்ந்த வேலியன் மனதினொந்துயிர்கள்யாவையுநிழற்ற விழுமியகுடைநலந்தரும்படி யரசியல்கெடாமைவிரும்பி மீளவுஞ் சொல்லத்துடங்கினானென்க. (௫௬)

வேறு.

தப்புறவுரைத்தமாற்றந் தந்தனகடுநோய்தீர்க்குங்
கைப்புறவுரைத்தமெய்மை கனிவெனக்கேட்கிற்பார்க்கே
துப்புறவிளங்குமௌலி சூடினோயன்பைச்சூடிச்
செப்புறநினைத்தவாய்மை சினந்தினுமுரைபபேனானே.

உரை.— ஏலிய னெங்ஙனஞ் சொல்லத்துடங்கினானென்னில், இருசெவிகசக்கும்படி சொன்னமெய்யே யதனையினிதாய்க்கேட்டவர்க்கு முன்கேட்டபொய்யினால்வந்த நோயைத்தீர்க்குமருந்தாகுமே, ஆகையாற் செங்கதிர்வீசிவிளங்கிய முடியைச்சூடினவரசனே யன்பினைக்கொண்டு நான்சொல்லநினைத்தவாய்மையை நீயென்னைச்சினந்தாலுஞ் சொல்லுவேனென்க. (௫௭)

நூலியனுணங்குகேள்வி நோக்கினார்முகத்தைநோக்கார்
கோலியல்கோடக்கோடிக் கூறுவர்பகையிற்றீயார்

காலியனேக்கியாடுங் கலைக்கொடியன்னார்கேட்பின்
வேலியல்பகையிலானும் வேரொடுகெடுமுன்வாழ்க்கை.

உரை.—மன்னனே நூல்வழியியன்ற நுணுங்கிய கேள்வியின்றன்மையைநோக்கினநல்லோர் முகத்தைநோக்கிச்சொல்லார். அரசியல்கெட்டுக்கோணும்படி தாங்கோணிப்பேசினவர் டகைவரினுந்தீயார். ஆகையாற் காற்றுவீசுந்தன்மையிற் றிரும்பியாடுஞ் சீலைக்கொடியோடொப்பார்சொல்லுவதைக்கேட்டாயாகில் வேலையேந்தியெதிர்க்கும் பகையுமின்றி யுன் வாழ்க்கை வேரோடுகெடுமென்றறிவாயாக வென்க. (ருஅ)

கற்றுறுமாட்சிபூண்டு கசடறுமறையினூலா
லுற்றுறுபொருள்கடேர்ந்தே யுணர்த்துவதொன்றுகேண்மோ
சொற்றுறுமெனதுசூட்சி துணிவிழிவாகத்தோன்றின்
முற்றுறுமொழியைக்கேட்டு முனிதியேமுருகுவேலோய்.

உரை.—முருகுவேலோங்கியவரசனே கற்றகல்வியின் மாட்சியைக்கொண்டு மாசிலவேதநூல்தந்த சில மெய்ப்பொருட்களைத்தேர்ந்து நான் சொல்லத்தகுமொன்றினைக்கேட்கக்கடவாய், நான்சொல்லுஞ்சூட்சி துணிவிலபேதமையாகததோன்றினுஞ் சொல்லுவது முடிப்பக்கேட்டுப் பின்பென்னைக்கோபிப்பாயாகவெனக. (ருகூ)

தேறியதவத்தினீண்டு சிறந்தமோயிசனைநிந்தை
கூறியவபீரோன்ருத்தான் கோரனென்றவணாயீணடே
கீறியபுவிவிழுங்கிக் கேடுறவவணச்சார்ந்தோ
ரூறியவழலின்வெள்ளத் தொருங்கையம்பதவர்வெந்தார்.

உரை.—வேதத்துள பலகதைகளைச் சொல்லத்துடங்கினு னேலியனென்பான்: நெடுநாட்டேறின தவத்திற்சிறந்த மோயிசனென்பவனையபீரோனுந் தாத்தானுங் கோரனு மென்னுமிடூவர் நிந்தித்ததனு லுடனேபிளந்தபூமி யவணமிழுங்கினதன்றி யவரோடுசேர்ந்த விருநூற்றைம்பதுபேரும் பிளந்தபூமிவாயா லூறியெழுந்த செந்தீவெள்ளத்தமிழ்ந்தி வெந்துபோனுரென்க. (சா)

பின்னியற்பொருவாவன்னன் பெருந்தகையிகழ்ந்துபேசு
மன்னியத்தவனேரீரோ ழாயிரத்தேழுநூறும்
வன்னியத்தடத்திலும்பி வயச்சினத்திறைவனீதி
யுன்னியற்குள்ளங்கூச வொருங்குவெந்தடலையானுர்.

உரை.—மீளவு நிகராவியல்பிற்சிறந்த வம்மோயிசனுடைய பெருமையையிகழ்ந்துபேசின வறிவின்மையா லங்கேதாமேன வல்லமைக்கொத்த சினத்தைக்காட்டிய வாண்டவனுடைய நீதியையுணர்ந்தமாத்திரத்

தி லுள்ளங்கூசும்படி யுடனே செந்தீத்திரண்டெழுந்து பதினாலாயிரத்
தெழுநூறுபேரும் வெந்து சாம்பலானாரென்க. (சுக)

தொகையிலாத்தகவிற்காட்சிச் சுடரொலிசேயென்பானைச்
சிகையிலாத்தலையவென்று சிறுவரெண்ணைந்திரண்டுந்
தகையிலாச்சொன்னபாலாற் சடத்திருகரடிபாய்ந்து [ர்.
நகையிலாற்றியவோர்சொல்லா னடுங்கியார்த்தொருங்குமாய்ந்தா

உரை.—மீளவுந் தொகுக்கப்படாதமாட்சியிற்சிறந்து வரும்பொருட்களைக் காட்டுங்காட்சியின் சுடராகநின்ற தீர்க்கதரிசியாகிய எலிசேயு என்பவனை மயிரில்லாத்தலையவென்று சங்கைக்கேடாக நாற்பத்திரண்டு சிறுபிள்ளைகள் சொன்னமாத்திரத்திற் கொடியவிருகரடிகள்புறப்பட்டவர்மேற்பாய்ந்து நகைத்துச்சொன்ன வொருசொற் காரணமாக வொருப்படநடுங்கி யலறிச்செத்தாரென்க. (சுஉ)

ஈறடியில்லான்குன்றத் தெழுதியமறைக்கற்பேழை
தேறடியடிகளேந்திச் செல்லமற்றெவருமெண்ணைந்
நூறடியகலாத னாவன்றுதான்செய்தவேவ
லாறடியார்க்குந்தாரோ யாரணத்தறிதியன்றோ.

உரை.— மீளவு முடிவுமாதியுமில்லாநித்தியகடவுள் சீனயிமாமலைமேற்றான்றந்தருளின வேதமெழுதப்பட்ட விருகல்லுள்ளடைத்தபேழையை நன்னெறிவழுவாவடியிற் றேறிய குருக்களேந்தி வழியேபோகையின் மற்றவர்யாவருமண்டாமல் நாலாயிரமடியள வகன்று நிற்ப வாண்டவன்றானேசெய்தகட்டளையை வேதத்திலேயறிந்திருக்கிறாய் வண்டுகள்முழங்கு மதுமலர்மாலையையணிந்த வரசனேயென்க. (சுங)

செம்பதின்பிறப்பைந்தோடுஞ் சிறப்பணிவனையப்பேழை
தம்பதிவரக்கைகூப்பாத் தருக்கொடுநோக்கக்கான்முற்
கொம்பதினிலைகள்போலக் குழைந்தபெற்சமித்தாரங்கண்
ணைம்பதினாயிரத்தே ழமைந்தபத்தொருங்குவீழ்ந்தார்.

உரை.—மீளவுஞ் செம்புமுதற்பஞ்சலோகத்தாற் சிறப்பிலலங்கரித்த முன்சொன்னமறைப்பேழை யொருநாள் பெற்சமித்தார்நாட்டிடத்து வருகையி லவர்கைகூப்பிவணங்கா தாங்காரத்தோ டதைப்பாராநின்றா ரென்றதனா லங்கேதானே பெருங்காற்றின்முகத்துக் கொம்பிற்குழையுமிலைகளைப்போல வெல்லாருங் குழையாநிற்க வவருள் ளைம்பதினாயிரத்தெழுபதுபேரும் விழுந்துசெத்தாரென்க. (சுச)

அள்ளியவ்வபயர்நாப்ப ணரசனுமிறைஞ்சிச்செல்லத்
தெள்ளியமறையின்பேழை தேர்மிசைவரலிற்சாய்ந்து

விள்ளியவலங்கலோசன் விழுமெனக்கையாற்றீண்ட
வுள்ளியவுலகமஞ்ச வுருமுபட்டன்னமாண்டான்.

உரை.—மீளவு மொருநாள் திரண்டுவரும்படைவீரரினடுவே தாவி தணுகியவரசன் வணக்கத்தோடுகூடவந்து செல்லத்தெளிந்த வேதமெழு தப்பட்ட விருகல்லுடையப்பேழைதானே தேரின்மேலெழுந்தருளச் செய்யும்போ தப்பேழைசாய்ந்துவிழுமென்று மலர்ந்தமாலையையணிந்த வோசனென்பான் றனக்குவிலகினதென்றஞ்சாம லதைத்தாங்கும்படி கையாற்றீண்டினான், தீண்டினவுடனே யிதைநினைத்தவளவி லுலகெலா மஞ்சும்படி யிடிபட்டாற்போல வங்கேவிழுந்துசெத்தானென்க. (௬௫)

ஆதிநீடென்றகாலத் தம்புவிகூசச்செய்த
நீதிநீயறிதியன்றே நினைக்கியானுரைப்பதென்னோ
வேதினீயிறைஞ்சும்வேதத் திவையெலாம்புரிந்தநாதன்
றீதினீயுயிரீறாகத் தேடுகின்றவனேயன்றோ.

உரை.—அங்ஙனமாதிக்கடவுள் முற்காலத்துநெடிதாய்ச்சினந்து பூவுலகெல்லாங்கூசும்படிசெய்துகாட்டிய நீதியை நீயேயறிந்தாயொழிய நானுனக்குரைப்பானேன்? ஆகிலு நீமெய்ந்நூலென்றுவணங்கிய வேதத் தெழுதப்பட்ட விவையெலாவற்றையுஞ்செய்த கடவுளாமெனிற் றீது விளையுமுறையானீ கொல்லும்படி யிப்பொழுதிற் றேடியகுழந்தையவன் றானல்லோவென்க. (௬௬)

அறத்துறுந்தகையுஞ்செங்கோ லாண்மையுமொளியுநீங்க
மறத்துறுந்தீங்குதன்பால் வந்தபின்னாவதுண்டோ
புறத்துறுந்துயர்கண்டுய்வார் பொலிந்தநூற்புலமைநீரார்
நிறத்துறுந்தொடையன்மார்ப நிகர்ப்பருநிலையிதன்றே.

உரை.—அங்ஙனமாகையி லறத்தினால்வரு மாட்சியுஞ்செங்கோல்தருவல்லமையும் புகழுமென் றிவையெல்லா மொழிந்து நீங்கும்படி பாவத்தால்வருங்கேடுகள் தன்னிடத்துவந்தபின்னராவதுண்டோ வில்லை யாகையாற் கற்றநூலிற்சிறந்தோர் புறத்து மற்றவர்க்குவந்தகேடுகளைக்கண்டு தமக்குவாராதபடிக்குத்தப்பிப்பிழைப்பார், இது வெத்தாலுநிகராத முறைமை விளங்கியமாலையையணிந்தவரசனேயென்க. (ஆகையான் முன்காட்டியநீதியாற் பிறர்க்குவந்தகேடுகளைக்கண்டுன்னைக்காப்பாயாகவென்பது கருத்து.) (௬௭)

கட்புலனுணர்த்துங்காட்சிக் கசடர்சொல்லுதவிகேளேல்
மட்புலனளிப்பநாதன் மைந்தனையுதித்தானென்ன
வுட்புலன்றெளிந்தன்னானை யொருங்குநீதொழுதிபின்னர்
விட்புலன்வேந்தனாக வினையறவாழ்வாயென்றான்.

உரை.—அங்ஙன மிருகண்டந்த வறிவொன்றினையுமுள்ள கசடர் வாய்மொழிகளை யுதவியென்றுகேளாமற் பூவுலகியாவையு மிரட்சிக்கும் படி யாண்டவனவதரித் திங்கே மனிதனாய்ப்பிறந்தானென்று மனதிற் றேர்ந்து நீயுங்கூடவவனை வணங்கக்கடவாய், வணங்கினாயாகிற் பூவுல காண்டபின்னர் வானுலகரசனாக வினையொன்றின்றி யெக்காலத்தும் வாழ்ந்திருப்பாயென்றானென்க. (சுஅ)

நாற்கடற்கவியின்பாட னயம்பெறாக்கேட்டகோகோ
பாற்கடற்றிரிந்துநச்சுப் பயன்பெறும்பாந்தடானோ
நூற்கடற்கேள்விநல்லோ னுவன்றவைகேட்டுக்கான்முன்
மேற்கடற்சினத்துவேந்தன் மிக்குளம்வெகுண்டுசொன்னான்.

உரை.—அங்ஙன மேலியன்சொன்னபின்ன ரமிர்தக்கடலோடொ த்த நால்வகைக்கவியாலினிதிற்பாடலே தனக்கின்பமயவாமற்கேட்டிரு ந்த கழுதைபோலவோ பாற்கடலிலே நெடுநாட்டிரிந் துண்டபாலாற் ற னக்குநஞ்சுபெருகும்படி பயனைக்கொண்டபாம்புபோலவோ நூற்கடற் கேள்விநல்லோனாகியவேலியன் சொன்னவற்றைக்கேட்டுப் பெருங்காற் றின்முகத்து மேற்கடல்பொங்கினசினத்தோடு மட்டின்றி யெரோதனுங் கோபித்துச்சொன்னானென்க. (சுகூ)

மெய்யுண்டதிறத்தவீரர் விளிவதற்கஞ்சுவாரோ
கையுண்டபசும்பொற்செங்கோல் கடிதலினிறத்தனன்றே
நெய்யுண்டபடைகொண்டொன்னா னிறையுயிருண்டுநானு
மொய்யுண்டமடிவுற்றாலு முடியுடனினிதுமாள்வேன்.

உரை.—வல்லமையுடையவீரர் சாதற்கஞ்சார், இவ்வுலகாண்டுகை கொண்டசெங்கோலைப் பிறர்க்குவிடுதலிற்சாதலேநன்றாம். ஆகையிற் பி றந்தபகைவனைக்கொன்று குருதியொழுகும் படைக்கலத் தவனுயிருண் டபின்பு நானுஞ்செத்தாலு முடியோ டினிதாய்ச் சாவேனென்றானெ ன்க. (எ0)

என்றனனிறைவன்மீட்டு மிழிமதயானைச்சீற்றம்
வென்றனனொருவன்றானை மிடற்றலைமலக்கனென்பா
னின்றனனவனைநோக்கி நீதிநீத்துரைத்தகாதை
சென்றனவெவணுங்கூசத் திசையெலாமுருமிற்சொன்னான்.

உரை.—அங்ஙன மரசன்சொன்னபின்பு மீளவு மதத்தைப்பொழிந் த யானையின்சீற்றத்தைவென்றவனாய்ப் படைத்தலைவனாய் மலக்கனென் பானொருவ னங்கேநின்றான், அரசனவனைநோக்கி நீதிமுறையின் வழுவி ச்சொன்ன கொடியசெய்தி சென்றவிடமெலாங்கூசும்படி யிடிமுழக்கத் தோடு சொன்னானென்க. (எக)

பொருந்தலர்தடிந்தெஞ்ஞான்றும் புள்ளினமினிதுமாந்த
விருந்தமரசனிவேலோய் விரிந்தவென்னுட்டிலெங்கு
மிருந்தமர்சிறுவர்யாரு மெவனையுநீங்காதொல்லற்
கருந்தமர்பிறனொன்றெண்ணு தடுதியேசடுதியென்றான்.

உரை. —பகைவரைவெட்டி யெந்நாளுங் கழுகுமுதற் பலபறவைக ளினிதாயுண்பதற்கு விருந்தினைச்செய்யுமிடியோடொத்த வேலினையுடையோ யகன்றவென்னுட்டிலெங்குமமர்ந்தகுழந்தைகள்யாவையு மொன்றினையும்விடாமற் றமரொன்றும் பிறரொன்றும்பாராம லுடனேகொல்வாயாகவென்று மலக்கனைநோக்கி யரசன்சொன்னானென்க. (எ௨)

குன்றிணையியையிற்குன்றக் குவ்வியதோளினானு
மின்றிணையடியைச்சூடி விரும்பியநிலையினாங்கு
முன்றிணையெங்கும்வேரோ டென்பகையொருங்குதீர்ப்பே
னென்றிணையறக்காய்ந்தேகி யெழுந்திறைகோயிற்புக்கான்.

உரை.— மலையையெதிராய்வைத்தா லதுகுறையென்று தோன்றும்படி திரண்டபெரும்புய மலக்கனு மின்னிடமாகிவிளங்கியவரசன்பாதத்தைத் தலைமேற்கொண்டு நீ விரும்புந்தன்மையின்மேலுஞ்செய் துன்னுட்டிலெங்கு முன்பகையெல்லாம் வேரோடறும்படி தீர்ப்பேனென்றுசொல்லி நிகராச்சினத்திற் காய்ந்துசொன்னதை நிறைவேற்ற வவனேபோகையி லரசனுமெழுந்து தன்னரண்மனையிற் புகுந்தானென்க. (எ௩)

வேறு.

புலக்கதம்பொதிரரியினங்கொடு புலியினங்கொடிதொலியெ
கலக்கமொன்றியவெறிகடம்பறழ் கடுகிவந்துணுகதமெனு [மூக்
மலக்கனென்றவனெடுமுனிந்தகிர் மறவர்வெங்குலமருவியாங்
கிலக்கமொன்றிலசிறுவர்பொன்றிட விறைவனென்றவையயர்குவார்.

உரை.— அங்ஙன மிக்கசினத்தோடுதிரண்ட சிங்கங்களும் புலிகளுங் கொடிதாய்முழங்கிக் கலங்காநின்றவாட்டுக்குட்டிகளைப்பாய்ந்துண்ண வந்ததன்மையான் மலக்கனென்பவனு மவனோடொத்த கொடியசேவகர்பலருமொய்த்துக் கணக்கொன்றின்றிக் குழந்தைகள் சாகும்படி யெரோதனேவியதன்மையிற் செய்வாரென்க. (எச)

முலைமுகக்கதிர்தழுவிமொய்த்தன முகைமுகப்பலசிறுவரோ
யுலைமுகக்கனலெரிகதத்தன ருவணிகட்கொடுவொழிதருங்

கொலைமுகத்தொடுகுருதியைத்துடர் குழவிதுய்த்துணுமமுதுக
வலைமுகத்தொளியவிழுமுத்தொடு மவிருதுப்பெனமருளுமே.

உரை.—அங்ஙனஞ்செய்துவருகையி லோரோரிடத்துமுலைகளைத்த ழுவி யவற்றோடுசாய்ந்திருந்த மலரும்பொத்த பலகுழந்தைக ளுலையி ல்வளர்த்தகனலைவிடுங்கதத் ததிர்ந்த சேவகர்வீசியவாளால் வெட்டுண்ட முகத்துக் குருதியுந் தாமுண்ணுநின்றபாலுந் துளிதுளியாய்விழுதலிற் க டலிடத் தொளிபொழிமுத்துக்களும் பவளங்களுங் கலந்ததன்மையிற் றோன்றினவென்க. (எ௫)

காமுமற்றனர்தழுவுகின்றமொய் கதிருமற்றனர்கசடிலா
வுரமுமற்றனர்நிணைதுமிந்துட லுதரமற்றனருயிர்படச்
சிரமுமற்றனர்சிதறவம்பிதழ் முளரியற்றெனச்சிறியதோர்
புரமுமற்றனர்கடிகையும்பல புடையிலற்றுகவெவணுமே.

உரை.—கொடுமையின்மிக்க சிலசேவகர் குழந்தையின்கையையு மக்கையாற்பிடியாநின்ற முலையையும்வெட்டி நேருடலெல்லாம்பிளக்க மார்பையும்வயிற்றினையுமறுத்துத் தலையையும்வெட்டி வாசவிதழ்நூறு ஞ்சிதறும்ப டிதாமரையைக்கிழித்தாற்போலப் பலவிடத்தெங்குந் துண் டுகள்விழும்படி சிறியதோருடலைக் கண்டங்கண்டமாயறுப்பாரென்க. (எசு)

அடாவிடாதனகொடுமையார்தரு கரியசேயனையெனவருள்
விடாவிடாததுதழுவினளவன் வெகுளமார்பொடுமகவினைக்
கடாவினனுருவொருவைவாள்வழி கடிதிலீருயிர்படமதுப்
படாவிளாமுகையெழிலொடோர்கொடி படுவபோலவர்விழுவரே.

உரை.—வேறோரிடத்துக் கொலைத்தொழில்விடாத கொடியோர் கொல்லும்படி பிள்ளையைத்தருகவென்று தாயைக்கேட்க வவளன்புவி டாமையாற் பிள்ளையும்விடாமலிறுகத்தழுவினள், அவனோவெனின் மிகவும் வெகுண்டு தாய்மார்போடு பிள்ளையைக்கடாவிக்குத்தினன், அங் ஙன முருவிப்பாய்ந்தவொருவாள்வழியே யிரண்டுயிர்பட்டுத் தாயும்பிள் ளையுமலராவரும்போடு பூங்கொடியற்றுவிழுந்தாற்போல விழுந்தாரெ ன்க. (எஎ)

இப்புறத்திவள்விடுதியென்ற திழுத்திழுத்தனளெரிகதத்
தப்புறத்தவன்விடுதியென்ற திழுத்தறுத்தனனவள்முகந்
துப்புறத்தனிமகவுதுண்டு துமித்துடற்குறையெறிகுவான்
செப்புறத்தகுமுறையகன்ற சினத்தழற்றியவினைவினன்.

உரை.—வேறோரிடத்துச்சேவகன் பிடித்தபிள்ளையைவிடுவென்று தாயிப்புறத்திழுக்க வெங்கதத் தவனப்புறத்திழுத் திரண்டாகவறுத்தான். மீளவு மவளுக்கொருபிள்ளையாயிருந்தகுழந்தையைத் துண்டாக்கித் தாய்முகத்தெங்கு மிரத்தஞ்சிதறும்படி துண்டுகளையெறிந்தான் சொல்லுந்தன்மையைக்கடந்த சினத்திலழன்ற கொடியநினைவினனென்க. (எஅ)

நஞ்சினார்தொழில்கண்டதாய்மறை வென்றுநாடினுநாகுகொ
டஞ்சினார்தொழில்கண்டிலாமையி லன்பினாலுயிர்பேணிய [ண்
நெஞ்சினாடொழில்கண்டிலாமக னின்றுநீடழுவேபகை
விஞ்சினார்தொழில்கொண்டுவாள்வழி வெம்புணீருகவீவனால்.

உரை.—வேறோரிடத்து நஞ்சொத்தசேவகர் செய்யுங்கொலையைக் கண்டதாய் தன்மகனைமறைக்கவுபாயங்களைத்தேடினாலு மிளமையாலஞ்சவு மறியாமையா லன்போடு தன்னுயிரைக்காக்க வுணர்வுடையதாய் செய்வதைக்கண்டுபிடியாமற் பிள்ளை மிகவுமழாநிற்ப வவ்வோசைகேட்ட வெம்பகைமிக்கோர்கையால் வாள்வழியாயிரத்தமோடி யவனுஞ்சாவானென்க. (எகூ)

இடிக்குவார்சிலரிகழ்வினோடெதி ருடற்றுவார்சிலரிணையடி
பிடிக்குவார்சிலர்தரையினோடுடல் புடைக்குவார்சிலர்பிளிரநெய்
யடிக்குவார்சிலரணைகையோடுட றுமிக்குவார்சிலரணுவெனத்
தடிக்குவார்சிலர்தறிக்குவார்சிலர் தணிக்குவாருயிரொவருமே.

உரை.—அங்கங்கேசிலரிடித்தார்ப்பவு மிகழ்ச்சிகூறிச் சினந்தெதிர்ப்பவுங் குழந்தைகள் காலிரண்டும்பிடித்திழுத்துத் தரையோடுமோதவு மிரத்தமெங்குஞ்சிதறும்படி குழவிகளைத்தடியாலடிப்பவு மணைத்ததாய் கையோடணைக்கப்பட்டமகனையும்வெட்டியெறியவு மணுவாகத்துண்டிப்பவுந் தறிப்பவுஞ்செய்தே யொருப்படவெல்லாருங் குழந்தைகள்யாவையுங் கொல்வாரென்க. (அ௰)

உருவியேந்தியவுவணிமின்விழி யுருவவெய்துறியுளையுளம்
வெருவிமாழ்கிடவிடிமுழங்கொலி மெலியமேவலருரறவே
கருவிமாசனைகுழலினன்னையர் கலுழுகண்மழைகடுகலோ
டருவியாகியகுருதிநெய்மக ரணையிலாதுகவிடுவரால்.

உரை.— அங்ஙனஞ் சேவகருருவியேந்தியகொடும்வாள் கண்ணூடுருவிவெருவிக்குமின்னுகவும் வருந்தி யுள்ளமஞ்சி மயங்கும்படி யிடியினுமக்கொடியார்முழங்கவுந் திரண்ட பலமேகங்களாகவிரித்தகூந்தலோடு தாயாரெல்லாரு மழுங்கண்ணீர்மழையைப்பொழியவும் வெள்ளத்தாறாகக்கரையொன்றின்றியோடும்படி குழந்தைகள் திரளாய்க் குருதிகளைச்சிந்துவாரென்க. (அக)

முலையணிச்சுதரகலவேயமு முலையெனச்சொரியமுதுகத்
தலையணிச்சுதரகலவேகமழ் தலையிருட்கவினழிவிட
நிலையணிச்சுதரகலவேயினி நிலையிரோமெனவிழவிழ
விலையணிச்சுதரகலவேவினை விளைவிறாயவர்மெலிவரோ.

உரை.— அங்ஙன முலையாபரணமாகநின்ற மக்கள்போனதினா லழுதாற்போல முலைப்பால்சொரிந்தொழுகவுந் தாய்தலைக்கணியாகநின்ற பிள்ளைகள் செத்ததினான் முன்வாசநெய்யாலு மதுமலர்மாலைகளாலுங் கமழாநின்று தலைக்கழகாகிய விருண்டகூந்தலையழிப்பவு மிப்புவியிற்றமக்கணியாகநின்றமக்கள்போனபின் பினிப் புவியிலிரோமென்றயர்ந்துவிழவும் விலையேறப்பெற்றமணியணியாகநின்ற பிள்ளையெல்லாம் போய்த் தாய்மா ரொருங்குடன் மிக்க வினையுட்பொறாமன் மெலிந்தழுவா ரென்க. (அஉ)

என்கணேயுயிரமுதமேயென இதயமேயுயிரினிமையே
நின்கணேயுயிர்மடியவேநினை நினையவேயகனிலையுழி
தன்கணேயுயிரொடுமிரோனினி யெனலொடேமகார் தணர்வரோ
புன்கணேயுயிர்பருகவேயொரு புனலறாவிழிபொழியுமே.

உரை.— மகனே யென்கண்ணே யெனக்குயிரமுதே யென்னிதயமே, என்னுயிர்க்கின்பமே, நீயொழிந்தபின்பு நானுன்னைநினைத் திப்பூவுலகிலிருப்பேனோ வில்லையென்று பிள்ளையையிழந்த வொவ்வொருதாய் வருந்தியடைந்ததுன்பந் தன்னுயிரையுண்ணாநிற்கத் தன்னிருவிழிகள்வற்றாதோராறாகக் கண்ணீரைப் பொழிவனவென்க. (அங)

தாயரோதையுமடிதரும்பல தனையரோதையுமுதிரமே
பாயலோதையும்வதைசெயும்பல படைகளோதையுமறமலி
தீயரோதையுமினைவரும்பல திசையிலோதையும்வெருவுறுந்
தூயரோதையுமிடியொடுங்கடல் துதையுமோதையுமிணையிலா.

உரை.— அங்ஙனம் புலம்பியாற்றா தழுததாய்மாரோசையு மட்டின்றிவெட்டுண்டிறக்கும் பிள்ளைகளோசையு மன்று சிந்தின விரத்தத்தினோசையு மவரைக்கொல்ல வீசினபலவாயுதங்களோசையு மக்கொடிய சேவக ரலறிச் சினந்திடு மோசையும் பலவிடத் தையோவென் றிரங்கினவரோசையு மக்கொடுமைகண்டஞ்சின நல்லோரோசையு மிவையெலா மொருங்குடன்கூடி யிடிமுழக்கத்தாலுங் கடலின்முழக்கத்தாலு நிகராதனவென்க. (அச)

வேறு.

வெவ்வினைவிளைத்தகாலை வினைவிளைவாகுந்தன்மை
மைவ்வினைபுணர்ந்ததீய மன்னனித்திறத்திற்செய்த
வவ்வினைநினைத்துநிந்தை யனைவருமுரைப்பதல்லாற்
செவ்வினையுளத்துவந்த திருமகன்விளிந்தான்கொல்லோ.

உரை.— ஒருவன் விளைத்ததீவினை யவனைவருத்தும் வினையைவிளைவிக்குந்தன்மைதப்பாம லிங்ஙனந் தீயமன்னனாகிய வெரோதன்மயங்கி யுணர்ந்தகொடுமையாற்செய்த கொலையைநினைத்தயாவரு மவனைச்சொல்லு நிந்தையாகியபயனேயொழிய வவனே நினைத்தபடி செவ்வியவறநெறிவழங்குவதுணர்ந் தீங்கவதரித்ததிருக்குமார னிறந்தானோ வில்லையேயென்க. (௮௫)

தேனுகுமெசித்துநாட்டிற் சேர்ந்துறைநாதனங்கண்
மீனுகுமுடியிற்றாயும் வெண்மலர்வளனுங்காண
வூனுகுகொலையின்றன்மை யுளம்பனித்தெஞ்சக்காட்டி
வானுகுநிறையைநீத்தார் வழுக்கதுகாண்மினென்றான்.

உரை.—மதுமலர்பூத்த வெசித்துநாட்டிற்சேர்ந்திருந்த திருக்குமாரனங்கே வான் மீன்முடியைச்சூழ்ந்த தன்றாயாகியமரியும் வெண்மலர்க்கொடியையேந்திய வளனாகியசூசையுங்காண யூதேயநாட்டிற் றிரளாய்க்குருதியைச்சிந்திய வக்கொலையாவையுந் தந்தகாட்சியாற்காட்டிக் கண்டவர்மனமேகுழைந்துமெலியாநிற்ப வான்வீடெய்தற்குக் காரணமாகிய நீதிநிறையைவிட்டு நடந்தவரடையுங்கேடு பாருங்களென்றானென்க. (௮௬)

போர்முகத்தொன்னார்மார்பிற் புதைத்தவேலுயிர்சால்புண்
சீர்முகத்தவன்றன்னாட்டிற் சிந்தியகுருதியோட [ணுஞ்
வேர்முகத்தொருமாசில்லா விளைஞரைக்கொல்லுந்தன்மை
பார்முகத்திணையாத்தீமை பார்த்துளத்திரங்கிநொந்தார்.

உரை.—அங்ஙன மரியுஞ்சூசையும் வெம்போர்முகத்துப் பகைவர்மார்பிற்பாய்ந்துபுதைத்தவே லவருயிர்களையுண்டாற்போல வெரோதன்றன்னாட்டிற்றானே திரளாய்க்குருதியோடும்படி யழகியமுகத்து மாசில்லாதகுழந்தைகளைக்கொன்றதன்மை பூவுலகெங்குநிகராத கொடுமையாகப் பார்த்துத் தாமனமிரங்கிநொந்தாரென்க. (௮௭)

கடலுடைத்தரணியாவுங் களித்தினிதெழவீங்குற்ற
வுடலுடைக்கடவுடன்னை யொழிக்குபபகைத்தகோமா

னடலுடைத்தன்றெஞ்ச லடைபெரும்பயனோநாதன்
மிடலுடைத்திறத்திலென்று மேவலர்சூட்சியென்றார்.

உரை.— உடையாய்க்கடலைச்சூழ்ந்த வுலகமெல்லாமகிழ்ந்து நன்றாய்வாழும்படி பூவுலகிலிறங்கியுடலையெடுத்தநாதனைக் கொல்லவேணுமென் றவனைப்பகைத்தவெரோதன் மற்றநாடெல்லாம் வாழாநிற்கத் தன்னுடொன்றே வருந்திமெலிவது தானடைந்தபெரும்பயனோ வாண்டவனுள்ளமிக்கதிறத்துமுன்னர் பகைத்த மனிதர் சூட்சி யென்னுகுமென்றுமரியுஞ்சூசையு நொந்தாரொன்க. (அஅ)

கொழுமலர்ப்பள்ளிப்பார்ப்புக் கொடியபுள்பறிப்பவன்ன
மழுமலர்த்தடமொத்தநாட் டன்னைமாரழுநோய்க்கேங்கிச்
செழுமலர்க்கொடிகளீன்ற தேன்முகைமுகிழாமுன்ன
ரெழுமலர்ப்பகைக்கான்முன்பட் டெனமகர்க்கிரங்கிநொந்தார்.

உரை.— மீளவுந் தாமரைப்பள்ளிமேலிருந்தகுஞ்சுகளைக் கொடியதோர்பறவைவந்து பறித்ததனாற் றுயன்னமழாநிற்கும் பூந்தடாகத்தொப்ப வந்நாட்டின்மக்களையிழந்த தாயாரழுதவருத்தத்தைக்கண்டு தாமுமிருவர்மனதிலேங்கினதன்றி நற்பூங்கொடிகளீன்ற நறுந்தேனிறைந்தவரும்புகள் மலராமுன்ன ரவற்றிற்குப்பகையாயெழுந்த கொடியகாற்றின்முன்னேபட்டாற்போல வெட்டுண்டிறந்தகுழந்தைகளுக்கு மிரங்கிநொந்தாரொன்க. (அகூ)

கண்பொழிகலுழிபோற்றிக் களிப்புகுங்காட்சியுற்றுப்
புண்பொழியுதிரத்தாவி போக்கியமகவர்யாரும்
விண்பொழியொளியின்வாழ்ந்து வினையறுங்கதியிற்கண்டு
பண்பொழியுரையினுதற் பணிந்திவர்வாழ்த்திச்சொன்னர்.

உரை.—அங்ஙன மரியுஞ்சூசையுமனதிலிரங்கி யாறுகவழுதகண்ணீரைத்துடைத்தாற்போல மகிழ்வதற்குக் காரணமாக மீளவுமொருகாட்சியையடைந்து பட்டபுண்வழியாற் குருதியோடுயிரையும்போக்கி யிறந்தகுழந்தைகளெல்லாம் வான்செய்யொளியோ டொப்பவிளங்கிக் குறையொன்றின்றிவாழ்ந்து வினையறுஞ்செல்கதியிற்சென்றவராகக்கண்டு வீணைவாய்க்குரலோ டினிதாய்த்திருக்குமாரனைவணங்கி வாழ்த்திச்சொன்னரொன்க. (கூ0)

வேறு.

ஆலமேயமுதாக்கியபான்மையாற்
சீலமேவிலன்செய்பகைதம்முயிர்

காலமேனியிறந்தனர்காந்திசெய்
கோலமேவுருக்கொண்டெழுநல்கினய்.

உரை.—என்னுண்டவனே யுயிரைக்கொல்லுநஞ்சினை நல்லமுதாக ச்செய்தாற்போல நீதியொழுக்கமில்லாத வெரோதன்பகையாற் றம்மு யிர்போ யுடலைவிட்டிறந்தவிடத் தக்குழந்தைக ளொளியைவீசுமழகிற்சி றந்தவுருக்கொடு விளங்கத்தந்தாய்நீயேயென்க. (கூக)

தேரொழுங்கதிரோன்றிரிவான்றெருக்
காரொழுந்திருட்காலமோர்காலமோ
பேரொழுந்தயைபெற்றுனைச்சேர்ந்தனர்
சூரொழுங்கயர்துய்த்திலர்வாழ்வரோ.

உரை.—தேர்மேலெழுந்த சூரியன்றிரியும் வானுலகின்றெருவிடத் து மேகங்களெழுந் திருட்காலமொன்றுண்டோ வில்லையே, அத்தன்மை த்தல்லோ வுன்பெருந்தயையைப்பெற் றுன்றிருப்பாதத்தைச்சேர்ந்தயா வரும் வருந்தும்படி கேடடையாமல் வாழ்வாரென்க. (கூஉ)

தணிவருந்தடத்தாமரைபூத்தென
மணிவருந்துருமைந்தனிறங்கிநீ
பிணிவருந்துயிர்பேணியபெற்றியே
பணிவருங்கலையோரடைபான்மையோ.

உரை.—தாழ்ந்தகுளத்துட் டாமரைமலர்வதுபோல நீயுமிப்பூவுல கிலிறங்கி மணிகள்வருந்தும்படி யவற்றினுமழகியவுருவினையெடுத்து மக னய்ப்பிறந்து பாவப்பிணியால்வருந்தின மனிதருயிர்கள்யாவையும் பே ணியிரட்சிக்குந் தன்மையேகற்றசொல்வல்லவராயினுந் தாமடையுந்தன் மையோவென்க. (கூ௩)

அஞ்சினலெனவீங்குவந்தன்மினு
யெஞ்சினரிவர்க்கீங்கருளீந்துராய்த்
துஞ்சினரெனவாங்கவர்தோன்றிவாழ்
நெஞ்சினருயிர்நீடுறநல்கினய்.

உரை.—அஞ்சியொளித்துவந்தாற்போல விங்கேயெசித்துநாட்டிற் சென்றாய், சென்றவுடனே மெய்க்கடவுளறியாமையான் மெலியாநின்ற வெசித்தார்வணங்கின பொய்யானதேவர்களையோட்டி இவர்க்குத்தயை ச்செய்தாய், மீளவு நீவந்தொளித்தமையால் யூதேயநாட்டில் வெட்டுண் டகுழந்தைகள் செத்தாரென்றுதோன்றி யெக்காலத்தும்வாழ்ந்தவராகிச் சாதற்கஞ்சாவுயிரையடையத் தந்தாயென்க. (கூச)

வளிவிள்ளாமுகைகொய்தெனமாய்ந்துதேன்
றுளிவிள்ளாமுகைத்தேந்தொடையாகநீ
யளிவிள்ளாதணிந்தம்மகர்யாவருங்
களிவிள்ளாவுயர்செல்கதிவாழ்வரே.

உரை.—கொடுங்காற்றறுத்த மலராதவரும்புகளைப்போல வக்குழந்தைகளுஞ்செத்தபின்பு தேன்றுளிமாறாத வரும்புகளாற்கட்டப்பட்ட வாசமாலையாக நீ யருள்விடாத வுன்மார்பணியாய்க்கொண்ட வக்குழவிகளெல்லாரும் பேரின்பம்பிரியாத செல்கதியி லெக்காலத்தும்வாழ்வாரொன்க. (௬௫)

எண்ணின்மேலெழுஞ்சூட்சியியற்றிநீ
விண்ணின்மேலெழும்வீடிடவந்துனை
மண்ணின்மேலெழுமாக்கள்பகைப்பரோ
புண்ணின்மேலெழுந்தீப்பொறியீட்டியே.

உரை.—அங்ஙன மனிதனாயிரட்சிக்கும்படி எண்ணப்படாதசூட்சிகளைநடத்தி வான்மேல்வாழும்வீட்டை யெமக்குத்தரும்படி நீ மனிதனுய்வந்திருப்பப் பட்டபுண்மேற்செந்தீயைக்குவித்தாற்போலத் தம்மையிரட்சிக்க நீகொண்டதுயரின்மேலும் பூவுலகத்தோருன்னைப்பகைத்து வருத்தஞ்செய்வாரோவென்க. (௬௬)

மின்னைக்காட்டியவேகத்துற்றொல்கிப்போய்க்
கொன்னைக்காட்டியகோலம்விரும்பினார்
பொன்னைக்காட்டழல்போன்றரிதுன்றயை
தன்னைக்காட்டினர்நோய்செயுந்தன்மையால்.

உரை.—அங்ஙன முன்னைப்பகைத்தாலு மின்றோன்றினசீக்கிரத்தொல்கியொளித்துப்போய் வீணழகுள்ள பூவுலகின்வாழ்வுகளைவிரும்பினமனித ரவ்வாசையா லுன்னையெண்ணும லுனக்குத் துயர்களைவிளைவித்ததனாற் பொன்னைக்கெடாமற் பொன்றன்னொளியைக்காட்டுந் தீயைப்போல வவரு முன்றயையைக்காட்டுவாரொன்க. (௬௭)

கடல்வண்ணத்தமுதேகதிவாயிலே
யுடல்வண்ணத்தொளியேயுயிரேயுயிர்க்
கடல்வண்ணத்தணியேயருளேயெனா
மடல்வண்ணத்தலர்தாளைவணங்கினார்.

உரை.—கடலோடொத்தவமுதே கதியைச்சேர்வதற்குவாசலே யெடுத்தவுடலின்வகையா லுயிரைவிளக்கு மொளியே யாவர்க்குமுயிரோ யுயி

ர்க்கெல்லாம்வல்லமையிடு மோரணியே யருளேயென்று திருக்குமார னைவாழ்த்தி மலர்ந்தவவன்றிருவடியை மரியுஞ்சூசையும்வணங்கினரொன்க. (கூஅ)

வில்லின்மாரியின்விண்ணவர்நின்றிசைச்
சொல்லின்மாரியின்றூய்புகழ்பாடியுஞ்
செல்லின்மாரியிற்றேன்மலர்சிந்தியு
மெல்லின்மாரியினுள்ளடியேற்றினர்.

உரை.—மிக்கவொளியைப்பொழிந்த வுருவோடுநின்றவானவர் மரியுஞ்சூசையுஞ்சொன்னதற் கிசைகளைச்சொன்னாற்போல மிக்கபுகழ்ச்சிகளைப்பாடவு முகிலிடுமெழையின்றன்மையான் மதுமலர்மாரியைப்பொழியவுஞ் சூரியனையொப்பத் திரளாய்க்கதிரைவீசாநின்ற தேவகுழந்தையது திருப்பாதத்தைவணங்கினரென்க. (கூகூ)

நாதனன்றியுநாதன்றெரிந்ததன்
றூதனென்றகருணையன்றுஞ்சிலா
தாதலன்பெழுந்தாங்கவர்கண்டடை
சீதவின்பியல்பீங்கினிச்செப்புவாம்.

உரை.—இவையெல்லாவற்றையுங் காட்சியின் மரியுஞ்சூசையுங் கண்டபின்ன ரெரோதன்செய்த கொலையிலகப்படாத திருக்குமாரனன்றியு மிவன் றனக்கோர் தூதாகத்தெரிந்துகொண்ட கருணையனென்பவனுஞ் சாகாமற்றப்பினவகையை யங்கேகண்டமையா லவன்மேல்வைத்த வன்பினளவாக வவரிருவருந் தம்மனத்தைக்குளிர்த்த வின்பத்தையடைந்ததன்மையை யினிச்சொல்வாமென்க. (ரா)

குழ்விகள்வதைப்படலமுற்றும்.

ஆகப்படலம்-உரு-இ-விருத்தம்

உகூஉாகூ௪.

இருபத்தாறாவது

கருணையன்மாட்சிப் படலம்.

வேறு.

அல்லறத்துளங்குதிங்க ளணிந்தமீன்பரப்புப்போலப்
பல்லறத்தொகுதிவாய்த்த பணிபுனைசக்கரீய
னில்லறத்துணைவிகுன்றத் திணையகற்பெலிசபெத்தை
சொல்லறத்துணையாய்த்தமுட் டுணைபுறத்தின்றிநின்றார்.

உரை.— கருணையனென்று மவனக்கொலையிலகப்படாமையான் மரியுஞ் சூசையு மிக்கமகிழ்ச்சியை யடைவதற்குக் காரணமேதென்றுங் காட்டத்துடங்கினர். ஆகையால் இராவிருள்கெடும்படி விளங்கியதிங்கள் சூழவணிந்தமீன்களின் பரப்புப்போலப் பலவறங்கள் யாவையுந்தொகுத்துச் சிறந்தவோ ராபரணமாகப்புனைந்த சக்கரீயனென்பவனுந் தனக்கில்லறத்துரியதுணைவியாக வயிரமலையோடொத்த கற்புடைய எலிசபெத்தையென்பவளுஞ் சொல்லப்படாதமுறையோடு தம்முளொத்ததுணையாகிப் புறத்தொருநிகருமின்றி நின்றாரென்க. (க)

கைவளர்கொடையோடொன்றக் கான்வளர்தவத்தின்மிக்
பொய்வளருலகினுசை போற்றியபுதல்வரின்றி [கோர்
மெய்வளர்திருவுளத்தின் வினையிதென்றுணர்விற்றேறி
மைவளர்துயரற்றோங்கி வயதுமுற்றியராய்நின்றார்.

உரை.— இல்லறமாகிய கைத்தானத்தோடு பொருந்தச்சேர்த்திய துறவறமாகியகானத்தில்வளருந் தவத்தின் மிக்கவிருவரும் பொய்வழியாகவளரு முலகினுசையையாற்றியபுதல்வரில்லாமையா லதுதிருவுளமென்றுணர்ந்த தன்மையிற்றேறி மயக்கத்தால்வருந்துயரின்றிப் பெருமையிலோங்கி வயதின்முற்றிப்போனாரிருவருமென்க. (தங்குலத்தொளியும் வயதிற்சாய்ந்த தமக்கோருதவியு மக்களாலாகுமென்று புதல்வர்

மேலாசைகொள்வார்மனிதர், ஆயினும் பற்பலவிடத்துத் தங்குலத்தி ழிவு மீன்றோர்க்குத்துன்பமுங்கேடு மக்களாலாகுமென்றுகண்டமையா லவ்வாசை பொய்வளராசையென்றாரென்க.) (உ)

பூட்சியின்றுணையாமின்பப் புதல்வரையின்றித்தூய்நல்
லாட்சியின்றுணையைநேடி யருமறையுணர்ந்தவோதிக்
காட்சியின்றுணையோடன்னார் கனிந்துயர்ந்தெவர்க்குஞானச்
சூட்சியின்றுணைதாமாகித் துகடவிர்புகழின்வாய்ந்தார.

உரை.— அங்ஙன மிவ்வுடற் கொருதுணையாகநிற்கு மினியமக்க ளில்லாமையாற் றூயநல்லறமுயற்சியைத் தமக்குத்துணையாகத்தேடி வேதநூற்கல்வியின்காட்சியு மொருதுணைகொண்டினிதாயுயர்ந்து மற் றெவர்க்குந் தாமொருஞானச்சூட்சியிற்பொலிந்த துணையேயாகிக் கு றையாதபுகழின் மிக்காரென்க. (௩)

பரவலர்மலர்ந்தசோலை படர்ந்ததண்ணிழலோடொத்தார்
கரவலர்மலர்ந்துநல்குங் கனிந்ததேனெவர்க்குமூட்டிப்
புரவலராகநொந்துபுலம்பினர்க்குயிரேயாகி
யிரவலருயிராய்ப்பேணி யிவர்க்குமோருடம்பென்றனர்.

உரை.— அங்ஙனமதுமலர்பரவி மலர்ந்தசோலைகள் விரிவாய்ச்செ ய்யுங் குளிர்ந்தநிழலைப்போல விருவருந்தங்கையாகியமலர் மலர்ந்திடுந் தேனாகிய கொடையையெவர்க்குமூட்டிப் புரவலரென்னும்பெயரும்பெ ற்று வருந்தினயாவர்க்குந் தாமுயிராகநின் றவரைத்தேற்றி யிரப்போரெ ல்லாரையுந் தமக்குயிராகவெண்ணிப்பேணி யவர்க்குத் தாமோருடம்பி னைப்போல நின்றாரென்க. (நொந்தாருறுதிபெறத் தேறினமையா னொ ந்தார்க்குயிரானா ரில்லாதவர்க்குவேண்டியவற்றைக்கொடுத்தமையா னு யிர்க்குவேண்டும்பொருளைத்தேடிக்கொடுக்குமுடலைப்போலவாகி யிரவ லர்க் குடம்பானாரென்றனரென்க.) (ச)

பேரறக்கன்னிவையிற் பிறக்குமுன்றனக்குத்தூதென்
றூரறத்தொகையோன்மைமைக் கரியதோர்புதல்வன்றோன்ற
வீரறப்படலைக்கண்ணி யேந்திவர்க்கிறைவனந்நாள்
நேரறக்கருப்பந்தந்து நெடும்புகழளித்தலோர்ந்தான்.

உரை.— பூமானுந்தேவியு மங்ஙன நன்னெறிவழுவாவருகையி லா ண்டவன் புருடனுதவியின்றிப் பெரிதறத்துயர்ந்து கன்னிமாறுதவள் வயிற்றுத் தானவதரித்துப்பிறக்குமுன்னே தனக்குத்தூதாக நிறைந்த வெல்லாவறத்திற் பொலிந்த வொருவன் மலடியின்பிள்ளையாய்வந்துதோ ன்றும்படி யில்லறந்துறவறஞ்சேர்த்திக் கோவைமாலையாகவணியா நின்

ற விவர்க் கந்நாளிலே நிகராதகருப்பத்தைத்தந்து நெடுநாளழியாப்புக ழையளிப்பத் திருவுளமானுனென்க. (ரு)

கேழ்வியின்புலமைமூத்தோன் கெழுமியமுறையிற்றூம
வேழ்வியின்முகத்துநிற்ப வேய்ந்தவிண்ணவற்கண்டஞ்சச்
சூழ்வினையறிந்தவானோன் சொல்லெடுத்தஞ்சேலஞ்சேல்
வாழ்வினையுரைப்பத்தூதாய் வந்தனனென்கேட்டியென்றான்.

உரை.— ஆண்டவனினைத்ததை முடிப்பதற்கொருநாள் கேள்வியின் புலமைமூத்தோனாகிய சக்கரீயன் றனக்குவந்த முறையோடு தூபவேள்வியின்முகத்துநிற்கும்போது தோன்றியவொருவானவனைக் கண்டஞ்சினான், அஞ்சின நினைவினையறிந்தவானவ னஞ்சாதஞ்சாதென்று நீ வாழ்ந்துவக்கும்படி தூதாகவந்தேன், கேளிதென்றானென்க. (சு)

மாண்டகையறத்தின்பாலான் மைந்தனேநினக்குத்தோன்ற
காண்டகையுரியபண்பாற் கருணையனவனையென்பா [க்
யாண்டகைமுகத்துமுன்னி யவற்கதர்செப்பஞ்செய்து
சேண்டகைய்டையத்தீயோர் செலுத்துவானெறியிலென்றான்.

உரை.— வானவனெங்ஙனஞ் சொன்னானென்னில் மாட்சியிற் பொலிந்த வறத்தின்றன்மைத் தொருபிள்ளையுனக்குப்பிறந்து அவனிடத்துக்காணப்படுங் குணத்துரியபெயராக வவனைக்கருணையனென்பாய், அவனேயவதரித்துவரு மாண்டவன் முகத்துமுன்னேதோன்றி யவற்குவழியைச்செப்பமிட்டுப் பாவிகளும் வானுலகேற்ற பெருமையையடையும்படி யவரை நல்லறநெறியிலொழுகச்செய்வானென்றானென்க (எ)

முதிர்ந்தனகாலஞ்சாய்ந்த முகத்திலோவுவப்பநானே
யெதிர்ந்தனபிள்ளைகாண்பே னென்றனன்மூத்தோனென்றுட்
பொதிர்ந்தனவயிர்ப்புற்றாயே புகன்றவைகண்டாலல்லா
லதிர்ந்தனதுயரிலூமை யாதியென்றொளித்தான்வானோன்.

உரை.—வானவன்சொன்னதற்கு மூத்தோனாகிய சக்கரீயன்சொல்வான்: என்வயதுகாலமுதிர்ந்துசாய்ந்தபின்பு நானேமகிழும்படி யெனக்கெதிராக வொருபிள்ளைவரக்காண்பேனென்றான், என்றதற்குவானவனு நீயுட்சந்தேகப்பட்டமையா னான்சொன்னவற்றை நீகாணுமளவு மதிர்ந்தவுளத்தில்வருந்தி யூமையாகக்கடவாயென்று மறைந்துபோனானென்க. (அ)

இவ்வழியெவருமஞ்ச விருந்தவன்கையாற்பேசிச்
செவ்வழியுளத்துத்தேவ திருவுளம்போற்றியையம்

வவ்வழிவொழியத்தூது வந்தகாபிரியேல்சொன்ன
தவ்வழிகருப்பமாகி யதிசயித்தோங்கினாளே.

உரை.—இங்ஙன மெவருமதிசயித்தஞ்சும்படி மாதவனாகியசங்கரீய னூமையாய்க் கையாற்பேசி யொழுக்கமுடையமனதி லாண்டவன்றிரு வுளத்தைவணங்கிக் கொண்ட வையந்தீரும்படி தூதாய்வந்தவானவனாகி யகாபிரியேல் சொன்னதன்மைத்துத் தன்றேவியிடத்துக் கருப்பமாகித் தானதிசயப்பட்டு மனதிலோங்கினாளென்க. (௯)

இலங்கெழுவிசும்பின்வெண்கோட்டிளம்பிறைக்குழவிபோல
நலங்கெழுகருவிற்றோன்றல் நவிவளர்ந்தாறுந்திங்க
ளலங்கெழுபருவத்தெம்மை யளிப்பதற்கிரங்கிநாதன்
வலங்கெழுகன்னிதன்வாய் மைந்தனேதானுமானான்.

உரை.—வான்மேல் வெண்கோடுள்ள விளம்பிறைவிளங்கிவளர்வது போல வெலிசபேத்தை நலம்பெறக்கொண்ட கருப்பத்தி லழகியபிள்ளை யும்வளர்ந் தாறுந்திங்களமைந்தபருவத்து நம்மையிரட்சிக்கும்படி மனதி லிரங்கினநாதன் மேன்மையிற்சிறந்த கன்னியாகிய மரியென்பவளிடத் துத் தானு மகனானானென்க, (௰)

கண்கவர்வனப்பிற்றூது கபிரியேலுரைத்தகாலை
பண்கவர்மொழிநற்கன்னி பயன்படவெலிசபெத்தை
மண்கவர்கருப்பந்தாங்கி மகிழ்ந்தனகாதைகூற
விண்கவரரசாளோங்கி விளைந்தபல்லுணர்வுமுற்றாள்.

உரை.—இன்பத்தாற் கண்ணைப்பறிக்கு மழகுளவுருவிற்றோன்றிக் காபிரியேலென்னும்வானவன் றிருவவதாரத்துக் கன்னிமரியென்பவளி டத்துத் தூதுசொன்னவளவில் வீணைக்குரலினுமினியமொழிவாய்க்கன் னி பயனையடையும்படி கிட்டினதன்னுறவொருத்தி யெலிசபெத்தை யென்பாள் மாட்சியிற்பொலிந்த கருப்பத்தைத்தாங்கி மகிழாநின்றசெய் திசொன்னவளவில் வானுலகினும்விரும்பப்பட்ட வரசாளாகியமரியென் பவள் களிகூர்ந்தோங்க வதற்கடுத்தபலவற்றையுங் காட்சியிலறிந்தாளெ ன்க. (௰௧)

பூவிடைக்குளித்ததேன்போற் புதல்வனாய்த்தான்சூற்பூண்
மூவிடைப்புரக்குங்கோன்முன் முதிரருட்டோயெய்திக் [ட
கூவிடைப்பொதுவற்றுற்ற குழவியைமருவத்தானே
பாவிடைப்புகழின்மிக்க பயன்கொள்வானெனக்கண்டுற்றாள்.

உரை.—மரியென்பவள் காட்சியிலறிந்த செய்திகளாவன: மலரா தவரும்பிடத்தொளித்த தேனைப்போலத் தானணிந்தகருப்பத்தின் மக

னுகக்கொண்ட மூவுலகாளுமாண்டவற்குமுன்னே பூவுலகிற்றோன்றியவற்குமுதிர்ந்தவருளின் றூதாகவந்து பூமியிலுள்ளபொதுமுறையின்றியற்புதமாயெலிசபெத்தைகருப்பத்தில் வந்தபிள்ளையைத் தான்மருவிப்போனற் பாவலர்சொல்லத்தகும் புகழ்யாவையுங்கடந்தபயனை யவனடைவானென்று காட்சியிலறிந்தாளென்க. (எலிசபெத்தைவயதின்முற்றினவளாய் மலடியுமாய்த் தரித்தகருப்ப மற்புதமாய் வந்ததென்றானென்க. (௰௨)

பானலஞ்சினைகொள்மேகம் பகல்செயவிளங்காதென்னோ
தேனலஞ்சினைகொள்பைம்பூத் தேங்கமழாதோதேவ
சூனலஞ்சினைகொள்கன்னி துளங்கருள்புரிதலுள்ளி
வானலஞ்சிவணிச்சூற்கொள் மைமையையணுகலோர்ந்தாள்.

உரை.— அணியாகச் சூரியனையுட்கொண்டமேக மொளியைச்செய்வதுபோலவு நறுந்தேனைச் சூலாகக்கொண்டமலரும்வாசனைவிடும்போலவு மாண்டவனைச்சூலாகத் தரித்தகன்னியாகிய மரியென்பவளும் விளங்கியவருளைச்செய்யவுணர்ந்து வான்மேல்வழங்கு நன்மைகளைத் தாயும்பிள்ளையுமடையும்படி தான்கருப்பந்தரித்த மலடியாகியவெலிசபெத்தையண்டைக்குடனேபோக நினைத்தாளென்க. (௰௩)

ஓர்ந்தவையறத்திறனுட்சிக் குரித்துணையவற்குங்கூறத்
தேர்ந்தவையுயர்ந்தகேள்வி செறிந்தருட்புலமையோனுங்
கூர்ந்தவையிமிழிற்கேட்டுக் குணமிதென்றிருவர்வானத்
தார்ந்தவைசூழநீண்ட வதர்கடந்தேகலுற்றார்.

உரை.—மரியென்பவளங்ஙன நினைத்தவற்றை நல்லறமுயற்சிக்குரியதுணைவனுகிய சூசைக்குச்சொல்லித் தேர்ந்தகல்வியி லுயர்ந்தகேள்வியோடுபொருந்தி மிக்கவருளின் புலமையோன்சூசையுஞ் சொன்னதைமிகவு மினிதாய்க்கேட்டுப் போதலே குணமென்றுரைப்ப விருவருங்கூட நிறைந்தவானோர்சவை சூழ்ந்துவர நெடுவழிகடந்துபோகத் துடங்கினாரென்க. (௰௪)

வேறு.

தேசிகப்பாவையிற் சிறந்தகோதையாள்
மாசிகற்பானொளி கமலமாந்தல்போ
லாசிகற்சூலணிந் தல்கல்நான்குமா
யேசிகற்பாயொளி பரப்பவேகினர்.

உரை.—அங்ஙன மழகியபொற்பாவையினுஞ் சிறந்தபெண்ணாகியம ரியென்பவ ளிருளின் பகையாஞ் சூரியன்கதிரைத்தாமரையுண்டதுபோ லப் பாவத்தின்பகையாஞ் சூலையணிந்து நாலுநாளாய்த் தீவினைபகைத்து ப்பாயு ஞானவொளியைத்தானேபரப்பும்படி யன்றிருவர்கூடிப்போனா ரென்க. (௰௫)

ஆரணவடிவினோ னரியசூலெனுங்
காரணமறிகிலாக் கருத்திலோங்கிய
பூரணவருளினாற் பொலிந்தின்பாரலை
வாரணீந்தியுண் மகிழவேகினார்.

உரை.—வேதவடிவோடுநின்ற சூசையுந் தன்கருத்திலடைந்த பூர ணவருளினாலோங்கி யதற்குக்காரணமாகிய தேவசூற்செய்தியை யப்பொ ழுதவனறியாம னிறைந்தவின்பக்கடலினீந்திநீந்தி யுளத்துமிகமகிழ்வெ ய்தி யன்றிருவர்போனாரென்க. (௰௬)

கயிற்றுணைபடலையங் கலனிற்சேர்ந்திவர்
குயிற்றுணைகுயிலுமின் னிசையிற்கூத்தெழு
மயிற்றுணையாடிய பொழில்வளைத்தநீ
ளெயிற்றுணையுயர்நக ரகலவேகினார்.

உரை.—கோத்தமணிவடங் கடைப்பூட்டிசையி லொன்றுபட்டது போல மரியுஞ்சூசையும் பிரியாமற்சேர்ந்து சோடாய்க் குயில்கள்கூவிய விசைகளோடுபொருந்தி யினியகூத்தாக மயில்களுஞ் சோடாயாடாநி ன்றபூஞ்சோலைகள்சூழ வளைக்கப்பட்ட நீண்டமதிளாலுயர்ந்த நசரோத்தெ ன்னுந் தந்நகரைவிட்டுப் போனாரென்க. (௰௭)

செண்பகமலர்ந்தகாத் திரளும்பொய்கையும்
வண்பகடுழைத்தபூம் வயலுநாடுந்தம்
பண்பகவிசையோடப் படிகடந்துபோய்
விண்பகலவனென வெற்பினேறினார்.

உரை.—அங்ஙன மிருவர்போகையிற் சண்பகச்சோலைகளையும் பூந் தடங்களையும் வலியகிடாக்களுழுத பூம்வயல்களையு மிவையெலாம்வழங் கிய வந்நாட்டையு மன்பினையியன்றதம்மனத்தின்விசையோடுகடந்து சூ ரிய னுதயகிரிமேலெழுந்தாற்போலத் தாமுமொருமலையை யேறினா ரெ ன்க. (௰௮)

கண்புதைத்தனவிருள் கலந்தசோலைசூழ்
மண்புதைத்தனமணி வளர்குன்றுச்சிமே

னண்புதைத்தனநகைச் சிறைநலங்கொடு
விண்புதைத்தனமினின் விரைவுற்றேறினர்.

உரை.—கண்ணைப்புதைத்த விருளைச்செய்யுஞ் சோலைகளாற்சூழப் பட்டு மண்ணுட்புதைத்த மணிகளைவிளைவிக்கு மம்மலையுச்சிமேலே யன் பினுற்றூண்டப்பட்ட தம்முடையவாசையையிறகாகக்கொண்டு மேகத் திற்றோன்றி யுட்புதைத்தொளிக்கு மின்கள்விரைவோடேறினரென்க. (௰௯)

பிழையிடைக்குளித்தநோய் பெயர்க்கலோர்ந்துவா
னுழையிடைக்குளித்தபல் லுறைவிண்டாண்டிமின்
மழையிடைக்குளித்தென வளர்ந்தபன்மலை
நுழையிடைக்குளித்தரு ளுதலிப்போயினர்.

உரை.—பாவத்தால்வருந்துயரைக் கருணையனென்பவற்குப் போக் கவேணுமென்னுங்கருத்தோடுபோகையில் வானத்திற்றிரியும் பலதுளி மேகங்களைத்தாண்டி மின்னிமேகத்துள்ளொளிக்கு மின்னலைப்போலத் தாமும் பலமலைகளைத்தாண்டி நுழைவழிக்காட்டினு ளொளித்துப்போ யருளினினைவோடுபோனரென்க. (உ௰)

தீய்முகத்திணங்கிலா தில்லைச்செஞ்சுடர்
காய்முகத்திருளிலை கழுமுநீத்தமே
பாய்முகத்தணையிலை யன்புபற்றிய
வாய்முகத்தரியதோர் வருத்தமில்லையால்.

உரை.—தீயின்முன்னே வேகா திணங்காததில்லை, சூரியன்முன் னேயிருளுமில்லை, நிறைந்தவெள்ளத்துமுன்னேயணையுமில்லை, அத்தன் மைத்தன்புபற்றினவிடத் தரியதோர் வருத்தமுமில்லையென்க. (ஆகை யான் மலைகளிலுள்ளகடும்வழிகளை யவருமன்பினுல்வருந்தாமற் கடந்தா ரென்பதுகருத்து.) (உக)

துணியுடையுணர்விடுந் துணிவுற்றன்பினு
லணியுடையலரடி வருத்தத்தஞ்சிலார்
பிணியுடைவரைகளும் பிரிந்தநெட்டிடைக்
கணியுடைநெறிகளுங் கடிதினீந்தினர்.

உரை.—அங்ஙனமிருவருந் தெளிந்தவுணர்வினுற் றுணிந்து பற்றி யவன்பின்மிகுதியா லழகியமலரினு நொய்யபாதம் வருந்துதற்கஞ்சாமற் றுன்பநிறைந்தமலைமேல் வழிகளையுநெடிதாய்ப்பிரிந்த மருதநிலத்தின்வ ழிகளையும் விரைவோடுகடந்தாரென்க. (உஉ)

யாப்புரியன்பிறு னையென்றேகலுந்
தூப்புரிமுத்தணி தோன்றச்சூழ்முகைக்
காப்புரிவலர்ந்தநீ ணெறிகடந்துபோய்ப்
பூப்புரியெயினலம் பொலியநோக்கினர்.

உரை.— அவற்றையாவையுங்கடந்தபின்பு செய்யுளின்றன்மையா லொருப்படத் தம்முட்கட்டப்பட்டவன்புடையோர் மரியுஞ்சூசையுஞ்சீக்கிரமாய்நடந்து தூயமுத்தணிவடங்கள் தூங்கினாற்போலத்தோன்றிய பலவெள்ளரும்புகளைக்கொண்டசோலைகள்சூழ வன்போடுமலராநிற்குநெடிதோர்வழியையுங்கடந்து தாந்தேடியவழகிய யூதமாபுரத்தின்மதிள்களைவான்மேற்றோன்றக்கண்டாரென்க. (உ௩)

மின்னெதிர்விளக்கென விரிந்துவில்செயப்
பொன்னெதிர்மணியெனப் புரிந்தவன்பிறற்
றன்னெதிரிலார்க்குமுன் சக்கரீயனுந்
துன்னெதிர்துணைவியுந் தொழுதெதிர்ந்தனர்.

உரை.—இவர்வருவதையறிந்து மின்னையெதிர்கொண்ட விளக்குப் போலவும் விரிவஃயொளியைப்பரப்பப் பொன்னையெதிர்கொண்ட மணி போலவு மன்பினுலொவ்வாத மரியுஞ்சூசையுமென்றிவரைச் சக்கரீயனுந் தன்றுணைவியெலிசபெத்தையு மொருப்படவந்துதொழு தெதிர்கொண்டாரென்க. (உ௪)

நேர்த்தமெய்யுயிரினைத் தழுவுநீர்மையாற்
சீர்த்தருந்தவர்தமைத் தழுவித்தேன்மலர்
போர்த்தகொம்பணைத்தபூங் கொடியைப்போலருட்
கூர்த்தநன்மாதருங் குடங்கைவீக்கினர்.

உரை.—அங்ஙன மவரெதிர்வந்துசென்றவளவி லுடல்தன்னுயிரை யன்போடுதழுவினதுபோலச் சிறந்ததவத்தோராகியசூசையுஞ் சக்கரீயனுந் தாந்தம்மைக்கட்டிக்கொண்டு பூத்தகொம்பினைச்சுற்றிப் பூங்கொடியதை யணைத்ததுபோல வருளின்மிக்கமாதராகிய மரியு மெலிசபெத்தையுந் தாந்தம்மையணைத்துக்கொண்டாரென்க. (உ௫)

அள்ளியவலர்களு மலருள்வாசமுந்
தெள்ளியகனிகளுங் கனியுட்டேறலும்
வள்ளியமணிகளு மணியுள்வாமமு
முள்ளியநிலைக்கவ ருறைந்தசீர்மையே.

உரை.—அங்ஙன மவர்தாந் தம்மைத்தழுவிக்கொண்டதெத்தன்மைத்திருந்ததோவெனில், நெருங்கிப்பூத்தமலரு மலருட்கொண்டவாசம்போலவுந் தெளிந்தகனிகளுமவையுட்கொண்ட நறுந்தேன்போலவுமாபரணத்துள்ள மணிகளுமவையுட்கொண்டவொளியின் வடிவுபோலவு நினைத்தவித்தன்மைத்தங்காலுபேருந் தம்மைத் தழுவிக்கொண்டிருந்தாரென்க. (உசு)

வேறு.

வற்றியேமுகின்மாரிசெய்வாரியாற்
பெற்றியேபெறுமோடையிற்பெற்றநாள்
முற்றியேநயமுற்றுறச்சூலரு
ளுற்றியேயெனக்கன்னியுரைத்தனள்.

உரை.—கன்னியாகியமரியென்பவ ளெலிசபெத்தையைநோக்கிக் கோடையில்வற்றினதடாகம் பெய்தமழையின்வெள்ளத் தினிதாய்நிறைந்து குணம்பெற்றாற்போல நீயும்பிள்ளையின்றி யுன்வாணாள்முற்றினபின்பு மிக்கவின்பங்கொண்டுமகிழும்படி யிக்காலத்துப் பிள்ளைவரமடைந்து கருப்பத்தைக்கொண்டாயே யென்றாளென்க. (உஎ)

உரைத்தவாய்மையிருசெவியூடினி
திரைத்தவாண்மையிலேந்தியகருவுறை
வரைத்தவாமமகன்கருமாசறக்
கரைத்தவாயிலனுட்களித்தானரோ.

உரை.—அங்ஙனம் மரியென்பவள்சொன்னவாசக மெலிசபெத்தை செவியுட்புகுந் தொலித்தவல்லமையா லிவளேந்தியகருப்பத்துள்ளவொளியாலெழுதப்பட்டாற்போல வழகுளமகனாகிய கருணையன்கருப்பவழியால்வருஞ் சென்மப்பாவத்தைக்கடிந்து வொலிபடப்பேசும்படி தனக்குவாயில்லாமையா லுள்ளேகளிப்போடு மகிழ்ந்தானென்க. (உஅ

நிருதிவாய்திறந்தங்கையினேரருட்
கருதிவாய்திறந்தாசிகதைத்தலாற்
பருதிவாய்திறந்தள்ளிருள்பட்டெனச்
சுருதிவாய்திறந்தாசுதுடைத்தனள்.

உரை.—வளையாக்கொடுப்போனொருவ னன்போடுபேசினவுடனே நிறையக்கொடுக்கு மவன்கையைப்போல மரியென்பவளுந் தயையைக்கருதி வாய்திறந்து புகழ்ச்சியைச்சொன்னமாத்திரத்துச் சூரியனொளிசெய்

தன்வாயைத்திறந்தவளவின் மூடினவிருளெலாம்படுவதுபோல விவளுந் தன்வாய்மலர்ந்தவுடனே கருணையன்கொண்டபாவவினையெலாமொழியும்படி துடைத்தாளென்க. (உகூ)

துடைத்தவாசறச்சூலுறைதோன்றலாங்
குடைத்தயாநிகருந்தவிர்ந்துள்ளுணர்
விடைத்தயாபமோடீந்தவரத்தொகை
படைத்தநாதனருட்பயனெய்தினான்.

உரை.—அங்ஙனம் பாவந்துடைக்கப்பட்டதன்றிக் கருப்பத்திலிருந்தகருணையனெல்லாவுவமையுங்கடந் தங்கேதானே தேர்ந்தவறிவினையடைந்து தயையைப்புரிந்து சகலவரத்தொகையுந்தந்து படைத்தகடவுள்செய்தவருளின்பயனை மிகவுமடைந்தானென்க. (௩௰)

முகையின்முற்றியவாசமெனுமுதிர்
தகையின்கன்னிவயிற்றிடைத்தற்பர
னகையின்றன்மையிற்கண்டுநயந்தருட்
டொகையினங்கவன்றொழுதேத்தினான்.

உரை.—அங்ஙனங் கருணையன் றனக்கறிவும் வரத்தொகையும்வந்தவளவிலே மலராவரும்பினிடத்துமுற்றி வாசனைபுறத்துத்தோன்றவீசினாற்போல மாட்சியின்முதிர்ந்தகன்னிவயிற்றி லவதரித்தநாதன் மணிநகையழகோடுதோன்றக் காட்சியிற்கண்டுமகிழ்ந்து தானடைந்தமிக்கவருளினாற்றான் றன்றாய்வயிற்றிருந்து மவன்றிருப்பாதத்தைத் தொழுதானென்க. (௩௧)

ஏற்றருங்குணத்தேத்தியநாதனு
மாற்றருங்குணத்தாய்வயிற்றின்பொடு
தூற்றருங்குணத்தோன்றலைநோக்கலாற்
சாற்றருங்குணத்தாரருடாங்கினான்.

உரை.—அங்ஙன மரியமுறையிற்கருணையன்றொழுதநாதனு மாறாதநற்குணத்துயர்ந்த தன்றாய்வயிற்றினின்றினிதாய்க் கருணையன்றன்னைநோக்கினதனு லிவன்சொல்லிலடங்காததன்மைத்து மீளவுநிறைந்தவருளின்வரங்களையடைந்தானென்க. (௩௨)

மாரியாற்பிரளாறெனமைந்தனுட்
டாரியாற்றருசால்பருடன்மைமேல்
வாரியாற்பிரண்டன்னையுமல்கொளி
மூரியாற்றுதிமுற்றெடுத்தோதினள்.

உரை.—பெய்தமழையின்மிகுதியாற் பிரளுமாறுபோல மகனுகியக ருணையனுளத்தின்வழியாற்கொண்ட மிக்கவருளின்றன்மைமேல் வெள் ளமாகப்பிரண்டு தன்ரூயு நிறைந்தடைந்தகாட்சியினெளிமிகுதியாற் று திகளைச்சொல்லத்துடங்கிருளென்க. (௩௩)

மக்கடங்கியமாசறமைந்தனுய்த்
திக்கடங்கிலதேவனைச்சூலொடு
தொக்கடங்கியதாயிவண்டோன்றவந்
திக்கடங்கிலவின்பளிப்பாள்கொலோ.

உரை.—எலிசபெத்தை யெங்ஙனந்துதிகளைச்சொன்றுளென்னில், மனிதரிடத்திலுள்ளபாவங்களையொழித் திரட்சிக்கும்படி தானுமனித ருகி யெண்டிக்கிலுமடங்காதகடவுளையொருப்படக் கருப்பத்தின்வழியா கவடக்கிவைத்திருக்குந்தேவதா யிங்கேவந்து தேனிலுமினியவின்பத் தையெனக்கூட்டுவாளோவென்க. (௩௪)

பிரிந்தகன்றினைநேடியபெற்றமோ
வெரிந்தகூழுயிரொன்றியமாரியோ
சொரிந்ததன்மைவரத்தொகையீகநீ
விரிந்தநீணெறிவந்தெனைமேவினுய்.

உரை.—பிரிந்த தன்கன்றைத்தேடிவரும்பசுபோலவோ, கோடை யிற்காய்ந்தபயிர்க் குயிராகப்பெய்துவரு மழைபோலவோ, நீகன்னித்தா யே மட்டின்றிச்சொரிந்ததன்மைத் தெனக்குவரங்கள் யாவையுந்தொ குத்துத்தரும்படி விரிவாய் நீண்டநெறிகளைக்கடந் தென்னைத் தேடிவந் தாயென்க. (௩௫)

வேய்ந்தமாட்சியின்மேவருமென்மையால்
வாய்ந்தமாதருளாசிமலிந்தநீ
யாய்ந்தவாய்மைகடந்தரிதாசியுட்
டோய்ந்தநீயணிசூற்கனிதானுமே.

உரை.— அடைதற்கரிய முறைமையி னீயுள்ளணிந்தமாட்சியின்மே ன்மையா லெல்லாமாதருள்ளு மாசீர்வதிக்கப்பட்டவளுநீயே, உணர ப்படுந் தன்மையினு மரியவாழ்த்துதலினுண்முழுகி யாசீர்வதிக்கப்பட் டவனு நீ கொண்டகருப்பத்தின் கனியாகிய வுன்றிருக்குமாரனேயெ ன்க. (௩௬)

நின்றன்வாய்மொழியென்செவிநேர்பட
வென்றன்வாயுறையென்மகவின்புறி

மின்றன்வாயெனமேவியுகண்டுளத்
துன்றன்வாயருளாண்மையிலோங்கினுன்.

உரை.—உன்வாய்மொழியே யென்செவிகளிற்பட்டவளவி லென்வயிற்றுள்ளபிள்ளைமகிழ்ந்து மின்னலைப்போல வுள்ளேயன்போடுகுதித்து நீசொன்னவுரைகளின் வல்லமையான் மனதிலோங்கினுனென்க. (௩௭)

நீதவாய்நெகிழாநெறிநாயகன்
வேதவாய்மொழியாகவிளம்பிய
சாதவாய்மையுன்வாய்தகவுன்புகழ்
கீதவாயிலெங்குங்கிளைப்பாரொன்றாள்.

உரை.—நீதிநன்முறைகளைத்தப்பாதகடவுள் வேதமாகத்திருவுளம்பற்றினயாவு முண்மையாகி யுன்னிடத்துத்தகும்படிசெலுத்துவானென்றமையா லுன் றுதிகளைப்பாடி யெங்குமெல்லாரும்பரப்புவாரொன்று ளெலிசபெத்தையென்க. (௩௮)

பட்டசெங்கதிர்மீட்டவைபானின்மேல்
விட்டவெண்பளிங்கொத்திவள்மேவலோ
டிட்டதன்புகழ்தன்னிறையோன்றனை
யொட்டமீட்டனள்கன்னியுமோதியே.

உரை.—கன்னித்தாயாகிய மரியென்பவளைத்துதித் தெலிசபெத்தையங்ஙனஞ்சொன்னபின்பு தன்மேற்பட்டகதிர்களைத்திருப்பிச் சூரியன்மேலேவிடுங் கண்ணுடியைப்போல வாசையோ டெலிசபெத்தை தனக்குச்சொன்னதுதிகளெல்லாம் ஆண்டவனைச்சேரும்படி யவற்றைத்திருப்பிக் கன்னியாகிய மரியென்பவள் சொன்ஞளென்க. (௩௯)

வேறு.

தெருளாறெளிந்தவென்னுளமென் றிருநாயகனைப்புகழ்ந்திறைஞ்சப்
வருளாலுயமொன்னுயிரென்னை யளித்தோன்முகத்திற்கெழுந்துவமருளாறளர்ந்தவிவ்வடிமை மனந்தாணிரங்கிப்பார்த்ததயைப்பார்
பொருளாலெவருமுறைமுறையாற்புகழுற்றென்னைச்செல்வியென்

உரை.—மரியென்பவ ளெங்ஙன மறுமொழிசொன்ஞளென்னில், ஞானத்தாற்றெளிந்த வெனதுள்ளமே யென்னுண்டவனைத்துதித்துவணங்கவு மருளினுற்பொலிந்த வென்னுயிரோ யென்னையிரட்சித்தநாதன்முகத்தி லெழுந்துமகிழவுந் தளர்ந்துமயங்காநின்ற விவ்வடிமையை யாண்ட

வன் மனமிரங்கிப்பார்த்த தயையின்பொருட்டாக வெல்லாரு மெல்லா த்தலைமுறையோடு மென்னைப்புகழ்ந்து பாக்கியமுள்ளவளை யென்பாரொ ன்க. (சய)

விண்பால்முதன்மூவுலகசைக்கு மிடலின்மிக்கோனென்னி
டத்துத்
திண்பால்வளமேசெய்தமையாற் றிருத்தன்னுமம்புகழ்படவே
நண்பாலிணையாக்குணத்தொகையோ னயங்கொஞ்ஞான்றுமுறை
யெஞ்சா
மண்பால்தன்னைத்தொழுதஞ்சு மக்கட்கேதான்றயைசெய்வான்.

உரை.—வானமுதன் மூவுலகனைத்தையு மசைத்தற்குரியவல்லமை மிக்கோன் மாட்சியுள்ள வினையெல்லாவற்றையுமென்னிடத்திற்செய் தமையா லவன்றிருநாமமேவாழ்த்தப்படுமாம். அங்ஙனமன்பினுனிகரப் படாதகுணத்தோன் மனம்பொருந்தியெக்காலத்துந் தப்பாமற் பூவுலகி டத்துத் தன்னைவணங்கியஞ்சாநிற்கு மனிதர்யாவர்க்குந் தயையைச்செ ய்வானல்லோவென்க. (சக)

கேழ்வார்தடக்கைவலிகாட்டிக் கிளர்தீயுணர்விற்செருக்குள
த்துச் [குகின்றான்
சூழ்வார்சிதைத்தான்வயத்துயர்ந்தோர் துகள்செய்நிவப்பினாக்
ருழ்வாருயர்த்தான்பசித்தயர்வார் சாலநிறைத்தான்றிருமல்கி
வாழ்வார்வறியோராக்குகின்றான் மாறாநீதிவயமிக்கோன்.

உரை.—ஆண்டவனெக்காலத்தும் விளங்கியதன்றடக்கையின் றிற த்தைக்காட்ட நடத்தினநீதிமுறையெங்ஙனமென்னில், தீவினையுணர்ந் து மனதிலாங்காரத்தைநினைத்தவனைக்கெடுத்தான், திறத்திலுயர்ந்தோர் பாவத்தாற்கொண்ட வுயர்ந்தவிடத்தினின்று வீழத்தள்ளினன், அறத் தைப்பற்றித் தாழ்ந்தவனையுயர்த்தான், பசித்துமெலிந்தவனை நிரப்பினு ன், பொருட்செல்வமொன்றினை நாடிமலியவாழ்பவனைத் தரித்திரராக்கி னுன் மாறாதநீதிநெறியின்வல்லநாதனென்க. (சஉ)

அண்ணத்தலையின்முறைகடந்தே யபிரமுதன்மூத்தோர்க்கு
ரைத்த
வண்ணத்தருந்தன்றயையுள்ளி வழுவாவன்பிற்பணித்தொழும்ப
னெண்ணத்தொழுகுமிசறயலை யிரங்கிக்கைக்கொண்டானென்று
கண்ணத்தகுதிகடந்தெனையாள் கருணைமிக்கவானரசாள். [ள்

உரை.—அணுகுந்தலைமுறையெல்லாங் கடக்கும்படி தன்றயையை நமக்குச்செய்ய முன்னே யபிரமென்பவன்முதலாய மற்றமூத்தோர்க்கெ ல்லாஞ் சொன்னதன்மையை யின்றுநினைத்துத் தப்பாதமுறையி லன்

போடு தன்பணிவிடையைச்செய்யாநிற்கு மடிமைத்தனத்து நடந்துவருமிசறயலாகியயூதரை யிரக்கம்புரிந்துகாக்கும்படி கைக்கொண்டானென்று கருதுந்தன்மையைக்கடந்தகருணைமிகுதியா லென்னை யாளாநிற்கும் வானுலகரசாளாகிய மரியென்பவள் சொன்னாளென்க. (௪௩)

இனையபலவுமிசைத்திசைப்ப வின்பக்கடலூடுளமூழ்கத்
தனையரருளாற்றெளிந்தெதிர்ப்பிற் றாயரிவ்வாறன்றுவந்தா
னனையகொம்பார்குயிலன்ன நயப்பவளர்தேய்மும்மதிமற்
றனையரினிதாங்குறைந்துற்ற தனைத்துமறைதற்கெவர்பாலார்.

உரை.—இங்ஙனம் பலவுஞ்சொல்லிச்சொல்லி யின்பக்கடலின்மூழ்கி மரியுமெலிசபெத்தையுமென் றிருதாயார் தமதிருபிள்ளைகளருளினாலித்தன்மைத்தன்றுமுதலெதிர்ப்பிலேதானே மிகவுந்தெளிந்துள்ளுவந்தபொழுதே பூவரும்பணிந்த கொம்பிலிருந்துவாழு மிருகுயில்களைப் போலப் பின்னையுந் திங்கள் மூன்றுமுறையில்வளர்ந்து தேயுங்காலத் தங்கவரிருந்தவளவிற் சம்பவித்தயாவையுஞ்சொல்லும்படி வல்லவராமென்க. (௪௪)

அங்கட்படர்வான்செஞ்சுடர்முன் னருகேசுங்கனுதித்ததுபோ
லிங்கட்சுடரொத்தவதரித்த விறைவன்பிறக்குமுன்னெவருந்
தங்கட்சிறுமைதீர்ந்ததெனத் தருங்காரணங்காணாதுவப்பத்
திங்கட்குழவிக்கோட்டுருவிற் சிறந்தத்தோன்றல்தோன்றினனால்.

உரை.—அழகுளவிடங்களைப்பரப்பின வான்மேற்றிரியுஞ் சூரியன் முன்னேயணுகி வெள்ளியுதயம்போல விவ்வுலகிடத்தொருசூரியனையொப்பவவதரித்தநாதன் பிறக்குமுன்னே காரணமறியாதுலகிலெவருந் தங்கள்வினையின்சிறுமைதீர்ந்ததென்றாற்போல மிகவுமகிழாநிற்க விளம்பிறைவடிவோடு சிறந்தகருணையன்பிறந்தானென்க. (௪௫)

பிணித்தநரதேவிறையவற்கே பீடமாகவுணைந்தமதுப்
பணித்தகமலச்செங்கரத்திற்பயந்த மகவையேந்தியருட்
குணித்தகன்னியணைத்தனகாற் குழவிக்கூட்டும்வரத்தொகையைக்
கணித்ததிறத்தூட்டினளல்லாற் கதிர்வானவருமறிகுவரோ.

உரை.—அங்ஙனங் கருணையன்பிறந்தபின்பு தேவதத்துவமு மனுத்தத்துவமு மொன்றுபடவிசைத் தவதரித்தநாதற்குப் பீடமாகவலங்கரிக்கப்பட்டு மதுவைச்சொரிந்த தாமரையொத்தசெங்கையிற் கன்னியாகியமரியென்பவள் பிறந்தபிள்ளையையேந்தி யருளைநினைத்து மார்போட

ணைத்தவளவிலே தானக்குழந்தைக்கூட்டின வரத்தின்றெகையைநினை த்தவளவாக வவற்றையூட்டினவளொழிய வானவர்முதலாயறியுந்தன்மை யோ வில்லையென்க. (சகு)

கனியேபார்த்தான்றிருமுகத்தைக் கண்டானுவந்தானருட் குளித்தான்
றுனியேதீர்ந்தானுரையுதவாத் துள்ளித்துதித்தானுணர்வோங்கிப்
பனியேகிளர்பூங்கரத்தொல்கிப் பணியச்சிரத்தைக்கோட்டுகின்று
னனியேவாழ்ந்தான்வரப்பவ்வ நயப்பத்தாழ்ந்தானிளமூத்தோன்.

உரை.—அங்ஙன மரியென்பவளேந்திய வன்றுபிறந்த விளவலா யறிவினாலும் வரத்தினாலு மூத்தோனாகியகருணைய னின்பமாய்ப்பார்த்தான், அவள்திருமுகத்தைக்கண்டான், கண்டவளவின்மகிழ்ந் தருட்கடலின்முழுகினான், தன்றுயர்யாவையுந்தீர்ந்தான், உரையுதவாமையான் மகிழ்ச்சியாற்றுள்ளி யவளைத்துதித்தபாவனைகாட்டினான், உணர்விற்சிறந்து குளிர்ந்த வவள் பூங்கரத்திற் றனைசைந்தொல்கி யவளைவணங்கத் தன்றலைதாழக்குனித்தான், மிகவும்வாழ்ந்தான், வாழ்ந்துவரங்களின்கடலினுளமிழ்ந்தினனென்க. (சஎ)

மெய்கொள்மறைநூனெறிவழுவா விளைந்தவுவப்பிலெட்டா நாட்
கைகொள்முறைகட்டிருந்தலொடு கருணையன்பேரிட்டனபின்
னைகொள்குழவிகருணையினு லவிழ்நாப்பரிவுதீர்ந்தவையன்
மொய்கொள்ளுணர்வோடுரைகொண்டே முதலோன்மேல்வாய் த்துதிமுடித்தான்.

உரை.—மெய்யானவேதநூல் விதித்தநெறியின்வழுவாதப்படி யவன்பிறந்தவெட்டாநாளாகி . விளைந்தமகிழ்ச்சியோடு செய்யவேண்டியகைமுறையாவையுந் திருந்தச்செய்து கருணையனென்னும்பெயரையுமிட்டவளவிலே யழகியபிள்ளையின்கருணைவிலங்கக் கட்டப்பட்டிருந்த நாக்கவிழ்ந்தூமையாய்நின்ற குறைதீர்ந்த தகப்பனாகியசக்கரீய னுணர்விலோங்கியுரைகொண் டன்று விரிவாய்முதலோனாகிய கடவுளைத்துதித்தானென்க. (சஅ)

நிதியிற்றேய்ந்தவழகிளையோ னீர்ப்பவாசியோதியபின்
றுதியிற்றேய்ந்தவுரையெவர்க்குஞ் சுவையிற்கனிந்துகனிகூறி
மதியிற்றேய்ந்தபதத்தாளு மறைதோய்மாட்சிமாதவனு
நுதியிற்றேய்ந்தவாளுயிரீர் நோய்கொண்டகன்றுபோயினரால்.

உரை.—இவையெலாமுடிந்தபின்பு பிறையைமிதித்தபாதமுடைய மரியென்பவளும் வேதத்தையணிந்தமாட்சியையுடைய மாதவன்சூசை

யும் பொன்னழகொளியிற்சிறந்த விளையோனாகியகருணைய னுயரும்படி யவனையாசீர்வதித்தபின்ன ரெவர்க்குமினியவுரைகளைச்சொல்லித் துதித்துக்கூர்ந்தநுனியிற் றேய்ந்தவடிவா ளுயிர்வேறாக வுடலையறுத்தாற்போல நொந்துபிரிந்து தாமிருவர்தம்பதிக்குப்போனாரென்க. (சசு)

கொலைகொள்வாளாலுயிர்பிரிந்த கொள்கைத்தன்னார்பிரிந்தினும்வெண்
கலைகொள்பதத்தாள்பிரியாதோர் கருணைவிளைத்தவன்பொழியா
லுலைகொள்ளழலிற்றுயர்கொண்டே வொளிப்பவெசித்துமேவியகா
லலைகொள்ளுணர்வோடன்புணர்ந்தே யருளின்பெயரோன்றனையுணர்ந்தாள்.

உரை.—அங்ஙனங் கொல்லும்வாளாலுடலைவிட் டுயிர்பிரிந்ததன்மைத் திருவரகன்றுபிரிந்தகாலத்து மிளம்பிறைபாதத்தணிந்தமரியென்பவள் பிரியாதகருணையினு லக்குழந்தைமேல்வைத்த வன்பினையொழியாதவளா யுலையுள்வளருந்தீப்போல மனதில்வளர்ந்த மிக்கதுயரைக்கொண்டு முன்சொன்னபடியொளித் தெசித்துதேசத்துக்குப்போகிறபோ தலைகொண்டஞ்சு முணர்வுடையளாயினுந் தன்னன்பினைநினைத் தப்போதுங் கருணையன்றன்னை நினைத்தாளென்க. (ருய)

செய்தவுதவிபாசமெனத் திருந்தீருயிரைவிசித்திடுமாற்
பெய்தவுதவிகொண்டசிலர் பேணுதொழிந்தாற்பிறர்துயரைக்
கொய்தவுதவிசெய்யுரவோர் குன்றாத்தங்கண்ணட்புரிமை
யெய்தவுதவிக்களவன்பு மெய்திப்பிறரைமேவுவரால்.

உரை.—ஒருவற்கொருவன்செய்த வுதவிபாசமா யிருவர்தம்முயிரொன்றுபடச் சேர்த்திக்கட்டு மாலாயினு மவ்வுதவியைக்கொண்டசிலரதைமனதிற்பேணுமன் மறந்தாலும் பிறர்க்குவந்த துயரைத்தீர்ப்ப வவர்க்குதவினபெரியோரோவெனிற் குறையாத நட்பின்றன்மையாகத் தாஞ்செய்தவுதவிக்களவாக வவர்மே லன்பும்வைத்துப் பிறரைமறவாது மேவாநிற்பாரென்க. (ருக)

மாறுவருளோடின்னணமே மறைந்ததிருவெம்மகற்காணுத்
தேறுவெகுளிபரசெல்லாச் சிறுவர்கொல்வானென்னவுயி
ரீறுப்மாள்வன் கருணையனே வெய்தியவனையொளிக்குதுமென்
றுறுவன்போடருந்தவனே டறைந்தாள்கருணைநிலைநெஞ்சாள்.

உரை.—சொன்னதன்மைத்துக் கருணைநிலைபாய் நிற்குநெஞ்சுடையமரியென்பவள் மாறுததன்றயையா லெசித்திலொளிக்கப்போகையிற் கருணையனைநினைத்து நாமொளித்துப்போ யெந்திருக்குமா னைக்காணுமையாற் றேறுதவெகுளியோ டேரோத னிந்நாட்டிலுள்ளகுழந்தைகளை

யொருங்குடன்கொல்வான், ஆகையாற் கருணையனுங்கூட வெட்டுண் டிறப்பானேவில்லையோவென்றதனு னுமேயவனூரிற்சென்றவனையுமொளித்தானல்லதென்று விடாதவன்பேர் டருந்தவனுகியகூசையோடு சொன்னுளென்க. (ருஉ)

வெருவின்மிக்கோரொலித்ததெலாம் விண்ணேறென்பாரன்னமறை
யுருவின்மிக்கோனெய்தியவன் புரிமைக்கஞ்சிமறுத்தமையாற்
செருவின்மிக்கோனுணர்ந்தபகை செப்பிச்சிறுவனொளிக்குபவான்
றிருவின்மிக்கோர்வானவனைச் செலுத்துகின்றூரருண்மிக்கார்.

உரை.—மிகவஞ்சுபவர் கேட்டவொலியெலா மேகத்திடியொலியாகநினைப்பார், அதுபோல வேதவடிவாய்நின்றகூசை தேவதிருக்குமாரன் மேல்வைத்த வன்பினளவாக வஞ்சினதிரு லவள்சொன்னதற்குச் சம்மதியாமன்மறுத்தான், ஆகையாற் பகைத்துவரோதனினைத்த கருத்தினைச்சொல்லி யெலிசபெத்தையுந் தன்பிள்ளையையொளிக்கும்படி யவளண்டைக் கொருவானவனைப்போகவிட்டாரென்க. (ருங)

வேறு.

அடைந்தவானவ னறைந்தவைகேட்டெலிசபெத்தை
குடைந்தநோயுளங் கொடுந்தழல்குடித்தெனக்கொண்ட
மிடைந்தபாசறை பொறுமையில்வீழ்ந்தனளுயிர்கெட்
டுடைந்தகாலையி னுடனிலைவிழுவதுபோன்றே.

உரை.—அவர்விட்டவானவ னெலிசபெத்தையண்டையிற்சென்று சொன்னவற்றைக்கேட் டவளவதரித்தநாதற்கிரங்கித் துயராற்குடைந்த மனதி லழலைக்குடித்தாற்போல வுட்கொண்டதுன்பமிகுதியைப் பொறுக்கமாட்டாம லுயிர்கெட்டொழிந்தவளவி லுடலும்விழுவதுபோல மயங்கிவிழுந்தாளென்க. (ருச)

எம்மையீங்களித் திருவிசும்புயர்ந்தவானயங்க
டம்மைநீரொடு தான்றரவிளவலாய்ப்பிறந்த
செம்மையோன்றனைச் செகுத்திடப்பகைப்பரோவென்ன
வெம்மைபாயழல் விழுங்கினவிருப்பினுளுளைந்தாள்.

உரை.—மயக்கந்தெளிந்தபின்பெழுந்து நம்மையிரட்சித் துயர்ந்த வான்மேலுள்ளவாழ்வுகளை யினிதாய்நமக்குத்தரும்படி குழந்தையாய்ப் பிறந்த செம்மையோனுகிய திருநாதனைக்கொல்லக்கருதிப் பகைப்பாருண்டோவென்று செந்தீயைவிழுங்கினதன்மைத் தன்புடையவெலிசபெத்தை நொந்தாளென்க. (ருரு)

சொரிந்தசீர்பொறுத் தன்மையிந்நாடுசெய்துகளோ
வரிந்தநோய்கெட வெசித்தனராற்றியவறமோ
விரிந்தநீணெறி விளைத்தநோய்கொடுதளர்ந்திங்கட்
பிரிந்தநாயகன் பெரிதுளைவரனெனவழுதாள்.

உரை.—நிறைமழைசொரிந்ததுபோல வளவொன்றின்றி யிங்கேயாண்டவன் பொழிந்தசெல்வங்களைப் பொறுததன்மையா லிந்நாடுசெய்த பாவத்தாலோ தீவினையால்வந்தநோய்கெட்டறும்படி யெசித்தார்செய்த வறங்களாலேயோ நெடும்வழிவிளைவிக்குந்துயராற்றளர்ந் திந்நாட்டைவிட்டு நாதனங்கேபோகக்கருதிப் பெருந்துயரடைவானென்று மிகவுமழுதாளென்க. (௫௬)

உவணியாலுயி ருளையவீர்த்துடலெனவுளைந்தே
சிவணிவானவன் றிருவுளமிதுவெனத்தேற்றிக்
கவணியாலலை கருத்தமைந்தையனையிழந்த
வவணியார்தன தருமகவொளிப்பதுமுணர்ந்தாள்.

உரை.—அங்ஙன முயிருளையும்படி வாளாலுடல்வெட்டுண்டதுபோல வெலிசபெத்தை வருந்தாநிற்ப வந்தவானவனணுகி வருந்தாதே திருவுளமிதுவேயென்று தேற்றினபின்பு துன்பத்தலைந்த கருத்துமமர்ந்து சக்கரியனென்னுந்தகப்பனையிழந்த நன்மையாணிறைந்த தன்மகனைத்தானுமொளிப்பக்கருதினளென்க. (௫௭)

சூர்முகத்துரித் துணையிலாணிகர்ப்பருந்துணிவாற்
கார்முகத்துமின் கடுகலோடழிபொருளித்துச்
சீர்முகத்ததன் சேயெடுத்தருந்தவமுள்ளி
நீர்முகத்தநாட கன்றுகானொளிப்பதேகினைத்தாள்.

உரை.— உரியதுணைவனைவருந்தியிழந்தவளா யொவ்வாததுணிவோடு மேகத்துமின்னைப்போலத் தோன்றியொழியுமிவவுலகின்பொருள்களை யொருங்குட னிரப்போர்க்கீந்து தன்செல்வமகனையெடுத்துக்கொண்டரியதவத்தைக்கருதி நீரிற்குளிர்ந்தநாட்டைவிட்டுக் கானகத்தொளிக்கும்படி நினைத்துப்போனாளென்க. (௫௮)

அன்புமச்சமுங் காட்டியவழிதுடர்ந்தகல
முன்புகாவிடர் முயன்றநீணெறிகளைக்கடந்து
துன்புமல்லுமுட் குடிபலான்மன்னுயிர்துடரா
வின்புகுத்ததோ ரிருண்டகானிடையொளித்துறைந்தாள்.

உரை.—அங்ஙனம் வேறொருதுணையுமின்றித் தன்னன்புந் தன்னச்சமுந் தனக்குக்காட்டினவழியேபோய் முன்னடவாதனவாய்த் துய

ணாவிளைத்தனவாய் நீண்டபற்பல நெறிகளைக்கடந்து துன்பமுமிருளுமெ
ன் றிருகுடிகளொழிய மனிதரண்டாமையாற் றனக்கின்பம்விளைவிக்கு
மோரிருண்டகாட்டிலேபோய் மகனோடொளித்திருந்தாளென்க. (௫௯)

தெண்ணஞ்சூழியிற் செவ்விதட்டாமரைப்பள்ளி
வண்ணம்பார்ப்பொடு மகிழ்வெழத்துஞ்சியவன்ன
மெண்ணந்தூவிய வேடனுக்கஞ்சிவந்தெரிகான்
கண்ணம்பார்ப்பொடு கலுழ்ந்தெனமகவொடுகலுழ்வாள்.

உரை.—அங்ஙன மக்கானகத்தொளித்திருந்தவள் தெண்ணீர்த்தடாகத்தலர்ந்த செந்தாமரைமலரைப் பள்ளியாகக்கொண்டு தன்னழகியகுஞ்சுகளோடு துயிலாநின்றதோ ரன்னமொன்றுமெண்ணாதகொடியவேடனுக்கஞ்சி யத்தடாகத்தைவிட்டோடிவந் தெரியுங்கானத்திடத் தக்குஞ்சுகளோடு வருந்தியழுதாற்போல வெலிசபெத்தையுந் தன்மகனோடக்காட்டிலே யழுதுகொண்டிருப்பாளென்க. (௬௰)

மெழுகினால்வனை பாவைதீவெம்மைபட்டுருகி
யொழுகினாலென வுளமெலிந்தருந்துயர்க்கடலின்
முழுகினாலென மொய்யறுநெஞ்சினாள்முரலுங்
கழுகினாலிமிர் கானிடையுடறளர்ந்திருந்தாள்.

உரை.—அங்ஙன மெழுகினாற்செய்யப்பட்ட தொருபாவை தீயழற்பட்டுருகி யொழுகினாற்போலத் தானுமுண்மெலிந்து துன்பக்கடலி லமிழ்ந்தியலையுங் கருத்தினையுடையளாய் வண்டுகள் முழங்குங்காட்டிலே தளர்ந்தவுடலோ டிருந்தாளென்க. (௬௧)

இருந்தகாலையில் வானவரிசைத்தலாற்றானுள்
வருந்தவேந்தலா மகவையுந்துமித்தனனெனக்கேட்
டருந்தயாபரன் றன்மகவளித்தலாற்புகழைத்
திருந்தநீடுநாள் வாழ்த்திசைத்துறுதியிற்சிறந்தாள்.

உரை.—அங்ஙன மவள்தன்மகனோடிருந்தகாலையில் வானவர்வந்து சொன்னதினாற்றானுள்ளிரங்கிவருந்தும்படி யேரோத னெல்லாக்குழந்தைகளையும் வெட்டிக்கொன்றானென் றுகேட்டவளவிலே தயாபரனாகிய சுவாமி தன்மகன்சாகாதபடி காத்தானென்று நெடுநாளும்விடாததுதிகளைச்சொல்லி யாண்டவனைவாழ்த்தி மனதிற்றேறினாளென்க. (௬௨)

காட்சியோடுள வறத்தொகையனைத்துமேகதிர்செய்
யாட்சியோடுடு வம்புலிதொடர்ந்தெனத்தொடர

மாட்சியோடுயிர் வளர்ந்தனதன்மையினிளைத்த
பூட்சியோடினிப் புணர்வதுமரிதெனவறிந்தாள்.

உரை.—அங்ஙனந் தானுள்ளடைந்த ஞானகாட்சியோடிசைபடப் பொருந்திய வெல்லாவறங்களுஞ் சந்திரனையொளியைவீசிச்சூழத்துடர்ந்த பலமீன்களைப்போல விவளைத்துடர்ந்துநிற்க மாட்சியிற்பொலிந்த தன்னுயிர் நாடோறும்வளர்ந்ததன்மைத் தினியிளைத்ததன்னுடலோடு புணர்ந்துநிற்பதரிதாமென்றறிந்தாளென்க. (சுஙு)

சொரிந்ததேனினுஞ் சுவைகொடன்னுயிரினுமினிமை
புரிந்தசேயொடு புகல்செயாக்கண்டுகண்டுருகிப்
பிரிந்தகாலையிற் பெறுந்துயருள்ளியுள்ளயர்ந்து
விரிந்தகாட்சியிற் றுணிந்தபின்குழவியைவிளித்தாள்.

உரை.—அங்ஙனந் தானிறக்குங்காலங்கிட்டினதென் றறிந்தமையான் மலரினின்றொழுகுந்தேனினு மினியதன்னுயிரினுந் தனக்கின்பம்விளைவிக்குந் தன்மகனோடிச்செய்தியைச்சொல்லாம லவனைப்பார்த்துப் பார்த்து மனதிலுருகித் தானிறந் தவனைப்பிரிந்தகாலத் தவன்பெறுந்துயரின் மிகுதியைநினைத்தமனதில் வருந்திப் பலநாள்போனபின்னரொருநாளாண்டவன் விரிவாய்த்தந்தகாட்சியிற்றேறினவள் குழந்தையையழைத்துச் சொன்னாளென்க. (சுச)

இனியயாவினு மினியவென்றனையனேயுன்னைக்
கனியவீன்றநான் கருதியசெல்கதிசெல்ல
நனியவாவிய நாளிதேயிதுதிருவுளமாய்
முனியமாறுமோ முரிந்தழமாறுமோமகனே.

உரை.—எல்லாவின்பத்திலு மினியவென்மகனே யுன்னைமகிழ்வோடுபெற்றநான் பரமகதியைச்சேரும்படி மிகவும்விரும்பினநாளிதுதானே, இதுவேதிருவுளமாகையிற் கோபித்தாலுமாறுமோ குழைந்தழுதாலுமாறுமோ வில்லைமகனேயென்றாளென்க. (சுரு)

மற்றியாதுநான் வகுப்பவும்வயதொருநான்கு
முற்றியாகுமுன் பிரிவதென்றயர்விலைமுன்னர்
பெற்றியேயுணர் வனைத்தையுமபிறக்குமுன்வரஞ்சால்
புற்றியேயுளாக்குயர்ந்தவற் குவகைசெய்யருளாய்.

உரை.—இதுதிருவுளமென்றதின்மேற் சொல்லத்தக்கதுண்டோ? உனக்கின்ன நாலாம்வயதுமுடியாதிருக்கையிலுன்னைத் தனியேவைத்துப்பிரிந்துபோகிறேனென் றெனக்குவருத்தமில்லை, இதுக்குமுந்தியே

யெல்லாவுணர்வினையுமடைந்தாயே, பிறக்குமுன் முதலாய் மிக்கவரங்களைக்கொண்டாய் சொல்லின்மேலுயர்ந்த வாண்டவற்குகந்தவருளோனே யென்றானென்க. (௬௬)

திலங்கலந்தமா செல்விடத்துறைவதுமெண்ணே
லலங்கலந்ததே னனையதீஞ்சொல்லொடுவஞ்சச்
சலங்கலந்தசால் தகுதிகொள்மாக்கடந்துணையிற்
புலங்கலந்தகான் பொதிர்விலங்கினத்துணையினிதே.

உரை.—மீளவு மிக்காட்டிலுள்ள மிருகங்களிடத்திருப்பதென்றெண்ணாதே, தாமணிந்தமாலையினின்றொழுகுந் தேனைப்போல வினிய சொற்கொண்டு வஞ்சச்சலத்தை நிறையக்கொள்ளு மனிதர்துணையினுந் தனிமையுள்ள காட்டுமிருகங்களின்றுணையே நல்லதென்றானென்க. (௬௭)

நாடிழந்துள நட்பிழந்தியாவையுமிழந்தே
கோடிழந்தபூக் குழைந்தெனநசைக்கொடுகுழையேல்
வீடிழந்ததீ வினைகொடுசெல்வமுற்றஞ்செய்
பீடிழந்தபுன் மாக்களிற்பேதையரிலையே.

உரை.—மீளவும் பிறந்தநாடிழந்து நட்புளவுறவுமிழந்து மற்றவுலகி னன்மையாவையு மிழந்தாயென்று பூத்தகொம்பிற்பெயர்ந்த மதுமலர் வாடினாற்போல விழந்தவற்றைவிரும்பி நீயுமனதிற்குழையாதே, வான் வீடிழந்ததற்குக்காரணமாகிய தீவினைவிளைவிக்குஞ் செல்வங்களையடைந் தறத்தின்மாட்சியையிழந்த நீசமனிதர்மேலும் பேதையரில்லையென்றானென்க. (௬௮)

ஊக்கமேபிதா வவ்வுதாயுணர்ந்தமெய்ஞ்ஞான
நோக்கமேபொரு நுசுப்பறுத்தோழனுத்தயையி
னீக்கமேமணத் துணைவியாநெடும்பொறைமகனு
வாக்கமேவிய வறத்துறவோரொடுவாழ்வாய்.

உரை.—மீளவு முறவோர்யாரையுமிழந்தாயென் றெண்ணும லுனக்குமனவூக்கம்பிதாவாகவு நற்றவந்தாயாகவு முணர்வினோக்கிய மெய்ஞ்ஞான மிடையைப்பிரியாததோழனாகவு நிழல்செய்குளிர்ந்ததயை மணத்துணைவியாகவு நெடுநாள்விடாதபொறுமை மகனாகவுங்கொண் டுயிர்க்கிலாபத்தைப்பயக்கு நல்லறமுறைமையிற்சிறந்த விவ்வுறவினோடு குறையின்றி வாழ்வாயென்றானென்க. (௬௯)

ஊக்கவித்தினா லுதித்தமெய்ஞ்ஞானமேமரமாய்
வீக்கநற்றவ வேர்விழப்பொறைதயைக்கவட்டா

னீக்கமுற்றியே மகிழ்வுபூத்துயர்ந்தவானிலேவீட்
டாக்கநற்கனி யருந்திவாழ்ந்துணர்வின்மேற்கனிவாய்.

உரை.—மீளவு மம்மனவூக்கமாகிய வினையைவினைத்தால் மெய்ஞ் ஞானமாகியமரமுளைத்துக் கூட்டினதவமாகியவேரு மாழமாய்விழுந்து பொறுமையுந்தையயு மிருகவராகவிட்டு நிழலைச்செய்து மகிழ்ச்சியாகிய மலரைப்பூத்து வான்மேல்வீட்டு நன்மையாகிய கனிபழுத் ததனைநீயுண் டுண்டு நினைக்குந்தன்மையின்மேலு மினிதாய் வாழ் வா யென் றுளென்க. (எ௰)

வான்கலந்தவில் வனப்பொடுசெஞ்சுடர்வயங்கத்
தேன்கலந்தபூ மலர்தலுஞ்செழுஞ்சிறைபுடைத்துக்
கான்கலந்தபுட் கணங்கனிபாடலுங்கதிர்வான்
கோன்கலந்தசீர் வாழ்த்துனக்குணர்த்திருகுருவே.

உரை.—மீளவு முன்னையுணர்த்துங் குருவில்லையென்றுவருந்தாதே, வான்மேற்பரப்பின கதிர்செய்யழகோடு சூரியனுதித்தவளவிலே நறுந் தேன்கலந்த பூவினமலர்தலுந் தஞ்சிறகுகளைப் புடைத்தடித்துக் காட் டிலெங்குங்கலந்தபறவைக ளினிதாய்ப்பாடலும் வான்கோனாகியகடவு ளுடைய சகலநன்மைகளை நீயும்வாழ்த்தும்படியை யநுதினமுன்னையுண ர்த்து மிருவகைக்குருக்களல்லோ வென்றுளென்க. (எக)

வினைசெய்கானலம் வெஃகிலநெடியதோர்நெறியிற்
கனைசெய்சால்சிலைக் கஞ்சிலகருதியகடல்சேர்
தினைசெய்நூலிவண் டெளியவாய்ந்தனைத்தையுங்கடந்து
நினைசெய்சீர்கெழு நிமலனைநேடல்கற்றுயர்வாய்.

உரை.—மீளவும்படிக்கவேதநூ லுனக்கில்லையென்றுதே, மதுமலர் வாயால் வாசனைபொழிந்த காவுகள்காட்டிய வழகினைவிரும்பிநில்லாமலு நெடியவழியிற்கிடந்த பெருங்கல்லின்மிகுதியாலஞ்சி நில்லாமலுமோடித் தானினைத்தகடலைச்சேரு மிங்கேயுள்ளபுனல்தா னுனக்கோர் வேதநூ லாகக்கொண்டுதெளியும்படி யதைவிடாமலாராய்ந்து நீயுமுலகின்பத்தை விரும்பாமலுந் துன்பத்திற்கஞ்சாமலு மெல்லாவற்றையுங்கடந்து கடலை ப்போலவொழுங்கு மாறுதமுறையோ டெல்லாநன்மையி னிறைந்தகட வுளைமாத்திரந் தேடும்படியைக்கற்றுக் கல்வியிலுயர்வா யென் றுளென்க. (எஉ)

என்னையுன்னைமுன் னினிதினிற்பேணியகன்னி
யன்னைவீங்குதன் னருளொடுகிழற்றியதன்மைத்
துன்னையோம்புவ ளுன்னுயிர்க்குயிரெனவளிப்பள்
பின்னையோர்துணை பெறுவதும்வேண்டுமோமகனே.

உரை.—மீளவுஞ் சொன்னதெல்லாமில்லாதாயினு முன்னென்னையுமுன்னையு மினிதாய்ப்பேணின கன்னித்தாயாகிய மரியென்பவள் மிகுந்ததன்றயையா னிழலைச்செய்து தானுன்னையோம்பிக்காக்கவு முன்னுயிர்க்குயிரா யிரட்சிக்கவுஞ்செய்வாள், அதின்பின்பு மற்றொருதுணையும்வேணுமோ மகனேயென்றாளென்க. (௭௩)

தெளிகொள்ளாரணத் திருவினாளகன்றனளென்னே
லளிகொள்ளார்வலர்க் ககன்றதோர்சேணிலைவான்மேற்
றுளிகொள்கார்முகில் தோன்றவிங்ககவிவாழ்ந்தாடுங்
களிகொள்தோகைகள் கானிடைக்காண்டனையிலையோ.

உரை.—தெளிந்தவேதச்செல்வியாகிய மரியென்பவளுன்னையிரட்சிக்குந்தயையை யுள்ளவளாயினு மிப்பொழுதவள் தூரத்தகன்றிருக்கிறாளென்னாதே, அன்புமிக நட்புடையோர்க்கொருதூரமில்லை, அதெங்ஙனமென்னில், உயர்ந்தவான்மேன் மழையைக்கொண்டகரியமேகங்கள் தோன்றியமாத்திரத்தி லிங்கே கூர்ந்தகளியோடொலியெழ வகவி யாடாநிற்குமயில்களை யிக்காட்டிலேகாணாயோ வென்றாளென்க. (௭௪)

என்றுகூறினா ளிமிழ்த்தமெய்யோடுயிரார்வ
மொன்றுவானழுந் துறநனிதழுவினாடழுவி
நின்றுநீவினா ணெடியகண்ணருவிநீராட்டிக்
கன்றுவாளுளங் கலங்குவாளுருகுவாள்கலுழ்வாள்.

உரை.—இவையெல்லாவற்றையு மெலிசபெத்தை சொல்லிக்கட்டிக்கொண்டமகன்றன் னுடலுமுயிரு மன்புந் தன்னோடொன்றும்படி யவனையழுந்தத்தழுவினாள், தழுவிக்கொண்டிருந்தவனைத்தடவினாள், தானழுங்கண்ணீரா லவனுடலெல்லாங்குளிப்பக்கழுவிக் குழையவுங் கலங்கவு முருகவுஞ்செய்வாள், மீளவு மழுவாளென்க. (௭௫)

தீயின்மூழ்கலர் போலுளம்வாடியுஞ்செந்தீ
வாயின்மூழ்கலர் வருங்கொடிபோலுடல்சுருண்டும்
மீயின்மூழ்கின மின்னெனவொல்கியுங்குழவி
நோயின்மூழ்கின னுரையெனக்களாந்தொன்றுநுவலான்.

உரை.—இவையெலாமாகையிற் கருணையன் றீயிற்போட்ட மலரைப்போலத் தன்மனமயங்கிவாடவு மத்தீயிற்போட்ட பூங்கொடியைப்போலத்தன்னுடல்சுருண்டுகருகவு மேகமின்னலைப்போல வொல்கிக்குழையவு நீர்மேனுரையைப்போலக்களாந்துமெலியவுந் தானோய்க்கடலிலமிழ்ந்தினனாயொன்றுஞ்சொல்லா தழாநின்றானென்க. (௭௬)

வேறு.

நூறுகாவதமேனுகர்சேணுறை
தேறுகாவலெசித்திடைச்சேர்ந்துரா
யூறுகாதலுணர்வினோடிற்றையா
மாறுமாறிலறிந்தனர்மூவரோ.

உரை.—இவையெலாமிங்ஙனமாகி நூறுகாதத்தின்மேலுந் தூரமாயிருக்குங் காவலிற்றேறினவெசித்துநாட்டிற்சேர்ந்திருந்து தம்மனத்தூறின வன்பினுடைய தந்தவுணர்வோடுதிருக்குமாரனு மரியுஞ்சூசையுமென்னுமூவ ரிவையெலாமாயினவாறு முள்ளபடி மாறுமற் காட்சியிற்கண்டறிந்தாரென்க. (உள்ளபடி மாறுமலென்றதனு லவையாயினபொழுது மாயினவளவு மாயினவிடமு மாறுமற் கூடநின்றுகண்டாற்போலக் காட்சியிற்கண்டாரென்பதுகருத்து.) (எஎ)

கரிந்தநெஞ்சுகடுத்தகடுந்திறல்
சொரிந்தசெம்புனறுன்றியவாரியிற்
பிரிந்ததன்மைகருணையன்பேருயி
ரரிந்ததில்லையென்றன்பெழக்கண்டனர்.

உரை.—அங்ஙன முன்சொன்னபடி யெரோதன் றன்கரிய நெஞ்சிற்கடுத்தபகையோடு குழந்தைகளைக்கொன்றுசிந்தின குருதிவெள்ளத்துளகப்படாமற் பிரிந்த கருணையனுயிரிறந்துபடவில்லையென் றன்றுதானேயன்போடுமெகிழும்படி கண்டாரென்க. (எஅ)

கண்டவேலையிற்கண்டதுவேலையை
யுண்டபான்மையுவந்துகையேந்திய
வண்டநாதனைவாழ்த்தியின்பாழ்ந்தனர்
கொண்டகோதையும்பூங்கொடியோனுமே.

உரை.—இவற்றைக்கண்டறிந்தவளவிலே துணைவியாய்க்கொண்ட கோதையாகியமரியும் பூங்கொடியோனுகிய சூசையு மினியபாகின்கடலையுட்கொண்டாற்போல மிகவுமகிழ்ந் தப்பொழுது கையிலேந்திய வானநாதனுகிய திருக்குமாரனைவாழ்த்தி யின்பத்திலமிழ்ந்தினுரென்க. (எகூ)

படலையாய்ந்யம்பிடைபயத்தல்வான்
விடலைநீதியெனுவிளையின்பயல்
நடலையாகனைந்தேலிசபெத்தைதன்
னுடலைநீக்குவதோர்ந்துளத்தேங்கினுர்.

உரை.—மீளவுங் கோவைமாலையாக வின்பத்தையுந் துன்பத்தையுஞ்சேர்த்துத் துடரவிடுதலே வான்வேந்தனுகிய கடவுளினீதிமுறையாகையிற் சொன்னபடி யவருட்கொண்டமகிழ்ச்சிக்கருகே துன்பமாக வெலிசபெத்தையிறந்துபடுங்காலங் கிட்டினதென்றுகண்டு மனதினொந்தேங்கினுரென்க. (அ௰)

வீயும்வீமலர்மென்கொடியுந்தழற்
றீயுந்தன்மைதுவண்டுசுருண்டெனத்
தாயும்பிள்ளையுந்தாவிடர்நோக்கியுட்
டீயுந்தன்மையிறெம்பியிரங்கினர்.

உரை.—விரிந்தமலரு மம்மலரைவிரித்தபூங்கொடியு நெருப்பிற்றீயப்பட்டுத் துவண்டு சுருண்டு கெட்டாற்போலத் தாயும்பிள்ளையுங் கொண்டவருத்தத்தைக்கண் டிவர்மனதிற்றீந்து மெலிந்தவர்க்கிரங்கானின்றுரென்க. (அக)

வான்வழுங்கரசாள்வருத்தேவலாற்
றேன்வழுங்குமலர்ச்சினைநீடிய
கான்வழுங்கினர்கண்ணுளந்தேற்றிட
மீன்வழுங்குவிண்ணோர்விரைந்தெய்தினர்.

உரை.—இரங்கினதன்மையில் வானரசுள்ளமரியென்பவள் சொல்லியேவினதினுன் மதுமலர்க்கொம்புகளை நீட்டியகானிடத்திருந்த விருவர்மனத்தைத்தேற்றும்படி யவரண்டைக்கு மீன்கள்திரியும் வானுள்ளோர்சிலரோ விரைந்துசென்றுரென்க. (அஉ)

கண்கனிந்துகளிப்பமெய்காட்டினர்
பண்கனிந்தவிசைக்கொடுபாடினர்
புண்கனிந்தமருந்தெனப்பொங்கருள்
விண்கனிந்தவுறுதிவிளம்பினர்.

உரை.—சென்றவானவரோவெனில், அவ்விருவர்கண்களினிதாய் மகிழும்படி யழகிய வடிவினையெடுத்துக்காட்டி வீணைவாய்க்குரலோடிசைபட வினியபாடலையியற்றிப் பட்டபுண்ணோகாதாற்று மருந்தோடொத்த தயையோடு வானுலகேற்ற வினியவுறுதிகளைச்சொன்னுரென்க. (அங)

பெறுதியாகமறுப்பெரிதன்பினு
னுறுதியாகவன்றேவியவும்பர்கேட்
டிறுதியாகநின்றேங்குயிர்தேறியுட்
குறுகியாகமவாயொடுகூறினுள்.

உரை.—பெற்றகொடையின்றயையைவிடாம லன்பிற்பெரியாளாகி யமரியென்பவள் தனக்குறுதியாகும்படி யன்றுவரவிட்ட வானவர்சொன்னதைக்கேட் டெலிசபெத்தை சாகவிருந்து மெலிந்ததன்னுயிர்தேறியுள்ளேகுறுகாநிற்கத் தான்வேதவாயோடுசொன்றுளென்க. (அச)

அன்னேயேவியவண்ணலரோயினி
தென்னையாண்டகைதன்பதத்தேவிய
பின்னைபேர்கிலர்பெற்றியோடென்மகன்
றன்னைபோம்பிடத்தந்தையுந்தாயுநீர்.

உரை.—எலிசபெத்தை வந்தவானவரைநோக்கி யெங்ஙனஞ்சொன்றுளென்னில், என்றாயாகியமரியென்பாள் வரவிட்டபெரியோரே நீரினிதா யென்னுயிரை யாண்டவன்பாதத்துச் செலுத்தினபின்பு பெயராதிருந் தென்மகனை நன்றாயோம்பிக்காக்கும்படி யவற்குப்பிதாவுநீரே தாயு நீரேயென்றாளென்க. (அரு)

என்றிரங்கியிரங்கியசேயின்மே
னின்றிரங்குகண்ணீரொடுமாசிதந்
தன்றிலங்கியவங்கொடிவீழ்ந்தெனப்
பொன்றிலங்கியபூட்சிவிழுந்ததே.

உரை.—அங்ஙனஞ் சொல்லியிரங்கினவ ளிரங்காநின்ற தன்பிள்ளைமேற்சாய்ந் தழுதகண்ணீரோ டாசீர்வாதமுந்தந்து விளங்கியவோர் பூங்கொடியறுந்துவிழுந்தாற்போல வன்றவளுடல்சாகையி லொளியைவீசியிறந்து விழுந்ததென்க. (அசு)

வீழ்ந்தகொம்பொடுசேர்கொடிவீழ்ந்தென
மாழ்ந்ததாயொடுமாழ்ந்தெனவீழ்ந்தசே
யாழ்ந்ததுன்புளத்தாற்றிலறுெற்றைவாள்
போழ்ந்தவீருயிர்போற்கிடந்தானரோ.

உரை.—தாயிறந் தங்ஙனம்விழுந்தவளவிலே விழுந்தகொழுகொம்போ டதின்மேற்படர்ந்த பூங்கொடியொருங்குடன் விழுந்தாற்போல விறந்ததாயோடு பிள்ளையுமிறந்ததன்மையின் மேலேவிழுந்து மனமமிழ்ந்தினதுன்பத்தை யாற்றும லொருவா ளிரண்டுயிரைவெட்டிக் கொன்றாற்போலக்கிடந்தானென்க. (அஎ)

தேற்றருந்துயர்தேற்றியவானவ
ரேற்றருந்துணையாகவெழுந்துயி
ராற்றரும்பரிவாயுடனுடல்போற்
போற்றருந்துயர்கொண்டுபுலம்பினன்.

உரை.—தேற்றப்படாத துயரைக்கொண்ட பிள்ளையை வானவர்தேற்றித் துணையாய்நின்று கருணையனெழுந்துபிரிந்தவுயிரை யுடல்வருந்தித்தேடினாற்போல வவனுந் தீராதவருத்தத்தோடு நெடிதாய்ப்புலம்பினானென்க. (அஅ)

பருகுதேனினைக்கான்றெனப்பண்ணிசைக்
கருகுதேனினுமின்பளிபாடிய
முருகுதேனொடுமுற்றலர்பூவன
முருகுவாளிளையோனுளத்தேங்கினான்.

உரை.—கருணையன்புலம்பினவளவில் வண்டினங்களுண்டதேனைக் கொப்பளித்தாற்போல வீணைவாய்க்குரலோடத்தேனினு மினிதா யருகேபாடாநிற்கும், வாசமதுமுற்றிய மலரைப்பூத்தகாவெலா மிரங்கியுருகும்படி யிளையோனாகிய வவனுளத்தேங்கிப் புலம்பாநின்றானென்க. (அகூ)

புல்லுடம்புபுதைத்தனபேருயிர்
வில்லுடம்பெனவேய்ந்தனகாட்சியாற்
கொல்லுடம்பிடிகொண்டுகுடைந்தபுண்
ணல்லுடம்பெனத்தேறிநடந்ததே.

உரை.—சிற்றுடம்பிடத்துப் புதைக்கப்பட்ட கருணையனது பேருயிரப்பொழுதடைந்த தெளிந்தகாட்சியினாற்றேறிக் கொல்லுங்கைவேலோடுகுடைந்த புண்ணாறி நல்லுடம்பானாற்போலத் தேறியபின்பு நடந்தானென்க. (அடைந்தகாட்சியின் றெளிவுதோன்றும்படி யக்காட்சியோருடம்பாகவுமிக்கவொளியுயிராகவு மிருந்ததென்று வில்லுடம்பாயினகாட்சியென்றானென்க.) (கூ0)

வேறு.

கதிர்செயுமுருவிற்றோன்றிக் கனிவொடுசூழ்ந்தவிண்ணோ
ருதிர்செயுங்கனிபோல்வீழ்ந்த வுடற்குநன்முறைகள்யாவு
முதிர்செயுமன்பின்பாலான் முடித்தபின்குழவிமோனன்
பொதிர்செயுமுளத்தைத்தூண்டும் புரிவிறன்முறைகடீர்ந்தான்.

உரை.—இவையெலாமாகி விளங்கியவுருக்கொடுதோன்றிச் சூழநின்றவானவர் பதமழிந்துதிர்ந்த பழத்தைப்போலவிழுந்த வெலிசபெத்தையுடலுக்குச் செய்யவேண்டிய முறைகள்யாவையு மிக்கவன்போடுமுடித்தபின்ன ரக்குழந்தைமுனிவனாகிய கருணையனுளத்தைத்தூண்டி நிறைந்த தன்னன்பின்முறைகளைத்தீர்ந்தானென்க. (கூக)

புன்மலர்க்கண்கடேவும் புனலினீராட்டிமார்பிற்
பன்மலர்ப்படலேக்கண்ணி பல்லறம்புனைந்தாயென்று
தன்மலர்க்கரத்தாற்சூட்டிச் சாய்பகலொடுகுவ்வேடு
துன்மலர்க்கமலக்கையைத் தொழக்குவித்திறைஞ்சிட்டானே.

உரை.—கருணையன்றாய்க்குச் செய்தமுறையேதென்னில், சிறும லரொத்ததன்விழிபொழிந்தநீரா லவளுடலேக்குளிப்பாட்டிப் பலவகை மலரை யொருப்படமாலேயாகச்சேர்த்திப் பலவறங்கள்யாவையு மணிந் திருந்தாயென் றதனை யவள்மார்பிலேபோட்டுப் பகல்சாய்ந்தபொழுது குவியுந்தாமரையொப்பத் தன்கைகூப்பித் தாயைத் தொழுதானென்க. (கூ௨)

அளியழக்குயில்கள்மஞ்ஞை யயர்ந்தழவழவன்னங்கள்
கிளியழவழப்பூம்பூவை கிளேயழவிரங்கிவீசும்
வளியழப்புனலீண்டோடி வந்தழவனத்திலெல்லா
வுளியழவழவேதோன்ற லும்பர்மெய்யெடுத்துப்போனார்.

உரை.—செய்யுமுறையெலாமுடிந்தபின் வண்டுகளுங் குயில்களு ம யில்களு மன்னங்களுங் கிளிகளும் பூவைகளு மழாநிற்பவுந் தழைகளா டிச் சலசலவென்றழுமோசைதையைக்காட்டவு மிரங்கியழுதாற்போலக் கா ற்றுக் களகளென்று வீசவு மங்கேயோடினபுன லொல்லெனமுழங்கியழ வுங் காட்டிலுள்ளவிடங்கடோறு மழுமோசைகிளம்பவுங் கருணையனு மழுது பின்சென்றுவர வானவ ரொலிசபெத்தையங்கத்தை யெடுத்துக் கொண்டுபோனாரென்க. (கூ௩)

பூக்கையைக்குவித்துப்பூவே புரிவொடுகாக்கென்றம்பூஞ்
சேக்கையைப்பரப்பியிங்கட் டிருந்தியவறத்தையாவும்
யாக்கையைப்பிணித்தொன்றாக வினிதிலுள்ளடக்கிவாய்ந்த
வாக்கையையடக்கிப்பூவோ டழுங்கணீர்பொழிந்தான்மீதே.

உரை.—எடுத்துக்கொண்டமேனியை யடக்கவேண்டியவிடத்துச் சென்றவளவிலே கருணையன்றன் பூங்கைகூப்பி மண்ணே யிவ்வுடலே ந ன்றாய்க்காப்பாயாகவென்று குழியிலேமதுமலரணையைப்பரப்பிப் பூவுல கிருந்து திருந்தியவறங்கள்யாவையு மொருகட்டாகச்சேர்த்தி யினிதாயு ள்ளடக்கிமாட்சியிற்பொலிந்தவுடலேக் குழியிலடக்கி மதுப்பொழிமலரை யுந் தானழுங்கண்ணீரையு மதின்மேற்பொழிந்தானென்க. (கூ௪)

தாய்முறைதிருந்தியாக்கை தகுமுறைக்கடக்கிப்பின்றன்
னேய்முறையடக்கலாற்றா நுதவியதவத்தின்மாட்சி
தூய்முறைவிரும்பித்தன்கட் டுணையிலாதஞ்சியேங்கித்
தீய்முறையழனெஞ்சொத்த திணைச்சுனைதனித்துச்சென்றான்.

உரை.—அங்ஙனங் கருணையன் றாய்க்குச்செய்யு முறைகளைத் திருந் தமுடித்து முறையோடவளங்கத்தை யடக்கினபின்பு தன் றுயரையடக்க மாட்டாம லொருபால் முன்செய்யநினைத்த தவத்தின்மாட்சியைவிரும் பவு மொருபா லுரியதோர் துணை தனக்கில்லாமையா லஞ்சியேங்கவுந் தீப்பற்றிவேகுந் தன்னெஞ்சலைவதுபோலத் திரைகொண்டலையு மொரு பூந்தடாகத்திடத்து வானோர்மறைந்துபோனதிறற் றனியேசென்றானெ ன்க. (கூரு)

எழுஞ்சுனையகட்டுப்பாய்நீ ரினிதிவற்கிரங்கிவிம்மக்
கொழுஞ்சுனைகண்களாய குவளைகளிமையாநோக்கக்
கெழுஞ்சுனைவரம்பில்வைகிக் கிளைத்தநோயழன்றநெஞ்சா
னழுஞ்சுனைபெருகக்கண்ணீ ரகல்கடல்வெள்ளமாற்றா.

உரை.—அவன்சென்ற தடாகத்துநடுவேயோயாமற் பாயும்புனற் றெண்ணீ ரிவற்கிரங்கினாற்போல வொல்லென்றோடிவரவு மச்சுனைக் கொளிர்கண்களாக மலர்ந்தகருங்குவளைக ளதிசயித்திமையா தவனைநோ க்காநிற்கவு மவன்கரைமேலிருந்து மிகவும்வளர்ந்த துன்பத்தால் வெந்தநெ ஞ்சுடையனாகி யச்சுனைபெருகும்படி தானழுதகண்ணீர்க் ககன்றகடலி ன்வெள்ளமு மொப்பல்லவென்க. (கூசா)

மண்ணரம்பிசையிற்பாடல் மாறிவண்டிரங்கிவிம்ம
வுண்ணரம்பழுத்ததன்மைத் துருக்குயிலழுதுதேம்ப
விண்ணரம்பருளின்மார்பன் விழுங்கியதுயர்கால்வான்போற்
பண்ணரம்பிளகியேங்கும் பரிசொடுவிம்மிச்சொல்வான்.

உரை.—ஒப்பனைசெய்தவீணையினரம்புக ளிசையோடு முன்பாடாநி ன்றவண்டுக ளப்பாடலைமாறியிரங்கி விம்மியழவு முள்ளே யச்சமிருந்தத ன்மையா னிறத்தகுயில்க ளழுதுமெலியவும் வானுலகத்தோர்விரும்பிய வருளிற்பொலிந்த மார்பனாகியகருணையன் றான்முன் றிழுங்கியதுயரைக் கொப்பளித்தாற்போல வீணையினரம்புகள்விசையின்றி யிளகிச்செய்யு மேங்கியவோசையின்றன்மையால் விம்மிப்புலம்பத்துடங்கினானென்க. (கூஎ)

சொல்லியவிசையின்பெட்போ துயரமோவியப்போ
புல்லியகொம்பிற்புள்ளும் பூவில்வண்டினமுங்க
மில்லியபுன லுமற்ற தியாவும்வாய்விடா
கல்லியகவிர்ச்செவ்வாயான் க

றதெல்லாம்வாய்விடாது சத்தப்படாமற்கேட்டிருப்ப மதுப்பொழிமுண் முருக்கலரொத்த செவ்வாயான் கருணையனினைத்ததுயர்களையுமிழ்ந்து சொன்னானென்க. (கூஅ)

நீரொழுங்குமிளிபோலு நெடியதேர்நேமிபோலுங்
காரொழுமின்னற்போலுங் கடலெழுந்திரைகட்போலும்
பாரொழுஞ்செல்வத்தில்லைப் பதியும்மார்நிலையுமென்றார்
சீரொழுஞானத்திற்குந் திரைதிரண்டலைவதுண்டோ.

உரை.—கருணையன் புலம்பிச்சொன்னதேதென்னில், நீர்மேலாடுங் குமிளியைப்போலவு நெடுந்தேருருளையைப்போலவு மேகத்தின்மின்னலைப்போலவுங் கடலின் றிரைகளைப்போலவும் பூவுலகுள்ளசெல்வத்துரியபதியு நிலையுமில்லையென்றார்பெரியோர், ஆயினுமருளிற்பொலிந்த ஞானச்செல்வத்திற்கு மித்தன்மைத்து நில்லாதலைச்சலுண்டோவென்க. (ஞானமுறையி னிகரொன்றின்றி முன்னர்த் தானருட்செல்வனாகிப் பின்னரிப்பொழுது நிகருமின்றித் தானதிலே வறியோனானசெய்தியைச் சொல்லப்போகிறதைப்பற்றி யிவற்றைச்சொன்னானென்க.) (கூகூ)

வெண்ணிறத்துகில்கொள்மாசு வெண்மதிகதிருட்டோய்த்
துத்
தெண்ணிறத்தொழிக்கல்போற்சூற் சிறையகன்றுதிக்குமுன்னர்த்
தண்ணிறப்பிறைசூழ்தாளாள் தளிர்த்ததன்றயையிற்சொன்ன
பண்ணிறக்கிளவியால்யான் பழம்பழிக்களங்கந்தீர்ந்தேன்.

உரை.—வைத்தமுறையானே தான்முன்னடைந்தவருட்செல்வங்களைச்சொல்லத்துடங்கினான், ஆகையால் மாசுபட்டவெண்டுகிலைச் சந்திரன்கதிர்களூட்டுவைத்துத் தெளிந்துவிளங்கும்படி யம்மாசொழியவெளுத்தாற்போல நானுமென்றாய்கருப்பமாகிய சிறையைவிட்டுப் பிறக்குமுன்னேகுளிர்ந்தபிறையைமிதித்த பாதத்தாளாகிய மரியென்பவள்வளர்ந்த தன்றயையோடு வீணைவாய்க்குரலோடு சொன்னமொழியாற் பழம்பழியாகிய சன்மபாவத்தின் களங்கத்தையொழித்தேனென்க. (ரா)

ஙீயிற்றிய வுலைப்பிடும்பாவந்தீர்ந்து
ளக் காட்சியுமுணராதெய்தி
யத்தென்றாய்வையின்
யக்கொண்டேன்.

ன்றாய்வயிற்றிலிருந்து மலையினின்றொழுகும் வெள்ளத்தின்றன்மையா லெல்லாவரத்தொகையை யடைந்தேனென்க. (௱க)

தூங்குயர்கனிகள்தீம்பாற் றோயவீழ்ந்தென்றோவானி
னீங்குயர்துளிமுத்தாக நிறத்தசங்கிடைவீழ்ந்தென்றோ
பாங்குயர்வரத்திலென்னைப் பயந்ததாயுதரநீங்க
வோங்குயரிறைவன்சாயு மொண்கரத்திமிழிற்சாய்ந்தேன்.

உரை.—நான் [illegible] ரிலிருந்தபோ திவையெலாமாகி மீளவுங் கொம்பினின்றுதிர்ந்ததீங்கனி பாலிலேவிழுந்தாற்போலவோ வானத்தினின்றிழிந்தபனித்துளி முத்தாகும்படி சங்கினுள்ளேவிழுந்தாற்போலவோ வுயர்ந்தவரத்தின்முறையா லென்னையீன்றதாய் வயிற்றைவிட்டு நான்பிறந்தபோ துயர்ந்தவான்கடவுள் மனிதனாய்ப்பிறந் திப்பொழுது தான்சாயாநிற்கு மரியென்பவள்கையிலே நானுஞ்சாய்ந்துகொண்டேனென்க. (௱உ)

மைவகைதளிர்த்தபாவ வடுவொடுசனித்தநானுட்
பொய்வகையன்றிப்பேறு புணர்கிலனாகியெந்தை
மெய்வகைதெளிந்தஞானம் விளைத்தபல்வரங்கடந்தே
யுய்வகைதந்ததன்மை யுரைப்பவோமூகைநானே.

உரை.—அங்ஙன மயக்குவிக்கும்பாவத்தோடு சன்மித்தநானென்னியற்கையாற் பொய்யேயன்றிப் பேறொன்றுமில்லாதவனாகி யென்னாண்டவன் மெய்யிற்றெளிந்த ஞானம்விளையும்படி யெனக்குப்பலவரங்களைத்தந்து நான்வாழும்படி யெனக்குச்செய்தயாவையு மூமைநான்சொல்லத்தகுமோ வில்லையென்க. (௱௩)

வளர்ந்தவெண்மதிதேய்ந்தன்ன வளங்கொடுபிறந்தபின்னா
னுளர்ந்தகண்ணருவியோட்டி யுலந்தெனையீன்றோன்மாள்கக்
கிளர்ந்தவெம்பகையைக்கொன்னே கிளைத்தகோன்கொடுமைக்க
ஞ்சித்
தளர்ந்தமெய்யவலித்தென்னைத் தாயுமிவ்வனத்திலுய்த்தாள்.

உரை.—சொன்ன வருட்செல்வங்களையடைந்தபின்னர் வந்தசிறுமையைச் சொல்லத்துடங்கினான், ஆகையால் வளர்ந்ததிங்கள்தேயுந் தன்மையானானு மித்தொகைப்பட்ட மாட்சியோடுபிறந்தபின்னா னொன்கண்ணாறாக நீர்சிந்தி நானழும்படி யென்னைப்பெற்றவனுமிறந்தான், தாயும் வீணாயாண்டவன்மேற் பகையைவைத்த வெரோதன்கொடுமைக்கஞ்சினளாய்த் தளர்ந்ததன் சரீரம்வருந்தும்படி யென்னையிந்தவனத்திலேகொண்டுவந்து வைத்திருந்தாளென்க. (௱௪)

நீட்டிடைநெறிகணீக்கி நீரிடைமலர்ந்தகஞ்சத்
தேட்டிடையன்னமன்ன வின்றனள்கரத்திலவைகிக்
காட்டிடையிருந்ததன்மை காண்கிலன்வையநீங்கி
வீட்டிடையுவந்ததன்மை விருப்பெழவளர்ந்தேனன்றோ.

உரை.—அங்ஙனம் பலநெடுவழிகளைக்கடந் திவ்விடத்துச்சென்று தெண்ணீர்ச்சுனையின்மலர்ந்த தாமரையிதழின்மே லன்னம்வாழ்வது போல நானு மென்றாய்கையின்மேலிருந்து காட்டிலேயிருந்ததன்மை தோன்றாமற் பூவுலகத்தைவிட்டு வான்வீட்டிலே மகிழ்ந்திருந்ததன்மை தோன்றி யினிதாய்வளர்ந்தேனேயென்க. (௩௫)

வாய்மணியாகக்கூறும் வாய்மையேமழைநீராகித்
தாய்மணியாகமார்பிற் றயங்கிபுட்குளிரவாழ்ந்தேன்
றூய்மணியாகத்தூவுந் துளியிலதிளங்கூழ்வாடிக்
காய்மணியாகுமுன்னர்க் காய்ந்தெனக்காய்ந்தேனந்தோ.

உரை.—அங்ஙன மென்றாய்கையிலிருந்து வாயினின்றொழுகு மணிகளைப்போல வவள்சொல்லிக்கொண்டிருந்த மெய்யுணர்வுகளை மழைநீராக நானுட்கொண்டுளங்குளிரத் தாய்க்கொருமணியாக நானவள்மார்பின்மேற் கிடந்துவிளங்கிவாழ்ந்தேன், இப்பொழு தையோ தூய்மணிகளையொப்ப விழு மழைத்துளியொன்றின்றி யிளம்பயிர்வாடி மணியைப் பிடிக்குமுன்னே காய்ந்துகிடப்பதுபோல நானு முட்காய்ந்தேனையோ வென்க. (௩௬)

விரிந்தனகொம்பிற்கொய்த வீயெனவுள்ளம்வாட
வெரிந்தனநுதிநச்சம்புண் டிரும்புழைப்புண்போனோகப்
பிரிந்தனபுள்ளிற்கானிற் பெரிதழுதிரங்கித்தேம்பச்
சரிந்தனவசும்பிற்செல்லுந் தடமிலாத்தனித்தேனந்தோ.

உரை.—அங்ஙனந் தன்னையீன்றகொம்பினின் றறுக்கப்பட்டமலரைப்போல வென்மனம்வாடவுஞ் சுடுவாயம்பினுனியிற்றோய்த்த நஞ்சினையுண்ட பெரும்வாய்ப் புண்ணைப்போலநோகவுந் தம்முட்பிரிந்த பறவைகளைப்போலக் காட்டிலே விம்மித்தேம்பியழவுஞ் சரிந்தவழுக்குநிலத்திற் செல்லும்வழியை யறியாமலுந் துணையொன்றில்லாமலுந் தனித்தேனையோவென்க. (௩௭)

துள்ளிவாழுழைகாள்கொம்பிற் றுன்னிவாழ்குயில்காள்தூய்
னள்ளிவாழளிகாள்தேன்கா ளழனிறக்கமலப்பைம்பூம் [தே
பள்ளிவாழோதிமங்காள் பறித்துவாழ்கொடிகாள்கோற
லுள்ளிவாழ்வரிகாள்சொன்மின் னுயிர்தனித்தலிற்றீதுண்டோ.

உரை.—துள்ளிவாழுமான்களே கொம்புகள்மேலே கூடிவாழுங்குயில்களே யினியதேனையள்ளியுண்டுவாழு மாண்வண்டுகளே பெண்வண்டுகளே தீப்போற்சிவந்ததாமரைப்பள்ளிமேல்வாழு மன்னங்களே பறித்துவாழுங் காக்கைகளே கொலைத்தொழிற்கருதி யுயிர்கொன் றுடலையுண்டுவாழுங் கொடியபுலிகளே முதலா யுயிர்தனித்திருப்பதின்மேற் பூவுலகிற்றீதொன் றுண்டோ சொல்லுங்களென்க. (இவையெலாமுதலாய்த் தனித்திரா தினங்களைச்சேர்ந்துதிரிவன வென்பதுகருத்து.) (௱௮)

உய்முறையறியேனோர்ந்த வுணர்வினோத்துறுப்புமில்லா
மெய்முறையறியேன்மெய்தான் விரும்பியவுணவுநேடச்
செய்முறையறியேன்கானிற் செல்வழியறியேன்றாய்தன்
கைமுறையறிந்தேன்றாயுங் கடிந்தெனைத்தனித்துப்போனாள்.

உரை.—பிழைக்கும்வழியை யறியேன், உள்ளவுணர்வினோடொத்த வவையவங்களுமின்றிச் சரீரத்தை நடத்துமுறையையறியேன், சரீரம் விரும்பின வுணவுகளைத்தேடும் வகையையறியேன், காட்டிற்றிரியும்வழியையறியேன், என்றாய்கையைமாத்திர மறிந்திருந்தேன், அவளுமிறந்தென்னைத் தனியவைத்துப்போனாளென்க. (௱௯)

காய்முதிர்கனியினூழ்த்துக் கனிந்துவீழிம்மெய்வாட்டி
வேய்முதிர்வனத்தினோன்பின் வித்தினால்விளைமெய்ஞ்ஞான
மாய்முதிருவப்பினுள்ளத் தாண்டகையொருவனாள
நோய்முதிருலகநீக்க னுதல்வருமினிமைதானே.

உரை.—காய்முதிர்ந்து பழமாகிப் பதமழியக் கனிந்துவிழுவதுபோல விழுமிவ்வுடலை முன்னேவாட்டி மூங்கில்படர்ந்தவனத்திருந்து செய்ததவமாகியவினையினால் விளையுமெய்ஞ்ஞானமாகித் தன்மனதிலாண்டவனொருவ னின்பமாயாளும்படி துன்பநிறைந்த பூவுலகினைவிடுவது நினைவிலடங்காத வின்பந்தானேயென்க. (௱௰)

ஊக்கவேர்பூட்டிநோன்பா லுடற்செறுவுழுதுநன்றி
வீக்கமேல்விரதச்செந்நெல் வித்திநல்லொழுக்கநீரைப்
போக்கநீடிறைத்துத்தன்னைம் பொறியெனும்வேலிகாக்கி
லாக்கமாய்ப்பெரும்வீட்டின்ப மண்டமேல்விளைக்குந்தானே.

உரை.—அங்ஙன மனவூக்கத்தையேராகப்பூட்டித் தவத்தைக்கொண்டுடலாகிய வயலையுழுது நன்மைசேர்ந்த நல்லவிரதமாகிய செந்நெல்லைவிதைத்து நல்லொழுக்கமாகிய நீரை நெடுநாளிறைத்துத் தனதைம்பொறிகளாகிய வேலியைநன்றாய்க்காத்தா லிலாபமாக வான்மேல்வீட்டுப்பேரின்பம்விளைவது நிச்சயந்தானேயென்க. (௱௰௧)

ஆயினும்வயதோர்நான்கு மாகுமுன்றனித்தநானே
வீயினுங்கொடியபேய்கள் வினைசெயவொருபாலோர்பாற்
பேயினுந்தீயதன்மெய் பெரும்பகைசெயவிவ்வாயிற்
போயினும்வழுவாச்செல்லல புணர்வரிதறத்தினாறே.

உரை.—இதெலா முளதாயினு மெனக்குநாலுவயதாகுமுன்னே தனியேநின்று கொல்லும்புலியினுங் கொடியபசாசுக ளொருமுகத் துயிர்க்கு வினையைக்கொண்டுவிடவும் வேறொருமுகத் தப்பசாசுகளினுந் தீய தன்னுடலே தனக்குப் பகையைச்செய்யவு நானித்தவத்தின்வழியே போகத்துணிந்தாலும் வழியில்வழுவாமற்செல்லுதற் கறத்தின்வழி யரிதென்க. (௱௰௨)

தன்முகம்படிகமின்றித் தரணியிற்காண்பானில்லைப்
பன்முகங்காட்டுமின்பம் பற்றலிற்றிரிதந்நெஞ்சந்
துன்முகந்தம்மிற்றாமே துகளறவெவருங்காணார்
வின்முகங்காட்டுநூலோர் வெயிற்பளிங்கின்றியன்றே.

உரை.—அறவழி யரிதென்றதற்குச் சொல்லத்துடங்கினான்: கண்ணாடியின்றித் தம்முகத்தை யிங்கேகாண்பாரில்லை, அத்தன்மை யொளிமுகத்துரைத்த கற்றோர்மொழியைக் கண்ணாடியாகக்கொண்டாலொழியப் பலமுகங்களைக்காட்டிய பலவகையின்பங்களைப் பற்றினதன்மைத்துப் பலமுகமாய்த்திரிந்து வேறாகுந் தந்நெஞ்சுள்ளமுகத்தைத் தாமே தம்மிடத்துக் குறையின்றி யெவருங்காணாரென்க. (௱௰௩)

மொய்யொடுகெடுத்தகோப முதிரறநீதியென்ன
மெய்யொடுவிளைந்தகாமம் விழுமனக்கேண்மையென்ன
மையொடுவளர்பொன்னாசை வழித்துணையாசையென்னப்
பொய்யொடுபொங்கும்பற்றல் புரைபுகுத்தரியவாறே.

உரை.—தன்னெஞ்சினைத் தானறிவதரிதாகையின் மனதிற் பகையோடுபொங்கினகோபமே யறத்தினீதியாகத்தோன்றவு மிவ்வுடலாசையால் விளைந்ததீயகாமமே நன்மனத்துரியவன்பின் சிநேகமாகத்தோன்றவு மயக்குவிக்கும் பொருளினாசையே தான் பூவுலகிற்றிரியுநாள்மட்டும் வேண்டியவழித்துணைதேடு மாசையாகத்தோன்றவு மங்ஙனம் பொய்யின்வழியே பொங்காநிற்கும் பற்பலபற்றுதல் பாவத்தைக்கொண்டுவிடும் வழி யறிவதற்கரியதென்க. (௱௰௪)

இன்னவாறொருவனானே யிடறிலாதொழுகும்பாலோ
துன்னவாறிடறிவீழ்ந்தாற் றுணைவனின்றெடுத்துப்பின்றா
தன்னவாறொழுகவென்றோ ரருங்குருவிலநிற்பேனோ
வென்னவாறொழுகும்வெள்ளத் திளமுனியழுதுசொன்னான்.

உரை.—இத்தன்மைத்துள்ளவழியி னொருவனாய்நின்றிடரு மன டக்குந்தன்மையோ வதற்குத் துணிந்துசெல்லுமளவி விடறிவிழுந்தேனா யினொருவன்றுணையாய் நின்றென்னையெடுத்துப் பின்வாங்காதின்னபடி நடவென் றொருகுருவில்லாமனிற்பேனேவென்று பெருகியவாற்றின் வெள்ளமொப்ப விளமுனியாகியகருணையன், மிகவுமழுதுபுலம்பினானெ ன்க. (௱௰௫)

நவமணிவடக்கயிற்போ னல்லறப்படலைபூட்டுந்
தவமணிமார்பன்சொன்ன தன்னிசைக்கிசைகள்பாடத்
துவமணிமரங்கடோறுந் துணரணிசுனைகடோறு
முவமணிகானங்கொல்லென் றொலித்தொலித்தழுவபோன்றே.

உரை.—நவமணிகளொருவடமாகவிசைத்த கடைப்பூட்டொப்ப வெல்லாவறங்களை யொருகோர்வையாகப் பூட்டியதவத்தையணிந்தமார் பனாகியகருணையன் புலம்பிச் சொன்னதற் கிசைகளைப்பாடினாற்போல மதுமலர்மரங்கடோறும் வாசமலர்த்தடங்கடோறு முள்ளதெல்லா மொ ன்றோ டொன்றொப்பச் சத்தப்படாமற்கேட்டிருந்தபின்பு.கானகத்தெ ங்குமழுமோசையாக வொலித்துமுழங்கினவென்க. (௱௰௬)

பனிமதிபொழிந்தகற்றை பருகியவாம்பல்போலத்
தனிமதிதுய்த்தநெஞ்சிற் றன்றனைநம்பாத்தன்மை
துனிமதித்தயர்ந்ததல்லாற் றுணிவறாவயிரக்குன்றாய்
முனிமதிக்குழவிசோர்ந்து முளரிமேற்றுயில்கின்றானே.

உரை.—குளிர்ந்ததிங்கள்விட்ட கதிர்களையுண்டவாம்பலைப்போல நிகராதவுணர்வினையுட்கொண்ட நெஞ்சுடையனாகையிற் றானேதன்னைந ம்பாமையால் வருமிடர்நினைத்து வருந்தினதொழிய மனத்துணிவுவிடா மல் வயிரக்குன்றின் றன்மையாய்நின்று முதிர்ந்தவுணர்வினான்முனியு மிளவயதினாற்பாலனுமாயிருந்த கருணையனுடலிற்சோர்ந்து கரைமேற் கிடந்த தாமரைக்குப்பையிற்சாய்ந்து துயிலைக்கொண்டானென்க. (௱௰௭)

வேறு.

படம்புனைந்தெழுதிய பாங்கிற்பங்கயத்
தடம்புனைந்திளமுனி சாற்றுகின்றெலாம்
வடம்புனைந்தெனப்புனை மறைநல்லோரொசித்
திடம்புனைந்திருளற வுணர்ந்திரங்கினார்.

உரை.—சித்திரப்படத்தையெழுதிய வனப்பிற்பொலிந்த தாமரை க்குளத்தின்கரைமேலிருந் திளமுனியாகியகருணையன் சொன்னதெல்

லாவற்றையு மணிவடமாக வேதநூலணிந்த நல்லோராகியமூவ ரொசித்தி டத்திருந்து மறைவின்றியறிந் துளத்திரங்கினுரென்க. (௱௰அ)

இரங்கியதன்மையி னுதவியீந்தரு
ளரங்கியநாயக னுங்கடர்ந்துசூழ்
குரங்கியவும்பரை விளித்துக்குட்டனுக்
குரங்கிளருறுதிக ளுரைப்பவோதினுன்.

உரை.—அங்ஙன மூவரிரங்கினதன்மைத் துதவியாம்படி கருணைய மூர்த்தியநெஞ்சுடையவதரித்த நாதனங்கேநெருங்கிச்சூழ வணங்காநின்ற வானவருட்சிலரையழைத்துக் குழந்தையாகியகருணையற்கு ஞானவுறுதி களைச்சொல்லும்படி யவரையனுப்பிச்சொன்னுனென்க. (௱௰௯)

பேர்ந்தபூகரையின்மேல் வாடும்பெற்றியா
லார்ந்தபூந்தடங்கரைக் கயர்ந்துதுஞ்சியுட்
கூர்ந்தநோயலைவுகொள் குழவிதன்மையிற்
றேர்ந்தமாமுனிமனந் தேற்றச்சென்மினே.

உரை.—திருக்குமாரன் வானவரைப்பார்த் தெங்ஙனஞ்சொன்னு னென்னில், குளத்தினின்றுபெயரப்பட்டுக் கரைமேற்கிடந்தபூ வாடி ஞற்போலப் பூந்தடாகத்தின் கரைமேற்சோர்ந்துதுயிலாநின்று துன்பமி குதியான் மனதிலலைந்தகுழந்தைவடிவோடு தேர்ந்தமாமுனி மாட்சியிற் சிறந்த கருணையனைத்தேற்றி யுறுதிகளைச்சொல்லப்போங்க ளென்று னென்க. (௱௨௰)

அறவினுவிளைத்தநல் லாசையாலுளந்
துறவினுலுயரிய விரதஞ்சூழ்ந்தபின்
னறவினுலலர்ந்தபூ முறுக்கிநைந்தென
வுறவினுசையினயர்ந் துளைவதேதென்பீர்.

உரை.—அறத்தின்மேல் வினுவைவைத்து விளைந்தநல்லாசையோடு துறவினுலுயர்ந்த விரதத்தொழுகும்படி துணிந்தபின்பு வாசமதுமலரை க்கையான்முறுக்கி நையச்செய்தாற்போல வுறவுதுணையை யாசைப்பட் டுவருந்தி யுளைவதேதென்பீரென்றுனென்க. (௱௨௧)

செருக்கிடைக்கோடுளஞ் சிதைக்குமைம்பொறிப்
பெருக்கிடைப்பெரும்பகை பெறுமியாக்கையை
முருக்கிடைத்துறவற முயற்சிவேண்டுவர்
நெருக்கிடைத்தோலுரித் தரவுநேருவார்.

உரை.—ஆங்காரவினையாற்கோணி மனத்தைக்கெடுக்குமைம்பொறிகள் செய்வினைபெருகி யுயிர்க்குப்பெரும்பகையைச்செய்யுந் தம்முடலைவாட்டியதுறவறத் துயர்ந்தமுயற்சியைவேணுமென்றவர்யாவரு நெருக்கிடத்தூர்ந்து தோலையுரித்தபாம்பினைப்போல வாகக்கடவாரென்பீ ரென்றானென்க. (௱உஉ)

மெய்த்துணையிழுக்கெனத் துறவின்மேன்மையோர்
பொய்த்துணையென்றுதம் பொறிகள்போழ்குவா
ரத்துணைகடிந்தபின் னனையர்மற்றிவண்
ணெத்துணைகொள்பவ ரென்னவோதுதீர்.

உரை.—துறவின்மேன்மையிற் சிறந்தோர் தம்முடம்பின்றுணை தமக்கிழுக்கென்றெண்ணிப் பொய்யைக்காட்டிய துணைகளாகிய தமதைம்பொறிகளை யடக்கிக்கொல்வார், அங்ஙன மவர் தம்முடலின்றுணையை வெறுத்துவிட்டபின்ன ரிப்பூவுலகி லெவ்வகைத்துணையை விரும்பிக்கொள்வா ரென்பீரென்றானென்க. (௱உ௩)

உருத்துணைபொன்மணி புணர்ச்சியோதுணர்
மருத்துணைமலர்தலோ குருவின்வாய்த்துணை
கருத்துணைபுரையொடு சனித்தகாலையிற்
குருத்துணையிலாயினன் குருடனாயினன்.

என்பவனாயினனெனினுங்கூருளத்
தின்பவனுகர்ந்தெழ விதயத்தாண்டரு
வன்பவனுணர்வின்மே லியற்றவாண்டகை
பின்பவன்குருத்துணை பெறலுநேடவோ.

இவையிரண்டொருதொடர்.

உரை.—ஒளித்துணையாகப் பொன்னுமணியு மொன்றுபடச்சேர்த்திசைத்ததுபோலவும் வாசனைதுணையோடு மலர்கள்பூத்ததுபோலவுங் குருவின்வாய்த்துணையாகுமென்பான். ஆகையாற் கருப்பத்திற் பாவத்தோடு மனிதர்சன்மித்தமையாற் குருத்துணையில்லான் குருடனேடொத்தவனென்பான் கருணையன், என்றாலுந் தானுளத்தருளின்மிகுதியாலின்பங்கொண்டெழும்படி தன்னெஞ்சினுள் ளாளாநின்று தன்னுணர்வின்மேலு மாறுததயையை யாண்டவன்றனக்குச் செய்யாநிற்கவே யதின்பின்பவனே வேறொருகுருத்துணைதேடுவானோ வென்பீரென்றானென்க. (௱உ௫)

போதுவாய்மதுவெனப் பொலிந்தசூலணி
மாதுவாயிருந்தபோ துணர்ந்தவான்கலை

காதுவாயுளைப்பவோர் குருக்கண்டான்கொலன்
றோதுவாய்மலர்ந்தன னின்றுமோதுவான்.

உரை.—மீளவு மலரிடத்து மதுப்போலத் தான்றூய்கருப்பத்திருந் தபொழுதிற் றானங்கேயடைந்த மிக்ககல்விகளைத் தன்காதிலேயுணர்த் தும்படி யொருகுரு வரக்கண்டானேவில்லையே, அன்றுதன்னையுணர்த் தினவ னின்றுங்குறையின்றி யுணர்த்துவானென்பீரொன்க. (௱உ௬)

உள்ளூறத்திருவுள மிதுவென்றோர்ந்தபின்
றெள்ளூறத்தேற்றுரை செப்பல்வேண்டுமோ
வள்ளூறப்பொலிவயத் தணிந்ததேவருட்
கெள்ளூறத்தோன்றிய விடுக்கணேதென்பீர்.

உரை.—இதுவேதிருவுளமென்று நினைத்துட்கொண்டபின்பு தான் றெளியும்படி வேறொருவன் றேறுதலைச்சொல்லவேணுமோ? நிறைந்தவ ல்லமையிற்பொலிந்து தேவதயையைமனதிலணிந்தகாலத்து நிந்தைபடு ம்படி வரத்தகுமிடையூறுண்டோவென்பீ ரொன்றூனென்க. (௱உ௭)

தான்றனதென்திரு தகுதிப்பற்றலு
நோன்றனவடற்கொடு நூக்கிவானுயர்
கோன்றனதருணிலை சார்ந்தகொள்கையி
லான்றனமதுகைமூ வுலகுமாட்டுமே.

உரை.—அங்ஙனந் தானுந் தனதுமென்னுமிருவகைப்பற்றலைத் த வத்தின்வயத்தாலழித்துநீக்கி யுயர்வான்கோனாகிய கடவுளின்றயைநிலை சார்ந்ததன்மைத் தொருவற்குவரு மிகுந்தவல்லமை மூவுலகங்களையும் வேண்டியிருந்தா லாட்டியசைப்பதற்குப் போதுமென்பீரொன்றூனெ ன்க. (௱உ௮)

நிரையெலாநயநடைக் கடலினீர்மையாற்
றிரையிலாநிலையுடைத் தேவமார்புழி
மரையெனுமலர்ந்தன மனந்துயின்றிடாப்
புரையிலாவாழ்கெனப் புகன்மினீரொன்றூன்.

உரை.—அங்ஙனமாகையி லொழுங்குபடச்சகலநன்மைகள் யாவை யுமுட்கொண் டடைத்தகடலின்றன்மைத் தலைவின்றி நிலையைக்கொண் டவாண்டவன்மார்பிடத் தவனொருதாமரையாக மனமலர்ந் தினிதாய்மகி ழ்ந்து துயின்றூற்போலத் துன்பக்குறையொன்றின்றி வாழக்கடவா னெ ன்பீரொன்றூனென்க. (௱உ௯)

இவையெலாமிளந்தவற் கிளம்பிரானுரைத்
தவையெலாம்வணக்கொடு மமரர்கேட்டலி
னவையெலாமறப்பொலி யும்பர்நாயகி
சுவையெலாமலியவோர் விருந்துதோற்றினாள்

உரை.—இவையெல்லாவற்றையு மிளந்தவனாகிய கருணையற்குரைக்கும்படி குழந்தையாய்நின்ற கடவுள்சொல்ல வவற்றைவணக்கத்தோடு வானவர்கேட்டிருந்தவேலையிற் குறையொன்றின்றி வானவர்க்கரசாளாகியமரியென்பவள் சுவைகள்யாவையுங் கூட்டியதோர்விருந்தினை யாக்கினாளென்க. (௱௩௰)

கன்னலுந்தேறலுங் கனியும்பாலொடு
பன்னலுமரியதோர் பாகுஞ்சேர்த்தியிஃ
தின்னலும்பசியுமாற் றிடுமென்றீந்தன
ளுன்னலுமரிதரு ளுருத்தநெஞ்சினாள்.

உரை.—கரும்பையுமதுவையு மினியதீங்கனியையும் பாலோடுசொல்லற்கரியமுறையிற் கூட்டியபாகினையு மொருப்படச் சேர்த்தினளாய்த் துன்பத்தையும் பசியையுமாற்றும் விருந்திதுவென்று வானவர்கையிற் றுணுக்கியவிருந்தினைத்தந்தாள் நினைப்பதற்கரியமுறையோடு கருணையிற்பூரித்த நெஞ்சினளாகிய மரியென்பவளென்க. (௱௩௧)

தாய்வளரன்பின்மேற் றயைவளர்ந்துகான்
போய்வளர்தவர்க்கெலாந் திலதம்போன்றாராய்
வீய்வளர்கொடியினான் றாழ்ச்சிமேன்மையின்
வாய்வளருணர்வினை வகுத்துக்கூறினான்.

உரை.—தாயன்பின்மேலுந் தயையையுடையனாய்க் கானகத் தருந்தவத்தைச்செய்வோர்க்கெல்லாருக்கு மொருதிலகமாக நின்றவனாய்ப் பூங்கொடியேந்தினவனாய்ச் சூசையுந் தன்னைத்தாழ்த்தினதன்மையின் மாட்சியிற்சிறந்ததோ ருணர்வினைக் கருணையற்குச்சொல்ல வனுப்பினானென்க. (௱௩௨)

மண்ணுறக்கிடந்தநான் வரைவிலாவள
நண்ணுறவெனக்கரு ளாதன்செய்தவை
கண்ணுறக்கண்டபின் கலங்கித்தானுளம்
புண்ணுறக்குழைவதோ புலனென்பினொன்றான்.

உரை.—தன்னைத்தாழ்த்திச் சூசைசொல்லியனுப்பின தேதெனில் மண்ணோடொன்றுபட நான் கிடந்தபொழுதி லாண்டவன்றயையைப்பு

ரிந்து நானளவிறந்தவளமையை யடையும்படி யெனக்கினிதாய்ச்செய்த யாவையுந் தான்கண்ணுலேகண்டபின்னர் மனம்புண்ணும்படிகலங்கித் தானுட்குழைவ தறிவிதோவென்பீரென்முனென்க. (௱௩௩)

இனையனபலவுமன் றிசைத்துமூவரு
ந‌னையனவிளமுனிக் காசிநல்கலு
மனையனவுணர்ந்தபல் லமரரோர்கணம்
புனையனவுடைக்கதிர் பொதுளச்சென்றனர்.

உரை.— இவற்றேடுபெலவற்றையு மூவர்சொல்லிப் பூவரும்பொத்த விளமுனியாகிய கருணையற் காசீர்வாதமுந்தந்து பலவானவ ரவற்றைக் கேட்டொருகணத்தி லுடையாகவணிந்தகதிரைவீசி யவனிருந்தவிடத் துச்சென்முரென்க. (௱௩௪)

குரவமேபின்னிய கூறையாலுடல்
கரவமேலுடுத்துமென் கமலப்பாசிதழ்
பரவமேறுயின்றனன் பாலனுய்த்தவம்
விரவமேவியர்க்கெலாம் விளக்கொத்தானரோ.

உரை.—வானவர்சென்றவளவிற் பேரீந்திலைகளாற் பின்னப்பட்ட சீலை யுடலைமூடமேலுடுத்து மெல்லியதாமரையிதழ்கள் பரப்பின வணையின்மேற் றுயிலாநின்று னுருவிஞற்பாலனுய்த் தவம்பரம்பும்படி யாசையுள்ளவர்க்கெல்லாருக்கு மொருவிளக்காகநின்ற கருணையனென்க. (௱௩௫)

விழுந்தனகதிர்த்திரள் விழிகள்கூசவுள்
ளெழுந்தினவெருவுறி யயிர்ப்பொடையனு
வெழுந்தனன்சொல்லுமின் வந்ததென்றுபின்
றெழுந்தனதிருகரங் குவித்துத்தோன்றினுன்.

உரை.—சென்றவானவர் வீசினகதிர்த்திரள் துயிலாநின்றகருணையன்கண்கள் கூசும்படி யுள்ளேயழுந்தினதன்மையில் வெருவிச்சந்தேகத்தோடு துணுக்கெனவெழுந்து வந்ததேதென்று சொல்லுங்களென்முன், பின்புடனே யவரையறிந்து தன்னிருகைகூப்பி வணங்காநின்முனென்க. (௱௩௬)

மூவருமுணர்த்திய வுறுதிமுற்றவுந்
தூவருமுணர்வினேன் செவியிற்றுய்த்தபின்
மேவருங்கருணையாள் விருந்துதுய்த்துளந்
தேவருந்தெளிவொளி துய்த்துத்தேறினுன்.

உரை.—மூவர்சொல்லியனுப்பின வுறுதிகளைமுழுதும் வானவர்சொல்லக் கெடாதவுணர்விற்சிறந்தகருணையன் செவியாலுண்டபின்பு விருப்பின்மேலுயர்ந்த கருணையையுடையமரியென்பவ ளனுப்பினவிருந்தினை வாயாலுண்டு தெளிந்த தேவகாட்சியை மனதிலுமுண்டு தேறினனென்க. (௱௩௭)

தெண்ணிறக்கவினொடு செறிந்தவும்பருள்
ளொண்ணிறக்கதிர்முகத் தொருவன்போன்றிரீஇப்
பண்ணிறத்திசைகளைப் பாடவானவர்
விண்ணிறக்களிப்பெழ விரும்பிப்பாடினன்.

உரை.—தெளிந்தவொளியின்வடிவோடு சூழநின்றவானவருள்ளே கருணையன் விளங்கியமுகத்தோ டொருவனைப்போல வவர் வீணைவாய்க்குரலோ டிசைகளைப்பாடாநிற்பத் தான் வான்வீட்டில் வாழ்ந்தவனைப் போலப் பாடினனென்க. (௱௩௮)

வேறு.

அடல்வண்ணத்தருள்வெள்ள மார்ந்தொழுகமல்கியெழுங்
கடல்வண்ணத்தெவ்வுயிருந் தேற்றறருங்காவலனே
தேற்றறருங்காவலனைச் சேர்ந்தவிர்த [illegible] ந்தா
ளேற்றறருஞ்சிந்தையவ ரீங்கிழிவுந [illegible]

உரை.—வல்லமைக்களவாக வுள் [illegible] மோடிவந்து பெருகியெழுந்த கடலின்றன்மையனு [illegible] ந் தேற்று நிற்குங் காவலன் கடவுள்தானே, இங் [illegible] காவலனை யண்டி யவனது கமலபாதத்தை வண [illegible] யாவரு மிங்கேகேடொன்றடையாரென்று [illegible] ௩௯)

வான்றோய்ந்தமகிழ்வுளனாய்
யூன்றோய்ந்ததுயர்கொண்ட வும்பு
யும்பர்தொழுங்கோமானை யுள்ளி

பானேராவருட்கடலின் பதுமமெனநான்வாழத்
தானேராவிடுக்கணுறித் தயையுணர்வின்மிக்கோனே
தயையுணர்வின்மிக்கோனைத் தவிர்நசையைத்தவிர்ந்துயர்ந்தோ
ரியையுணர்விற்பிறழாதா ரீங்கிழிவுநண்ணாரே.

உரை.—பாலினுமினிய வருளின்கடலுண்மலர்ந்த தாமரையொப்ப நானேவாழும்படி தானிகராததுன்பங்களைக்கொண்டு நினைத்ததயையின்மிக்கோ னவதரித்தநாதனே, இந்நாதனையிழந்தகல்வதற்குக் காரணமாகிய வுலகிச்சையைவிட்டு மாட்சியிற்பொலிந்து கொண்டவுணர்விற் பெயரா நிலைத்தயாவரு மிங்கே கேடொன்றடையாரென்று ணென்க. (௱௬௧)

விண்கனியவிண்ணுறைந்தோன் விளைத்தவருளுளந்தூண்ட
மண்கனியமனுவாகி மணிக்கலத்தேந்தமுதன்னோன்
மணிக்கலத்தேந்தமுதன்னோன் மதிக்குடைக்கீழொதுங்கினரன்
பணிக்கலத்தேந்தடிபெயரா ரீங்கிழிவுநண்ணாரே.

உரை.—வானுலகத்தோர் கனிந்து மகிழும்படி தானவர்க்குப்பேரின்பமாகி வானத்தினின்றவனுய்த் தன்றயை தன்மனத்தைத்தூண்டினதனாற் பூவுலகத்தோருங் கனிந்துவாழப் பூவுலகிலிறங்கி மனிதனாகி மணிப்பாத்திரத்திலேந்திய வமுதுபோலப் பிறந்தநாதனே, இந்நாதனுடைய குளிர்ந்தகுடைக்கீழொடுங்கினரா யழகியபாத்திரத்திற் றயையையேந்திய வவன்பாதத்திற்பெயராயாவருமிங்கே கேடொன்றடையாரொன்று ணென்க. (௱௬௨)

அவ்வுல[redacted]மான்றகுணத்தொகையோனை
யிவ்வுலகு[redacted]வுநண்ணாரா
வீங்கிழிவ[redacted]னக்கடலோனை
நீங்கிழிவு[redacted]சிந்தையரோ.

[redacted]ிரும்பிவணங்கு மாட்சியிற்சிறந்த கு
[redacted]ப்பூவுலகுள்ளோர் வணங்காராயினி
[redacted]ாமே, அடையாதவராரொன்னிற் கரு
[redacted]குக் காரணமாகிய பாவத்தையடை
[redacted] யாவருமென்றுனென்க. (௱௬௩)

மன்றுமாலைமணத்தணிகோதைபோ
லன்றுகானமெலாமலர்பூண்டதே.

உரை.—இவையெல்லாவற்றையு மிளமுனிக் கருணையன்சொல்லி யவனுமவனைச்சூழ்ந்தவானவரு மொப்பின்றி மகிழாநிற்க வன்று கானமெல்லா மாலையையணிந்த புதுமணப்பெண்ணைப்போலப் பூத்தமலரை யணிந்துதோன்றினதென்க. (௨௪௪)

தும்பிதேனொடுதூங்கிசையாழ்செயக்
கொம்பிலார்குயில்கூவிசைபாடமேற்
பம்பியார்ந்தபுள்பார்க்கவுவந்துசூ
ழும்பிவான்மயிலாடினதோகையே.

உரை.—கானமெல்லா முவந்தமகிழ்ச்சியி லாண்வண்டுகளும் பெண்வண்டுகளும் வீணைவாய்க்குரலைச்செய்யவு மதற்கிசைபடக் கொம்பிற் பொலிந்தகுயில்கள் கூவிப்பாடவுஞ் சூழநெருங்கிக்கூடிய மற்றப்பறவைகளினிதாய்ப்பார்த்திருக்கவு மங்கங்கே மகிழ்ந்தெழுந் தழகிய தோகையைவிரித்து மயில்களாடாநின்றனவென்க. (௨௪௫)

கையடங்கிலகாந்திமின்போன்றுபுன்
மெய்யடங்கிலபேருயிர்மேலெழீப்
பொய்யடங்கியவைம்பொறிநீக்கிவா
னையடங்கியவாண்டகைநேடுமால்.

[redacted] கருணையனேவெனிற் கையி[illegible]ன்னைப்பிடித்தாலதி
[redacted] தழுவதுபோல வவன்பேருயிருஞ் சிறுதன்மேனியுள்ள
[redacted] மலெழுந்து பொய்மையுட்கொண்ட வைம்பொறிகளை நீக்
[redacted] ள்ளவனப்பெலாமுட்கொண் டடங்கின நாதனொருவனைத்
[redacted] மென்க. (௨௪௬)

[redacted] ந்தபேருயிரைப்பெறவொல்கிநோய்
கூ [redacted] யுடனேடியகொள்கையா
லா [redacted] ாசையலைந்துளமாடவுண்
ணே [redacted] நாதனையெங்கணுநேடுவான்.

[redacted] ரை.—பிரிந்ததன்னுயிரை மீளவும்பெறும்படி யுணர்வுளதாயிற்
[redacted] துவருந்தி யுடலேங்தடினுற்போலக் கருணையன்கொண்ட தேவ
[redacted] னுசையலைந்து தன்மனமுமாடாநிற்க வுளத்துடன்பட்டநாதனை
[redacted] தந்தேடுவானென்க. (௨௪௭)

மழையினார்ப்பெனவண்டிமிர்நீண்டரு
மழையினீரொனத்தூய்மதுத்தூவலு
மழையினீலநிறத்தவனத்திடை
மழையின்மின்னெனவந்திரிவானரோ.

உரை.—மேகத்தின் முழக்கம்போல வண்டுகள்முழங்கிய நீண்டமரங்கள்யாவு மழைத்துளியாக மதுவினைப்பொழியாநின்று கரியமேகத்தொத்த வக்கானகத்தெங்கு மாண்டவனைத்தேடி யம்மேகத்தின் மின்னலைப்போலக் கருணையன்றிரிவானென்க. (௱௪௮)

மனத்துளேயுறைந்தாள்வயநாதனை
வனத்துளேதொடர்ந்தால்மருவானெனக்
கனத்துளேநுழைமின்னிற்கடிந்துளத்
தினத்துளேதிருத்தாளடைந்தேத்தினான்.

உரை.—தன்மனதிலிருந்து தன்னையாளாநின்றநாதனைத் தானவ்வனத்திற்றேடினு லகப்படானென்று பின்னறிந்தகருணையன் மேகத்தினுழையுமின்னலைப்போலத் தன்மனத்தினுழைந் தங்கே நாதன்றிருப்பாதத்தையடைந்து வணங்கினானென்க. (௱௪௯)

நெடிதுநேடியசீரியதோர்பொருள்
கடிதுகாண்டலுங்காதல்களித்தென
நொடிதுதைந்தநுணங்கியநோக்கரு
தடிதுதைந்தவகத்தரிதேங்கினான்.

உரை.—நெடுநாட்டேடிய வழகியவோர்செல்வப்பொ[redacted]ஊந்
தாற்போலே கண்டதன்மையாற் கருணையன்மனதிலடைந்[redacted]ன்
காட்சியா லாசையுட்களிகூர்ந்தொருநொடியாகினு நுணங்[redacted]கம்
பிரியாம லாண்டவன்பாதத்தினெருங்கி யரியமுறையின் ம[redacted]ங்கி
வாழாநின்றானென்க. [redacted]ம)

மின்னின்மின்னியவேள்வியின்றீயெனு
வன்னிமின்னியவாண்முகந்தண்ணமே
துன்னிமின்னியதூயுளந்தீச்சுடர்
முன்னின்மோயிசன்காண்மரமொத்ததே.

உரை.—அங்ஙனங்கருணையன் மின்னின்றன்மையா லாடி[redacted]ங்
கிய வேள்வியின் றீக்கொழுந்தொப்ப நெருப்புப்போலத் தன்முக[redacted]ள
ங்கவும் குளிர்ச்சிபொருந்திய தன்மனமகிழவு முன்னாளிலே மோயி[redacted]
ன்பவன்கண்ட வொருமரஞ் செந்தீப்பற்றி வெந்தாற்போலத்தோ[redacted]

யத்தீச்சுடாமலு மதுமலர்க்குளிர்ச்சிமாறாமலு மம்மரமிருந்ததுபோலக் கருணையனின்றானென்க. (†) (௱௫௧)

விண்டின்மாரிவரத்தருள்மிவிளைந்
தண்டியார்ந்துணுமாங்குயிர்வாழ்கினு
முண்டிநாடவுறுப்புதவாப்பசி
மண்டிவாடியபூவுடல்மாழ்குமால்.

உரை.—அங்ஙன மேகம்பெய்தமாரியொப்ப நிறைந்தடைந்தவரங்களால்விளைந்த தேவதிருவருளையணுகி நிறையவுண்டமையா லவனுயிரங்கேவாழ்ந்தாலு முடற்குவேண்டியவுணவுகளைத்தேடற்குரிய வவையவங்க ளின்னமுதவாமையாற் பசிமிகமொய்த்துச் சிறியபூவுடல்வாடிச் சோம்புமென்க. (௱௫௨)

உய்யநீண்கிழங்கோடுயர்தீங்கனி
கொய்யநீரியகுட்டனுநொய்யதன்
கையதாலுதவியிலகாலெலாம்
வெய்யவானரசாள்விருந்தோம்பினாள்.

உரை.—செல்வக்குழந்தை பிழைத்துண்ணும்படி மண்ணிற்புதைத்தநீண்டகிழங்குகளையு முயர்ந்தகொம்பிற்பழுத்த தீங்கனிகளையும் பறிப்பதற்குத் தனதுமெய்யங்கையா லுதவியில்லாதகாலமெல்லா நாடோறு மொளிவானரசாள்விருந்தினையாக்கி யனுப்புவாளென்க. (௱௫௩)

ஓம்புகின்றவிருந்துளநாடொறுஞ்
சாம்புகின்றவிண்ணோர்தரத்தாமரை
கூம்புகின்றகரத்தொடுகொண்டுணக்
காம்புகின்றவுடல்கனிவாழுமால்.

உரை.—அங்ஙன மரியென்பவள் சமைத்தனுப்பின விருந்தினை நாடோறுங் கூட்டமாய் வானவர்கொண்டுபோய்க்கொடுக்கக் குவிந்ததாமரையொப்பக் கைகூப்பிவாங்கித் தானுண்டதனாற் சோம்பிமெலிந்த மேனியு மினிதாய் வாழுமென்க. (௱௫௪)

இனையயாவையுமின்பெழக்காண்டலு
நனையளாவியவாகைநறுந்தவன்
புனையவாவுளந்தூண்டியபொம்மலாற்
றனையனுயினநாதனைச்சாற்றினான்.

(†, Exod.III.C.2,3.V.புறப்பாடாகமம், ௩-ம் அதி. ௨-ம் ௩-ம் வசனம்.

உரை.—இவையெல்லாவற்றையு மின்பமாய்க்கண்டு மதுமலர்க்கொடியையேந்திய தவத்தோன்குசை தன்மனத்தைத்தூண்டி யணிந்த வன்பின்மிகுதியா லொருநாள் மகனாகநின்ற நாதனைநோக்கிச் சொன்னானென்க. (௱௫௫)

வரிவளர்ந்தவனத்திளமாமுனி
யெரிவளர்ந்திடர்மாந்தவெந்நாளுமோ
வுரிவளர்ந்தவுன்றாளுறச்சேர்க்குதி
சொரிவளர்ந்தவருட்டொடர்போயென்றான்.

உரை.—கொடும்புலி வளரும்வனத்தி லிளமுனியாகியகருணையன் செந்தீயொத்த துயர்களை யெந்நாளு மநுபவித்தல்வேண்டுமோ? அவற்குரிதாகவளர்ந்த வுன்றிருப்பாதத்திலவனைச்சேர்க்கக்கடவாய் சொரியு மழையின் றன்மைத்தருளன்புடையோயென்றான் குசையென்க. (௱௫௬)

அருளின்காணியினானருளிச்சொலும்
பொருளின்காணியபொற்பளிக்கின்புறிக்
கருளின்காணுமுக்காலகடந்தொளிர்
தெருளின்காணியினானிவைசெப்பினான்.

உரை.—தயையைக்காணியாகக்கொண்ட குசை தயைபுரிந் தங்ஙனஞ்சொன்னபொருளிற் றோன்றின வன்பின்மிகுதியா லுளங்களிகூர்ந்து மற்றவர்க்கிருளாய்த்தோன்று நிகழ் வெதி ரிறப்பென்னு முக்காலங்களை யிருளின்றிக்கடந்து விளங்கித்தெளிந்த ஞானமே காணியாகக்கொண்ட திருக்குமாரன் மறுமொழிசொன்னானென்க. (௱௫௭)

வேறு.

கோதணிந்தவுளங்கோடிகோடாநிற்குங் கூவுலகங்
தீதணிந்ததுயர்தீர்ப்பப்பிறந்தேனானென் றிருமுகத்திற்
றாதணிந்ததவவடிவாய்வழிதான்முன்னித் துடைப்பதற்கே
போதணிந்தவனம்வைகுமவனைத்தேர்ந்தேன் பொறிவென்றோய்.

உரை.—திருக்குமாரன் குசையைநோக்கித் தானினைத்தேவியபடி கருணையன்செய்யத்தகும் யாவையுஞ் சொல்லத்துடங்கினான், ஆகையால் பொறிகளைவென்றதவத்தோனே பாவத்தைக்கொண்ட மனிதருள்ளங் கோணிக் கோணாநிற்கும் பூவுலகெல்லாந் தீவினையாற்கொண்ட துயர்களைத்தீர்த்திரட்சிக்கும்படி நானேமனிதனாய்ப்பிறந்தேன், என்றிருமு

லொரு தூதாகித் தவத்தின்வடிவோடு முன்னேபோ யெனக்குவழிது
தொப்பனைசெய்யும்படி மதுமலர் பூத்தவக்கானத்திருக்கும் கரு
ர்றன்னைத் தெரிந்துகொண்டேனென்க. (௱௫அ)

இனஞ்சேர்ந்தாரினஞ்சேர்ந்தவிழிவுஞ்சேர்வா றென்றருளே
சேர்ந்தாய்வடுச்சேராக்குழவிதானென் மனப்பணியால
,சேர்ந்தானங்கணைதருளங்கைமேல் வளர்ந்தன்றன்
சேர்ந்தார்கனித்தருவின்பொலிசைமிக்கோன் பொலிவா
னே.

ா.—இனத்தாரைச்சேர்ந்தயாவரு மவ்வினத்தார்கொண்டகுறை
முமடைவா ராகையிற் கருணையன்மனதிலருளையடைந்து குற்
ற்குச் சேராதபடிக்குக் குழந்தையிலேதானே யென்னேவலினல்
லசேர்ந்தான், அங்கேதானே யென்றனையாகியகையின்மேல்
புனலினருகேவளர்ந்து தீங்கனிகளை நிறையக்காய்க்கு மரத்தின்
திலுமிக்க பொலிவுற்றுயர்வானென்க. (௱௫௯)

ன்கறிகற்ளுளிவேறகஞ்சிலகானின்று வெளிப்பட்ட
கற்றரியன்னதவத்தின்மிக்கோ னுலகஞ்சத்
கற்றிமிர்வண்டார்வனத்தினின்று செழுஞானங்
கற்றுமிழ்ந்தென்னத்தவறுநீதி சால்புரைப்பான்.

ா.—அங்ஙனங் கருணையன்வளர்ந்தபின்பு மீனினும் விளங்கிய
ஞ்சாம லுயிர்கொண்டேனயுண்ணும் வீரசிங்கங் காட்டினின்று
டவந்தாற்போலத் தவத்தின்மிக்கோனுகிய கருணையன்றானுந்
ண்டு முழங்கும்வண்டுகள் நிறைந்தகாட்டினின் றுலகமஞ்சும்ப
ட்டுத் தானுண்டஞானமுமிழ்ந்தாற்போலத் தப்பாதநீதிநெறிக
டுவொனெனக. (௱௬0)

சால்லாருமலர்சிந்துங்குன்றத்துச்சி துறந்தோடி
ருந்திரைசிந்துசோர்தானென்னும் வெண்ணதிகண்
லாருமுய்வழியைக்காட்டநான்வந் தியைந்தனிலே
நுங்கற்றுய்யவிரலாலென்னைக் காட்டுவனல்.

ா.—அங்ஙன மவன்சொல்லிக்கொண்டுவெருகையின் மதுமலர்பூ
லயினுச்சியைவிட்டிழிந்தோடி விளங்கிய திரைகளைச்சுருட்டுஞ்
னென்னுமாற்றின் கரைமேனின் றெல்லாரு முயிர்வாழும்படி
க்காட்ட நானவதரித்துவந்தசெய்தியைக் கல்லாதவருமறிந்து பி
ம்படி விரலாலென்னை யெவர்க்குங்காட்டுவானென்க. (௱௬௧)

புண்டுளைத்ததீயன்னசுடுஞ்சொல்வாளாற் புரையீர்
விண்டுளைந்தவிடியன்னமுழங்கிநீதி வெருவுய்த்துக்
கண்டுளைந்தவிருடீரவிளக்கிட்டன்ன கதிகாட்டி
மண்டுளைந்தமன்னுயிர்கள்பலவுமுய்க்கும் வரங்கொள்வா

உரை.—அங்கே யவன்பழம்புண்ணைத் தீயாற்சுட்டாற்றி லப் பாவிகளைக்கொடிதாய்ச்சினந்து சுடுந்தன்சொல்லாகியவாளா ங்களையறுத்தெறிந்து மேகத்திடியினொலியோடுமுழங்கித் தேவநீ ருமஞ்சச்சொல்லி நெருங்கியவிராவிருள்கெடும்படி சுடர்விளக் போல வான்வீட்டுக்கதியைக்காட்டிப் பூவுலகிலுள்ளபலரையு மா னுத்தும்படி வரத்தையடைவானென்க.

பாடலோடியைந்தாடல்குனுக்குமின்பம் பயந்தெ
கோடலோடியைந்தபுகர்கொண்டன்றுண்ட கோமானு
மாடலோடியைந்தொழுகியரியவெல்லா வறத்தொகையே
வீடலோடியைந்தெதிர்க்கும்வினைசால்போதக் கனிகேட்

உரை.—இனிதாய்ப்பாடிய குரலோடிசைபட நடத்தி யாடமாட்டாதமுடவற்கு மின்பஞ்செய்வதுபோலப் பிறர்க்கு ன்மைத் திசைபடத்தானுநடந்து சகலவறங்களிற்சிறந்த க பாவிகளிறக்கும்பொழு தவர்க்கெதிர்வரு முடியாததுன்பங்களை னவிடத்துச் செங்கோல்கோணிப் பாவியாய்நடந் தந்நாளிலே குமரசன்முதலா யவனையினிதாய்க்கேட்பானென்க.

எரிகாய்ந்தவிரும்பின்மேற்றுளிவீழ்ந்தன்ன வெரிகா
புரிகாய்ந்தமனத்துணர்வுற்றொழுகல்செய்யாப் புகைந்தழி
வரிகாய்ந்தவுணர்வோன்றன்றம்பியில்லாள் வைத்துமதஞ்
சொரிகாய்ந்தகரியன்னகாமப்பவ்வந் தோய்ந்தாழ்வான்.

உரை.—அங்ஙனங் கருணையன்சொன்னவுணர்வெல்லா நெரு காய்ந்த விரும்பின்மேலேவிழுந்த நீர்த்துளிபோலக் காமத்தீயா லவன்மனதில்விழுந்து புகைந்தழியும்படி தானொத்துநடவாமற் பியுடையமனைவியைத் தான்வைத்துக்கொண்டு மதயானையின் யாற் காமக்கடலின் மூழ்கிக்கிடப்பானென்க.

நஞ்சினிதாய்நெடுநாளுநக்கிநக்கி நாமரத்து
விஞ்சினிதாயமுதூட்டின்சுவைகொள்வானோ வினைவென்
நெஞ்சினிதாயமுதுமிழ்ந்தேயன்றானோது நீதிமுறைக்
கஞ்சிலனுயன்றவனைச்சிறையுட்பெய்வா னறப்பகையான்.

உரை.—நெடுநாளொருவன் கசக்குநஞ்சினை நக்கிக்கொண்டுவருகை யா னாக்குமரத்துப்போ யவற்கு மிக்கினிய வமுதினையூட்டினாலு மின்பங்கொள்ளான், அதுபோல வினையெலாம்வென்றநெஞ்சுடையகருணைய னமுதினையுமிழ்ந்ததன்மைத் தவனுக்கோதிய நீதிமுறைக்கஞ்சாம லறப் பகைவனாகிய வவ்வரச னவனைச் சிறைச்சாலையிற் போடுவானென்க. (௱௬௫)

கலைசெய்தூயுணர்வுரைத்தோன்பிரிதல்சொன்ன காரணமா
யுலைசெய்தீவிளைகாமத்துணைவிதேரு துணர்பகையாற்
கொலைசெய்வானமைதியைக்காத்திருந்தகாலை கோன்பிறந்த
நிலைசெய்நாள்விருந்தோம்பிநிருபரொலலா நின்றுவப்பார்.

உரை.—கற்றநூல்வழி வழுவாதுணர்த்தியகருணையன் விலகினதம் பிமனைவியை விடச்சொன்னகாரணமாகத் தீச்சுடுங் காமத்துணைவியாய் நின்றன ளுணர்ந்த விடாதபகையாலவனைக்கொல்லும்படி யேற்றவேலை வருமென்று காத்திருக்கையி லரசன்பிறந்தநாள்வந்து முறையோடுபெரி யோரொல்லாரு மரசனிட்டவிருந்தினையுண்டு மகிழ்ந்திருப்பாரொன்க. (௱௬௬)

குழலெடுத்தின்னிசைகுயிலவரசன்காணக் குழாச்சூழ
நிழலெடுத்தொண்மணிமின்னநிருபன்பாவ நிலைமகளே
யழலெடுத்தின்பெணச்சுடும்வேற்கண்ணானோக்கி யறமழியக்
கழலெடுத்தொண்சிலம்பார்ப்பக்கனத்துமின்போ லாடுகிற்பாள்.

உரை.—விருந்தினையுண்டபின்பு மன்னவன்பாவத்துப் பிறந்தவ ளொருத்தி யன்றுவீணைவாய்க்குரலோடிசைபடப் பலரோபாடவு மரசன் வந்துபார்க்கவு மற்றவர்கூட்டமாய்ச்சூழநிற்கவு மவளணிந்த மணிகளசை ந்தொளிவீசிமின்னவு மின்பங்காட்டி யுயிரைச்சுடும்வேற்கண்ணா லவள் சூழநோக்கி நல்லறமழியவுங் காலெடுத் தணிந்தபொற்சிலம்புகள் முழங் கவு மேகத்தாடியமின்னலைப்போல வன்றவளாடுவாளென்க. (௱௬௭)

தேன்குழையமலர்குழையவிடைகண்கைகாற் றிறங்குழைய
மான்குழையக்குழைந்திழைந்தின்னமிர்தமூற மகிழ்வுறியுட்
கோன்குழையக்குழாப்புகழவுணராதாணை கூறினன்வான்
மீன்குழையக்கவின்மகளேகேட்டதீவேன் விழைந்தென்பான்.

உரை.—அன்றவ ளாடும்விரைவினா லணிந்தமாலைகுழையவு மதினி ன்று தேன்குழைந்தொழுகவு மவளிடையுங்கண்ணுங் கையுங் காலுந் திறங்குழைந்தசைந்துநெளியவு மாட்சிமையழிந்துகுழையவு மாடாநிற்ப தையரசன்கண் டுறினவமிர்தத்தையுண்டதன்மையின்மகிழ்ந்து தானு முட்குழைய மற்றவர்புகழைக்கூற வான்மீன்குழைவதற்குக் காரணமா கியவழகுளமகளே நீகேட்டதெல்லாவற்றையும் விரும்பித்தருவேனென் று மன்னவனுணராமலாணையுமிட்டுச் சொல்வானென்க. (௱௬௮)

தாயுணர்வாற்கருணையன்றன்றலையையன்று டரக்கேட்டுத்
தூயுணர்வால்வருந்தினுந்தான்மறுக்கறேற்ருத் துடர்காமங்
காயுணர்வானுட்கலங்கிக்கொணர்மினென்னக் கடுங்கசடர்
போயுணர்வாற்பகைத்தமுனிதலைகொய்தங்கட் பொறுத்துய்ப்பார்

உரை.—பாவத்திற் றன்னையீன்றதாய்சொன்ன' தீயவுணர்வினுற் கருணையன்றலையைத்தரச்சொல்லி மகளுங்கேட்ப வரசனீதியையுணர்ந்து கொடிதிதென்று மனதில்வருந்தினுலுங் காமத்திற்காய்ந்தவுணர்வினையுடையனுகி மறுக்கமாட்டாமற்கலங்கிக் கொண்டுவாருங்களென்பான், அங்ஙனந் தீயகொடியோர்போய்ச் சொன்னவழுவாதவுணர்வினுற் பகைக்கப்பட்டமுனியாகிய கருணையன்றலையைவெட்டி யங்கேசுமந்துகொணர்ந்து வைப்பாரொன்க. (௱சுகூ)

பகைதீர்ந்ததெனத்தாயுள்ளுவப்பநீதி பகர்ந்ததுபோற்
ருகைதீர்ந்தவரத்தோன்வாய்தோன்றயாருந் துதைந்தஞ்சத்
தகைதீர்ந்ததீயரசன்குழையக்குன்ருத் தவத்துயர்ந்தோன்
மிகைதீர்ந்தசெல்கதிசேர்ந்துவப்பானென்ருன் வினைதீர்ப்பான்.

உரை.—அவன்றலைமுன்னேவைத்தவளவிற் கொடியதாய் தன்பகைதீர்ந்ததென்று மகிழாநிற்பத் தொகையொன்றின்றி வரங்களையடைந்தகருணையன்வா யிறந்தபின்னுஞ் சினந்து நீதிமுறைகளையுரைத்தாற்போலத்தோன்றிச் சூழநின்றயாவருமஞ்சாநிற்ப மாட்சியையிழந்ததீயவரசன் குழைந்துமயங்காநிற்ப மாருததவத்திற்சிறந்த கருணையன் றன்பமொழிந்தசெல்கதியிற்சேர்ந்து முடிவின்றிப் பேரின்பத்தைக்கொண்டு மகிழ்வானென்ருன் வினைகளையெவர்க்குந்தீர்க்குந் திருக்குமாரனென்க. (௱எ0)

வேறு.

முருகுவாய்மொழிமுற்றவுங்கேட்டுளத்
துருகுமாதவனோங்கியவோதியாற்
பருகுவாய்மையின்பானலம்பண்பொடாங்
கருகுகான்றெனவாய்ந்தறைந்தானரோ.

உரை.—திருக்குமாரனருளிய மதுவாய்மொழிகள் யாவையுங்கேட்டுமாதவன்சூசை மனதிலுருகிச் சொன்னவுயர்ந்தவுணர்வோடு தானுள்ளுண்டவமுதத்தை யருகுநின்றினிதா யுமிழ்ந்தாற்போல மறுமொழிசொன்னு னென்க. (௱எக)

கொல்லும்வேலினுங்கொன்றுயிர்மெய்யுணப்
புல்லும்வீயினும்புன்கண்புகுத்திமேற்
செல்லுங்கூற்றினுநஞ்சினுந்தீயதா
மொல்லுமாதருணர்ந்துடையாசையே.

உரை.—கொல்லும்வேலினு முயிரைக்கொன்றபின் னுடலையுண்ணு ம்புலியினுந் துன்பங்களைவிளைவித் துயிரைக்கொல்லவருஞ் சாவினுங் கொடியநஞ்சினுங் கொடியதா மாதரின்மேல்வைத்த தீயவாசையென்று னென்க. (௱௭௨)

கனிநுழைந்தமுதோடுணுங்காளமே
துனிநுழைந்துதுகைத்துயிர்துய்த்தென
நனிநுழைந்தநசையினிதுண்டபின்
னினிநுழைந்தவிடுக்கண்வருத்துமே.

உரை.—இனிதாய்நுழைந்தபாலோ டுண்டநஞ்சு துன்பத்தோடுநு ழைந்துவருத்தஞ்செய் துயிரையுண்டுகொல்வதுபோல மனதிற்கொண்ட காமத்தாசையுமின்பமென் றதனையுண்டபின்பு துயரைப்புகுத்தி மிகவும் வருத்துமென்றுனென்க. (௱௭௩)

சிலையின்மேன்மையுஞ்சீர்த்தியுஞ்சீலநன்
னிலையின்மேன்மையும்வாழ்க்கையுநீதமுங்
கலையின்மேன்மையுங்காமநினைத்தகா
லுலையின்மேல்வழுதொத்தெரிந்திற்றவே.

உரை.—சிலைத்தொழிலிற் பொலிந்தவீரமும் பெயரிற்பொலிந்த கீர்த்தியு மொழுக்கத்துப்பொலிந்த வறத்தினிலைமையும் பொருளிற்பொலி ந்த வாழ்க்கையு முறையிற்பொலிந்தநீதியுங் கல்வியிற்பொலிந்தபுலமையு மிவையெலாமொருங்குடன் காமத்தின்மேலாசைவைத்தமாத்திரத் துலை யின்மேல்வைத்தவைக்கோலைப்போல வெரிந்தழிந் தொருப்படக்கெடுவ னவென்க. (௱௭௪)

கண்ணவாவுகதிர்கடன்மூழ்குமுன்
பெண்ணவாவுகொணர்பிணிதன்மையிற்
புண்ணவாவுபுலாலுணுங்குந்தமும்
விண்ணவாவுவிண்ணேறுமோர்தீமையோ.

உரை.—தீதின்முறையிற் பெண்ணின்மேலாசையைவைத்தா லன் றுதானே கண்விரும்பின வொளியைப்பரப்பின சூரியனத்தமித்துக் க டலின்மூழ்குமுன்னே யவ்வாசைகொண்டுவிடுந் துன்பத்தின் கொடுமை

யைப்பார்க்கிற் றன்செய்தபுண்வழியாலிறங்கின வூத்தையுண்ணும்வேறு மேகத்திழிந்தவிடியு மெத்துணைகொடியதாயினு மதற்கிவை தீயனவல்ல வென்க. (௱௭௫)

அரிந்தபோதுகுழைந்தெனவாகுலம்
பிரிந்தபோதுநசைபெறுமாமென்பார்
விரிந்தபோதுகுடைவினைவண்டெனப்
புரிந்தபோதுநசையுயிர்போழுமே.

உரை.—கொம்பினின்றறுத்த மதுமலர்வாடினாற்போலத் தம்முட்பிரிந்தவளவி லாசையும் வருத்தஞ்செய்யுமென்பார், ஆயினும் பூ வினிதாய்மலர்ந்தடருவத்து வண்டுகள்மொய்த்ததனைக்குடைந்து வினையைச்செய்வதுபோல வாசைபுரிந்தவளவிலே யதுதுயரைச்செய் துயிரைக்கொல்லுமென்றானென்க. (௱௭௬)

தசைசெய்மெய்ப்பகைதாங்கியமாக்கடந்
நசைசெய்யப்பகைநாடினர்தாமென
விசைசெய்விற்பகைவிற்றொழில்காக்கினும்
வசைசெய்யப்பகைமாற்றரிதாமரோ.

உரை.—ஊத்தையூறு மிவ்வுடலைப் பெரும்பகையாகக் கொண்டமனிதரோ யவருக்காசைசெய்யும்பகையைப் பகையென்றெண்ணும வினிதென்றதனைத்தேடுவார், ஆகையால் விசையைக்கொள்ள வேற்றியவில்லொருவற்குச்செய்யும்பகையை யவனும் வில்லாற்காத்து வெல்லலாம், ஆயினும் வசைபெறவாசைசெய்யும் பகையைமாற்றி வெல்லுவதரிதென்றானென்க. (௱௭௭)

ஒல்லுந்தன்மையையோர்ந்திலமானிடர்
கொல்லுந்தம்பகையேகுணமென்பது
சொல்லுந்தன்மையன்றேலருள்சூழ்ந்துநீ
வெல்லுந்தன்மையயாரைவிளம்புவார்.

உரை.—சொன்னபடியா யவற்றையாராயாமன் மனிதர்தம்மைக் கொல்லும் பகையாகியகாமத்தாசை குணமென்று காட்டியவறிவின்மை சொல்லுந்தன்மையல்லவென்றானு மவர்நினைத்ததீமையி னீயருளைநினைத்ததனை வெல்லுந்தன்மையைச் சொல்லிக்காட்ட வல்லவராரென்றானென்க. (௱௭௮)

மின்னனேரொழியின்பம்விரும்பிய
வன்னநேரலன்கோடணையாற்றலோ

டின்னதாலருளோனிரும்வீட்டிடை
மன்னநீசெயும்வல்லருளாண்மையே.

உரை.—மின்னலைப்போலத் தோன்றியொழியுஞ் சிற்றின்பத்தை விரும்பினதனாற் பகைவனு யவ்வரசன்செய்யுங் கொடுமையைக்கொண்டு கருணையன் வான்வீட்டிடத்து நிலையைக்கொண்டு வாழும்படிசெய்வது நீநடத்து மருளின்வல்லமைதானேயென்று னென்க. (ராஎகூ)

கடுவுயிர்த்தடுங்கட்செவிநாகமே
கொடுமருத்துவர்கொல்விடங்கொல்லுவார்
வடுமருட்டியவஞ்சினர்செய்ததீ
யடுவினைக்கொடுநீயருளாற்றுவாய்.

உரை.—நஞ்சினையுமிழ்ந்துகொல்லும் பாம்பினைக்கொண்டு வைத்தியர் மருந்தினையாக்கிக் கொல்லுநஞ்சினைக்கொல்வார். அத்தன்மைத்தே வஞ்சமனிதர் பாவத்தான்மயங்கிச் செய்தவுயிரைக்கொல்லுந் தீவினைகொண்டு நீயுயிரை வாழ்விக்குந் தயையைச் செய்வாயென்று னென்க. (ராஅய)

தீயதம்வினைதீயர்முடித்தலாற்
றூயநல்வினைசூழ்ந்துமுடித்தரு
ளாயநின்வினையாதரவாயினிக்
காயவெவ்வினைக்கையருக்கஞ்சவோ.

உரை.—தீயோர்நினைத்த தீவினைமுடித்தவழியிற்றானே நீ நினைத்த தூய்வினைமுடித்து நின்வினையாகியதயையி னுதரவிருந்தா லுள்ளங்காய்ந்து பகைத்த நீசமனிதர்க்கஞ்சவேண்டுமோ வில்லையென்று னென்க. (ராஅக)

உலகியாவுமுடற்றினுமஞ்சவோ
வலகியாவுமகன்றருளாற்றநீ
விலகியாவும்விளங்கியவெஞ்சுட
ரிலகியாரிருளிற்றதுபோலென்றான்.

உரை.—உலகெலா மொருப்பட வெதிர்த்துப்பகைத்தாலு மதற்கஞ்சவேண்டுமோ வில்லையே, அதேனெனி லளவிறந்த தயையை நீ செய்தவளவி லவையெலாம்விலகி நீங்குவன, சூரியனுதித்து விளங்கினவளவி லெங்குநிறைந்த விருள்கெட்டொழிவதுபோலவென்றான் சூசையென்க. (ராஅஉ)

என்னமாதவனெண்ணகன் றின்புறி
யன்னநாகிலருந்தவன்மாட்சியை
யுன்னநாவமுதூற்றெனநாடொறு
மன்னநாதனைமாறிலவாழ்த்தினன்.

உரை.—இவற்றைச்சொல்லி மாதவன்குசை மிகவுமகிழ்ந்து சொன்னபடி யிளமையி லருந்தவனுகிய கருணையனுடையமாட்சியை நினைத்தபொழுதெலாந் தன்னுக் கமுதூற்றதாகி நாடோறுந் திருக்குமாரனை வாழ்த்தாநின்ரு னென்க. (௱அ௩)

கருணையன்மாட்சிப்படலமுற்றும்.

ஆகப்படலம்-உ௬- இ-விருத்தம்

உ௲௬௱எ௰எ.

இருபத்தேழாவது

ஞாபகப்படலம்.

வேறு.

மனையிடையிவையெலாம் வழங்குங்காலையிற்
கனையிடைமுரசதிர் கனலிமாபுரம்
வினையிடைவிளைசெயிர் விலகிஞாபகச்
சினையிடைமலர்ந்தநற் சிலஞ்செப்புவாம்.

உரை.—மரியுஞ்சூசையுந் திருக்குமாரனோடிருந்த சிறுமனையிடத்து நெடுநாளிவையெலாஞ் சொன்னமுறையோடு நடந்துவருகையிற் பேரொலிமுரசதிர் தாமிருந்த விரவிமாபுரம் வினையைவிளைவிக்கும் பாவங்களையகற்றி யரியவேதநற்பொருளையறிவிக்கு முபதேசமாகிய பூங்கொம்பிடத்தி லங்கேமலர்ந்த பூவாகிய நல்லொழுக்கமுறை யினிச்சொல்வாமென்க. (க)

போர்முகத்துற்றபேய்ப் புதையப்பூதியுட்
கார்முகத்திடியெனக் கறங்கிவீழ்ந்துறத்
தார்முகத்திக்கென முதற்சொற்சாற்றிய
வேர்முகத்திளவலன் றடிவைத்தேகினான்.

உரை.—முன்னர்ச் சோகுதோர்வைப்படலத்திற் சொன்னமுறையா லவர்மேலேபோர்செய்யமொய்த்த பசாசுகள் தீயிற்புதைந்துகிடக்கும்படி மேகத்தினின்றிழிந்த விடிகளைப்போலமுழங்கி நரகில்வீழ்வதற்குக்காரணமாகப் பூமலர்மாலை யுமிழ்ந்தமதுவென வந்நாள்மட்டும்பேசா தன்றுமுதற்சொல்லுச்சரித்த வழகியமுகத்துத் தெய்வக்குழந்தை யன்று தானே முதன்முறை தரையிற் றன்றிருவடியைவைத்து நடந்தானென்க. (உ)

பூவிடைப்புதிமதுப் பூத்தபூவென
நாவிடைத்தேனுக நவின்றுலாவலிற்
பாவிடைப்புகழ்ழ வும்பர்பாடிமேற்
கோவிடைத்திருவிழாக் கொள்கைத்தாயதே.

உரை.—அங்ஙன மண்மேற்புதிதாய் மதுவைப்பொழிந்து பூத்தமலரைப்போலத் திருக்குமாரன் மண்மேனின்று நாவிடத்தூறிய மதுச்சொற்பேசிநடக்கையிற் சூழவானவர் திருப்புகழ்முறையோ டினியபாடலையியற்றுநிற்க வான்மேற்கொண்டாடின திருவிழாவின் றன்மைத்தாயிற்றென்க. (௩)

துன்னமும்மிசைப்புமொன் றின்றித்தூய்நிறத்
தன்னமும்மறுவென மெய்ப்பையன்னைதான்
பின்னமும்முறைதொழு திட்டுப்பேரருண்
மின்னமும்முடியினோன் வெய்ந்துதோன்றினான்.

உரை.—அங்ஙனந் திருக்குமாரன் றரையிலடிவைத்து முந்திநடந்தவன்றுதானே யவனையீன்ற கன்னியாகிய மரியென்பவள் முன்றன்கையாற் றையலுமின்றி யிசைப்புமின்றி யன்னமுதலாய் மறுவுளதென்னும்படி பின்னப்பட்ட தூயவெண்சட்டையை மும்முறை திருக்குமாரனைவணங்கி யவற்கிட்டுப் பெரிதருட்கதிரைவீசி மூவுலகாண்டதற்கு மும்முடிசூடினதேவகுழந்தை யதனையணியாநின்று தோன்றினானென்க. (௪)

கானுலகலரொடு கதிர்விளக்கிய
வானுலகுடுவொடு வனைந்தநாயகன்
மீனுலகிரங்கவோர் மிடிகொள்காஞ்சுகந்
தானுலகளித்துறித் தரித்துத்தோன்றினான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சோலைகள்பொருந்திய பூவுலகினைப் பலமலர்களானும் விளங்கியவானுலகினைப் பலமீன்களானு மலங்கரித்தநாயக னன்று தேவுலகத்தோர் ஆ! தகாதென்றிரங்காநிற்கத் தான் பூவுலகினையிரட்சிக்கும்படி யவதரித்துவந்தவளவிற் றரித்திரர்க்குரியசட்டையைத் தரித்துத் தோன்றினானென்க. (௫)

உருவளர்மதியொடு மொளிவளர்ந்தன
மருவளர்முளரிமெய் வளர்ந்துமெய்ப்பையுந்
தருவளர்வொடுபுதி தன்மைதோன்றின
வெருவளர்முறையிறுன் விளிந்தவேலையே.

உரை.— அங்ஙன மணிந்த சட்டையோவெனில், இளம்பிறைவளருந்தன்மைத் ததினொளியுங் கூடவளர்வதுபோல வாசகமலமொத்த தேவகுழந்தையின்றிருமேனி நாடோறும் வளர்ந்தவளவி லச்சட்டையும்வளரும், அதுவுமன்றி யுலகெலாம்வெருவும்படி தானிறந்தபொழுதேயச்சட்டைதானே புதிதாய்த்தோன்றிற்றென்க. (௬)

குழனிகர்தேமொழிக் குழவிகண்டனர்
நிழனிகாநீங்கிலா நிமிர்ந்தகாதலாற்
கழனிகரடிமலர் புல்லிக்காயுள
மழனிகரடுந்துயர் குளிர்ப்பவாற்றுவார்.

உரை.—வீணைவாய்க்குரலொத்த வினியமழலைச்சொற் குழந்தையைக்கண்டயாவருந் தன்னிழல் தன்னை நீங்காததுபோல வவனைப்பிரியமாட்டாமன் மிககவாசையான் மிதியடிதன்மையா லவன்றிருப்பாதமலைச்சேர்ந்துதிரிய வவனவன்கொண்டதுன்பத்தாற் காய்ந்தமனமே குளிரும்படி நெருப்போடொத்ததுயர்களை யாற்றுவாரொன்க. (எ)

போதுவாய்மலர்ந்துரை முதற்புகன்றபோ
தேதுவாய்மடங்கவு மினிதுளததொடு
காதுவாய்குளிரவுங் கனியகுசைபார்த்
தோதுவாயிளவலன் றுணர்த்தினுனரோ.

உரை.—அங்ஙனந் திருக்குமாரன் றன்றிருவாய்மலர் மலர்ந்து முதற்சொல்லுச்சரித்த வன்றுதானே தீவினைக்கெல்லாம் வாயையடைக்கவுங் கேட்டவருளமுங் காதுங் குளிரவு மினிதாய்ச் குசையைப்பார்த்துத் தன்றிருவாயாற் பலவற்றையுணர்த்தினுனென்க. (அ)

வேறு.

கள்ளுண்டவெசித்துநாட்டிற் கடவுளராகநின்று
தள்ளுண்டபழியிற்பொங்குஞ் சடத்துமுன்பொருதபோரி
லெள்ளுண்டபேய்களந்நா டிழிவுறக்குணித்தயாவுந்
தெள்ளுண்டவுணர்விற்காட்டித் திருமகன்சொன்னுன்மீண்டே.

உரை.—மதுவைப்பொழிந்த வெசித்துநாட்டிற் றேவராகவணங்கப்பட்ட பசாசுகளங்கேநின்று தள்ளுண்டமையாற் கொண்டபழியோடு பொங்கியவஞ்சனைபொருந்தி முன்னர்த் தம்மேலெடுத்தபோர்முகத்து நிந்தைப்பட்டோடினபின்ன ரந்நாட்டைக்கெடுக்கும்படி யப்பேய்கள் நினைத்ததெல்லாவற்றையுந் திருக்குமாரன் குசைமாமுனிக்குத் தெளிவாகக்காட்டி மீளவுஞ் சொன்னுனென்க. (கூ)

புண்டகவெறிகளோட்டிப் புரைபொதிர்நாட்டின்மொய்த்த
கண்டகங்கொய்தேனுனே கசடறுமுணர்வினீயு
மண்டகவுழுதுசில மலியறம்வித்தியாரும்
விண்டகவீட்டினுக்கம் விளைவதுபேணனன்றே.

உரை.—திருக்குமாரன் சூசையைநோக்கி யெங்ஙனஞ்சொன்னனெ ன்னில், புண்பட்டமனதிற் பசாசுகள் வருந்தும்படி நானவற்றை நரகி லோட்டினதனுற் பாவநிறைந்தவிந்நாட்டின்மொய்த்த முள்ளுக்களைப்பி டுங்கினேனுனே, நீயுங்குறையொன்றில்லா வுணர்வினைக்கொண்டு நன்று யுழுது நல்லொழுக்கம்பொருந்தியவறங்களைவிளையாகவித்தி யாவரும்வா னுலகடைந்து வான்வீட்டுப்பேரின்ப மவர்க்குவிளையும்படி பிரயாசப்ப டுவதுவேண்டு மென்றனென்க. (ய)

முப்மழைமதியிற்பொய்யா முகிலெனவருளின்வாய்ந்த
கம்மழைபொழியநானே களிப்புறவிளைவுகாண்பாய்
மைம்மழையாகப்பேய்கள் வளர்ந்ததீமருளுநீக்க
வமமழைகுளிர்ப்பதன்றி யகத்தொளிவிளக்கதாமே.

உரை.—அங்ஙன நீ செய்துவருகையின் மாதந்தோறு மும்மழை த ப்பாதுபெய்தாற்போல நிறைந்தமழையாய் நானுந் தப்பாதருளைப்பொழி யுந்தன்மையான் மகிழ்வோடு நன்றாய்விளைவதுகாண்பாய். மீளவு மிருண் டமேகத்தொப்ப மனிதர்மனதிற் பேய்கள்விளைவிக்கு மயக்கத்தைத்தீர் க்கும்படி நான்பொழிந்த வருளின்மழையே மனத்தைக்குளிர்ப்பதல்லா தே யதனைத்தெளிவிக்கும் பெரும்விளக்கா மென்றனென்க. (யக)

ஆசையேராகப்பூட்டி யறிவழித்துளஞ்சேறுக்கி
யோசையேகலங்கவீக்கி யுழுதுபற்புரையேவித்தி
மாசையேமுதற்பல்வாழ்வின வளர்பயிர்முகத்தைக்காட்டிக்
காசையேயுதவாப்பூதிக் கனல்விளைவியற்றும்பேயே.

உரை.—நீயிங்ஙன நல்லறத்தின் பயிரையிட்டுவருகையிற் பசாசுக ளுந் தம்பயிரிடும்படி பலவாசைகளை யேராகப்பூட்டி யறிவினையழித்து மயங்கினமனத்தைச் சேருக்கித் தம்மை வணங்காதாரைக் சொல்வேன் கெடுப்பேனென்று மனங்கலங்க வீணோசைகளை வளர்த்துக்கூப்பிட் டுழு து பாவங்களை விரையாகவித்தி யோரோரிடத்துத் தம்மைச்சேர்ந்தன ர டைந்ததிரவியமுதற் பலவாழ்வுகளை வளரும்பைம்பயிர்முகத்தைப்போ ல மற்றவர்க்குக்காட்டிப் பின்பதி லொருபிடி பசும்புல்லுதவாததுபோல விறக்குங்காலத் தச்செல்வங்கள் பின்றுடராமல் விரைத்தபாவத்தா னர கத்தூழித்தீயே விளையுமென்றனென்க. (யஉ)

தெள்ளியவரத்தின்மாரி திளைத்தவண்டவத்தின்குன்றத்
துள்ளியவோதிநீத்த மொழுகிவந்தலகைவஞ்சத்
தெள்ளியபுரையின்பைங்கூ ழிற்றறச்சிவையிற்கொய்து
விள்ளியகொடியோய்சில விளைவுணர்த்தொழுகவென்றான்.

உரை.—உலகங்கெட வஞ்சனம் பசாசுபயிரிட்டுக்கொண்டுவருகை யிற் றேவவரங்களாகிய மழையினுனிறைந்த தவமாகியமலையினின்று நினைத்தவுபதேசமாகிய வெள்ளமோடிவந்து பேய்கள்வஞ்சகத்தால் நிந்தையைவிளைவிக்கும் பாவத்தின்பயிரை வேரோடு பிடுங்கினபின்பு மலர்ந்தபூங்கொடியுடையோய் நீயெங்கு நல்லறவொழுக்கமே விளையும்படி செய்வாயாகவென்ரு னென்க. (யங)

கூகையேயொளியைவெஃகக் கொடும்புலியிரங்கச்செந்தீ
வாகையேகுளிர்ப்பநச்சு மரமுயிர்காக்கமற்றை
யோகையேபுணர்ந்தகாலை யுனக்கரிதென்கொல்வேத
மூகையேநானுங்கூற முயல்வியேயெனத்தானேர்ந்தான்.

உரை.—அதற்குச்சூசை சுவாமீ கூகையொளியைவிரும்பவுங் கொடியவேங்கை மனிதர்க்கிரங்கவுந் திரண்டசெந்தீக்குளிர்ப்பவு நச்சுமரக்கனி யுயிரைக்கொல்லாதுகாக்கவு மித்தொகைப்பட்ட மற்றயாவையு முனக்குப் பொருந்தியகாலத்துச்செய்வதரிதோ? அத்தன்மைத்தே யூமை நானும் வேத நூலைச் சொல்லும்படி செய்வாயேயென்று தானுடன்பட்டானென்க. (யச)

அணித்தகுவுருவிலெங்கு மனவியேவிளக்குமாறும்
மணித்தகுமலர்பூவாச மதுநலம்பொழியுமாறும்
பணித்தகுபயிற்றல்வேண்டாப் படர்ந்தவன்புணர்வினேற்கே
பிணித்தகுவுயிரோம்பாறும் பேசவோவென்ருனுதன்.

உரை.—சூசையதற்குடன்பட்டபின்பு திருக்குமாரன் சொல்வான்: அழகியதன்வடிவினு லெங்குஞ்சூரியன் விளக்கும்படியையு நவமணிவடிவான் மலர்ந்தபூ வாசனையோடு மதுவைப்பொழியும்படியையு மாராகிலுஞ்சொல்லி யவற்றிற்குப்படிப்பித்தல்வேண்டுமோ வில்லையே, அத்தன்மைத் தகன்றவன்பினேடுபொருந்தி யுயர்ந்தவுணர்வினையுடைய வுனக்கேவருந்தினவுயிர்களைக் காத்திரட்சிக்கும்படியை நான்படிப்பிக்கவோவென்ருனென்க. (யரு)

நான்முகத்தருளினுக்க நாட்டிமேற்கதியிலுய்ப்ப
வூன்முகத்துறிநானேடு முயிரொனவுணர்ந்தநட்பி
னூன்முகத்துணர்த்தியென்ன நுவன்றிறையாசிதந்தான்
றேன்முகத்தலர்தாட்சூசை சென்னிபூண்டிறைஞ்சினனே.

உரை.—நாலுதிக்கெங்கு மிக்கவென்றயைநாட்டி வான்வீட்டுக்கதியி லுயிர்களைச்சேர்த்திப் பேரின்பத்தையருளும்படி யுடலையெடுத்து மனிதனுய்வந்தநா னுசையோடுதேடினவுயிர்களென்று நினைத்ததனு லவ

ற்றின்மேலன்பினைவைத்து வேதநூலையுணர்த்துவாயாக வென்றுசொல்லி யவதரித்த நாதனதற்காசீர்வாதமுந்தந்தான், சூசையு மதுவைப்பொழிந்த வவன்றிருமலர்ப்பாதத்தைத் தன்றலைமேலணிந்து வணங்கினனென்க. (யசு)

நாடகவரசனெவ்வா நவிக்கனிமுட்டியொவ்வா
மாடகவாணியொவ்வா மடக்கிளியுணர்த்துந்தீஞ்சொற்
சூடகமகளிரொப்பச் சொன்னவைபொய்யாச்சிலத்
தீடகமரபோன்வான்வீட் டின்புகுமோதியோர்ந்தான்.

உரை.— ஆண்டவனேவினபடியே சூசையெங்ஙன முபதேசஞ்சொன்னானென்னில், புறத்துக்காட்டினவேடத் தொவ்வா தளத்தியல்புடைய நாடகசாலைபரசனும விரும்பும்படி கண்ணுக்கழகினைக்காட்டிக் கொல்லும்படியுண்ணஞ்சினைப்பொழியு மெட்டிக்கனியும் வீணையினரம்புகளினியவோசைபெறுதற்குக் காரணமாகித் தானோசைபெறாத முறுக்காணியுமென் றிவைமூன்றினையு மொவ்வாமற் றிருந்திய வினியசொல்லைமொழிந்து மடக்கிளியைச் சலியாதுணர்த்து மாதனையொப்பத் தான் சொல்லிக்காட்டிய நன்னெறியேபொய்யாம லொத்தநடையுளவொழுக்க மாட்சியிற் பொலிந்தகுணத்தோன்சூசை வான்வீட்டின்பத்தைப்பயக்கு முணர்ச்சிகளைச்சொல்ல நினைத்தானென்க. (யஎ)

வாய்ந்தனமணியிற்பூவின் மலர்ந்தனவிரைசெய்தீந்தேன்
றோய்ந்தனவமுதில்யாருந் துய்ப்பனவழுவாச்சீல
மீய்ந்தனவரும்வீட்டின்ப மிடுவனகருணைநெஞ்சத்
தாய்ந்தனவெவர்க்குஞ்சூசை யறைகுபவலித்தானன்றே.

உரை.—சூசைசொல்லநினைத்த வுணர்ச்சிகளெத்தன்மைத்தோவெனில், திருமணியொப்பமாட்சியிற்பொலிந்தனவாய் மதுமலரொப்ப வினிமையின்மலர்ந்தனவாய் வாசனைபொழிந்த வினியதேனினுட் டோய்ந்தனவாய் நல்லமுதொப்ப வெவருமுண்ணத்தகுவனவாய் நெறிவழுவாதவொழுக்கத்தைத் தந்தனவா யினிவான்வீட்டுப்பேரின்பத்தைத் தருவனவாய்க் கருணையானிறைந்த நெஞ்சிலுணர்ந்தனவா யுயர்ந்தவுணர்ச்சிகளை யெவர்க்குஞ்சொல்லத் துணிந்தானென்க. (யஅ)

வேறு.

ஈரமொன்றில விறைத்தனபயனிலவினையாம்
வாரமொன்றில மனத்தவர்க்கோதியமறையென்
றூரமொன்றிய வருளணிமார்பனேயுடற்கு
மோரமொன்றிய வுதவியோடன்புறலுணர்ந்தான்.

உரை.—மீளவு மன்பில்லாதவர்க்குச் சொன்னவேதமே யீரமில்லா தநிலத்துப் பயனென்றின்றியிறைத்தவிளையாமென்று முத்தணியாகமி க்கதயை யணிந்தமார்பனுகியகூசை யுடல்களைமுதலாய்ப்பேணி யெவ ர்க்குஞ்செய்த சகாயவுதவிகளா லவர்களன்பினைத் தானடையும்படி நி னைத்தானென்க. (௰௯)

அன்புவித்தின ராங்கதின்விளைவெனவன்பைப்
பின்புகொள்பவ ரெனப்பிறருயிரெனப்பேணி
யென்புவேண்டினு மிடுந்தயைமலர்முகத்தெவர்க்கும்
முன்புகாண்டில முகைமதுமொழிநலமுணைப்பான்.

உரை.—பிறர்க்கன்பினைக்காட்டி யதனைவிளைத்தவ ரங்கேதானே யதின்விளைவாகப் பிறரன்பினைத்தமக்குக் கொள்வாரென்று நினைத்தமை யாற் றனக்குயிராகப் பிறரைப்பேணித் தன்னுறுப்பி லொன்றினைவேண் டுங்காலத்துக் கொடுக்கத்தகுவதோர் மிகுந்ததயையான் மலர்ந்தமுகத் தோடு கூசை முன்னங்நாட்டிற் காணுதமுறையோடு மலர்மதுவொத்தவி னியமொழிகளை யெவர்க்குஞ்சொல்வானென்க. (௨௰)

கைதளர்ந்தனர்க் கிரந்துதானளித்துநோய்கடுத்த
மெய்தளர்ந்தனர் மெலிவறுமருந்தெனப்பொறிசெய்
பொய்தளர்ந்தனர் புலனுறவிளக்கெனவெவர்க்கு
மைதளர்ந்தன மனத்துரித்துணையெனவானுன்.

உரை.—அங்ஙனங் கைதளர்ந்த தரித்திரர்க்கெல்லாந் தானேயிரந் து கொடுப்பனுகவும் பிணியால்வருந்தினவுடலிற் றளர்ந்தவர்க்கெல்லா மெலிவினைத்தீர்ப்பத் தான்மருந்தாகவு மைம்பொறிகளால்வரும் பொய் யிற்றளர்ந்த வுணர்வினர்க்கெல்லா நல்லறிவுறும்படி தான்விளக்காகவு மயங்கித்தளர்ந்த மனத்தவர்க்கெல்லா முறுதியாம்படி தான்றுணையாகவு நின்றுனென்க. (௨௧)

கொடுந்தொற்புண்ணினைக் கொந்தழலாற்றினதனைய
சுடுஞ்சொற்கொண்டருந் துகள்வடுவாற்றுதல்வேண்டின்
விடுஞ்சொற்பூவென விள்ளியநயமுகத்தருளே
படுஞ்சொற்கொண்டுளம் பனிப்படக்குளிர்த்தினிதுணைப்பான்.

உரை.—ஒரோரிடத்துப் பழையதோர்கொடும்புண்ணினைத் தீயாற் சுட்டாற்றுவாரைப்போலத் தானுங்கொடியதோர் பழம்பாவத்தின்வடுவி னைச் சுடுஞ்சொல்லா லாற்றவேண்டியதென்னி லப்பொழுதே மதுவிடு ம்பூவின்றன்மையான் மலர்ந்தவின்பமுகத்தோடு தயைநிறைந்தசொல் லா லவர்மனங்குளிரும்படி கூடவேயினிதாய்ப் பேசுவானென்க. (௨௨)

தீயொக்குந்துயர் தீக்குளத்திழிமழையொக்கு
நோயொக்குங்கடை நுனித்தநன்மருந்தொக்குமிருளைப்
பேயொக்குங்கடைப் பெயர்த்துளத்தொளிவிளக்கொக்குந்
தாயொக்கும்பயன் றருமறையொக்குந்தன்றயவே.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசையின்றய வெத்தன்மைத்தோவெனில், தீயோடொத்ததுயராற் சுட்டமனதிற்குப்பொழிந்த மழையொப்பாகவு நோய்வந்தவிடத்து நன்மருந்தொப்பாகவும் பசாசுகள்மயக்குவித்தகாலத் தவ்விருளையகற்றி மனத்தைவிளக்குஞ் சுடரொப்பாகவு மொரு நற்று யொப்பாகவு மெவர்க்கும்பயன்றரும் வேதமேயொப்பாகவு நின்றதவன்ற யவென்க. (உ௩)

பாசமாமரும் பரிவுளமின்னணம்பிணித்தே
வாசமாமையின் மதுமலர்மொய்த்தவண்டனைய
காசமாமையிற் காமருமலர்க்கொடிதயைத்தேன்
வீசமாதவன் விளம்பியதுளத்துணமொய்ப்பார்.

உரை.—அங்ஙன மெல்லாமனங்களையுந் தன்னோடொருப்படப் பாசமாகியவன்புகட்டினபின்பு வாசமதுமலர்சூழ வண்டுகள்மொய்த்தாற் போலப் பொன்வடிவோடுமலர்ந்த வழகியதன்பூங்கொடி தயையாகியம துவைப் பொழியாநிற்க மாதவனுகியசூசைசொல்லுமுணர்ச்சிகளை யெவ ருமுட்கொண்டு நுகர்வதற் காசையோ டவனைச்சூழ்ந்துமொய்ப்பாரெ ன்க. (உ௪)

அருடிறந்தவா யறைந்தவையொத்ததோரன்பின்
றெருடிறந்தகா தருந்தலிற்றெளிவுகுஞ்சிலப்
பொருடிறந்தகாப் பொறிநெறிவிலகிமெய்யுணர்வின்
மருடிறந்தகா வரும்பலர்காட்சியிற்பொலிந்தார்.

உரை.—அங்ஙனந் தயையாற்றிறந்தவாயே சொன்னவுணர்ச்சியை யொத்த வன்பினுற்றிறந்த காதுகளே யுட்கொண்டு நுகர்ந்தமையாற் றெ ளிந்தவொழுக்கத்தின் முறையறியாதவைம்பொறிகள் காட்டினவழியை விட் டுட்கொண்டமெய்யுணர்வினு லுளமயங்காதபலரோ காட்சியிலுயர்ந் தாரென்க (உ௫)

ஒரொன்பானுல கொருங்குடன்படைத்தபின்னீதிச்
சீரின்பானெறி சிதைவிலாநடவியநிலையைப்
பாரின்பானலம் படுவகண்டிறைஞ்சலேகல்விப்
பேரின்பானுறும் பெரும்பயனிதுவெனவுரைப்பான்.

உரை.—ஒன்றாய்நிற்குமெய்க்கடவு ளுலகங்கள் யாவையுமொருங்கு டன் படைத்தபின்பு நீதிநன்முறைகள் பிறழாமலவற்றை நடத்தாநிற்குந் தன்மையைப் பூவுலகிடத்து நன்றாயாராய்ந்து கண்டுகொண்டதன்மை யா லவ்வொருமெய்க்கடவுளைவணங்குவதே கற்றகல்வியா லினிதாய்வ ரும்பயனதுவேயென்பான் சூசையென்க. (உசா)

நனியவாவிரு ளுளம்புகாத்தெளிதலுநயப்ப
வினியகூறலு மெப ர்பிறரின்றியோம்பலுமுண்
முனியமாறலு மூாங்தனர்நிறுத்தலுமற்றக்
கனியசிலமுங் காட்டியோர்பெரும்விளக்கானான்.

உரை.—மீளவுமாசையால் வருமிருள்மனதிற்புகாமன் மிகவுமனத் தைக்காத்துத் தெளிதலு மெவருமகிழ்தற்குக் காரணமாக வினியசொல் லையுரைத்தலு மிவர்நமரொன்று மவர்பிறரொன்றுமெண்ணும மெல்லாரை யு மொத்தவன்போடுபேணலுந் தன்கீழடங்கினவரைக்கோபித்தல் வே ண்டுங்காலத்து மக்கோப மனதிற்புகாமற்காத்தலுந் தங்நிலைவிட்டழிந் தோரைப் பழையநிலையினிறுத்தலு மற்ற நல்லொழுக்கமுறைகளைக்காட் டி யக்நகரிற் சூசையொருபெரும்விளக்காகநின்றானென்க. (உஎ)

சாற்றிக்காட்டிய தகைநெறிவிரும்பிவந்தொருநா
ளேற்றிக்காதலோ டிருந்திருச்செல்வரோவினவப்
போற்றிக்கேண்மினீர் புகையெனவொழிபொருளீகை
யாற்றிக்கேடில வமர்பயன்கூறுதுமென்றான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசையநுதினஞ்சொல்லிக்காட்டினநன்னெறி யறியும்படி யொருநாள்பெருஞ்செல்வமுடையபல ராசையோடுவந்து தானத்தால்வரும்பயனைச் சொல்லச்சொல்லி யவனை வணங்கிநிற்பப் பு கையின்றன்மைதானே யழியும்பொருள்கள் செய்தகொடையினு னிலை பெற்றுத்தரு மழியாதபயனை நான்சொல்லக் கருத்துடன் கேட்பீராக வெனறான் சூசையென்க. (உஅ)

வேறு.

பொய்த்தபல்வழிக்கானிடைப்போதல்போன்
மொய்த்தநீருலகின்முரியாதறம்
வைத்தநல்வழிவாய்ப்பரிதாய்க்கொடை
யுய்த்தநன்முறைமுற்படவோதுவாம்.

உரை.—பலபொய்வழியுளகாட்டில் வழிதப்பாமற்போவ தரிதென் றதுபோலக் கடல்சூழ்ந்தபூவுலகிற் றப்பாதவறத்தின்வழிவாய்ப்பதரிதே,

ஆகையாற் கொடையால்வரும்பயனைச் சொல்லுமுன்னே தவறாதபடி கொடைதானஞ்செய்வதற் குரியமுறைகளைச்சொல்லிக்காட்டுவோமென் று சூசை மீளவுமுரைத்தானென்க. (உகூ)

வெருடருங்குரல்வெஞ்சினவேறுமிழ்ந்
திருடரும்புயலபெய்தலிலேற்றுவார்
மருடரும்புகர்மல்கினுமாறிலாப்
பொருடருங்கையைப்போற்றுவர்யாருமே.

உரை.—எவருமஞ்சும்படி மேகங்கள் கொடிதாய்முழங்கி யுயிரைக் கொல்லுங் கொடிய இடிகளைக்கொப்புளித் திருளைக்கொண்டதாயினும் பெய்ததினா லவற்றை யெவருந்துதிப்பார், அத்தன்மைத்தொருவன் மய ங்கியமனதிற் பாவஙகளைக்கொண்டானாயினு மெவர்க்கு மாறாமற்கொடுப் போனாகி லவனையெல்லாரும் புகழ்வாரென்க. (ஙய)

நஞ்சுநல்லமுதென்றதைநக்கினு
மெஞ்சுநஞ்சமுதாங்கொலியாவரு
மஞ்சுநேர்கொடைவாழ்த்தலிற்றன்புரை
விஞ்சுவெவ்வினையிற்றறவீயுமோ.

உரை.—பாவிகள் நிறையக்கொடுத்ததினா லங்ஙன மெவரும்புகழ்த் தானுமாவதுண்டோ? நஞ்சினையமிர்தமென்றுநக்கினாலுந் தன்குணம்போ யந்நஞ்சுநல்லமுதாமோ வில்லையே, அத்தன்மைத்துப்பொழியமேகத்தொ த்தகொடையினா லெல்லாராலும் புகழப்பட்டபாவி யதனான்மிக்க தன்றீ வினையொழிந்து நல்லவனாவானோ வில்லையென்க. (ஆகையாலப்புகழ் ப யனிலதெனபதாயிற்றெனக.) (ஙக)

விஞ்சுமீகையில்வீண்புகழ்கோடலே
யெஞ்சுவாணிகர்புற்றொழிலென்றலா
னெஞ்சுமாசுறமேற்புகழ்நீவுதற்
கஞ்சுவார்கொடையாற்பயன்வேண்டுவார்.

உரை.—மீளவுந் தன்கைப்பொருளைத் திரளாய்க்கொடுத்துப் பயனி லப்புகழைக்கொள்வதே யறிவில்லாத செட்டிகள்செய்யும் பற்றொழிலா மே. அதுவுமன்றி மேற்பூசினவப்புகழினாற் றன்னெஞ்சிலுள்ள மாசுகள் தனக்குத்தோன்றாது மிகும்படிக் கப்புகழுதவுமென்றதனாற் கொடையி னாற்பயனையடைய வாசையுள்ளோர் பிறர்புகழ்க்கஞ்சுவாரென்க. (ஆகை யாலப்புகழ் கேடுளதென்றாயிற்றென்க.) (ஙஉ)

கொடைவரும்பயன்கொண்டுகவர்ந்திடு
மிடைவரும்புகழென்றுயர்நீர்மையா

ருடைவரும்பொருள்கள்வர்க்கொளித்தென
மிடைவருங்கொடைவேய்ந்திலவீவரோ.

உரை.—அங்ஙனங் கொடையினால்வரு மெய்யானபயனைத் தான் கைக்கொண்டு திருடுங்கள்ளனுஞ் சூழ்ந்து நின்றவர்சொல்லும்புகழென் றுணர்ந்து மேன்மையிற்பொலிந்தோருடைய திரவியங்களைக கள்ளர்க்கொ ளித்தாற்போலச் செய்யு மிக்ககொடை புறத்துத்தோன்றாதொளித்தே யீவாரென்க. (௩௩)

வீழ்ந்தவர்க்குதவியிலமேன்மையில்
வாழ்ந்தவர்க்கிடுவார்வயல்பாய்கிலா
வாழ்ந்தநீர்க்கடலண்டிநலங்கெடத்
தாழ்ந்தநீர்ப்புனற்றன்மையினாயினார்.

உரை.—மீளவுந் தந்நிலையினின்றழிந்துவிழுந்த வறியோர்க் குதவி யொன்றினையுஞ்செய்யாமன் மேன்மையிற்பொலிந்தவர்க்குமாத்திர மிடு பவராரெனில், தாழ்ந்தநிலையிலோடியதனால் வயலிற்பாயாமற் றன்னீர்ந லமேகெடும்படி முழுவதுங்கடலிற்பாயு நதியைப்போலத் தாழ்ந்தவுணர் வினராவரோயென்க. (இங்ஙனே, வறியார்க்கொன் றீவதேயீகை மற்றெ ல்லாங் குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்து, திருப்பயனாருஞ்சொன்னாரெ ன்க.) (௩௪)

வளர்ந்தபூங்கதிர்மாழ்கியநெற்குயி
ருளர்ந்தவான்புயலூட்டியநீரெனத்
தளர்ந்தவாழ்க்கையைத்தாங்கியில்லோர்க்கிடுங்
கிளர்ந்தவான்கொடைகேழ்த்தெழுமீகையே.

உரை.—நற்கொடையாதோவென்னில், வளர்ந்து கதிரைவிட்டுப்பூ த்து நீரின்றிவாடாநிற்குஞ் செந்நெற்குயிராக வான்மேகம்பெய்தூட்டிய ம ழைநீர்போலத் தளர்ந்த வறியருயிர்வாழும்படி யவரைத்தாங்கி யவர்க்கி டுநிறைந்தகொடையே மாட்சியிற்சிறந்த கொடையாமென்க. (௩௫)

ஒருகைம்மாறுணராக்கொடைவான்மிசை
வருகைம்மாறுமுன்வையகத்தாண்டகை
தருகைம்மாறியல்சாற்றிடக்கேண்மினீ
ரிருகைம்மாறிலவேழ்கொடைபோற்றியே.

உரை.—அங்ஙன நற்கொடைக்குரிய முறைகளைச் சொன்னபின்பு மனிதராற் கைம்மாறுவருமென் றொருகுறிப்பின்றிச்செய்ததானம் வான் வீட்டிற் பெரும்பயனடையுமுன் னிப்பூவுலகினு மாண்டவனதற்குத்தந்

தபயனை நாஞ்சொல்ல நீங்களிருகைம்மாறுக் கொடையைச்செய்ய மன திற்பேணிக்கேட்பீராகவென்று மீளவுஞ் சொன்னான்குசையென்க. (௩௬)

வேறு.

மூலவாய்ச்சங்குளைந்தீன்றமுத்துஞ்செந்நெல் முத்துமுறழ்
நிரல்வாய்ப்பூங்கமழ்கழனியணிந்தமேன்பூ நிழற்குளிர்த்த
குரல்வாய்ப்புட்சோலைநலத்தறமுஞ்சிருங் குடிதுஞ்ச
நரல்வாய்ப்பண்கீதமெழுங்காவிலேய நாடுளதே.

உரை.—சங்குகள்முழங்கி யீன்றமுத்துத்திரளுஞ் செந்நெல்வெடித் தமுத்துத்திரளுங்கலந்து நிரையோடுகிடக்கும் பூம்வயல்களைச்சூழ்ந்து ம துமலர்க்குளிர்ச்சியா னிழலைச்செய்து திரணடபறவை முழங்காநிற்குஞ் சோலைக ளழகுசெய்ய வறமுஞ் செல்வமுமங்கேகுடியாயிருந்து சுகமேது யிலாநிற்க வீணைவாய்க்குரலோடு மாறுதசங்கீதங்க ளினிதெழுந்தொலி க்குங் காவிலேயநாடென் றொருநாடுளதென்க. (௩௭)

படம்புனைந்தபூஞ்சுனைநன்னாட்டின்மூதூர்ப் பார்முகமோ
வடம்புனைந்தமார்பணியோமணியோவைய வனப்பவிக்குந்
தடம்புனைந்தமணிப்புரிசைதழுவுமாடந் தவழ்கொடிசெய்
நடம்புனைந்தநெற்றலிமாநகரமாமந் நாட்டணியே.

உரை.—எழுதியபடத்தின்றன்மையான் மலர்ந்ததடாகங்களா லழ குபெற்றவந்நாட்டின் மூதூரோவெனி லிப்பூவுலகிற்கொருமுகம்போல வோ, இப்பூவுலகமார்பிலணிந்த பதக்கம்போலவோ, அப்பதக்கத்தி னடு வேபதித்த பெருமணிபோலவோதோன்றிப் பூமியிற்படர்ந்த மற்றவழ கெலாமொளிக்குந் தன்மைத்துளதாய்ப் பெருமணிமதில்கள் தழுவாநின் றுள்ளேயுயர்ந்துதோன்றிய மாளிகைதோறு முச்சிமேற்றவழுங்கொடிக ளோயாமற்கூத்தாடாநிற்கு நெற்றலிமாபுரமென் றந்நாட்டணியாக நின் றதென்க. (௩௮)

சீர்ச்செல்வத்தருட்செல்வஞ்சேர்த்தியொவ்வாத் திருமிக்கோன் [மூாக்கற
பேர்ச்செல்வத்தொளிக்கொடைக்கைத்தொபீயனென்பான் பிற
போர்ச்செல்வத்தன்னமென்பாளீன்றநம்பி தயோதரனே
கீர்ச்செல்வத்தலரன்னான்வளர்ந்தேவாழ்ந்தார் நிகரில்லார்.

உரை.—அந்நகரிடத்தேயடைந்த பொருட்செல்வத்தளவாக வருட் செல்வத்தைச்சேர்த்தி நிகராததிருவின்மிக்கவனாய்ப் பெரும்புகழ்பெற்ற கொடையின்கைபனுப்த் தொபீயனென்பான்கொண்ட பிறழாதகற்புத்

தருமழகுச்செல்வியா யன்னமென்பவ ளவற்கின்றநம்பியாகிய தயோதர னென்பவன் றண்ணீரருகே செல்வமாய்வளர்ந்த மதுமலர்போலவளர்ந் தொப்பின்றி மூவரும்வாழாநின்றாரென்க. (௩௯)

பண்ணழகாமின்குரல்போலழகாநாவிற் பனிச்சொல்லே
விண்ணழகாம்பெய்துளிபோலழகாஞ்சீர்க்கு விளைகொடையே
கண்ணழகாங்கண்ணோட்டமென்னவியாக் காட்சியொளி
நண்ணழகாந்தவவிளக்குள்ளெறிப்பக்கண்டா னடங்கொத்தான்.

உரை.—சொன்னதொபீயனோவெனில், வீணைக்கிட்டமாலையு மணி யுமழகல்ல வினியவோசையேயதற்கழகாவதுபோல நாவிற்கழகா மெவ ருமுட்குளிரச்சொன்ன வினியசொல்லென்று மேகத்திற்கழகாம் பொழி ந்தமழைத்துளிபோலச் செல்வத்திற்கழகா மிரப்போர்க்கிட்ட வீகையெ ன்றுங் கண்ணுக்கழகாங் கண்ட பிறர்துன்பத்திரங்குதலென்று மவியாத காட்சியினொளிகொண் டழகியதவமே விளக்காகக்கொண்டுகண்டான் கண்டதற்கொப்பநடந்தானென்க. (௪௰)

வீய்வரம்பாங்கோதையினாளுணர்விலொப்ப விழைந்திருவர்
தீய்வரம்பாம்வினைசெகுக்குமறையினீழற் செய்தங்க
னோய்வரம்பாமிடியெவர்க்குஞ்செகுத்தபின்னர் நுனித்தகன்று
போய்வரம்பாய்நீனிவைமாநகரிற்கைகார் பொழிந்திருந்தார்.

உரை.—எல்லாமலரு மொருப்படச்சேர்த்திய மாலையின்றன்மைத் தா ளவன்றுணைவியு மவனோடொத்தவுணர்வினளாகி யிருவருங்கூடித் தீவினையழிக்கும்வேதம்போலத் தாமுங் குளிர்ந்தநிழல்செய் தங்கேவரு த்துந் தாரித்திரத்தை யெவர்க்குமீந்து போக்கினபின்ன ரவ்விடம்விட்டு ப்போ யெல்லையாக வகன்ற வேறொருநாட்டிலுள்ள நீனிவையென்னுந கரிலிருந்து தம்மிருகையாகியமேகங் கொடையாகியவிடாதமாரியை யங் கேயும்பொழியாநின்றா ரென்க. (௪௧)

மின்சுடரப்பொழிமுகில்போற்புறநாட்டன்னார் விளக்காகிக்
கொன்சுடரப்பொன்புதையாவிளங்கவீந்த கொடைமிக்கோர்
பொன்சுடரச்சுடுந்தீப்போற்பொன்றாத்தேவ பொலிவருளிற்
பின்சுடரப்பலவினையேபெற்றார்மாட்சி பிரியாதார்.

உரை.—விளங்க மின்னிப்பெய்யுமேகத்தைப்போல வவரும் புற நாட்டிற் கறத்தினால்விளக்காகிப் புதைத்தகால் வீணாய்ச்சுடரும்பொன் னே நன்றாய்விளங்கும்படி யிரப்போர்க்கீந்து கொடையின்மிக்கா ரங்ங னம் பலநாளிருந்தபின்பு பொன்மிகச்சுடரும்படி நெருப்பிற்போட்டது போலக் குறையாதுயர்ந்த வாண்டவன்றயையின்றன்மையாற் பின்பவர்

சுடரும்படி பலதுன்பங்களையடைந்தார், அடைந்தகாலத்தும் மாட்சியி
ற்பிரியாதிருந்தாரென்க. (சஉ)

ஏமஞ்சாலீதலிருமில்லோரானுர் தாதையுநோய்த்
தூமஞ்சால்மூடியகட்குருடனுனன் றுகளொன்றே
வீமஞ்சால்குறையெண்ணிகைகண்ணுதவர் மெய்யெல்லாங்
காமஞ்சாலருள்வாயாய்க்கனியயார்க்கு முதவுவான்.

உரை.—மிக்கபொருளை யிரப்போர்க்கீந்தீந்து தாமும் வறியரானார், தாதையாகியதெ ரீபனுங் கொண்டநோய் மிகுதியாற்புகைந்து மூடப் பட்டவிருகண்ணுங்கெட்டுக் குருடனுனை, இவையெலாங் குறையென் றெண்ணமற் பாவமொன்றே யஞ்சத்தகுவதோர்குறையென்றெண்ணிப் பிற க்குதவும்படி தனக்கு வறுமையாற் கையில்லாமனுங் குருட்டாற் க ண்ணிலலாமனுந் தன்னுடலெல்லா மாசையுந்தயையுநிறைந்த வாயாகி யெவர்க்குமெப்பொழுதுங் கனிந்தமொழிகளோ டாறுதலைச்சொல்லி யுதவுவானரெபியனென்க. (சங)

கான்முகத்துவயிரக்குன்றெப்பநோயிற் கலங்காதான்
வான்முகத்துத்திருவுளமென்றெம்பிப்பொற்சால் வருங்கடனைத்
தேன்முகத்துமலர்தன்றூட்டெய்திகொள்கச் சேரினத்துண்
மீன்முகத்துநல்லாளைமகற்குச்சேர்ப்ப விழைவுற்றான்.

உரை.—காற்றின்முகத் தசையாத வயிரமலையைப்போலத் துன்ப த்தாற்கலங்காத தொபீய னிவையெலா மாண்டவன்றிருவுளமென்றெ ண்ணித் தான் சாகுமுன்னே மதுமலர்பூத்த தன்றூட்டி லொருவன்போ ய்த் தனக்குவரவேண்டிய விருகோடி கடனைவாங்கவுந் தன்னினத்தா ருக்குள் ளொருபெண்ணை மகற்குமணமாய்ச்சேர்ப்பவு மாசைகொண்டி ருந்தானென்க. (சச)

பூமுற்றுமுகத்தார்வம்புனைநெஞ்சானென் றசரீயன்
காமுற்றுவந்துணர்ந்தநிலையினம்பி கைகூட்டி
னேமுற்றுமனமுற்றுமீள்வாமென்ன விருகுரவர்
தாமுற்றுகளியில்விடத்தனையன்போற்றித் தடங்கொண்டான்.

உரை.—அங்ஙனந் தொபீயனுசைகொண்டுவதற்குவகையுங்காணும ல்வருந்தாநிற்க முழுதுமலர்ந்த பூவோடொத்தமுகத்தோடு நெஞ்சின்மி க்க வன்பினையணிந்தவொருவன் அசரீயனென்பா னுசையோடுவந்து நீ ங்கள் நினைத்தபடி யும்மகனைக்கூட்டினீராகி ணுன்கூடப்போய் வரவே ண்டிய கடனையும்வாங்கி யிவற்குமணத்தையுமுடித்துத் திரும்புவோமெ ன்றுன், அதற்குத் தாய்தகப்பன் முழுமகிழ்ச்சியோ டென்பட்டு மகனி ருவர்பாதத்திற் றெண்டனிட்டுப் போனுனென்க. (சரு)

வேறு.

நம்பியுந்துணையுமே கையுநாட்டமுங்
கம்பியுங்குரன்மணிக் கலனும்போற்றமுட்
பம்பியும்விளைத்ததீம் பணியினல்லற
மும்பியும்படர்வழி யுவந்துபோயினார்.

உரை.—அங்ஙனந் தயோதரனுமசரீயனுந் தம்முள்ளுதவியாற் கையுங்கண்ணும்போலவும் பிரியாவன்பினாற் பொற்கம்பியு மதிற்கோத்தமணியும்போலவு மொருப்படச்சேர்ந்து வழியிற்றம்முள்வளர்த்த வினியசொல்லா னல்லறநினைவுவளர்ந்தெழவு மகிழ்வோடு நீண்டவழியேபோனாரென்க. (௬௬)

திரைவளர்தீம்புனற் சென்றுதேமலர்க்
கரைவளர்நிழலுறிக் கவின்கொணம்பிமேற்
புரைவளர்வினையெனப் புழுங்கோர்மீன்வர
விரைவளர்தாரினான் வெருவிவிம்மினான்.

உரை.—அங்ஙனம்போய்த் தீம்புனலாற்றிற்சென்று மலர்ந்தவதின் கரைமே னிழலிலிருக்கையிற் பாவத்தால்வரும்வினை யுயிரைமிழுங்க வருவதுபோல வழகியதயோதரன்மேலே மிக்கசினத் தொருபெருமீன் வாய்திறந்துவருகையில் வாசமாலையணிந்ததயோதர னதனைக்கண்டு வெருவிக் கூப்பிட்டானென்க. (௬௭)

மேவியதுணையவன் மீனைக்கொன்றுபின்
னேவியமுறையதின் பித்துமீரலுந்
தீவியமருந்தென வெடுத்துச்செல்வயர்ந்
தாவியநாட்டெழி லணுகியெய்தினார்.

உரை.—தயோதரன்கூப்பிட்டதற் கோடிவந்தவசரீய னம்மீனைப்பிடித்துக்கொன்று பின்பிவனேவலினா லதின்பித்தையுமீரலையுந் தேவமருந்தென்றெடுத்துக்கொண்டு நடந்துபோய் நாடினநாட்டிற்கணுகிச்சென் றாரென்க. (௬௮)

வள்ளலின்மகனென மகிழயாவருங்
கொள்ளலினுவர்ப்பில கடன்கைக்கொண்டபின்
னெள்ளலின்மரபினா ளியையுமன்றலை
யுள்ளலின்முகவிமா நகருற்றாரரோ.

உரை.—அங்கே சென்றவுடனே வரையாதுகொடுப்போனாகியதொபீயனதுமகன்வந்தானென் றெல்லாரு மகிழாநிற்பக் கடனைக்கொண்ட

முறையினால் வெறுப்புத் தோன்றாதபடி யதைக்கைக்கொண்டபின்ன ரி கழ்ச்சிபடாதகுணத்தாளைக்கொள்ளும்படி மணவினைநினைத்து முகலிமா புரத்துச் சேர்ந்தானென்க. (௪௯)

மதியகடுரிஞ்சிய கொடியின்மாடநீ
ணிதியகடார்கொடை நிவலனென்றுமேதன்
புதியகடாரணிப் பொற்பிலீன்றவப்
பதியகடிணையிலாச் சார்மிப்பாவையே.

உரை.—சொன்னமுகலிமாபுரத்திற் சந்திரன்வயிற்றிலுரிஞ்சி யாடி னகொடியுள மாளிகையிருந்து செல்வம்குதியாணிறைந்தகொடையைவ ழங்கிய நிவலனென்பா னெடுநாட்செய்ததவத்தாற் புதுமதுநிறைந்த மா லையின் சாயலாய்ப்பெற்ற வந்நாட்டொவ்வாதசாரமியென்னு மொருபெ ண்ணிருந்தாளென்க. (௫௰)

காவிநோய்செய்தகண் விழைந்தெழ்காதல
ரோவிநோய்செய்தபே யொருங்குமாய்த்தலா
னாவிநோய்செய்தபூங் குழலினங்கையுள்
ளாவிநோய்செய்தழ லருந்திவாடினாள்.

உரை.—கருங்குவளையினு மழகதாகியதனா லதற்குநோய்செய்தசா ரமியென்பவளுடைய கண்வடிவினைவிரும்பி யேழுபெயர்வந்தவிடத்தி லொருங்குட னவரைவருத்திப் பசாசுகொன்றதனா லோயாமற்பூசிக்கொ ண்டு நானமுதற் பலவாசநெய்க்கு நோய்செய்தபூங்கூந்தலினங்கை தன் னுயிர்வருந்தாநிற்ப வழலையருந்தினாற்போலத் துயரோடுவாடாநின்றாளெ ன்க. (௫௧)

வாடியவொருமகள் வளர்ச்சிகண்டுளங்
கூடியதுயர்க்கிரு குரவர்நாடொறு
நீடியநசைக்கொடு நிமலனைத்தொழு
தாடியசிந்தையி னரற்றிவிம்முவார்.

உரை.—அங்ஙனந் தமக்கொருபிள்ளையாய்நின்ற சாரமி வாடினதன் மையும் வளர்ந்ததன்மையுங்கண்ட தாய்தகப்பன்மனதிற்கொண்ட துய ரைப்பொறாம னுடோறு மிக்கவாசையுடனே கடவுளைவணங்கிவேண்டி யாடாநிற்குஞ்சிந்தையினரா யழுதுவிம்மிக்கொண் டிருப்பாரென்க. (௫௨)

தந்துயர்மூவருந் தகைப்பவன்றவர்
வந்துயர்மணிக்கொடி மன்றற்கேட்டலு
நொந்துயர்கிளையனை நிவலனோக்கிமுன்
வெந்துயர்விளைத்தபேய் வினைவிளம்பினான்.

உரை.—அங்ஙன மகளோடு தாயுந்தாதையும் வருந்தாநிற்க விம்மூவர்கொண்டதுயரை யன்றுதடுக்கும்படி யசரீயனுந் தயோதரனும்வந்துறவாடினபின் புயர்ந்தமணிக்கொடியொத்தபெண்ணைத் தயோதரனுக்கு மணமாகக்கேட்டார், அதற்குத் தகப்பனாகியநிவல னுயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்து தனக்குரியவுறமுறையாகியவிவர் சொன்னதைக்கேட்டு மிகவுநொந்து முன்னிவளைக்கொள்ளவந்த வேழுபேரையுங்கொன்று பசாசுவிளைவித்த துன்பத்தை விரிவாகச்சொன்னானென்க. (௫௩)

பேய்வளர்வினையெலாம் பெயர்ப்பனானெனத்
தீய்வளர்குரவருட் சிறந்துநோர்தலாற்
போய்வளர்கோலமிட் டரிவைபொற்புறி
மீய்வளர்மலர்க்கொடி பூத்துவேய்ந்ததே.

உரை.—நிவலன் சொன்னதற் கசரீய னப்பேய்செய்யும் வினையெலா நானே தீர்த்தொழிப்பேனென்றான், அதனைக்கேட்டு மனதில்வேகாநின்ற தாயுந்தாதையுமகிழ்ந் துடன்பட்டதனா லுடனேபோ யிருவர்க்குமணக்கோலமிட்டுச் சாரமி யன்றுமிக்கழகடைந்து வளர்ந்தபூங்கொடி புதிதாய்ப் பூத்ததன்மையாற் றோன்றினாளென்க. (௫௪)

செங்கதிர்மதியொடோ ரணையிற்சேர்ந்தன
வங்கதிர்நலாளொடு காளையாங்குறி
யிங்கெதிர்தோழன்முன் கொணர்ந்தவீரலைப்
பொங்கதிர்வெழப்புகைத் தெரித்துப்போக்கினான்.

உரை.—அங்ஙனங் கோலமிட்டபின்பு செய்யுமுறையெலாமுடித்துச் சந்திரனோடுசூரிய னொருப்பட வொருபூமெத்தைமேற்சேர்ந்திருந்தாற்போலக் கதிர்வீசியமுகத்தாளோடு காளையாகியதயோதர னங்கேபொலிந்திருக்க விங்கே யெதிராய்நின்று தோழனாகியவசரீயன் முன்வழியிலே மீனைக்கொன்றெடுத்துக்கொண்டுவந்தவீரலைச் சூழநின்றயாவரு மதிசயித் ததிரும்படி நெருப்பிற்போட்டெரித்துக் கிளம்பினபுகையை யிருவர்மேற்போக்கினானென்க. (௫௫)

போக்கியபுகையொடு புழுங்குபேயின
நீக்கியநிலைபினுங் கெவருநீர்த்தெழ
வீக்கியகொடிநல மேய்ந்தகாளையுட்
டேக்கியமகிழ்வறாச் சிறந்துமூழ்கினான்.

உரை.—அங்ஙன மசரீயன் சுட்டவீரலின்புகையை யவர்மேல்விட்டவளவி லங்கேசினத்தோடுநின்றபசாசுக ளோடிப்போனதைக்கண்டெல்லாரு மிகவுமகிழாநிற்க மணமு முறையோடுமுடிந்து தயோதரன் றாழ்வின்றிவாழாநின்றானென்க. (௫௬)

இருமணிப்படலையி னிருவர்வாழ்ந்துராய்ப்
பருமணிக்களிப்பினுட் பலவுஞ்சென்றபின்
றிருமணிக்கொடியொடு திரும்பச்சேவுணர்ந்
தருமணிக்குன்றனு னமைதிகேட்டனன்.

உரை.—அங்ஙன மிருவரு மிருமணி கோத்தமாலையாகவாழ்ந்திருந்து களிப்போடு பலநாள்போனபின்ன ரருமணிக்குன்றொத்தசுயோதரன் றிருமணிக்கொடியாகிய தன்றுணைவியோடு தன்னூருக்குத் திரும்பிப் போகவேண்டுமென்று தந்தைக்குத்தாரமுங்கேட்டானென்க. (டுஎ)

விடையொடுவருந்தினுந் தாதைமேவரு
ளிடையொடுவளர்கவென் றிளமின்கூட்டிவான்
கொடையொடுவளர்ந்தசீர் குவிதனன்புரி
நடையொடுவேண்டுவ வெறுப்பநல்கினன்.

உரை.—அதனைக்கேட்ட நிவல னிவளைவிடுதலின்வருந்தினு முத்தாரங்கொடுத்து விடாமலுங்களிடையிற்கூடத் தயையேவளரக்கடவதென்று மகளைக்கூட்டித் தான்செய்தகொடையின்வழி தன்னிடத்து மிகவும்வளர்ந்த செல்வங்களைத் திரளாய்க்கூட்டித் தன்னன்பினளவாக வாசையின்மேலுங் கொடுத்தானென்க. (டுஅ)

பறவையுநிழலுமா யும்முட்பற்றுறி
யுறவையுமறக்கினு முவந்தில்லோர்க்கெலாங்
கறவையுமிகவருட் காமினென்றன
னறவையுமணத்தையு நவிழ்பைந்தாரினன்.

உரை.—மதுவையு மணத்தையும்பொழியாநின்ற மாலையணிந்த நிவலன் மகளையு மருமகனையும்பார்த்து நீங்கள்பறவையு மதினிழலும்போல வெங்கேபோனாலும் பிரியாதவன்போடுசேர்ந்திருக்கவு முறமுறையாளைமறந்தாலு மிரப்போரைமறவாம லவர்க்கெலாம் வேண்டியதெல்லாவற்றையுங்கொடுத்து நற்கறவையினுமிக்க தயையை மனதில்விடாமற் காக்கவுஞ் செய்வீராகவென் றனுப்பினனென்க. (டுகூ)

தூம்புடைகையமாத் துரகஞ்சாடியர்
கூம்புடைதேர்தசங் கொடிகுடைக்கொடு
தேம்புடையலங்கல்வேற் சேனைசூழ்வர
வீம்புடைமரபினோர் வினாவிற்போயினர்.

உரை.—அங்ஙனந் துளைத்தகைம்மாயானைகளுங் குதிரைகளும் வண்டில்களுங் கொடிஞ்சித்தேர்களுந் தண்டிகைகளுங் கொடிகளுங் குடைகளு மதுமலர் மாலையணிந்த வேலையேந்தியசேனைகளுஞ் சூழவரவே மேன்மையிற்பொலிந்த தயோதரனுஞ் சாரமியு மசரீயனும் விரைந்து போனானென்க. (சூ ௰)

வேறு.

பண்ணடையாலாடலெனப் பரிவற்றிங்க
ளுண்ணடையாலுவப்பவிவை யொழுகுங்காலைப்
புண்ணடையான்மகற்கவண்டாய் புலம்பிநோகப்
பெண்ணடையாலுண்மயங்கிப் பெரிதுணைந்தாள்.

உரை.—வீணைவாய்க்கீதமோ டிசைப்படவாடலேபோல விங்ஙனே முகலிமாபுரத்தின் முன்னிருந்ததுயரைத்தீர்த்து மணமுடித் திவையெலாமகிழ்வோடுநடந்துவருகையில் நீணிவைநகரிற் றயோதரனெடுநாள்வரவில்லையென் றவன்றாய்மனதிற் புண்பட்டாற்போல வருந்திப்புலம்பிப் பெண்புத்தியான்மயங்கி மிகவுமுட்குழையாநின்றாளென்க. (சூ க)

பொருளிழந்தேமகனிழந்தே புலம்பநீகண்
டெருளிழந்தேயிதோகொடையின் செய்கையென்றா
ளருளிழந்தேசொல்லலெலன வழுந்தொபீயன்
மருளிழந்தேகலங்காதான் மறுத்துச்சொன்னான்.

உரை.—அங்ஙன மயங்கினதாய் புருடனைநோக்கி இதோ பொருளிழந்துவறியரானோம், மகனிழந்துதனியரானோம், நீமிகவருந்தக் கண்ணொளியிழந்துகுருடனானாய், இதுவோசெய்தகொடையாற் பயனாய்வந்தசெல்வமென்றாள், அதற்குத் தொபீயன்றயையில்லாதசொல்லைப் பேசாயென் றழுது மயங்காமலுங்கலங்காமலு மீளவுஞ்சொன்னானென்க. (சூ உ)

அறமொன்றேபயன்பேதா யஞர்தீதல்ல
மறமொன்றேவினைகாணாய் வழங்குமன்பின்
றிறமொன்றேநயம்பீடை சேர்த்தியீவான்
புறமொன்றேயொவாக்கருணைப் பொலிவோனென்றான்.

உரை.—அறிவிலபேதா யிவ்வுலகி னல்லறமொன்றே நன்மையாம், துன்பமும் பொல்லாங்கல்ல, பாவமொன்றே கொடியவினையாம், புறத் தொப்பில்லாத கருணையின்மிக்கோ னாண்டவ னொரோயன்பின்றிறத்தா னமக்கின்பத்தையுந் துன்பத்தையுஞ் சேர்த்தித்தருவானென்றானென்க. (சூ ௩)

மைத்திறத்தாளொந்தழுவ தெளிதேவாடு
மெய்த்திறத்தாலிறப்பெளிதே விளைநோய்தந்த
கைத்திறத்தாற்றேறியுளங் காய்ந்ததுன்ப
மத்திறத்தாலின்பமென்ப தரிதேயென்றான்.

உரை.—வந்ததுன்பத்தாற் றமனமயங்கியழுவதெளிதே, மீளவு முடலைவாட்டி வலியச்சாவதெளிதே, இவையொழிந்தத்துயர்களை யாண்டவன்றந்ததென்றெண்ணி யவற்றைத்தந்த தயையுளகையைநோக்கி மனதிற்றேறி யந்நோக்கத்தாலுட்காய்ந்ததுன்பமே யின்பமென்றிருப்பதரிதே காணென்றானென்க. (சு௪)

காய்பதங்கண்டருங்கொல்லன் கரும்பொன்காப்பா
னேய்பதங்கண்டாற்றானே நுனித்தவன்பின்
றாய்பதங்கண்டெந்தையெனச் சாற்றும்வேலை
சேய்பதங்கண்டண்டொருவன் றூதுசென்றான்.

உரை.—உலையிற்போட்டவிரும்பு காய்ந்தபதத்தையறிந் தருங்கொல்லனதையெடுத்தழியாதபடி காப்பானல்லோ, அரியவன்புளதாயின்றன்மைத் தெமக்கொரு பிதாவாகியகடவுளு நமக்குவந்த துன்பத்தின்பதத்தை யறிந்து நாமழியாதபடி வேண்டியபொழுதி லத்துன்பத்தை யாற்றமாட்டானோவென்று தொபீயன்சொல்லிக்கொண்டிருக்கையி லவர்மகன்வருவதைக்கண் டொருவன் சீக்கிரமாயோடிச் சொல்லவந்தானென்க. (சு௫)

வேறு.

திங்களுணரிவையோடு சென்றனன்காளையென்றாற்
கெங்கணம்பியென்றா றெழும்விரைவிவருஞ்சென்றே
யிங்கணுமடிகளென்ன விருவர்தாடழுவிவீழ்ந்து
தங்கணுண்மலர்நீராட்டித் தருந்துயராற்றினாரே.

உரை.—சந்திரனுணுதற்குக் காரணமாகிய வழகுளபெண்ணோடு தம்பிவந்தானென்று வந்ததூதுசொன்னதற் கவனெங்கேயென்று தாயுந் தாதையுமெழுந்து போகிறசீக்கிரத்துத் தயோதரனுமற்றவருஞ் சென்றமையா லவர்கேட்டதற்கிவர்தாமே சுவாமி யிங்கேயிருக்கிறோமென்று மறுமொழிசொல்லித் தாய்தகப்பன் காலில்விழுந் தவற்றைத்தழுவாநின்று தம்மலர்க்கண்ணீராலாட்டி முன்னடைந்தமிக்கதுயரை யன்றாற்றினாரென்க. (சுசு)

ஏற்றினனுயிரோடாக்கை யிமிழ்த்தெனவணைத்தான்கண்
ணீர்
தூற்றினனழுங்கணன்றித் துலங்குகண்ணிலனேயென்னச்
சாற்றினனரியதோழற் றழுவினனவனுமிங்கோ
யாற்றினனுவப்பச்செய்வே னரிகவிக்கவலையென்றான்.

உரை.—தொபீயனேயெனிற் காலில்விழுந்தமகனையெடுத்துத்தூக்கினன், தன்னுயிரோ டெடல்பிணித்தாற்போல மார்போடிறுகவணைத்தான், மகனுடலெல்லா நனையும்படி கண்ணீரைப்பொழிந்தான், ஐயோ வழும்படி கண்ணுளனேனேழிய வுன்னைக்காணும்படி கண்ணிலனேனேயென்றான், என்றபின் பரியதோழனாகிய வசரீயனைத்தழுவிக்கொண்டான், இவனும் ஐயா விக்கண்ணோயை நானே தீர்த்து நீமகிழும்படிசெய்வே னிக்கவலையறுத்தெறிகவென்றானென்க. (சு எ)

நூல்வழிகொணர்ந்தபித்து நோமிருகண்ணிற்பூசிச்
சேல்வழிசிலாம்பிற்பில்லஞ் சிந்திவீழ்ந்திருளுநீங்க
நால்வழிபனைத்துந்தோன்றி நவையறத்தொபீயன்காண
மேல்வழிபுதவியென்ன விமலன்பின்னிவனைத்தாழ்ந்தான்.

உரை.—அசரீயன் சொன்னபடி கண்ணோயை யவற்குத் தீர்ப்பக் கொண்டுவந்தமீன்பித்தைக்கரைத்துக் கற்றநூற்படிகுருடுபோய்ந்த விருகண்மேற்பூசினவளவின் மீனினின்றுவிழுஞ் சிலாம்புகளைப்போலக் கண்ணின் றிருபில்லம்விழுந்து மாசெல்லாம்போய் நாலுதிக்கிலு மனைத்துந் தெளிவாய்த்தோன்றிக் குறையொன்றின்றி யனைத்தையுந் தொபீயன்கண்டான், கண்டவுடனே யிதுமேலானவுதவியால் வந்ததென்றெண்ணி யாண்டவனைவணங்கினபின் பசரீயனையும்வணங்கினனென்க. (சு அ)

திருமணிக்குன்றின்சாயற் சிறுவனுமொளிமீன்பூத்து
வருமணிச்சாயலாளும் வளர்நிதிக்குப்பையோடு
பெருமணிப்பேழைச்சால்பும் பெற்றமற்றெவையுந்தன்கண்
ணிருமணிக்களிப்பிற்கண்டா னிருங்கொடைப்பயனின்மிக்கான்.

உரை.—கண்டெரிந் தெங்கும்பார்த்த தொபீயன் கண்டதேதெனில், திருமணிவயிரமலையின்சாயலாய்நின்ற மகனைக்கண்டான், வான்மீன்பூத்ததுபோல மணியின்சாயலாய்நின்ற வவன்றேவியையுங்கண்டான், குவித்துவைத்த திரவியங்களையும் பெருமணிகள்வைத்த பலபேழைகளையுங்கண்டான், தனக்கு வந்த யானை குதிரை முதலியவையுங் கண்டான், இவையெல்லாவற்றையுந் தன்னிருகண் களிகூர்ந்து குளிரும்படி கண்டான் செய்த பெருங்கொடையின் பயனை மிக்கடைந்த தொபீயனென்க. (சு கூ)

நல்வினைவிளைவுகண்ட நகரெலாநயப்பத்தோன்றல்
பல்வினைவழியிலாய பயனெலாம்பணிப்பத்தாதை
வில்வினைவளைக்கைப்பற்றி வேறிருந்துரைமோகாளாய்
வல்வினையுணர்விற்றேழன் வழங்குகைம்மாறேதென்றான்.

உரை.—நல்வினைதந்த விளைவுகண்ட நீணிவைமாபுரமெல்லா மகிழாநிற்பத் தயோதரன் றான்போனவிடத்து நடந்தயாவையுந் தகப்பனுக்குரைப்ப வவனுமகிழ்ந்து விளங்கியகடகமணிந்த மகன்கையைப்பற்றி யப்பாற்போய்த் தனித்திருந்து மகனே யித்தன்மைத் தரியவல்லமையிற்றெளிந்துதவினதோழனுக் கென்னகைம்மாறு கொடுத்தல்வேண்டுமென்று சொல்லென்றான்றுதையென்க. (எய)

கொடியவோர்வகுவிகொன்றான் கொள்கடன்கொண்டான்
கடியவோர்கவிநல்லாளைக்கடியொடுசேர்த்தான்செல்வம்[பேய்கள்
பொடியவோரளவற்றுய்த்தான் புலஉபுனக்கிருகண்டந்தான்
படியவோர்கைம்மாறேசிர் பாதியிட்டிறைஞ்சவென்றான்.

உரை.—அதற்குத் தயோதரன் என்னைக்கொல்லவந்தகொடியமீனை யவனேகொன்றான், வரவேண்டினகடனை யவனேநமக்குவாங்கிக்கொண்டான், என்மாமன்மனையிலிருந்தபேய்களையோட்டி யிந்நல்லாளையெனக்கு மணத்தோடவனேசேர்த்தினன், அளவொன்றின்றிச் செல்வங்களை வீட்டிலேமுளைக்கவவனேசெய்தான், வருந்தாநின்றவுனக்கிருகண்ணை யவனேதந்தான், இவையெல்லாவற்றையுஞ் செய்தபின் பவற்குரிய வோர் கைம்மாறுண்டோ? ஆகிலும்வந்ததெல்லாவற்றையும்பகுந்து பாதியையவற்குத்தந்து போதாதென் றவனை வணங்குவோமென்றான் மகனென்க. (எக)

கோதைவாய்விரைசெய்மார்பன் கூய்மினென்றவனும்வந்தா
றுதைவாயமிர்தமூறத் தன்கையான்முன்கைபற்றிக் [ன்
காதைவாய்மடங்கச்செய்தாய் கடிப்புகழிங்கண்வித்தி
மேதைவாய்ப்பெருஞ்சீர்வான்மேல் விளைத்திமற்றறியநானே.

உரை.—மகன்சொன்னதைக்கேட் டுடன்பட்டுத் தொபீயன் வாசமாலையணிந்த மார்பனாகிய வசரீயனையழைக்கச்சொல்லி யவனும்வந்தான், வந்தவளவி லவன்முன்கையைத்தன்கையாற் றொபீயன்பிடித்துச்சொன்னான்: பேசவகையின்றி வாயையடங்கச்செய்தாய், இப்பூவுலகில்மிக்க புகழை யுனக்குவிளைத்துப் பொலிந்தவுணர்வோ டுனக்கு வான்மேற்பெருஞ்செல்வம்விளைவித்தாய், இதொழிய நா னிந்நன்றியறியத்தகுவனோ வில்லையென்றானென்க. (எஉ)

அடிப்பணிசெய்கநாமே யரும்பொருளோடுமுய்த்த
கடிப்பணிபகுந்தோர்பாகங் கைக்கொள்கவென்னப்போற்றிக்
கொடிப்பணியுலவுமார்பன் குளிர்ப்பவோர்முறுவல்காட்டித்
துடிப்பணிமொழியாற்சொன்னான் சுருதிநூலமிர்தவாயான்.

உரை.—நாமுனக்கடிமையாகி யுன்னடியூழியத்தைச்செய்வதுமுறையே, மீளவுங் கொண்டுவந்த திரவியங்களையு மணிகள்வைத்த பேழைகளையும்பகுந் தவற்று ளொருபாதியைக் கைக்கொள்வாயாகவென்று வணங்கினான். அணிந்தமணிவடங்கள் கொடியாய்ப்படர்ந்து தூங்குமார்பனசரீய னவர்மனங்குளிரும்படி தாளொருபுன்னகையைக்காட்டி முரசொத்தவொலியோடு வேதநூலமிர்தமாகவூறுகின்ற வாயானாகிச் சொன்னானென்க. (எங)

உருக்கொடுதோன்றிநானே யுருவிலாவானோனின்பப்
பெருக்கொடுதேவபாதம் பெற்றவிரபயேலென்பேன்
மருக்கொடுமலர்ந்தபூப்போல் வளரருட்கொடையின்பாலாற்
றிருக்கொடுபுகழ்நீயெய்தச் செலுத்தினேனென்னைநாதன்.

உரை.—அசரீய னெங்ஙன மறுமொழிசொன்னானென்னில், உருவோடிங்கே யுங்களுக்குத்தோன்றினு முருவில்லாதவானவனானே, இன்பப்பெருக்கத்தோ டாண்டவன்றிருப்பாதத்தையடைந்த இரபயேலென்னப்படுவேன், மதுவைப்பொழிந்து விரிந்தவாசமலரைப்போல வருளோடுமலர்ந்தமுகத்து நீதந்த கொடையின்பயனாக விப்பொழுதுசெல்வத்தையும் புகழையுமடையும்படிக் கென்னையுங்களண்டைக் காண்டவனனுப்பினா னென்றானென்க. (எச)

இரவலர்தங்கைவேலி யிடத்தரும்பொருளைவித்திப்
புரவலர்புகழும்பொய்யாப் பொலிவொடுவிளைத்திவாழ்வும்
பரவலர்மலர்ந்தசோலை படர்நிழன்மங்காயாண்டுங் [சா.
கரவலர்முகைத்தில்லோர்தங் கைக்கொளுங்கொடைவித்தெஞ்

உரை.—இரப்போரதுகையாகியவயலிடத்தே மிக்கபொருளைநீ முன்விதைத்தமையா லின்றுகொடுப்போர்க்குரியபுகழையும் பொய்யாதமுறையி னுயர்ந்தவாழ்வுகளையு மதின்விளைவாகக்கொண்டாயே, அங்ஙனம் பரவியமலரைப்பூத்த சோலையின்றன்மையாய்க் குறையா தெவர்க்கும் படர்ந்தநிழலைச்செய் தெங்குந் தன்கைமலர்ந்தீந்தகாலத் திரப்போர் கைக்கொண்டபொருளாகிய வித்துத்தா னெக்காலத்துங்கெடாது விளையுமென்றானென்க. (எரு)

பொன்னொளிசுடரச்செய்தீப் புரையறத்துயர்ந்தாயென்ன
வுன்னொளிசுடரத்துன்பத் துளைதியேதுன்பந்தாங்கி

மன்னொளிசுடரநெஞ்சின் மயக்கிலாப்பொலிந்தாயென்னப்
பின்னொளிசுடரவிச்சீர் பெற்றியேகொடையின்மிக்கோய்.

உரை.—பொன்மிகச்சுடரும்படி யதைச்சுடுந்தீப்போல நீயும்பொ ன்னொப்ப நல்லறங்களாலுயர்ந்தாயென்று மிகவுஞ்சுடரும்படி சிறிதுநா ட்டுன்பத்தையடைந்துவருந்தாநின்றாயே, வந்ததுன்பத்தைத்தாங்கி நிலை கொண்டதெளிவுமாறாதநெஞ்சிலே மயங்காம லுறுதியாய்நின்றாயென்று பிற்காலத்தும் புகழப்படும்படி யிப்பொழுதிச்செல்வங்களையடைந்தாயே கொடையின்மிக்கோயென்றானென்க. (எசு)

ஓர்திறத்தின்பந்துன்ப மொருகையாற்பகுத்தநாதன்
பேர்திறத்திணங்கிவாழ்த்திப் பெறும்வினைகளைகவென்னக்
கார்திறத்தொளிறுமின்போற் கதிரெறித்தொளிப்பவானோன்
சீர்திறத்தருளின்மிக்கோர் திருவுளமிறைஞ்சிவீழ்ந்தார்.

உரை.—ஒருதன்மையா லொருகையா லின்பத்தையுந்துன்பத்தை யும் பகுத்துத்தருமாண்டவனுள வல்லமைக்குக் கீழ்ப்படிந் தவனைவாழ் த்திவருந்துயர்நீங்கக்கடவதென்று மேகத்தின்முகத்து விளங்கத்தோன் றிமறையு மின்னலைப்போலவவ்வானவன் கதிரைவீசிமறைந்துபோனான். அப்பொழுதடைந்த செல்வத்திற்களவாக வருள்மிக்குடையதாதையு மக னுந்தரையில்விழுந்து தேவதிருவுளத்தை வணங்காநின்றாரென்க. (எஎ)

மிடிமுகத்தெஞ்சாச்செல்வம் விளைமுகத்தோங்காநீரார்
படிகமுத்திணையாவன்பிற் படுங்குறையெவர்க்குநீக்கிக்
கடிகமுத்தடைந்தவாழ்க்கை கனிபொதுப்பயனென்றாக
விடிமுகத்துறைதிதென்ன விமிழுறப்பகுத்துவாழ்ந்தார்.

உரை.—அங்ஙனந் தாரித்திரம்வந்தவிடத்து மெலியாமனதிற்கலங் காமலு மிக்கசெல்வங்கள் வந்தவிடத்து மகிழ்ந்தாங்காரியாமலு மொருக ண்டசீராய் நின்றதாய்தகப்பன் மகனென்னுமிம்மூவரும் பூவுலகினிசரா தவன்பினோ டனைவருமடைந்ததுன்பங்களைத் துடைத்துத தாமடைந்த செல்வமிகுதி யினிதாயெவர்க்கும் பொதுப்பயனாகப்பகுத்து வெருவவி டித்துப்பெய்யு முகிற்குணநல்லதல்லவென்று தாம்வெறுப்பின்றி மகி ழ்ந்து நிறைந்த கொடையைப்பொழிந்து தாமுநெடுநாள்வாழாநின்றாரெ ன்க. (எஅ)

கொடைதரும்பயனேயிஃதேதற்குளித்தகாற்கெடுமென்றிந்து
மிடைதரும்பொருளினுக்க மேவுமினென்றான்சூசை
கடைதருமளவற்றன்னார் களிப்புறவிரப்போர்வாழ்க
மடைதருநிறைவிற்றானம் வழங்குநல்லுணர்விற்றேர்ந்தார்.

உரை.—அங்ஙன மிப்பூவுலகிடத்துங் கொடைதரும்பயனித்தன் மைத்தாகையி லொளித்துவைத்தகாலத்துக் கெடும்பொருளிதுவென்றறி ந்து திரளாயிரப்போர்க்கீகையால் வருமப்பொருளின் வளர்ச்சியை மேவக் கடவீரென்றான் சூதை. இவையெலாங் கேட்டயாவரு மளவொன்றின்றி மகிழாநிற்க வினிமே லிரப்போர்வாழும்படி மடைதிறந்தாற்போல நிறை ந்ததானம்வழங்குவதற்குத் தெளிந்தானென்க. (எகூ)

வேறு.

கோலமிட்டவங்கக்குடமொத்தவண்
சூலமக்கணிகொக்கணிதொக்கணி
சாலமிக்கதவத்துருத்தாங்கிநற்
சீலமற்றசிவாசிவன்செப்பினான்.

உரை.—சூழக்கேட்டிருந்தவரு ளங்கப்பானைக்குக் கோலமிட்டது போலக் கையிற்சூலமு மார்பிலக்குமணிகளுந் தலையிற்கொக்கிறகுகளு மி வையெலாமணியாநின்று மிக்கதவத்தின்வடிவாய்ப் புறத்துத்தோன்றி யுளத்து நல்லொழுக்கமில்லாத சிவாசிவனென்னு மொருவன்சொன்னா னென்க. (அ௰)

அற்றவல்லியறாதுறுநூலெனப்
பெற்றவிப்பிறப்பிற்கொடையெப்பிறப்
புற்றதென்னினும்புக்கொழியாதுயிர்
பற்றவந்துபயன்றருமேயென்றான்.

உரை.—சூதைசொன்னதற்கொப்பச் சிவாசிவன்றானுஞ்சொன்னாற் போல அப்படிதானல்லோ வல்லிப்பூவறுத்தவிடத்து மதினூலறாது து டருமாறுபோல வொருவனிப்பிறப்பிலேசெய்ததானமே யவனெப்பிறப் பிற்பிறந்தாலு மவனுயிர்புகுந்தவுடலுள் ளதுவுங்கூடப்புகுந் தெக்காலத் துமொழியாமற்றுடர்ந்துவந்து பயன்றருமென்றானென்க. (அக)

பேதைவாய்மொழிகேட்டுளிபேரருட்
கோதைவாய்மொழிமாதவன்கூறினான்
காதைவாய்மொழிகண்ணியுளங்கெட
மேதைவாய்மொழிவேதமதென்பவோ.

உரை.—அறியாமற்சொன்னதைக்கேட்டு மாதவன் சூதை யருளினா ன்மலர்ந்தமொழியோடு சொன்னான்: வீண்கதைகளைநினைத் துயிர்கெடும் படி யவற்றை வேதமாகச்சொல்வாயோவென்றானென்க (அஉ)

பிறப்பதும்பிறந்தாரெவரும்பினை
ரிறப்பதும்பொதுவன்றியிறந்தபின்
புறப்படும்புரம்புக்குமுனுயவை
மறப்பதுந்தவிர்ந்தார்வகுத்தாரென்ருன்.

உரை.—பிறத்தலும் பிறந்தயாவருமிறத்தலு மெவர்க்கும்பொதுவா மொழிய வொருவனிறந்தபின்ன ரவனுயிர் மறுவுடலுட்புகுந்து முற்பிறப்பிற் றனக்காயவைமறவாம லிந்நாள்வரைக்குஞ் சொன்னவனொருவனுண்டோ வில்லையேயென்ருன்குசை. (ஆகையால் முற்பிறப்புண்டென்பதற்குக் காரணமில்லையென்ருயிற்றென்க.) (அங)

முன்பிறந்தனர்முற்றிறந்தாரெனிற்
பின்பிறந்திலர்முன்பெறுந்தீவினை
யென்பிறந்தபினெவ்வழிவீயுமென்
றன்பிறந்தசினத்தவன்கூறினுன்.

உரை.—அதற்குச் சிவாசிவன் பிறந்தயாவரு மீளவும்பிறவாதபடி முழுதுமிறப்பாராகிற்ருமுன்கொண்டதீவினையவரிறந்தபின்ன ரெங்ஙனமொழியுமென் றன்பில்லாதசினத்தோடு சொன்னுனென்க. (அச)

மருள்விளைத்தவழுக்குரை கேட்டலுந்
தெருள்விளைத்ததிருவிளக்காயினு
னருள்விளைத்ததனன்பொடு நான்மறைப்
பொருள்விளைத்தபயன்புகன ருனரா.

உரை.—சிவாசிவன்சொன்ன மயக்கத்தோடுகூடிய பொய்யுரைகேட்டுத் தெளிந்ததிருவிளக்காகியகுசை தயையோடுவளர்ந்த தன்னன்போடு வேதநூற்பொருளின் பயன்களைச் சொல்லத்துடங்கினுனென்க. (அரு)

வினைமுதிர்ந்துவிளிந்தனராவிபோய்
முனைமுதிர்ந்தவழன்முதிர்பூதியிற்
கனை முதிர்ந்தபணிப்பொடெக்காலமும்
புனைமுதிர்ந்தசிறைபுதைந்தோவுமால்.

உரை.—சிவாசிவன் வினவினதற்குப் பிறந்துசெய்த விருவினைக்கிறந்தபின் வரும்பயனைச் குசைசொல்லத்துடங்கினுன், ஆகையால் முதிர்ந்தபெருந்தீவினையோ டிறந்தவருயிர்போய்முதிர்சினத்தழன்றதீநிறைநரகில்விழுந்து மிகவுமலறியநடுக்கத்தோடெக்காலமு நீங்காதவிலங்கோடு தீச்சிறையிற்புதைபட் டோயாமல் வருந்துவதாமென்க. (அசு)

செய்தநற்றவவாட்கொடுதீவினை
கொய்தபின்னிறந்தாவிகுளிர்த்தருள்
பெய்தநெஞ்சுபெயர்கிலபேரின்ப
மெய்தவாண்டகைகண்டென்றும்வாழுமால்.

உரை.—செய்தநற்றவமே வாளாகக்கொண்டு தீவினையாவையுமறுத்தபின்ன ரிறந்தவருயிரோவென்னின் மகிழ்ச்சியாற்குளிரும்படி யோயாமற்பொழிந்த வருளாகியமழையை நெஞ்சினுட்கொண்டு முகமுகமாய்க் கடவுளைத்தெரிசித்தெக்காலத்தும் பெயராதபேரின்பத்துடனே வாழாநிற்குமென்க. (அஎ)

இருவகைப்படுமிவ்வுயிர்விட்டிடை
வருவகைப்படுமற்றுயிர்தன்வினை
யொருவகைப்படுமொப்பனைத்தீயுல
கருவகைப்படுமல்லலில்வீயுமால்.

உரை.—சொன்னமுற்றுந்தீயோரு முற்றுநல்லோருமன்றி யவ்விருவகைநடுவேநிற்கு முயிரோவென்னி லரியதோர்முறையி னுயிர்களையொப்பரவாக்கி விளக்குந் தீயுளவோரிடத்துப்போ யங்கேவெந்துவருந்தித் தன் றீவினையொழியுமட்டுங்கிடக்குமாமென்க. (ஒப்பனைத்தீயுலகெனினு முத்தரிக்குமிடமெனினுமொக்கும்.) (அஅ)

கோதுகொண்ணிதிபொன்செயுங்கொல்லரோ
யூதுகொந்தழலொப்பனைசெய்தெனத்
தீதுகொள்ளுயிர்தீதளவன்னதீப்
போதுமட்டும்பொருந்தவருத்துமால்.

உரை.—கலப்புளபொன் றங்கமாம்படிபுடஞ்செய்து தட்டாரூதி யுலையில்வளர்த்ததீயே யதனையொப்பரவாக்குமாறுபோல வற்பத்தீவினையோ டிறந்தவருயிருடைய தீதினளவாகச் சொன்னநெருப்பே யொவ்வோருயிருக்குப் பொருந்தினநேரமு மட்டுந் தப்பாமலுயிர்களைவருத்துமென்க. (ஆகையாலவனவன் றன்வினைவேற்றுமைபற்றி யங்கேவேகுநேரமும் வேகுமகோரமும் வேறுமென்க.) (அகூ)

பொன்விளக்கியபோதிலக்கொல்லரோ
மின்விளக்கியமென்னகைசெய்தென
வின்விளக்கியவவ்வுயிரெம்பிரான்
மன்விளக்கியமார்பணியாகுமால்.

உரை.—பொன்செயுங்கொல்லர் நெருப்பிற் பொன்னைவிளக்கினபின் பதனைக்கொண் டரசர்மார்பிற்குரிய நுண்ணியநகைகளைச்செய்வது

போல வங்ஙனஞ்சொன்ன வொப்பனைத்தீயாற் றீதுநீங்கிவிளக்கினவுயிர்களு மவ்விடம்விட்டுவொன்கதியிற்சென்று மாறுவொளியோடு கடவுளணிந்தமணிநகைத்தன்மையா யெக்காலத்தும்வாழ்வனவென்க. (கூய)

சொன்னமுற்கதிகள்கடைந்தோன்றிலா
வின்னபிற்கதியீறுளதாயிறந்
தன்னதீபுறையவ்வுயிர்க்கீங்குநம்
பன்னலாட்சியிறபாசறைகுன்றுமல்.

உரை.—முன்சொன்னநரகமுமோட்சமுமென்னு மிரண்டு கதிகளுக்கொருமுடிவில்லை, பின்சொன்னவொப்பனைத் தீயுலகாகியகதிக்குமுடிவுண்டாகி யிறந்தபின்னங்கேவெந்துவருந்திக்கிடக்கு முயிர்களுக்குவேண்டி நாமிங்கேசெய்யுந் திவசமுதற் பலதருமங்களா லவ்வுயிர்களுக்குவேதனையு நாளுங்குறைந்து பரமகதியை யடைவனவென்க. (கூக)

அரியவேதவெட்டெட்டுமெண்ணாகமத்
துரியவிவ்வழியொன்றலதில்லையாற்
பிரியமாண்டுயிர்பினைபுபிறத்தலே
கரியகங்குல்களுவெனவோதினன்.

உரை.—வேதத்துள்ள வெழுபத்திரண்டாகமத்துள்ளே யிறந்தவருயிரொலாஞ் சொன்னமூன்றுவழியிலொன்றேயடையுமொழிய வேறேவழியில்லை, ஆகையாலிறந்துடலைப்பிரிந்தவுயிர் மறுவுடலிற்புகுந்துபிறக்குமென்பது தூங்கினரிரவிற்கண்ட கனவென்றுலொக்குமென்று சூசைசொன்னனென்க. (எழுபத்திரண்டாகமங்களாவன: சனிப்பாகமமுதல்-மோயிசனாகமங்கள்-ரு; சோசுவனாகமம்-க; நீதியராகமம்-க; இரூத்தாகமம்-க; அரசராகமங்கள்-ச; நாளாகமங்கள்-உ; எஸ்திராகமங்கள்-உ; தொபீயனாகமம்-க; சுதீத்தாகமம்-க; எஸ்தேராகமம்-க; சோபாகமம்-க; கீதவாகமம்-க; சாதுரியாகமமுதல்-சாலுமொனாகமங்கள்-ங; ஞானவாகமம்-க; சமுதீதாகமம்-க; புரோகிதராகமங்கள்-யஎ; மக்கபெயராகமங்கள்-உ; சுவிசேடாகமங்கள்-ச; அறவோர்முயலாகமம்-க; பத்திராகமங்கள்-உக; காணற்புதாகமம்-க-என்னுமிவை வேதத்துள்ளவாகமங்க ளெழுபத்திரண்டென்க.) (கூஉ)

வேறு.

கூறியவிங்கிலையுளதேற்குன்றுடலுமுடல்வனப்புங் குறையும் வாழ்வு
மாறியவிங்கிலையுலகில்வழங்கியகானீதியிதோ வழூவோகூறாய்
தேறியவிங்கிலமிக்கோயென்றுசிவாசிவன்கேட்பத் தெளிந்தவார்வத் [தான்மீண்டே.
தூறியவின்னிலைமதுச்சொற் பூங்கொடியோனுரிமறைநூலுறைத்

உரை.—சொன்னதைக்கேட்டுச் சிவாசிவன்மறுமொழிசொன்னான்: நீயுரைத்ததன்மை நல்லதாயினு மத்தன்மையுளதெனிற் சிலருடற்குறையோடு சிலர்குறையில்லாவழகிய வடிவோடுபிறப்பதுஞ் சிலர் குறைபாட்டோடுவருந்தவுஞ் சிலர் செல்வத்தோடுவாழவும் பூவுலகிடத்து மாறாது நடக்குமுறையாகையின் முற்பிறப்பிற்செய்தவினையால் வாராதாயினது நீதியோ கேடோ விந்நூலிற்றேறியவுணர்வினோய் நீயேசொல்லென் றவண்கேட்பத் தெளிந்தவன்பின்வாயூறியவின்ப மதுச்சொல்லுடைய பூங்கொடியோன்சூசை மீளவும் வேதநூலுரைத்தானென்க. (௩௩)

ஆதியிலாவீறுமிலாவிணையின்றியென்றுமுளோனமலனன்
பேதியிலாவானவருமெம்முயிரும்படைப்புண்டபின்னீறில்லா[றே
வோதியிலாமற்றுயிர்கள்முதலீறுள்ளனவென்ன வுரிநூலீதாய்
நீதியிலாநவையுறுமுன்முதற்படைப்பெம்முயிர்கொண்ட நிலைமை
யென்றே.

உரை.—நிகரா முறையோடு துடக்கமு முடிவுமின்றி யெக்காலத்துமுள்ளோன் கடவுளொன்றேயென்றும் வேற்றுமையின்றி வானவருமெம்முயிரும் படைப்புண்டு துடக்கமுண்டாயினு மெக்காலத்து முடிவில்லையென்று மேலறிவில்லாத மற்றுயிர்கள்யாவிற்குந் துடக்கமு முடிவுமுண்டென்றும் வேதத்துரியநூலாகி நீதிதப்பிவரும் பாவுங்களைச்செய்யுமுன்னே முந்திப் படைப்புண்டபோது மனிதருயிர்கள் முதலுடலிற்புகுந்திருந்த தன்மையென்றே வென்றானென்க. (௩௪)

பார்முகத்துமுதலுடல்புக்கெம்முயிர்கடோன்றியகாற் பரிவ
ற்றெல்லாச் [னிற்
சீர்முகத்துவாழரசர்யாவருங்கொல்பன்முகத்துச் சென்றானோன்
பேர்முகத்துவயத்திறையோனீதியதோநீதியதேற்பிறழாநீதி[றான்
யோர்முகத்துமுன்வினைகளின்றியின்றுமிவ்விகிர்த முளதாமென்

உரை.—அங்ஙனம் படைப்புண்ட மனிதருயிர்கள் முதலுடலிற்புகுந்து பூவுலகின் முந்தித்தோன்றினபொழுதே மனிதரெல்லாருமெல்லாச்செல்வங்களையுடையராகித் துன்பமின்றி யிராசாக்களாகி வாழாநின்றாரோவில்லையே, அங்ஙன நானாவிதமாய்வந்துதோன்றினாராகி லதுவளவிறந்ததிறத்துநாத னீதியோ வதுவேநீதியென்றா லிக்காலத்தும் பூவுலகின்மனிதரிடத்துத்தோன்றிய வேற்றுமை முற்பிறப்பின்வினையின்றிப் பிறழாதநீதியாமென்றான் சூசையென்க. (௩௫)

முற்பிறப்பின்விடங்கமுறத்தலைவிதிகாரணமென்றான் முன்
பானீதி [னச்
தற்பிறப்பினன்புயர்ந்தோன் வேறுபடவிதியெழுதுந்தயவேதென்

சொற்பிறப்பினடங்காதான்றிருவுளமேயெனவன்னான் சூசைமீண்டே
பிற்பிறப்பின்வீற்றியற்றுந்திருவுளமுந்தானென்றாற் பிழையோவென்றான்.

உரை.—அதற்குச்சிவாசிவன் எம்முதற்பிறப்பிற் றோன்றியவேற்றுமைக் கவனவற்காண்டவன்றலையிலெழுதியவிதியின்வேற்றுமை காரணமாயிற்றென்றான், அதற்குச்சூசை நீதியின்றன்மையா லன்புமுடையகடவு ளொருவனீசனாகவு மொருவனரசனாகவும் வேறுபட வவனவற்குத் தலைவிதியெழுதினது நயையோவென்றான், மறுத்துச் சிவாசிவன் சொல்லிலடங்காத கடவுளின்றிருவுளமே அத்தலைவிதிவேற்றுமைக்குக் காரணமென்றான். மீளவுஞ்சூசை அத்திருவுளமுந்தானே யிக்காலத்துத்தோன்றிய வேற்றுமைக்குக்காரணமென்றா லிதுகுறையென்பவோ வென்றானென்க. (௬௬)

வைகறையொத்தள்ளிருளுமொளியுமிலசிவாசிவனும் மயங்கிநிற்ப
மொய்கறையற்றுணர்கவெனமுந்நீர்சூழ்பூதலத்தின் முயலின்மிக்கோன்
செய்கறையற்றுயர்நீதித்திறங்காட்டிநெடிதுண்ட தெளியாமையல்
பெய்கறையற்றொளிமொய்ப்பப்பெருஞ்சுருதிவிளக்கேந்திப் பெரியோன்சொன்னான்.

உரை.—சூசைசொன்னதற்குத் தப்பும்வழிகாணாமல் விடியற்காலம்வருகையி லடர்ந்தவிருளுந் தெளிந்தவொளியுமில்லாததுபோலச் சிவாசிவனு முற்றுந்தெளியாமன்மயங்கி யுட்டளம்பாநிற்பப் பெரியோனாகியசூசை யவனைநோக்கி மனதிற்றிரண்டமாசறும்படிகேளென்று கடல்சூழ்ந்தபூவுலகின்முயற்சியின்மிக்கோனாகியகடவுள் குறையின்றிநடத்திய நீதியின்றிறத்தைக் காட்டினபின்பு சிவாசிவன் பிறந்தநாடெடங்கி யுட்கொண்டமயக்கமாகையிற் றெளியாமன் மனதிற்பொழிந்த விருளற்றொழிய வேதமாகியபெரும்விளக்கேந்தி யுளத்தொளிமொய்ப்ப மீளவுஞ்சொன்னானென்க. (௬௭)

தெருட்செல்வமிக்கிறையோன் முட்டிலத்தும்பெய்முகிற்போற் சிந்திப்பெய்த
பொருட்செல்வம்வறிதென்னப்பூரியர்க்குஞ்சால்பிறைப்பான்பொருவாமாட்சி
யருட்செல்வநசைக்களவாயாவருங்கைக்கொண்டோங்க வயமேதந்தான்
மருட்செல்வமற்றவையுமாகியதுவறப்பயனோ மதியின்மிக்கோய்.

உரை.—பூவுலகிற்செல்வரும் வறியருங்கலந்துநிற்பதுகண்டல்லோ வந்தமயக்கமிது விதைத்தீர்ப்பக்கேள், மிக்கதெளிந்த ஞானத்துயர்ந்தகடவுள் முள்ளுள காட்டிடத்தும் பெய்தமழையைப்போலத் தானுஞ்சிந்

தியெறிந்த பொருளின்செல்வம் வீண்செல்வமென்று பாவிகளிடத்துந்தி ரளாயிறைப்பான், நிகராதமாட்சியிற்சிறந்த வருளின்செல்வமோவெனி லவனவன்றன்னுரைசைக்களவாக வதைக்கைக்கொண்டியெரும்படி யெவர்க் கும் வல்லமையைத்தந்தான், ஆகையின் மற்றதெல்லாமயக்குவிக்குஞ்செ ல்வமாகக்கொள்ள மதியின்மிக்கவனுகியநீ யவைமுன்செய்த வறத்தின்ப யனுகவருமென்று சொல்வாயோவென்றானென்க. (கூஅ)

சலத்தெல்லாமோர்நிலையோ தருக்கெல்லாமோர்கனியோ தரணியெங்கு [பல்லாய்க்
நிலத்தெல்லாமோர்விளைவோநமக்கெல்லாமோர்முகமோ நிலையும்
குலத்தெல்லாம்பொதுகின்றுகுன்றாச்சீரறமொன்றே குறையொ ன்றின்றிப் [க்கார்.
புலத்தெல்லாமாகுமெனிற்புறவிகிர்தமொன்றெண்ணார் புலமைமி

உரை.—பெய்தமழைநீரெல்லா மொருவகைநிலத்துச்சேருவதோ? மரத்திற்கெல்லா மொருவகைக் கனியோ? நிலத்திற்கெல்லா மொருவ கைவிளைவோ? நமக்கெலாமொருவகைமுகமோ? இவற்றோடு மற்றதெல் லா மழகினைப்பற்றி வேறுபடத்தோன்றினதுபோல மனிதருந் தம்முள் வேறுபடு நிலையுடையராகி யெல்லாநிலைக்கு மெல்லாக்குலத்திற்கு மெலி யாதசெல்வமாக நல்லறமொன்றே பொதுவாய்நிற்கும், இது குறையின்றி யெங்குமெவர்க்குமாகுமென்றமையான் மற்றவிகற்பமெல்லாஞ் சற்றுமெ ண்ணு ருணர்வின்மிக்காரொன்றானென்க. (கூகூ)

காறுபடுந்திறத்திவன்கைப்பொருளவற்கே யிவற்கவன்கைக் கருமம்வேண்டி [க்
வேறுபடுமனுக்குலமேயொருப்படுத்துமிருகையா மிடிவாழ்வன்றி
கூறுபடுந்திறத்தென்றும்வாழ்ந்தறவோரழத்தீயோர் குவவிற்கா ண்கி
லீறுபடுநாளில்வருமிருவினைவியாப்பயன்பின் பில்லையென்பார்.

உரை.—மீளவுமொருகண்டசீராயிராமல் வறியருஞ் செல்வருங்கல ந்திருப்பது உலகிற்குநன்மையாம், அதேனென்னி லளவிட்டாற்போலச் செல்வன்கைப்பொருள் வறியற்குவேண்டியிருக்கையி லிவன்செய்யுந் தொழில் செல்வற்குவேண்டியதே, ஆகையால் நன்றாய்ப்பார்க்கில் வறு மையுஞ் செல்வமும் வேறுபடாநிற்கு மனுக்குலத்தை யொருப்படத் த ழுவாநிற்கு மிருகையாமே, ஆகினு மறவோரெல்லாஞ் செல்வருந் தீயோ ரெல்லாம் வறியருமாகாமலேனென்னிற் கூறிட்டுப்பிரித்தாற்போல வு லகி லெப்பொழுது நல்லோர்வாழவுந் தீயோரழவு மனிதர்கண்டா லிது வேபயனெனழிய விறந்தபின்பு தீவினைக்கு நல்வினைக்கும்வரு முடியாதவி ருவகைப்பயனில்லையென்பா ரொன்றானென்க. (ள)

திறந்தகாவாழ்விதுவாய்த்திறம்பாவான்வாழ்வதெனத் தெ
ளியநாமே
பிறந்தகாலுயர்குலமுஞ்சீர்த்திறமுந்தெரிந்திங்கண் பிறப்பாரின்றி
யிறந்தகாலுயர்வான்மேலிணையாவாழ்வுற்றூரு மியல்பொன்றன்
றே [மென்றான்.
மறந்தகாநல்வினைநாஞ்செய்யளவொத்தன்றெவர்க்கும வழங்கு

உரை.—சொன்னதன்மைத் தீவவாழ்வுகள் திறமில்லனவாகி வான்மேல்வரும்வாழ்வுகள்மாத்திரங் குறையாத நன்மையென்று நாந்தெளியும்படி யிப்பூவுலகிற்பிறக்கும்போ துயர்ந்தகுலமு நிறைந்தசெல்வமுந் தமக்குத் தெரிந்துகொண்டு பிறப்பாரில்லாம லிறக்கும்போ தவனவன் வானுலகிலுள்ள நிகராத வாழ்வுகளைத் தான்வேண்டுமளவு மடைந் தங்கேயாளாநிற்குந்தன்மைமாத்திரம் பாவத்தைநீக்கி நல்வினைசெய்தவளவாகவெவர்க்குமாகுமென்றான் சூசையென்க. (௱௧)

வேறு.

இற்றெலாமியம்பியு மிவைசிவாசிவன்
முற்றெலாம்விதிவிதி முயலினுமென
வற்றெலாம்பொறுநுமா னதற்கோர்ஞாபக
முற்றெலாந்தீர்ப்பலென் றுரைத்தெழீயினான்.

உரை.—சூசை யிவையெலாவற்றையுஞ்சொன்னபின்புஞ் சிவாசிவனின்னு மவையெலாமாவதற்குக்காரணம் விதிதானேவிதிதானேயென்று மறுத்துச்சொல்ல வதைப் பொறுக்கமாட்டாத நுமானென்பான் நானொரு ஞாபகச்சூட்சியைக்கொண் டெல்லாவற்றையுந் தீர்த்துப்போடுவெனென்றெழுந்திருந்தானென்க. (௱௨)

பிடித்திழுத்திறுத்திப்பேர் விதியடாவென
வடித்தடித்துதைத்தித விதிபடாவென
விடித்திடித்தழற்கநீ விதியடாவென
வெடித்தவர்நகக்கொடும் விதிவிலக்கினார்.

உரை.—நுமானெழுந்து சிவாசிவனைப்பிடித்திழுத்துக் கீழிறுத்தி மனிதரான் மறுக்கப்படாத விதியுண்டெனறாயே யிதும்பெரியதோர்விதி வினையடாவென்று நன்றாயடித்தடித்துக் காலாலுதைத்துப் பகையிதல்ல விலக்கப்படாதவிதியடாவென்று மீளவுமிடித்திடிப்ப வவன்கூவென்றழ வழாதே நீசொன்ன விதியின்பயனடாவென்று நகைத்துச்சொல்லச் சூழநின்றயாவரும் வெடிப்பச்சிரித்து விலக்கப்படாத வக்கொடியவிதியை விலக்கினாரென்க. (௱௩)

கூன்முகத்தடும்விதிக் கொடுமையீதெனத்
தான்முகத்தொருநகை தருஞ்சிவாசிவ
னூன்முகத்துரைத்தவை நுதலித்தேற்றரும்
பான்முகத்தொருமொழி பகர்வகேளென்ருன்.

உரை.—சிவாசிவனுமெழுந் தொருபுன்னகைகாட்டி யிவ்விதிமிகவு ங்கோணி யென்னைக் கொல்லவிருந்த கொடியவிதியாக்குமென்று பின்பு சூதையைநோக்கிக் கற்ரேர்சொன்னதையாராய்ந் துறுத்தின சந்தேகந் தேறமாட்டாததன்மைத்தின்ன மொருமொழிசொல்வேன், அதைக் கேட்பாயாகவென்ருனென்க. (௩௪)

ஏற்றருமுணர்விஞே யியைந்தநூனலோர்
போற்றருமூழ்வினை யெனப்புகன்றபின்
மாற்றருந்தலைவிதி மறுப்பவோவென்ருன்
றேற்றருமயிர்ப்பற வளனுஞ்செப்பினுன்.

உரை.—புகழின்மேலுயர்ந்த வுணர்வுடையோனே காக்கப்படாத வூழ்வினையுண்டென்று கற்ரேர்சொன்ஞரோ, அதின்பின்பு விலகப்படாததலைவிதியில்லையென்று மறுக்கக்கூடுமோவென்ருன்சிவாசிவன், அதற்குச்சூதை தேருதவவன் சந்தேகமெல்லாந்தீரும்படி மீளவுஞ்சொன்ஞனென்க. (௩௫)

ஊழ்வினையென்னினு முரிமையோர்ந்துழி
மாழ்வினையியற்றநீ வகுத்தவக்கரத்
தாழ்வினையென்பவோ விறைவன்சாற்றிய
கீழ்வினையிலமறை விரும்பிக்கேட்டியால்.

உரை.—சூதை யெங்ஙனஞ்சொன்ஞனென்னில், கற்ரேரூழ்வினையுண்டென்ருலு மதினுரிமையாராய்ந்தபோது வதுமயக்கஞ்செய்யு நீசொன்ன தலையெழுத்தின்வினையென்பவோ வல்ல, ஆண்டவன்றந்த வுயர்ந்த வேதநூற்பொருளை விரும்பிக்கேளென்ருனென்க. (௩௬)

தீட்டியவிதியலாற் செயப்படாச்செயு
கோட்டியவினைவிதிக் கோட்டமாமலால்
வாட்டியமனஞ்செயும் வடுவதோவிவ்வா
றீட்டியவறமற மிரண்டிலாமரோ.

உரை.—எழுதியதலைவிதியுண்டாஞலதனைமறுத்துச்செய்யக்கூடாதொருவன்செய்யுங் கோணியவினையென்னும்பாவ மதுதலைவிதியின்வலைவுங்குற்றமுமாமொழிய மெலிந்தவவன்மனதின்குற்றமல்லவே, இங்ஙன

னேயறவினைசெய்தாலுமது விதியறமொழிய மனத்தறமல்ல வாகையா லறமும்பாவமு மனிதர்க்கில்லையென்னப்படுமேயென்க. (௱௭)

இவ்விதியிலையென வியம்புமூழ்வினை
மெய்வ்விதிமறையினால் விளங்கமாக்களைச்
செவ்விதியிறைவன்முன் சிருட்டித்தாயகா
லுய்வ்விதியிழந்தவர்க் குற்றதோதுவாம்.

உரை.—இத்தலைவிதியில்லாமற் சொன்ன வூழ்வினையாவதென்று மெய்யானவேதநூலால் விளங்கும்படி செவ்வியகுணத்துநாதன் முந்திமனிதனைப்படைத்தகாலத்துப் பிழைக்குந்தன்மையில்லாதபடிக் கம்மனிதர்க்குச் சம்பவித்ததைச்சொல்வேனென்க. (௱௮)

உருமணிக்குன்றனா னொருவனாணலாற்
றிருமணிக்கொடியனா டெரிவையாக்கினோ
னிருமணிபடலையி னிருவர்சேர்த்தலர்
மருமணிச்சோலைகண் வைத்துவாழ்கென்றான்.

உரை.—ஆண்டவ னுலகம்யாவையும் படைத்தநாளி லொளிமணிமலையோடொத்தவொருவ னாணன்றித் திருமணிக்கொடியோடொத்தவொருபெண்ணையுமுண்டாக்கி யிருவரை யிருமணிகளை யொருமாலையாகக் கோத்தாற்போல வொருமணமாகச்சேர்த்தி வாசமணிமலர்பூத்த சிங்காரசோலையிடத்துவைத்து வாழ்வீராகவென்றான் கடவுளென்க. (௱௯)

காதன்மிக்கிமிழெலாங் கலந்தவாழ்க்கையுண்
டாதன்மிக்காண்டகைக் கிறையதாகவே
சாதன்மிக்குறுமெனத் தகைக்கவோர்கனி
நாதன்மிக்குரைத்துனா னனிவிலக்கினான்.

உரை.—ஆசையின்மேலு மச்சோலையிடத்தி லின்பங்கள்யாவுங் கலந்த செல்வங்களுண்டாகித் தம்மைப்படைத்தவாண்டவனுண்டென் றறிந்துவணங்கி யிடுங்குடி[illegible]றையாக வொருகற்பனையிட்டுப் பலமரத்தொரு மரத்தின் கனிகளைத்தடுத் ததனைத்தின்றாற் சாவீரொன்று மிகவுஞ்சொல்லி யதையுண்ணாதபடி விலக்கினானென்க. (௱௰)

புண்டகாவிளிவுறுப் புதல்வரோடுநீர்
மண்டகாநலத்தொடு வாழுவீர்மறுத்
துண்டகாலுவர்ப்புளைப் புலப்புமற்றநோய்
விண்டகாவகன்றுறி விம்முவீரென்றான்.

உரை.—மீளவுஞ் சொன்னபடி நடந்தீராகி னீங்களுமுங்கள் மக்களாகிய மனிதரெல்லாரு நோயின்றிச் சாவின்றிப்பூவுலகுரிமையின் மேலானசெல்வத்தோ டென்றும்வாழுவீராகிலு மென்கற்பனையைமறுத் தக்கனியையுண்டீராகில் வெறுப்பினையுந் துயரையுஞ் சாவினையு மற்றநோயோடடைந்து மலர்ந்தவிச்சோலையையகன்றுபோ யழாநிற்பீரென்றான் கடவுளென்க. (௱௰௧)

மொய்த்ததோர்வானல முரிந்திழந்துளந்
தைத்ததோர்பழிவிடாச் சவமனுக்குலம்
வைத்ததோரளவில வாழுமோவெனப்
பைத்ததோரரவுருப் படவந்தாயதே.

உரை.—வானவனுய்ப் படைப்புண்டபசாசு தன்னுங்காரத்தால் வான்மேன்மொய்த்த நன்மையிழந்து முறிந்து நரகத்தில்விழுந்தமையான் மனதிற் றைத்திருந்த பழியைவிடாம னீசமனுக்குல மளவொன்றின்றி யிங்ஙனம்வாழுமோவென்று மனிதரைக்கெடுக்கப் படம்விரித்தபாம்பினுருவாகவந்தங்கேதோன்றிற்றென்க. (௱௰௨)

பேதையாய்ப்பிரிந்தபெண் பிணங்கண்டிக்கனி
கோதையாயுணுமையென் குணமிதேயென
வாதையாயிறத்தலாய் வரமிலேமென்றான்
றாதையாய்க்கடவுளென் றரிவைசாற்றினுள்.

உரை.—பேதையாகையிற் புருடனீங்கிப்பிரிந்து விலகினமரத்தினருகேநின்றபெண்ணை வந்தபசாசுகண்டு கோதையாய் நீ யிக்கனியையுண்ணுதென்ன? இது மிகநல்லதென்றதற் கவளென்னைப்படைத்த பிதாவெனனுங்கடவு ளிதைத்தின்றாற் றுயருஞ்சாவுமுண்டா யடைந்தவரங்களையிழந்துபோவோமென்று விலக்கினுனென்றாளென்க. (வந்தபே யிக்கனியென்றமையா லப்பெண் விலகினகனிமரத்தருகே நின்றாளென்று குறிப்பாம், ஆகையா லிங்கேபாட்டுள சொற்பொருளன்றி யுதாரவணியா லதின்குறிப்புணர்த்திப் பொருணெறிநிரம்பக்கூட்டிச் சொன்னதென்க.) (௱௰௩)

கழீயினமணிநலாய் கலங்கல்தேன்றுளி
கழீயினவிக்கனி யருந்திற்சாவிலா
தெழீயினவுணர்வுறி யிறைவர்மானுவீர்
குழீயினவரத்தெனக் கூளிகூறிற்றே.

உரை.—அதற்கு வந்தபேய் ஒளிபெறக்கழுவப்பட்ட மணிவடிவுள்ளவளே கலங்கல்வேண்டாம், மதுத்துளியுட்கொண்டவிக்கனியுண்டாற்

சாகாம லுயர்ந்தவுணர்வோடு திரண்டவரங்களையடைந்து தேவரைப்போ
ல நிற்பீரென்றதென்க. (௱௰௪)

கண்வழிபுக்கவாக் கழுமியக்கனி
பண்வழிமொழியினள் பரிந்துண்டாளது
தண்வழியிமிழலாற் சாவிலாதுமற்
றெண்வழியாடவற் குய்த்துண்மோவென்றாள்.

உரை.—வீணைவாய்க்குரனிகர் மொழியின ளதனைக்கேட்டக்கனி
யைப் பார்த்தாள், பார்த்தகண்வழி மனதிற்புகுந்த வாசையான்மயங்கி
யொருகனியைப்பறித்துண்டாள், உண்டகனிகுளிர்ந் தினிமைசெய்த
தொழியச் சாவுவரவில்லையென்று மற்றொருகனியைப்பறித்துத் தன்ன
ழகியபுருடற்குக்கொண்டுபோ யுண்கவென்றாளென்க. (௱௰௫)

கனிமுகங்கண்டுழி வெருவிக்காந்தைதன்
பனிமுகங்கண்டுழிப் பரிவுற்றேங்கினன்
றுனிமுகங்கண்டபேய் துறக்கின்மாதிறீத்
தனிமுகங்காண்டியென் றுளத்திற்சாற்றிற்றே.

உரை.—அவனக்கனியைக் கண்டவளவி லஞ்சாநின்றான், ஆயினுந்
தன்றேவிகுளிர்ந்தமுகத்தைப் பார்த்தவளவின் மறுக்கமாட்டாமன் மன
நொந்தேங்கினன். அவன்மனத்துள்ளகிலேசத்தைப் பசாசறிந்து நீயிக்க
னியை யுண்ணுமன் மறுத்தாயாகி லுன்றேவியிறந்து துணையொன்றின்
றித் தனிமையேநிற்பாயென்று மனதிற்சொல்லிற்றென்க. (௱௰௬)

மண்ணலம்பொறித்ததோர் வதனம்வெஃகியே
யுண்ணலங்கெடவொருங் குலகெலாங்கெடப்
பெண்ணலங்கொடியதோர் பெருநஞ்சாகிமேல்
விண்ணலங்கெடுங்கனி விழுங்கினனென்றான்.

உரை.—அங்ஙன மன்றவன் மண்மேலழகுபெறவெழுதிய வொருமு
கவடிவினைவிரும்பித் தன் மனவல்லமைகெடவு மொருங்குட னுலகெ
லாங்கெடவு மொருபெண்ணழகே கொடியதோர் நஞ்சாகி வான்வீட்டு
நன்மைகள்யாவையுங் கெடுத்தொழிக்கு மக்கனியை மிழுங்கின னென்
றான்குசையென்க. (௱௰௭)

வேறு.

பொன்னார்மணிப்பூண்சாயலிறேம் பூங்கொம்பனையார்திருமு
கத்தின்
முன்னார்நிற்பாரொன்றெவரு மொழிந்துபனிக்குமுளத்தெஞ்ச

வன்றூரன்றக்கனியருந்தி யழிவாரொன்னவருந்திறையோ
னின்றுவுகுமப்பணிசெய்வ தென்னையென்றான் விகரனென்பான்.

உரை.—இவற்றைக் கேட்டயாவரும் பொன்னிறபதித்தமணியாற் செய்தபூணையு மதுவைப்பொழிந்துபூத்தகொம்பினையுமொத்த மாதரின் முகத்துமுன்னே மயங்காமனிற்பவராரொன்று மனதினடுங்கி மெலியாநிற்ப, அவ்விருமுதன்மனிதர் விலகினகனியையுண்டு கெடுவாரொன்றுண்ட வனறிந்தானே யறிந்து மக்கேடுநுழையும்வழியாக வக்கற்பனைசெய்வானேனென்றான் விகரனென்பானென்க. (௱௰அ)

பூண்டாரரசன்வளர்த்தமதுப் பொழிகாயுண்பாரென்றறிந்துந்
தீண்டாதெனலுந்தீண்டினைத் தெண்டித்திடலுங்கொடிதெனவோ
வேண்டாச்சொல்லாய்சொன்மினென விளம்பிநக்கான்சிவாசிவன்றான் [ன்.
றூண்டாவுணர்வின்மறைவாயான் றயவேதளிர்த்துமீண்டுரைத்தா

உரை.—அதற்குச்சிவாசிவன்தானே ஒளிமணிமாலைபூண்டவரசன் றன்கையால்வளர்த்த மரங்காய்த்த மதுவைப்பொழியுங்கனியைப் பறித்துண்பாரென்றறிந்தாலு மவனக்கனியைத் தீண்டவேண்டாவென்பதுந் தீண்டினவரைத் தெண்டிப்பதுங் கொடுமையோசொல்லு பொருந்தாத சொல்லுடையோயென்றுநக்கான். அதின்பின்பு தாண்டாவுணர்வின்மறைவாயான்கூசை மிக்கதயவோடு மீளவுஞ்சொன்னானென்க. (௱௰௯)

மானுவிடமுண்டன்றன்னூர் வான்பேறிழந்தேவரமிழந்தே
தேனூரலர்க்காவிழந்தேதாஞ் சிந்தைபணிப்பநாமுமழ
நானுநஞ்சுநல்குரவு நகவுநோயுங்கொடுங்கூற்றுங்
கானூர்முள்ளுங்கொல்விலங்குங் கடிதிவ்வுலகிற்படர்ந்தனவே.

உரை.—அங்ஙன மவ்விருவ ரன்றுநிகராத நஞ்சினையுண்டவளவில் வான்வீட்டையும்பேறிழந்து வரங்களையிழந்து மதுமலர்ச்சோலையிழந்து தாமனதினடுங்காநிற்ப நாமுமின்றழும்படிக்குப் பலவகைநஞ்சுகளுந் தரித்திரமு நிந்தையு நோய்களுங் கொடியசாவுங் காட்டிலுள்ளமுள்ளுங் கொல்லுமிருகங்களு மிவையெலா முன்னில்லனவாகி யன்று பூவுலகெங்கும் படர்ந்தனவென்க. (௱உ௰)

வாயேயுணுநஞ்சுறுப்பெல்லா மருவிவருத்தும்வண்ணமென
தாயேதாதைகொண்டவினை தனையராநாங்கொண்டழுங்கத் [த்
தீயேவியதீதொடுசெனித்துத் தெளியாவுணர்வின்மனங்கலங்க
நோயேபாலுண்டிடர்கரத்தி னுடங்கவினையின்விளைவுற்றோம்.

உரை.—வாயுண்டநஞ்சு மற்றுறுப்பெல்லாமுலாவி யெல்லாவற்றை யும் வருத்துவதுபோல மனிதர்க்கெல்லா மாதித் தாய்தகப்பனுகிய வவ் விருவ ரன்றுகொண்டதீவினை யவர்க்கு மக்களாகிய நாமெல்லாருங்கொ ண்டு வருந்தும்படி தீயபாவத்தோடுசென்மித் துணர்விற்றெளியாமன் ம னதிற்கலங்கி நோய்களைப் பாலாகவுண்டு துன்பத்தின்கையிலயர்ந்து வி டாதவருத்தத்துடனே யத்தீவினையின்வினை வநுபவியாநின்றேமெ ன்க. (௲உக)

சொன்னகுரவர்காலமெனத் துதிநூலோர்முற்பிறப்பென்று
முன்னமவராலெமக்குற்ற முதியவினையூழ்வினையென்று [ர்
ரின்னவினையல்லாதுதலை யெழுத்தும்வேறூழ்வினையுமிலை
யன்னபிறப்பல்லாதிறந்தே யயர்ந்துபிறப்பாரிலையென்றான்.

உரை.—இவையெலாமிங்ஙனேயாகிச் சொன்னவாதித் தாய்தகப் பன் படைப்புண்டகாலமே மனுக்குலத்தின்முதற்பிறப்பாகையி லதனை ப்பற்றிக் கற்றோர்முற்பிறப்பென்றார். மீளவு மவ்விருவரன்றுசெய்தபா வத்தா னமக்கெல்லாம்வந்தவினை பழையவினையாகையி லதனையூழ்வினை யென்றார். இங்ஙனமொழிய வ்வினையன்றித் தலையெழுத்தும் வேறே யூழ்வினையுமில்லை, சொன்னவாதித்தாய்தகப்பன் முதற்பிறப்பன்றி யிற ந்துபிறப்பாரில்லையென்றான்குசையென்க. (௲உஉ)

விரிந்தாய்கதிர்செய்விடியலென விளம்புந்தெளிந்தசிவாசிவ
பரிந்தாயென்னேயுரைவாளாற் பசுமட்பகைவன்கைநாணி [னே
னரிந்தாயுளத்தின்மருளெல்லா மமுதேயுயிரோயூட்டியருட்
புரிந்தாய்புரந்தாய்சுடர்த்தவத்துப் புலமைபுல்லாக்கலைநல்லோய்.

உரை.—இவையாவையுங் கேட்டபின் புதயத்தொளிமுகத்திலங்கு ம்விடியலொப்பச் சிவாசிவனுமுட்டெளிந்துசொல்வான்: ஐயா! நீ யுன் சொல்வாளா லென்றுயர்யாவையு மறுத்தாயே, பானைசெய்யுங்குயவ ன தனைக்கீழேதோன்றாதறுக்குங்கயிறுபோல நீயுந்தோன்றா தடியோடெ ன்மனமயக்கமெல்லாமறுத்தாயே, நீயெனக்கமுதேயூட்டினாய், உயிரோயூ ட்டினாய், தயைபுரிந்திரட்சித்தாயே தவத்தின்விளக்கெறிப்ப நால்வகை ப்புலமை யடையாக் கல்வியுடையோயென்றானென்க. (நால்வகைப்புல மையாவன: கவி, கமகன், வாதி, வாக்கியென்னு மிவையென்க.) (௲உ௩)

கனியேயுண்டுவந்தவினை கண்ணிக்கற்றோரோதியநூ
னனியேயுணராப்பொய்கலந்தே நன்னீர்கடலுட்கலந்ததுபோற்
றனியேதளிர்ப்பத்தலைவிதியுந் துலையாப்பிறப்பும்புக்கனவோ
வினியேவந்தவினைபரியு மியல்பொன்றிலையோகாணென்றான்.

உரை.—அன்று ரன்றுவிலகினகனியையுண்டதனாற் பூவுலகில்வந்த வினையைப்பற்றிக் கற்றோர்சொல்லியெழுதின நூலை நன்றாயுணராததனாற் பொய்யேகலந்து நன்னீர்கெடும்படி கடலுட்கலந்ததுபோல வறியாமையா லெமக்குத்துன்பம்வளரும்படி தலையெழுத்துந் துலையாத பிறப்பின்வகைகளுஞ் சிலருணர்த்தியிப்பொய்வழங்கினதோ வாகிலு மினிய வவினைதீரும்படி வகையில்லையோகாணென்றான் சிவாசிவனென்க. (௱உ௪)

விரைசெய்கொடியோன்விழாவணியின் விரும்பிநோக்கிமீண்டுய்யப்
புரைசெய்வினையெம்மாலாற்றாப் பொதிரன்பாற்றாவருட்கடவுள்
மனைசெய்யுடற்கொண்டவதரித்தெம்வடுத்தீர்த்துயர்வீட்டடைமையுய்ப்பக்
கரைசெய்கடன்மிக்கிடர்கொண்டு காப்பானென்னமறையென்றான்.

உரை.—சிவாசிவன்றெளிந்து சொன்னதைக்கேட்டு வாசமலர்க்கொடியேந்தியசூசை மகிழ்ந்து திருவிழாவணியைப்பார்த்தாற்போல வவனைவிரும்பிநோக்கிச்சொல்வான்: அதின்பின்பு நாம்பிழைக்கும்படி யப்பாவத்தால்வந்தவினை நம்மாற்றீருந்தன்மையல்ல, ஆகிலு மளவிறந்த வன்பிலாற்றாத்தயையுளகடவுள்தானே தாமனையொத்தவுடலெடுத் தவதரித்து மனிதனாகி நம்முடையபாவத்தைநீக்கி நம்மைவான்வீட்டிற்செலுத்தியேற்றும்படி கரைகாணாக்கடலினு மிக்கதுயர்களைத்தானேயடைந்து நம்மை யிரட்சிப்பானெனறு வேதத்திலெழுதப்பட்டதென்றான் சூசையென்க. (௱உ௫)

என்னாட்டெந்நாளெக்குலத்தே விறையோன்பிறப்பானென வன்னா
னென்னாட்டொளிப்பத்திருவுளமென் றறிந்தசூசைமறைநூலோர்
முன்னாட்சொன்னநிலைநோக்கின் முகைத்தவென்னாட்டென்குலத்தே
யின்னாட்கடவுள்மகனாவா னென்பதுரியவியல்பென்றான்.

உரை.—அதனைக்கேட்ட சிவாசிவன் மிக்கவாசையோ டாண்டவனெந்நாட்டி லெந்நாளி லெக்குலத்தின் மனிதனாய்ப்பிறப்பானென்றான், அதற்குச்சூசையவதரித்தநாதனை யப்பொழுதுதான் கையிற்வைத்திருந்தாலும் தானின்னானென்றுகாட்டாம லெசித்துநாட்டிலொளித்திருப்பவவற்குத் திருவுளமென் றறிந்ததனா லவதரித்தநாத னிவனானென்று சொல்லாமல் வேதத்திற்சொன்னதன்மை பார்க்குமிடத்து மலர்ந்தவென்னாட்டி லென்குலத்தி லிக்காலத்தாண்டவன் மனிதனாய்ப்பிறந்தானென்னத்தகு மென்றான் சூசை யென்க. (௱உ௬)

பருதிமுன்னியிரவஃகப் பருவமின்றிவனம்பூப்ப
விருதிநாக்காயோர்நவமீ னிலங்கவிறையோனடிவீழ்ச்சி

கருதியரசர்மூவருறக் காட்சியமுதர்கண்டுவப்பச்
சுருதிநாதன்பிறந்ததெனத் துணிவிற்றெளிந்தார்சிலரென்றான்.

உரை.—ஆண்டவன் மனிதனுய்ப்பிறந்தானென்பதற்குக் காரணஞ் சொல்லிக்காட்டி யிக்காலத்தொருநாள் சூரியனுதயநேரத்துமுந்தி யன்றிராத்திரிகுறையவும் பலமரங்கள் பருவமின்றிப்பூப்பவு நூலையுணக்கு நாக்குப்போல வொருநவமீன் வானத்திற்றோன்றிவிளங்கவும் பிறந்தநாதனைவணங்க மூவரசர்தேடிவரவுஞ் சிலவிடையர் கண்டகாட்சியான் மகிழவு மிவையெல்லாவற்றையு மனதிலெண்ணி வேதநாதன் மனிதனுய்ப் பிறந்தானென்று சிலரேதெளிந்து நிச்சயமாகக்கொண்டாரென்றான்கூசையென்க. (௱உஎ)

கானூர்கொடிமேற்பூவனைய கரத்திற்பொலிந்ததிருமகனு
மானுவுறுதிமனத்துறைப்ப மருடீர்ந்தன்றன்றெளிந்துவப்பத்
தேனூரிந்நாடிறைஞ்சியபொய்த் தேவரொளித்ததிறங்கண்டே
னீனொழுவான்வேந்துதித்தா னென்னவுளத்திற்றேறுகின்றான்.

உரை.—வாசபூங்கொடிமேற் பூத்தமலரொப்ப மலர்க்கொடியோன் கூசை யப்பொழுதுகையிலேந்திய திருக்குமாரனு நிகராதவுறுதிகளைச் சிவாசிவன்மனதி லுறைத்தமையா லவன்மயக்கந்தீர்ந்து முற்றுந்தெளிந்துமகிழாநிற்பச் சிறிதுகாலத்துமுன்னே யிந்நாட்டில் வணங்கப்பட்ட பொய்யானதேவர்களெல்லாமொளித்தகாரணமிப்பொழுதேகண்டேன், ஐயமின்றி மனிதர்வாழும்படி வானுளு மாண்டவன் மனிதனுய்ப்பிறந்தானென்று தானுநிச்சயமாகக்கொண்டுதேறினனென்க. (௱உஅ)

வேறு.

இற்றெலாமியம்பினு னிக்குலாம்பதாகையான்
மற்றெலாமனத்துளாய் வானநாதனேதலா
னுற்றெலாஞ்சிவாசிவ னேங்கியோங்குஞானமுட்
பெற்றெலாம்வெறுத்தனன் பீலிபெற்றபாணியான்.

உரை.—அங்ஙன மிவையெலாந் தேன்மலர்க்கொடியோன் கூசை சொல்ல மற்றயாவையும் வானநாத னவன்மனத்துணர்த்தியமையாற் சிவாசிவனெல்லாவற்றையு முட்கொண்டுணர்வி லுயர்ந் துயர்ந்தஞானமேயடைந்து மயில்விசிறியேந்தியகையினனாகி யெல்லாவற்றையும் வெறுத்தெறிந்தானென்க. (௱உகூ)

கரமணிந்தசூலவேல் காதணிந்தகுண்டல
முரமணிந்தவக்கணி யுள்ளணிந்தமாசொடுஞ்

சிரமணிந்தகொக்கிறை தீதணிந்தகோலமாய்ப்
புரமணிந்தமற்றெலாம் போட்டுதைத்திரட்டினான்.

உரை.—கையிலேந்திய மயிலிறகன்றிச் சூலமுங் காதின்குண்டலமு மார்பினக்குமணிகளுந் தலையிலணிந்த கொக்கிறகுகளு மற்றயாவையுந் தீவினைவிளைவித்தகோலமென்று மனதின்முற்கொண்ட மயக்கத்தோ டெறிந்துகாலாலுதைத்துமுழங்கிச்சொன்னான் சிவாசிவனென்க. (௩௱௰)

உற்றகோலம்வீணடா வொண்டவங்கள்வீணடா
கற்றநூலும்வீணடா கையுதாரம்வீணடா
பெற்றபேறும்வீணடா பேரறங்கள்வீணடா
மற்றயாவும்வீணடா மண்ணைபோற்றலாலடா.

உரை.—நானிந்நாள் மட்டுந் தேவனொன்று பசாசுகளைவணங்காநின் றதனா லணிந்திருந்தகோலமுஞ் செய்ததவங்களும் படித்தநூலு மீந்த கொடையும் பெற்றகீர்த்தியு நடத்தினவறங்களு மற்றதெலாமும் பய னொன்றின்றி வீணாயினவென்றானென்க. (௩௱௧)

ஆதியீறிரண்டிலோ யாசிலோயமைந்தமுப்
போதிலோயுறுப்பிலோய் பொற்பெலாமணிந்துளோய்
கோதிலோயெதிர்ப்பிலோய் கோவணங்குமொன்றுளோய்
நீதியாதிநீரொலா நீர்த்தணிந்தநாதனே.

உரை.—துடக்கமுடிவென் றிரண்டுமின்றி முக்குற்றமின்றி முப் பொழுதின்றி யுறுப்புடலின்றிக் குறையொன்றின்றி யெதிர்நிகரின்றி ய ழகியயாவையுமணிந்தோய் வான்மேல்வணங்கப்படுவோய் நீதிமுத லெ லாநன்மையியல்பாகக்கொண்டநாதனேயென்று சிவாசிவன் மெய்க்கட வுளைவாழ்த்தத்துடங்கினானென்க. (௩௱௨)

இங்குமங்குமெங்குமொன் றென்றுநின்றொருங்குளோய்
தங்குகின்றவென்குறை தாங்கிநீங்கிவீட்ட
வங்கமொன்றியுற்றியே யங்குருதுநானிவண்
பொங்குகின்றவின்பொடுன் பூம்பதங்கள்போற்றினேன்.

உரை.—எவ்விடத்துமொன்று யொவ்வோரிடத்து முழுதாய் நின்ற கடவுளே யடியேன்கொண்டதீவினை நீயேதாங்கியறுத்தொழித் தென்னை வான்வீட்டிற்செலுத்தும்படி யவதரித் துடலோடு மனிதனாய்ப்பிறந்தா யே, நீபிறந்தவிடத்தடியேன் வரமாட்டா திங்கேநின்று மிக்கவின்பத் தோ டுன்பூந்திருவடியைவணங்குகின்றேனென்று விழுந்தானென்க. (௩௱௩)

தீயளித்தகாமுறித் தீதமிழ்ந்திமூழ்கியான்
பேயளித்தமாலிருட் பெற்றமுச்செருக்குறித்
தாயளித்தவன்பினுஞ் சாற்றருந்தயாபரா
நீயளித்தகைக்கொடு நீசரைக்குரங்கினேன்.

உரை.—அழலிற்பொங்கும் காமத்துப் பாவத்தமிழ்ந்தி யுண்முழுகாநின்றவடியேன் பேய்களான்மயங்கி யிருண்டமனதிற் பொங்கியவாங்காரத்துடனே தெளியாமலிரட்சித்ததாயி னன்பின்மேலுஞ் சொல்லிலடங்காத தயாபரனே நீயேதந்தகையாற் றேவனொன்று நீசபேய்களை வணங்கினேனேயென்றழுதானென்க. (௱௩௪)

கோவில்வீற்றிருந்தநீ கோதுகொள்ளெனைக்கொள
மேவிவீற்றிருந்தியான் வீட்டில்வாழமைந்தனுய்ப்
பூவில்வீற்றிருந்திராப் பொங்கரந்தைபூண்டியோ
நாவில்வீற்றிருந்தநூ னுடிவாழ்த்தவன்பிதோ.

உரை.—வானுலகாண்டு வீற்றிருந்தநீயே பாவியென்னைக்கைக்கொள்ளத்தேடிவந்து நான் வான்வீட்டில்வீற்றிருந்து வாழும்படி நீ மனிதனுய்ப் பூவிடத்தாண்டிராமன் மிக்கதுயரைக்கொண்டாயோ? கற்றநூலோரும்வாழ்த்தத்தகு மன்பின்றன்மையிதோவென்றானென்க. (௱௩௫)

ஆசெனும்பெருங்கட லாழ்ந்துநீந்தியேறினேன்
றேசெனும்பெருங்கதிர் செய்தெறித்தசோதியோய்
மாசெனும்பெருங்கறை மாறினுயெனுநினைத்
தாசெனும்பெரும்பெயர் தாங்கிவாழ்த்துவேனென்றான்.

உரை.—நானே பாவமென்னும் பெருங்கடலிலமிழ்ந்தியிருந்தேன், இன்று நீந்திக்கரையேறினேனே. ஒளிப்பெருங்கதிரையெறித் துளத்துவிளங்கியபரஞ்சோதியே, தீவினையாகியமாசெலா மென்னுளத்திற் றுடைத்தாயே. இனியுன்றாசனென்னும் பெருமையிற்சிறந்த பெயரைப் பெற் றேயாம வுன்னை வாழ்த்தாநிற்பே னென்றான் சிவாசிவனென்க. (௱௩௬)

வேறு.

தானுயிர்த்ததவத்தினற்
கானுயிர்த்தகொடிக்கையா
னுனுயிர்த்தவுருப்பிரான்
மானுயிர்த்தருள்வாழ்த்தினன்.

உரை.—செய்ததவத்தான் மலர்க்கொடியடைந்த சுசையிவையெல்லாவற்றையுங்கேட் டிடலோடுகின்ற நாதனுகியதிருக்குமார னவற்குச்செய்த பெருந்தயையை மனதில்வாழ்த்தினுனென்க. (௱௬௭)

தூக்கினுன்விழிதூவுநீர்
நீக்கினுனிறைமார்புற
வீக்கினுன்விளையார்வமாய்
நோக்கினுன்மறைநூலினுன்.

உரை.—அதின்பின் கீழ்விழுந்துகிடந்த சிவாசிவனைக் கையாற்றூக்கிக் கண்ணீரைத்துடைத்து மார்போடிறுகத்தழுவி மிக்கவன்போடுபார்த்தான் வேதநூலோன் சுசையென்க. (௱௬அ)

உருவொளித்துறைநாயகன்
மருவொளித்தமலர்க்கணுற்
றிருவொளித்ததெருட்கொடு
பொருவொளித்தருள்போக்கினுன்.

உரை.—எடுத்தவுடலி லொளித்திருந்த தேவகுழந்தையு மதுவுட்கொண்டதன்மலர்க்கண்ணு லவனைப்பார்த்த நோக்கத்தோடு திருஞானத்தெளிவு நிகராததயையு மவன்மனத்தினுட் போக்கினுனென்க. (௱௬௯)

திறங்கொளீத்தெருடாசனுட்
பிறங்கொளீடுறுபெற்றியாற்
புறங்கொளீப்பொதிர்யாவரு
மறங்கொளீத்தெளிவாயினுர்.

உரை.—அங்ஙனந் திறங்கொண்டுதெளிந்ததாசன் மனதில்விளங்கிய பெருமையடைந்ததன்மையாற் புறத்துச்சூழத்திரண்டுநின்ற மற்றயாவருங்கண்டு நல்லறத்தாசைகொண்டு தாமுந்தெளிந்தாரொன்க. (௱௭௰)

கனைவருங்கனமின்னென
வினைவரும்பொருள்மேவிலார்
புனைவரும்புகழ்வேதநூ
லனைவருந்துதியாடினுர்.

உரை.—இடியோடுதோன்றியொழியு மேகமின்னலைப்போல வினையோடுவந்தொழியு மிப்பொருட்செல்வங்களைவிரும்பாமற் புனைதற்கரிய புகழுளவேதத்தை யனைவருந்துதித்துரைத்தாரொன்க. (௱௭௧)

நஞ்சினோடுறுநல்லமிர்
தெஞ்சிநோயிடமாய்த்தெனத்
துஞ்சினார் துணிவோடுபொய்
விஞ்சிவேதநஞ்சாயதே.

உரை.—நஞ்சோடுகலந்த வமிர்தமேகெட்டு நோய்செய்துயிரைக் கொல்வதுபோல வமிர்தமொப்ப வாண்டவன்றந்தவேதநூலுந் தூங்கிக் கண்டகனவிற் றுணிந்தவர்தன்மையோ டாராயாம லதிலேபலர்கலந்த பொய்களேமிஞ்சிப் பொய்யானவேதமாகி யுயிரைக்கொல்லு நஞ்சாயிற் றென்றுசொன்க. (௱௪௨)

மெய்வகைப்பொருள்வீக்கிய
பொய்வகைப்பொருள்பேர்த்தில
மைவகைப்பொருள்மண்டுள
முய்வகைப்பொருளொன்றிலா.

உரை.—அங்ஙனம் வேதத்தின்மெய்யோடு மனிதர்கலந்தபொய் யைப்பிரியா தெல்லாமொருங்குட னுட்கொண்டதனுன் மனதின்மயக்க மண்டி மனிதருயிர் பிழைக்கும்வழியில்லாயிற்றென்று சொன்க. (௱௪௩)

இருளடர்ந்தவிராவறத்
தெருளடர்ந்தொளிசென்றென
வருளடர்ந்திவனோதியான்
மருளடர்ந்தபொய்மாய்ந்ததே.

உரை.—இருண்டவிரா வற்றொழியும்படி தெளிந்தபருதியொளியு தித்தாற்போலச் சூசைமாமுனிவன் தருட்புரிந்து சொன்னவுணர்ச்சிகளா ன் மயக்குவித்த பொய்யெலாநீங்கியொழிந்தனவென்று சொன்க. (௱௪௪)

வேறு.

பேர்நலமணிக்குன்றுச்சிப் பெருவிளக்கிட்டதேபோற்
சீர்நலம்பொலிமூதூரிற் சிவாசிவன்விளங்கித்தோன்றக்
கூர்நலந்தெளிந்தகாட்சி கொளீச்சிலர்குளிர்ப்பத்தேறி
யார்நலம்புதைத்தமெய்ந்நூ லருச்சனைகொண்டதன்றே.

உரை.—அங்ஙன மழகியபெருமணிமலையி னுச்சியில்வைத்த பெரி தோர்விளக்குப்போலச் செல்வத்துயர்ந்த விரவிமாபுரத்திற் பெயர்பெ ற்ற சிவாசிவன்றிரும்பி மெய்வேதத்தின்முறையில் விளங்கித்தோன்றிய

தனுற் கூர்ந்துதெளிந்தகாட்சியிற் சில ருட்குளிரத்தேறி நன்மைநிறைந்த மெய்யானவேத மன்றே யந்நகரிடத்து வணங்கப்படத்துடங்கிற்றென்க. (௩௪௫)

குவிமதத்தயிர்ப்பிற்கற்றோர் குழாங்குழாநகரத்தெங்குங்
கவிமதத்தெழுந்தவந்நூற் கடக்கிலாதலையவோர்நாள்
சவிமதத்தலர்ந்தசோலைத் தடத்துறும்வளனைக்கண்டு
செவிமதத்தீஞ்சொல்வெஃகிச் செல்கவீங்கடிகளென்றார்.

உரை.—அங்ஙன மவ்வேதம்வழங்கினதினுன் மிக்கவயிர்ப்போடு கற்றோரெல்லாருங் கூட்டங்கூட்டமா யந்நகரெங்குங்கூடிக் கவிஞர்கருத்தைக் கடந்தெழுந்த வவ்வேதநூ லளவறுத் ததனைக்கடக்கமாட்டாது தம்முள் ளலையாநிற்ப வொருநா ளழகுமிக மலர்பூத்தசோலையிடத்துச் சூசைவருகையி லவனைக்கண்டு கேட்டசெவிகளிகூர்வதற்குக் காரணமாகிய வவன்றீஞ்சொலைக்கேட்பவாசையா லெதிராய்ப்போய்ச் சுவாமி யிங்கேயெழுந்தருளவென் றழைத்துக்கொண்டுவந்தாரென்க. (௩௪௬)

நாஞ்செய்தகுறையோபன்னா ளுமிவட்டொழுததேவர்
தாஞ்செய்தகுறையோவிக்கா றளருணர்வெஞ்சவையென்
றாஞ்செய்தமலர்கொய்யிந்நா டகன்றொருங்கொளித்ததென்னோ
தேஞ்செய்தமதுச்சொனல்லோய் செப்புதியென்றார்மாதோ.

உரை.—வந்தசூசையைப்பார்த்துச் சூழநின்ற யாவருஞ்சொல்வார்: நாஞ்செய்த குறையோ நெடுநாளிங்கே நாம்வணங்கின தேவர்செய்தகுறையோ காரணங்காணுதுணர்வினுந்தளர்ந்து மெலியும்படி யிக்காலத்திருந்தாற்போல நீர்மலர்பூத்த விந்நாட்டைவிட்டுத் தேவரெல்லா மொளித்ததேதோ வாசமதுவி னினியசொல்லுடையோய் நீயேசொல்வாயென்று வினுவினுரென்க. (௩௪௭)

உய்வகையுன்றிமற்றோ ருழியடுத்துய்வாரென்று
பொய்வகைமுறுவல்காட்டிப் புகன்றனன்சூசையையம்
மொய்வகையருளிக்கேண்மோ முதிர்தவத்திறைவவென்று
மெய்வகையுணர்வுநாடி வினுதத்தன்சொன்னுன்மீண்டே.

உரை.—அதற்குச்சூசை பொய்ச்சிரிப்புக்காட்டி யுங்கள்தேவ ரிங்கேபிழைப்பின்றி வேறோரிடத்தண்டிப் பிழைக்கப்போனாராக்குமென்றான். மெய்யையுணர்வதற்காசையோடு வினுதத்தன் சுவாமி நமக்குச் சந்தேகந்தோன்றின வகையை மனம்பொருந்திக் கேட்பாயாகவென்று மீளவுஞ்சொன்னுனென்க. (௩௪௮)

எல்லையிற்றுயர்ந்தோர்நாத னிவண்வரமற்றத்தேவ
ரொல்லையிற்றளர்ந்தவண்ணத் தொருங்கொளித்தகலுமென்னத்
தொல்லையிற்பொறித்தவெந்நூல் சொன்னவாறிந்நாளாகி
வல்லையிற்பொதிர்ந்தவையம் வளர்வினையாயிற்றென்றான்.

உரை.—அளவிறந்துயர்ந்த வோர்நாத னிந்நாட்டில்வந்தவளவின் மற்றத்தேவரெல்லாரு முடனே தம்வலிதளர்ந்தாற்போல வொருங்குடனொளித் திந்நாட்டைவிட்டகலுமென்று பூருவத்தெழுதப்பட்ட வெங்கள் நூலிற்சொன்னபடி யிந்நாளிலாயிற்றென்றுகண்டமையான் மிகவுஞ் சந்தேகம்வளர்ந்ததென்றான் விஜதத்தனென்க. (௱சகூ)

விஞ்சியவயத்தொன்றாகி வென்றனகடவுடானோ
வஞ்சியபலரோவேண்டு மறைதியேயென்றான்சூசை
யெஞ்சியவெமக்கேவேண்டு மிருவகையென்னமுன்பான்
றுஞ்சியகனவிற்சூட்சி சூசைகேட்டுரைத்தான்மீண்டே.

உரை.—அங்ஙன மாகையின் மிக்க வயத்துயர்ந் தொன்றாய்நின்று மற்றத்தேவரையோட்டிவென்ற கடவுள்வேணுமோ வஞ்சியோடின பலதேவர் வேணுமோவென்றான் சூசை. மெலிவுளவெங்களுக்கவவொருவனு மிப்பலரும்வேண்டுமென்றான் விஜதத்தன். தூங்கினவன் கனவிற் கண்ட சூட்சியொத்த விம்மொழிகேட்ட சூசை மீளவுஞ்சொன்னானென்க. (௱ருய)

குலநலமெண்ணுவாய்ந்த குணநலமுணராக்காவ
விலநலம்விற்குமாத ரிழிப்படுதினைவீதன்றோ
வலநலம்புணர்மெய்ந்நாதன் மரபுறுதொருவனன்றிப்
பலநலம்பிரிந்ததேவர் பணிதல்பேதமையாமென்றான்.

உரை.—உரிமையைப்பாரா தெல்லாரையும்வேண்டுமென்பது குலமுங்குணமும்பாராம லெவர்க்குந் தம்மழகினைவிற்கு மொருகாவலில்லாத பொதுமகளிர் நீசநினைவி துதானல்லோ, அளவிறந்தவல்லமையுடைய மெய்க்கடவுளுக்குரியவியற்கையையாராயாம லொருவனன்றிப் பலதேவரைவணங்குவதே யறியாதபேதமை யென்றான் சூசையென்க. (௱ருக)

குருசிலர்க்கமைச்சர்வீரர் கொள்கையின்முதல்வற்சூழ்ந்து
வருசிலர்தேவரொன்னில் வழுவதோவென்னவன்னான்
குருசிலர்நாமந்தானுங் கோவுரிப்பணிவுஞ்சூழ்ந்து
வருசிலர்க்கிட்டகாலை வழுவன்றோவென்றான்சூசை.

உரை.—அதற்கு வினாதத்தன் அரசனைச்சூழ்ந்த மந்திரிமாரும் படைவீரரும்போல முதல்வனாய்நிற்குங் கடவுளைச்சூழ்ந்த பலருண்டென்றவரைத் தேவரென்றுவணங்கினாற் குறையேயோவென்றான். அதற்குச் சூசை மந்திரிகளும் வீரர்களுமரசனென்னும்பெயரிட் டரசற்குரியவணக்கமு மவர்க்குச்செய்தாற் குற்றமல்லோவென்றான். (ஆகையான் முதற்கடவுளைச்சூழ்ந்தவருண்டாயினு மவரைத்தேவரென்னவுந் தேவர்க்குரியபூசைசெய்து வணங்கவு மொண்ணாதென்பதாயிற்றென்க.) (௱௫௨)

இரவலர்மாட்சியொப்ப வீடறிவின்மைகாட்டும்
புரவலர்சூழ்ந்தவைவேற் பொருணருமமைச்சர்தாமு
முரவலநாதன்றன்னா லுணரவுஞ்செயவும்வல்லாய்ப்
பரவலனூலும்வேலும் பரிசிலாதிழிவாமென்றான்.

உரை.—ஆயினுங் கடவுளுக்கு மந்திரிகளும் படைத்தலைவருமில்லை அதேனெனில், அரசர்படைவீரரையு மந்திரிகளையும்வைத்திருப்பது பெருமையெனும்பெயர் பெற்றதன்றிப் பலரிடத்திரப்போர் பெருமையதாகி யரசர்தங்கைத்திறத்தின்மையைக்காட்டும்படைகளே, அவரெல்லாவற்றையு முணரா தறிவின்மையைக்காட்டு மந்திரிகளே, அளவிலவல்லமையுள்ளகடவுளோவெனிற் றன்னாலெல்லாவற்றையு மறியவுஞ் செய்யவும் வல்லவனாகையி லவற்கு மற்றொருவனுணர்வும் வேலு முதவியாக வுண்டென்னி லவற்கியலாம விகழ்ச்சியாமேயென்றான்சூசையென்க. (௱௫௩)

அரும்பொருளிருளிற்றேடி யயர்வதென்றேவதன்மை
வரும்பொருளறியாதன்றோ மருண்டசொல்வளர்த்திவேதந்
தரும்பொருளனைத்தும்வாய்ந்த தவவிளக்கெறிப்பக்கண்டோ
யரும்பொருளிறைமைசொல்லா யென்றனன்வசிட்டனென்பான்.

உரை.—இவற்றைக்கேட்டு வசிட்டனென்பான் வினாதத்தனைநோக்கி யிருட்டறையுளரும்பொருளைத்தேடி வருந்துவதென்ன? தேவகுணங்களையறியாமலல்லோ மயங்கினவிச்சொல்லை வளர்த்தாயென்றபின்பு சூசையைப்பார்த்து நீசெய்த மிகுந்ததவமே விளக்காயெறிப்ப வேதப்பொருள்கள் யாவையுங்கண்டவனே யரும்பொருளாகிய தேவதத்துவத்தைச் சொல்லிக்காட்டுவாயென்றானென்க. (௱௫௪)

வேறு.

மற்றவரினிதீதடிகளேயென்ன மலர்மதுவாயினனருளிக்
கற்றவர்பருகப்பகர்குவபுகழ்வ காமுறிக்கேட்டனர்களிப்ப [மற்
றுற்றவர்தெளிகமுளரிவாய்மதுவின் முகைப்பனகுளிர்ப்பனசல
றற்றவர்வான்மேலுய்ப்பனதெய்வ வோதிகனுவலியவலித்தான்.

உரை.—வசிட்டன்சொன்னபடி சூழநின்றமற்றவருந் தேவனொருவ னே பலரோவென்றறியத் தேவதத்துவங்களை யறிவித்தல்வேண்டுமை யாவென்றுசொல்ல மதுமொழிவாயினன் சூசை தயைபுரிந்தருளி யுணர் த்தத்துடங்கினவை யறிவிற்கொத்தனவாகையாற் கற்றோரெவரு மினி தாய்நுகரவு நுகர்ந்தபின் றாமேபிறர்க்குச்சொல்லவும் புகழவுந் தகுவன வாகிப் பொருந்திக்கேட்டவனைவரு மகிழவுஞ் சூழநின்றவர்முழுதுந் தெ ளியவுஞ் செய்வனவாகி மதுவாய்த் தாமரையொப்ப மலர்ந்தனவுங் குளி ர்ந்தனவுஞ் சலஞ்சாதியாம லூற்றுக்கேட்ட யாவரையும் வான்வீட்டிற் செ லுத்தத்தகுவனவும் பலதேவ வுணர்ச்சிகளைச் சொல்லத்துணிந்தானெ ன்க. (௱௫௫)

ஈறிலநன்மைநிறைவுமோர்குறைமுற் றின்மையுந்தொழத்த
குந்தெய்வ
மாறிலவியல்பேவேரிதாய்க்கிளைத்து வரும்பலசினையென நூலோ
ராறிலக்கணங்களுரைத்தவையுள்ளோ னுண்டகையிலனலனென்
றார்
தாறிலசுடரைமைவரிந்தன்ன சாற்றுதும்புன்சொலாலவையே.

உரை.—மட்டின்றி யெல்லாநன்மைநிறைவு மெல்லாக்குறையின் மையுமென் றிவ்விரண்டே யெவரும்வணங்கத்தகு மெய்க்கடவுட்குரிய மாறாதகுணமதாமே. இதுவேராகக்கொண்டு கிளைத்தபலகொம்புகளின்ற ன்மையா லிக்குணத்தைவிரித்து நூலோர் மெய்யானதேவனையறிவதற் காறிலக்கணங்களைச்சொல்லி யவையெலாமுடையோன் றேவனேயென் றார், அவற்றுளொன்றாயினுங் குறைந் தெல்லாவற்றையுமில்லாதவன் றேவனல்லவென்றார். ஆகையா லளவிறந்த கதிருளசூரியனை மையாலெ ழுதினாற்போல நானு மென்புற்சொல்லா லத்தேவாறிலக்கணங்களைச் சொல்லிக்காட்டுவேனென்றான் சூசையென்க. (௱௫௬)

தன்வயத்தாதன்முதலிலனாதல் தரும்பொறியுருவிலனாதல்
மன்வயத்தெல்லாநலமுளனாதல் வயின்றொறும்வியாபகனாதல்
பின்வயத்தின்றியொருங்குடனனைத்தும் பிறப்பித்தகாரணனாதல்
பொன்வயத்தொளிர்வான்முதலெலாவுலகும் போற்றுமெய்யிறை
மையினிலையே.

உரை.—தன்னாலாதலுந் துடக்கமின்றி யாதலு மைம்பொறிக்குரிய வுருவிலனாதலு நிலைபெற்றசகலநன்மையுளனாதலு மெங்கும்வியாபகனாத லுந் தன்னையல்லா தோருதவியின்றி யெல்லாவற்றையு மொருங்குடன்ப டைத்த வாதிகாரணனாதலுமென் றிவ்வாறிலக்கணங்கள் பொன்னொளிர் வானுலகுமுத லெவ்வுலகும்வணங்கத்தகு மெய்க்கடவுளின் றேவதத்து வமிதே யென்றானென்க. (௱௫௭)

மிக்கதுந்தன்னோடொப்பதுமில்லா மேன்மையேயிறைமை
யினியல்பா
யொக்கதுபடைத்தகாரணமின்றி யொருங்குதானாதலுநிலையே
தக்கதுந்தன்னாலன்றிமற்றொருவன் றடக்கையால்வரின்வழுவெ
ன்னத்
தொக்கதுநீக்கித்தன்வயத்தாதல் சொல்லியவாறினுண்முதற்றே.

உரை.— தனக்குமிக்காருமின்றி யொப்பாருமின்றி நிற்குமேன்மையே தேவதத்துவத் தியல்பாகையி னுள்ளதேவதத்துவத்தைப்படைத்த காரணமின்றிக் கடவுளாதலு நிலைபெறுதலு முழுதுந்தன்னாலாகுமொழிய வேறொருவனால்வந்தாற் கடவுளுக்கிதுகுறையாமென்றமையாற் குறையொன்றில்லாதகடவுள் தானாயிருப்பது சொன்னவாறிலக்கணங்களின் முதலிதுவென்றானென்க. (௱௩௮)

அன்னவாய்தன்னையாக்கினோனில்லா தாயினகாலமுமில்லா
துன்னவாயாகிவந்தநாளுளதேற் றோற்றுவித்தியற்றினோனுளதா
மென்னவாய்ந்திணையாச்சிறப்புமெய்யிறையோ னின்றுளனன்றி
லனென்று [ன்.
மன்னவாயென்றுந்தானுளனாகி மாய்ந்தநாளனைத்தையுங்கடந்தோ

உரை.—அங்ஙனங் கடவுளையாக்கின காரணமில்லாமையாற் கடவுளாகித்துவக்கினகாலமுமில்லை, இங்ஙனே யிராமற் கடவுள்தோன்றின வழியுண்டாகித் துவக்கிவந்தநா ளின்னதென்றிருந்தா லவனைத்தோற்றுவித்தகாரணமு முண்டாமென்றமையா னிகரிலாச்சிறப்பிற்பொலிந்தகடவு ளிக்காலத்துளனா யக்காலத்திலனாயினனென்றுசொல்லாம னிலைகொண்டெக்காலத்துமுள்ளனாகி யநாதியாகி யிறந்தகாலங்கள்யாவையுங் கடவாநின்றானென்றானென்க. (௱௩௯)

எல்லையேயிடுமோர்காரணமிறைவற் கில்லதாலெல்லையுமில்
லைக் [டிவு
குல்லையேநின்றெவ்வோருறுப்பெல்லை கொண்டனவில்லதேல்வ
மில்லையேயவ்வாறளவுளதன்றி யிடரிடுமுருவுடலென்ன [வே.
வல்லையேமிக்கோரளவிலாற்கில்லை வழங்குமைம்பொறிக்குரிவடி

உரை.—கடவுட்கொரு மட்டிடும்படி யவனைப்படைத்த காரணமில்லாமையா லவற்குமட்டுமில்லை, சிறுமைபெருமையென் றதற்கதற்குரியவளவோடுநின் றொருடலையுண்டாக்கும் பலவுறுப்புக ளொவ்வொன்று தன்னெல்லைக்குள்ளே நில்லாதேபோனால் வடிவுமில்லை, ஆகையான் மட்டில்லாதகடவுளுக்குடலுமில்லை, இதுவுமன்றி யுடலென்னப்பட்டயாவுந் துன்பம் விளைவிக்குமாகையால் வல்லமைமிக்கொரு துயரில்லாதக

டவுளுக் குடலுமில்லை, ஐம்பொறிக்குரிய வடிவுமில்லை, ஆகையா லாண்டவன கண்ணுக்குரிய சோதியுமல்ல, மூக்குக்குரிய வாசமுமல்ல, வாய்க்குரிய சுவையுமல்ல, காதிற்குரிய சத்தமுமல்ல, கைக்குரிய கண்டிப்புமல்ல வென்றானென்க. (௱௬௰)

சீர்வளர்ஞானநீதியன்பூக்கந் திறன்றயையானந்தமற்றை
யேர்வளர்குன்றாநன்னருண்டாகி யெலாமனைத்தாகியொன்றாகி
நேர்வளர்பொலிவின்மிகைகுறைபன்மை நீப்பனநிறைப்பனவாகிப்
பேர்வளரிறைவற்குருவிதேயுரிய பிணைவிலவியல்பிதேயன்றோ.

உரை.—மீளவுங் கடவுளுக்குச்செல்வமும் ஞானமு நீதியு மன்பும் வீரமுந் திறமுந் தயையு மானந்தமு மற்றவழகிய நன்மையெல்லா மொன்றுங்குறையாமலுளவாகி யிவையெலாமெல்லாமாகி யொன்றுமாகி யொருசீராய்த் தம்முட்பொலிந்து மிகாமலுங் குறையாமலும் பலவையாகாமலு நிறைந்தனவாகிப் பெருமையிற்சிறந்த கடவுளுக்குரிய வுருவிதுவே, பலவைகூடிப் புணராமலொன்றாகிய வுரிய வியற்கையிதுவேயென்றானென்க. அவையெலா மெல்லாமாகி யொன்றுமாகியென்றமையால் ஞானமே நீதியாய்த் தயையாய்மற்றவையாகவும் நீதியேஞானமாய்த் தயையாய் மற்றவையாகவு மித்தன்மைத்து மற்றக்குணங்களுமாகி யொவ்வொருநன்மை யெல்லா நன்மையாகையிற் றம்முள்வேறுபடாம லெல்லாமொன்றாமாகையாற் பலநன்மைகள்கூடிப் புணரப்பட்டதோர்பொருள் கடவுளல்ல, இதுவுமதுவுமென்னாது பலகுணமுளவனென்னா தொருகுணமா யோரியல்பாய்நின்றான் கடவுளென்க. (௱௬௧)

எப்பொருளனைத்துமெவ்வுலகனைத்து மிடைவிடாநிறைப்ப
டநின்றே [ழியா
யப்பொருடொறுந்தான்குறுகிலாமுழுநின் றப்பொருளழிவிறான
மெய்ப்பொருள்ஞானத்தனைத்தையுமுணர்ந்து விளைதிறனீதியான
டவி [ன்றான்.
மைப்பொருளடராச்சோதியாய்நிலையாய் மன்னனாயனைத்துமாய்நி

உரை.—மீளவுங் கடவுளெல்லாவுலகத்திலு மவ்வுலகங்களுள்ள வெல்லாப்பொருளிலு மிராதவிடம் விடாமனிறைய நின்றவனா யொவவொருகுறுகின வற்பப்பொருளாயினுந் தான்குறுகா ததிலேமுழுதுநின்றவனாய்த் தானிற்கும்பொருளழியுங்காலத் ததனோடு தானுமழியாதவனாய் மெய்ப்பொருளுணர்ந்தஞானத்தா லெல்லாவற்றையுமறிந்தவனா யளவிறந்ததிறத்தாலு நீதியாலு மெல்லாவற்றையுநடத்தினவனா யெல்லாவற்றிற்குந்தானே மயங்காதஞானத்தாற் சோதியுமாய்த் திறத்தானிலையுமாய் நீதியாலரசனுமா யனைத்துமாய் நின்றான் கடவுளென்றானென்க. (௱௬௨)

இருவகைவழங்குங்காரணமின்றியியைவினையின்றிநாளின்றி
வருவகைகாட்டுமாத்திரையின்றிவரும்பொருளெண்ணளவின்றித்
திருவகைபொறித்தவீற்றுவீற்றனைத்துஞ் செய்தளித்தழிப்பவல்
லொருவ
னருவகையத்தோர்காரணமுதலா யாதியாயந்தமாய்நின்றோன்.

உரை.—மீளவு முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமு மென்றிரண்டி ன்றிப் பிரயாசமின்றி நேரமின்றிச் செயத்தகும்பொருள்கட்குப் புறத்து மாத்திரையின்றிச் செய்தபொருள்கட்கெண்ணிக்கையு மளவுமின்றி யெழுதியதன்மைத் தழகிற்பொலிந்தனவாய் மட்டில்லாவேற்றுமை தம்மு ள்ளனவா யனைத்தையுமுண்டாக்கி நிலைபெறக்காத்துப் பின்னரழிப்பத ற்குத் தானொருவன்வல்லவனாகி யறியமுறைதிறத்துயர்ந்த முதற்காரண மாகி யெல்லாவற்றிற்குந் தானேயாதியுமாகி யந்தமுமாகிநின்றோன் கடவு ளென்றானென்க. (முதற்காரணந் துணைக்காரணமென் றிரண்டாவன: தச்சர்க்கு மரமே முதற்காரணம், வாச்சிப்பலவுந் துணைக்காரண மெ கன்.) (௱௬௩)

சீரியசவியமிக்கனவமான சிறப்பன தூயனயாவு
நீரியமுறையிலுளனவன்றேவ னீங்கிலொன்றவனலனாகிக் [ன்
காரியநலத்தவ்விலக்கணமாறுங் கடவுள்வாயுளவென்பாரவற்றொ
ன்றுரியவனப்பிற்றன்னிடத்தில்லா னுண்டகையவனலனன்றே.

உரை.—அங்ஙன நன்மையாயினவு மழகாயினவு மேலாயினவு மள வில்லாயினவுஞ் சிறந்தனவுங் குறையொன்றின்றித் தூயனவுமாகிக் கரு தப்படு நல்லவையாவையு நீர்த்தமுறையோடுடையோ னவனேதேவனும், அவற்றுளொன்றாயினுங்குறைந்தா லவனே தேவனல்லவென்றமையாற் சொன்னவாறிலக்கணங்கள் கடவுட்குண்டென்பார் நூலோர், அவ்வாறி னுள்ளு மொன்றுகுறைய வெல்லாமில்லாதவ னவன்கடவுளல்லவென்று னென்க. (௱௬௪)

சீரெலாமொருவற்கியல்பெனவாகிச் சேர்த்தியபலர்க்கெவனு
ண்டா
மூரெலாமொருவனுலரசாய்மற்றொருவர்கேட்டொழுகுதலரசோ
மேவெலாமுளபற்றேவர்வேறாக விவற்குளதொன்றவற்கிலதாய்
நீரெலாமிலவொவ்வொருவற்கொன்றின்றி நீர்த்தவோரிறையுமில்
லென்றான்.

உரை.—இவையெலாமிங்ஙனேயாகையி லாண்டவ னன்மையெல் லா மொன்றினையும் விடாமலுடையனாகவேண் டியிருக்க வொருவற்கெ ல்லாமிருக்கையி லவனோடு பலருண்டென்று சேர்த்திவைத்தா லவர்க் கென்னவுண்டாம்? அவனே முதல்வனாகி மற்றவரவற்குக் கீழ்ப்படிந்து

நடக்குந்தேவரென்பீராகில் நாட்டிலுள்ளவரெலாம் பொதுவற வோரர சனுளாநிற்ப வவனேவலைக்கேட்டுநடக்கு மற்றவருமரசரென்பீரோ வில்லையே, மீளவும் பலதேவருண்டாகி யொவ்வொருவற் கெல்லாநன்மையுளதாயினுந் தம்முள் வேறுகும்படி யொருநன்மையாயினு மிவற்குளவாகி யவற்கிலதாமாகையா லொவ்வொருதேவற் கொன்றுகுறையும், ஒருகுறையுளதெனி லொருவருந்தேவனல்ல, ஆகையிற் பலதேவருண்டென்று லொருமெய்யானதேவனு மில்லையென்றுன் சூசையென்க. (௱௬௫)

வேறு

ஒள்கைநீட்டியல் லொருவிவெஞ்சுடரெழுந்தொளிற
வள்கைநீட்டிய வம்புயமக்கதிருந்துங்
கொள்கைநீட்டிய கொழுங்கதிரோதியைச்செவியே
விள்கைநீட்டினர் வேட்டுளத்தருந்துபுதெளிந்தார்.

உரை.— சூரியனுதயத்தெழுந் தொளியென்னுங் கைகளைநீட்டி யிராவிருளைத் துடைத்துநீக்கி விளங்கும்போது தன் கையைநீட்டி மலர்ந்த தாமரை யக்கதிரையுண்ணுந்தன்மையி னீட்டியகதிர்களொப்ப நெடிதாய்ச் சூசைசொன்னவுணர்ச்சிகளைச் செவியென்னுங்கையைநீட்டி யாசையோடுளத்திலுண்டு சூழநின்றயாவருந் தெளிந்தாரென்க. (௱௬௬)

விண்செய்வெஞ்சுடர் விலகவெண்ணிலசுடர்த்தீப
மண்செய்மாக்களே வளர்த்தெனக்காப்பியக்கவிகள்
பண்செய்பாவகப் படர்துயரிறைமையையுணரா
வெண்செய்யீறிலா விறைவரைவிகற்பித்தாரென்றூர்.

உரை.—சூழநின்றோர்தெளிந்துசொல்வார்: வானிற் றிரியுமொரு சூரிய னத்தமித்தொளித்தபோது மண்மேன் மனிதரெண்ணப்படாத தீபங்களைவளர்த்ததுபோலக் கவிஞருந் தம்மினியபாவினுள்ளகப்படாமற் றேவதத்துவத்தை யுணராததனலல்லோ வெண்ணப்படாத பலதேவருண்டென்று வேறுபடவிரித்துச்சொன்னுரென்றூரென்க. (௱௬௭)

நதிதள்ளிக்கரை நாடிலாதலையினேடுறல்போன்
மதிதள்ளிப்பலர் வாரியோடிழிவுறவொழுகிக்
கதிதள்ளிக்கெடுங் கடவுளரிறைஞ்சினமின்னே
பொதிதள்ளிக்குணப் பொருவிலானுணர்ந்தனமென்றூர்.

உரை.—வெள்ளத்திலகப்பட்டவ ருற்றுநீரைத்தள்ளிக் கரையை நோக்கிப்போகாமல் வெள்ளத்தோடுகெடும்படிபோவதுபோல நாமுமிந்நாள்வரைக்கு மாராயாமற் பலர்போகிறவெள்ளத்தோடிழிவாம்படி நடந்

து வான்கதியடையாமற்கெடுக்கும் பலதேவரை வணங்காநின்றேமே, இ
னறு பொதுமுறையென்றுபாராமற் றள்ளித் தனக்குவமையில்லாவொரு
மெய்க்கடவுளை யறிந்தோமென்றானென்க. (௱௬௮)

இற்றைநாளள விராவிருளிறாதுலகுதித்த
வற்றைநாளுள வாரணமெங்கணும்பொழிந்த
கற்றைநாமுநம் முந்தையர்காண்கிலாதென்னே
மற்றைநாதனீ ரிதோவெனவசிட்டனுரைத்தான்.

உரை.—இந்நாள்வரைக்கு நமக்கிராவிருள் நீங்கி விடியாததுபோல வுலகம்படைப்புண்டநாள்முதற்கொண் டுளவாகிய விம்மெய்வேதம்பரம்பி யெங்கும்பரப்பின ஞானக்கதிர்களை நாமு நம்முடையபிதாக்களு மிந்நாள்மட்டுங் காணாதிருந்ததென்னே? மீளவுமிது வாண்டவன்செய்யுமுறையோவென்று வசிட்டன்மிகவும் வருந்திச் சொன்னானென்க. (௱௬௯)

நனைவரும்பல நளினம்விள்ளாக்கதிர்க்குறையோ
புனைவருங்குண முழுதுளான்பொருவிலாப்பொலிந்த
நினைவருந்திற நிமலனென்றறைதிரோயறைந்துஞ்
சினைவரும்பலர் சேர்த்தினீரெனவளன்சொன்னான்.

உரை.—அதற்குச்சூசை அரும்பாய்நின்ற தாமரை யுதயத்துமலராமை சூரியன்குறையோ? அணிவதற்கரிய நற்குணங்கள் யாவையுமுடையோனென்று நிகரிலானென்று முணர்வின்மேலுமுயர்ந்த கடவுளின்றன்மையென்று நீங்களே சொல்லிக்கொண்டிருந்தீர். அவ்வியல்புடையோனொருவனென்று கண்டுபிடியாமற் சூரியனுமுகத்து மலராதவரும்புபோலநின்று பின்னர் நீங்களே முதல்வற்குக்கிளையாகப் பலதேவருண்டென்று சேர்த்தினீரென்று மீளவுஞ்சொன்னான் சூசைமாமுனியென்க. (௱௭௰)

வினைசெய்பாவமுள் விளைத்தகள்ளிருட்புகைமொய்ப்பப்
புனைசெய்யாசையிற் பொறிதளர்ந்தறிவெலாமயங்கச்
சுனைசெய்பாசியிற் றெருகுநிலையிலமனந்தளம்ப
முனைசெய்பேயுறி முழுவதுமருட்டினதென்றான்.

உரை.—சொன்னதையறிந்து கடவுளொருவனேயென்று காணாதிருந்ததேனெனில், செய்தபாவமுள்ளேவிளைவித்த விருண்டபுகையேமண்டி யாசையென்னும்விலங்கிற் பிணித்த வைந்துபொறிகள்தளர்ந் தவற்றோ டறிவுங்கலங்கிக் குளத்துப்பாசியைப்போல நிலையொன்றின்றி மனமுந்தளம்பாநிற்பப் பசாசும்பகைசெய்யவந்து முழுதுமயக்குவித்ததென்றானென்க. (௱௭௧)

வெறியிற்சூழ்ந்தபல் விழைவதேகொடிதெனத்தாழ்ந்த
தறியிற்சூழ்ந்துழி தடமுணரொடுங்கெனநசைதாழ்
பொறியிற்சூழ்ந்துளம் பொங்கியதுயருறிக்கற்ற
நெறியிற்சூழ்ந்தநன் னிலேயுறும்பாலரிதென்ருன்.

உரை.—பகைத்த பசாசுகளினு மனத்தைச்சூழ்ந்த பற்பலவாசைகள் கொடியனவாகித் தாழநாட்டினதறியிற்கட்டப்பட்டவாமை யதனைச் சுற்றிவருகையிற் பயனென்றின்றி முன்வாழ்ந்திருந்த குளம்பூம்பொய்கையை நினைப்பதுபோல வாசையாற்ருழ நாட்டப்பட்டவைம்பொறியோடு பிணித்தமனமு மவற்றைப்பிரியாமற் சுற்றிவருகையில் வருந்திக் கொண்டதுயரின் மிகுதியாற் கற்றநூலா லோரோரிடத்து நல்லவைநினைக்கினு மந்நினைவிலே நிலைகொண்டவற்றை யடைவதரிதே யென்ருனென்க. (௱௭௨)

சுனையகீகமே துளிமதுவுணுதெனமுன்னேர்
நனையதாமரை நவிழ்ந்தவாய்நல்கியதீந்தே
னனையவோதிய வரும்பொருள்கைகொடாப்பொய்யே
புனையவாயின புரைவளர்வெளிறிதேயென்ருன்.

உரை.—அங்ஙனங் குளத்துத்தவளைகள் மலர்வாய்துளித்த மதுவினையுணுததுபோல வரும்பாய்நின்றதாமரை வாய்மலர்ந்தினிதாய்த்தந்த தேனையொப்ப முன்னேரோதின வரியபொருள்களைக் கைக்கொள்ளாதவற்றுட் பலபொய்க ளலங்காரமென்று கலந்ததனுற் பூவுலகெங்கும் பாவம்விளைவதற்குக் காரணமாக விவவறியாமை மூடிற்றென்ருனென்க. (௱௭௩)

நாதன்மிக்குரி நலமுநன்மறையுமீங்குணர்வ
தாதன்மிக்குற வவாவிருளுளம்புகாவேண்டுங்
காதன்மிக்குழி கற்றவுங்கைகொடாவென்ன
வோதன்மிக்குழி யுணர்வுமிக்கனேவருந்தெளிந்தார்.

உரை.—உரியதேவதத்துவ மின்னதென்று நல் மெய்வேதமின்னதென்று மிப்பூவுலகினுணரும்படி யாசையாகியவிருள் மனத்துள்ளே புகாமைவேண்டும். அதேனெனில், ஆசைமிகுந்தகாலத்துப் படித்தநூலுமுதவாதென்று சூசைசொன்னவுணர்ச்சிமிகுதியா லங்கேயிருந்தயாவருமிகவுமுணர்விற் றெளிந்தாரென்க. (௱௭௪)

சோலைவாய்பறை துவைத்தபுள்களிப்பெழீச்சுடர்போய்
மாலைவாயிருள் விம்மிவான்மீன்பரப்பரும்பும்
வேலைவாய்பினர் வெஃகுறைவிளேகெனப்பிரிந்து
காலைவாயொளிக் கருத்தெழீயனேவரும்போஞர்.

உரை.—இவையெலாநடந்த சோலையிடத்துத் திரண்டுகூடிப் பறவைகள் களிப்போடு பற்பறையடித்தாற்போல முழங்காநிற்பச் சூரியனத்தமித்தாகியமாலை தன்வாய்திறந் திருளைக்கொப்பளியாநிற்ப வானமும்பரப்பின மீன்களைப் பூத்துக்கொண்டுவருகையி லெல்லாருமெழுந்து நாம்விரும்பினவிச்சொல்லினியும் விளையச்செய்வாயென்று பிரிந்துவிடியற்காலத்தொளியொப்பத் தெளிந்தவுணர்வினோ டனைவரும்போனாரென்க. (௱எ௫)

ஞாபகப்படலமுற்றும்.

ஆகப்படலம்-௨எ-இ-விருத்தம்

௨௲௯௱௨.

இருபத்தெட்டாவது

வாமனுட்சிப்படலம்.

வேறு.

தண்டவத்தனையபைம்பூந் தருத்திரணிழற்றிக்கவ்வு
மண்டபத்தொருநாள்வைகி மதுநலம்பொழிவாய்கஞ்சம்
விண்டவத்தொழியுமாந்தர் வீடுறச்செப்பங்காட்டி
யொண்டவத்திறைவன்சூசை யுரைவிரித்திமிழிற்சொல்வான்.

உரை.—முன்சொன்னபடியெவர்க்கும் வேதவுணர்ச்சிகளைச் சூசை சொல்லிக்கொண்டுவருகையி லுயிரைக்குளிர்க்கு நற்றவம்போல மதுமலர்பூத்தமரங்கள்சூழ நிழலைச்செய்து கவ்வாநிற்கு மொருமண்டபத்திலொருநாள் நற்றவத்திறைவன் சூசையிருந்து மதுவைப்பொழிந்த தாமரையொத்த தன்றிருவாயைமலர்ந்து மயங்கி யவமாய்க்கெடுமெனிதரை வான்வீட்டிற்செலுத்தும் வழியைக்காட்டி யினிதாயுரைகளைவிரித்துச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பானென்க. (௧)

போதுவாய்மலர்ந்தபோது பொதிர்த்தளிமிடைதல்போல
வோதுவாய்மலர்ந்தநன்னூ லொழுகியவமிர்தத்தீந்தேன்
காதுவாயருந்தல்வெஃகிக் கணங்கொடுவெவருங்கேட்பக்
கோதுவாய்கிழிந்தபுண்மேற் குளுமருந்துறழச்சொல்வான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசைசொல்லிக்கொண்டுவருகையின் மலர்வாய்மலர்ந்தவளவி லதின்மேல்வண்டுகள் மொய்ப்பதுபோல வவனும் வாய்மலர்ந்தோதின வுணர்ச்சியென்னுமமிர்தத்தைக் காதாலுண்ணும்படிவிரும்பிக்கூட்டமா யெவருமொய்த்துக்கேட்டிருப்பப் பாவத்தாலுயிர்பட்ட புண்மேற் குளிர்ந்தமருந்தினைத் தடவினாற்போல வவனையுணர்த்திக்கொண்டுவருவான் சூசையென்க. (௨)

படம்புனைந்தெழுதப்பட்ட பங்கயமெழுவாய்பைம்பூந்[போல்
தடம்புனைந்துறைந்தெஞ்ஞான்றுஞ் சைவலஞ்சிவைகொள்ளாப்
வடம்புனைந்தொளிறுமார்பின் வடுப்புனைந்திருண்டநெஞ்சோ[ன்.
டடம்புனைந்தனைத்துங்கேட்டொத் தொழுகிலான்வாமனென்பா

உரை.—சூசையுணர்வுகளை விரும்பிக்கேட்டவருள் வாமனென்பவன் படத்தையெழுதினதன்மையாற் றாமரைமுதற் பலமதுமலர்பூத்த தடாகத்து நெடுநாட்கிடந்தபாசி யென்றும் வேரைக்கொள்ளாததுபோல வவனு மணிந்தவாபரணங்களால்விளங்கியமார்போ டுள்ளணிந்த பாவத்தா லிருண்டநெஞ்சினையுடையனுகிச் சூசையுணர்த்தினயாவையும் விரும்பிக்கேட்கினு மவற்றேடொப்பநடவானென்க. (௩)

சிலைவளர்தடக்கைவீரன் செருமுகத்தசனியன்னுன்
கலைவளருணர்விற்காமங் காய்முகத்தனுங்கமாழ்கி
யுலைவளரழன்முன்பைம்பூ வுலந்தெனமனதிற்சோர
விலைவளர்மகளீர்போரில் வீரமற்றெஞ்சுநெஞ்சான்.

உரை.—வாமனென்பவன் வில்லின்றெழிலிற் றடக்கைவீரனுய்ப் போர்முகத்திடியொத்தவனுய்க் கற்றநூலுணர்வினனுய் மனதிற்காய்ந்த காமமுகத்துமயங்கிவாடித் தீமுன்வைத்த மலரைப்போலச்சோர்ந்து விலைமகளீருடையபோரில் வீரமின்றி மெலியுநெஞ்சுடையானென்க. (௪)

விதுமுகத்தெறித்தகற்றை மிடையிருள்மூழ்கிற்றன்ன
பொதுமுகத்துரைத்தயாவும் பொதுவறத்தனக்கென்றுள்ளி
மதுமுகத்துணர்த்துநூலான் மனத்தறம்விரும்பிப்பின்றை
முதுமுகத்துருத்தகாம முதிர்வினையாற்றுநொந்தான்.

உரை.—வாமனத்தன்மைத்தானுகையிற் சந்திரனுதித்துவீசினகதிர்கள் மொய்த்தவிரவிருள் முழுகித் தோன்றினதுபோலச் சூசையெவர்க்கும் பொதுவாய்ச்சொன்ன வுணர்ச்சிகள்யாவையும் வாமன் பொதுவறத் தனக்கே சொன்னதாகவெண்ணி யினிதாய்ச்சொல்லிக்காட்டினநூலா லறத்தின்மேலாசையுட்கொள்வானுயினும் பின்பு நெடுநாட்கொண்ட காமமே மனதிற்செய்யு மிகுந்த வினையாற்றுமல் வருந்தாநின்றுனென்க. (௫)

பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிற் புண்ணியமொருபாலோர்பால்
செறிகுலாய்க்கிடந்தகாமஞ் செருப்படநடுவிற்பட்ட
வெறிகுலாய்க்கிடந்தமாலை விகன்றெனநெஞ்சஞ்சோர
நெறிகுலாய்க்கிடந்தசீல நிலைவிழைந்துரைக்கலுற்றுன்.

உரை.—அங்ஙன மணியாற்பொறித்த வாமன்மார்பி லோரிடத்துப் புண்ணியமே யோரிடத்து நெருங்கிக்கிடந்த காமமே தம்முட்போர்செய்ய நடுவேயகப்பட்ட வாசமதுமலர்மாலை மெலிந்தாற்போல வவனதுநெஞ்சஞ் சோர்ந்திருக்கப் பின்புதுணிந்து நன்னெறிவழுவா வொழுக்கநிலையைவிரும்பிச் சூசையைப்பார்த்துச் சொல்லத்துடங்கினுனென்க. (௬)

சுருதிநூலுயிர்பெற்றன்ன சுடர்த்தவத்துணர்வின்மிக்கோய்
கருதிநூலுரைப்பக்கேட்டுக் களிப்புறின்சிலம்பவீரத்
திருதிநூன்முடவன்கேட்ட தென்னநான்கனிந்ததல்லாற்
பொருதிநூலொழுக்கத்தஞ்சாய் போதலேயாற்றுதென்றான்.

உரை.—வேதநூலுயிரோ பெற்றாற்போல விளங்கினதவத்துவடிவா யுணர்வின்மிக்கோய் நீமனம்பொருந்தி யுணர்த்திய நூலைக்கேட்டு மகிழ்ந் தாலுஞ் சிலம்பத்தொழிலைப் படிப்பிக்குநூலை முடவன்கேட்டாற்போல நானு மின்பங்கொண்டதல்லா லந்நூல்காட்டியவொழுக்கத்துக் குறையி ன்றிக் கூடிநடத்தலே யாற்றுதென்றான் வாமனென்க. (எ)

துறைகெழுமருநூற்கேள்விச் சுருதியின்வடிவோன்கேட்டு
நறைகெழுமலங்கன்மார்ப னயப்புறமுகமனோக்கி
நிறைகெழுமரியகாட்சி நிலைமையாலுளமுங்கண்டு
முறைகெழுவழுவாநீதி முகைத்தநூன்மொழிந்தான்மன்னோ.

உரை.—அரியநூற்றுறைக்கேள்வி யுணர்வோடு வேதவடிவாய்நின் றகுசை வாமன்சொன்னதைக்கேட்டு வாசமதுமலர்மாலையணிந்த மார்ப னாகியவாம னுட்களிகூர வவனையன்போடுநோக்கி நிறைந்ததேவகாட்சி யா லவன்மனத்தையுங்கண்டறிந்து வழுவாநீதிமுறைகளைமலர்ந்துதரு நூ லுரைப்பத்துடங்கினான் குசையென்க. (அ)

கற்றநூலெளியதோன்றிக் கற்குமுனரியதன்றோ
மற்றநூல்போலவாய்ந்த மறைநெறியொழுகல்வில்லாற்
பெற்றநூல்வீரவல்லோய் பிறந்தபோதறிந்தாய்கொல்லோ
வுற்றநூலுறுமுன்னீயஃ துணர்ந்துனக்கெளிதென்றாயோ.

உரை.—வாமனைநோக்கிச் குசையெங்ஙனஞ்சொன்னாளென்னில், வீரவல்லோய் படித்தநூ லெவர்க்குமெளிதென்றுதோன்றினு மதனைப் படிக்குமுன்னே யரியதல்லோ? மற்றநூல்களைப்போல வேதங்காட்டின நெறியி லொழுகுதலு மத்தன்மைத்துத் தோன்றும், நீயிப்பொழுதறிந் தவில்லின்றொழிலைப் பிறந்தபொழுதறிந்தாயோவில்லையே, அதனையறி யுமுன்னே யதனைக்கண் டுனக்கெளிதென்றாயோ வில்லையேயென்றாளெ ன்க. (கூ)

வில்செய்வார்கொண்டவாறும் வெங்கணைதொடுத்தவாறுங்
கல்செய்தோளிருந்தவாறுங் கண்பொருத்துகின்றவாறுங்
கொல்செய்கோல்பாய்ந்தவாறுங் குறிப்படலன்றிக்காணா [பார்.
மல்செய்வார்தொழிலைக்கண்டார் மைந்தர்செய்தொழிலோவென்

உரை.—வில்விஞணிபிடித்தபடியையு மதிலேயம்பினைக்கோர்த்தபடியையுங் கல்லெலாத்திருபுயம் பிறழாதிருந்தபடியையு மிலக்குநோக்கினபடியையுங் கொல்லுஞ் சரத்தைவிட்ட நொய்மையி லதுபோனபடியையுங்காணும் லம்புதப்பாக் குறிப்படலொன்றைக்கண்டு வில்வல்லார்செய்யுந்தொழிலையறியாதார் கண்டபொழு ததிசயித்து மனிதர்செய்யுந்தொழிலிதோ வென்பாரொன்றுனென்க. (ய)

புகன்றவம்பெழுதுமாறும் பொருதவைவிலக்குமாறு
மிகன்றமர்நீந்துமாறு மெஃகினுட்காக்குமாறு
மகன்றமர்வளைக்குமாறு மதிரவாள்சுழற்றுமாறும்
விகன்றமர்காணூர்கண்டால் வியந்துளமாழ்வரன்றே.

உரை.—அங்ஙனஞ் சொன்னவம்புகளை யெய்யும்படியையு மெதிராயவற்றைவிலக்கும்படியையும் பொருது போர்க்களத்தொருவ னீந்திவரும்படியையும் பகைவர்க்குக்காட்டாமற் றன்னுடலைப்பரிசையுள்ளொளிக்கும்படியையுஞ் செயந்தரும்வழியைத்தேடிப் போர்க்களத்தைச் சுற்றிவரும்படியையும் வாளைச்சுழற்றும்படியையு முன்போர்முகத்தைக்காணுதவ ரிவையெல்லாவற்றையுங்கண்டா லதிசயித்து மயங்காநிற்பாரல்லோ வென்றுனென்க. (யக)

சூற்புறத்தழலமின்னிச் சூழெலாமதிர்ப்பவார்த்து
மேற்புறத்தெழுங்காரொத்த வேழமேலெதிர்த்தபோழ்திற்
காற்புறத்தொளிக்குமாறுங் கைப்புறத்திரியுமாறும்
வாற்புறத்தொழுகுமாறும் வாயுரைவழங்குமாறே.

உரை.—இடிகளுட்கருப்பமாகத் தாங்கிப் புறத்தழல்தோன்றமின்னித் திசையெலாமதிரும்படி முழங்கி வான்மேலெழுந்துதிரியுங் கரியமேகமொத்த யானைமேலெதிர்த்துப்பொருதன ரதின் முற்காலிலொளித்தலுந் துதிக்கையைச்சுற்றித்திரிதலும் பிற்காலிடத்து வளைத்தலும் வாயாற்சொல்லுந்தன்மையோ வல்லவென்றுனென்க. (யஉ)

நிரப்பறநெடுந்தேர்ப்போரு நிணமருப்பிபத்தின்போரும்
பரப்பறவிவுளிபாய்ந்து படர்துகட்போருமற்றக்
கரப்பறக்கற்றபோருங் கடிதுனக்கிவையேதோன்று
துரப்பறசருளமூழ்கி யூனுகர்ந்தொளிகால்வேலோய்.

உரை.—அங்ஙனங் குறையாமுறையோ டுயர்ந்ததேரைக்கொண்டு செய்யும் போரின்வகையு நிணத்தைப்பொழிந்த கொம்புடை மதயானையைக்கொண்டுசெய்யும் போரின்வகையும் படர்ந்ததூசியெழும்படி யகன்றுபாயுங்குதிரையைக் கொண்டுசெய்யும் போரின்வகையு மற்றப்போரின் வகையெலா நீ யவற்றைக் குறையறக்கற்றதனுலல்லோ வுனக்கரிய

ணவென்று தோன்றாது பகைவர்மார்பின்முழுகி யிரத்தத்தையுண் டொ
ளியைக்கொப்பளிக்கும் வேலுடையோனேயென்க. (௰௩)

ஏர்விளைமணியின்சாய லெண்ணியவளவிற்சொல்லுஞ்
சீர்விளையினியயாப்பிற் செய்யுளைப்பொருத்துவாருங்
கூர்விளைதுறையினன்னூற் கொளுமுனரன்னார்தாமே
பார்விளைகுன்றந்தாங்கல் பாடலிலினியதென்பார்.

உரை.—மிளவு மழகியமணிகளைக் கோர்த்தாற்போல நினைத்தவள
விற் சீரோடுகட்டுபடச்சொல்லும் பாட்டுகளைப்பொருத்தின கவிஞருந்
தாமத்துறைநூலைக்கற்குமுன்னே யவர்தாமே பாடலிற் பூமிமேலுள மலை
யைத்தாங்குவ தெளியதென்பாரல்லோவென்றானென்க. (௰௪)

ஆடகமொளிறுமாணி யலமரத்திண்கொண்டெங்கு
மாடகநரம்பைநோண்டு மாத்திரைநிறையவீக்கித்
தோடகடிழிதேன்கீதந் தொகுவிரலுலவியார்க்கு
நாடகங்கண்டயாரு நமக்கெளிதென்பார்கொல்லோ.

உரை.—மிளவும் வீணையைக்கையிலேந்திப் பொன்முறுக்காணியை
ச்சுழற்றித் திண்ணென் றெங்குமோசையெழும்ப வீணையினரம்புகளை
யொன்றொன்றாய்த்தடவி வேண்டியமாத்திரை நிறையும்படி யிழுத்தபி
ன்பு முழுவிரலாலவற்றின்மேலுலாவி மலர்பூவிதழினின் றொழுகுந்தே
னைப்போல வினியகீதங்களெழும்பிமுழங்கு நாடகத்தைக் கண்டயாவ
ரு நாமுமத்தன்மை வீணையைவாசிப்ப தெளிதென்பாரோ வென்றானெ
ன்க. (௰௫)

பகைபடக்கலந்தவண்ணம் பழுதிலோவியந்தோன்றாறு
நகைபடப்பசும்பொன்வீக்கி நவிரணியமைக்குமாறும்
வகைபடநரம்பின்பாலால் வந்தநோயுரைக்குமாறுந்
தொகைபடப்பழகாத்தன்மை தொழிலெலாமரியதன்றோ.

உரை.—மிளவுஞ் சிவப்புமுத லவகைவண்ணங்கள் பகைபடக்கூ
டிக் குறையிலசித்திரந்தோன்றும்படியும் பொன்செயுங்கொல்லர் பொன்
னையடித்திழுத்துமுறுக்கி யழகியநகைகளாயின படியு மருத்துவர்பிடித்
த நாடிவழியால் வந்தநோயின்னதென்றுரைக்கும்படியு மற்றத்தொழி
லெலாம் பழகாதவர்க் கரிதல்லோவென்றானென்க. (௰௬)

பற்றொழிற்கெல்லாமிஃதே பாலெனிலறத்தின்றாய
நற்றொழிற்கிதுவுமன்றி நகைக்கிணைபயனுண்டாமால்
சிற்றொழில்பலநாட்கற்றுந் திருந்திலாதேனுமின்ன
மற்றொழிற்பயன்பட்டோங்க மனத்துணிவொன்றேசால்பாம்.

உரை.—பலதொழிற்கெல்லா மிதுபொதுவாகி யிதுவுமன்றி யறத்தின்றொழிற்கு விசேடமாக வாசைக்களவாய்ப்பயனுண்டாம், சிலதொழில்களிலே சிலர் நெடுநாட்பழகினுந் திருந்தச்செய்யாராயினு மிவ்வறத்தொழிலிற் பயன்பட்டுடனே திருந்தச்செய்யும்படி மனத்தின்றுணிவொன்றே போதுமென்றானென்க. (௰எ)

வெந்தகிற்சேக்கைநீங்கி வெறுநிலத்தடிகடாமே
வந்ததிற்கிடந்துநோற்ற வண்ணமேயொழுகல்வேண்டா
சிந்தையிற்சான்றோரெள்ளுந் தீவினையொன்றைநீக்கி
நிந்தையிற்றினிய தூய்நன் னெறியுறத்துணிதியென்றான்.

உரை.—மீளவு நீயே வெந்தவகிற்புகைகாட்டின மதுமலர்மெத்தையைவிட்டு வெறுநிலத் திரிஷிகள் கிடந்து தவத்தைச்செய்வதுபோல விருப்பவுந்தேவையில்லை, பெரியோரிகழ்ச்சியாகவெறுத்த தீவினையொன்றினைநீக்கி யிகழாததூயவறத்தி னெறியிலொழுகத் துணிவாயாகவென்றான் குசையென்க. (௰அ)

துணியும்பாங்கரியதன்றோ தூயநற்சுருதிவேட
மணியும்பாங்கறத்தின்வாளா லைம்பொறிமுழுதுங்கோறிக்
கணியும்பாங்கரியநோன்பின் கடவுளோயெனமீண்டுண்ணோய்
தணியும்பாங்குயிர்ப்புவீக்கிச் சழுக்கறவாமன்சொன்னான்.

உரை.—அதற்குவாமன் றுணிதல்போதுமென்றா யாயினுந் துணிவதேயரிதல்லோ தூயவேதமே வேடமாயணிந்தழகோடுநின் றறமேவாளாகக்கொண் டைம்பொறிகளை முழுவதுகொன்று புதைத்ததன்மையாற் றவத்தின்கடவுளாகநின்றவனேயென்று மீளவுமுட்கொண்ட நோய்தணியும்படி பெருமூச்சினைவிட்டுத் தன்குறைதீரச்சொல்லத் துடங்கினான் வாமனென்க. (௰௯)

வேறு

நரம்பையென்பின்னிரைபின்னி நற்செம்புனற்றோய்த்துப்
பரம்பைபோர்த்துட்டசைநிரப்பிப் படமேன்மயிர்பொலிய
வரம்பையகல்பொறப்பிழைத்தொன்பான் வாசலிட்டினிதோர்
குரம்பைசெய்தான்பெருந்தச்சன் குறையென்பவருண்டோ.

உரை.—வாம னெங்ஙனஞ்சொன்னானென்னில், எலும்புகளொழுங்குபடவைத் தவற்றோடுநரம்புகளைப்பின்னித் தோலைமேற்போர்த் துள்ளேதசையைநிரப்பிக் குருதியிற்றோய்த்துத் தோன்றியபடத்தின்மேன் மயிர்களெழும்பவைத் தளவிறந்த வழகினைப்பூசி யொன்பதுவாசலையிட்

டைப் பெருந்தச்சனுகியசுவாமி நமக்கினியதா யிவ்வுடலைச்செய்தான், இதற்குக்குறையென்பாருமில்லை யென்றானென்க. (உ0)

ஆதலெனுநாறியவெந் தகிற்பூம்புகைதவழ்ந்து
காதல்செய்நற்சுதைமூழ்கிக் கதிர்செய்மணிக்கலன்பெய்
தூதல்செய்வண்டலஞ்சூடி யுயிரிற்பேணினுமூ
னீதல்செய்நாறுடற்குபிணை யிறுகப்பிணித்தனனே

உரை.—குறையில வுடலிதாயினு மிதற்குவெந்து மணக்குமகிற்புகைசூழ்ந்து தவழக்காட்டிச் சந்தனமுதல் விரும்பினபலவற்றையும் பூசிவாசநீராட்டி விளங்கின மணிவடங்களைத்தரித்து வண்டினமினைக்கு மதுமலர்மாலையையணிந்துசூடி யுயிரினு முடலைப்பேணினும் விடாமலூத்தையூறி நாறுமுடலிது, இதனோடிறுக வாண்டவனல்லுயிரைப்பிணித்திசைத்தானென்றானென்க. (உக)

மெய்பாலுயிரோயுணர்வெய்த மெய்யுந்தானுணராப்
பொய்யாலுயிரோகெடமலிபற் புரைகண்மூழ்கியுடல்
மொய்யாலுயிர்கோலபகையல்லான் முனைந்தோர்வேண்டுவதோ
வய்யாவுயிருய்வகையரிதுள் ளடுமிப்பகைவினையால்.

உரை.—அங்ஙன முடலோடுபிணித்த நல்லுயி ருடல்வழியாகத் தானுணர்வடையவேண்டி யிருக்கையி லிவ்வுடல் மெய்யைக்காட்டாம லுணர்த்தினபொய்யா லுயிரோகெடும்படி பலபாவங்களின் முழுகியதற்குடல்செய்யும் பெரும்பகையுமன்றி வேறேபகைவர்வேண்டுமோவில்லையே, உள்ளேநின்று கொல்லுமிப்பகைவினையினு லுயிர் தப்பிப்பிழைக்குந் தன்மை யரிதையா வென்றானென்க. (உஉ)

உள்ளேவைகுமிப்பகையோ டுடன்பட்டெப்புறமு
மெள்ளேவைகுமபெரும்பகைசூழ்ந் திகல்செய்முறையரிதே
தெள்ளேவைகுங்கவின்காட்டித் தீம்பாற்கலந்தவிடம்
வள்ளேவைகுமுயிர்க்கூட்டி வதைசெய்பகையதுவே.

உரை.—அங்ஙன முள்ளேநிற்கு மிப்பகையாகிய வுடலோ டுடன்பட்டெங்குஞ்சூழநின்றிகழப்படும் வேறொருபெரும்பகையுண்டாம், அதுபோர்செய்யுமுறை யரிதாகித்தெளிந்த வழகுருக்காட்டி வல்லமைபொருந்தின வுயிர்கெடவினிய பாலோடுகலந்த நஞ்சினையூட்டிக் கொல்லும் பகையதுவென்றானென்க. (உ௩)

சொன்னபகையுமியாதென்னிற் சூட்சிநலமிக்கோ
னின்னவுடம்பின்றுணையாக வெழிற்பூங்கொடிச்சாயன்

மின்னவெழுதிச்சுரிகுழலார் மிளிர்ந்தவினஞ்செய்தா
னன்னவினந்தானுயிரறநூ லனைத்துங்கொல்பகையே.

உரை.—சொன்னபுறப்பகையேதெனிற் சூட்சியின்மிக்கநாத னிவ்வுடற்கொருதுணையாக வழகியபூங்கொடியின் சாயலாகமின்னும்படி யெழுதப்பட்டுவிளங்கிய மாதரினத்தையுண்டாக்கினனே, அவ்வினந்தானே யுயிரு மறமு நூலுங் கெடும்படி நம்மைக்கொல்லும் பகையாமென்றானென்க. (உச)

மின்னார்வேலூனிமிழ்ந்தொழுகும் வேழமருப்புமெதிர்த்
தொன்னார்வெம்போர்கடந்துருமொத் துள்ளத்தஞ்சாநான்
பொன்னார்மணிப்பூணணிச்சாயற் பூங்கொம்பனையார்போர்
முன்னார்நிற்பாரொன்றெண்ணி முரிந்துட்குழைவுகிற்பேன்.

உரை.—விளங்கியவேலின்முகத்து நிணத்தையுமிழ்ந்தயானைக்கொம்பின் முகத்துமெதிர்த்துப் பகைவர் வெம்போர்கடந் திடியொப்பப் பொருதஞ்சாதநானே பொன்னிற்பதித்த மணிப்பூணு மதுமலர்க்கொம்புமொத்த நங்கையர்செய்யும்போர்முகத் தெவருநில்லாரொன்றெண்ணி நானுமுறிந் துட்குழையாநிற்பேனென்றா னென்க. (உரு)

முதிர்செய்யுணர்வுற்றறம்வெஃகி முயனல்வினையுணர்கா
லெதிர்செய்மதிவெண்முகங்கண்டா லெரிபூண்டேங்கிமின்னக்
கதிர்செய்குழவில்வீசவிரு கண்செந்தீப்பொழியப்
பொதிர்செய்யெரிமுன்மெழுகெனவுட் புலனைந்துருகுமன்றே.

உரை.—ஒரோரிடத்து முதிர்ந்த நல்லுணர்வெய்தி யறத்தைவிரும்பி நல்வினைமுடிப்ப நினைத்தபொழுதின் முழுமதியொத்ததோர்முகத்தை யெதிரேகண்டா லணிந்தமணிவடந்தூங்கி மின்னவுங் கோத்தகாதணியசைந்து கதிரைவீசவு முலாவியவிருகண் டையெறிப்பவு மிவையெலாங்கூடி யென்மனத்தைச்சுடச்சுட நெருப்பின்முகத்து மெழுகுபோலவென்மனமைந்துபோ யுருகாநிற்குமென்றானென்க. (உசா)

இருமஞ்சன்னவிருண்டொளிறு மியல்புற்றவிர்கூந்தல்
மருவிஞ்சகிற்பூந்தவிசிருளே வகைதுஞ்சிடமென்பார்
செருவிஞ்சொன்னார்கரந்துயிரைச் செகுக்குங்காடதுவே
கருநஞ்சதுவேயுயிருண்ணுங் கடுங்கூற்றதுதானே.

உரை.—மின்னுங்கரியமேகம்போல விருளொடுவிளங்கின கூந்தலே வாசவகிற்புகைசூழ்ந்த பூமெத்தையாகி நல்லிரு ளினிதாய்த்துயிலுமிடமாமென்பா ராயினு முள்ளதைச்சொல்லும்படி யக்கூந்தல் முனிந்

தபகைவ ருயிரைக்கொல்ல வொளித்திருக்குங்காடதே, கரியநஞ்சதே, உயிரையுண்ணுங் கொடியகூற்றனதுதானே யென்றானென்க. (உஎ)

புருவவில்லாற்கட்கணைகள் புண்பட்டுள்ளுயிரு
முருவவிட்டாற்பலநாளு முற்றவுணர்வழிந்து
வெருவநெஞ்சமுட்கலங்கி விளைத்தபுணகாட்டி
வருவதல்லாலிச்சமரின் மருளாதெவருண்டோ.

உரை.—அன்னார் தம்புருவமாகிய வில்லைவளைத்து நல்லுயிரும் புண்பட்டுருவும்படி தங்கண்ணாகிய வம்புகளை விட்டவளவிற் பலநாளடைந்த வறத்தி னினைவெலாமழிந்து நெஞ்சம்வெருவி யுட்கலங்காநிற்ப விப்போரினின்றயாவரும் பட்ட புண்காட்டிவருவதொழிய வதிலேமயங்காதவ ரெவருண்டோ, வில்லையென்றானென்க. (உஅ)

கடலைக்கடையவமிர்தமொடு கடுவும்பிறந்ததெனப்
படலைக்கதையாயறிந்ததலாற் பயனுய்க்கண்டதிலை
மடலைக்குடையவூறியதேன் வதைத்தசொல்லமிர்தத்
துடலைக்கொலைசெய்துயிருணுநஞ் சுகும்பெண்வாய்மொழியே.

உரை.—மீளவுங் கடலைக்கடைந்தவளவி லமிர்தமு நஞ்சுங்கூடப் பிறந்தனவென்று கோர்த்தகதையின்முறையாற கேட்டதொழிய வதைப்பயனைக்கண்டாரில்லை, ஆயினு மாதரின்வாய்மொழியோவெனில் வண்டுகள்குடைந்தபூவிதழினின்றூறிய தேனினுமினியசொல்லமிர்தமேகூட வுடலைக்கொன்றுயிரையுண்ணு நஞ்சினைப்பொழிவனவென்றானென்க. (உகூ)

குழலாற்பிறழாதுயிர்விசிப்பார் குரலானஞ்சுயிர்ப்பார்
கழலாற்சிலம்பமருட்டிடுவார் கண்ணாற்கணைதொடுப்பார்
நிழலாற்கலன்கொண்டிருள்மொய்ப்பார் நிறைதம்முறுப்பெல்லா
மழலாற்சுடச்சுட்டுயிருண்டுண் டாற்றாப்பசிகொள்வார்.

உரை.—அங்ஙனமங்கையர் தங்கூந்தலைப் பாசமாகக்கொண்டு பிறழாதபடி யுயிரைப்பிணிப்பார், இனியசொல்லா னஞ்சினைக்கொப்பளிப்பார், அணிந்தசிலம்புகளிடுமோசையான் மயக்குவிப்பார், பார்த்தகண்ணாலம்புகளையெய்வார், பூண்டவணிசெய் யொளியான் மனத்திலிருளைக்குவிப்பார், மற்றவுறுப்பெல்லாங் கொடுநெருப்பாகி யுயிர்களைச்சுட்டு விடாதுண் டுண்டாலு மாற்றாதபசியேகொள்வாரென்றானென்க. (ஙய)

போதங்கையாருளரியபண் புழுங்கிச்செய்கொலையோ
வேதங்கொண்டாரொண்ணுவர்மற் றெண்ணும்பாங்கரிதே

கீதம்பாலாய்ச்சுரந்தெனத்தீக் கிளையோவேலோநச்
சோதங்கொல்லோவிருசெவியூ டேட்டியுயிர்கொல்வார்.

உரை.—பூங்கையா லன்னார்தடவிவாசித்தவீணை செய்யுங்கொலை யோவென்னி லதினுட்பட்டுவருந்தினு ரதனைமதிப்பாரொழிய மற்றவ ரெண்ணுவதரிதே, வீணைவாய்க்கீதமே சுரந்த பாலாகத்தோன்றிக் கிளைத்த செந்தீப்பொறியோ கொல்லுங் கூர்ந்தவேலோ நச்சுக்கடலோ வேதோவதனை யிருசெவியினூட்டி யுயிரைக்கொல்வாரொன்றானென்க. (கக)

என்னேமற்றதியானுரைப்பே னெரிவிண்டிடித்தசனி
மின்னேதுடராக்காலுளதேல் மின்பெண்ணசைக்கிறுதல்
பின்னேதுடராக்காலமிலைப் பெரும்புண்ணீரொழுக
வன்னேயறிவேனனல்லா லறியாய்பொறிவென்றோய்.

உரை.—மற்றதியாவையு நானுரைப்பானேன், மின்னியதற் கிடிதுடராதகாலமுண்டாயினு மின்னாகிய மாதரைவிரும்பியதற் குடனே கேடுதுடராதகாலமில்லை, இன்னந குருதியொழுகும் பெரும்புண்பட்டநானே யவையெல்லாவற்றையுமறிவேனொழிய வைம்பொறிகளைவென்ற தவத்தோய் நீயறியாயே யென்றானென்க. (கஉ)

சாதல்மிகவேகார்முகவெஞ் சரத்தின்மழைபனிப்ப
தாதல்மிகவேகணைக்கணு ரணிப்பூஞ்சாயலின்மேற்
காதல்மிகவேகற்றபல கல்வியெவன்செய்யு
மோதல்மிகவேநூற்றுறைநீத் துணர்வோயெனத்தொழுதான்.

உரை.—கொலைத்தொழில்மிகும்படி வளைத்தவில்லெய்த விடாமழையாகியவம்பினுங் கொடியவம்புகளையெய்யுங கண்மாதரி னழகிய சாயலைவிரும்பி யாசைமிகுங்காலத்துக் கற்றகல்வியெல்லாஞ் செய்வதொன்றுண்டோ வில்லையே யோதிமிகுந்து நூற்றுறையெல்லாங்கடந்த வுணர்வினோயென்று சூசையையவணஙகாநினரான் வாமனென்க. (கங)

காதன்மிக்கங்கெவன்செய்யுங் கல்விநலமென்றாய்
நாதன்மிக்கநீதிவளர் நரகத்தெய்தியகாற்
சாதான்மிக்கவின்புண்டார் தாமாங்கெவன்செய்வார்
வீதன்மிக்கமிடல்வேலோ யென்றான்வினைவென்றான்.

உரை.—அவற்றைக்கேட்டசூசை ஆசைமிகுந்தவிடத்துக் கற்றகல்வியென்னசெய்யுமென்றாயே, ஆயினு மாண்டவன்மிகுந்தநீதியால் வளருந் தீநரகத்தில் விழுந்தகாலத்துக் கேடுமிகுதற்குக் காரணமாகிய தீயவின்பத்தையுண்டவ ரங்கே யெனனசெய்வாரொன்றுசொல்வாய் கொலைத்தொழில்மிகுந்த வேலின்வல்லோ யென்றான் வினையெலாம் வென்ற சூசையென்க. (கச)

என்றான்சூசையென்றிரங்கி யெரிதன்னோய்காட்டி
நின்றானவனைத்தழுவியழல் நிகர்த்தகாமவிப்பத்
தன்றாளையங்கண்ணீராட்டிச் சாற்றிக்காட்டியபுண்
ணன்றாயாற்றுமருந்தன்ன நயந்தேமீண்டுரைத்தான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசைசொல்லி யிரக்கம்புரிந்து மனதில்வெந்த நோயைக்காட்டி நின்ற வாமனைத்தழுவிக் காமமாகியவழலையவிப்ப விரு கண்டாரை தயையாற்பெய்த மாரியோ டவனைக்குளிப்பாட்டிச் சொன்ன வுரையிற்காட்டின புண்ணை யினிதிலாற்றுமருந்தினையொப்ப மீளவு மன்போடுசொல்லத்துடங்கினான் சூசையென்க. (௩௫)

வேறு.

கைவளர்மருத்துவ ரன்றிக்காய்ந்தநோய்
மெய்வளர்பிணியுள ரறிதல்வேண்டிலாப்
பொய்வளருயிர்கொணோய் பொருந்திக்கொண்டனர்
மைவளர்நோயறிந் தலதுமாறுமோ.

உரை.—உடலைப்பற்றிவருநோய்களை வைத்தியரொழிய நோவாளி யறிதல்வேண்டியதல்லவே, பொய்யாலுயிரைப் பற்றிவருநோயோவெனி லவனவன்மனம்பொருந்திக்கொண்டதனா,லந்நோயுளவனு மதனையறிந் தாலொழியத் தீராதென்றானென்க. (௩௬)

புனஞ்செயும்பங்கமே புனமொழித்தென
மனஞ்செயும்பங்கமு மனநொந்தாற்றலிற்
றினஞ்செயும்புகர்வினை தெரிகிலாரறத்
தினஞ்செயும்பயன்பட மீட்டலேலுமோ.

உரை.—நீராற்செய்தசேறு நீராலொழிவதுபோல்,மனத்தாற்செய்த பாவ மனநொந்தமையாற்றீரும், ஆகையா லனுதினஞ்செய்த பாவங்களை யறியாதா ரறத்தினால்வரும்பயனையடையும்படி யப்பாவமொழியுமோ வில்லையென்றானென்க. (௩௭)

நகைவழிவிரகநோய் வளர்ந்துநல்கிய
புகைவழியுளத்திருள் பொதுளக்கொண்டநோய்த்
தொகைவழியுணர்வரி தெனினுஞ்சூழ்ந்தவவ்
வகைவழியறிதி நீ யறிந்துமாழ்கலேன்.

உரை.—உயிரைப்பற்றிவரும் பலநோய்களு ளின்பத்தால்வருங்கா மநோய் வளர்ந்துசெய்யும் புகையான் மனத்திருள்மண்டிவந்த நோயா

கையி லவற்றையறிவதரிதாயினு நீயவற்றைநன்ருயுணர்ந்தாயே, உணர்ந்தபின்னு மயங்குவானேனென்ருனென்க. (௩அ)

அள்ளியவிருளறு மலங்கல்வேலினுய்
தெள்ளியவிடத்திலுந் தெளிந்துநஞ்சுண
லுள்ளியபேதைய ரொப்பச்சிந்தையி
லெள்ளியவினையுளத் திவறலாவதேன்.

உரை.—அடர்ந்தவிருளைநீக்கி விளங்கியவேலின்வல்லோய், இங்ஙனநீயுட்டெளிந்த விடத்து மறிந்துநஞ்சினையுண்ணத்துணிந்த பேதையனைப்போல வுணர்விலிகழ்ந்த தீவினைமனதில்விரும்புவானே னென்ருனென்க. (௩௯)

நஞ்சமிழ்தென்றுநீ நக்கினுலிமிழ்
விஞ்சமிழ்தாகுமோ வினைகொணல்லுயி
ரெஞ்சமிழ்ந்தியபுரை யியைந்துமாழ்கவு
நெஞ்சமிழ்ந்தியநசை நீக்கிலாவதேன்.

உரை.—அமிர்தமென்று நீநஞ்சினை நக்கினுலு மந்நஞ் சினியவமிர்தமாகுமோவில்லையே, வினைகொண்டுன்னுயிர் பாவத்திலமிழ்ந்தி மயங்கிச்சோரவு நெஞ்சிற்கொண்ட காமத்தாசையை விடாமலேனென்ருனென்க. (௪௰)

காதலேபாசமாய்க் கால்கைவீக்குத
லாதலேபிரிவுனக் கரியதாமென்ருய்
காதலேபாசமாய்க் காதல்மிக்குளத்
தாதலேநாடொறு மிறுக்கலாவதேன்.

உரை.—ஆசையேயொருபாசமாகிக் காலையுங்கையையுங்கட்டினதாகையா லதனைப்பிரிவ துனக்கரிதென்ரு யாகிலுமாசைபாசமென்னி னுடோறுமாசையைவளர்த்து நீயப்பாசத்தை யிறுக்குவானேனென்ருனென்க. (௪௧)

கொங்தெனவிரகநோய் கொழுந்துவிட்டெரிந்
தந்திலவழலவிப் பரியதாமென்ருய்
கொங்தெனவெரிந்ததீத் தூண்டிக்கொண்டுநீ
யந்திலநசைக்கற லீட்டலாவதேன்.

உரை.—கோபித்தாற்போலக் காமநோய்கொழுந்துவிட்டு முடியாதெரிந்ததழலாகி யதனையவிப்ப துனக்கரிதென்ருய், ஆயினுஞ் சினந்தெரியுங்காமத்தீயை நீயேதூண்டிக்கொண்டு முடிவின்றி யதற்காசையென்னும் விறகுகளைக்குவிப்பானே னென்ருனென்க. (௪௨)

பாங்கெழுமெழினலம் பயத்தவின்பிறு
லாங்கெழுநசைவெறுப் பரியதாமென்றாய்
பாங்கெழுங்காஞ்சிரப் பழன்விரும்பியுண்
டாங்கெழுமணங்குற வருந்தலாவதேன்.

உரை.—கண்டமுகத்தி னழகுசெய்யுமின்பத்தால் வளருமாசையை வெறுப்பதுனக்கரிதென்றாய், ஆயினு மழகுகாட்டிய காஞ்சிரப்பழத்தை விரும்பியுண்டால் வருத்தம்வருமென்றறிந் ததனையுண்பானே னென்றானென்க. (சங)

நெடிதுநாளுற்றநோய் மருந்தினீர்மையாற்
கடிதுதீர்தாலருங் கருமமாமென்றாய்
நெடிதுநாளுற்றநோய் நீளமீண்டுயிர்
கடிதுமாய்ந்தொழிதரக் கடுவுண்பாவதேன்.

உரை.—நெடுநாட்கொண்டநோ யுடனேமருந்தினாற் றீர்ப்பதரிதென்றாய், ஆயினு நெடுநாட்கொண்டநோய் நீளவுமுயிர்கெட்டொழியவு மீளவு நீ நஞ்சினையுண்பானே னென்றானென்க. (சச)

கோட்பருமெழிலெனக் கோதையார்முக
மீட்பரும்விடமதை விழித்துய்யாரொன்றாய்
கோட்பருமெழிலுயிர் குழையநாடொறு
மீட்பரும்விளிவுற விழித்தலாவதேன்.

உரை.—கெடாதவழகின் றன்மையாற் றோன்றியமாதரின் முகமே மீளாததோர்நஞ்சாகி யதனைக்கண்டவர் பிழையாரொன்றாய், ஆயினுங் கெடாதவழகுளவுயிரோகுழைந்து நாடோறுமீளாதசாவுசாகும்படி யம்முகத்தைப்பார்ப்பானேனென்றானென்க. (சரு)

மால்வளர்விரகநோய் வழங்கும்போரதே
வேல்வளர்சமரினீ நோக்கல்வேண்டிலா
கோல்வளர்போர்வெலு மெதிர்த்தகோலிவண்
கால்வளரோட்டமே வெற்றிகாக்குமால்.

உரை.—இவையெலாமாசையின் மயக்கத்தால்வளருங்காமநோ யுயிர்க்குச்செய்யும்போரோ, ஆயுதங்கொண்டுசெய்யப்படும் போரின்றன்மையா னீநோக்கல்வேண்டா, அம்போடுசெய்தபோரை யெதிர்த்தெய்தவம்புவெல்லுமாம், காமப்போரிலோவெனி லெதிராமற் காலோடோடி யொளித்தலே வெற்றியைத்தருமென்றா னென்க. (சசு)

பட்டிலாக்கடையிலாப் பாவையார்கட
மட்டிலாவுறுப்பெலாம் வதைசெய்நஞ்சென்ருய்
கிட்டிலாற்காண்கிலாற் கேட்கிலாலது
வெட்டிலாற்கொல்லுமோ வெயில்செய்பூணினேய்.

உரை.—காமப்போரினெளிப்ப தெங்ஙனம் வெற்றியைத்தருமெ ணிற் கெடாமலுமுடியாமலு மாதரினுறுப்பெலா மட்டின்றியுயிரைக்கொ ல்லுநஞ்சாமென்ருய், ஆயினு மவர்களையண்டாமலுங் காணமலுங்கேளா மலும் விரும்பாமலுமிருந்தாயாகி லந்நஞ் சுன்னுயிரைக்கொல்லுமோ வி ளங்கின மணிவடமணிந்தவனே யென்ருனென்க. (சஎ)

வள்ளுறப்பகைத்துயிர் வருத்துமெய்யலா
லள்ளுறக்கொடுமைகொண் டடும்புறப்பகை
யுள்ளுறக்கண்முத லுள்ளவாயலைந்
தெள்ளுறத்திறப்பதே னெரிசெய்வேலினேய்.

உரை.—வலிதாய்ப் பகைத்து நல்லுயிரைவருத்து மிவ்வுடலன்றி நெருங்கிச்சூழ்ந்து கொடிதாய்க் கொல்லும் புறப்பகை யுள்ளேநுழையும் படிவிளங்கினவேலினேய் நீ கண்முதலைம்பொறியாகிய வைந்துவாசலை நி ந்தைப்படத் திறப்பானேனென்ருனென்க. (சஅ)

இருண்டிருங்கனத்திடை யெரிந்தமின்னென
மருண்டிருண்டுயிர்கெட மயல்செய்வாண்முக
முருண்டுருண்டெறிந்தவெண் டலையதோர்ந்துளந்
தெருண்டிருந்திமத்திடைக் காண்மின்றேறவே.

உரை.—மீளவுந்தேறும்படி யிருண்டமேகத்திடத்து விளங்கத்தோ ன்றியொழியு மின்னலைப்போல விருண்டுயிர்மயங்கும்படி விளங்கின வழகியமுகமே சுடுகாட்டிலுருண்டுருள வெறிந்த வெண்டலைதானென் றெண்ணி மனதிற்றெளிக வென்ருனென்க. (சகூ)

பகைத்தகத்துகிர்த்துறை படலைமுத்தெனுந்
தகைத்தகப்பல்லிதழ் பதர்வில்தார்விழி
நகைத்தகப்பிறைநுத னளினவாயென
மிகைத்தகத்துகடரும் விழைந்தபொற்பிதோ.

உரை.—அவ்வெண்டலையைநோக்கிப் பகைபட்டழகுபெறப் பவள த்துறையிற்கோர்த்த முத்துவடமொப்பச்செவ்வுதட்டுட்டோன்றின பல் லும் வளைத்தவில்லொப்பப்புருவமும் வான்மீனெப்பவிழிகளு மொளிப்

பிறையொப்ப நுதலுந் தாமரையொப்ப வாயுமென்றுசொல்லி வருந்தும் படி நீவிரும்பினவழ கவ்வெண்டலைதானேயென்றானென்க. (௫0)

போதெனமலர்ந்தெழில் போதின்வாடியக்
கோதெனமெலிவன மூப்புக்கொண்டகா
லீதெனவுணர்கிலா தின்பம்வேண்டுவர்
தீதெனவிளைத்தபின் றியதெய்துவார்.

உரை.—பூத்தமலரைப்போல மலர்ந்த முகத்தழ கம்மலர்வாடிக் கோதாய்க்கிடந்ததன்மையான் மூப்புவந்தவளவிற் றானுமெலிந்துகிடக்கு மென்றுணராம லின்பத்தைவிரும்பிப் பாவத்தைவிளைவித்துத் துன்பத்தைக்கொள்வா ரொன்றானென்க. (௫௧)

இன்றுளார்நாளையே யிறப்பரன்றிமற்
றன்றுளார்விழைந்தவை யருகிற்போகிலா
நின்றுளாய்ச்செய்துகள் நெருங்கிப்பின்னுறச்
சென்றுளாய்விளைதுயர் செப்பவோவென்றான்.

உரை.—இன்றுயிர்வாழ்வார் நாளையிறப்பார், இதுவுமன்றி முன்வாழ்ந்திருக்கையில் விரும்பினயாவு மவரிறக்குங்காலத்துக் கூடப்போகாம னின்று செய்தபாவமே கூடப்பின்றுடர்ந்ததனால் விளையுந்துயர்கள் சொல்லுந்தன்மையோ வல்லவென்றான் சூசையென்க. (௫௨)

அளிமுகத்தினையவும் பலவுமாரிய
னொளிமுகத்துரைத்தவை யவனுணர்ந்தபின்
வளிமுகத்தலையென மனத்தலைந்தலாற்
றெளிமுகத்துறுதியோர் துணிவுதேர்ந்திலான்.

உரை.—ஆரியனாகிய சூசைமாமுனி யன்பினோ டிவற்றோடு பலவற்றையுந் தெளிவாகச்சொன்னதை வாமன்கேட்டபின்பு காற்றின்முகத்துக் கடலே யலைவதுபோல வவனுமனதிலலைந்தானொழிய வுறுதித்துணிவிற் றெளியாதிருந்தானென்க. (௫௩)

வேறு.

கைக்குமோர்மருந்துபாலர் கனியவுண்டுயிருமுண்ண
விக்குமோர்விளிம்பினீவி யிட்டெனவியம்பலென்னோ
வொக்குமோர்பழம்புண்ணூற்ற வுடன்றழல்வேண்டுமென்ன
வைக்குமோரளவில்விஞ்சை மறைநலோன்வகுத்தான்மீண்டே.

உரை.—அதனைக்கண்டகுசை கசப்புளமருந்தினைப் பாலகரினிதா யுண்டு கூடவுயிரு முண்ணும்படி மருந்துவைத்தபாத்திரத் தொருவிளிம் பிற்சருக்கரையுந் தடவிக்கொடுப்பதுபோல நானுமனநோகாதபடி யின் பங்காட்டிப்பேசினதென்ன? நெடுநாட்கொண்டபுண் ணாறும்பொருட்டு நெருப்பேவேண்டுமென்றுணர்ந் தளவிறந்தவிஞ்சை வேதநல்லோன்கு சை மீளவுஞ்சொன்னானென்க. (௫௪)

புண்முழுதிறைஞ்சுங்கோட்டுப் புழுங்கியகளிற்றேறன்னாய்
விண்முழுதிறைஞ்சும்வேதம் விலக்கியதீமைநீங்கி
யுண்முழுதிருளற்றாக்கத் தொழுகவேதுணிந்தாலல்லான்
மண்முழுதிவர்தீதொவ்வா மலிதுயர்நிரையஞ்சேர்வாய்.

உரை.—கழுகுமுதற் பற்பறவை தமக்குவிருந்திடுமென்று வணங்கி னகொம்புள சினந்தமதயானையினேறுபோல நின்றவனே வானுலகிடத் து வணங்கப்பட்ட மெய்வேதம்விலக்கின தீவினையாவையும்விட்டு மயக் கமின்றி முழுமனவூக்கத்து நன்னெறியொழுகத்துணிந்தாலொழியப் பூ வுலகுள்ளதீதெலா நிகராததுன்பமுள நரகத்திற்சேருவா யென்றானெ ன்க. (௫௫)

தொல்லையிம்மருளினாழ்த்த துகள்விடத்துணிதலொன்றே
வொல்லையிந்நசைநீங்காதே யூழலில்வேதலொன்றே
வெல்லையிவ்விரண்டிலொன்றே யியாவருந்தவிராதென்ன
வல்லையிவ்வுணர்விற்றேர்தி மாற்றலர்வணங்கும்வேலோய்.

உரை.—பகைவர்வணங்கும் வேலுடையோனே நெடுநாட்கொண் டமயக்கத்துப் பழுத்தபாவங்களை விடுவதொன்றாயினு முடனே யித்தீ யவாசையைவிடாயாகி லெக்காலத்துந் தீநரகத்தில் வேகுவதொன்றாயி னு மிவ்விரண்டிலொன்றேயெவர்க்குந் தவிராதென்றெண்ணி யுறுதிபெ ற விவ்வுணர்விற்றெளிகவென்றானென்க. (௫௬)

மீய்முகத்துடையிற்றோன்றும் விசும்புசூழ்வரையிற்றூங்கித்
தூய்முகத்தலைகளோட்டித் துள்ளிவீழருவிபோல
வேய்முகத்தினிமைகாட்டி விரைவிலோடிளமைநம்பேல்
காய்முகத்ததிர்கால்வீசக் காய்முதல்வீழுமென்றான்.

உரை.—மீளவு மாகாயத்துடுத்த நல்லாடையாகத்தோன்றி மேகங் கள்சூழ்ந்த மலையிற்றூங்கித் தூயதிரைகளைச்சுருட்டித் துள்ளிவிழு நீரரு விபோல வழகியமுகத்திலினிமைகாட்டிச் சீக்கிரத்தோடியொழியு மிள மைநம்பவேண்டா, அதிர்ந்து கோபித்தகாற்றின் முகத்துக் காய்களுமு [illegible]மென்றான் குசையென்க. (௫௭)

காய்நரகென்றபோழ்திற் கணங்கொடுநின்றார்சொல்வார்
தீய்நரகென்பதல்லாற் றீநரகெந்நாடெப்பால்
நோய்நரகரசர்பேயோ நுகர்ச்சியுநிலையும்யாதோ
போய்நரகுறைவர்யாரோ புலமையோய்விரித்துச்சொல்வாய்.

உரை.—குசை நரகமென்றவளவிற் சூழக்கூடிநின்ற யாவருஞ்சொல்வார்: தீநரகுண்டென்று நாமறிவதல்லா லந்நரகமெந்நாடோ வெவ்விடமோ வதற்கரசர் பேய்களோ வதினுகர்ச்சியுங் குணமுமேதோ வங்கே போய்க்கிடப்பா ரெவரோ நாமறிகிலேமென்றமையா னீயேசொல்வாயாகவென்றாரென்க. (௫அ)

வீய்முதிர்மதுவிற்றீஞ்சொல் விரித்தநூற்கல்விமிக்கோய்
தீய்முதிருணர்விற்றீய செருக்கொடெம்முயிரையுண்ணும்
பேய்முதிர்குலம்யாதோவப் பேய்கள்செய்தவனார்செய்த
நோய்முதிர்கருமம்யாதோ நுவன்றிவைபணியாயென்றார்.

உரை.—மீளவும் பூத்தமலர்வாய் மதுவின்றன்மைத் தினியசொற்களைவிரித்த நூற்கல்வியின்மிக்கோய் தீயவுணர்வோடு நம்மைப்பகைத் தெம்முயிரைக்கெடுக்கும் பசாசினம்யாதென்று மப்பசாசுகளைச்செய்தவனாரென்று மவற்றைச்செய்த கருமம்யாதென்றுஞ் சொல்வாயாகவென்றார் சூழநின்றயாவருமென்க. (௫௯)

இனியவேகேட்டீரிந்நா ளெய்தியவுணர்விற்றாழ்ந்து
முனியவேமள்ளற்புக்கு முதிர்ந்தநோயுணர்ந்துகூசிற்
கனியவேபொன்றுங்காலக் கனலுறாதுவப்பீரென்னப்
பனியவேயலர்செவ்வாயான் பணித்துமற்றிதனைச்சொன்னான்.

உரை.—அவற்றைக்கேட்டகுசை நன்றாய்வினாவினீரோ நீரிக்காலத் துணர்வினா னரகிற்றாழ்ந்து சினந்துவேகு மத்தீயினுட்புகுந்து முதிர்ந்த வந்நோய்களை யிப்பொழுதுணர்ந்து கூசியஞ்சினாலல்லோ விறக்குங்காலத் தந்நரகிற்புகாம லினிதாய்மகிழாநிற்பீரென்று சொன்னபின்பு குளிர் மதுமலர்ச்செவ்வாயான்குசை மீளவு முரைத்தானென்க. (௬௰)

ஆடியகடவுளன்றி யனைத்துமேபடைப்புண்டாகி
நீடியவுலகமூன்று நிமலனுமொருவன்செய்தான்
கோடியதெவையுங்கோதாற் கோடியதன்றிமுற்பால்
வாடியகுறையொன்றின்றி வனப்புறமுடித்ததன்றோ.

உரை.—சொன்னவாண்டவ னொருவனன்றி மற்றதெல்லாம் படை க்கப்பட்ட பொருள்களாகி யெல்லாவுலகங்களையு மவற்றுளயாவை

ண்டவன்றானே புறத்துணையின்றி யொருவனா யுளவாக்கினான். மீளவு மிக்காலத்துக்கோணித் தோன்றினயாவும் பாவத்தாற்கோணினதொழி யப் படைப்புண்டகாலத்துக் குறையுமெலிவுமின்றி யழகோடுமுடித்த தாயிற்றென்றானென்க. (௬௧)

கட்புலத்துருவிற்புல்லாக் கவினலந்தீட்டிவாய்ந்த
வுட்புலத்துடலமில்லா வுயிரெனவிழுப்பமோங்க
மட்புலத்திணையொன்றில்லா மனங்களையெண்ணினாதன்
விட்புலத்திறைவற்சூழும் வீரரென்றமைத்தானென்றான்.

உரை.—அங்ஙன மனத்தையு மாண்டவன் படைத்தபொழுதிற் காணப்படுமுருவினா லடையப்படாத வழகினைத்தீட்டி யுடலில்லாத வுள முளவுயிர்களாக வோங்கிய நன்மைமிகுதியா விப்பூவுலகி னிகரில்லா தெண்ணப்படாதமனங்களை வானுலகிடத்தாளு மரசனைச்சூழ்ந்த வீரரைப் போல நிற்கும்படியாண்டவனுண்டாக்கினானென்றான் சூசையென்க(௬௨)

கடவுளர்தேவரென்னுங் களிகெழுங்குலமேதானோ
தடவுளர்வணங்குநன் னூற் றகுதியோயென்னவாமன்
முடவுளர்பறக்கவெஃகு முயலெனப்பித்தர்காட்டு
மடவுளர்மருளென்கேண்மி னறைகுதுமென்றான்சூசை.

உரை.—அதற்குவாமன் பெரியோர்வணங்கும்வேதநூலோய் நீசொன்னமனங்கள் கடவுளரென்றுந்தேவரென்று நாங்கள்சொல்லுங் குலமாமல்லோவென்றான். அதற்குச்சூசை முடவர் பறக்கநினைத்தாற்போலப் பித்தர் சொல்லிக்காட்டினவழியின் மயங்குவானேன், முற்றும் யாவையுஞ் சொல்லக்கேளுங்களென்று மீளவுஞ் சூசைசொன்னானென்க. (௬௩)

விண்ணவரமரரும்பர் மேலினரமுதரையர்
பண்ணவர்வானோரென்னும் பற்பெயர்தகுவதல்லாற்
றிண்ணவர்படைப்புண்டாகித் தேவரென்றுரைக்கல்வேண்டா
நண்ணவர்வணங்குந்தேவ நாயகன்றுணையற்றோனென்றாம்.

உரை.—நான்சொன்னவர் விண்ணவர்முதலாயின பலபெயருடையரொழியப் படைப்புண்டமையாற் றேவரென்பதொண்ணா தவருமொருங்குடன்கூடி வணங்குந்தேவன் றுணையொன்றின்றி யொருவனாய் நின்றோனென்றானென்க. (௬௪)

வானுறைகுலத்தோராகி வரங்களும் [illegible]ழமிக்கார்
கோனுறைகோயில்வைகிக் கோக்கணமெ[illegible]த்தோன்றிற்
கானுறைபுலகினுங்கொள் கசடறவரந்தந்[illegible]
திர்வலுறைவளமில்லாராய் வணக்குரித்தே[illegible]லார்.

உரை.—சொன்னவானோர் வானுலகிருக்குங்குலத்தோராகி யடைந்தவரங்களாலும் வலிமையாலு மிக்கவராகி யெல்லாவற்றையு மாளுங் கோனாகியகடவுள் விளங்கித்தோன்றாநிற்குங் கோயிலாகிய வானத்திலிருந்த வரசர்கூட்டமாகத்தோன்றினுங் காடுசூழ்ந்த பூவுலகிற்கிடந்த நாமுள்ளகுறைகளைத்தீர்ப்பவிரட்சிக்கவு நமக்குவேண்டினவரங்களைக் கொடுக்கவு மாட்சிமையுள்ள வல்லமையில்லாதாராகையில் வணங்கத்தகுந் தேவருமல்லவென்றானென்க. (௬௫)

வரந்தருந்தன்மைத்தெல்லா வையகத்தொன்றாநாதன்
புரந்தருங்குணந்தன்பாலாய்ப் புகன்றவனேவுந்தன்மைத்
துரந்தருமுறுதிசொல்லி யுதவியவரங்கள்கேட்டுச்
சுரந்தருந்துயரிற்றேற்றுந் துணைசெயல்வானோர்பாலே.

உரை.—அங்ஙனநமக்குவேண்டிய வரங்களைத்தந்து நம்மையிரட்சிக்குந்தன்மை யெல்லாவுலகத்திலு மொன்றாய்நிற்குங் கடவுளினுரிமையாமே. அக்கடவு ளேவினதன்மைத்து நமக்குறுதிகளைச்சொல்லவும் வேண்டியவரங்களை யவனைக் கேட்டுவாங்கிக்கொண்டுவந்து நாமடைந்ததுயரி லாறுதலைச்சொல்லி யரியவழியேநடக்கு நமக்குத் துணையாய்நிற்பது சொன்னவானோ ருரிமையாமேயென்றானென்க. (௬௬)

விண்ணெனும்பதியோராகி மேவிநீருரைக்குந்தன்மை
மண்ணெனும்பதியோர்க்கன்றி வானவர்க்கொவ்வாப்பாலாய்க்
கண்ணெனுமிமையாவொன்னுங் கடிமலர்வாடாதென்னும்
பெண்ணெனுமாணுமென்னும் பெயர்தகாதுருவில்லார்க்கே.

உரை.—மீளவுந் தேவரென்னப்படாமல் வான்பதியோராகையி னீங்களவரியல்பினையுரைக்குந்தன்மை மண்பதியோர்க்கல்லாதே வானவர்க் கொவ்வாத வியல்பாகி யவர்கண்ணுடையவென்று மிமையாவென்று மணிந்தமாலை வாடாதென்றுஞ் சிலர் பெண்ணென்றுஞ் சிலராணென்றும் வானவர்க்குடலு முருவுமில்லாமையா லவையெலாஞ் சொல்லத்தகாதென்றானென்க. (௬௭)

திருத்தகுந்தேவரென்று செயிர்தருநுமதுகாமத்
துருத்தகுங்கதைகள்வீக்கி யுளத்துளைவிரகநோயிற்
கருத்தகும்வினைகள்பாவிக் கைப்படைபலவுந்தோற்றிச்
செருத்தகும்பகையுந்தம்மிற் றிளைத்துளமெலிவாரொன்பீர்.

உரை.—மீளவு[redacted]கள் வானவரைத்தேவரென்றபின்பு பாவம்வினை
விக்கு முங்கள்காம[redacted]ப பலகதைகளைச்சேர்த்தி யத்தேவர்காமநோயி
ல்வருந்தி யவருக்கு[redacted]ழுங் கருப்பமும் பிறப்புமுண்டென்றுபாவித்
து மீளவும் பலவ[redacted]ுதங்க ளவர்க்குத்தந்து தம்முட்பகைப்பவும்

போனைச்செய்யவுந் தோர்த்துமனதின் மெலியவுஞ் சொல்வீரென்றானெ ன்க. (சுஅ)

சிட்டிடைவானின்றுங்கட் டேவர்பொன்னுலகந்தன்னி
னெட்டிடைநெறிகணீண்ட நெற்றியங்குன்றங்குன்றா
மொட்டிடைமலர்ந்தபொய்கை மொய்திரைக்கங்கைகான்விள்
மட்டிடைமலர்ந்தசோலை வகுத்துமண்ணுைப்பச்சொல்வீர்.

உரை.—மீளவுஞ் சிவந்தவானினிற்பாரொன் றுங்கள்தேவரிருக்கும் பொன்னுலகிடத்து நீண்டவழிகளு முயர்ந்தமலைகளு மெலியாமதுமலர்த்தடாகங்களு மதிர்ந்தலைந்தோடுங்கங்கையும் வாசமதுமலர்பூத்த சோலைகளு மிவையெலா மங்கேயுண்டென்றுசொல்லிப் பூவுலகொட்ப வானுலகாக்கிச் சொல்வீரென்றானென்க. (சுகூ)

இனையவேபலவுங்கூறி யிருவிழிக்குருடர்யானை
யனையவேமுசலத்திண்கை யடியுரல்செவிகள்சூர்க்கை
வனையவேயுரைத்தவண்ணம் வடிமனுக்குலத்தின்சாயல்
புனையவேயுயர்ந்தவானோர் புன்மையில்வனைதனன்றே.

உரை.—இவற்றையும் பலவற்றையுஞ்சொல்லி யிருகண்கெட்டகுருடர் யானையைத்தடவி யுவமைசொல்லுமிடத்துத் தாமுன்னறிந்தவற்றைக்கொண்டு துதிக்கையை யுலக்கையென்றும் அடியையுரலென்றுஞ் செவியைச் சுளகென்றுஞ்சொன்னதுபோல நீங்களும் பாவத்தமிழ்ந்தின மனிதர்குலத்தின் சாயலாக மாட்சியினுயர்ந்த தேவரைப் புன்மைபடச் சொல்வது நல்லதல்லவென்றானென்க. (எய)

ஒக்களவகன்றுமின்மீ னொத்திராப்புறத்துநீக்கித்
தொக்களவகன்றசீர்கொள் சுடருலகுரிமையங்கட்
புக்களவறிதலன்றிப் புன்கரத்துளருந்தன்மை
நக்களவம்குமிச்சீர் நயத்தளவுணர்தலாமோ.

உரை.—வான்வீட்டுத்தன்மைத்தோவெனில் அளவெலாமொவ்வாதென்றகன்று வான்மீன்முதலா யதற்கொத்தன வல்லவென்று வான்வீட்டின்புறத்துத்தள்ளி மட்டொன்றின்றி யெல்லாநன்மையிற்சிறந்துவிளங்கின வுலகமாகையி லதினுரிமையை நாமங்கேசென்று கண்டவளவிலறிவோமொழியக் குறுகினபுன்மையாற் றடவினுற்போல விங்கேயிருந்து பூவுலகின்வாழ்வுகள் நக்குதற்கும்போதாமையா லிவற்றினளவாக வான்வீட்டுவாழ்வுகளை யெண்ணுவது பேதமையல்லோவென்றானென்க. (எக)

உள்ளுமாறகன்றவாழ்வுய்த் தும்பனைப்படைத்தபின்னர்த்
தெள்ளுமாறகன்றுங்காரஞ் சிலருறியிறைவனேவிக்
கொள்ளுமாறகன்றதீமை குணித்தளவுரைத்தசாபத்
தெள்ளுமாறகன்றவாறோ ரெரியுழிப்பேய்களானார்.

உரை.—அங்ஙன நினைக்கத்தகுந்தன்மையின் மேலாகிய வாழ்வுகளை த்தந்து கடவுள்வானவரைப்படைத்தபின்ன ரவருட்சிலரோ தெளியாமய க்கத் தாங்காரத்தைக்கொண்டு தமக்காண்டவனேவினபடியிற் செய்யமா ட்டாமற் றீவினை மனதிற்கொண்டமாத்திரத் தாண்டவனிட்ட சாபத்தி ற விகழாதகுணத்தோடு படைப்புண்டவானவருட் சிலர் தீநரகத்தின் பசாசுகளானாரென்றுனென்க. (எஉ)

பேய்வினைவெருவக்கண்டப் பேய்கள்செய்தவனுரொன்றீர்
தூய்வினைவயத்தோன்செய்த தொழில்கெடவுணர்ந்தபாவம்
போய்வினைகொணர்ந்துபேய்தம் புழுங்கினஞ்செய்ததென்றுத்
தீய்வினையுளத்துட்புக்காற் செய்பகையறிதீரொன்றான்.

உரை.—நீங்கள் பசாசுகள்செய்யும் வினையைக்கண்டஞ்சி யவற்றை ப்படைத்தவனுரொன்றுவினுவினீர், தூயமுறையோடெல்லாவற்றையு மு டித்தகடவுள் செய்ததொழில் கெடும்படிநினைதத பாவநுழைந்து வினை யைக்கொண்டுவிட் டதுதானே புழுங்கினபசாசினமாக்கினதென்று தீவி னைமனதிற்புகுந்தவளவிற் செய்யுநகொடியபகையை யிதிலே யறிவீராக வென்றான் குசையென்க. (எ௩)

வானவராகவான்மேல் வாழ்ந்தநல்லுயிர்கள்கெட்டுத்
தானவராகச்செய்த தகுதிமேற்கொடியபாவ
மூனவரொமைப்பகைத்தா லுறுஞ்சிதைவளவோவென்றுங்
கானவரஞ்சிக்கூற வருந்தவனினையசொன்னான்.

உரை.—சூழநின்றயாவரு மவற்றைக்கேட்டு வானுலகிடத்து வான வராகவாழ்ந்திருந்த வுயிர்கள்கெட்டழிந்து தீயவசுரராகப் பாவமேசெய் தபின் பக்கொடியபாவ முடலோடினமுள்ள நம்மைப்பகைத்தால் வினை யுங்கே டளவுளதோவென்றஞ்சாநிற்ப மீளவுஞ்சுசையிதனைச்சொன்னு னென்க. (வடநூலோர்க்குப் பேயெனினு மசுரரெனினுமொக்கும்.) (எ௪)

வேறு.

வானவரையுரைக்குங்கால் வாய்மையறவுணர்ந்ததுபோ
ரூனவரையென்னுங்காற் றடநீங்கிமயல்வேண்டா

மானவரைவேறெண்ணி யழற்கிடக்கும்வெறிவேறாய்
நானவரைமறைவிதித்த நன்னூலாலெண்ணேனே.

உரை.—வானவரைச் சொன்னவிடத்து மெய்மைதப்பி நீங்கணினைத்ததுபோல வசுரரைச் சொல்லும்போதும் வழிதப்பி மயங்கவேண்டா, ஆகையாலசுரர் வேறே நரகத்திற்கிடக்கும் பசாசுகள்வேறேயென்று வேதநூலைப்பற்றி நானெண்ணு திரண்டொன்றாக நினைக்கத்தகுமென்றானென்க. (எரு)

விண்ணோர்க்குப்பகைசெய்து வெல்லறியாவறங்குன்ற
மண்ணோர்க்குவினைசெய்து மன்னுயிர்கணரகுய்ப்பப்
புண்ணோய்க்குவைத்தனதீப் புழுங்குமெனத்தாங்கதிநீத்
துண்ணோய்க்குத்தகப்பகையோர் துயிரடுந்தீதுணர்குலமே.

உரை.—பேயின மெத்தன்மைத்தோவெனில், வானவரைப்பகைத்து வெல்லமாட்டாம னல்லறங்கெடும்படி மனிதர்க்கு வினையைச்செய்து நரகத்திற்செலுத்த மிகவும்வருந்திப் பட்டபுண்மேல்வைத்த தீக்கோபித்தாற்போலத் தாம்வான்வீட்டுக்கதியை யிழந்ததனு ளுட்கொண்டதுயரளவாக நாமுமக்கதியையடையாதபடி நம்மைப் பகைத்துப் பாவம்விளைவிக்குமுணர்வினையுடைய குலமதேயென்றானென்க. (எசு)

நற்செய்கையனைத்துமற நலம்பகைத்தோர்தூயதவந்
தற்செய்கைநெடுநாளுந் தாமுடிப்பவரம்பெற்று
விற்செய்கையமர்பூட்டி விண்ணவரைப்புண்படுத்தி
மற்செய்கைவழங்கசுர ரென்றறைதல்மருளன்றே.

உரை.—இங்ஙனமாகையி னல்வினையாவையுங் கெடுக்கப் பகைத்தவசுரர்தாமே நெடுநாள்தவஞ்செய்தாரொன்றுஞ் செய்ததவத்தால் வரங்களையடைந்தாரொன்று மடைந்த வரங்களால் வில்லைக்கொண்டுசெய்த போர்முகத்து வானவர்க்குப் புண்ணைப்படுத்தினுரொன்று மித்தொகைப் பட்ட வல்லதொழில்களை யசுரருடையரொன்பது மயக்கமல்லோவென்றானென்க. (எஎ)

வீடிழந்ததீயினமே விளைத்தசெருக்குளத்தொழியாப்
பீடிழந்ததன்மையெரி பிளிர்ந்திடித்துப்பிளந்தமுகி
னீடிழந்தவசனிகள்போ னீதிபரன்வயப்பயத்தாற்
சேடிழந்தநரகூழித் தீவீழ்ந்துபுதைத்தனவே.

உரை.—நீங்கள் மயங்கிச் சொன்னவற்றைவிட்டு அசுரராகியபேய்கட்கடுத்த சிலசெய்திகளைச்சொல்வேன்: வான்வீடிழந்த தீயபேயினங் கொண்டவாங்காரத்தைவிடாமன் மாட்சியுமிழந்து செந்தீக்கொப்பளித்

திடித்துப் பிளந்தமேகத்தினின்று விழுந்தவிடிகளைப்போல நீதிபரனாகிய கடவுளின்வல்லமையா னன்மையொன்றில்லா தவியாதநரகத்தீயில்வி ழுந் தெக்காலத்து மங்கேபுதைக்கப்பட்டன வென்றானென்க. (எஅ)

திரையுடுத்தபாரகட்டுச் சேண்படர்தாழ்குழிதோண்டிக்
கரையுடுத்தகடல்பொங்கிக் கடந்தெழுவபோலலைகொண்
டுரையுடுத்தநிகர்கடந்த வூழித்தீக்குடிவைகப்
புரையுடுத்தவுருக்கொடுபேய்ப் புதைத்தலறுநரகன்றே.

உரை.—பாவமேயுருவாகநின்றபேய்கள் புதைக்கப்பட் டலறாநிற்கு நரகமேதெனில், கடல்சூழ்ந்த பூவுலகின்வயிற்றி லாழமாய்த்தோண்டி னபாதாளமாக வொருகுழியுண்டாகி யதிலே கடல்பொங்கிக் கரையைக் கடந்து மேலெழுந்தாற்போலச் சொல்லுந்தன்மையைக்கடந்த கொடிய வூழித்தீ யலையோடுபொங்கிக் குடியாயிருக்குமிடமே நரகமென்றானெ ன்க. (எசு)

இடிகடவழோசைமறுத் தெரிந்தயர்வோரோதையெழக்
குடிகடவழிடும்பையொடு கொடியதெலாமொய்த்தடர
நொடிகடவழ்போழ்துபல நூறாண்டென்றுணர்ந்தலறக்
கடிகடவழிருடவழ்தீக் காணியெனுமருஞ்சிறையே.

உரை.—சொன்னநரகத் தோயாதிடித்தவிடிகள் வெடித்தவோசை யைமறுப்ப வங்கே வெந்துவருந்தின யாவருங்கொடிதாய்முழங்க விடும் பைமுதலுள கொடியதெல்லா மங்கே குடிகளாகவடர்ந்துமொய்ப்பவொ ருநொடிநேரமே நூறுவருடமாகவெண்ணி யெவருமலறாநிற்கப் பசாசுக ள்திரண்டுதிரியு மூழித்தீயின் காணியாகநிற்குங் கொடியதோர்சிறையே நரகமென்றானென்க. (அய)

கண்மல்குந்துயர்பனித்த கலுழியவியாக்கனலாய்
மண்மல்குந்துயர்வெள்ளம் வாழ்வுருவாயினிதென்ப
வுண்மல்குந்துயராற்றா துளைந்தழத்தாமற்றுயிரைப்
புண்மல்குந்துயர்படுத்தல் புதவிடத்துப்பேயரசே.

உரை.—மீளவும் பேய்கள் நரகத்தரசரோவென்றீர், அவ்வரசேதெ னில், அங்கேவருந்தினோர் விடாமழையாகப் பொழிந்தகண்ணீர்வெள்ள மவிக்கப்படாத நெருப்பதாகிப் பூவுலகுள்ளதுன்பங்க ளொருங்குடன்றி ரண்டுகூடினு மிவையெலா மினியவாழ்வென்றுதோன்றும்படி யிவற்றி னு மளவொன்றின்றிக்கொடியதாய்மனதினிறைந்த துயர்களாற்றாமற் ப சாசுகள்தாமே வருந்தியலறாநின்று மற்றமனிதருயிர்களை வருத்திக்கொ ண்டுவருவதே பேய்கள் நரகத்தாளாநிற்கு மரசுதானென்றானென்க. (அக)

ஓரொன்பான்றனையேத்தா ரொன்றுமெய்ச்சுருதிவழி
சீரின்பானடவாதார் சினங்காமங்களவுகொலை
பாரின்பானச்சியடும் பாவமுடித்தவரெல்லாஞ்
சூரின்பானரகெய்திச் சோகினத்தோடுளைந்தெரிவார்.

உரை.—மீளவும் பசாசுகளன்றி நரகத்திற்கிடப்பவராரென்று வினுவினீரோ, ஒன்றாய்நிற்கு மெய்க்கடவுளை வணங்காதவரு மவனருளிச்செய்த வொன்றாய்நிற்கு மெய்வேதங்கற்பித்தமுறையி னடவாதவருங்கோபமுங்காமமுங் களவுங் கொலையு மென்றிவையெல்லாவற்றையும் விரும்பிச் சாவானபாவங்களைமுடித்தவரு மிவரெல்லாரு நரகத்தில்விழுந்து பசாசுகளோ டெக்காலத்தும்வருந்தி வேவாரென்றானென்க. (௮௨)

வீய்த்துணையுமகித்துணையும் வேழமுடனரித்துணையுந்
தீய்த்துணையுஞ்செயிர்த்துணையுஞ் சீறியதீயோர்துணையு
நோய்த்துணையுஞ்சினத்துணையு நூறியடித்துரஞ்சினந்த
பேய்த்துணையுமன்றிநலம் பெறுந்துணையற்றிருப்பரிதே.

உரை.—நரகில்விழுந்தமனிதர்க்குள்ள துணைகளோவெனிற் கொல்லும் வேங்கைகளுஞ் சீறினபாம்புகளு மதத்தயானைகளுங் கொடியசிங்கங்களு மவியாதசெந்தீயு மீளாததம்பாவங்களு மலறினகர்த்ததுரோகிகளுந் தீராதநோய்களுந் தாம்பிறரைவெகுண்டகோபமுந் தாந்தம்மைச்சினந்தவெகுளியுந் தம்மையோயாதடித்துபாதிக்கும் பசாசுகளு மென்னுமித்துணைகளன்றி நற்றுணை யொன்றின்றி யங்கேயிருப்பதரிதேயென்றானென்க. (௮௩)

புல்லவையேபூரியராய்ப் புழுங்கியவெஞ்சினத்தினராய்க்
கொல்லவையேகுணுக்கினங்கள் கொந்தழலிற்சீறியுடன்
றல்லவையேசெவிகேட்ப தல்லதடுந்துயராற்ற
நல்லவையேயொன்றுரைக்கு நற்றுணையற்றிருப்பரிதே.

உரை.—அங்ஙனந் தம்மைச்சூழ்ந்தயாவருஞ் சண்டாளரும் புழுங்கினசினத்துக்கொடியருமாகித் தம்மையடித்துக்கொல்லும்பசாசுகளழலினுமழன்று சீறிமுழங்க வகோரத்தீயவோசைகள் செவிபிளக்கக்கேட்பதொழிய வடைந்ததுயரையாற்றவிரங்கி நல்லதொன்றினைச்சொல்லுமொரு நற்றுணையுமின்றி யெக்காலத்துங் கிடப்பதரிதேயென்றானென்க. (௮௪)

இத்துணைகொண்டுளமாழ்கி யெய்தியதன்செயிர்செய்யு
மத்துணைகொண்டொழியாதா லலைந்தலைந்துட்டுயர்பொங்க
மைத்துணைகொண்டிருண்டபுகை மண்டியெழுமிருட்சிறையாய்
மொய்த்துணைகொண்டெரிப்பீடை முறைமொழிவகேண்மினீ
ரோ.

உரை.—இத்தன்மைத்துள்ள துணைகளோ டவனவன்செய்தபாவங்கள் துணையாய்நின் றெக்காலமுமொழியாமையா னரகில்விழுந்தயாவருமலைந்தலைந்தெந்நாளுந் துயர்கள்மிகவு முளத்திற்பொங்க மயக்குவித் திருண்ட புகையேமண்டி யிருட்சிறையாகிப் போர்க்களமாகி யெரியுநரகத்துள்ள பீழைகளின்முறையை நான்சொல்லக் கேட்பீராகவென்றுனென்க. (அரு)

வேறு.

நோய்நிலைநிரையங்கொண்டபற்பீழை நுதலினுட்பனிப்பவேயூழித்
தீய்நிலையென்றுலுதவியவின்ன தீயெனவுணர்தலும்வேண்டா [க்
வேய்நிலைவரையைநக்கிறலைத்தீ வெந்துகண்ணிமைக்குமுன்னுருக
காய்நிலைகொண்டொரலைநிலையிற் காய்கொழுந்தெழுந்தெரிதீயே.

உரை.—சகலநோய்நிலையாய்நிற்கு நரகத்துள்ள பலபீழைகளைநினைத்தமாத்திரத் துள்ளநடுங்கியஞ்சாநிற்ப நரகமே யூழித்தீயினிலையதென்று விப்பூவுலகின் மனிதர்க்குதவுந் தீயைப்போலவென் றுணர்தல்வேண்டாம், அத்தீநரகினின்று மேற்கிளம்பிக் குளுமைமிகுதியான் மூங்கினிலையாய்நிற்கு முயர்ந்தமலையை யத்தீயிறொருகொழுந்து நக்கிறற் கண்ணிமைக்குமுன்னே யம்மலைவெந்துருகும்படி கொடிதாய்வேகுங்குணத்தையுடையதாகு நரகத்திற் கொழுந்துவிட்டெரியுஞ் செந்தீயென்றுனென்க. (அசு)

ஆதிதன்னருளித்தழலைநல்லவர்க்கு மாதரவுதவியிற்படைத்
நீதிதன்மலிந்தசினத்திறங்காட்டி நெறிதவிர்தீயரைத்தீக்கப் [து
பூதிதன்னழலைப்படைத்தனனென்றற் பொருவவிவ்விருதழலோக்கிற்
சோதிதன்முகத்துமின்மினிபோன்றச்சுடர்முகத்திச்சுடர்நிலையே

உரை.—ஆண்டவ னிப்பூவுலகுள நெருப்பினை நல்லவர்க்குமுதவியாகத் தயைபுரிந்துண்டாக்கி நரகினுள்ளநெருப்போவென்னி லளவிறந்தநீதியின்சினத்தையுந் திறத்தையுங்காட்டிப் பாவிகட்காக்கினையாக வத்தீயைப்படைத்தானென்றபொழுதே யிவ்விருவகைத் தீயொப்பநோக்கிற் சூரியன்முன்னே மின்மினிப்பூச்சிபோல நரகத்தீமுன்னே யிவ்வுலகழலே தோன்றுமென்றுனென்க. (அஎ)

பொறிப்படப்புழுங்கிக்கொழுந்துவிட்டெரிந்து புகைத்திரளிருண்டெழமண்டி
நெறிப்படச்சுடராச்சுடச்சுடச்செந்தீ நீறுமாகாதெலாம்வெந்து

குறிப்படப்புணர்ந்தசெயிரளவுடற்றிக் குடைந்துடல்கிழித்தவாய் புக்குச் [ழுந்தெரிவார்.
செறிப்படத்திரண்டுவெளிப்படக்கண்வாய் செவிகள்மூக்கெரியுமி

உரை.—அத்தன்மைத்தாகிய செந்தீப் பொறிகள் சிதறச்சினந்து கொழுந்துமேலெழுவெரிந்து புகைதிரண்டிருண்டுமெண்டி நீதியின்தன்மையாற்சுடராமற் சுடச்சுடச் சுட்டபொருளுநீறாகாமல்வேகாநிற்பக் குறியறிந்துசுட்டாற்போல வவனவன்செய்த பாவத்தளவாக வத்தீயும்வெகுண்டுவேகக் குடைந்தவுடலிற் கிழித்தவழியிற்புகுந்து கூடித்திரண்டுவெளிப்படும்படி கண்ணும் வாயுஞ் செவிகளு மூக்குந் தீயைக்கொப்பளியாநிற்ப வென்றும் வேவாரொன்றானென்க. (அஅ)

படுப்பதற்கமைந்தபூவணைதீயே படும்பசிக்குணவுகடீயே
யுடுப்பதற்கணியுங்கலிங்கமுந்தீயே யுயிர்ப்புளியாவியுந்தீயே
கடுப்பதற்கெரிந்ததீப்புனலாட்டிக் கனற்கடனீங்கிலநீந்தி [வார்.
யடுப்பதற்கணையுங்காண்கிலமூழ்கி யலைந்தலைந்தெரிந்துளைந்தயர்

உரை.—அங்ஙனம் படுத்துக்கொள்ளும்படி பூமெத்தைதீயே, பசித்துண்பதற் குணவுதீயே, உடுத்தணிவதற்காபரணமுஞ் சீலையுந்தீயே, மூச்சினைவிட்டால் வருமாவிதீயே, குளிப்பதற்காறாகக் கடுத்தெரிந்ததீயே, அங்ஙனந் தீக்கடற்பிரியாம னீந்திநீந்திச்சேருங்கரையுங்காணாமன் மூழ்கியலைந்தலைந்து வெந்தெரிந்து நொந்துளைந்து தாமென்றுமயர்வாரொன்றானென்க. (அகூ)

சூளையிலடுக்கித்துறுவியகல்லோ சுழன்றனபூட்டையிற்றிலமோ [மையோ
மூளையிற்புதைமுட்பிணங்கலோநாணி முறுக்கதோகதிரினுட்க
பாளையிற்றுவன்றமுகைகளோதம்மிற் பதைப்பவுண்ணெருங்கியதன்மை [ரிவார்.
பூளையினெய்யங்குரம்பையர்பிறழாப் புதவெரிபுதைத்துவெந்தெ

உரை.—பாவிக ளத்தீயி லெங்ஙனங்கிடப்பரொன்னிற் சூளையிலடுக்கப்பட்டு வேகுங்கல்லுக்களைப்போலவுஞ் சுழன்றுவருஞ் செக்கிலிட்ட வெள்ளுப்போலவுந் தம்முட்பின்னப்பட்டுச் சேற்றிற்கிடக்கு முள்ளுப்போலவும் விசைபடமுறுக்கின வில்லினாணிபோலவு மாலைக்கதிரினுட்பட்டு நெருங்கின கரும்புபோலவுந் தென்னம்பாளையின் மிகவுநெருங்கிக் குவிந்தவரும்புகள்போலவு மிலவம்பஞ்சினு நொய்யவுடலோர் நரகில்விழுந்தவளவிற் றம்முண்ணெருங்கி யடுக்கப்பட்டுச் சற்றும்பிறழமாட்டாமற் றீயிற்புதைக்கப்பட்டென்றும் வெந்தெரிவாரொன்றானென்க. (கூ௰)

இருபத்தெட்டாவது

தூய்வளர்மலர்ப்பூஞ்சேக்கையைப்பரப்பிச் சூழகினறும்பு
கைதோய்த்து [கண்
மீய்வளர்செல்வோர்விளைத்ததஞ்செயிரின் வினையினானரகுறியங்
டீய்வளர்சுள்ளைபுதைத்துளிகால்கை திருப்பவுநீட்டவுமாற்றா [ன்.
நோய்வளர்வண்ண நூல்வளருரையா னுதலிநானியம்பிடறேற்றே

உரை.—அங்ஙனந் தூயமலர்ப்பூமெத்தையைப் பரப்பி வாசவகிற்பு கைசூழத் தவழக்காட்டி யதின்மே லிங்கேகிடக்குஞ் செல்வமிக்கோர் செய்தபாவத்தா னரகில்விழுந்து கொடுந்தீவளர்ந்த சூளையுட்புதைக்கப் பட்டவளவிற் காலுங்கையுந் திருப்பவு நீட்டவுமாட்டாம லவர்க்குவள ரும்பீழையின்றன்மை நூல்தருஞ் சொல்லிலடங்காமையா னினைத்து நான் சொல்லுந்தன்மையல்லவென்றானென்க. (௯௧)

மிடைந்துதாந்தம்முட்டுயர்செயவொருபான் மிடைந்தனகு
ணுக்கினமொருபா [து
லடைந்துதாமுடற்றிச்சீரியபகையோ டாகுலக்கடல்கரையனைத்
முடைந்துபாய்வெள்ளமுனிவொடுதீயோ ருடல்பதைத்துளைந்ததி
ர்ந்தலற [வார்.
விடைந்துபாய்வெறிகள்படுத்தியபீடை விட்டொழியாதெரிந்துளை

உரை.—அங்ஙன நரகில்விழுந்தவர்கிடக்குநெருக்கத்தாற் றாந்தம் மு ளொருமுகத் தரியதுன்பங்களைச்செய்யவு மொருமுகத் தலறிமொய் த்தபசாசுகள் சினந்துசீறிப் பகையைச்செய்யவுங் கரையெலாமுடைத்த துன்பக்கடலேபாய்ந்து திரண்டவெள்ளமொய்த்த சினத்தோடு பாவி கள் தம்முடல்பதைப்பத் தாமதிர்ந்தலறக் கொடிதாய்ச்சினந்துபாய்ந்த பசாசுகள் விளைவிக்குந்துன்பங்களைவிடாமலுந் தாஞ்சாகாமலு மென்றும் வெந்து வருந்துவாரென்றானென்க. (௯௨)

சொரிவனமழைபோலழல்விடவொருபால் தோலுரித்தெரிப்
பனவொருபா
லெரிவனவணைமேல்விரிப்பனவொருபா லீயநீராட்டுவதொருபால்
கரிவனவுடல்கடுமிப்பனவொருபால் கனற்றிரளூட்டுவதொருபால்
திரிவனவுருவால்வெருட்டுவதொருபால்தேறிலபகைத்தனபேயே

உரை.—பசாசுகள் பாவிகளையெங்ஙனம்வருத்துவதென்னில், விடா துபெய்தமழையைப்போல வழலைப்பொழிவனவொருபால், ஒருபாற் றோலுரித்துடலையெரிப்பன, ஒருபாற் றீயாலழன்றமெத்தைமேற் பாவிக ளைக்கிடத்துவன, ஒருபா லுருகினவீயத்தாற் குளிப்பாட்டுவன, ஒருபாற் றீயிற் கருகினவுடல்களைக் கண்டங்கண்டமாயறுப்பன, ஒருபாற்றிரண் டவழலை வாயிலூட்டுவன, ஒருபாற் றிரிந்துகாட்டினவெருவிடும் பலவுரு

வங்களைக்கொண்டு மனமிகநடுங்கச்செய்வன தேளுதப்கையுள ப்சாசுக ளென்றுனென்க. (கூரு)

வாசநெய்யென்னவுருக்கியவீயம் வலித்துடலொருங்குடன் பூசிக் [த்துப்
கோசரநீரென்றழற்புனலாட்டிக் கொங்தெரிச்சயமெய்ப்பைபோர்
பூசணமாகநச்சரவணிந்து பூந்தவிசுச்சிவாழ்கென்ன
வீசழல்விரிந்தமஞ்சமேலிருத்தி விரகரைவருத்துவதன்றே.

உரை.—மீளவும் வாசவெண்ணெயாகவுருக்கினவீயத்தையுடம்பிலெ ங்கும்பூசி வாசமலர்நீராக வழலுண்முழுக்காட்டிச் சினந்ததீயாகக்காய் ந்த விருப்புச்சட்டையையிட்டுப் பூஷணமாக நஞ்சுபொழிந்தபாம்புகளைச் சூடி யிப்பூமெத்தைமேல்வாழ்கவென்று நெருப்பினைவிரிவாய்வீசின மஞ் சமேலிருத்திப் பசாசுகள் காமாதுரரைவருத்துவனவென்க. (கூச)

சொறிபடரரியுமுரகமுமலமுஞ் சுடச்சுடவமிர்தெனவூட்டி
வெறிபடர்மலர்பூந்துகிற்கொடுபைம்பூ மெல்லுடனீவுதுமென்னப்
பொறிபடர்கொழுந்திறகனன்றகூனிரும்பாற் புண்படவுடலெலாங் கீறிச்
செறிபடவிரகநோய்மருந்தென்னச்சினந்தணங்கியற்றுமாங்கடியே

உரை.—அங்ஙனங் காமாதுரரை யழன்றமஞ்சமேலிருத்தினபின்பு சொறித்தவளைகளையு நச்சுப்பாம்புகளையு நாறினமலங்களையு மமிர்தமெ ன்று சுடச்சுடவூட்டி வாசமலரோடொத்த விப்பூம்பட்டாற் பூவினுநொ ய்யவுன்னுடலைத் தடவுவோமென்று பொறிகள்புறப்படக் கொழுந்துவி ட்டெரிந்த விருப்புத்துறட்டிகளா லுடலெலாம் புண்ணாகக்கொடிதாய்க் கீறி மிகநீர்கொண்ட காமநோய்க்கேற்ற மருந்திதுவென்று நகைத்தசின த்தோ டவரைமிகவும் வருத்தஞ்செய்வன பசாசுகளென்றுனென்க. (கூரு)

அள்ளுமாறிருண்டபுகைதுறுஞ்சிறையூ டலகைகள்வருத்தி யவண்ண [ன்று
முள்ளுமாறகன்றுநூலினுறகன்றுங் குறைந்தவர்பொறுக்குமாறக
தெள்ளுமாறகன்றீங்கவனவன்செய்தசெயிரளவாகுலித்தங்க[தே.
ணெள்ளுமாறியற்றுந்தீவினைசெய்யு மிரும்பகையன்றுதோன்றுவ

உரை.—அங்ஙனங் கையால்அள்ளத்தகும்படி புகையடர்ந்திருண்ட கொடுஞ்சிறையாகியநரகிற் பாவிகளைப் பாசாசுகளுபாதிக்குந்தன்மையே நாநினைக்குந்தன்மையுமல்லக் கற்றநூலிலடங்குந்தன்மையுமல்ல வங்கே கிடந்து வேகாநின்றவர் பொறுக்குந்தன்மையுமல்லவாகி யிப்பூவுலகில்வா ழ்ந்தநாளி லவனவன் றெளியாமற்செய்தபாவத்தளவாய் வருந்தப்பட்டு

நரகிற்கிடந்தபோதல்லோ நிந்தைக்குக்காரணமாகிய தீவினைமனிதருயிர்க்குச்செய்யும் பெரும்பகையங்கேதோன்றுமென்றுனென்க. (கூசு)

வேறு.

மெய்முதற்பொறியைந்தொடுமேவிய
பொய்முதற்புரைபூரியர்பூத்தென
வைமுதற்பொறியின்வழியாங்கதிர்
மொய்முதற்புதவாகுலமொய்க்குமே.

உரை.—பாவிகள் தமதுடற்குவேண்டி யைம்பொறிகள் காட்டின பொய்யைப்பற்றிப் பாவங்களைக்கட்டிக்கொண்டமையாற் பஞ்சேந்திரியங்கள்வழியே வதிர்ந்தபோர்க்களமாகியநரகின் மிகவுந் துன்பமொய்த்து விளையுமென்றுனென்க. (கூஎ)

நாறுபூம்புகைநாறுமகிற்புகை
யூறுநானமற்றூறியவாசமோ
டேறுகாமம்வளர்த்தவியற்கையாற்
பாறுபூதிபடர்கடன்மூழ்குவார்.

உரை.—அங்ஙனம் வாசபூம்புகையும் மகிற்புகையும் புழுகு நானமற்றப்பரிபளமூறினநெய்களுந் தீயகாமத்தைவளர்த்தனவென்று நரகினீண்டகன்றதுர்க்கந்தக்கடலின் முழுகுவார் பாவிகளென்க. (கூஅ)

பூதிநாறுபுகைத்திரளுசியூ
டேதியூதியுலகமுலாமல
மாதிநாறுமியாவுமலைக்கொடு
மோதிமோதவுடையருமூழ்குவார்.

உரை.—அங்ஙனந் துர்க்கந்தநாறித் திரண்டபுகையை நாசியுள்ளூதியூதினதுமன்றிப் பூவுலகிலுள்ள வெல்லாமலமுதற்கொண்டு துர்க்கந்தநாறு மற்றவசுத்தங்களெல்லா நரகிலொருங்குடன்கூடி ஒருதுர்க்கந்தக்கடலாகி யலைகளைக்கொண்டு சூழமோதாநிற்பப் பாவிகளுள்ளேமுழுகிக்கிடப்பாரென்றுனென்க. (கூகூ)

கோதின்வாயுளங்கோடவின்பென்றடுந்
தீதின்வாய்வளர்தீபுரைகேட்டன
காதின்வாய்கடுங்கோல்கடுத்தேற்றிய
போதின்வாய்வழிபொங்கழலூற்றுமால்.

உரை.—மீளவும் பாவத்தைக்கொண்டு மனமேகோணும்படி யின்பத்தைக்காட்டிக்கொல்லுந் தீயவுரைகளை யினிதாய்க்கேட்டகாதிலே கோபித்தபசாசுகள் சுடுநெடுங்கோலை யேற்றினவளவி னரகிற்கிடந்த பாவிகள் வாய்வழியாக வோயாதழலைக்கொப்பளிப்பா ரொன்றுனென்க. (ா)

மாழ்வரோதையுமெள்மலியார்ப்பொடு
சூழ்வரோதையுஞ்சுட்டெரியாழியை
யாழ்வரோதையுமங்கணிறுடொறுந்
தாழ்வரோதையுஞ்செய்துயர்சாற்றவோ.

உரை.—மீளவு மயங்கிப்புலம்புவாரோசையு நிந்தைசொல்லி முழங்கிச் சூழநிற்பாரோசையு மழன்றதீக்கடலி லமிழ்ந்துவாரோசையு நாடோறுநரகிற்புதிதாய் விழுவாரோசையு மிவையெலா மகோரமாய்த்திரண்டு கூடிக் காதிற்குண்டாகிய துன்பஞ் சொல்லுந் தன்மையல்ல வென்றுனென்க. (ாக)

இனியவுண்டலுமின்னலுரைத்தலுங்
கனியவின்பொடுகாசுமலிந்தவாய்
நனியழன்றுநஞ்சுண்டுபகைத்தபேய்
முனியவந்ததுயர்முடியாதரோ.

உரை.—விலகின வின்பத்தையுண்டதனுலுந் தீயவைசொன்னதனுலுந் தமக்கின்பமென்று பாவிகள்குற்றங்களைச்செய்த வாய் மிகவுமழன்று நஞ்சினையுண்டு பகைத்தபசாசுகள் சினத்தோ டடைந்ததுன்பமெக்காலமு முடியாதென்றுனென்க. (ாஉ)

கைத்தயாவையுங்காய்கடுவும்புழு
மொய்த்தவூத்தையுமுற்றியபூதியுந்
துய்த்தவாயிரத்தஞ்சொரியத்துமித்
துய்த்ததீயுமிழ்ந்தோவியரற்றுவார்.

உரை.—அங்ஙனம் வாய்க்காக்கினையாகக் கசந்தயாவையு மழன்ற நஞ்சினையும் புழுத்தவூத்தையையு நிறைந்ததுர்க்கந்தங்களையும் வாயாலுண்டு வுண்டவா யுதிரங்களைச்சொரிய வதையறுத் தறுத்தவாயிற்றீயிட்ட முக்கி யமுக்கினதீப்புறப்படப் பாவிகள்கொப்பளித் தென்றும்வருந்திப் புலம்பியழுவாரொன்றுனென்க. (ாங)

காவிக்கண்வழிகாமமுண்டாரென
வாவிக்கண்மலிவண்டுறழ்மொய்த்தபேய்த்
தாவிக்கண்கிழித்தூடுதழற்பொறி
தூவிக்கண்ணருங்கண்டுயர்தோன்றுமே.

உரை.—கருங்குவளையொத்த கண்வழியாகப் பாவிகள் காமத்தை யுட்கொண்டாரொன்று பூத்ததடாகத்திடத்து மொய்த்தவண்டுகளைப்போலப் பசாசுகளுந்திரண்டு கண்களைக்கிழித்துக் கிழித்தவழியி லழலின்பொறிகளைப்போக்கி மதிக்கப்படாததுன்பங்களைக் கண்ணாலடைவாரொன்றானென்க. (௯௪)

அஞ்சிவீமமழுங்குருக்காண்டலு
மெஞ்சிலாநிறைநீரிழிந்தோடலுந்
துஞ்சிலாவிழிதோயழறாவலும்
விஞ்சிநேரிலவெய்துறிமாழ்குவார்.

உரை.—அங்ஙனங் கண்ணுக்காக்கினையாகவஞ்சும்படி யோயாமல் வெருவிடுமுருவங்களைக்காணவும் விடாமலழுதநீர் திரண்டோடவுந் துயிலாமற்கிடப்பவு மழலிற்றோய்ந்த கண்ணழலைப்பொழியவு நிகரொன்றின்றிக் கண்ணான்மிகுந்ததுயரை யடைந்தபாவிகள் மயங்காநிற்பாரொன்றானென்க. (௯௫)

நால்வகைப்பொறிநண்ணியைந்தாம்பொறிப்
பால்வகைப்புரைவிஞ்சியபான்மையாற்
சால்வகைப்புதவெங்கணுஞ்சாற்றுரை
மேல்வகைத்துயர்மெய்த்துயராகுமால்.

உரை.—சொன்னநாலுபொறிகளுங்கூடி யைந்தாம்பொறியாகியவுடலுக் கின்பத்தைத்தேடிவருகையி லுடலின்வகையால்வரும் பாவங்கள் மிகுவனவென்று நரகிலெங்குமிகுதியாய்த் திரண்டு சொல்லின்மேலுங் கொடியதுன்பங்களியாவு முடலுக்காக்கினையாவன வென்றானென்க. (௯௬)

ஈறுமொன்றிலவின்னணந்தீயரோ
மாறுமொன்றிலமாழ்கியழுங்குளந்
தேறுமொன்றிலதீக்கடன்மூழ்குவார்
காறுமொன்றிலவேகவெக்காலுமே.

உரை.—இங்ஙனந்தீயோர் முடியாமலு மாறாமலு மொன்றிற்றேறாமலு மயங்கிவருந்தி யெக்காலமு மளவொன்றின்றி வெந்துவெந்து தீக்கடலினுண்முழுகியமிழ்ந்துவா ரொன்றானென்க. (௯௭)

உலைகொடீயிலிரும்புறழ்வெந்துவெந்
தலைகொடீயிலமிழ்ந்தியமிழ்ந்தியே
கொலைகொடீயுகங்கோடிகள்கோடிபோய்ப்
புலைகொடீயவர்பூதியில்வேகுவார்.

உரை.—அங்ஙன நீசப்பாவிகள் தீவளருமுலையிற்போட்ட விரும்பி னைப்போலவெந்துவெந்து திரைகொண் டலையுந்தீக்கடலிலமிழ்ந்தியமிழ்ந் திக் கொலையிற்கொடிய கோடாகோடியுகங்கள் கடந்துபோயினு மின்ன முநரகில்வேவாரொன்ருறனென்க. (௱அ)

பாடியாடியின்பாதல்பகற்பல
நீடிலாகுலமாமெனநீங்குவாய்
வாடிலாவளர்நோய்கள்மலிந்துகங்
கோடிகோடிபொறுப்பதுகொள்கையோ.

உரை.—அங்ஙனம் பாடியுமாடியு மினியநாடகம் பலநாள்முடியா தாயி னதுதான் றுன்பமென்று பொறுக்கமாட்டாம னீங்கிப்போவாயே, குறையாமனரகில்வளர்ந்த சகல துன்பங்களைக் கோடாகோடியுகங்கள் பொறுப்பது கூடுந்தன்மையோவென்றானென்க. (௱கூ)

இலைகளெண்ணிமுகிற்றுளியெண்ணிநீ
ரலைகொளுண்மணலெண்ணியுமத்துணை
புலைகொள்பூதியிலாண்டுகள்போயினு
நிலைகொள்பீடைகணீங்கிலவேகுவார்.

உரை.—அங்ஙன மரத்திலைகளையு மழையின்றுளிகளையுங் கடலி னுண் மணல்களையுமெண்ணி யவ்வளவாக நடுக்கம்விளைவிக்கு நரகத்திடத் தத்தனைவருடம்போயினு முடியாமனிலைகொண்டதுன்பங்களை நீங்கமா ட்டாதபாவிக ளென்றும் வேவாரொன்ருறனென்க. (௱ய)

நல்லதொன்றிலவாகுலநல்கிய
தல்லதொன்றிலவாவியமேற்கதிச்
செல்லதொன்றிலதீவினைசெய்பகை
வெல்லதொன்றிலயாண்டையும்வேகுவார்.

உரை.—அங்ஙன நன்மையொன்றின்றித் துயரைச்செய்யுங் காரண ங்களல்லா தொன்றின்றி யாவலோடுவிரும்பின வான்வீட்டுக்கதியை ய டையும்வழி யொன்றின்றித் தாங்கொண்டதீவினை தமக்குச்செய்யும்ப கையைவெல்ல வழியொன்றின்றி யென்றென்றைக்கும் வேவாரொன்ரு னென்க. (௱யக)

வேகவேகவிளிவுறவேண்டுவார்
நோகநோகவும்பொன்றிலர்நோன்றில
வேகவேகவருந்துயரொஞ்சிலா
வாகவாகுலமாற்றிலர்விம்முவார்.

உரை.—அங்ஙனம் பாவிகள்வேகவேக வேதனைமுடியும்படி சாக வேண்டுவாராயினு மனமிகவருந்தி யென்றுஞ்சாகாமலு மொய்த்ததுய ரைப்பொறாமலு நாள்போகப்போகத் துயர்கள்குறையாமற் றாமேநரகில் விழுந்த முதனாட்போல வெந்நாளுந் தோன்றாநிற்குந் துன்பங்களையாற் றா தழுதுவிம்முவாரென்றானென்க. (௱௰௨)

வேறு.

அந்தோவந்தோவீட்டையிழந்தீங் கழல்மூழ்க
வந்தோமந்தோபுன்னிமிழ்நக்கி வளைவின்றி
வெந்தோமந்தோமாறிலவேவோம் வினைமுற்றி
யெந்தோமந்தோவிப்பகையீட்டிற் றெனவார்ப்பார்.

உரை.—நரகில்விழுந்தவ ரெங்ஙனம்புலம்புவா ரெனில், 'ஐயையோ வான்வீட்டுநன்மையிழந்து செந்தீயிலென்று முழுகாநிற்பநரகில்வந்தோ ம், ஐயோ அற்பவோரினிமைநக்கினதினா லிங்கேயளவொன்றின்றிவெந் தோம், இனிமாறாததுயரோடென்றும்வேவோம், ஐயோ நாஞ்செய்த தீ வினைமுற்றி யெம்முயிர்க் கிப்பகைகூடித்திரண்டதல்லோவென்று புலம் பிமுழங்குவாரென்றானென்க. (௱௰௩)

கெட்டோமந்தோமின்னெனவொல்கிக் கெடுநன்றி
யிட்டோமந்தோவீட்டதினிஃதே பயனந்தோ
பட்டோமந்தோபுன்னயனக்கிப் பரவீட்டை
விட்டோமந்தோவேகுதுமந்தோ வெனவேவார்.

உரை.—கெட்டோமே மின்னலைப்போலத் தோன்றியொழியும் பொய்யானநன்மைகளை வாழ்ந்தபொழுதிற் றேடிக்குவித்தோம், அவற் றைக்குவித்தபயனிதே. ஐயோபட்டோமே, நக்கினபுன்னன்மையாற் ப ரமவீட்டுவாழ்வுகளைக் கைவிட்டோமே, ஐயோ வென்றுமிங்கேவேவோ மென்று புலம்பிவேவாரென்றானென்க. (௱௰௪)

கண்மேல்வைத்தமாசெனவாசை கவருள்ளம்
விண்மேல்வைத்தவான்றிருவெண்ணா வெருள்வீங்கி
மண்மேல்வைத்தவாழ்வினையீட்ட மலிகள்வாய்ப்
புண்மேல்வைத்ததீத்திரள்சேர்த்தோம் புதவென்பார்.

உரை.—கண்மேல்வைத்தமாசுபோல மயங்கும்படியாசையை மன திற்கொண்டமையால் வான்மேல்வைத்தசெல்வங்களையெண்ணாமன் மய க்கமிஞ்சிப் பூவுலகுள்ளபொய்யானவாழ்வுகளைக்குவிப்பதற்குப் பிறர்கை ப்பொருளைத் திருடிப் பட்டபுண்மே லழலைக்குவித்தாற்போல நரகிலெ

மக்கித்துய ரெல்லாவற்றையுஞ் சேர்த்திருேமென்று வருந்துவாரென்று ளென்க. (௱௰௫)

ஆறுக்கொண்டேம்வெம்பகையாறு தடுகோபந்
தேறுக்கொண்டேம்வெங்கொலைசெய்தே பழிதீர்ந்தே
மீறுக்கொண்டேந்தீநரகந்தோ வெரிகின்றே
மாறுக்கொண்டேம்பேய்ப்பகையென்றே மருள்கிற்பார்.

உரை.—மீளவும் விடாதவெம்பகையைக்கொண்டு தேறுது கொல்லுங்கோபத்துடனே யெம்பகைவரைக்கொன்று பழியைத்தீர்த்தோமே, அதன்பயனுகமுடியாதநரகமடைந் தையோ விங்கேவெந்தெரிந்து தீராத பசாசுகள் பகைகொண்டோமேயென்று மயங்குவா ரென்றுனென்க. (௱௰௬)

காதன்மிக்காக்கற்றவைகண்ணுக் கசடுள்ளத்
தாதன்மிக்காப்பற்றியகாமத் தமிழ்கின்றேம்
நாதன்மிக்காநீதிவளர்த்த நரகெய்திச்
சாதன்மிக்காவேகுதுமென்றே தளர்கிற்பார்.

உரை.—மீளவு மாசைமிகுதியாற் கற்றவுணர்வுகளையுமெண்ணுமன் மனதிற்பாவமிகும்படி பற்றியகாமத் தமிழ்ந்திருேமே, அதின்பயனுக வாண்டவனடத்தின மிகுந்தநீதியின் முறையால்வளருநரகில்விழுந்து சாகாதசா வெந்நாளுஞ் செத்தவரா யிங்கே வேவோமேயென்று தளர்ந்து மயங்குவா ரென்றுனென்க. (௱௰௭)

மெய்யார்நன்னூல்வேதநகைத்து விழைவொத்த
மையார்புன்னூற்பற்கதையெண்ணி வடுமல்கப்
பொய்யார்மையார்தேவரோடந்தோ புதவெய்தி
மொய்யார்தீயின்மூழ்கினமென்றுண் முரிகிற்பார்.

உரை.—மீளவு மெய்யான நூலையோதினவேதத்தைநாமேநகைத்து நமதாசைக்கொப்ப மயக்குவிக்கும்படி புல்லறிவாளர்கட்டின பலகதைகளை வேதமாயெண்ணிப் பாவமிகும்படிவணங்கின பொய்யுமயக்கமும்விளைவித்த தேவரோடு நாமு நரகில்விழுந்து விடாதுபொருதாநிற்குங்கொடுந்தீயின் முழுகிக்கிடக்கின்றோமேயென்று முறிந்துவருந்துவாரென்றுனென்க. (௱௰௮)

ஆய்வாரெண்ணுநல்லறநீங்கித் தழிவுற்றூர்
நோய்வார்நஞ்சுண்பார்பசியாற்றூர் நுகர்வாற்றூர்
காய்வாரார்ப்பார்வீழ்ந்தெரியாழ்வார் கனைகாணுத்
தோய்வார்நீந்தாருழிபும்வேவார் துகடீயார்.

உரை.—மெய்யை யாராய்ந்தவர்வாய்மொழிகளை யெண்ணாது நல்லறத்தைநிந்தித் தழிந்தபாவிகளெக்காலமு நோயை விளைவிக்குநஞ்சினையுண்பார், உண்டும்பசியையாற்ருர், அதனையுண்பதும்விடார், மிக்கசினத்திற்காய்வார், முழங்கியார்ப்பார், விழுந்துதீக்கடலின்முழுகுவார், கரையுங்காணுமலுநீந்தமாட்டாமலுந் தோய்ந்துதோய்ந்தென்றுமவியாததீயோடெல்லாரும் வேகாநிற்பாரென்ருனென்க. (௩௰௯)

அணியும்பாங்கேகாமமறுத்தீங் கறமெய்தத்
துணியும்பாங்கேநிற்கரிதென்ருய் சுடுமூழற்
கணியும்பாங்கோநிற்கெளிதென்பாய் கணைவார்வில்
பணியும்பாங்கோடொன்னலரோற்றும் பரிசன்னோய்.

உரை.—பொதுமொழியாக விவையெலாஞ் சூசைசொன்னபின்பு வாமனைநோக்கிச்சொன்ஞன்: தப்பாதம்பெய்தவுன்வில்லைவணங்கி யுன் பகைவர்புகழுங்குணத்துமிக்கோனே யின்பமென்று நீமனதிலணிந்த காமத்தாசையை மறுத்து நல்லறமடைதற்குத்துணிவ துனக்கரிதென்ருயே, ஆயினுஞ்சுடுந்தீநரகிற்புதைக்கப்பட் டெக்காலமுமெரிவ துனக்கெளிதென்பாயோ வென்ருனென்க. (௩௨௰)

நசையுற்றுற்றதீதறநொந்தே நடையொன்றே
வசையுற்றுற்றதீயுறியென்றும் வயாவொன்றே
தசையுற்றுற்றயாவருமிஃதே தவிராதென்
றிசையுற்றுற்றநூல்விதிசொன்ஞ னிசைமேலான்.

உரை.—ஆசையாற் கொண்டபாவங்களைத்தீர்ப்பமனதிநொந்து நல்லொழுக்கம்வேண்டும், இல்லாதாயி னிந்தைபட்டுத்தீநரகமிழ்ந்தி யெக்காலத்தும் வருந்தல்வேண்டும், இவ்விரண்டிலொன்றே யுடலோடுதோன்றினமனிதர்க்கெல்லாந் தவிராதேயென்று பொய்யாத நூலாகச்சொன்ஞன் சொல்லுந்தன்மையின் மேலானசூசையென்க. (௩௨௧)

விண்டாரோறுட்பட்டெனவன்ஞன் விரிநன்னூற்
கொண்டாரன்ஞர்கொண்டவையுள்ளிக் குழைகின்ருர்
கண்டாரொன்ஞக்கண்கள்புதைத்தார் கலுழ்கின்ருர்
மண்டார்வேட்கைத்தீயறவிஃதே வழியென்பார்.

உரை.—மேகத்தினின்றிழிந்தவிடி யுளத்திற்பட்டாற்போலச் சூசைவிரிவாய்ச்சொன்ன வேதநூலையுட்கொண்டு கேட்டயாவரு மவற்றை மனதிலெண்ணிக் குழையாநிற்பக் காதாற்கேட்டவை கண்ணாற்கண்டதன்மைத்தாகி வெருவிக் கண்களைப்புதைத்தழாநிற்ப மனதின்மொய்த்த வேட்கையென்னுந்தீயை யவிப்பதற் கிதுவேவழி யென்பாரென்க. (௩௨௨)

இன்பாற்கொண்டபாவமியற்று மியல்பிஃதேற்
றுன்பாற்கொண்டநோன்பினிதென்பார் துகள்மல்கிப்
பின்பாற்கொண்டவாகுலமெண்ணார் பிறழாதோ
ரன்பாற்கொண்டதீதினிதென்பா ரதுவென்பார்.

உரை.—இன்பமென்று கொண்டபாவத்தால்வரும்பய னரகமாயிற் றுன்பமுகத்தைக்காட்டின தவ மினிதென்னத்தகுமே, பாவங்கள்மிகுந் தபின்பு நரகில்வருந்துயர்களையெண்ணுதவரல்லோ விடாதவாவலோடு தேடினதீவினை யின்பமென்பாரொன்று சூழநின்றவர்சொன்னாரென்க. (௱உ௩)

பொன்னேரொள்பூஞ்சாயலைவெஃகல் புதவுய்த்தே
லன்னேருண்டோவோர்பகைகாத லலதென்பார்
மின்னேரொல்கிமாறியவின்ப வினைகாட்டிக்
கொன்னேமாளும்வாழ்வுயிருண்ணுங் கொலையென்பார்.

உரை.—பொன்னைப்பக் கதிரைச்செய்த பூமுகத்தின்சாயலைவிரும் புத லெரிநரகத்திற்குவழியாகி லாசையின்மேலுயிர்க்கொருபகையில்லை யென்பார், தோன்றியொழியுமின்னலைப்போல வின்பமுகத்தைக்காட்டி வீணுயழியுமிப் பூவுலகின்வாழ்வுக ளுயிரைக்கொல்லும்பகையேயென்பா ரென்க. (௱உ௪)

நரகங்கொண்டதீநிலையிஃதேல் நனியோர்ந்தால்
விரகங்கொண்டதீயையவிக்கும் வினையென்பார்
பிரதங்கொண்டதீயவர்வைகும் பெரிதாழல்
சுரதங்கொண்டநாமுறும்வீட்டின் சுரமென்பார்.

உரை.— நரகத்தின்றன்மையிதாகி லதனைநன்றாயாராய்ந்தகாலத் துக் காமமெனுந்தீயையவிக்குமே நரகத்தீயென்பார், தீயோர்கலங்கிக்கிட க்குநரகமேகற்றகல்விமுறையோடு நாம்வான்வீட்டிற்சேரும்படி வழிய தாமென்பாரென்க. (௱உ௫)

என்னநொந்தார்நொந்துணர்வெய்தி யெரியத்தீ
யுன்னவுள்ளார்தீயறவுள்ளத் துறுதண்ணந்
துன்னவாழ்ந்தார்நல்லறமெய்தத் துணிவுற்றார்
மின்னவிண்ணில்வீழ்துளியொப்ப விழிநீரார்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூழநின்றயாவரு மனதினொந் துணர்விற்றேறி யெரிநரகத்தீயை யாராய்ந்ததன்மையி லுள்ளேபாவத்தாற்பற்றினதீ யவி ந் தினிதாய்க்குளிர்ந்து வாழ்ந்து நல்லறவொழுக்கத் தொழுகத்துணிந்தார்

மின்னோடு மேகத்தினின்றொழுகு மழைத்துளியொப்ப வழுங் கண்ணு டையானென்க. (௱உ௬)

வேறு.

மதுக்கலத்தலர்பூவாயான் வழிந்ததேனொத்தசொல்லால்
விதுக்கலத்திழிந்தவிம்பால் விரித்தநூலனைத்துங்கேட்டுப்
புதுக்கலத்தெரித்ததீம்பால் பொங்கல்போ லுளத்திற்பொங்கி
யொதுக்கலற்றருவிக்கண்ணீ ருயிர்த்தனன்வாமன்மாதோ.

உரை.—இவையெலாமாகையின் மதுமலர்வாயான் சூசை பொழிந் ததேனோடொத்த வினியசொல்லாற் சந்திரனுமிழ்ந்த தெளிந்தபாற்கதி ரையொப்ப விரித்தவேதநூலனைத்தும் வாமனேகேட்டுப் புதுக்கலசத் தெரித்தபால் பொங்குவதுபோல மனத்தாபத்துள்ளேபொங்கி யதனை யொடுக்கமாட்டாம லாறுகக்கண்ணீரைவிடாநின்றானென்க. (௱உ௭)

நூற்கடற்றுறையின்கேள்வி நுணுங்கியபுலமையோன்சொற்
பாற்கடற்பதுமமன்ன படர்ந்தகண்ணிமையாக்கேட்டு
மேற்கடற்றிரைகள்பொங்க மேல்வளியடித்ததேபோ
னூற்கடற்றனையேறா னவையறுத்தெழுந்துசொன்னான்.

உரை.—நூற்கடலனைத்தையுங் கடந்தபுலமையோன் சூசைவாய் மொழி பாற்கடலாகக்கொண் டதிலேமலர்ந்ததாமரையாகத் தன்கண்ணி மையா துரைத்தயாவையுங்கேட்டுக் கடலோடொத்த நால்வகைத்தானை க்கோரேறாக நின்றவாமன்மேற்காற்றடித்து மேற்கடல்பொங்கினதுபோ லத் தன்னைப்பாவத்திலிருத்தின நினைவெலாமறுத்தெறிந்தெழுந்துசொ ன்னானென்க. (௱உ௮)

தீயவர்செல்லுஞ்செந்தீத் தேக்கிருணிலத்தைக்காட்டித்
தூயவர்செல்லும்வீட்டைத் துடர்வழிகாட்டல்செய்தாய்
காயவர்குளிர்ப்பத்தண்ணங் கருணையோயெனவங்கண்வான்
மீயவருவப்பத்தாண்மேல் வீழ்ந்துநீராட்டினானே.

உரை.—வாமனெங்ஙனஞ் சொன்னானென்னில், காயுமனத்தவ ரைக் குளிர்ப்பிக்குங் கருணையுடையோனே தீயோர்செல்லு மிக்கழன் றிருண்டநிலமாகிய நரகத்தைக்காட்டி நல்லோர்செல்லும் வான்வீட்டுக் கதியின்வழியைக் காட்டினாயென்று வாமன்திரும்பினதற்கு வானவருமகிழாநிற்ப வவன் சூசைபாதத்தின்மேல்விழுந் தழுங்கண்ணீரால வற்றைக் கழுவினானென்க. (௱உ௯)

விழுந்துறவெடுத்துடாபம் விளைத்தகட்கலுழிப்போற்றி
யழுந்துறத்தழுவிமெய்யோ டார்வமுமுயிருமொன்றச்
செழுந்துறவிறைவன்சொன்ன தேறியவுணர்விற்றேறி
யெழுந்துறத்தெளிந்தநெஞ்சா னிதனைமீண்டுரைத்தான்மாதோ.

உரை.—அங்ஙனங் காலில்விழுந்தவாமனைச் சூசையெடுத்து மனதிற்கொண்ட தாபமிகுதியா லவனழுதகண்ணீரைத்துடைத்து மார்போடிருவரன்புமுயிருமொருப்பட விறுகக்கட்டிக்கொண்டு துறவோர்க்கெல்லா மிறைவனாய்நின்றசூசை யப்பொழுதுரைத்தவுறுதிகளா லவனமுழுவதுந்தேறியெழுந்து தெளிந்தநெஞ்சினனாயவாமன் மீளவுஞ் சொன்னானென்க. (௱௩௰)

கான்முழுதிறைஞ்சுகோன்பின் கடற்கரைகண்டநல்லோய்
தேன்முழுதிறைஞ்சுந்தீஞ்சொற் றேறலைத்துளித்துநீயே
வான்முழுதிறைஞ்சுநன்னூல் வழங்கியவோதிகேட்க
வூன்முழுதிறைஞ்சுங்கோட்டி னுவாமதமாறிற்றன்றே.

உரை.—வாமனெங்ஙனஞ்சொன்னானென்னில், கானகம்வணங்குந் தவக்கடற்கரையைக் கண்டநல்லோய் நீதேனினுமினியசொல்லால் வானுலகத்தோர்வணங்கும் வேதநூலைவிரித்த வுணர்ச்சிகளைக் கேட்டமையாற் கொலைக்கஞ்சி யூன்வணங்குங் கொடுங்கொம்புடைய விந்தயானைமதமேமாறிற்றென்றானென்க. (தன்னை மதயானையென்றான் வாமனென்க.) (௱௩௰௧)

உள்ளுறத்தெளிநூலாற்கீ ழுலகமேசுடுந்தீயென்றா
யள்ளுறக்காமத்தீயை யவித்ததண்பொய்கையன்றே
வள்ளுறப்புகைமொய்த்தங்கண் மண்டிருள்தவழுமென்றாய்
தெள்ளுறக்கண்முன்னிட்ட திருவிளக்காயிற்றன்றே.

உரை.—நீயேதெளிந்தநூலான் மனதிற்றைக்க நரகமேசுடுந்தீயென்றாய், ஆயினு மனதினிறைந்தகாமத்தீயை யவிப்பதற்குரிய குளிர்ச்சியுள்ள தடாகமதாகி நரகிற்புகையேமண்டி யிருண்டநிலமதென்றா யாயினு மெனக்கு மனந்தெளியும்படி கண்முன்வைத்த திருவிளக் காயிற்றென்றானென்க. (௱௩௰௨)

சுழல்தரப்புகைகணூறுந் தூய்மலர்த்தவிசிறேம்பூ
நிழல்தரத்தொடலைக்கூந்த னீர்மையார்தோண்மேற்றுஞ்சி
யழல்தரக்கனன்றமஞ்சத் தழன்றழன்றூழிகாலம்
புழல்தரப்புண்பட்டங்கம் பொடிபடவினிதோநெஞ்சே.

உரை.—வாமன்றெளிந் தினித் தன்னைநோக்கிச்சொல்வான்: அகிற் புகைமுதற் பலபூம்புகைகளைச் சூழக்காட்டி வாசமதுமலர்மெத்தையிற் கிடந்து விளங்கின மணமலர்மாலைசூழ்ந்த கூந்தலாரதுகையினமே லிக் காலத்துறங்கினதன்மையா லிறந்தபின்ன ரெரிந்தசெந்தீமஞ்சமேற்கிடந் து வெந்தழன் றூழிகாலத் துடலெலாம்பொடியாகத்துளைத்து நெடும்பு ண்படுவதினிதோவென்னெஞ்சே யென்றானென்க. (௱௩௩)

உலைவைத்தபொறிச்செந்தீயோ டுடன்றவே லுருவிப்பாய
மலைவைத்தவருவிக்கண்ணீர் மலிந்தழுதினியதென்றோ
சிலைவைத்தபகழிச்சாயற் றிருநுதல்விழியைவெஃகி
விலைவைத்தமகளிர்வஞ்ச வினைக்கொடுமருண்டாய்நெஞ்சே.

உரை.—ஊதுமுலையிற் பொறிகளைவிட்டெரியுஞ் செந்தீயுஞ் சினந் தழன்றகொடியவேலு மிருகண்ணுருவிவிடாமற்பாய்ந்து மலையினின்றொ ழுகுமாறுபோல வவியாதகண்ணீரை நரகிலென்றுமழாநிற்ப தினிதென் றோ வில்லிற்றொடுத்தவம்புகளொப்ப வழகியநுதற்கீழ்வைத்தகண்களை விரும்பி விலைமாதர் வஞ்சத்தோடுமயங்கினை யென்னெஞ்சே யென்றா னென்க. (௱௩௪)

தீய்த்திரடளிர்த்தநோயாற் றீயவர்புலம்புமோதை
பேய்த்திரடளிர்த்தவோதை பிளந்தகாதுணலின்பென்றோ
வீய்த்திரடளிர்த்ததேன்போல் விளம்பியசொல்லென்றெண்ணிப்
போய்த்திரடளிர்த்தபொய்யிற் போழ்ந்தவாய்விழைந்தாய்நெஞ்
சே.

உரை.—நரகிற்றிரண்ட செந்தீவிளைவித்த துயர்களைப் பொறுக்கமா ட்டா தங்கேதீயோரோயாமற் புலம்பிமுழங்குமோசையும் பசாசுகள்திர ண்டு சினத்தோடதட்டிக் குமுறுமோசையு மதிர்ந்தமிகுதியாற் பிளந்த காதுகளோயாதவற்றைக்கேட்ப தின்பமென்றோ மலர்வாய்திரண்டொ ழுகுந்தேனைப்போல வினியசொல்லென்றெண்ணி நிறைந்தபொய்யா லு யிரைக்கொல்லும் வாய்மொழிவிரும்பினை யென்னெஞ்சேயென்றானெ ன்க. (௱௩௫)

அலைவிரவூழல்வைகி யரவினஞ்சயிர்ந்தெஞ்ஞான்றுங்
கொலைவிரவூழிச்செந்தீக் குளித்தலேயினியதென்றோ
வலைவிரவணியிற்பின்னி மலர்தவழ்கூந்தல்வெஃகிப்
புலைவிரவுணர்ந்தகாமப் புணரியிற்குளித்தாய்நெஞ்சே.

உரை.—கடலோடொத்த தீநரகத்தென்றுங்கிடந்து பாம்புகளுமிழ் ந்தநஞ்சினையுண்டுண் டெக்காலத்துங் கொல்லாது கொல்லுமூழித்தீயிற் குளிப்ப தின்பமென்றோ நல்லுயிரகப்படும்படி யாபரணங்களைக்கொண்

டு உலகின்றன்மையாற்பின்னப்பட்டு மதுமலர்சூழ்ந்தகூந்தலைவிரும்பித் தளர்ந்தவுணர்வோடுநினைத்த காமக்கடலிலமிழ்ந்திக்குளித்தா யென்னெஞ்சேயென்றுனென்க. (௱௯௬)

கோடிழுந்தழியும்பைம்பூங் கொள்கைவாடெழிலைப்பேணி
யேடிழுந்தொழுகுந்தேன்போ லியைந்தபுல்லின்பநக்க
வீடிழுந்தாழிச்செந்தீ வீழநல்லறங்கள்செய்யும்
பீடிழந்தொழுகுவாரிற் பேதையரில்லைநெஞ்சே.

உரை.—பூத்தகொம்பிற் பிரிந்த மதுமலரழிவதுபோல நில்லாதழியு மழகினைப்பேணிச் சிறியதோர்பூவிதழ்மேலே தூங்கிவிழுமோர்தேன்றுளி யொத்தசிற்றின்பத்தைநக்கி வான்வீட்டுவாழ்வுகளிழந்து முடியாத செந்தீநரகில்விழும்படிக் கறத்திறுல்வருமாட்சிமையின்றி நடக்கும்பாவிகளைப்போலே யிப்பூவுலகிற் பேதையரில்லையென்னெஞ்சேயென்றுனென்க. (௱௯௭)

கால்வழிகாயும்பூவுங் கடியுமென்றிளமைநம்பா
மால்வழிதளிர்த்தகாம வழிவளர்கிளையந்தந்த
நூல்வழியொழுகல்விள்ளா நுகர்ந்தநஞ்சுமிழ்ந்தேயுய்தி
சூல்வழிசனித்தபாவத் துடர்பினோடேழ்த்தநெஞ்சே.

உரை.—பெருங்காற்றின்முகத்து முதிராதகாயு மலராதபூவுமுதிருமென்றறிந் துள்ளவிளமையைநம்பாமன் மயக்குவிக்குங் காமத்தால்வளரு நரகவேதனை யொருநூலாகக்கொண் டதைநினைத்து நன்னெறியொழுக்கம்விடாம லிந்நாள்வரைக்குமின்பமென்று நீயுண்டநஞ்சினைக்கக்கிப்பிழைப்பாயாகச்சென்மத்திற்கொண்டபாவத்தைத் துடர்ந்துவந்த பலதீவினைகளோ டழியாநிற்கு மென்னெஞ்சே யென்றுனென்க. (௱௯௮)

வள்ளியவுருவந்தீமுன் வல்லையேயுருகும்வண்ணத்
துள்ளியவருமையாவு மூழன்முறகரைந்துநீங்கி
யெள்ளியவுள்ளங்கொண்மா சிசைத்தநூற்பளிங்கிற்கண்டு
தெள்ளியதவநீராட்டிச் செயிரறத்தெளிதிநெஞ்சே.

உரை.—மெழுகினுற்செய்தபாவை தீமுகத்துருகியழிவதுபோல நான்முன்றருமவழியி னினைத்தவருமையெல்லாங் கெட்டநரகத்தீமுகத்துக்கரைந்து நீங்கினதாகி நிந்தைபட முன்மனதிற்கொண்டபாவமாகியமாசுகளைச் சூசைமாமுனிசொன்ன நூலாகிய தூயகண்ணுடியிற்கண்டபின்பு நற்றவமாகிய தெளிந்தநீரிற்குளித்துப் பாவமலங்களொழிந்து தெளிவாயாகவென்னெஞ்சேயென்றுனென்க. (௱௯௯)

தொல்வினையினியவென்று துகளுறத்தோன்றுங்காலு
நல்வினையறியவென்று நலங்கெடத்தோன்றுங்காலுங்

கொல்வினைநிரையச்செந்தீக் குளிப்பநல்லுணர்விற்றாழ்ந்து
வல்வினையூக்கம்பூண்டு மருளலென்னெஞ்சேயென்றான்.

உரை.—முன்னர் விரும்பினதீவினை யின்பமென் றினிப் பாவம்வி ளையும்படியே தோன்றுங்காலத்துஞ் செய்யத்துணிந்த நல்வினையரிதாய்த்துன்பமென் றினியொழுக்கங்கெடும்படி தோன்றுங்காலத்துங் கொல்லாதுயிரைக்கொல்லுநரகத்தீயிற் குளிப்ப வுணர்வினோ டங்கேதாழ்ந்து தளராததுணிவோடு மனவூக்கத்தைக்கொண்டு மயங்காயென்னெஞ்சே யென்றான் றெளிந்தவாமனென்க. (௯௪௰)

வேறு.

என்னவியம்பினகா
லுன்னருமின்பமுறித்
துன்னவர்சூழ்மகிழும்
பன்னரும்பான்மையதே.

உரை.—வாம னிவையெலாஞ் சொல்லுமளவிற் சூழநின்றவ ருணர்தற்கரிய வின்பத்தோ டடைந்த மகிழ்ச்சி சொல்லுந் தன்மையல்லவென்க. (௯௪௧)

இனையவியற்றியநூ
லனையவெமக்களவோ
வனையவருஞ்சுடரைப்
புனையவோர்பூணுளதோ.

உரை.—சூழநின்றவர் மகிழ்ந்துசொன்னதேதெனில், மனத்தைத்திருப்பி யிவையெலாமாவதற்குக் காரணமாகிய விவவேதநூலை யுவமை சொல்லித்துதிக்க நாம்வல்லவரோ? எல்லாவற்றையு மலங்கரித் துதித்து விளக்குஞ்சூரியன்வடிவுக்கு மற்றோராபரணமுண்டோ வில்லையென்றாரென்க. (௯௪௨)

ஐவழியாசுதரும்
பொய்வழிபோக்கியற
மெய்வழிமேவிநர
குய்வழியொன்றுளதே.

உரை.—பாவம்விளைய வைம்பொறிகாட்டிய பொய்யானவழியைவிட்டு மெய்வழியாகியவறத்தைவிரும்பி யெம்முயிர்பிழைக்கும்வழியா நரகமொன்றேயென்றாரென்க. (௯௪௩)

காதலலாதுகடுஞ்
சாதலிலாதுதகு
மோதலொளித்துநர
காதலும்வித்ததுவே.

உரை.—ஆசையேயன்றி யுயிரைக்கொல்லும் பகையுமில்லை, ஆசையே கற்றநூலைமறக்கச்செய்து நரகவேதனைவிளைவதற்கு வித்தாகுமே யென்றானென்க. (௱௪௪)

இறந்தனர்வேகுமெரி
பிறந்தனரோர்ந்துபெறிற்
றுறந்தனர்துஞ்சுளிவான்
சிறந்தனர்சீர்த்துவப்பார்.

உரை.—பாவிகளிறந்தபின் பெக்காலமும் வேகாநிற்கு நரகத்தீயைப் பிறந்துவாழ்பவர்நினைத்தா லவருமிறக்கும்பொழுதி லதிலேவிழாமனீங்கிச் செல்வத்திற் சிறந்து வான்மேலென்று மகிழ்வாரென்றானென்க. (௱௪௫)

என்றனரென்றெவருங்
கன்றினர்காட்சியுறி
நின்றனர்வீட்டுநெறி
சென்றனர்சீர்பெறவே.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூழநின்றயாவருஞ் சொல்லிணைந்து காட்சியிற்றெளிந்து வான்கதியடையுநெறியிற்சென்றுசிறந்தாரென்க. (௱௪௬)

அள்ளியவாமனரி
லெள்ளியயாவருமே
தெள்ளியசீரிறுதி
யுள்ளியன்றேதினரால்.

உரை.—மீளவு முன்னேவாமன் மிகவடைந்தபாவத்தாலவனை மனதினிந்தித்தயாவரு மவனிப்பொழுதுதெளிந்ததன்மையைக்கண்டு நினைத்ததுதிகளை வாயாற்சொல்லிப் புகழ்ந்தாரென்க. (௱௪௭)

செல்வருறுஞ்செயிரும்
வல்வருமாண்பறமு
மெல்வருமொத்தெவனுஞ்
சொல்வருதோற்றமதே.

உரை.—செல்வத்துயர்ந்தோர் மயங்கிக்கொண்டபாவமுந் திறத்துய ர்ந்தடைந்த வறமுஞ் சூரியன்கிராணமு மொளியும்போலவாகி யெங்குந் தோன்றி யெவராலுஞ்சொல்லத்தகுவன வென்க. (௧சஅ)

வேறு.

தெளித்தகா லுரைத்தவிஞ்சை சிறப்புறவுழுதபூழி
துளித்தகால்வித்தலென்னத் துணிவுறத்தெளிந்தவாமன்
களித்தகா லுணர்ந்தஞானங் காய்ந்தகாற்சிதையுமோவென்
றளித்தகாலிதுவென்றாய்ந்த வருந்தவனினிதிற்சொன்னான்.

உரை.—இவையெலாமாகி யொருவன்றெளிந்தகாலத் தவற்கு மீள வுமுறுதிகளைச்சொல்லுவதே நன்றாய்ப் புழுதியாகவுழுதபின் மழைபெ ய்தகாலத்ததிலே விதைப்பதுபோலவாகுமென்றுந் துணிவோடுதெளிந்த வாமன் மகிழ்ந்தவின்பத்துணர்ந்த ஞானம் பின்புதுன்பம்வந்து தன்மன ங்காய்ந்தாற் கெடுமோவென்று மவனைமுழுவது மிரட்சிக்குங்காலமிது வேயென்றுங் கருதினதன்மையா லருந்தவனாகியகுசை மீளவுஞ்சொன் னானென்க. (௧சக)

ஐம்பொறிப்பகைகண்டஞ்சி யடக்கலினுமைபோல்வாய்
வெம்பொறிப்புதவையோர்ந்து விளைபகைசிறிதென்றெண்ணேல்
பைம்பொறிப்பாந்தடங்கூர் பல்படமதநீர்க்குன்றிற்
செம்பொறிப்புகைக்கண்யானை சிதைந்துயிர்மாளுமன்றே.

உரை.—குசையெங்ஙனஞ் சொன்னானென்னில், ஐம்பொறி யுயிர் க்குச்செய்யும்பகையைக்கண் டவற்றையடக்கினதன்மையி லாமையைப் போலவாகி யவியாதசெந்தீநரகத்தை யாராய்ந்ததன்மைத் தப்பொறியா ல்வரும்பகை சிறிதென்றெண்ணல்வேண்டா, பொறிகள்படர்ந்த படநா கத்தின் கூர்ந்த சிறியதோர்பல்லுப்பட்டவளவின் மதமாகிய புனலிழிக் தோடு மலையொத்துயர்ந்து வெஞ்சினத்தெரிந்த கண்ணுடைய யானைமு தலாய்க்கெட்டுச் சாகுமல்லோவென்றானென்க. (௧௫௰)

பிரிந்ததென்றொழித்தபாவம் பெறுமிடத்தணுகேல்வேலோ
யரிந்ததென்றுறங்குமாசை யமைதியால்விழித்துக்கொல்லு
மெரிந்தநின்காமத்தீயை யிற்றறவவித்ததென்னேல்
கரிந்ததென்றிருந்தபல்காற் கால்முகத்தெரியுந்தீயே.

உரை.—மீளவும் வேல்வல்லோனே யுன்னைப்பிரிந்துவிட்டொழித் ததென்று வெறுத்தபாவந் திரும்பிவிளைவதற்குரிய விடத்துப்போகாதே, வேரோடறுக்கப்பட்டதென்றுதோன்றி யறாதுமனதிலுறங்குமாசை தன

க்கேற்றசமயம் வந்தவளவின் மிழித்தெழுந்துயிரைக்கொல்லுமே, இது வுமன்றி யுன்மனத்தெரியாநின்ற காமத்தீயை முழுதுமவித்தாயென்றுநம்பாதே, அவிந்தாற்போலக் கருகிக்கிடந்ததீயுங் காற்றின்முகத்துப் பலமுறைகிளம்பியெரியுமல்லோ வென்றுனென்க. (௱௫௧)

அசும்பிடையொளித்தசெந்தீ யறலெனவெடுத்தார்யூதர்
தசும்பிடையெடுத்தநீரைச் சமிதைமேறெளித்துவாரி
விசும்பிடைநீங்கிவெய்யோன் வெங்கதிர்படத்தீப்பற்றிப்
பசும்பிடிசூழவாட்டிப் படர்நெருப்பாயிற்றன்றே.

உரை.—மீளவும் வேதாகமத்தெழுதப்பட்டபடியே (†) யூதர்முன்னளிற் பாழ்ங்கிணற்றிடத்தி லொளித்துவைத்த நெருப்பு நெடுங்காலம் போய்க் குழம்புநீராகி வைத்தவர்மக்கள் போயெடுத்தார், குடத்திற்கொண்டுவந்த வந்நீரைக்குவித்தவிறகின்மே லூற்றினபின்பு தன்னைமறைத்த மேகத்தைவிட்டு வந்தசூரியன்கதி ரதினமேறபட்டவுடனே தீப்பற்றிக் கொண்டு சூழப் பச்சிலைவெந்துவாடும்படி மிகவுநெருப்புப்படர்ந்த தென்றுனென்க. (௱௫௨)

தண்ணுறுங்குணங்கொண்டாலுந் தழலுதன்குணத்தைக்
காட்டி
விண்ணுறுங்கதிரொன்றுண்கரல் வெங்கனலெரிந்ததேபோற்
கண்ணுறுங்கனலங்காமங் கண்டவோர்கவின்முற்காய்ந்து
புண்ணுறுங்கசடொளாகப் புழுங்கிவெந்தெரியுமன்றே.

உரை.—சொன்னபடியே குளுமைபொருந்திய நீர்போலத்தோன்றினுஞ் சொன்னதீ வேகுந்தன்குணத்தைவிடாமற் காட்டி வானினின்றுபட்ட வொருகதிருட்கொண்டவுடனே பெருநெருப்பாகி யெரிந்தது போலக் கண்வழியாகமனதிலெரிந்த காமத்தீயுமவிந்ததென்றுதோன்றினுங் கண்ட வழகியவோர்முகத்துமுன்னேகாய்ந்து பாவத்தான் மனம்புண்படும்படி சினத்தோடெரிந்து வேகுமேயென்றுனென்க. (௱௫௩)

குலம்புரிகொடியபேய்கள் கொலைத்தொழிற்கருவிசூழ்ந்து
சலம்புரிவ[illegible]வைக்கத் தளைப்படிற்பிரிதலாற்று
வலம்புரித[illegible]மவ் வலையுறுவிலகல்வேண்டுங்
கலம்புரிபைம[illegible]ங்கிக் கதிர்த்தபொற்குன்றின்மார்போய்.

உரை.—மீளவு முயிரைப்பகைத்துத் திரண்டகொடியபேய்க ளுயிரைக்கொ[illegible]லவதற்குரிய பலவெத்தனங்களைச்சூழப்பரப்பி நடுவே தீவினை

(†) II Machab. cap. 1, vers, 19, மக்கபெயராகமம், க-அதி.௰௯
[illegible]வசனம்.

க்குக்காரணமாகிய வலையைவைத்தமையா லதினுள்ளகப்பட்டாற் பிரித லரிதாமாகையாற் றிறத்ததவத்தின் றுணையைக்கொண்டநாமவ்வலையுட்ப டாமல் விலகியொழுகல்வேண்டு மணிவடத்தணிந்த பூமாலையின் முழுகா நின்று மதுமலர்பூத்து விளங்கினபொன்மலையொத்தமார்பனே யென்று னென்க. (௱௫௪)

முற்படவுரைத்தவிஞ்சை மொழிகுதுந்தளிர்ப்பமீண்டே
விற்படவெதிர்த்துச்செய்போர் வினையிதுநோக்கல்வேண்டா
மற்படவெற்றிவேண்டின் மருள்படாதொடுங்கல்வேண்டுங்
கற்படவாவிசால்பு காணெனத்தெளிகவேலோய்.

உரை.—முன்சொன்னவுறுதியை மீளவுமிங்கேசொல்வேன்: பகை வரையெதிர்த்து வளைத்தவில்லாற் செய்யப்படும்போர்போலக் காமப் போரையெண்ணவேண்டாம், இப்போரிற் றிறங்கொண்டு வெற்றியைவே ண்டுமாகின் மயங்காதபடி யெதிராதோடி யொடுக்கமேவேண்டும், கற்பு க்கொல்வதற் கோராவியேபட்டாற் போதுங்காணென்று மனதிற்றெளி யக்கடவாயென்றானென்க. (௱௫௫)

கச்சொன்றிட்டுணர்வோடுக்கங் கட்டிமெய்ச்சகட்டையோ
ட்டி
நச்சொன்றிட்டேதச்சேற்றுண் ணல்லுயிரச்சிற்றாய்மற்
றச்சொன்றிட்டோர்தறேற்றா தழும்பலர்கண்டார்நல்லோர்
மெச்சொன்றிட்டச்சிறாமுன் வீடுறவூர்மின்பாகீர்.

உரை.—அதின்பின் சூழநின்றயாவரையுநோக்கிச்சூசைசொல்வான்: உடலெனும்வண்டிலை நடத்தும்பாகரேயொருகட்டாக ஞானமு மனவூக் கமு மேமொன்றுபூட்டி யுடலின்வண்டிலையோட்டிவருகையி லதின்சரக் காக வாசையொன்றையேற்றிப் பாவமெனுஞ்சேற்றிலமிழ்ந்தி நல்லு யிரொன்னு மச்சுமுறிந்தபின்பு வேறோரச்சாக வேறுயிரைக்கொண்டு நட க்கக்கூடாமையில் வீணாயென்றென்றைக்கு நரகிலழுதிருப்பர்பலரேக ண்டார், ஆகையா னீங்கள் நல்லோர் வாழ்த்தின சரக்காகிய வறங்களைமா த்திரமேற்றிக்கொண் டுயிராகியவச்சுமுறியுமுன் [illegible]ன சாவதானமாய்ப் ப ரமகதிவீட்டிற்குச்சேரும்படி நடப்பீராகவென்றான் சூசையென்க (வழு வா துடலின்வண்டிலைநடத்தற்குரிய நல்வழியறியும் [illegible] ஞானமு நல்வழிநடந்துவருகையி லெதிர்வருமிடையூறுகளை [illegible] மயங்காதப டி மனவூக்கமும்வேண்டுமென்றதனை லிவ்விரண்டு [illegible] வொருப்படப் பூட்டல்வேண்டுமென்றானென்க.) (௱௫௬)

விண்டுளிகமழக்கஞ்சம் வெங்கதிருண்டதேபோற்
பண்டுளியுரையிற்சொன்ன பயனெலாமுண்டயாரும்
விண்டுளிமுத்தமாக வெள்வளையுண்டதேபோற்
பண்டுளிமருணீத்தோதி பதிந்தறமாகச்செய்தார்.

உரை.—அங்ஙனம் விரிவாய்ச் சூசையுணர்த்தினவளவில் வாசனை பொழியத் தாமரைமலர்ந்து சூரியன்கதிரையுண்டதுபோல வீணைபொழிந்த வினியவுரைகளோடிரங்கிச் சூசைசொன்னபயன்கள் யாவையுஞ் சூழநின்றவனைவரு மனதிலுட்கொண்டார், அதுவுமன்றி வான்விடுந்துளியை வெண்முத்தாக்கும்படி சங்குகொண்டாற்போல வவரும் பழையமயக்கத்தைநீக்கிக் கேட்டவுணர்ச்சிகளையுண்டமனதிற்பேணி யறமாகச்செய்தாரென்க. (௱௫௭)

கயல்பொருதுகளிப்பாயக் கலங்கியகுமரியன்ன
மயல்பொருசேவலோடு மதிர்ந்தெழச்சாய்ந்தசெந்நெல்
வயல்பொருவொழிந்தநாடு வளன்றருமோதிதன்றூற்
புயல்பொருதுயர்வான்வீட்டைப் புகுமறுகாயிற்றன்றே.

உரை.—அங்ஙனங் கெண்டைகள் தம்முட்பொருது குதித்துப்பாய்தலிற் கலங்கினகன்னியன்னமு மதனோ டருகேபொருதசாவலு மதிர்ந்தெழுந்து பறக்கக் காய்த்தசெந்நெல் சாய்ந்துகிடக்கும்வயல்கட் சிறப்பினிகரா வெசித்துநாடு சூசைசொன்னவுபதேசத்தான் மேகங்கட்குப் போர்க்களமாகிய வான்மேல்வீட்டுக்கதியைப்புகும்படி பெரும்பாதையாயிற்றென்க. (௱௫௮)

வாமனுட்சிப்படலமுற்றும்.

ஆகப்படலம் - உஅ - ற் - விருத்தம்

உ௲அ௱ய.

இருபத்தொன்பதாவது

வேதக்கெழுமைப் படலம்.

தாயணியாகமார்பிற் றனயனேதுஞ்சும்போல
வேயணியாகவேய்ந்த வேதநூல்துஞ்சுமார்பன்
காயணியாகவாய்ந்த காவின்மீண்டொருநாள்வைகி
வாயணியாகவோதி வகுத்துநீடுரைத்தான்மாதோ.

உரை.—மணிவடச்சாயலாய்த் தாயின் மார்பிடத்தினிதாய் மகனே துயின்றாற்போல வாபரணமாகவணிந்த வேதநூ லினிதாய்த்துயிலாநிற் குமார்பனாகிய குசைமாமுனி மற்றொருநா ளணிந்த பூஷணமாகக் கனிக ளைக்காய்த்த சோலையிடையிலிருந்து வாய்மணிமாலையாகப் பலவுணர்ச்சி களைச் சேர்த்தி விரிவாய்ச்சொல்லிக்கொண்டிருந்தானென்க. (க)

ஏழ்வருங்கதிரைத்துய்ப்ப வேடவிழ்கமலம்போலச்
சூழ்வருங்குழாத்தியாருஞ் சுருதிநூல்செவியின்மாந்திக்
கேழ்வரும்பதுமம்பெய்தேன் கீடமுண்டிமிரும்போலத்
தாழ்வரும்புரைகணீக்கித் தகவுறிப்புகழ்ந்துநின்றார்.

உரை.—உதயத்தெழுந்த சூரியன்கதிரை யுண்பதற் கிதழைவிரித் ததாமரைபோலக் கூட்டமாய்ச்சூழநின்றயாவருங் குசைசொன்னவேத நூலை மலர்ந்தசெவியுட்கொண்டபின்பு நிறத்ததாமரைபொழிந்ததேனை யுண்டவண்டுகள் பாடினதன்மையா லவருந்தாழ்வினையாகிய தம்பாவத் தைத்துடைத்து மனதின்மாட்சியையடைந்தவராய்ச் குசையைப்புகழா நின்றாரென்க. (உ)

கூனுருக்கோலினூன்றிக் குலுங்கியசென்னியாட்டி
யூனுருக்கழிந்தநீண்டோ லுடுத்தவென்பொழுங்கிற்றோன்றி
மீனுருக்கழிந்தகட்புண் மெலிமுகச்சுரமியென்பாள் [ள்.
வானுருத்தவத்தோன்சொன்ன மறைமொழிபழித்துச்சொன்

உரை.—அங்ஙனமனைவருஞ் சூசையைப்புகழாநிற்பக்கோணிவளை
ந்தவுடலை யொருகோலினூன்றித் தலையோயாமற் குலுக்கியாட்டிச் சதை
யுமின்றித் தூங்கின தோலான் மூடினவெலும்பெலா மொழுங்கோடு
தோன்றி மீனொத்தவடிவிழ்ந்த குருட்டுக்கண் ணிருபுண்ணாகநின்று மெ
லிந்தமுகத்துச் சுரமியென்றொருகிழவி வானுருவாகநின்ற தவத்தோனா
கியசூசை சொன்ன வேதமொழிகளைப் பழித்துச் சொன்னாளென்க. (௩)

விள்ளியபுதித்தேன்பைம்பூ விரும்பிநற்கனிநீத்தன்ன
தெள்ளியதவத்திற்பன்னா டேடியபயன்கள்யாவு
மெள்ளியவவத்தினீங்க விறைஞ்சியதேவர்நீக்கி
யுள்ளியநவநூலெண்ணி யொழுகலோவுறுதியென்றாள்.

உரை.—இனிக்காய்க்குமென்று புதிதாய்மலர்ந்த பூவைவிரும்பிக்
கையிலுள்ளகனியை யெறிந்தாற்போலப் பலநாளொருவன்செய்த தெ
ளிந்ததவத்தா லடைந்தபயனெலா மிகழ்ச்சியோ டவமாயழியும்படி தா
ன்வணங்கினதேவனைவிட்டு நவமாய்நினைத்தநூல் வேதமென்றெண்ணி
நடப்பது நல்லதோவென்றாள் சுரமியென்க. (௪)

குடக்குநேர்வைகுந்தேயங் குணித்தனர்செப்பமாறி
வடக்குநேர்நெடுநாட்செல்ல வழியதன்றென்றுகேட்கிற்
றுடக்குநேர்தடஞ்செல்லாதாற் றுயரலாற்காட்டுகின்ற
கிடக்குநேர்நெறிசெல்லாரோ கேள்வியரென்றான்சூசை.

உரை.—அதற்குச்சூசை: நேர்மேற்கிருக்குந்தேயத்தைச்சேரும்படி
நினைத்துப்போய் வழிதப்பி நெடுநாள் வடதிசைநோக்கிநடந்தபின்பு வழி
யதல்லவென் றொருவன்சொல்லக்கேட்கின் முந்தி நேர்வழிபோகாமை
யால் வருந்துவாரொழியப் புதிதாய்க்காட்டின செவ்வனேகிடக்கு நெறி
யிலுடனேபோகாரோ நல்லறிவுடையோரென்றான் சூசையென்க. (ஆ
கையா னவமாய்க்காட்டினவழி வான்வீட்டிற்செல்லுஞ் செவ்வழியாகிற்
றப்பி முன்னடந்தவழிவிட் டிவ்வழிநடப்ப தறிவாமென்பது கருத்து.)
(௫)

நின்னெறிகதியைச்சேரு நெறியெனவறியநாங்க
ளென்னெறிவழாமைசெல்லு மென்னினீசால்போவென்றாள்
நன்னெறியுரையிற்கேட்கி னணுகிலீருரைத்தஞானத்
தன்னெறியுரியதென்றா லறிந்துளந்தெளிகவென்றான்.

உரை.—அதற்குச்சுரமி நீ காட்டினவழி வான்மேற்கதியைச்சேரு
தற்குரியவழியென்று நாங்களறியும்படி யென்வழிதப்பாதுசெல்லும்வ
ழியென்று நீ சொன்னாற்போதுமோவென்றாள். அதற்குச்சூசை யிதுநன்

னெறியென்று நான் சொன்னதினுன்மாத்திர நடக்கவேண்டாஞ் சொன்னவழி ஞானத்தொத்ததாயி னதனைப்பிடித்துநடக்கும்படி தெளிவீராகவென்றானென்க. (சு)

பண்மறைத்தினிதினீயே பணித்தசொன்மறுக்கலாற்றாக்
கண்மறைத்திருட்டுமாயைக் கட்டெனத்தோன்றுமென்றாள்
புண்மறைத்திட்டபாலாற் புண்ணறமாயையென்றே
வுண்மறைத்தொளித்தன்றி யுறும்பயன்காட்டுமென்றான்.

உரை.—அதற்குச்சுரமி வீணைவாய்க்குரலைமறைத்து நீயினிதாய்ச் சொல்லுமொழிகள் மறுக்கப்படாமற் கண்ணைமறைத்துக்கட்டு மாயவித்தையாகத்தோன்றுமிதென்றாள். அதற்குச்சுசை புண்வாய்மேலேமறைந்ததன்மைத் தப்புண்ணுள்ளுமாறினதாகி லதுமாயவித்தையென்பாயோ வங்ஙனேநாஞ்சொல்லும் வேதவழியுட்கொண்டநன்மையை யதிலேநடந்தவ ரடையும்பயனே காட்டுமென்றா னென்க. (எ)

சுனைவளர்குவளையாதி சொரிமதுமலர்கள்வாடி
நனைவளர்பொய்கைவற்ற நானின்றுகனவிற்கண்டேன்
வினைவளர்நவங்கள்காட்டி விரித்தநின்சொல்லைக்கேட்டுப்
பனைவளர்நாடுநைந்த பரிசிதேயென்றுண்மூத்தாள்.

உரை.—அதற்குச்சுரமி குவளைமுதற்பல மதுமலர்யாவும்வாடி நறும்பூந்தடாகம்வற்றாநின்றது நானிவ்விரவிற் கனவாகக்கண்டேன், வினையை விளைவிக்கு நவங்களைக்காட்டி நீ விரிவாகச்சொன்னவற்றைக்கேட் டிந்நாடுமெலிவோ டழிந்ததன்மை யதுதானல்லோவென்றாள் கிழவியென்க. (அ)

தெருடவழ்பகலினோக்கச் சிதைந்தகண்கிழவியில்லா
திருடவழிரவினோக்க லியல்பெனவெவருநக்கார்
மருடவழ்சினங்கொண்டன்னாள் வடிவுறுங்கனவும்பொய்யோ
பொருடவழ்கிலதேற்றோன்றப் பொருட்டெனோசொன்மினென்
றாள்.

உரை.—அதற்குச்சூழநின்றயாவரு மொளியோடுதெளிந்தபகலிற்காணும்படி கண்ணில்லாதகிழவி யிருண்டவிராத்திரியிற் காட்சியைக்காண்பது குணந்தானென்றுநக்கார். அதற்குக்கிளம்பினசினத்து மயங்கினசுரமி வடிவினைக்காட்டுங் கனவும்பொய்யோ வதிலேபொருளில்லாதாயிற் கனத்தோன்றும்படி காரணமென்ன சொல்லுங்களென்றா ளென்க. (கூ)

சினவிடைமருண்டவுள்ளந் தெளிவுறப்பொங்கல்வேண்டா
கனவிடையுணர்ந்தகாட்சி கனவிடையடைந்தபொன்போன்

மனவிடையெண்ணிற்கொன்னே வடுவலாற்பயனென்றுண்டோ
வெனவிடையுரைத்தசூசை யியல்படவிரித்துச்சொன்னான்.

உரை.—அதற்குச்சூசை மயங்கின மனத்தெளிவழியும்படி கோப முட்பொங்கவேண்டாங் கனவிலொருவனடைந்த திரவியமுங் கனவிற் கொண்டகாட்சியுமொன்றாகி யதனைமனதிலெண்ணினாற் குற்றமாகுமொழியப் பயனென்றில்லையென்று மீளவுங் கனவின்குணங்களைக்காட்ட விரிவாய்ச்சூசைசொல்லத் துடங்கினானென்க. (௰)

படம்புனைந்தெழுதினாற்போற் பகலிடையிருகண்ணோடைந்
திடம்புனைந்துணர்ந்தயாவு மெழுதியநினைவிரோன்றிக்
கடம்புனைந்திர்கைம்மாவுங் காகமுங்கண்டதொன்றிச்
சடம்புனைகனவில்யானை தலைகமேற்பறக்கக்காண்பார்.

உரை.—கனவைத்தோற்றுவிக்குங் காரணங்களைக்காட்டச் சூசை யெங்ஙனஞ் சொன்னானெனில், சித்திரப்படத்தையெழுதினாற்போலப் பகலிலே கண்முதலைம்பொறிவழியாலுணர்ந்தயாவு நினைவிடத்தெழுதப் பட்டபின் பிராவிருளோடுவளர் கன வந்நினைவுகள் மயங்கக்கூட்டிப் பொய்யைத் தோற்றுவித்துப் பகலின் மதயானையும் பறக்குங்காக்கையுங்கண்டபினபு கனவில்யானை யாகாயத்திற்பறப்பது காண்பார்சிலரே யென்றானென்க. (ஆகையாற் கண்டநினைவு கனமுதற் காரணமென்றானென்க.) (௰௧)

தெருள்புறங்கொண்டவத்தனு சேர்ந்தடுத்தவற்றைக்காட்டு
மருள்புறங்கொள்கனவு மனங்கடுத்தவற்றைக்காட்டி
யருள்புறங்கொண்டதாயே யகன்றதன்மகவைக்காண்பாள்
வெருள்புறங்கண்டபேதை வினைப்படையெதிர்ப்பக்காண்பாள்.

உரை.—சொன்னகாரணமன்றித் தெளிந்தகண்ணாடி தன்னையடுத்தபொருளைக்காட்டுவதுபோல மயக்குவிக்குங்கனவு முளத்தைக் கடுத்தபொருளைக்காட்டியதனாலன்புடையதா யகன்றதன்மகனைக் கனவிற்காண்பாள், வெருவாநின்றபேதை தன்பயத்திற்குரிதாய்க் கனவிலெதிர்த்தபடைகளைக் காண்பாளென்றானென்க. (ஆகையான் மனப்பற்றுதவிரண்டாங்காரணமென்க.) (௰௨)

காய்ந்தவோர்சுரமெய்நொந்தார் கடிமலர்ச்சுனைகள்காண்பார்
வெய்ந்தவோர்பழியைக்கொண்டார் வினைப்பகைமுரியக்காண்பார்
தீய்ந்தவோர்மிடியின்மிக்கார் திருநலமருவக்காண்பார்
வாய்ந்தவோர்பற்றல்பாலால் வருங்கனவுருவமாதோ.

உரை.—அங்ஙனஞ் சொன்ன விரண்டாங்காரணத்தாற் சாய்ந்தசுரத்து மெய்வருதையாய்க்கிடந்தவர் தாகமிகுதியாற் கனுவின்மதுமலர்பூத்த தடாகங்களைக்காண்பார், பிறர்மேற்பழியை மனதில்வைத்தவர் கனுவிலப்பகைவர்கெட்டு முறியக்காண்பார், வறுமையான் மெலிந்தவர் கனுவிற்றமக்குச்செல்வங்கள் வருவதைக்காண்பார், அங்ஙன மனதிலுள்ள பற்றுதலினறன்மையாற் கனுவிலுமுருவந்தோன்று மென்றானென்க. (௰௩)

இருட்படப்புகைமொய்த்தென்ன வெஞ்சியவறிவுகுன்று
மருட்படப்புகைந்துமண்டி மலிந்தபித்தேறுங்காலைத்
தெருட்படத்தெளிந்ததேபோற் சிலகனவுகாட்டி
வெருட்படப்பதைத்துள்ளஞ்சி வினைகொள்வார்பித்தரன்றே.

உரை.—மீளவுமிருளாம்படி புகைமொய்த்ததுபோல வறிவுமெலிந்துமயங்கும்படி புகைந்து பித்துமிஞ்சியேறினுற் றெளிவாக வொழுங்கில்லாத கனுவைக் காட்டியதனுல் வெருவிப்பதைத்துவினைகொண்டஞ்சாநிற்பார பித்தரென்றானென்க. (ஆகையால் பித்து மூன்றாங்காரணமென்க.) (௰௪)

விஞ்சியகாலைப்பித்து வினையினுற்பித்தர்செம்மை
யெஞ்சியநினைவுற்றாயா திழிவுறப்பிதற்றுஞ்சொல்லுந்
துஞ்சியகாலைமெய்போற் றோன்றியகனவுமொன்றா
யஞ்சியவுளத்திஃதெண்ணி லறிவிதோவென்றான்சூசை.

உரை.—சொன்னபித்து மிகவுமிஞ்சினுன் மிழித்தகாலத்து மொழுங்கில்லாத நினைவுகளைக்கொண் டொன்றுமாராயாமற் பித்தரிகழப்படுஞ் சொல்லைப்பிதற்றுவார், அச்சொல்லுந் தூங்குகிறபோது மெய்போலத் தோன்றின கனுவுமொக்கும், ஆகையான் மனதிலஞ்சும்படி பித்தர்பிதற்றினதை யெண்ணினுற்போலக் கண்டகனுவையு மெண்ணுவதறிவோவில்லையென்றான் சூசையென்க. (௰௫)

நோயுடையிருகண்வெய்யோ னுக்கிலாமூடிற்றென்னத்
தாயுடையன்பிற்சூசை தந்தநூலுளத்திற்கொள்ளாத்
தீயுடைவெகுளிபொங்கச் சீறியசுரமிசாய்ந்து
போயுடைவஞ்சமுள்ளிப் புகைந்தநெஞ்சாற்றானன்றே.

உரை.—நோயுளகண்ணுன் வெயிலைக்காணுதபடி யவற்றைமூடினுற்போலத் தாயினன்பினைக்கொண்டு சூசைமாமுனிசொன்னதை யுட்கொள்ளாம லெரியிற்பொங்கின சினத்தோடு சுரமிசீறிக்கொண் டப்புறம்போய்ப் புகைந்தமனதி னினைத்தவஞ்சனை யாற்றாதிருந்தானென்க. (௰௬)

காழ்வளர்தருவின்கோட்டங் கைக்கொடுநிமிர்க்கலாற்ரு
வூழ்வளாபுண்ணுமாரு வூழுழிக்கிழவர்கொண்ட
தாழ்வளர்கசடுமோற்ருர் சாற்றியவவரினூங்கு
மாழ்வளர்கடலின்வஞ்சத் தறிவிலாரொன்றுந்தேருர்.

உரை.—வயிரம்பாய்ந்தமரத்தின்வளைவு கையானிமிர்க்கப்படாததுபோலவும் பழம்புண்ணுருததுபோலவுங் கிழவர்நெடுநாட்கொண்ட தாழ்வினையாகிய பாவங்களைத் தீர்ப்பதரிதாம், இதனினு மரிதாய்த்தாழ்ந்தகடலோடொத்த வஞ்சனைகொண்ட வறிவிலா ரொன்றுந்தேறமாட்டாரென்க. (ஆகையால் வஞ்சனைகொண் டறிவில்லாத கிழவியாகியசுரமி தேருதேபோனளென்க.) (யஎ)

வேறு.

விரைவாய்ப்பூந்தாழைமுகைகள்விண்ட வெறிவிம்முங்
கரைவாய்ச்சங்கங்கள்கதிர்முத்தீன்ற கடல்சூழுந்
தரைவாய்பூணுக்கவெசித்துநாட்டிற் றகவுய்க்கு
முரைவாய்க்கதிர்வெள்ளமொளிப்பச்சுரமி யுணர்ந்தாளே.

உரை.—மணவாயரும்புகளை மலர்ந்ததாழைகளுமிழும்வாசனைபொருந்திய கரையிடத் தூர்ந்தசங்குகள் முத்துக்களையீனுநிற்குங் கடலாற்சூழப்பட்ட பூவுலகிற்கெல்லா மோராபரணமாக வெசித்துநாடுநிற்கும்படியோதின வேதநூலா லதற்குமாட்சிமை பயக்குஞ்சூசை சொன்ன வுணர்வுகளாகியகதிர்வெள்ளஞ் சுரமிமறைக்க நினைத்தாளென்க. (யஅ)

உள்ளங்காய்ந்துளையப்பசும்பொற் கோயிலொருங்கந்தோ
பள்ளங்காணடியேவீழக்கண்டேன் பழிப்புய்க்குங்
கள்ளங்காட்டியவோர்மறையும்யாருங் கனிந்துள்ளி
வெள்ளங்காட்டழிவுமினிக்காண்பேனே மெலிந்தென்பாள்.

உரை.—அங்ஙனம் வஞ்சனைநினைத்தசுரமி தன்னேடுசொல்வாள்: என்னுள்ளங்காய்ந்துளையும்படி பொன்னாற்செய்த தேவர்கோயிலெல்லாமையோ பள்ளமாகவடியோடு தகர்ந்துவிழுந்ததுகண்டேன், நவமாய்முளைத்துக் கேடுவிளைவிக்குங் கள்ளவேதத்தை யெவருமுட்கொண்டு வெள்ளமாகவினிவருமழிவுகாணப்போகிறேனே வென்பாளென்க. (யகூ)

பொன்னூருலகொப்பப்பசும்பொன்னிஞ்சிப் புகைதவழ
மின்னூர்மணந்தேக்கித்தொழுதேவர் வெறுத்தந்தோ
கொன்னூர்முனிவேடத்தொருவன்மாயைக் கொடுஞ்சொல்லா
லொன்னூர்கணடுவப்பவொழிந்ததிந்நா டொருங்கென்பாள்.

உரை.—பொன்னுலகொப்பநின்ற கோயிலின் பொன்மதிள்களைச் சூழ நறும்புகையோயாமற்றவழ்ந்து மின்னுமணமுந்தேக்கி முன்னுள்வணங்கப்பட்டதேவரை யிப்பொழுதையோ வெவரும்வெறுத்து வீணாய் முனிவேடத்தைக்காட்டிவந்த வொருவன்சொன்ன மாயச்சொல்லாற் பகைவர்கண்டுமெகிழும்படி யிந்நாடெல்லா மழிந்ததென்பாளென்க. (௨ ௰)

என்னுடைக்குலமெம்முறையொன்றறியா திரந்தொருவன்
சொன்னுடினனஃதேசுருதியாகத் துடர்ந்தெண்ணி
முன்னுடுணையில்லாவாமன்ருனு முயங்குகின்ற
பின்னுடைராரார்பொறுக்குந்தன்மை பிழையென்பாள்.

உரை.—நாடுங் குலமுமுறையு மேதோவென்றறியாம லிரந்தொருவன்சொல்லுமொழிகளைவிரும்பி வேதமாகவெண்ணிக்கொண்டு முன் னிகரில்லாதவாமன்றனே யப்புதுவேதத்தையுட்கொண்டபின் பெவ ரதனைத்துடரார், இனியிது பொறுப்பது பாவமென்பாளென்க. (௨ க)

என்னவஞ்சனைகள்பலவுங்கூறி யீர்த்தறநா
னன்னநவமறைக்குக்கேடின்றுய்ப்பே னரிதென்று
சொன்னதன்மைத்தேவெகுளிவிம்முந் துகள்பொங்கி
முன்னமெலிந்தலைந்தபின்னர்ப்பள்ளி முயங்குகின்றாள்.

உரை.—இவையெல்லாவற்றையும்வஞ்சனையாகச்சொல்லி யின்றுநானப்புதுவேதம்வேரோடறும்படி யரியமுறையோ டதனை யெப்படியாகினுங் கெடுப்பேனென்று நிச்சயித்துணர்ந்து சினத்தாற்பொங்கியமனமே மெலியவலைந்து பின்பு சோர்ந்து துயிலைக்கொண்டாளென்க. (௨ ௨)

முன்னுளூற்றவரசிழந்தபேயம் முனிதன்மேற்
பன்னுளூற்றபகைசெலுத்துந்தன்மை பழிப்பின்றி
யின்னுளூற்றபகையாகுமென்னக் கனவிற்ரு
னன்னுளூற்றசினந்தூண்டவங்கண் டோன்றிற்றே.

உரை.—அங்ஙனஞ்சுரமி தூங்குகிறபோது முன்னுளங்கேவணங்கப்பட்டாளாநின்ற விராசாங்கத்தையிழந்தபசாசு பலநாட் குசைமாமுனிமேல்வைத்த பகையைச்செலுத்தும்படி யிவள்கொண்டபகை குறையின்றியாகுமென்றெண்ணி யவள்கோபத்தைத்தூண்ட வப்பசா சன்று கனவிலவட்குத்தோன்றிற்றென்க. (௨ ௩)

வரிந்தமயிலகவிமலர்ந்தமுகைவாய் மதுவூழ்த்துச்
சொரிந்தநெடும்பொழிற்கண்மெலிந்துவாடுந் துயர்முகமாய்த்
திரிந்தவண்ணந்தானிறைஞ்சுந்தெய்வஞ் சென்றெதிர்ப்பக்
கரிந்தகனவிடையிற்கண்டாள்கண்டு கைதொழுதாள்.

உரை.—பசாசு கனவிலெங்ஙனந்தோன்றிற்றெனில், எழுதப் பட்டதோகைமயில்கள் கூப்பிடாநிற்ப விரிந்தமலர் மதுமழையைச்செ ரியாநிற்ப நெடியதோர் பூஞ்சோலையிடத் தப்பசாசு சுரமிவணங்குந் தெ ய்வத்தின் வடிவைக்காட்டி வாடினதுக்கமுகத்தோ டுலாவிக்கொண் னக் கெதிராகவரக் கனவிற்கண்டாள், கண்டுதொழுதாளென்க. (உ

உலகிற்களிசெய்தோய்துயரம்பூத்த வுணர்வென்னோ
வலகிற்றருந்திறலோய்பகைகிற்கென்னோ வரிதென்றால்
விலகித்தவிர்தன்மையென்னோவென்ன விழுந்திறைஞ்சி
யிலகித்தகுமின்போனேக்கியுயிர்ப்போ டியம்பிற்றே.

உரை.—சுரமி தன்றேவனைக்கண்டுதொழுதவுடனே சுவாமி யுலகி ற்கெல்லா மின்பம்விளைவித்தவனீயாகி வருந்துவதென்ன வளவிறந்த திறத்தவனீயாகி யுனக்குவந்த பகையென்ன வப்பகை விலகும்படி யெ ன்றலாவதென்னவென்று வணங்கிவிழுந்தவளவின் மின்னினற்போல வப்பசாசவனைநோக்கிப் பெருமூச்சினைவிட்டுச் சொல்லத்துடங்கினதெ ன்க. (உரு)

வேறு.

மின்னுயிர்த்தெரிவிளக் கேற்றிவெந்தகி
லின்னுயிர்த்தெழும்புகை தேக்குமிஞ்சிசூழ்
பொன்னுயிர்த்தடமணிக் கோயில்போயெனை
மன்னுயிர்த்திறைவனுய் வணங்கிலாரரோ.

உரை.—அப்பசாசெங்ஙனஞ் சொல்லிற்றெனில், மின்னியெரி ந்தவிளக்குகளையேற்றி யகில்வெந்துமிழ்ந்த நறும்புகையடர்ந்தமதில் சூழ நிற்கப் பொன்னுக்குயிராகப்பதிக்கப்பட்ட பருமணியான் முன்னலங்கரி த்த கோயிலெல்லாந் தகர்ந்துபோய் நிலைகொள்தேவனாக வென்னைவண ங்குவாரில்லையென்றதென்க. (உசா)

நாடிலகுலமில நயந்தவாழ்வுசெய்
பீடிலமுனிவரன் பிதற்றுஞ்சொலினற்
கோடிலவுனையலாற் குழைந்துநோகநா
னீடிலவனைவரு மென்னைநீக்கினர்.

உரை.—நாடின்றிக் குலமின்றி வாழ்வினற்பெருமையின்றி முனி யென்றொருவன் பிதற்றியசொல்லைக்கேட்டுக் குழைந்து நானேகும்படி குறையில்லாதவுன்னையல்லான் மற்றெவரு மென்னைக்கைவிட்டாரென் றதென்க. (உஎ)

பெய்தவோர்மாரியாற் பெருகுவெள்ளமுன்
ய்தவோரணையெனத் திளைத்ததீதெலாங்
ாய்தவோருதவிநீ குணித்துச்செய்கிலா
ய்தவோர்பயனினி யிலையென்றிட்டதே.

உரை.—பெய்தமாரியாற் பெருகியோடும்வெள்ளத்துமுன் னணையிட்டதுபோலத் திரண்ட வித்தின்மையெல்லா மறுத்துவிலகும்படி நீயுதவிசெய்தாலொழிய வினிவரும்பயனொன்றில்லையென்ற தப்பசாசென்க. (உஅ)

கொல்லெனவலறியுட் கொலைந்தெழுந்தனள்
வில்லெனவுருவென வொன்றும்வெய்ந்திலா
தல்லெனவிருண்டநெஞ் சழுங்கநொந்தன
ளொல்லெனவருவிநீ ரொழுகுங்கண்ணினாள்.

உரை.—தூங்காநின்றசுரமி கனாவி லிவற்றைக்கேட்டவளவிற் கொல்லென்றலறி வெருவினதன்மைத் தெழுந்து கனாவிற்கண்டவொளியு முருவுமொன்றுந்தோன்றா திரவொத்திருண்டநெஞ்சில் வருந்திநொந்தாளொல்லென்றோடு மருவியொப்ப விடாதநீரழுங்கண்ணிணையுடையாள் சுரமியென்க. (உகூ)

ஒளித்ததன்னுயிருடல் தேடுமொத்தவா
வளித்தபல்லுணர்வெலா மாய்ந்துதேறிலள்
சுளித்தநெஞ்சுளைந்தபின் றோன்றுஞ்சூட்சியாற்
களித்ததன்னுளத்திவை கனியக்கூறினாள்.

உரை.—நெடிதாயழுதபின்ன ரொளித்துப்போன தன்னுயிரை யுடலேதேடினாற்போலச் சுரமியுந் தன்னைசைக்களவாகப் பற்பலவுணர்வுகளை யாராய்ந்து தேறமாட்டாமற்சினந்த நெஞ்சி னெடுநேரம் வருந்தினபின்பு தோன்றினவொருசூட்சியாற் றேறிமகிழ்ந்து தன்மனத் திதனைச் சொன்னாளென்க. (௩௰)

விண்டொழும்விதியென வளன்விளம்பிய
பண்டொழுமுறைக்குறை மறுக்கும்பாலதோ
புண்டொழுமயிற்கொடு பொருந்ததன்மையான்
மண்டொழுமரசுசெய் வலமிதாமரோ.

உரை.—சுரமி யெங்ஙன மனதிற் சொன்னாளென்னில், வான்மேல் வணங்கப்படு மெய்வேதமாகச்சூசைசொல்லு மொழிகள் தன்குரலினு மினியனவென்று வீணைவணங்குமொழிகளாகி யவற்றைமறுமொழிகொண்

டு மறுக்குந்தன்மையல்ல வுனஞ்சிவணங்கும் வேலைக்கொண்டு பூவுலகில் வணங்கப்பட்ட வரசன்செய்யத்தகும் வல்லமை யிதுவென்று ளென்க. (௩௧)

பூவகன்மாலையோ டூக்கம்பூண்டுகோல்
தூவகன்முகிற்கையான் சுளித்தநெஞ்சினு
ஞவகனென்னுநன் ஞமவேலொரு
சேவகனுறுதியாற் செயங்கொள்வாமரோ.

உரை.—அகன்றபூமாலையு மனவூக்கமு மணிந்தமார்பினனு யம்பினை ப்பொழியு மேகமொத்தகையனுய் வெகுளிபொங்கினநெஞ்சினனுய் நாவகனென்னு நாமவேலினனு யொருசேவகனுண்டாம், அவனுதவியால் வெற்றியைக்கொள்ளலாமென்றுளென்க. (௩௨)

நூன்முகத்துறைநல நுதல்கிலானுளி
வேன்முகத்தெரிந்தமுன் வெகுளிநீதியான்
வான்முகத்தசனியான் மனத்திலோர்ந்தவை
கோன்முகத்துகந்தனுய் முடிக்குங்கொள்கையான்.

உரை.—நினைத்தநாவக னெக்குணத்தோனெனில், நூல்வழியாகச் சொன்னவற்றைப் பாராஞய் வேலோடழன்ற முன்கோபமே நீதியாகக் கொண்டவனாய் வானிடியொப்பக் கொடியனு யிராசாவிற்குகந்தவனாய் மனதினினைத்தயாவையு முடிக்குந்தன்மையுடைய நாவகனென்றுளென்க. (௩௩)

ஆயினனருகுபோ யழுதுகாட்டிய
நோயினுலிரங்குள நுழைந்துவெஞ்சினத்
தீயினலழற்றுது மென்றுதேறியே
போயினளரும்பகை புழுங்குநெஞ்சினள்.

உரை.—அக்குணத்துடைய நாவகன் கிட்டப்போய் நானழுதுகாட்டினவருத்தத் தவனிரங்கச்செய்வே னிரங்கினவழி யவன்மனதி னுழைந்து சினத்தின்றீயா லழலவுஞ்செய்வேனென்று தேறித்துணிந்து சினந்தபகையிற்பொங்கின நெஞ்சினள்சுரமி யெழுந்துபோனுளென்க. (௩௪)

வேறு.

சுதையொளியுச்சியாடுஞ் சுடர்க்கொடிமாடத்தேகிப்
புதையொளிபரப்பிநாறும் பொன்மணித்தவிசிற்சாய்ந்த
ததையொளிவைவேல்வல்லோன் றுண்முனைழுதுவீழ்ந்தா
ளுதையொளிமுன்னர்வீழ்ந்த வொருங்கிருளருந்துநெஞ்சாள்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சுரமிபோய் வெண்சுதைதீட்டின வுச்சிமேற் கொடிகள்விளங்கியாடாநிற்கு மாளிகைசென்று கதிரைப்பரப்பின மணிகள்பதித்த பொன்மெத்தையி லங்கேசாயாநின்ற விளங்குவேல்வல்லோனாகிய நாவகன் பாதத்துமுன்னேயழுதுவிழுந்தா ளுதயத்தெழுந்தகதிர்முன் னொருங்குடன்விழுந்த விராவிருளுண்டநெஞ்சினள் சுரமியென்க. (௩௫)

சென்றுவீழ்சுரமிநோக்கிச் செப்புதிகொடியவந்த
வென்றுநாவகனுங்கேட்ப வெழுந்துகூனுடற்கோலூன்றி
நின்றுபேருயிர்ப்புவீக்கி நீர்மழையிருகண்டூவிக்
கன்றுவாள்சோர்வாள்வஞ்சங் கக்கியேயினையசொன்னாள்.

உரை.—நாவகனுஞ் சென்றழுதுவிழுந்த சுரமியைக்கண்டு வந்தகொடுமையைச் சொல்லென்றுகேட்ப வவளெழுந்து வளைந்ததன்னுடலைக் கோலின்மேலூன்றிநின்று பெருமூச்சினைவிட் டிருகண்மழைநீர்பொழிந்து கன்றிச் சோர்ந்துதுயரங்காட்டினபின்பு தன் வஞ்சத்தைக்கக்கிச் சொல்லத்துடங்கினாளென்க. (௩௬)

சிலைவைத்தபகழிமாரி சிந்துபுகடந்தவெம்போர்க்
கொலைவைத்தகுருதிக்கோட்டுக் குஞ்சரத்தன்னோய்முன்னா
ளலைவைத்தவுலகங்காத்தா யவிர்ந்தபொன்னுலகங்காக்கக்
கலைவைத்தவுணர்வோயின்று கருதலேவேண்டுமென்றாள்.

உரை.—சுரமியெங்ஙனஞ் சொன்னாளென்னில்: வில்லின் வாய்பொழிந்த வம்புமாரியாற் கடந்தவெம்போர்க்களத்துக் கொலைமிக்கக்குருதிபொழியுங்கொம்போடு சினந்தமதத்தயானையொப்பநின்றோய் நீமுன்னே கடல்சூழ்ந்த பூவுலகினைக்காத்தாய், இன்று கல்வியிற்பொலிந்த வுணர்வோய் பொன்னுலகத்தையுங் காக்கக் கருதல்வேண்டுமென்றாளென்க. (௩௭)

முந்தழல்தறுகண்டூவ முரட்படைமுரிக்கும்யானை
வந்தழல்பரப்புஞ்சீற்ற மயக்கியவீரவல்லோய்
சிந்தழலுடனின்னொன்னார் சிதைத்தனைதேவர்க்குற்ற
கொந்தழலொன்னார்தம்மைக் கொன்றினிவெல்வாயென்றாள்.

உரை.—வீரக்கண்ணழல் புறப்படத்தூவிப் பகைவர்படைகளை முறிக்கும்படி மதயானையெதிர்த்துவருங் கோபத்தைமறைத்த வீரவல்லோய் போர்முகத்தழலைச்சிந்தி யுன்னைப்பகைத்தவரைக் கெடுத்துவென்றாய், இனியெந்தேவரைப் பகைத்தகொடியாரை நீ வெல்லல்வேண்டுமென்றாளென்க. (௩௮)

வெய்சிறக்கரும்புநக்கும் விரிதலைக்கதலியூழ்த்துத்
தூய்நிறத்தேறல்பாய்ந்து துணர்வயல்விளையிந்நாடே
தீய்சிறக்கறிந்துவாடத் தேவரையொருங்குநீக்கி
நோய்சிறக்கருத்தில்யாரு நூதனமணுகினாரோ.

உரை.—மூங்கிலொப்பவளர்ந்த கரும்புகள்நக்காநிற்கும் விரிந்தவாழைக்கனிகள் பதனழிந்தொழுகிய தூயதேன் திரண்டுபாய்தலின் மலைப்பூத்த வயல்கள்விளையு மிந்நாடே தீயாகக்கருகிவாடும்படியெல்லாரு மெலிந்தகருத்தின மயங்கி வணங்கினதேவரை முழுதுங்கைவிட்டு வேதமென்றுமுளைத்தநவத்தை விரும்பினாரென்றாளென்க. (௩௯)

முனியுருக்காட்டியாரோ முறைகுலமொன்றுமில்லான்
பனியுருக்காட்டித்தண்ணம் பயத்தவன்பெழுவகூறுங்
கனியுருக்காட்டித்தீஞ்சொற் கண்ணியாலுளத்தைவீக்கி
நனியுருக்காட்டிவாய்ந்த நான்மறையொழியச்செய்தான்.

உரை.—ஆரோவொருவன் முனியுருக்காட்டி முறையுங்குலமுமில்லாதான் பனிபோற்குளிர்ந்த வன்பினைக்காட்டிச் சொல்லுங் கனிந்தசொல்லாகிய கண்ணியா லெல்லாமனங்களையும்பிடித்து முன்னிங்கேவழங்கின தெளிவிற்பொலிந்த நாலுவேத மொழியச்செய்தா னென்றாளென்க. (௪0)

மாகையோ மயலோயாதோ வறுமையானுரைகள்வெஃகி
யோகையோடெவரும்போய்வே றொருமறைவிரும்பிக்கேட்பத்
தோகையோடொழிந்துவீழ்ந்த துணைமயிலென்னக்கோயி
லீகையோடினியெந்தேவ ரென்றழுதுரைசோர்ந்தாளே.

உரை.—மாயையோ மயக்கமோ வேதோ காரணமறியேன், வறியோன் மொழிகளைவிரும்பி மகிழ்ச்சியோடெவரும்போய் மற்றொருவேதத்தைக்கேட்டதினா லழகியதோகையோடிறந்துவிழுந்த மயில்களைப்போலப் பொன்னாற்செய்த கோயில்விழுந்தபின் பினியெந்தேவரு மென்றவளவில், எந்தேவரும் விழுந்தழிவாரோவென்று சொல்லநினைத்த சுரதி துன்பமிகுதியாற சொல்லமாட்டாம லுரைசோர்ந் தழுதுவிழுந்தாளென்க. (௪௧)

வீங்கியதுயரிற்சோர்ந்து வீழுளிசுரமிகையாற்
றூங்கியசுடர்செய்வேலோன் றழுவினானுறுதிசொன்னா
னீங்கியவுளத்திற்றேற விரவலர்னர்நால்வர்
நீங்கியதன்மைத்தென்னை நீபழுதபர்வாயென்றான்.

உரை.—அங்ஙனந் துன்பமிகுதியாற்சோர்ந்து சுரமிவிழும்போ தவ ளைச்சுடர்வேலோனாகிய நாவகன் ருங்கித்தழுவியுறுதிசொல்லி யவள் தே றும்படி நானுவறியரு நீசருமெங்தேவராராதனைவிட்டதனு னீயழுது ம யங்குவானேனென்றானென்க. (சஉ)

பூமனுமுணர்விற்றேர்ந்த புரட்டனுஞ்செல்வத்தோங்குந்
தாமனுஞ்சிரீத்தன்றானுந் தரும்புகழ்கடந்தவீர
வாமனும்பலருஞ்சேர்ந்து மாரிநாள்வெள்ளமொத்தார்
காமனுமெஞ்சப்பைம்பூங் கவினலோயென்றுசொன்னாள்.

உரை.—அதற்குச்சுரமி நானுவறியரு நீசருமாத்திர மங்கேசேர்ந்தா ரென்றாயே, பேர்போனபூமனுங் கல்வியிற்றேர்ந்த புரட்டனுஞ் செல்வ த்துயர்ந்ததாமனுஞ் சிரீத்தனும் புகழெலாங்கடந்தவீரவாமனு மிகுதியா ய்ப்பலரு மாரிகாலத்து வெள்ளம்போலத்திரண் டவ்வேதத்துட்பட்டா ரோ மன்மதனினு மழகுடையோனேயென்று மீளவுஞ்சுரமிசொன்னாளெ ன்க. (சங)

துஞ்சியகனவிற்றெய்வந் துயர்முதிர்ந்தெஞ்சித்தோன்றி
யஞ்சியவென்னைநோக்கி யனைவருந்தன்னைநீத்து
விஞ்சியமாயையீர்த்தல் வேண்டுமென்றிரங்கிச்சொல்ல
வெஞ்சியபின்னர்நின்னை யெண்ணியுட்டேறினேனே.

உரை.—இன்று நானுறங்கும்போது நம்முடையதெய்வந் துன்பமி குதியான் மெலிந்தவடிவோடு கனவிற் றோன்றியதற்கு நான் வெருவாநி ற்ப வென்னைநோக்கி யனைவருந் தன்னைவிட்டுவணங்காம னவமாய்மூளை த்தமாயை மிஞ்சினதென் றதை வேரோடறுத்தல்வேண்டுமென்று துய ரத்தோடு சுவாமி யென்னோடுசொன்னவளவின் மிகவு மெலிந்தமனதில் வருந்தாநின்றேன், அதின்பின் புன்னைநினைத்தமையாற் றேறினேனென் றாளென்க. (சச)

பொன்வளருலகத்தேவர் பொருந்தியீங்குனக்குத்தந்த
மின்வளர்மணியும்பொன்னும் வீரமும்புகழும்யாவுங்
கொன்வளர்செல்வமாகக் கொடுத்ததோகொடுத்ததேவர்க்
கின்வளருதவியாக வியற்றலேவேண்டுமின்றே.

உரை.—பொன்னுலகாளுந்தேவ ருனக்குத்தந்ததிரவியமும் வீரமுங் கீர்த்தியு மற்றயாவும் வீண்செல்வமாகத்தந்ததல்ல, தந்ததேவர்க்குதவும் படி யின்று நீ செய்யல்வேண்டுமென்றாளென்க. (சரு)

நூல்வழிபோதல்வேண்டா நுண்மதிமுனிவன்வெல்வான்
வேல்வழிகுருதிபாய வேந்தனைவெகுளிகாட்டிற்

கால்வழிதழைகளென்னக் கலங்கியவெவருமீண்டு
கோல்வழிவில்லோய்தேவர் கொண்டவெம்பகையைத்தீர்ப்பாய்.

உரை.—ஆயினுமிதிலே தர்க்கவழியாகப்போதல்வேண்டாம், போ
து வுணர்விற்பொலிந்த முனிவனுகிய சூசைவெல்லுவான், வேல்வழியா
கக்குருதியோட விராசாக் கோபத்தைக் காட்டினுற்போதும், காற்றின்
முகத்தாடின தழைகளைப்போல வெவருங்கலங்கிப் பழையவழியிற்றிரு
ம்பித் தேவர்க்குவந்த பகையைத்தீர்ப்பா யம்புமாரிமாறு வில்லோயென்
றுளென்க. (சசு)

பண்முழுதிறைஞ்சுநின்சொல் பாத்திபன்மறுக்கல்செய்யான்
மண்முழுதயிலாற்காத்தாய் வளங்கொளிம்மறையுநீத்தால்
விண்முழுதின்றுகாப்பாய் வேண்டுமேலரிதொன்றின்றி
யுண்முழுதுணர்ந்ததன்மை யொல்லுமென்றிறைஞ்சினுளே.

உரை.—வீணைவாய்க்குரலினு மினியவுன்னுரையை யிராசாமறுக்க
மாட்டான், ஆகையா லவற்குச்சொல்லி வேலாற் பூவுலகெல்லாங்காத்தி
ரட்சித்தநீ மிகப்பரம்பு மிப்புதுவேதத்தை யின்றுநீக்கினுயாகில் வானுல
கத்தையுங் காத்திரட்சிப்பாய், வேணுமாஞு லுனக்கரிதொன்றின்றி நி
னைத்தயாவையு நினைத்ததன்மைத் தினிதாய்முடிப்ப துனக்கே கூடுமெ
ன்று சுரமி யவனைவணங்காநின்றுளென்க. (சஎ)

தொன்னெறிவாமனீக்கிச் சூசையாங்குணர்த்துமோதி
நன்னெறியாகக்கொண்ட நவத்தொடுபலவுமோர்ந்தே
யுன்னெறிபோதியெந்தா யுவப்பநீசெய்வேனென்னச்
சென்னெறியசனியொத்தான் சிந்தையிற்பொங்குகின்றுன்.

உரை.—சுரமிசொன்ன யாவையுங்கேட்டுப் பழையவழியைவிட்டு
வாமன்முதலாய்ச் சூசைமாமுனி சொன்னதை வேதமாகவெண்ணி யதி
னுட்பட்டானென்றதையும் பலவற்றையுமனதிலெண்ணி மேகத்திடியொ
த்த சினத்தைக்கொண்டநாவகன் சுரமியைநோக்கித் தாயேயுன்வீட்டுக்
குப்போ, நீகளிகூரும்படி செய்வேனென் றவளையனுப்பினபின் பவன்
மிகவுமனதிற் பொங்கா நின்றுனென்க. (சஅ)

வேறு.

கள்ளார்மலர்மணமோகனலார்புகையோகடுத்தொருவ
னுள்ளார்வினைமுகமேலுருவுந்தன்மைத் தவனுணர்ந்த
வெள்ளார்வினையிருகட்படமேற்கண்டா னிவன்றுதை
கொள்ளாராறிருபத்தாண்டாய்க்குன்றுக் குணமெனென்பான்.

உரை.—அங்ஙன நாவகன் சினத்திற்பொங்கினதன்மைத் துள்ளே மதுவைக்கொண்டமலரோ புறப்பட வாசனைவிடுவதுபோலவு மழலைக்காட்டப் புகைபுறப்படுவதுபோலவு மொருவன்கடுத்த மனதிற்கொண்டவினையே முகத்திலுருவிப்புறப்படுமென்றமையா லவனினைத்தநிந்தைக்குக் காரணமாகிய சினத்தின்வினைகளை யிருகண்ணாகிய படத்தின்மேலெழுதினதாகக்கண்டா னவனையீன்றதாதையாகிய நிறையக்கொண்ட நூற்றிருபதுவயதின் மெலிவில்லாத குண்ணனென்பானென்க. (சகூ)

பால்செய்கடற்கிடந்துநுரைசூழ்பவளக் கட்டையெனக்
கால்செய்நரைமூத்தோன்வெண்டுகிலைபூந் தவிசெழுந்து
நூல்செய்புலன்மிக்கோனுனித்தவன்பி னீன்ற
வேல்செய்திறநம்பிவினைகண்டறக வெனவிளித்தான்.

உரை.—நுரையாற்சூழப்பட்ட பவளக்கட்டை பாற்கடலின்மேற்றோன்றிக் கிடந்ததுபோலத் தூயவெண்டுகில்பரப்பின பூமெத்தைமேற்கிடந்து முற்றியவயதான் முழுநரைகொண்ட சிவந்தமேனி மூத்தோனாகிய குண்ணன் கற்றநூலாலுணர்வின்மிக்கோனாகி யன்பின்மிகுதியாற் றவஞ்செய்தீன்ற வேலின்வல்ல நம்பியாகிய நாவகன்மனதின்வினை யவன்முகத்திற்கண்டவளவி லருகழைத்துரைத்தானென்க. (ருய)

நெஞ்சேகொள்பிணியைமுகந்தந்தென்ன நின்முகமு
நஞ்சேகொள்வினையுண்ணூட்டிற்றென்ன நல்குமதே
யஞ்சேலெனக்குரைமோவரிகண்ணிட்ட வஞ்சனம்போற்
செஞ்சேடுருவோய்தன்செயிரார்காண்பார் தெளிந்தென்றான்.

உரை.—மகனைநோக்கித் தாதையெங்ஙனஞ் சொன்னானென்னில், நெஞ்சிலொருவன் கொண்டபிணியை மெலிந்தவவன்முகங் காட்டுவதுபோல வுன்முகமு நஞ்சுளவினையுன் மனதினூட்டினதாகக்காட்டிற் றாகையா லஞ்சாமலதை நீயெனக்குச் சொல்வாயாக, அதேனெனிற் கணணுக்கிட்டமையை யக்கண் காணாததுபோலத் தன் குற்றங்களைத் தெளிவாகவிங்கேகாண்பாரில்லை யழகுவடிவுளமகனே யென்றானென்க. (ருக)

இடக்கைத்தொகுவிரலாலெதிர்தோளிட்ட வளைகவ்வி
தடக்கைவிரலால்வாய்புதையாச்சாற்று தடிகளென
நுடக்கைமுதிர்சுரமிநுவன்றதெல்லா நுவன்றிருதாட்
படக்கைதொழுதினிச்செய்பணியேபணிப்ப வெனநின்றான்.

உரை.—நாவகனேவெனி விடதுகையால், வலக்கையணிந்த பொன்வளையைப்பிடித்து வலதுகையால் வாயைப்புதையாநிற்பச் சொல்வேன் சுவாமியென்று வயதிற்றளர்ந்த சுரமிசொன்ன யாவையு மொழுங்குடன்றுரைதைக்குரைத்தபின் பவனிருபாதத்திற் கைபடவணங்கி யினியடியேன்செய்யுந்தன்மை யருளிச்செய்கவென்று நின்றானென்க. (ருஉ)

ஈங்குநீயுரைமேலுணர்ந்ததென்றுற் கிளையோன்மற்
றேங்குதேவர்பழியென்னவேந்தற் குரைத்துநவத்
தீங்குகொய்தனலதென்றுனணைமேற் சேர்த்திருத்தி
யீங்குகேள்விநலோன்மெலியாத்தீஞ்சொல் விரித்துரைத்தான்.

உரை.—அதற்குத் தகப்பன் இதிலேசெய்யும்படி நீ நினைத்ததைச் சொல்வாயென்றான். அப்பொழுதிளையோனாகிய நாவகன் பெருமையினுயர்ந்த தேவர்பழியிதாகையி லிராசாவோடேசொல்லி நவமாய்முளைத்த தீமையை வேரோடறுப்பது நல்லதென்றான். அதனைக்கேட்டுத் தாதை தன்மெத்தைமே லவனையிருத்திக் கல்வியின்மிககவனாகி மெலியாவுணர் வோடிதனை விரித்தானென்க. (ருங)

விள்ளாவரும்பொப்பவிளைநன்னாகின் வேற்கடன்முன்
னெள்ளாவிற்றலைவனியூதர்நாட்டி லிருந்தேனு
னள்ளாமதிதாழ்ந்தானையவாங்கந் நாளருகே
யுள்ளாவயத்துற்றதுரைப்பப்போற்றி யுணர்கென்றான்.

உரை.—குண்ணனாகியதகப்ப னெங்ஙனஞ்சொன்னானென்னில், மலராவரும்புபோல விளமை யெனக்குளநாளில் வேற்கடலாகிய பெரும் படைக்கிகழாத வில்லின்வல்லதலைவனாகி நெடுநாள் யூதர்நாட்டிலிருந்தேனே, நானங்கேயிருந்ததற்குச் சிறிதுகாலத்துமுன்னே யூதரைப்பகைத்த மதியிற்றாழ்ந்தவொருவ னைந்துகெடும்படி யுணராத் திறத்தவற் கங்கேசம்பவித்ததை நான்சொல்ல வுற்றுக்கேட்பாயாகவென்று மீளவுஞ் சொன்னானென்க. (ருச)

வேறு.

கனக்கரந்தழுவமேற் கதிர்கொள்குன்றின்வீழ்
புனக்கரந்தழுவமேற் பொலியசீரிய
மெனக்கரந்துறைநல மியைந்தநாட்டையாள்
சினக்கரனெனுமபெயர் சிறந்தவேந்தர்கோன்.

உரை.—தழுவினகையாக மேகங்கள் சூழ்ந்திருக்க வுச்சியிற் சூரியன்கதிர்பட்டிலங்கு முயர்ந்தமலையினின்றிழிந்த வருவி பலவாய்ப்பிரிந்து கையாற்றழுவினாற்போல வெங்கும்படர்ந்து செல்வத்திற்பொலிந்த அசீரியமென்று நன்மையெல்லாமடைக்கலமாக வொளித்துவந்திருக்கு மொருநாடுளதாம், அதனையாளாநின்ற னரசர்க்கரசனாய்ச் சிறந்தசினக்கரனென்பா னென்றானென்க. (ருரு)

மாற்றரசினமெலாம் வணங்கும்வாகையான்
வேற்றரசினமுடி விளக்குந்தாளினு

னேற்றரசினங்கொண ரிறைகொள்கையிஞ்
ஞற்றரசினமெலா நடுக்குமாணையான்.

உரை.—சொன்னசினக்கரனெத்தன்மைத்தோவெனிற் பகைத்த வரசர்யாவரும் வணங்கும்வாகைக்கொடியான் வேற்றரசரவனைவணங்கும்போ தவர்முடிபட்டுத் தேய்தலின்விளங்கும்பாதத்தான் றன்கீழ்ப்பணிந்தவரசர்கொண்டுவந்த விறையைக்கொள்ளுங் கையினன் பொலிந்த மற்றரசரெல்லாருநடுங்கச்செய்யு மாணையானென்றுனெனக. (ருசா)

ஓடைமால்மதகரி யுயர்த்தவாகையான்
கோடைநாளசனியைக் குழைத்தவில்லினன்
பாடையாயிகலுரம் பழக்கும்வாளினன்
வாடையால்வரும்விசை வாட்டுந்தேரினன்.

உரை.—மதயானைக்கொடியான், கோடையிடியொத்தம்புதளிர்த்த வில்லினன், சாணைக்கல்லாகப் பகைவர்மார்பிற்றீட்டியவாளினன், காற்றின்விசையை வெல்லுந்தேரின னென்றுனென்க. (ருஎ)

ஆலமுமழலும்விட் டதட்டிச்சீறினல்
ஞாலமுநடுக்கிய நச்சுக்கண்ணினன்
மாலமுமறலியும் வஞ்சமாலையுஞ்
சீலமொன்றிலதவை செறிந்தநெஞ்சினன்.

உரை.—நஞ்சையுமழலையும் விழியால்விட்டுச் சீறினற் பூவுலகெல்லா நடுங்கச்செய்யுஞ் சினந்தகண்ணினன், பேயுங்கூற்றனும் வஞ்சமுநெருங்கிக் குடியாய்க்கிடந்து நல்லொழுக்கமொன்றில்லாத நெஞ்சினனென்றுனென்க. (ருஅ)

அருளிடுமொழிமறுத் தழன்றவாயினன்
வெருளிடுபொய்ப்புகழ் விழுங்குங்காதினன்
பொருளிடுமுடியொடு புன்கண்பூத்தவாத்
திரளிடுமுறையெலாஞ் சுமந்தசென்னியான்.

உரை.—அருள்பொருந்திய மொழிகளை மறுத்துச் சுடுமொழிவாயினன், வெருவி மனமறியச்சொன்ன பொய்த்துதிகளைவிரும்பி மிழுங்குங்காதினன், பொன்முடியோடு தன்னுற்றயரையடைந்தவ ராற்றுதிடுமுறைகளைச்சுமந்த சென்னியா னென்றுனென்க. (ருகூ)

ஆற்றுநீரலையினீ ரலந்தைநீரொலாஞ்
சேற்றுநீருவர்குழை வெனச்செகுத்தவ

உரை.—அங்ஙனம் வேலேந்தியகாலாள் பரி கரிதேரென்னு நாற்க டற்றானைக ளொருப்படச்சேர்த்தி நாற்றிசைநடுங்கும்படி கருங்கடலெ திர்த்தாற்போல நினைத்தமாத்திரத் தங்கேசென்றசினக்கர னாற்கடலா ய்நின்ற யூதரரசனிருந்த எருசலேமென்னு மாநகரைக்கண்டா னென்றா னென்க. (௬௪)

கார்விளையிடிமொழிக் கதத்தில்யூதர்தஞ்
சீர்விளைமறைநலஞ் செகுத்துவந்துதன்
னீர்விளைமறையடி பணிதனேர்கிலாற்
போர்விளைசுடுமொழித் தூதுபோக்கினான்.

உரை.—அந்நகர்கண்டவளவின் மேகத்திடியோடொத்த மொழி யோடுசினந்த சினக்கரனொருதூதனுப்பி யூதர் தமதுவேதத்தைவிட்டுத் தன்றாமரைப்பாதத்தை வணங்கிக்கீழ்ப்படிய வுடன்படாராகிற் போர்மு கத்தழிப்பானென்னுஞ் சுடுமொழி சொல்ல விட்டானென்றானென்க. (௬௫)

வேறு.

கோனலமுங்குலநலமுங் குலத்துரியதொற்சுருதி
நூனலமுமவர்தொழுத நுனித்தவொருநாயகன்றன்
வானலமுமொன்றெண்ணு வரைவறுந்தன்கடற்றானை
வேனலமொன்றூன்றியசொல் வெடித்தான்றூதுரைகொண்டான்.

உரை.—தூதுசொல்லப்போனவன் யூதர்க்கரசன் முகத்திற்சென்ற வளவி லவன்பெருமையு மவர்குலத்துயர்ச்சியு மக்குலத்துரிய வேதநன் மையு மவரால்வணங்கப்பட்ட கடவுளின்மாட்சியு மென்றிவையாவையு மெண்ணுமற்பேசித் தன்னளவிறந்தகடலோடொத்த தானையின்றிறத் தை யூன்றினகொடியசொற்களை வெடித்தானென்க. (௬௬)

தீய்முகத்துப்பொங்கியபால் தெண்ணீரிட்டாற்றுவர்போல்
வீய்முகத்துச்சுடுஞ்சொல்லான் விளைத்திட்டவெம்வெகுளி
காய்முகத்துக்கோனுணர்ந்த கருணையினீர்கொண்டாற்றி
யாய்முகத்துத்தேறியயிர்ப் பறவீரவுரைவலித்தான்.

உரை.—அதனைக்கேட்ட யூதர்க்கரசன் வெந்தீமிகுதியாற் பொங்கி னபாலை நீரைவிட்டாற்றினாற்போலப் புலியின் முகத்துச் சுடுஞ்சொல்லு ரைத்ததூதன் றன்மனதில்விளைவித்தகோபங்காய்ந்து பொங்கிவருகையி லவ்வரசனினைத்த குளுந்தயையாகிய நீரைக்கொண் டச்சினத்தையாற் றி யாராய்ந்தவுணர்வினடுக்கமின்றித் தேறினவீரவுரைகளை நினைத்துச் சொன்னானென்க. (௬௭)

றாற்றுநீரிலசல மாற்றிலார்விழி
யூற்றுநீரொன்றினை யுவப்பென்றுடுவான்.

உரை.—ஆற்றுநீரமுக்கென்றுங் கடலினீ ருவரொன்றுங் குளத்துநீர் சேறென்றும் வெறுத்துத் தான்செய்தவஞ்ஞாயங்களாற்றாதவ ரழுங்க ண்ணீர் பிரியமென்று குளிப்பானென்றானென்க. (சுய)

கின்னரம்பயிலியாழ் கிளர்பொன்மாடக
வின்னரம்புளரலு மினிதன்றென்றுதன்
வின்னரம்பொலிக்கணை வினையிற்கைமையார்
துன்னரம்பயிலொலி சுவையென்றுவுவான்.

உரை.—மீளவுங் கின்னரமுங் குழலு முறுக்காணிவீணையு மிவை யெலாந்தருமோசை தனக்கினிதல்லவென்று வெறுத்துயிர்களைக்கொல் லும் வில்லினரம்புக ளம்புகளையுதைத்திடுமோசையு மதனுற்புருடனையி ழந்தமங்கையரழுமோசையு மின்பமென்று விரும்புவானென்றானென்க. (சுக)

கோதிலார்தனக்குவேற் றென்றுகூட்டிலான்
றீதுளார்தனக்கெதி ரொன்றுசேர்க்கிலா
னேதினுலிணையிலா னெதிர்ந்தியாரையும்
பேதிலாமறத்தொடு பகைக்கும்பெற்றியான்.

உரை.—தன்க்குவேற்றுமையென்று நல்லோரைக்கூட்டான், தன க்கெதிரொன்று தீயோரைச்சேர்க்கான் றீமையிலொவ்வாதான், பின்னமி ன்றியெல்லாரையுஞ் சினத்தோடுபகைத்ததன்மையா னென்றானென்க. (சுஉ)

அத்திறத்தாயினு னரசர்யாரையு
மொய்த்திறத்தடக்குபு முதிர்ந்தவேதநூன்
மெய்த்திறத்தியூதர்சீர் விளைந்தநாட்டுறிப்
பொய்த்திறத்தருஞ்செய முணர்ந்துபோயினுன்.

உரை.—அத்தன்மைத்தோனுகிய சினக்கரன் மற்ற வேந்தர்யாரை யும் போர்முகத்தடக்கித் தன்கீழ்ப்படுத்தினபின்பு மெய்மையிற்சிறந்த வேதத்தாற் செல்வத்துயர்ந்தயூதர் நாட்டிற்குப்போகப் பொய்யுணர்வோ டு வெற்றியையெண்ணிநடந்தா னென்றானென்க. (சுஙு)

வேற்கடல்பரிக்கடல் வேழந்தேரொடு
நாற்கடலொருப்பட நடுங்கநாற்றிசை
நீற்கடலெதிர்த்தென நினைப்பினெய்தின
னூற்கடல்வேந்துறை நகரைநோக்கினுன்.

உன்னல்லாலிவ்வுரைசெய் துய்வாராருன்னரச
னென்னல்லாலென்னிறைவ னிகன்றனபின்னென்னிறைவன்
றன்னல்லால்விடையிங்கட் சாற்றுவரார்சடுதிப்போய்
வின்னல்லாயிம்மொழியை விளம்பென்றான்மறைக்கோமான்.

உரை.—நீ தூதாகக்கொள்ளத் தப்பி யுன்னையல்லா தெம்வேதத்தையு மெங்கடவுளையு நிந்தித்துரைத்தபின் பெவர்தப்பிப்பிழைப்பார்? உன்னிராசாவு மென்னையல்லா தெந்நாதனைப்பகைத்தபின்ன ரவற்கு மறுமொழி யெந்நாதனேசொல்வான், இவனையல்லாதே சொல்வாருமில்லை, இதுவேமறுமொழியாக வுடனேபோ யுன்னரசற்குச்சொல்வாய் வில்லின்வல்லோயென்றா னவவேதத்தரசனென்க. (சுஅ)

பாரிறைஞ்சுந்தேவர்களெம் படைமுகத்துத்துஞ்சினரோ
நீரிறைஞ்சுந்தேவன்வலி மிக்கதுகொல்நெடிதெங்கும்
போரிறைஞ்சும்வேல்வேந்தன் புகைந்துகுத்தபுன்கணுறாக்
காரிறைஞ்சுமுன்னாட்டைக் காமினென்றான்கடுஞ்சினத்தான்.

உரை.—அதற்குக் கடுஞ்சினத்தானாகிய தூதன் பூவுலகெங்கு நாங்கள்கெடுத்துவென்ற பலதேயங்களில்வணங்கப்பட்ட தேவர்களெல்லாருந்தூங்கினரோ? நீங்கள் வணங்குந்தேவ னவரினு மிகவும்வல்லவனோ? ஆகையாலிந்நினைவினைவிட் டெப்போர்முகத்தும் வணங்கப்பட்டவேலையேந்தியவென்னரசன் சினந் தெங்கும்விளைவித்த துயரா யடையாதபடிக்கு மேகங்கள்வணங்கினாற்போலப் பொய்யாமற்பெய்து சிறந்தவுன்னாட்டைக் காப்பாயாக வென்றா.னென்க. (சுகூ)

துஞ்சினரோமற்றெவருந் தொழுந்தேவர்நும்படைமுன்
னெஞ்சினரோவறிகிலனா னென்னிறையோன்வலிகுன்றா
விஞ்சினனோகண்டுணர்க வினைவெம்போர்வேண்டினுநா
னஞ்சினனோவத்திறத்தின் றமர்கென்றானறநீரான்.

உரை.—அதற் கறக்குணத்தோனாகிய வரசன் மற்றயாவரும் வணங்குந்தேவர் தூங்கினரோ வுங்கள்படைக்குமுன்னே யஞ்சாநின்றாரோ நானேயறியேன். அத்தேவரினுமென்னாண்டவன் மிகவல்லவனோவில்லையோ நீகண்டறியக்கடவாய், இக்காரணத்தா னானும் வெம்போர்க்கஞ்சேன், ஆகையால்வேண்டினு மின்றே போரமைகவென்றா னென்க. (எ0)

அருள்புரிந்ததூதுரைத்தே னாந்தமணிமுடிநல்லோய்
மருள்புரிந்தமனத்தெண்ணா மன்னனருண்மறுத்தாயே
வெருள்புரிந்தவெஞ்சினப்போர் வினைநின்பாலென்றிறைஞ்சி
யிருள்புரிந்தவிரவிற்சென் றிவையிறைவற்கியம்புகின்றான்.

உரை.—அதனைக்கேட்டதூதன் அருளேபொருந்திய தூதுரைத் தேனுன், மணியானிறைந்த முடியைப்பூண்ட நீயோவெனின் மயங்கி ய தனையெண்ணும லென்னரசன்றயையை மறுத்தாயே, இனிவெருவிடுங் கொடும்போ ருனக்காகட்டென்று வேந்தனைவணங்கிப்போ யிரவிருள் படர்ந்தபின்பு பாளையத்திற்சென்று தன்னரசனுக்கு நடந்தயாவையுஞ் சொன்னனென்க. (எக)

சீர்மீதாடியசெருக்கிற் றெளியாக்கோனிவைகேட்டுப்
போர்மீதாடியசேனைப் பொலிவெண்ணுமறுத்தானே
கார்மீதாடியகொடிநீண் மாடநகர்காடாக்கிப்
பார்மீதாடியவெருவே படுநாளையெனத்துயின்றான்.

உரை.—கொண்டசெல்வத்தினு மிக்காங்காரத்தாற் றெளியாத கோனுகிய சினக்கரன் றன் றூதுரைத்தயாவையுங்கேட்டுப் போரொல் லாவற்றையும் வென்ற வென்சேனையின் மாட்சியையெண்ணுமன் மாற்ற ரசனென்சொல்லை மறுத்தானே? மேகத்தின்மேலாடாநிற்குங் கொடியி ன்மாளிகையுள்ள வந்நகர் நாளைக் காடாகவழித்துப் பூவுலகெங்கும் வெ ருவுபடரும்படிசெய்வேனென்று துயிலைக்கொண்டான். (எஉ)

குன்றுச்சிச்சுடர்ப்பழியாக் கொளுத்தியபுன்விளக்கென்றே
வென்றுச்சிவாளும் வேந்தனெதிர்பூவுலகி
னின்றுச்சிநிறுவரசர் நினைத்தபகையாங்காணு
யன்றுச்சிமுடிகவிழ வவற்காங்காயவைகேணமோ.

உரை.—மலையினுச்சிமேற் சூரியற்கோர்பழியாகச் சிறியதோர்விள க்கிட்டாற்போல வென்றும்வெல்லுந்திறத் துயர்வா னாநிற்கும் வேந் தனுகிய கடவுட்கெதிராய்ப் பூவுலகரசர்தலையெடுத் தவன்மேற் பகை யைநினைப்பதாமகனேயாகையா லன்றுசினக்கரன்புனைந்தமுடி கவிழும் படியங்கேயவற் காயவற்றைக் கேளென்றனென்க. (எஙு)

நேராறுநூறெளிவளவின் னீதிவலோன்பகைத்திரவிற்
பாராறுநூங்கிரதமுகள் பரிகரிவாள்வில்வேலென்
றாராறுநூங்கடற்றனை யற்றறக்கண்ணிமையாமுன்
னேராறுநூறுறழ்மூந்நூ றுடையையாயிரர்மாய்ந்தார்.

உரை.—அங்ஙன நிகரில்லாதஞானத்தளவோடு நீதிவல்லோனுகிய கடவுள் சினக்கரனைப்பகைத்தமையா லவவிராவிடத்துப் பூமியைக்கீறு முயர்ந்ததேரும் பாய்ந்தகுதிரையு மதத்தயானையும் வீசியவாளும் வளைத் தவில்லுங் கூர்ந்தவேலுமென்றிவவாறுவகைத்தானைகள் முழுவதுமறு ம்படி நிமையோடு நிமைபடுமுன்னே நூற்றெண்பத்தையாயிரம்பேருமி றந்துபட்டா ரென்றனென்க. (எச)

பானிறைவன்செக்கர்வான் பந்தற்கீழ்விளக்கேந்த
வீனிறைவனறுதானை யிற்றழிந்தநிலைகண்டான்
வானிறைவன்றிறங்கண்டான் வாழ்க்கையறநகைகண்டான்
ஞானிறைவனலனென்னத் தளர்ந்தஞ்சியோடினனால்.

உரை.—இவையெலா மிரவிலாகி விடியற்காலத்துச் சிவந்த வான மாகியபந்தலினகீழே சூரியன்றோன்றித் தன்கதிராகிய வொளிவிளக்கே ந்தாநின்றவளவி லீனங்கொண்ட சினக்கரன் றன்னுறுதானைகளழிந்தத ன்மையைக்கண்டான், உயர்வான்கடவுளின் றிறத்தைக்கண்டான், வா ழ்விழந் தன்று தனக்குவந்த விகழ்ச்சியைக்கண்டான், ஆண்டவற்கெதி ராய்த் தானிராசாவல்லவென்று தளர்ந்தவுணர்வோ டஞ்சியோடினா னென்றானென்க. (எரு)

நெடிதழுங்கிப்பெருங்களவ னீதிதிறத்திறந்தென்னக்
கொடிதழுங்கியெஞ்சவன்றக் கொலைகாணவிளியாக்கோன்
கடிதழுங்கியோடவெதிர் கடுகிநகையுய்த்தாயென்
றிடிதழுங்கிவீழ்ந்தனைய விருமைந்தர்கரத்திறந்தான்.

உரை.—நீதிமுறையோடு பெருங்கள்ளன் நெடுநாள்வருந்தப்பட்டு வெட்டுண்டாற்போலக் கொடிதாய்வருந்தி மெலிந்துளத்துளையத் தன்ப டையழிந்த கொலையைக்காணும்படி யவவிரவிற் கூடச் சாகாதசினக்கர னஞ்சி விரைவோடோடினவளவி லவனிருமக்க ளெதிர்வந்தெமக்கு நி ந்தையைவிளைவித்தாயென்று கோபித்து முழங்கினவிடி மேல்விழுந்தா ற்போல வவர்கையால் வெட்டுண்டுபட்டா னென்றானென்க. (எசு)

வேறு.

மஞ்சிவர்குன்றிற்றெண்ணீர் வழங்குமந்நாட்டிற்பின்னு
ணஞ்சிவர்சினத்திற்காய்ந்த நபூக்கனென்றரசன்செங்கோ
னெஞ்சிவர்செருக்கிற்கோட நீண்டநாட்டெங்கும்யூதர்
விஞ்சிவரிறைவற்றாழ்தல் வினைமிகவிலக்கினானே.

உரை.—மீளவு மிவையெலாமாகிச் சிறிதுகாலம்போனபின்பு மேக ங்கள்தவழு மலையினின்றிழிந்ததெண்ணீ ருலாவுஞ் சொன்ன அசீரிய நாட்டையாளாநின்று நஞ்சினையுமிழுஞ் சினத்திற்காய்ந்த நபூக்கனெ ன்னுமரசன் றன்கொண்டவாங்காரத்தாற் றன்செங்கோலுங் கோணி க்கெடும்படி யகன்றதன்னாட்டிலெங்கும் யூதர்தொழுங் கடவுளைவணங்க வேண்டாமென்று தன்வினைவிளையுங் காலமாகி விலக்கினானென்க. (எஎ)

கொன்வளர்தருக்கிற்பொங்குங் குணத்தவன்பினர்தன்சாய
பொன்வளருருவமாகிப் பூண்வளர்சிறப்பின்மண்ணிப் [ற்

பின்வளரிழிவெண்ணுத பேதமைத்திறத்ததொன்றை
மன்வளர்தேவனுக வணங்கவென்றேவினுனே.

உரை.—அங்ஙனம் வீணுய்வளர்ந்த வாங்கார முட்பொங்கினபின்பு சொன்னநரூக்கன் றன்சாயலாகப் பொன்னுலோருருவத்தையுண்டாக்கி மணிகளாலலங்கரித்து வருங்கேடெண்ணுதபேதமையால் வேறெதெய்வத்தைவணங்கா தவவுருவமொன்றினை தெய்வமாக வெவரும் வணங்கக்கட்டளையிட்டானென்க. (எஅ)

சீர்தங்கும்வயத்தொன்றுமெந் தேவனையன்றிமற்ற
வேர்தங்குமுருவத்தேவ ரிறைஞ்சிலேமென்னமூவர்
கார்தங்குமிடியிற்காய்ந்தோன் கடுகியவ்வியூதர்தம்மைப்
பேர்தங்குமுருத்தீச்சூளை பெய்மினீண்டென்றுன்மாதோ.

உரை.—அங்ஙன மவனேவினவளவி லங்கேயிருந்தமூன்றுயூதர் திறத்தின்செல்வத்தொன்றுய்நிற்கு மெங்கள் கடவுளையன்றி யழகுபெறச் செய்த வுருவுளதேவரை வணங்கேமென்றார், அதற்கு நரூக்கன் மேகத்திடிபோற்கோபித் திம்மூன்றுயூதரை வெருவிடுந்தன்மைத் தெரிந்தசூளையிலுடனேபோடுங்களென்றுனென்க. (எகூ)

வம்மியபுகையிற்சூளை வாயங்காந்தெரிந்தசெந்தீத்
தும்மியவ்வேவல்செய்தோர் தொகுவுயிர்நக்கிக்கோறிப்
பொம்மியவுவப்பின்மூவர் புணர்ந்தகட்டன்றிவேகாப்
பம்மியபைம்பூஞ்சோலைப் பதியெனவங்கண்வாழ்ந்தார்.

உரை.—அரசனிட்டவேவலைச்செய் தம்மூவரைக்கட்டிச் சேவகர்சூளையிற்போட்டவளவி லச்சூளைவாய்திறந் துமிழ்ந்தபுகையோடுபுறப்படவிட்ட செந்தீக்கொழுந்துக ளச்சேவகருயிரை நக்கிக்கொன்றபின் னுள்ளே கிடந்தயூதர் மிகவுமகிழாநிற்ப வவர்கட் டெரிந்ததொழியத் தாமெரியாமற் படர்ந்த மதுமலர்ச்சோலையிற்கிடந்தாற்போல வங்கேவாழாநின்றுரென்க. (அ0)

அந்நிலைகேட்டமன்ன னதிசயித்தணுகிநோக்க
வெந்நிலைச்சூளைநால்வர் மெலிவறவுவப்பக்கண்டே
யிந்நிலைவியப்பிற்பொங்கி யீண்டிவண்வம்மினென்னப்
பைந்நிலைமலரின்மூவர் பனிமுகத்தெய்திநின்றுர்.

உரை.—இச்செய்தியைக்கேட்டரச னதிசயித்தணுகிப்பார்த்தவளவிலெரிந்தசூளையி னுல்வர் மெலிவொன்றின்றிமகிழக்கண்டான், நால்வரைக்கண்டதனு லதிகமாயதிசயித்துடனே யிங்கேவாருங்களென் றவரையழைத்தான், அவருங் குளிர்ந்த தமதுமலர்முகத்து மூவராகவந்து நின்றுரென்க. (அக)

நால்வருங்கண்டேன்மற்றோர் நவியனெங்கென்னவன்னார்
மேல்வருந்திறத்தெந்தேவன் விட்டவிண்ணவன்றானென்றார்
போல்வருமின்றியூதர் போற்றியகடவுள்மாண்பு
நூல்வருமறையின்சால்பு நோக்கினன்மருளுநீக்கான்.

உரை.—மூவர்நிற்பக் கண்டவரசன் சூளையினால்வரைக்கண்டேனே, அழகிற்பொலிந்த மற்றொருவனெங்கேயென்றான். அதற்கவர் திறத்தினுயர்ந்தவெமபிரான் நமக்காதரவாகவரவிட்டவானோ னவனேயென்றார். அங்ஙனம் யூதர்வணங்கிய நிகரில்லாதகடவுளின்மாட்சியும் வழுவாநூலினுயர்ந்த வவர்வேதத்தின்பெருமையுந் தோன்றக்கண்டநபூக்க னாங்காரத்தாற் கொண்டமயக்கத்தை விடாதிருந்தா னென்க. (அஉ)

தன்றிறத்தூக்கித்தேவன் றானெனவுணர்ந்தபாலாற்
பின்றிறத்தெவருமஞ்சப் பெருஞ்சினத்தன்னதேவன்
மன்றிறத்துயிரோமாறா மாவுருக்கொளீத்தள்ளுண்டு
கொன்றிறத்தெஞ்சிக்காவிற் குனிந்துபுன்மேய்ந்துநின்றான்.

உரை.—அங்ஙனம் விடாதவாங்காரத்தாற் றன்னெல்லைக்குமே லுயர்ச்சிநினைத்த நபூக்கன் றன்னைத் தேவனென்றுணர்ந்த பாவத்தாற் பிற்காலத் தெவருமஞ்சுந்தன்மைத் தன்னகடவு ளவன்மேல்வைத்தகோப மிகுதியா லவன் சாகாமற் பழையதன்னுயிரிருக்க வுடலினுருவமாறி மிருகவடிவாய்த்தோன்றி யெவருமஞ்சித்துரத்த வரசிழந்து நகருமிழந்து வீணாய்வருந்திக் காட்டிற்றிரிந்து குனிந்தவுருவோடங்கே புல்லைமேய்ந்து நின்றானென்க. (அகூ)

ஏழ்வரும்வருடத்திவ்வா றிழிபடவிலங்கின்சாயற்
போழ்வருநெஞ்சினேகப் புணரறிவெஞ்சான்றன்னைத்
தாழ்வருமுளத்தந்நாதற் றாழ்ந்தபினுரித்தன்மெய்யுங்
கேழ்வருமுடியும்பெற்றுக் கெழும்விளக்கெவர்க்குமானான்.

உரை.—அங்ஙன மேழுவருடமுநிந்தைப்பட்டு மிருகச்சாயலாகத் திரிந்து மனிதற்குரியவறிவு குறையாமனின்ற நபூக்கன்றுயராற் பிளந்த நெஞ்சில் வருந்தினபின்பு நல்லுணர்வடைந்து தன்னைத்தாழ்த்தி யூதர்வணங்கியநாதனைத் தானும்வணங்கினான், வணங்கினதன்மையாற் பழைய தன்வடிவையு மிராசாங்கத்தையு மடைந்தவனா யன்னகடவுளின் மாட்சியை யுலகெலாமறியும்படி தான்பெருவிளக்கானா னென்றானென்க. (அச)

மீட்டன்னாரிறைஞ்சுங்கோயின் மிக்கருந்திருவுண்டென்னக்
கேட்டந்நாட்டரசனேவ வெல்லியோதுரன்போய்க்கேழ்த்த
நாட்டன்னார்வெருவிநைய நண்ணியெண்ணிலகொல்வேங்கைக்
கூட்டன்னரபயர்சூழக் கோயிலைவிரவிற்புக்கான்.

உரை.— (†) மீளவும் யூதராண்டவனை வணங்குங்கோயிலிடத்துத் திரவியமிகுதியா யுண்டென்றுகேட்ட வங்நாட்டரச னதின்மேலாசை வைத் தெல்லியோதுரனென்பவனை யனுப்பினான். அவனும்போ யங் நாட்டிலெல்லாரும் வெருவிவருந்தும்படி கொல்லும்வேங்கையின் கூட்டம்போல வெண்ணப்படாத கொடியசேவகர் சூழவரச்சென்று கோயிலுட்புகுந்தானென்க. (அரு)

புக்கனவளவில்வானிற் பொற்பரத்தொருவனேறு
மிக்கனசினக்கொக்கன்னான் வியன்றமார்புதைத்துவீழ்த்தத்
தொக்கனவெவருமோடச் சூழிருவானோர்தோன்றி
நக்கனகதத்தன்னானை நண்ணிமத்திகையாற்பெய்தார்.

உரை.—அங்ஙன மவனக்கோயிற்புகுந்தவளவி லாகாயத்திலொரு வன் பொற்கவசமணிந்து வெண்குதிரைமேற்றோன்றி யக்குதிரை மிகுந் தசினத்தோ டெல்லியோதுரனை மார்பிலுதைப்ப விவனுந்தரையில்வீழ்ந்தான், கூடவந்தசேவகரெல்லாரு மொருங்குடனோடிப்போனார், மீளவு மிருவானவரிருபுடையிற்றோன்றிக் கையிலேந்திய குதிரைச்சம்மட்டியா லெல்லியோதுரனை நகைப்பச்சினந்து மிகவுமடித்தாரென்க. (அசு)

ஈறுயிராகநிற்ப வினைந்திருங்குரவன்வேண்டி
வீறுயிராகத்தேற்றி விண்ணவரிருவரிவ்வாய்த்
தேறுயிரிறைவன்வாழ்த்தத் திசையெலாமுணர்த்தியென்ன
வூறுயிருய்ந்துவாழ்நா ளுள்ளளவேத்தினானே.

உரை.—அங்ஙன மவன் சாகநிற்ப வக்கோயிற்பெரியகுரு வவன் மேலிரங்கி யாண்டவனைவேண்டினதினாற் சொன்னவிருவானவ ரவனைத்தேற்றி யிவன்வேண்டுதலினாற் றேறினவுன்னுயி ராண்டவனைவாழ்த்தி நடந்தயாவையு மெங்குஞ்சொல்வாயாகவென்றார், அவனு முயிர்பிழைத் தெழுந்து சாந்தனையும் யூதர்வணங்குநாதனை மிகப்புகழ்ந்தேத்தா நின்றானென்க. (அஎ)

இத்திறத்துயரவ்வேத மிகன்றனவரசரீரா
றத்திறத்திழிபட்டெஞ்ச வறிதுநானன்னதேவன்
மைத்திறத்திகன்றயாரும் வையகத்துய்யார்காளாய்
பொய்த்திறத்துணர்ந்ததீமை போக்குதியென்றான்மூத்தோன்.

உரை.—இங்ஙனே யுயர்ந்தயூதர் வேதத்தைப்பகைத்த பன்னிருவ ரசர் நிந்தைப்பட்டு மெலிந்ததாகவறிவேனானே, அவர்வணங்குந்தேவனை

(†) II Machab. cap. 3, vers. 14...மக்கபெயர். உ-ம் ஆகமம், ஙு-ம் அதி. ௰சு-ம வசனம்...

மயங்கிப்பகைத்த யாவரு மிப்பூவுலகினெடிதுயிர்வாழார்மகனே, ஆகை யாற் பொய்யுரைகேட்டு நீயவ்வேதத்திற்குச் செய்யநினைத்த தீமையை விடுவாயாகவென்றான் வயதின்முற்றிய தாதையென்க. (அஅ)

வேறு.

பாணிமிர்கனியருட் பவளக்குன்றிழி
தேனிமிர்மொழிப்புனற் செறிந்தவாரியுட்
கோனிமிர்வில்லினன் குளித்தின்புண்டலா
னீனிமிரிருளுள நீங்கிலாயதே.

உரை.—அங்ஙனம் பாலோடொப்பக் கனிந்ததயையாகிய பவளமலையினின்றிழிந்த மதுமொழியாகிய தெண்ணீர்வெள்ளத்து ளம்பெய்யும் வில்லோனாகியநாவகன் குளித்துத் தானின்பமுண்டானொழிய மனதிற்கொண்ட விருண்ட மயக்கத்தைமுழுதும் விடாதிருந்தானென்க. (அகூ)

திங்கணீர்க்கதிரணி தியங்குமார்பினோன்
றங்கணீர்க்கடவுளு மறையுந்தாமுணர்ந்
தங்கணீர்த்தொழுகமற் றருளிக்கேட்டியொன்
றிங்கணீர்த்தடிகளே யென்றுசெப்பினான்.

உரை.—சந்திரனுமிழ்ந்த பாற்கதிரொப்ப முத்தாரமாடாநிற்கு மார்பனாகியநாவகன் றகப்பனைநோக்கி யூதருடையதெய்வமும் வேதமு நீர்த்ததென்று தாமேபோற்றித் தம்மட்டோ டொழுகக்கடவாராகினு நான்செய்யும்விண்ணப்பங்கேட்கச் சுவாமியென்று மீளவுஞ்சொன்னானென்க. (கூ0)

உய்வகையின்றிவந் துலேந்தெங்நாட்டுரி
யைவகைமுறையற வணுகியோர்முனி
மைவகைமொழியொடு மருட்டிநாடெலாம்
பொய்வகையழிப்பது பொறுப்பவோவென்றான்.

உரை.—பிழைக்கும்வகையொன்றின்றி யிங்கேவந் திரந்தொருமுனி நமதுநாட்டிற்குரிய ஐவகைமுறைகளைக் கெடுத்துமயக்குவிக்கு மினியமொழியோடு பொய்யின்றன்மையா லிந்நாடெல்லாமழிப்பது பொறுக்குந்தன்மையோ வென்றானவகனென்க. (ஐவகைமுறைகளாவன: தெய்வமுறை, குலமுறை, நூன்முறை, வழக்குமுறை, ஒழுக்கமுறை யென்றிவையைந்துமென்க.) (கூக)

தாதைநெட்டுயிர்ப்பினோ டிரங்கிச்சாற்றினான்
மேதைகெட்டிருண்டிரு விழிகெட்டெள்ளிய

பேதைமட்டுண்டெனப் பிதற்றிப்பில்கிய
காதையுட்கொண்டுநீ கலங்கனீர்மையோ.

உரை.—அதனைக்கேட்டதாதை பெருமூச்சினைவிட் டிரங்கிச்சொன்னான்: மதியுங்கெட்டுக் கண்ணிரண்டுமிருண்டுகெட்டு நிந்தைப்பட்ட பேதையா யொருகிழவி கள்ளுண்டாற்போல வெறியிற்பிதற்றிச்சொன்னமொழிகளையுட்கொண்டுநீகலங்குவது நல்லதோவென்றானென்க. (௯௨)

காற்றிறத்தாடிய கலைப்பதாகைபோன்
மாற்றிறத்துரைப்பவர் வழுதுகேட்கிலாய்
வேற்றிறத்தங்கணு ளிருந்தவேலையி
னூற்றிறத்தவர்முறை நோக்கிவாழ்த்தினேன்.

உரை.—காற்றின்றன்மையாற் றிரும்பியாடாநிற்குஞ் சீலைக்கொடிகளைப்போலக் கொண்டமயக்கத்தின் றன்மையாற் சொல்பவர்பொய்யுரை கேட்கவேண்டாம், படைத்தலைவனுயூதர்நாட்டி னெடுநாள் நானிருந்தபோ தவர்முறைகள் தேர்ந்தநூல்வழுவா முறைகளென்றுகண்டு மிகவும் வாழ்த்தினேனென்றானென்க. (௯௩)

தம்முறையெவர்க்குநேர்த் தகுதியாய்ப்பொது
மெய்ம்முறைச்சுருதியும் வினைகடீறத்
தம்முறையனைத்துநன் றாகக்காண்டியேல்
வெம்முறைவெருளொடு வெறுத்தல்வேண்டுமோ.

உரை.—மீளவுந் தன்னாட்டுமுறையுந் தன்குலமுறையு மவனவற்குரியனவாகவிட்டு மற்றெவர்க்கும்பொதுவாய் நிற்குமெய்வேதமும் வினைகள்தீர்ப்பதற்குக் காரணமாகியநல்லறமுறைகளும் யூதரிடத்து நன்றாக நிற்பக்கண்டாயாகி லவர்கள்சொன்னதினு னன்றாய்த்தோன்றினவேதத்தையும் அறமுறைகளையும்பகைத்து மயங்கிவெறுத்தல்வேண்டுமோ வென்றானென்க. (௯௪)

பூநகப்புண்ணகப் புனல்செய்பொய்கைகண்
டேநகமலர்ந்தகாச் சென்றன்னான்சொலும்
பாநகவுணர்வுகேட் டறத்தின்பாலதோ
கூநகவிழிவதோ கூறநீயென்றான்.

உரை.—இவையெலா மங்ஙனமாகையிற் பூவும்பறவையுமகிழும்படி நீர்நிறைந்ததடாகத்தருகே வாசமதுமலர்பூத்தசோலையிடத்துச் சூசைமாமுனியனுதினம் பாவினு மினியமொழியோடு சொல்லுமுணர்ச்சிகளைக் கேட்டபின் பவையறத்தோடொத்தனவோ வுலக நகைத்திகழத் தகுவனவோவென்று நீயேசொல்வாயென்றான் றாதையென்க. (௯௫)

அப்பயனன்றிதுவென வடியைத்தாழ்ந்துபோ
யுய்யநன்றுகுமறை யுணர்வவாவிலா
வெய்யநெஞ்சுணர்ந்ததீ வினைமுடித்திட
மையநெஞ்சுணர்வினேன் வளனையண்டினான்.

உரை.—ஐயா நல்லதிதென்று நாவகன் றகப்பன் பாதத்தைவணங்கிப்போ யுயிர்வாழ்வதற்குரிய பயன்றரும்வேதத்தைக்கேட்கவாசையொன்றின்றிக் கொடியதன்னெஞ்சினினைத்த தீவினைமுடிப்பதற் கிடத்தைத்தேட மயக்கம்விடாதவுணர்வினனாகிச் சூசை வேதநன்னூலுணர்த்தா நின்றவிடத்துச் சென்றானென்க. (கசு)

வேறு.

தீயவுள்ளொளித் தினியவைமுகத்திடைத்தீட்டிப்
போயலர்ந்தபூம் பொழிலிடத்தவன்வரக்கண்டு
தூயநற்றவ விளக்கெறிந்திருளிலசூசை
யாயயாவையு மாசறக்கண்டெனவறிந்தான்.

உரை.—அங்ஙன நாவகனினைத்ததீமையை யுள்ளேயொளித்து முகத்திலெழுதிய வினியவன்பினைக்காட்டி மதுமலர்ச்சோலையிடத்துவருவதைக்கணடசூசை தூய நற்றவமாகிய திருவிளக்கவியாதிடு மொளிமிகுதியா லிருளில்லாதவனாகிச் சுரமிசொன்னது மிவன்தாதைசொன்னது மிவனுள்ளுணர்ந்ததுமென் றிவையாவையு மறைவொன்றின்றிக் கண்ணாற்கண்டாற்போல வறிந்தானென்க. (கள)

வரைகிடந்தின மணிகொழித்தொழுகியநதிசூழ்
கரைகிடந்தமா வழைமகிள்சண்பகங்கமழ்கா
நிரைகிடந்தவர்க் குரைத்தெனநாவகனெஞ்சிற்
புரைகிடந்தவை பற்றிமாமுனியிவைபுகன்றான்.

உரை.—மலையினின்று நவமணிகொழித்துவந் தோடியவாற்றின்கரைமேன் மாவும்புன்னையு மகிளமுஞ் சண்பகமுங்கலந்து கமழாநிற்குஞ் சோலையிடத்தி லொழுங்கோடு கூட்டமாய்க்கிடந்த யாவர்க்கும் பொதுவாய்ச் சொன்னாற்போல நாவகனினைத்த தீமையைப்பற்றிச் சூசைமாமுனியிவற்றைச்சொன்னானென்க. (கஅ)

உயிரொன்றேயுடை யீரெனவுயிருணுங்கூற்றாஞ்
செயிரொன்றேமுழு தொருவுமின்வித்தியசெயிரோ
துயரொன்றேவிளைத் தடுமெனச்சூழ்ந்துளிதுகடன்
பெயரொன்றேபெற லஞ்சுவர்பெருந்தகைநீரா.

உரை.—சூசை யெங்ஙனஞ்சொன்னானெனில், உங்களுக்குயிரொன்றுமாத்திர முண்டென்றறிந் தவ்வுயிரைக்கொல்லுங் கூற்றனாகிய பாவமொன்றினைப் பகைத்துவிடுவீராக, விளைத்தபாவமே தீராததுன்பம்விளைவித் துயிரைக்கொல்லுமென்றுணர்ந்தமையாற் பெருமையுடையோர் பாவத்தின்பெயரையும் பெறுதற்கஞ்சுவா ரென்றானென்க. (௯௯)

அண்டமீவரை நெற்றியிற்பனியிலையறமே
மண்டவாழ்பவர் மருளவோர்கேடிலையன்றா
ருண்டநஞ்சுமவ் வுயிர்க்கமுதாகிமற்றமிர்தங்
கொண்டதீயவர்க் கஃதுயிர்கொலுவிடமாமால்.

உரை.—மேகமண்டலங்கடந்துயர்ந்த மலையினுச்சிமேற்பனியில்லை, அத்தன்மைத் தறத்தாலுயர்ந்துவாழ்பவர்க் கொருகேடில்லை, அவர்நஞ்சுண்டாலுந் தமக்கமுதாம், தீயோர்க்கோவெனி லமுதுங் கொல்லுநஞ்சாமென்றானென்க. (௱)

பொன்றும்யாவுமே புரைசெயும்பகையொன்றேபொன்றாச்
சென்றுசென்றடி சென்றதன்னிழலெனநீங்கா
தின்றுதீமையை யிவன்பிறர்க்கெண்ணியதன்மைத்
தன்றுதீமையே யவன்றனக்கமைவதுகாண்பான்.

உரை.—பூவுலகுள்ளயாவு மிறந்துபடுவன, பாவத்தால்வரும் பகைமாத்திரமொழியாது தன்னிழல் தன்னடியைவிடாததுபோல வென்றுந் தன்னைநீங்கா வின்றுதான் பிறர்க்குத்தீமையை நினைத்தா னாளைத்தனக்குத் தீமைவருவந்தக் காண்பானென்றானென்க. (௱௧)

தீயகாஞ்சிர நட்டபின்றீங்கனிகொயவோ
தீயவித்தினர் தீயவைவிளைவதுகாண்பார்
தீயசெய்தனர் தீயவரொன்பவர்மருளாத்
தீயபட்டனர் தேவரொத்தாரெனப்படுவார்.

உரை.—எட்டிமரத்தைவளர்த் ததிலே யினியகனிகளையறுத்துண்பாருண்டோ? தீமையை விளைத்தயாவருந் தீமையேதமக்குவிளைவதுகாண்பார். மீளவுந் தீயவைபிறர்க்குச்செய்தவர் தீயோரென்னப்படுவரொழிய மனதிற்றளரரமற் றீயவைபட்டவர் தேவரோடொத்தா ரென்னப்படுவாரென்றானென்க. (௱௨)

அடுஞ்செந்தீயினு மட்டகின்மணமினிதன்றே
சுடுஞ்செந்தீயினுஞ் சுட்டொளிநிதியினிதன்றே
கொடுஞ்செந்தீயெனக் கொதித்தின்னாவாக்கலினினிதாம்
படுஞ்செந்தீயெனப் பாசறைபடுவதேயென்றான்.

உரை.—அகிலங்கட்டையைக்கொல்லுந் தீயினுங் கொல்லப்பட்ட வகிலின்மணமினிதல்லோ? பொன்னைச்சுட்ட தீயினுஞ் சுடப்படும்பொ ன்னொளி யினிதல்லோ? ஆகையாற் றீயோடொத்தசினத்துடன் பிறர்க் குத் துயராவருத்தலினுந் தீயோடொத்த துயரைப்படுவதே யினிதாமெ ன்றான் சூசையென்க. (௱௩)

இனையசாற்றலு மெரிநெஞ்சான்வியப்புறநினைத்த
தனையகேட்டலு மயர்ந்தபின்றீயவர்தீய
புனையவாக்கலே புண்ணியமென்றுளம்புழுங்கி
முனையவோதினன் முனிவனுமீண்டிவைமொழிந்தான்.

உரை.—சூசையிவற்றைச் சொன்னவளவி லழன்றநெஞ்சானாகிய நாவகன் றானினைத்தயாவையுஞ் சொல்லக்கேட்டு மனதிலயர்ந்தபின்பு தீ யோர் தீயவைநுகரும்படி செய்வதே புண்ணியமென்று மிகுந்த சினத் தோடுசொன்னான், அதற்குச்சூசைமாமுனி மீளவு மிதனையுரைத்தானெ ன்க. (௱௪)

மெய்நினைந்துபொய் விளைத்தெழுதியபடம்போல
மைவளர்ந்துள வஞ்சகர்மெய்யொன்றையூன்றிப்
பொய்விளைந்தசொற் பொருந்தியுட்கொள்வதும்வேண்டா
மொய்மலிந்துளி முழுதொன்றாிறைஞ்சியவேலோய்.

உரை.—நாவகன் றீயவர்க்குத் தீயவைசெய்வது நலதென்றபோ தவ்வேதத்தாரைத் தெண்டிப்பதினிதென்று நினைத்தான், அதனைச்சூ சையறிந்து சொன்னதைவிட்டு நினைத்ததைபற்றிச்சொல்வான்: மெய் யைநினைத்துப் பொய்யைக்காட்டுஞ் சித்திரமெழுதினவனைப்போல மய ங்கினமனதில் வஞ்சங்கொண்டவ ரொருமெய்யையூன்றிப் பொய்யைக் காட்டிச்சொன்னதைப்பொருந்தி யுட்கொள்ளவேண்டாம் போர்முகத் துப் பகைவர்வணங்கும்வேலோ யென்றானென்க. (௱௫)

நிலத்தின்றன்மையா னீர்திரிந்தனையபற்றுளந்தன்
புலத்தின்றன்மையாற் புறத்தவைதோன்றலாலன்பி
னலத்தின்றன்மையாற் றீயவுநல்லவாம்பகைகொள்
சலத்தின்றன்மையா னல்லவுந்தீயவாஞ்சகத்தே.

உரை.—மீளவும் பெய்தநீர்சேர்ந்தநிலத்தின்றன்மையாற் றிரிந்தது போல மனமுங்கொண்டபற்றுதலின்றன்மையாற் புறத்துக்கண்டயாவுந் தனக்குத் தோன்றுமென்றமையா லொருவன்மேலன்புண்டாகி லவன் செய்த தீயவுநல்லவாகத்தோன்றும், பகையுண்டாகி லவன்செய்தநல்ல வுந் தீயவாகத்தோன்றும் பூவுலகெங்கு மென்றானென்க. (௱௬)

கட்புறத்தெழில் காட்டியகாஞ்சிரமினிதோ
முட்புறத்திலுண் முதிர்சுவைச்சுளைப்பலாவினிதோ
விட்புறத்தெரி மின்னொளிவிரும்பிலனுகி
யுட்புறத்துநல் லவையுமல்லவையுமென்றுணர்வாய்.

உரை.—புறத்தழகுகாட்டிய காஞ்சிரங்கனி யினிதோ? புறத்துமுள்ளுளதா யுள்ளேயினியசுளையுள பலாக்கனியினிதோ? ஆகையான் மேகத்தில்விளங்கியொழியு மின்னலை விரும்பாம லெப்பொருளினு முட்கொண்டதன்மையை யாராய்ந்து நல்லதுமாகாததுமென் றறியக்கடவாயென்றானென்க. (௲எ)

செய்ததீமையே செய்தவர்மேல்வருந்தன்மை
பொய்தகாதெனப் பொன்மணிவீங்கியதோளா
வெய்தவோர்ந்தவை யிழுக்கெனவிடுதியென்றுரைத்தான்
மைதகாமறை வளர்கொழுகொம்பனைநீரான்.

உரை.—செய்ததீமை செய்தவர்மேலேவருவது பொய்யாதென்று நிச்சயித்துப் பொன்னுமணியுமணிந்ததோளாய் நீ முடிப்பநினைத்தவற்றைக் கேடென்றுவிடுவாயாகவென்று மறைவின்றிச்சொன்னான் வழுவாவேதமாகியபூங்கொடிபடருங் கொழுகொம்பாகிய குசைமாமுனி யென்க. (௲அ)

வேறு.

விண்டெனவீங்குதோளான் வினவொளித்துணர்ந்தயாவுங்
கண்டெனமுனிவன்சொல்லக் கனன்றுளம்புழுங்கச்செந்தீ
யுண்டெனவியப்பிற்கேட்ப வுடைந்தெனநாணிப்பின்னுட்
கிண்டெனவெழுந்தசீற்றங் கிளைத்தெரியிடியிற்பாய்ந்தான்.

உரை.—மலையோடொத்த புயத்தானவகன் கருத்தைக்காட்டாதுளத்தினினைத்த யாவையுங் குசைமாமுனி கண்ணுற்கண்டாற்போலச் சொல்லக்கேட்டுத் தீயுட்கொண்டதன்மையாற் சினந்துபுழுங்கவு மதிசயித்துணரவு முள்ளுடைந்துநாணவு மனத்தைக்கிண்டினகோபம் பொங்கிக்கிளைத்துமேலெழத் தானு மோரிடிபோல முன்னேபாய்ந்தானென்க. (௲௯)

பண்ணென்றுபாடலொன்றப் பகர்வொன்றுசெய்கைநன்றே
புண்ணென்றுபடனன்றென்றாய் புண்படுகென்னவெள்ளிக்
கண்ணென்றுகதத்திற்சீறிக் கன்னமேற்புடைத்தானன்னான்
விண்ணென்றுமதியிற்குசை மிகமகிழ்ந்திலங்கினின்றான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சினந்து முன்னேபாய்ந்தநாவகன் வீணைவாய்க் குரலோ டிசைபடப் பாடலைப்போல வொருவன்சொன்னதற் கிசைபடத்தானேசெய்வது நல்லதேயாகையாற் புண்படுவதினிதென்றாயே, புண்ணேபடுவாயெனறு நிந்தையாய் நகைத்துக் கண்ணிற்றீயெழச்சினந்து சீறிக் கன்னத்திற்சூசையையடித்தான், அதற்குச்சூசை மிகவுமகிழ்ந்தமுகத்து வான்மதியொப்பக் குளிர்ந்தகதிரைவீசி விளங்காநின்றானென்க. (௱௰)

தனிக்கதிருணர்வின்மிக்கோன் றயையுறிமகிழநோக்கிப்
பனிக்கதிர்ப்பகையாங்கஞ்சம் படுத்தியமுகஞ்செய்வில்லா
னுனிக்கதிர்சுரக்கும்வேலோ னொந்துளந்தெளியத்தேறித்
துனிக்கதிரொழியவீழ்ந்து துணையடிதொழுதுசொன்னான்.

உரை.—அங்ஙன நிகராவுணர்வின்மிக்கோன்சூசை தயைபுரிந் தவனை மகிழ்வோடுநோக்கிப் பகைத்தசந்திரன்முகத்துத் தோர்த்துக்குவியுந்தாமரையைவென்று பட்டவடியால் வாடாச்சூசைமுகமே வீசினகதிரால் விளங்கினவேலோனாவகன் றெளிந்துதேறித் தன்மனத்துயர்தீரவவனிருபாதத்து விழுந்துவணங்கிச் சொன்னானென்க. (௱௰௧)

துய்ப்படவினியசொல்லாற் சுட்டியவுணர்விறேற்றேன்
பொய்ப்படவுரைக்கின்றாரும் பொருந்துநூலெளியசொல்வார்
மைப்படவிவனான்செய்த வடுவினைபொறுத்தசால்பே
மெய்ப்படவுரைத்தவேத விதியெனத்தெளியக்கண்டேன்.

உரை.—சூசையைநோக்கி நாவகனெங்ஙனஞ் சொன்னானெனில், தூயவினியசொல்லா னீகாட்டின வுணர்ச்சியா னானேதெளியவில்லை, பொய்யைச்சொல்கின்றாரு மெளிதாய்ப் பொருந்தச்சொல்வார், நானிங்கேமயங்கிச் செய்தகுற்றத்தை நீ பொறுத்ததன்மையே மெய்யானவேதத்தின்விதியென்றுதெளிந்தேனையா வென்றானென்க. (௱௰௨)

வில்பொறாவாவலெல்லை விழுங்குவதுணர்ந்ததேபோற்
சொல்பொறாவெளிற்றிற்சொன்ன பொய்யுணர்ந்திமிரிவ்வேதத்
தெல்பொறாப்பேதைநானு மிகன்றதையொழித்தலோர்ந்தே
னல்பொறாதிலங்குநின்றன் னருளினாலுணர்வுற்றேனே.

உரை.—ஒளியைப்பொறாதவவ்வவால் சூரியனைமிழுங்க நினைத்தாற்போலத் தெளியாவறியாமையாற் சொன்னபொய்யையுட்கொண் டுயர்ந்தவிவ்வேதத்தொளியைப் பொறாதபேதைநானு முட்பகைத் ததனையொழிப்ப நினைத்தேன், இருளைப்பொறாமல் விளங்கின வுன்றயையாலுணர்வடைந்தேனென்றானென்க. (௱௰௩)

நாவலினிழல்செய்யின்ன நாடலாலறியாவேற்றுக்
காவலினாட்டிலுள்ள கலைநலமுளத்திலெள்ளிப்

பூவலினின்றமீன்போற் பொலியுணர்வின்றிப்பாவக்
கூவலினின்றவென்னைக் குணுக்கினமருட்டிற்றன்றே.

உரை.—நாவன் முதற் பலமரநிழலைச்செய்யு மிந்நாடன்றி யொன்றுமறியாமல் வேற்றுநாடுகளிலுள்ள நூலுநன்மையு மெண்ணுமன் மனதினிந்தித்துக் கிணற்றுமீன்போல வுயர்ந்தவுணர்வொன்றின்றிப் பாவக்கிணற்றிற் கிடந்தவென்னை முழுதும் பசாசுமயக்குவித்த தென்றானென்க. (௱௰௪)

கரைகொன்றகடலிற்பொங்கிக் கதத்துண்மையுணராப்பாலர்
னிரைகொன்றமனத்திலோர்ந்த நினைவெலாநிரையிற்கண்டு
புரைகொன்றதவத்தின்மிக்கோய் புகன்றபோதுளத்திறுணில்
வரைகொன்றதிண்ணமார்பில் வடுவறவுருகாதானேன்.

உரை.—கரைமேற்பொங்கின கடலோடொத்த சினத்துமெய்யையுட்கொள்ளாமையா லொழுங்கில்லாத மனதினுன்கொண்டநினைவெல்லாவற்றையுந் தீவினையறுத்த தவத்தின்மிக்கோய் நீகண்டொழுங்கோடு சொன்னபோ தவற்றைக்கேட்டு நானுண்ணுணினேன். ஆயினுந் தீவினையொழியும்படி கற்பாறையினுந் திண்ணியநெஞ்சி லுருகாதிருந்தேனென்றானென்க. (௱௰௫)

உணங்கியமரத்திற்செந்தீ யுடன்றெனக்கொண்டநாணத்
தணங்கியநெஞ்சிற்சீற்ற மழன்றுனைப்புடைத்தக்கானீ
வணங்கியதன்மைகாட்டு மாட்சிகண்டொருங்குபாவத்
திணங்கியமுறைக்கல்லூரி யென்வழியொழியத்தேர்ந்தேன்.

உரை.—காய்ந்தமரத்திற் செந்தீச்சினந்து பற்றுமாறுபோல நாணத்தால்வருந்தின வென்னெஞ்சிற்பற்றின கோபமிகுதியா லுன்னையடித்தபோது வணங்கினதன்மையானின்று நீ மகிழ்ந்தமுகத்துக் காட்டின மாட்சியைக்கண்டு சகலபாவங்களைப் பயிற்றும் பள்ளிக்கூடமாக நானிந்நாள்வரைக்குமனுசரித்த பொய்யானவேதமொழிவதற் குணர்விற்றெளிந்ததேனென்றானென்க. (௱௰௬)

காமமேயன்றிநன்னூற் கல்வியொன்றறியாப்பூண்செய்
தாமமேயன்றிவாய்ந்த தகவிலபாவிநானே
வீமமேயன்றியுற்ற வினையறுத்தளித்திமற்றுன்
னாமமேயன்றிநானு நயப்பவொன்றுளைக்கறேற்றேன்.

உரை.—காமமேயறிந்ததொழிய நற்கல்வியொன்றறியாம லணிந்தவாபரணங்கள் செய்யுமொளியேயன்றி விளங்கினமாட்சியில்லாத பாவிநானே யஞ்சாமற்கொண்ட தீவினைநீயறுத்திரட்சித்தாயே, இனிநானு

முன்னுமமேயொழிய வாதரவாக வேறொன்றுஞ்சொல்லத் துணியேனெ ன்றானுவகனென்க. (௫௰௭)

என்றியையுணர்விற்சொல்லோ டெரிவினையவிப்பக்கண்ணீர்
குன்றியையருவிபோலக் கூர்ந்தெழுந்தொழுகிற்றாகிச்
சென்றியையன்பும்மார்புஞ் சென்றொன்றத்தழுவிச்சூசை
யன்றியையெவருந்தம்முள் ளதிசயித்துவப்பின்மிக்கார்.

உரை.—நாவகனடைந்த வுணர்வோ டிவற்றைச்சொல்லி மனதிலழ ன்ற தீவினையவிப்பதற் கழுதகண்ணீர் மலையினின்றொழுகு மருவிபோ ல மிகவுமோடாநிற்கச் சூசைவந் தன்பும் மார்புமொருப்பட வவனையி றுகவணைத்துக்கொண்டு சூழவன்று கூட்டமாய்நின்றயாவருந் தம்முள திசயித் துளத்தின் மிகவு மகிழாநின்றாரென்க. (௫௰௮)

தெளிவளரழலிட்டூதிச் செற்றிரும்பிரதப்பாலா
லொளிவளர்பசும்பொன்னாத லுண்டெனவுரையிற்கேட்டே
மிளிவளர்கொடியனீரா னின்றுநற்பொறையின்பாலாற்
களிவளர்தருமனாதல் கண்டதுதெளிந்தோமென்றார்.

உரை.—மகிழ்ந்து சூழநின்றவர்சொல்வார்: தெளிந்தநெருப்பிலிரும் பினைவைத்தூதி யதுசெற்றபருவத்திட்ட விரதத்தா லவ்விரும் பொளி யைச்செய்யும் பசும்பொன்னாவதென்று சொல்லக்கேட்டோமொழியக் கண்டதில்லை, இன்றேவென்னி லிகழப்பட்ட கொடியகுணத்தோனிம் முனி பொறுமையா னாங்களிகூரும்படி நல்லறவோனானதுகண்டு தெளி ந்தோமென்றாரென்க. (௫௰௯)

தொல்வினையென்னுஞ்சூலாற் றுடர்வினைதளிர்த்துவிம்மும்
புல்வினைபுல்லாநோற்ற புலமையோனொருவன்செய்த
வல்வினையுலகம்யாவும் வளம்பெறப்பயத்ததன்றே
நல்வினைவிளைவுகாண்மி னயப்பவென்றெவரும்வாழ்ந்தார்.

உரை.—தொல்வினையாகிய சென்மப்பாவந்தளிர்த்துவளரும் புல்வி னையாகிய தீவினையாவுந் தனக்குச்சேராதபடி தவமுடித்த மாமுனியொ ருவன் செய்தவல்லறவினையே யுலகெலாமாட்சியைப்பெறும்படி பயனை த்தந்ததல்லோ? எவருமகிழும்படி நல்வினைபிறர்க்கும் விளைவிக்கும் நன் மையிதென்று பாருங்களென்று மிகவும் வாழாநின்றாரென்க. (௫௨௰)

வேறு.

குடம்புரையிருபுயங் குழைத்தசாந்தினை
நடம்புரையசைகுழை நக்கிவில்செயப்

படம்புரையருளெழில் பரப்பினாற்கிவை
வடம்புரைசுருதிசூழ் வளன்விளம்பினான்.

உரை.—அங்ஙனமெவருஞ்சொன்னபின்பு கும்பமொத்த விருபுயத்திற் பூசினசாந்தினை யாடாநின்றகாதணிகள் நக்கியொளியைவீச வெழுதப்பட்டபடம்போ லடைந்தவருளினா லழகுபரப்பாநின்றநாவகற்கு மணிவடமாக வேதநூலணிந்தசூசை யிதனைச்சொன்னானென்க. (௱உக)

நாடலேயருந்தவ நலத்தைக்கண்டுநீ
நீடலேபுகழ்வது நீர்மையோவினி
தாடலேமுடவற்கு மினியதாமன்றோ
கோடலேகுணமெனக் குறிப்பிற்றேறுவாய்.

உரை.—தேடற்கரிய தவத்தின்மாட்சியைக்கண்டு நீயதை நெடிதாய்ப்புகழ்வது கருமமோ? அசையமாட்டாத முடவனும் நன்றாயாடினதைக்கண்டு புகழ்வானல்லோ? ஆகையா லறத்தின்மாட்சியுட்கொண்டு தானேநடப்பது குணமென் றுணர்விற்றேறக்கடவாயென்றானென்க. (௱உஉ)

மின்னிழலெனமிளிர்ந் தொழிவெறுக்கைசெய்
கொன்னிழல்வெறுத்தறங் கொண்டுநின்றியேல்
நின்னிழலெனநினை யிறைவனீங்கிலா
தின்னிழலியற்றிநீ யினிதில்வாழ்கென்றான்.

உரை.—மின்னொளிபோலத்தோன்றி யொழியுஞ்செல்வத்தின்வடிவு வீணென் றதனைவெறுத்து நல்லறங்கைக்கொண்டுநின்றாயாகி லுன்னிழலுன்னை நீங்காததுபோல ஆண்டவனு முன்னைக்கைவிடாமற் செய்யுநிழற்கீ ழினிதாய் வாழாநிற்பாயென்றான் சூசையென்க. (௱உ௩)

படைப்பதற்கரியநற் பரிவிற்றாதையுங்
கிடைப்பதற்கரியதோர் பொருள்கிடைத்தென
வுடைப்பதற்கரியவின் புளத்திலுண்டுளத்
தடைப்பதற்கரியவன் பருளைக்காட்டினான்.

உரை.—இவையெலாமாகியதன்மையை நாவகன் றாதையுமறிந்து பெறுதற்கரியவன்போடு கிடைக்கப்படாத நற்பொருள்கிடைத்தாற்போல மெலியாமகிழ்ச்சியோ டுண்டவின்ப முளத்திலடக்கமாட்டா தருளைக்காட்டினானென்க. (௱உ௪)

கழீயினமணியெனக் கசடற்றாருள்
தழீயினநாவகன் றயங்கியந்நகர்க்

கெழீயினதிருவிளக் கெனநின்றேத்தினர்
குழீயினநலோரெலாங் குழாங்குழாங்கொடே.

உரை.—ஒளிபெறக்கழுவப்பட்ட திருமணிபோலத் தீவினைநீங்கித் தேவவருளையடைந்த நாவக னந்நகர்க்கெல்லாமுயர்ந்தவோர் விளக்காகத் தோன்றுநிற்ப நல்லோரியாவருங் கூட்டங் கூட்டமாய்த் திரண் டவனைப் புகழ்ந்தாரென்க. (௱உ௫)

வேன்முகத்தொத்தநல் வீரநாவக
னூன்முகத்தொத்தென நோக்கிவாமனுந்
தேன்முகத்தலர்ந்தநெஞ் சுவப்பச்சேர்ந்துதாம்
வான்முகத்திருசுடர் மருளத்தோன்றினர்.

உரை.—வாமனும் வீரவேற்றொழிலிற் றன்னோடொத்தநாவக னிப்பொழு தரியவேதநூற்கேள்வியி லொத்தானென்றுகண்டு தேனோடுமலர்ந்த நெஞ்சின்மகிழ்ந் தவனோடுசேர்ந்து சேர்ந்தவிருவரும் வானிற்றிரியு மிருசுடர்போல வந்நகரிடத்துத் தோன்றினரென்க. (௱உ௬)

கேதகாரணத்திவை. சுரமிகேட்டவி
னுதகாரிடித்தென நைந்தரற்றின
ணீதகாதலின்மிகு நீரநாவகா
ஆதகாதிதுவென வகடதுக்கினள்.

உரை.—வருந்தும்படி யிவையாவையுஞ் சுரமிகேட்டு மேகமுழங்கி னாற்போல மெலிந்துபுலம்பிக்கூப்பிட்டு நீதிமொழியிற் பொலிந்தநாவகனே! ஆ நீசெய்தது தகாதென்றழுது வயிற்றிலடித்துக்கொண்டாளென்க. (௱உ௭)

தீய்ந்தவோர்கறலெனக் கருகிச்சிந்தைகெட்
டாய்ந்தவோர்நிலைப்பய னிதோவென்றார்த்துணக்
காய்ந்தவோர்சுவாவெனத் தனைக்கடித்தழற்
றேய்ந்தவோரரவெனச் சுருண்டுவிம்மினள்.

உரை.—அங்ஙனந் துன்பமிகுதியால் வெந்துகருகினவிறகுபோல வுடலுங்கருகிச் சிந்தையுங்கெட்டு நானினைத்தவுபாயத்தாலேயோ வந்த பயனிதோவென்று முழங்கிப் பசியாற்காய்ந்தநாய்போலத் தான்றன்னைக்கடித்து நெருப்பிற்போட்டபாம்புபோலச் சுருண்டுருண் டழுதுவிம்மினளென்க. (௱உ௮)

தேவிழுக்குறவிவற் சென்றுயாவரும்
பூவிழுக்குறவுளம் பொறுப்பதோவென

நாவிழுத்திறந்தெரி நரகிற்றான்றொழு
மோவிழுக்கிடுங்குணுங் குவப்பமூழ்கினுள்.

உரை.—தேவர்க்கிகழ்ச்சியாக விவளையெல்லாரும் பின்சென்று பூவுலகெல்லாங்கெடுவது பொறுக்குந்தன்மையோவென்று நாக்கைப்பிடுங்கிச்செத்துத் தான் றேவராகவணங்கி யுயிரைவருத்தும்பசாசுகள் மகிழ்வதற் கன்று நரகில்விழுந்து முழுகினுளென்க. (௯உக)

தீயவையுணர்ந்தன டையவுண்டெரி
போயவைபுகழ்ந்தநூற் புதைப்பவுள்ளிய
வாயவைவளர்மறை வழங்கிற்றுயதே
தூயவைதூயவாய்த் துளங்குமயிடையால்.

உரை.—அங்ஙனந் தீமையைநினைத்தசுரமிதானே தீமையயடைந்து நரகில்விழுந்துபோ யறிஞர்புகழப்பட்ட வேதநூலையொழிப்பதற் குணர்ந்தவழியாற் றிருச்சபைவளர்ந் தவவேதம்வழங்கினதாம். அத்தன்மைத்தே வருந் துன்பத்தாற்றூயவினைகெடாமன் மிகவுந்தூயதாகி விளங்காநிற்குமென்க. (௯௩ய)

வேதக்கெழுமைப்படலமுற்றும்.

ஆகப் படலம்-உகூ-இ-விருத்தம்

உகூகூ௯சய.

முப்பதாவது

மீட்சிப்படலம்.

வேறு.

ஏழ்படவருடமிவ்வா றியல்படவொழுகிற்றாகிப்
பொழ்படக்கல்லுஞ்செந்தீப் புழுங்கியவனமபோற்பாவத்
தாழ்படவழன்றவங்கா டாரணவருவிபாயக்
கேழ்படமலர்ந்தசோலைக் கிழமையினெழுவிற்றன்றே.

உரை.—இங்ஙன மேழுவருடமுஞ் சூசைமாமுனி யெவர்க்கும் வேத நூலையுணர்த்தியதனாற் கல்லும் பிளக்கக் கொடிதாய்வெகுங்கானகமொப்பப் பாவத்தமிழ்ந்தி யழலாநின்ற வெசித்துநாடு சூசைபோதித்த வேதமாகிய வருவி யங்கேபாய்தலா லழகோடுமலர்ந்த பூஞ்சோலையின்றன்மையா லங்கா டினிதாய்த்தோன்றினதென்க. (க)

தீவிற்றாயலைந்தமுந்நீர் திரையினுள்ளலைவிலாதா
ஞேவிற்றாயோவல்செய்தார்க் குளத்திரங்கருளிற்பேணிக்
காவிற்றாயெவர்க்குநீழல் காத்தமாமுனிவன்றானே
யாவிற்றாய்த்தெய்வமைந்த னருணிழற்கொடுங்கிவாழ்வான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசை யெவரையுமுணர்த்திவருகையிற் கடலிற்கிடக்குந் தீவின்றன்மைத்தாகி யுலகவலைவினுட்டானலையாமல் வருந்தினும் வருத்தஞ்செய்வார்க்கிரங்கி யன்போடவரைப்பேணிக் குளிர்பூஞ்சோலைத்தன்மையா லெவர்க்குநிழலைச்செய்த சூசைமாமுனி தானேவிரும்பித் தேவதிருக்குமாரன்றன் றயையாகிய நிழற்கீ ழொடுங்கி வாழாநிற்பானென்க. (உ)

உள்ளூறவிண்ணோர்க்காற்றா வுயரருட்கடலாமைந்தன்
றெள்ளூறவகன்றமார்பிற் சிதமுடித்தாயுந்தானு
மள்ளூறவன்பின்மூழ்கி யாங்கவரருந்துஞான
மெள்ளூறவெஞ்சுமென்சொல் லியம்பிடத்துணியுங்காலை.

உரை.—அங்ஙனம் வானவர்முதலாய் நீந்தி யுள்ளேமுழுகப்படாத தயைக்கடலாகிய திருக்குமாரனது தெளிந்தமார்பிடத்து மீன்முடிசூழ்ந்த தாய்மரியென்பவளுஞ் சூசைதானு முள்ளே யாழமாய்முழுகி யங்கேயுண்ட ஞானமிகுதியை நான்சொல்லத்துணிந்தா லென்சொல் விகழப்பட்டுப் போதாது மெலியுமென்க. (௩)

கூர்த்துராயுவப்பின்மூழ்கிக் கொழுந்தவனுண்டஞானம்
பேர்த்துராயுமிழ்வதேபோற் பெரும்பயனெவர்க்குமாகச்
சாத்துராய்நாட்கடோறுந் தேமொழிவாயாற்கூற
நீர்த்துராயெழீயநாடு நிகரிலகேழ்த்ததம்மா.

உரை.—அங்ஙனஞ் சிறந்ததவனாகியசூசை தேவர்மார்பி லினிதாய் முழுகி யங்கேயுண்டஞானத்தைப் புறத்துமிழ்ந்தாற்போல வெவர்க்கும் பெரும்பயனாக மதுமொழிவாயா னாடோறு முணர்த்தினதன்மையா லந்நாடு நன்மையிற்பொலிந்து நிகரொன்றின்றி விளங்கிற்றென்க. (௪)

வினைப்பகையொழிந்தயாரு மெய்ம்மறைவிளைவுகாண
வெனைப்பகறோறும்வீயா வின்பமுற்றுவந்தபோழ்திற்
சுனைப்பகைக்கோடைமுற்றித் துதைந்தபைங்கூழ்காய்ந்தன்ன
முனைப்பகைத்தன்மைத்தன்னார் முரியவுற்றதுசொல்வாமால.

உரை.—அங்ஙன மிரவிமாபுரத் தெவருந் தீவினைசெய்யும் பகையைநீக்கி மெய்வேதம்விளைவிக்கும் பயனைக்கண்டு நாடோறுங்குறையாத வின்பத் தனைவரு மகிழ்ந்துவருகையின் மதுமலர்த்தடாகத்துப் பகையாகவருங் கோடைமுற்றினபொழுது நெருங்கிவளாந்த பசும்பயிர்காயுமாறுபோல வங்கேயாவரு மனதினமுறிந்து வாடும்படிபகையின்றன்மையா லவர்க்குவந்ததுயரைச் சொல்வாமென்க. (௫)

வானிருந்தெவனுமாள்வோன் வளனிடத்தேவுகின்ற
தேனிருந்தலர்சொல்வானோன் றிருமகற்கொல்லவோர்ந்தான்
றானிருந்தொழிந்தானீண்டே தாயொடுமகவுங்கூட்டிக்
கானிருந்தலர்கோலோய்முற் கடிந்தநாடடைதியென்றான்.

உரை.—இரவிமாபுரத்தார்க்குத் துன்பம்வந்தவழியைக் காட்டத்துடங்கினான். ஆகையால் வானினின்றெங்கு மாளாநிற்குங்கடவுள் சூசையண்டைக்கேவின தேன்மொழிவானோனைசென்று திருக்குமாரனைக்கொல்லநினைத்த வெரோதனிறந்துபட்டானாகையா லுடனே தாயும்பிள்ளையுங்கூட்டிக்கொண்டு வாசமதுமலர்க்கொடியோய் நீமுன்விட்டுவந்த வுன்னாட்டைச்சேர்வாயாகவென்றா னென்க. (௬)

பணிமொழிபணிந்துதாயும் பாலனுமுறையுட்சென்று
மணிமொழித்தேவதூது வகுத்தவைவளனேகூற
வணிமொழியிளவனன்றென் றயனமோர்ந்தெவர்க்குங்கூறாத்
துணிமொழியுறுதியாகச் சொல்லினான்மதுப்பெய்கோலான்.

உரை.—வானோன்சொன்ன வேவலைப்பணிந்து சூசை தாயுந் திருக்குமாரனு மிருந்தவிடத்துட்போய்த் தேவ தூதுசொன்னயாவையு மவர்க்குத் தான்சொன்னவளவிற் றேவபாலனல்லதென்றமையாற் போகநினைத் ததனையெவர்க்குஞ்சொல்லாமன் மதுமலர்க்கொடியோன்சூசை யெவர்க்குந்துணிவாம்படி சிலவுறுதிகளைச்சொன்னானென்க. (எ)

வரையெனத்துயரிற்போன்மின் வாருதிநாடியோடுந்
திரையெனவிறைவற்சேர்மின் றீயெனவகன்மின்றீய
நுரையெனவாழ்க்கைகாண்மின் னோயெனவுயிரைக்காமின்
கரையெனகதியைவெஃமின் கசடறுநெறியிதென்றான்.

உரை.—சூசை யெவர்க்குஞ்சொன்னவுறுதியேதெனில், காற்றின் முகத் தசையாத மலையைப்போலத் துயர்முகத் துறுதியாய்நிலைபெறவுங் கடலைநோக்கி யெங்கு நில்லாதோடுமாறுபோல விப்பூவுலகி லாசைவையா தாண்டவனைத்தேடிச்சேரவுஞ் சுடுஞ்செந்தீயைப்போலத் தீயவையண்டா தகலவும் பயனின்றித்தோன்றியழியு நுரையைப்போல விவ்வாழ்வுகளை யெண்ணிநோக்கவு முடற்கு நோய்வராதபடிக்கும் வந்தநோயைத்தீர்ப்பதற்குஞ் சலியாமற் காப்பதுபோலத் தீவினையண்டாமலு மண்டினவளவி னில்லாமலு முயிரைப்பேணிக்காக்கவு நீந்தும்யாவருங் கரையைநாடுவதுபோல வான்வீட்டுக்கதியைவிரும்பவு மிதுவே வழுவாநன்னெறியென்றான் சூசையென்க. (அ)

வேறு.

பண்டுண்டிலேங்குதல்போலன்பும்பூசல் பரவுமெனாக்
கண்டுண்டிமருட்டியகாரிரவிநாப்பண் கரந்ததுபோல்
விண்டுண்டியாடுகொடிமாடநல்லூர் விட்டகன்று
புண்டுண்டியாற்றுமருந்தொத்தநீரார் போதலுற்றார்.

உரை.—தொட்டவளவில் வீணையேங்கிச் சத்திப்பதுபோல வன்பு தானு நோகத்தொட்டா லெங்கும் புலம்புமோசைமிகுமென்றமையாற் கண்ணைமூடி யிருண்டவிராவின் யாமத்தொளித்தாற்போல [வான்மேலாடுங்கொடிமாளிகையுள விரவிமாபுரத்தைநீங்கிப் புண்ணைத்தொட்டமாத்திரத் தாற்றுமருந்தோடொத்தகுணத்துமூவ ரகன்றுபோகத் துணிந்தாரென்க. (கூ)

நதிதள்ளிநீந்தறியாச்சுழிபட்டார்போ லொங்கெசித்தார்
பதிதள்ளிப்போவதறிந்தயர்வாரென்றுட் பரிந்திரங்கிக்
கதிதள்ளிநடுநிற்பார்கயவரென்பின் றேறிவளன்
மதிதள்ளியிடுமன்பிற்பகைநன்றென்றே வழிநடந்தான்.

உரை.—நதியைத்தள்ளி நீந்தவறியாம னீர்ச்சுழியுட்பட்டவரைப் போல வெசித்தாரு மிவர்போனதறிந்து மிகவுநொந்து மயங்குவாரென்று மனதிலெண்ணிச் சூசை யவர்மேலிரங்கிநின்றபின்பு காரியத்தின்க டைப்பிடியாது நடுவழிநிற்பா ரீனரென்று மாண்டவனேவினைதைத்தவிர்ப்ப மயக்குவிக்குமன்பினும் பகைநலதென்றுந் தானேமனதிற்றேறிக் கூடநடந்துபோனானென்க. (௰)

ஊராழியகன்றிவர்போந்துயர்த்தீப்பட்டென் றுருச்சிவப்ப
நீராழியகன்றிரவிதோன்றிமூவர் நீங்கினரென்
றீராழியுட்கவிழ்ந்தகலமொத்தந்தோ வென்றலறிப்
பேராழியொத்தநகர்புலம்புமோதை பெரிதன்றோ.

உரை.—இரவிமாபுரத்தகன் றிம்மூவர்போனதனு லிரவியடைந்த துன்பமாகியதீயால்வெந்ததுபோல வன்றுசிவந்தவுருவாய்க் கடல்மேலெழுந்து தோன்றினவளவின் மூவர்போனுரென் றெவருமறிந்து மரக்கலமோடியறுத்த கடலுட்கவிழ்ந்ததுபோல வையோவென்றலறிப் பெருங்கடலொத்த வந்நகரெங்கும் புலம்புமோசை மிகவுங் கிளம்பிற்றென்க. (௰௧)

பொய்ம்மறுத்தீர்புரைமறுத்தீர்பொய்த்தகொன்னூல் புகைந்துளங்கொள்
மைம்மறுத்தீர்மறையுரைத்தீர்பிள்ளையைத்தாய் மறுத்தென்னக்
கைம்மறுத்தீர்போயொளித்தீரந்தோவென்னக் கைமறுத்து
மெய்ம்மறுத்தீர்துயராற்றுதுயிர்நீத்தன்ன மெய்மறந்தார்.

உரை.—அனைவரு மொளித்தமூவரைநோக்கிச் சொன்னாற்போல வெவ்வனம் புலம்பினுரென்னில், எங்களிடத்து முன்வழங்கினபொய்யும் பாவமும் பொய்யைக்காட்டின பயனில நூலான் மனதிற்புகையாநின்றமயக்கமு மிவையெலா நீங்கமறுத்து மெய்யானவேதம் விளங்கவுரைத்தீர், இப்பொழுது தன்பிள்ளையைத் தாய்கைவிட்டாற்போல நம்மைக்கைவிட் டொளித்துப்போனீ ரையோ வென்று கைவிரித்தழுது துயரின்வாளா லறுத்தவுடலைமறுத் துயிர்பிரிந்ததுபோல மெய்மறந் தெவரு மயங்காநிற்பாரென்க. (௰௨)

இன்றொளித்தசுடரொடுமுச்சுடரானீவி ரிராவிருட்கண்
ணின்றொளிர்ந்ததிறமென்னோவெங்கட்டீதி னிலைதாமோ

குன்றொளித்தமணியொத்தீரந்தோவென்னக் குழைந்தலறிக்
கன்றொளித்தகறவையனாருளைந்துவிம்மிக் கலுழ்கின்றார்.

உரை.—சூரியனொளித்தபின்பு முச்சுடரொத்த நீங்கள் மூவருமிவ்விராவிருளிடத் தொளித்தகாரணமேதோ? நாஞ்செய்தபாவந்தானோ? நீங்களையோ மலையிற்புதைத்த மணிகளையொத்தீரென்று மனங்குழைந்தலறி யொளித்தகன்றைத்தேடி யிரங்குங் கறவைபோலவாகி நொந்து விம்மியழுவாரென்க. (௰௩)

வரைநாட்டிநீர்கடைந்தாங்கமுதுநஞ்சும் வந்தனவென்
றுரைநாட்டியுண்டெனமுற்கதையிற்கேட்டே மொண்டவஞ்செய்
கரைநாட்டியறக்கடலாமிவர்தம்மன்பின் கனிவுண்டாய்
விரைநாட்டிலகன்றிடராலுண்டாநஞ்சின் விளைவென்பார்.

உரை.—மத்தாகநாட்டினமலையாற் கடலைக்கடைந்தவளவி லமிர்தமு நஞ்சுங் கூடப்பிறந்தனவென்று நாட்டினகதையாகக்கேட்டிருந்தோம், இப்பொழுதோவெனிற் றவமேகரையாகக்கொண் டறக்கடலாகிய விம்மூவரிடத்து முன்னவரன்பாகிய வமுதுண்டாகிப் பின் பிந்நாடகன்றதனா லின்று துன்பமாகியநஞ்சு விளைந்ததென்பாரென்க. (௰௪)

கான்சுரக்குமிளமுல்லைநட்டுப்பொன்னாற் கடைகோலி
வான்சுரக்கும்பனிமாலைப்பந்தர்முத்த மணற்பாய்த்தித்
தேன்சுரக்குநீரூட்டிவளர்த்தபூங்காத் தீந்தறவோ
மீன்சுரக்குமிராவொளித்துப்போதீர்நம்மை விட்டென்பார்.

உரை.—மீளவு மிளவாசமுல்லைக்கொடிகளை நட்டுச் சூழப்பொன்னால் வேலியைவளைத்து மேலே வான்பனியொப்பக் குளிர்ந்தபூமாலைகளாற் பந்தலையிட்டுக் கீழேமணலாக முத்துக்களைப்பரப்பி நீராகமதுவையூட்டி நீங்களரிதாய்வளர்த்த பூங்காவனந் தீந்தழியவோ மீன்வழங்கினவிராவிடத்தொளித்து நம்மைவிட்டுப்போனீ ரென்பாரென்க. (ஓட்டென்னு மலங்காரவகையான் மூவரோ தம்மைவளர்த்த வருமையைக்காட்டச் சொன்னவுவமையென்க.) (௰௫)

தாளெழுந்தகஞ்சமெஞ்சக்கதிர்போய்நாளைத் தானுவப்பக்
கோளெழுந்தேதெழுமேநீர்போய்நெஞ்சங் குடைந்தழுந்தும்
வாளெழுந்தபுழைபுழுங்கும்பெரும்புண்ணாறி மகிழ்வதற்கெந்
நாளெழுந்தநுமைக்காணக்கடவேமந்தோ நாமென்பார்.

உரை.—தாமரைமெலியும்படி சூரியனத்தமித்தாலு நாளை மீளவுந் [illegible]ான்மகிழும்படி யச்சூரியன்வந்துதிக்குமே, நீங்களோவெனி லெந்நெஞ்

சினைக்குடைந் தழுந்தினவாளாகிய துன்பஞ்செய்தபெரும்புண் ணினி தாயாறி நாமகிழும்படி யெக்காலத்தோ வுங்களைக்காணக்கடவோ மை யோவென்பாரென்க. (௰௬)

அன்புகுக்குங்கண்ணீரேயன்பிற்காற்றுப் பெருந்தளையென்
றின்புகுக்குமோரிருசொற்கூறுதந்தோ விராவொளித்தீர்
துன்புகுக்குங்கான்றுறுங்காற்றுணையின்மஞ்ஞைத் துயர்கண்டு
நன்புகுக்குநெஞ்சுருகியிரங்கீர்கொல்லோ நமக்கென்பார்.

உரை.—அன்பினாலொருவனழுதகண்ணீர் மற்றன்புடையா னறுக்கப்படாத பெரும்விலங்கென்றல்லோ நாமழுங்கண்ணீராக்காணாதபடி யாதரவாக வோரிரண் டினியமொழிகளை நமக்குச்சொல்லாதையோ விராவிலொளித்துப்போனீர். ஆயினுந் துன்பம்விளைவிக்குங் கான்வழி போகையிற் றுணையையிழந்தமயில்கள் வருந்துந்தன்மையைக்கண்டவளவிற் கைவிட்டநம்மைநினைத்து நெஞ்சினுருகி நமக்கிரங்கீரோவென்பாரென்க. (௰௭)

கூண்டுண்டாங்குஞ்சகலாதோம்பும்பறப்புட் குலமுங்கார்
கீண்டுண்டாமிடிக்கஞ்சும்பிடியைத்தாங்குங் கெழுங்கரியு
மாண்டுண்டாங்கான்றுறுங்காற்காண்பீர்காண்கி லாதரவற்
றீண்டுண்டாநமைநினைமினென்பார்ஆஅ தகாதென்பார்.

உரை.—மீளவுங் கான்வழிபோகையிற் கூட்டிலுள்ளகுஞ்சுகளை யகலாமற்பேணும் பலவகைப்பறவைகளையு மேகத்தைக்கீறிவிழு மிடிக்கஞ்சாநின்ற பெண்ணானையைத்தாங்கி யாறுதல்செய்யுமதயானையையுங்காண்பீர், கண்டவளவி லாதரவின்றி யிங்கேநீர்கைவிட்ட நம்மை நினைப்பீராக, ஆஅவி து தகாதென்பாரென்க. (௰௮)

சிலநீர்க்கருமுகில்கள்மின்னியார்த்துச் செய்யரவு
நீலநீர்க்கடலரவுமெஞ்சவெஞ்சி நெடிதழுதார்
சாலநீர்க்கடன்மடையைத்திறந்தாற்போலத் தணர்ந்தாளைக்
கோலநீர்க்கடலாமநகர்நீத்திட்டங் கொடுதுடர்ந்தார்.

உரை.—அங்ஙனங் கரியமேகங்கள் மின்னியிடித்திடு முழக்கமுங் கருங்கடலிரைத்திடுமுழக்கமு மொவ்வாமன் மிகமுழங்கிமெலிந் தனைவருநெடிதழுதபின்பு நிறைந்தகடலின் மடையைத்திறந்தாற்போல வெல்லாருந்திரண்டு செல்வக்கடலாகிய விரவிமாபுரத்தினின்று கூட்டமாய்ப்புறப்பட்டுப்போன மூவரைத்துடர்ந்தாரென்க. (௰

வேறு.

தேனார்தெளியார்திருவார்மொழியார்
போனாருயிர்பின்னுடல்போவதெனக்
கானார்வழிபோவமெனக்கடலும்
வானார்கனமுங்கலிமங்குவன.

உரை.—அங்ஙன மனைவருநகரைவிட்டுப் போகையிற்சொல்வார்: மதுவுந்தெளிவுஞ் செல்வமுநிறைந்த மொழியையுடைய மூவர்போனாரே, நாமும் போனவுயிரை யுடலேதுடர்ந்தாற்போலக் கான்வழி யவரைத்து டர்ந்துபோவோமென்று கடலுமேகமுமிட்ட முழக்கத்திலு முழங்கிப் போனரென்க. (உ0)

மிக்கார்துயர்கண்டனமேன்மையிலார்
நக்காரெனமுல்லைகணக்கலரப்
புக்கார்பொழில்தோகைமயிற்புடையிற்
றொக்காரலையத்துயராலுவன.

உரை.—அங்ஙன மவர்போகையிற் பெரியோர்கொண்ட துயரைக் கண்ட சிறியோர்நகைத்தாற்போல முல்லைகள் நகைத்து மலர்ந்தசோலை யிற்புகுந்தார், அங்கே தோகைமயில்க ளூறமுறையார்வந் தழுதாற்போ லக் கூப்பிட்டுத்திரிவனவென்க. (உக)

பயிலுண்டநரம்பிளகும்பரிசின்
மயிலும்மகவச்சிறைவண்டுமழ
வயிலுந்துயராய்ந்துதகாதெனக்
குயிலுங்குயில்கின்றுகுரங்குவன.

உரை.—அங்ஙனம் பேசும்வீணையினரம்புக ளிளகியேங்கினாற்போ ல மயில்கள்கூப்பிடவும் வண்டுகளழவுந் திரண்டுபோனவ ருண்டதுய ரையுணர்ந்து தகாதென்றுகுயில்களுங்கூவி யிரங்கினவென்க. (உஉ)

மயில்காளளிகாள்வரிகாள்சிவல்காள்
குயில்காள்கிளிகாள்கொடிகாளுரையீ
ரெயில்காளவனத்திணையெஞ்சநலோர்
வெயில்காளமறைந்தெனமேவிடமே.

உரை.—அதனைக்கண்டவர் மயில்களே, பலவகைவண்டுகளே, கா டைகளே, குயில்களே, கிளிகளே, காக்கைகளே! நமதுநகர்சுடுகாடாக மெலியும்படி மேகத்துண்மறைந்த சூரியனைப்போல மூவர்மறைந்திருக் குமிடத்தைச் சொல்வீராகவென்றாரென்க. (உங)

வரையீர்புனலேமழையீர்வரையே
விரையீரமருவிரிபூந்தடமே
சுரையீரமலர்த்தொடைசூழ்பொழிலே
யுரையீருயிரின்னுயிருள்ளுழியே.

உரை.—மலையையீர்த்து விழும்புனலே, மேகத்தையீர்த்துயருமலையே, குளிர்ச்சிவிடாத வாசமதுமலர்பூத்த தடாகமே, புன்னைமுதற் குளிர்பூமாலைசூழ்ந்தசோலையே! எம்முயிரினுமினிய வுயிராகிய மூவரிருக்குமிடத்தைச் சொல்வீராகவென்றுரைத்தானென்க. (உச)

உருடேர்வழியொண்கொடியாடுமென
மருடேர்வழியற்றமனந்தளர
வருடேர்வழியாயினரையெவணும்
பொருடேர்வழிதேடினர்போதருவார்.

உரை.—அங்ஙன முயர்ந்ததேரோடுமளவி லதின்மேல்விரித்தகொடியாடுவதுபோல வவருங்கொண்ட துன்பமயக்கந்தீரும்வழியின்றி மனந்தளர்ந்தாடாநிற்ப வருளினாற் றெளிவித்தகாரணமாய்நின்றமூவரை யெங்கு மரும்பொருளைத்தேடினாற்போலத் துடர்ந்துதேடினானென்க. (உரு)

விண்டார்மதுவிள்ளியபூம்பொழில்போய்த்
தண்டார்தகைநேர்தயைதாங்கியமார்
புண்டாரவர்போமுழியோவிதெனக்
கண்டார்கமலக்கழலஞ்சுவடே.

உரை.—அங்ஙன மூவரைத்தேடி மதுவைப்பொழிந்து மலர்ந்தபூஞ்சோலையிற்போய்க் குளிருமாலையாகத் தயையை யணிந்தமார்புடைய மூவரிவ்வழிபோனாரோவென்று பார்த்தவளவி லவர் கமலபாதத்தடியைக் கண்டானென்க. (உசு)

எல்லோவிதுவோவுடுவோவிவையோர்
வில்லோடுறுமோர்நகையோவிரிநூற்
சொல்லோடடையாச்சுடர்செய்சிறுவன்
புல்லோரடிபோஞ்சுவடேயிதென்பார்.

உரை.—சூரியனோ சந்திரனோ வான்மீனோ விம்மூன்றுமொளிநகையாகச் சேர்ந்தபொருளோ கற்றநூலாற்புகழப்படாததன்மையின் விளங்கினதேவபாலனடந்து வைத்த சிற்றடிச்சுவடிதென்பானென்க. (உஎ)

உண்மைச்சுருதிக்கொழுகொம்புருவாள்
பெண்மைப்பெரிதாயவிளக்கனையாள்
தண்மைக்கனநேர்தயையாளவள்போய்
மண்வைத்தனமன்னடியேயிதென்பார்.

உரை.—மெய்வேத மோர்கொடியாகப்படரும் கொழுகொம்பின்வடிவினள் பெண்மைக்கெல்லாம் பெரும்விளக்கொத்தனளாய் மழையாற் குளிர்ந்திருண்டமேகத்தொத்த தயையாள் மரியென்பவள் நுண்மணலினூர்ந்து வைத்தவடியிதென்பாரென்க. (உ௯)

அருள்வீங்கியமார்பணியீரறனே
தெருள்வீங்கியநூற்றுறையேதிருநூற்
பொருள்வீங்கியபோதகனேகிமலர்ச்
சுருள்வீங்கியகாற்சுவடேயிதென்பார்.

உரை.—அருளானிறைந்த மார்பணியாக வில்லறந் துறவறமென்றிரண்டையும் பூண்டவனுய்த் தெளிந்த சகல நூற்றுறையாய் வேதநூற்பொருளில் வளர்ந்தபோதகனுய்ச் சூசைமாமுனிநடந்து வைத்த தாமரைப்பாதச்சுவ டிதென்பாரென்க. (உ௯)

அடிகாணுளியாருயிர்கண்டதெனக்
கொடிகான்மலருங்குளிர்கொம்பருயர்
முடிகான்மலரும்முளிநீர்மலருங்
கடிகான்மலரங்கழல்மேலணிவார்.

உரை.—அங்ஙன மூவர்வைத்த வடியைக் கண்டறிந்த வளவிற் றம்முயிரைக்கண்டாற்போலமகிழ்ந்து கொடியின்மலரையுங் கொம்புச்சிப்பூத்தமலரையுந் தடாகத்துநீர்மலரையுஞ்சேர்த்தி மூவர்வைத்த மலர்ப்பாதத்தடிமே லணிந்தாரென்க. (௩௰)

பூக்காவலனுயபொலந்தவனே
நீக்காதுனைநேடியவெந்துடர்பைத்
தூக்காமையினோதுடராமையினோ
நோக்காதெமைநூக்குபுபோதியென்பார்.

உரை.—மீளவுந் தம்மையுணர்த்தின சூசையைப்பற்றிச்சொல்வார்: இப்பூவுலகிற் காவலனுகநின்றமாதவனே விடாம னுமுன்னைப்பற்றினவெமதன்பினை நீயாராயாமலோ மற்றன்போடு துடராமலோ பாராம னம்மைத்தள்ளிப்போவாயோ வென்பாரென்க. (௩௧)

'இனியாருயிர்தேற்றுவரீர்த்துயிர்கொல்
துனியார்புரிவோர்ந்துதுடைத்திடுவார்
தனியார்வினைவென்றுதகைபெறுவார்
கனியாருமிந்நாடெரிகாயுமென்பார்.

உரை.—சூசையேநீபோ யினி யெம்முயிரைத் தேற்றுவரார்? எம்மு யிரைக்கொல்லவருந்துயரை யினித்தயைபுரிந்து துடைப்பரார்? உன் னையின்றித் தனியேயார் வினையைவென்று மாட்சியைப்பெறுவார்? ஐ யோ! உன்னு லினிதாய்க்கனிந்த வெந்நா டினித் தீப்பற்றிவேகுமே யெ ன்பாரொன்க. (௩௨)

திரைபோலிடர்வந்துதிரண்டனகால்
வரைபோன்மினிரொன்றுவகுத்தனையே
நுரைபோலுயிர்பொங்கநுகர்ந்தவழற்
கிரைபோலுருகுங்கலுமென்றயர்வார்.

உரை.—நீயேபோகுமுன்ன ராமுகக்திரண்ட துயர்வந்தவளவி ல சையாத கல்லுமலையின்றன்மையி னிற்பச்சொன்னுயே, ஆயினு மெம்மு யிர் நுரையாய்ப் பொங்கும்படியுட்கொண்ட துனபவழலின்மிகுதியாற் கல்லுமுருகி யதற்கிரையாகுமென்று வருந்தினுரொன்க. (௩௩)

அயர்வாருருமேற்றினரற்றினராய்த்
துயர்வாரிருகண்மழைதூவியழ
மயர்வார்மெலிவார்மனமோங்கியபின்
பெயர்வார்நசையுட்பெயராத்துடர்வார்.

உரை.—அங்ஙன மனைவருமயர்ந்து மேகத்திடியொத்ததிர்ந்துமுழ ங்கி விம்மித் துன்பமிகுதியாலிருகண் மழைபொழிந்தழுது மயங்கிமெலி யாநின்றூர், பின்னையுமனந்துணிந் தோங்கியெழுந்து தம்மாசையைவிடா மலவரை மீளவுந்துடர்ந்தாரொன்க. (௩௪)

வேறு.

பேர்வளரன்பின்மிக்கார் பிரியுங்காறம்மிற்றேறிற்
கூர்வளரழலைத்தூண்டிக் கொந்தல்போலுரையிற்பொங்குஞ்
சூர்வளர்தன்மைத்துள்ளஞ் சுடுமெனவொளித்தழுவ
ரார்வளர்துயர்கொண்டிங்ஙாங் காகிநீடகன்றுபோனூர்.

உரை.—மிகுந்தவன்புடையோர் பிரியுங்காலைத் தம்முட்பேசி யாறு தல்சொல்லுவதே பெருநெருப்பினைத் தூண்டினகாலத் ததுமிகக்கோபி

க்குமாறுபோல வவருந் தம்முட்சொன்னமொழியாற் றுன்பம்வளர்ந்து மிகவு மனத்தைச்சுடுமென்றறிந்து பேசாதொளித்துப்போன மூவரோ யி வையெலா மற்றவர் கண்டவடியிடத்தாகையிற் ருமிகத் தூரத்தகன்று போனுரொன்க. (௩௫)

மாணெறிவளர்ந்தவன்பின் மனந்தகைதயருள்மிக்கார்க்குஞ்
சேணெறியுணர்வினார்க்குஞ் சேணிலையாகாவன்னார்
வாணெறிகுடைந்தநெஞ்சில் வருந்தியாங்காயயாவுஞ்
சேணெறியகன்றமூவர் சென்றுகண்டன்னகண்டார்.

உரை.—மாட்சியிற்பொலிந்த வன்போடுநிறைந்த தயையுள்ளோர்க்கும் வான்வழங்கும் காட்சியிற்பொலிந்த வுணர்வுடையோர்க்குந் தூரமில்லையாம், ஆகையாற் றுடர்ந்துவந்தவர் துன்பவாளாற் குடைந்த நெஞ்சின் மிகவும்வருந்தியடியைக்கண்டவிடத்தி னடந்தயாவையுந் தூரத்தகன்றமூவர் கூடநின்று கண்ணுற்கண்டாற்போலக் காட்சியிற்கண்டாரொன்க. (௩௬)

தேனகமலர்ந்தகோலான் றெளியுளத்திரங்கியையா
கானகமன்னார்நண்ணிற் காய்துயர்காமினென்ன
வானகமிளிர்மீன்வாகை மணிமுகிலூர்திகொண்டு
பானகவருள்கொடெய்வப் பாலனைவேண்டினானே.

உரை.—மூவ ரவற்றைக்கண்டவளவின் மதுமலர்க்கொடியோன்குசை தெளிந்தமனத்திலிரங்கி யையாவவரொல்லாருங் கானகவழியேவந்தாலடையுந்துயரை விலக்கிக்காப்பாயாகவென்று வான்மீன்கொடியு மணிமேகவூர்தியு முடையனுகிப் பாலினுமினிய தயையுள தேவபாலனைவேண்டினனென்க. (௩௭)

முச்சகமுழுவெண்டிங்கண் முக்குடைநிழற்றியாளு
மெச்சகமனைத்துமேத்து மிளவல்செய்யாசிதன்னற்
கச்சகம்வீக்கினுற்போற் கானெறியுணர்வற்றன்னார்
நச்சகமமிர்தமாக நயக்கடலமிழ்ந்தினாரே.

உரை.—குசைசொன்னதைப் பொருந்திக்கேட்டு மூவுலகனைத்தையுஞ் சந்திரமுக்குடையோடு நிழல்செய் தாளாநின் றெவ்வுலகத்தாராலும் வணங்கப்பட்டதிருக்குமாரன் றுடர்ந்துவந்தவர்க்கிட்ட வாசீர்வாதத்தாலவர்மனங் கச்சினுற் கட்டப்பட்டதுபோலக் கான்வழிபோவதற் கெடுத்தநினைவினைவிட்டு மனதிலுண்டநஞ்சு நல்லமுதானாற்போலக் காரணமறியா தின்பக்கடலிலமிழ்ந்தினரொன்க. (௩அ)

கரையுடைத்தரவுய்த்தோடுங் கடற்கரையிட்டதேபோற்
புரையுடைத்தவன்செய்யேவல் புணர்ந்தநீள்கூலமாகத்
திரையுடைத்துடர்பின்வந்தார் திறனுணர்கிலராய்நின்றே
யுரையுடைத்துயர்ந்தஞானத் தொளியெழீத்தேறினாரே.

உரை.—அங்ஙனங்கரையையுடைத்து முழங்கியோடிவந்தகடற்குக் கரையையிட்டுநிறுத்தினாற்போலப் பாவங்களையொழிப்பவந்த திருக்குமாரனிட்டவேவலே புணர்ந்த நீண்டவணையின்றன்மைத்தாகி யாற்றின்வெள்ளமொப்பத் துடர்ந்துவந்தயாவருங் காரணமறியாம லப்புறம்போகாது நின்று சொல்லிலடங்காத ஞானவொளி யுட்டோன்றித் தேறினாரென்க. (௩௯)

தீயவுநல்லவாமே திருவுளமாகவந்தாற்
றூயவுந்தீயவாமே துகள்வழிவந்தாலென்னாக்
காயவுண்மெலிந்தநெஞ்சார் கருத்திடைக்குளிரத்தேறிப்
பாயவுண்மலியின்பாற்றம் பதிநகர்மீட்டல்சூழ்ந்தார்.

உரை.—அங்ஙனந் தோன்றிய ஞானவுணர்வினாற் றிருவுளமாகவந்ததின்மையு நன்மையாம் பாவத்துவழிவந்த நன்மையுந் தின்மையாமென்று மனதிலெண்ணி மூவரும்போனது திருவுளமாகையி லன்னார் துயராற்காய்ந்த கருத்திற் குளிரும்படிதேறி மனதிற்பாய்ந்த வின்பத்தோடு தம்பதியாகிய விரவிமாபுரத்துமீண்டு போகநினைவெடுத்தாரென்க. (௪0)

அம்மையேமகவேவாய்ந்த வருந்தவத்திறைவசூசை
நும்மையேயுயிரொன்றாக நுதலிநுந்நிழலில்வாழ்ந்த
நம்மையேயகன்றுபோதீர் நட்பிடையகலாதனபின்
செம்மையேபேண்மினென்னாச் சென்றுமீண்டெவரும்போனார்.

உரை.—அங்ஙனந் திரும்புதற்குத்துணிந்தவளவில், தாயே, திருக்குமாரனே, அருந்தவத்திறைவசூசையே யும்மை யுயிராகவெண்ணி யுந்நிழலில்வாழ்ந்த நம்மைவிட்டுப்போனீரோ, நட்பும்விடாமற் பிரியாதவன்போடு நம்மையெங்கேயாயினும் பேணுவீராகவென்று திரண்டெல்லாருந் திரும்பித் தங்கள்க்குப்போனாரென்க. (௪௧)

வேறு.

இப்புறத்தினையன விவருமெல்லையின்
முப்புறத்திணையில மூவரெங்கணு
மொப்புறத்துணையில வுவகைசெய்தெசித்
தப்புறத்தமரர்சூ ழணுகிப்போயினார்.

உரை.—இங்ஙன மிரவிமாபுரத்தாரிடத் திவையெல்லாமாகி மூவுல கொவ்வாத மூவர்போய் நிகரொன்றின்றி யெங்குமுவகைசெய்துகொண் டெசித்துநாட்டைக்கடந்து வானோர்சூழவரப் போனரென்க. (சஉ)

தீயினருறவெனச் சிறுகும்பன்னெறி
போயினரமரர்சூழ் புடைபுடைப்புணர்ந்
தாயினரருத்தியோ டளாயாயிரர்
தூயினர்துயர்க்கறத் துடர்பிற்போயினர்.

உரை.—அங்ஙனம்போய்த் தீயோருறவுபோலப் போகப்போகச் சி றுகும்பலவழிகளைக்கடந்து துன்பம்வந்தவிடத்து நல்லோரறத்தைவிடா ததுபோல வானோர் பதினாயிரரும் புடையிற்பிரியாம லிவரைச் சூழ்ந்து போனரென்க. (சந)

விண்ணுளேபிறந்ததோர் தளத்தின்விண்ணவர்
பண்ணுளேபிறந்ததோ ரிசைகள்பாடிய
மண்ணுளேபிறந்ததோர் வடுவைமாற்றினர்
தண்ணுளேபிறந்ததோர் தடத்தினண்ணினர்.

உரை.—அங்ஙனம் வான்றளங்களாக வானோர்சூழ்ந்து வீணைவாய்க் குரலோ டிசைகளைப்பாடாநிற்பப் பூவுலகத்தோர்கொண்ட பாவங்களைத் தீர்ப்பவந்தமூவர் குளிர்ந்தவோர் தடாகத்தையண்டினரென்க. (சச)

மைக்கொடுகுவளைக்கண் ணோக்கிவாரிசக்
கைக்கொடுவிளித்தபூம் பொய்கைகண்டுளி
பொய்க்கொடுமருட்டவோ வென்றுபோயினர்
மெய்க்கொடுசுருதிநூல் விளைத்தவிஞ்சையார்.

உரை.— அப்பூந்தடாகத்தை யண்டினவளவின் மையைப்பூசினக ண்களாகக் குவளைகள் நோக்காநிற்ப வலைந்ததாமரைகள் கைகளாகத் தம் மையழைத்தாற்போலத் தோன்றின தடாகத்தைக்கண்டு பொய்யைக் கொண்டு மயக்குவிக்கவோ வழைக்கின்றதென் றப்புறம்போனர் மெய்யி ற்பொலிந்த வேதநூல்விளைவிக்கும் விஞ்சையுடையமூவரென்க. (சரு)

தூவியஞ்சிறையனந் துடர்குடைசெயக்
கூவியங்குயிலியாழ் குளிறமஞ்ஞைக
ளோவியஞ்சிறைவிரித் துவப்பிலாடமுன்
பூவியந்துணர்த்தடம் பொருந்திப்போயினர்.

உரை.—அங்ஙன மழகியசிறகுகளைவிரித் தன்னங்கள் மேற்பறந்து பின்றுடருங்குடையாகவுங் குயில்கள் வீணைவாய்க்குரலோடுகூவவு மயில்களெழுதினதோகையைவிரித்து முன்னாடிக்கொண்டு போகவும் பூத்ததோர்வழியே போனானென்க. (சசு)

ஆவிநோய்செயும்புரை யழிக்குமூவர்போய்க்
காவிநோய்செயுந்தம கழற்குநோய்செயாப்
பூவினோய்செயுமளி குடைந்தபூமதுத்
தூவிநோய்செயுந்தடந் துணரிற்றாயதே.

உரை.—அங்ஙன முயிரைவருத்தும் பாவங்களைத்தீர்ப்பவந்த மூவர் போகையி னீர்மலரினுநொய்ய தம்பாதநோகாதபடிக்கு வண்டுகள்வருத்திக் குடைந்தமலர்வாய் தேனொழுகி நோய்செய்யாநின்றதடமே யன்று பூவிதழொப்பச் சீர்த்ததென்க. (சஎ)

தனங்கிடந்தெனக்கிளி தாங்கிலாத்தினைப்
புனங்கிடந்தனபரப் பகன்றுபோய்த்துளிக்
கனங்கிடந்தெனக்கரி கிடந்தகாடும்போய்
வனங்கிடந்தனவழி மருவிற்றாயதே.

உரை.— செம்பொன்கிடந்தாற்போலக் கிளிகள்சுமக்கலாற்றாப் பெருங்கதிராகக்காய்த்த தினையின்கொல்லைகள் பலவுங்கடந்து துளிமேகங்கள் கீழேகிடந்தாற்போல மதயானைகள்கிடக்குங் காடொன்றினையுங்கடந்து பாலைவனஞ்சேரும்வழி கிட்டினதென்க. (சஅ)

தீரருஞ்சிலையினாண் முறுக்கின்சீர்மையாற்
பேரருந்தவத்தொடு பிறந்தஞானமபோற்
சோரருங்கருத்தினோர் துடர்ந்ததங்கதி
நேரருஞ்சுரத்திடை நெகிழ்விலாயினார்.

உரை.— மாருதவில்லினாணிமுறுக்கின் றன்மையாற் றவத்தோடடைந்த ஞானம்பிறழாததுபோலச் சோர்வில்லாதகருத்தின்மூவர் துடர்ந்தவழிக்கு நேரொதிர்த்த கொடுஞ்சுரத்தைக்கண்டு மனதிற் குழையாமற் போனானென்க. (சகூ)

நீர்முகத்திரவிகை நீட்டிப்பொற்புறப்
பார்முகத்திரவிருட் படத்தைநீத்தெனச்
சூர்முகத்தழற்றுயர் துடைத்துமூவர்வந்
தோர்முகத்தெழுந்தகா னிலங்கிற்றாயதே.

உரை.— சொன்னபாவுளனென்பானொருவன் செல்லுந்தன்மைத் தடியிற்பின்றொடருந் தன்னிழல்போல வுயிரைக்கொல்லும்பாவம் விடா மற்றொடரப்பட்ட வாசையையறுத்தமையாற் றானொருவானவனொப்பநி ன்று காட்டுமதயானைமுதற் பலகொடியமிருகங்களு மவனிட்ட வேவலை க்கேட்டுப் பணிந்துதிரிய மாறாததவத்து முனிவர்க்கெல்லாந் தலைவனாகப் புகழப்படுவா னென்றானென்க. (௬௫)

வேளரிதமர்போர்வென்று வியன்றகானெய்திப்பேய்கள்
கோளரியுழுவைமற்றக் கொடியமாவுருவிற்றோன்ற
நீளரிதுயுத்தத்தெஞ்சா நெடியவம்மலைகண்டோன்பின்
வாளரிதேந்திவெல்வான் வரங்கொளந்தோனியென்பான்.

உரை.— மீளவு மந்தோனியென்பான் மன்மதன்செய்யு மரியபோ ரைவென்று நீண்டவிவ்வனத்தில்வந்தவளவிற் பசாசுகள் சிங்க புலி மற்ற க்கொடிய மிருகவடிவாய்த்தோன்றி நெடுநாளவற்குச் செய்தபோரின் மெலியாதுயர்ந்து நீண்டவம்மலையிடத்துத் தவத்தின்வாளாற் செயங்கொ ண் டரியவரங்களைக் கொள்வானென்றானென்க. (௬௬)

நீரின்பாவிரவிமூழ்கி நினைத்ததோர்தியானம்விள்ளாத்
தேரின்பாவிரவிமீண்டுந் தீர்கிலனுணர்ந்தகாட்சி
காரின்பா லுயர்ந்தவீட்டிற் கனிந்துறைகாட்சியொப்பப்
பாரின்பால்வரைமுகட்டோர் படர்விளக்காகநிற்பான்.

உரை.— சொன்னவந்தோனியென்பான் சூரியனத்தமித்தபோது தொடங்கினதியானத்தைவிடாமற் சூரியனுதயமட்டு முடியாதவனா யடைந் தகாட்சி மேகமண்டலத்துயர்ந்த வான்வீட்டுரியகாட்சிபோலவாகி யவன் பூவுலகின் மலைமேல்வைத்த பெருவிளக்காகநிற்பா னென்றானென்க. (௬௭)

மீயிரவரசற்சூழ்ந்த மீனெனமுனிவரோர்மூ
வாயிரர்தொடரநெஞ்சத் தவாவறத்தனித்துநிற்பப்
பாயிரவுரையின்றாதற் பார்த்தவணிலரியோனே
தேயிரவரசின்வெற்றிச் சிலையினுண்முறுக்கிற்போல்வான்.

உரை.— மீளவுமங்கே யிலரியோனென்பான் சந்திரனைச்சூழ்ந்த மீன்கள்பரப்புப்போலத் தன்னை மூவாயிரமுனிவர் விடாமற்றொடர்ந்துவ ந்தாலுந் தானாசையைவெறுத்ததன்மையான் மனதிற்றனித்துநிற்பப் பா யிரமாக வாண்டவனையெண்ணி யெடுத்த தவத்தைவிடாம லிளம்பிறை யொத்த வெற்றிவில்லி னுணிமுறுக்குப்போலநிற்பானென்றா னென்க. (பாயிரமில்லாதது நூலன்றென்றதுபோல வாண்டவனில்லாதது நன் மையன்றென்று நினைத்தானென்பதற்குப் பாயிரமாக நாதனையெண்ணி னானென்பதாயிற்றென்க.) (௬௮)

உரிவளர்தவத்தின்சால்பி னுறுத்தமெய்யுருவந்தானே
யெரிவளருலைகொன்றீன்ற விலைப்பலியாகமாறி
யரிவளரங்கண்கொன்ற வைம்பொறிபுதைத்துப்பல்கால்
சொரிவளர்வானுங்காணுச் சோணமாமுனிவனேற்பான்.

உரை.—மீளவுஞ் சோணமாமுனி தீயின்முகத்துப்பச்சையிலைசெத்துச் சாம்பலாவதுபோலத் தவத்தின்மிகுதியா லுடலின்வடிவுமாறிச் சிங்கங்கள்வள ரவ்விடத்திலிருந்து தனைதைம்பொறிகளைக்கொன்று புதைத்து நெடுங்காலத்து வானத்தையுங்காணும லரியதவத்தைச்செய்வானென்றுனென்க. (சுசு)

உறப்பகைநுழைவாயென்றைந் துட்பகைதவமேகாக்கப்
புறப்பகைப்பகழிதாங்கும் பொற்பரமாகச்சீலம்
பெறப்பகைசெகுக்கும்வைவாட் பெற்றியின்விரதமோச்சி
யறப்பகைவெறியைவென்றுங் கயோதரனெடிதுநோற்பான்.

உரை.— மீளவு மங்கே அயோதரனென்பா னுட்பகையாயிருந்து மறுபகைநுழையும்வாசலாகிய வைம்பொறிகளையடக்கித் தவமேகாத்துக்கொண்டு புறப்பகை யெய்யுமம்பினைத்தாங்கும் பொற்கவசமாக நல்லுணர்வின் ஞானத்தைக்கொண்டு பகையைவெட்டும்வாளாக விரதத்தையேந்தி யறத்தைப்பகைத்தபேய்களைவென்று நெடிதாய்த் தவத்தைமுடிப்பானென்றுனென்க. (எ0)

அவாவெனமதத்தின்சீற்றத் தறிவெனப்பாகன்வீழ்த்த
வுவாவெனவுடலைக்கைக்கொண் டேக்கநற்றேட்டிமாற்றி
யிவாவனதவக்கவட்டை யிட்டிறுவிரதத்தூணின்
மவாவனமுனிவன்சேர்த்தி வானமும்வியப்பச்செய்வான்.

உரை.—மீளவு மவாவனமுனியென்பா னுசையாகிய மதத்தின்சினத்தோடறிவாகியபாகனை விழத்தாட்டின யானையாகியவுடலைக்கைக்கொண்டேறி மனவூக்கமாகிய வங்குசத்தைமாற்றித் தவமாகியகயிற்றேடு முறியாவிரதமாகிய தூணிற்சேர்த்திவானுலகத்தோரு மதிசயப்படும்படி தவத்தைச்செய்வானென்றுனென்க. (எக)

வீட்டருநாட்டிற்கேற்ற விழுப்பொருளாகநாடி
யீட்டருஞ்சிலக்குப்பை யேற்றிநல்லுயிரோடாக்கை
பூட்டருமோராய்ப்பூட்டிப் புரைநசைச்சேற்றுட்செல்லா
வாட்டருந்தவத்தின்பண்டி மதித்தகன்கதியிற்சேர்ப்பான்.

உரை.— மீளவுமங்கே மதித்தகன் வாடாததவத்தை வண்டிலாகக்கொண்டு அதிலே வான்வீட்டுநாட்டிற்குரிய செல்வப்பொருள்களைநாடிச்

சேர்[redacted]ங்களைச்சம்பாதித் ததிலேயேற்றி யுயிருமுடலு மொரு[redacted]பூட்டி யிரண்டுங்கூடித் தலைவண்டிலையிழுக்கப் பாவமெ[redacted]ற்போகாம லதனை வான்கதியிற் சேர்ப்பானெ ன்று னெ[redacted] (எஉ)

தேனிமிர்முல்[redacted]பாகத் திருந்தறத்தொருதிநட்டு
நூனிமிர்தவத்திற்கா த்த நொறிப்பொறிவேலிகோலி
மேனிமிரொழுக்கநீரா விட்டருண்மணலைப்பாய்த்தி
வானிமிருலகினூறும் வனத்தினுங்கசோரன்பூப்பான்.

உரை.—மீளவுமங்கே யசோரனென்பான் றேனையொழுகி மலருமு ல்லைக்கொடிகளாக நல்லறங்கள்யாவையு நட்டு வேதநூல் வழுவாததவத் தினு லடக்கிக்காத்த வைம்பொறிகளாகியவேலியைச் சூழவளைத்து உயர் ந்தவொழுக்கமாகிய தண்ணீரையிறைத்து விடாததயையாகிய மணலைப்ப ரப்பி வான்மேலுலகுமட்டும் பரிமளமாகவீசும் பூந்தோட்டம்போலப் புண்ணியமாகிய மலரைப் பூப்பானென்றுனென்க. (எங)

ஆற்றியதவச்செந்தீயி லைம்பொறியிரும்பிட்டுதி
யேற்றியதெருளின்ஞான விரதமிட்டாயபைம்பொன்
றேற்றியமறையச்சாகச் சீலநன்மணிகள்சேர்த்திப்
போற்றியதேவமார்பிற் புரோதரனணிப்பூணுவான்.

உரை.—மீளவும் புரோதரனென்பான் செய்ததவமாகிய செந்தீயிற் பஞ்சேந்திரியங்களாகிய விரும்பினைப்போட்டுதித் தெளிந்த ஞானமாகிய இரதத்தை யிட்டமையா லவ்விரும்பு தூயதங்கமாகி யாகியதங்கத்தையு ருக்கி வேதமாகியவச்சிலேவார்த்துப் பலவகைப் புண்ணியமாகிய பலவ கைமணிகளையதிலேபதித்துத் தான்வணங்குமாண்டவன் மார்பணியாகந ற்பானென்றுனென்க. (எச)

மீனெனவிளங்கித்துஞ்சு மின்னெனவாழ்க்கைநோக்கி
யானெனதென்னும்பற்ற லியாவுமற்றெண்ணுன்றின்றி
வானெனவிளங்கவிக்கான் வருந்தியென்னடியைவைத்தே
னெனவுணர்ந்துமொய்ப்பார் நற்றவத்துயர்ந்தநீரார்.

உரை.— இவர்களுமன்றி யெண்ணப்படாத நற்றவத்துயர்ந்தமுனி வர் வான்மீனைப்போலத்தோன்றி மின்னலைப்போலவொழியு மிவ்வுலக வாழ்வுகளென்றறிந் ததுகளைவெறுத்து நானுமெனதுமென் றிருபற்றுதலை முழுதுமறவிட்டு வானுலகொப்ப விந்தக்கானகம்விளங்கும்படிக்கு நானி வவிடத்துவருந்தி யென்னடியைவைத்தேனென் றுணர்ந் திங்கேமொய்ப் பாரென்றுனென்க. (எரு)

போர்பொருள்பலவுநாடிப் போதலாண ாகி
லேர்பொருணணநாடில் விருத்தல்பெண்டெ
தேர்பொருளறங்கணூடிச் செய்தவாண்டுறவி
பேர்பொருள்வாழ்க்கைநாடாப் பெண்டுறவரி

தீயவுநலவுமுள்ளிற் றேறியபெண்ணிற் றற
லாயவுமரிதேமுன்ன ரழிந்தநாண்வேலிதாவி
யேயவுங்காமத்தாழ்ந்த வெசிசியமரியாள்பின்னர்
தூயவுமரிதிலோர்ந்து துறந்திவணெடுநோணிற்பாள்.

இவ்விரண்டொருதுடர்

உரை.— இதுவுமன்றி வெம்போர்செய்யவும் பொருளைத்தேடவும் பலவற்றைமுடிக்கவு மங்கங்கேபோவது ஆண்மக்கட்குரிய தொழிலாகவு மவர்கள்மனைவிட் டங்ஙனம் போகையிற் பெண்ணழகாகியநாணந்தேடும் வீட்டைவிடாமலிருப்பதே பெண்மக்கட்குரிய தொழிலாகவுந் தேர்ந்தவ றங்களைநாடி யாண்மக்களெல்லாத்தையுந் துறந்து தவஞ்செய்வதெளிதே, அதிலேமிகவுமரிதாம் வாழ்க்கைதேடாமற் பெண்மக்கள் துறவுசெய்தா லல்லோ? ஆயினுந் தின்மைக்கு நன்மைக்கும் பெண்ணினந்துணிவதுபோ லத் துணியநினைப்பதுமரிதே, அப்படி யெசிசியமரியாளென்பவள் முன் னழிந்தநாணமாகிய வேலியைத் தாண்டிப்போய்க் காமத்தமிழ்ந்தினளாயி னபின்பு தூயவறநெறியு மரியமுறையோடுணர்ந்து தேறி யருந்துறவாக விங்கேவந்து நெடுநாணிற்பாளென்றுனென்க. (எஎ)

கண்மையின் மற்றியாருங் கண்டதன்பிழைகாண்பாரார்
நுண்மையினுற்றபாவ நுதலியுட்டானேகண்ட
வுண்மையினுணர்ந்தவூக்க முளத்திறகாகவெய்திப்
பெண்மையின்போர்வைநாணம் பிரிவிலள்போர்த்துநோற்பாள்.

உரை.— சொல்லப்பட்டவ ளெங்ஙனந்துணிந்து துறவுகொண்டா ளென்னில், கண்ணுக்கிட்டமை பிறர்க்கொழிய வக்கண்ணுக்குத் தோ ன்றாததுபோல மற்றயாவருங்கண்ட தன்குற்றங்களைத்தானே காண்பாரி ல்லை, அவளோவென்னி னுண்மணலினு மதிகமாய்ச்செய்தபாவங்களைத் தானே யறிந்து கண்டவுண்மையினு னினைவிலெடுத்த மனவூக்கத்தையி றகாகக்கொண் டிங்கேவந்து நாணமாகிய பெண்மைக்குரிய போர்வை யைவிடாமற்போர்த்துக்கொண்டு தவஞ்செய்வாளென்றுனென்க. (எஅ)

காமமேபறவைத்தேர்மேற் கசடெனும்பாலைசேர்ந்தாள்
வீமமேபறவைத்தேர்மேல் விளைதவக்குறிஞ்சிஞான
வாமமேபறவைத்தேர்மேல் வளரறமுல்லைசேர்ந்தென்
ஞமமேபறவைத்தேர்மே னயப்பவாருட்டைச்சேர்வாள்.

உரை.—அங்ஙன முன்னவள் காமமாகிய பறக்குந்தேரைக்கொண்டு பாவமாகிய பாலைநிலத்திற் சேர்ந்தவளாகிப் பின்னர் தேவபயமாகிய தேர் மேற்பறந்துவந்து தவமாகிய குறிஞ்சிநிலத்திற் சிறிதுநாளிருந்து தெளிந்த ஞானமாகிய தேர்மேல் விசைபடவோடி யறமாகிய முல்லைநிலத்திற்சேர்ந்து கடைசியி லென்னுமமாகிய பறக்குந்தே ரேறிக்கொண்டு வான்கதியாகியமருதநிலத்தில் வாழச்சேர்வா ளென்றானென்க. (எகூ)

இனைவரும்பலருமெண்ணில் லீட்டமும்வேறுமாகி
நனைவரும்பொழிலினிற்பார் நயப்பொடுநெடுங்காலெஞ்சாக்
கனைவருந்திரண்டதீயிற் கனன்றகானேற்றீங்கென்னை
யனைவரும்புகழுமோதை யலையுநீன்முகிலுமாற்று.

உரை.—அங்ஙன மிவரும்பலரு மெண்ணிக்கையின்றிக் கூட்டமாகவுந் தனித்தனியாகவு மரும்புகளைமலர்ந்த சோலையி னிற்பாரைப்போலக் கணகணவென்றுவிடாமற் செந்தீயெரியு மிக்கானகத் தின்பமாய்த் தவஞ்செய் தனைவருமிங்கே யென்னைத் துதிக்குமோசை கடலினுமேகத்திலும் பெரிதாய்முழங்குமென்றானென்க. (அய)

துறவினு லுடலினுக்கை துறந்ததோருயிர்களொப்பா
ருறவினலன்பின்மிக்கோ ருயிர்க்கெலாமுடல்களொப்பா
ரறவினுவெழீயதன்மைத் தருள்மலியமரரொப்பார்
நறவினுலலர்ந்தகானு நலத்தில்வானுலகொப்பாமே.

உரை.—அங்ஙன மிங்கேயிருக்குந் தவத்தோரெல்லாருங் கொண்ட துறவினாற் கட்டவிழ்ந்தொழிந்த வுடலில்லாதவுயிர்களைப்போலவு மன்புறவாடினதன்மையா லெல்லாவுயிர்க்குந் தாமேயுடல்களைப்போலவு மறத்தின்வினுவோடு மனதினுயர்ந்ததன்மையா லருளினிறைந்த வானோர்களைப்போலவு மவரோதோன்றி யிப்பொழுதலர்ந்து தேனைப்பொழியு மிக்கானகம் வானுலகொப்பாக விளங்குமென்றானென்க. (அக)

உள்ளியதவநவ்வேறி யூக்கநீண்மரத்தைநாட்டி
விள்ளியவன்புமுட்கும் வியனிருபாயும்பாய்த்தித்
தெள்ளியவரக்கால்வீசத் தியானமீகாமனுக
வள்ளியவினைநீர்த்தூர்க் தரிதில்வீட்டுலகிற்சேர்வார்.

உரை.—அங்ஙன நினைத்த நற்றவமாகியகப்பலேறி யதிலே மனவூக்கமாகிய நீண்டமரத்தைநாட்டி மலர்ந்ததேவபக்தியும் பயமுமாகிய வகன்றவிருபாய்களைவிரித்துக் கடவுள்தருந் தெளிந்தவரங்களாகிய காற்றுவீசி நாடோறும் விடாததியானமாகிய மாலுமி யக்கப்பலை நடத்திக்கொண்டு நிறைந்தவினைகளாகிய கடலையறுத்து நடந்துபோய் மோட்சமாகியவானுலகி லரியமுறையோடு சேர்வாரென்றானென்க. (அஉ)

வவ்விபதவங்கெட்டம்மா மரக்கலங்கவிழ்ந்ததேபோ
லவ்வியமுந்நீரமுழ்கி யழுந்துவர்பலரிவர்க்குட்
கவ்வியவுணர்வின்றெப்பங் கண்ணினீர்க்கடலைநீந்திச்
செவ்வியகதியின்வீட்டைச் சேர்வரோரிருவரொன்றான்.

உரை.— ஆயினு மத்தவக்கப்ப லங்ஙனமோடிவருகையிற் பலரோபி டித்த தவங்கெட்டமையா லம்மரக்கலங் கவிழ்ந்ததுபோலப் பாவமாகிய கடலிலமிழ்ந்திக் கெடுவார்பலரோ, இவர்களுக்குள்ளே மனத்தாபமாகிய தெப்பத்தையுணர்வோடுபிடித்துக் கண்ணீராகியகடலைநீந்திச்செவ்வனே போய் வான்கதியி லொருவரிருவர்மாத்திரஞ்சேர்வாரொன்றான் றேவதிரு க்குமாரனென்க. (ஆகையாற் றவஞ்செயத்துணிவதரிதாயினு மதிலேயு மரிதாம் பிடித்ததவங்கைவிட்டவர் மோட்சகரையேறுத லென்பதாயிற் றென்க.) (அரு)

மெய்க்குடத்தமிர் துண்டன்ன விரித்தசொற்செவியின்மாந்தி
பைக்குடத்தனையதீயார் பான்மையென்றானுஞ்சுட்ட [ப்
வக்குடத்தழிவுதீர்த்த லரிதெனத்தவநீத்தாரு
மிக்குடத்தனையதேற்று ரென்றனன்மதுப்பெய்கோலான்.

உரை.—திருக்குமாரன் சொன்னயாவையு மதுப்பொழியுங் கொடி யோனுகிய சூசைகேட்டு உண்மையாகிய குடத்தோ டூற்றினவமிர்தத் தையுண்டாற்போல வதுகளைச்செவியின் வாயாலுண்டுசொல்வான்: தீ யோர் பச்சைமட்குடத்தோடொத்தவரொன்றாலு மதுவுடைந்தகாலத்துந் திரும்பிக்கூடுவதுந் தவமாகியசூளையிற்சுடுவதுமெளிதே, சுட்டகுடமோ வெனின் மீளவுங் கூடாததுபோலப் பிடித்ததவத்தைவிட்டவருந் தேறி மீண்டுநல்லவராதலரிதாமென்றான் சூசைமாமுனியென்க. (அசு)

வேறு.

உரைத்தனமதுத்துறையுரைகள்கேட்டனு முளத்தெழுமுவ
ப்பொடுவரைவிலாப்புடை
நிரைத்தனவிருட்கெடவெயிலையாக்கிய நிறத்தணியுருக்கொடுவம
ரர்கோக்கணம்
வரைத்தனகுருக்கதிரிரவிநீர்க்கடல் மறுத்தெழவுடுக்கணம்விழுவ
போற்றிரை
யிரைத்தனகடற்கவிமெலியவார்த்துட லெடுத்துலகளித்தவரெழு
முதுசாற்றினர்.

உரை.—அங்ஙனந் திருக்குமாரன்சொன்ன மதுத்துறையாகிய வி னியமொழிகளைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்தெண்ணப்படாத வானவரொழுங்கு

யடப் புடைபுடையிற்சூழ்ந்து மண்டிருள்கெட விளங்கதிரைப்பரப்பின வழகியவுருவோ டரசர்கூட்டமாகநின்றவராகி யெழுதியகதிரைவீசிச் சூரியன்கடலைவிட்டெழுந்தமுகத்து வான்மீனெல்லாம் விழுவதுபோலத் தாமும்விழுந்து திரைகளைச்சுருட்டி யிரைத்தகடலின் முழக்கத்திலுமதிரந்து பாடி யுடலெடுத்தவதரித் துலகினையிரட்சித்ததிருக்குமாரனை வணங்கிச் சொன்னொன்க. (அரு)

தகைத்தகுவனப்பெழுமணிகளீட்டெபு தளிர்த்தனதிருத்தகு
நகரின்வாழ்க்கையு
நகைத்தகுவனத்துரிவளமிதாக்கலி னசைக்கொடுபகைத்தனபொ
றிகள்மாய்த்துளி
மிகைத்தகுதவத்துருவெருவுகாட்டினும் விளைத்தனவரத்தருள்ம
லியவீட்டுயர்
திகைத்தகுநலத்தெழுவனமிதாய்ப்புகழ் திளைத்தனகவித்தொ
டைநிகருமாட்சியோ.

உரை.—வானவரொங்ஙனம் பாடினொன்னில், மணிகளைக்குவித்து மிக்கழகொளிபெறக்குயிற்றிச் செல்வநிறைந்ததிருநகர்வாழ்க்கையு நகைத்துவெல்ல வித்தன்மை செல்வமிவ்வனத்திற்குரியதாக்கிப் பகைத்தவாசையோ டைம்பொறிகளையுங்கொன்று துயர்தருந்தவத்தின்முகத்தை வெருவிடக்காட்டினு மலிந்தவருளும் வரங்களும்விளைந்து வான்வீட்டுலகமொக்கும்வனமிதாகிப் புகழ்ந்துபாடினபாவோடு நிகரப்படுமோட்சியோ வில்லையென்றொன்க. (அசு)

கொலைப்படுசெருப்படைகொடுமைபோற்கொலை குனித்துயி
ர்செகுத்தனபொறிகளாக்கிய
வுலைப்படுநெருப்பினுமழலுவேட்கையை யுறுத்தியதவத்தினோடு
வியமாற்றலி
னிலைப்படுவனத்தழறிரளுமாற்றுபு நிரைப்படவறத்தொகைவளரு
மாட்சியோ
டிலைப்படுநிழற்கொடுமலருபூத்திர ளிசைத்ததோர்பொழிற்கிணை
வனமிதேத்தவோ.

உரை.—கொல்லும் போர்ப்படைசெய்யுங் கொடுமைபோலக் கொலைத்தொழில்கருதி யுயிரைக்கெடுக்கு மைம்பொறிகள் தூண்டி விளைவிக்குமாசை யுலைநெருப்பினுங் கொடியதாயழன்றுவேக வுடலைவருத்தினதவ மதையவித்துமாற்றலா லிவ்வனத்தினிலைகொண்ட தீத்திரளுமாறியொழுங்குபட வெல்லாவறத்தொகையு மிங்கேவளருமென்றமையாற் றழைத்தநிழலோடு மதுமலர்பூத்தசோலையோடொக்கு மிவ்வனத்தைப் புகழவோவென்றொன்க. (அஎ)

உடுத்தனவுடற்கொடுவுலகுகாத்தரு ளொளிக்கெழுநிலத்தி
னர்தொழுதபாத்திப
வெடுத்தனமலர்ப்பதநலமிதாய்த்திர ளிருட்டிரவொளிப்பகலனைய
நீர்த்தலுங்
கடுத்தனபொறித்தழல்குளிரமீட்டலுங் கடுத்தடும்விடத்தினைய
மிர்தமாக்கலும்
விடுத்தனகடற்றிரைநிலையின்வாய்த்தலும் விருப்பெழவடுத்தநின
டியினுக்கமே.

உரை.—அவதரித்துடுத்த வுடலோ டுலகங்காத்தவனுகிக் கதிருலகி ல்வாழும் வானோர்வணங்குமரசனே யிங்கேயெழுந்தருளின வுன்மலர் ப்பாதஞ்செய்யு நன்மையிதாகித் திரண்டவிருளிராவும் பகலைப்போலவி ளங்கவுஞ் செம்பொறிவீசினவழலும் பனியைப்போலக்குளிரவுங் கடுத் துயிர்கொல்லுநஞ்சு முயிர்தருமமிர்தத்தைப்போலவாகவுஞ் சுருட்டினக டற்றிரையும் பாறைபோலநிலைக்கவு மிங்கேயடுத்த வுன்றிருப்பாதம்வி ளைக்குஞ் செல்வமல்லோவென்றுணர்க. (அஅ)

விதுப்படவுருப்படுமமரர்பாத்தொடை விளைத்திவையிசைத்
தடிதொழுதுவாழ்த்துளி
சதுப்படவகுப்பொடுபரவதாய்ப்பல சதத்தணியொருப்படவெம
னுப்படப்
புதுப்படவனப்பொடுவரிதிலாக்கிய புழைக்குழல்குரற்கலமுளரி
வாய்த்தன
மதுப்படவிசைப்படுமினியபாப்புகழ் வகுத்தனர்துதித்தனர்தொ
ழுதுவாழ்த்தினர்.

உரை.—அங்ஙனந் திங்களொளியினு மழகியவுருவோடுதோன்றிய சிலவானவர்பாடி யிவற்றைச்சொல்லித் திரு மலர்ப்பாதத்தைவணங்கிவா ழ்த்தினபோது சதுக்கமாய்வகுக்கப்பட்டுப் பரவின நூறு நூறாய்ப் பல வணிகளொருங்குடன்கூடி நா நினைக்கப்படாத புதியவனப்போ டரிதிற் செய்யப்பட்ட துளையுள குழலு நரம்புளவீணையும் வாசித்ததி லினிதேற் றியமதுவினு மினியவிசைப்பாட்டுகளோடு திருப்புகழ்களைப்பாடித் துதி த்துவணங்கி வாழ்த்தினரென்க. (அகூ)

வலித்தனகலக்குராறெனிகள்மாற்றிட மலர்த்துறையடுத்த
ளியினிதிலார்த்தலு
மொலித்தனமடக்குயிலிசைகணீர்த்தலு மொளிச்சிறைபுடைத்
தெனைபறவைபார்த்தலும்

பொலித்தனவிழித்தழைவிரியநோக்கிய பொறிக்கெழுமயிற்றிரளரியகூத்தெழக்
கலித்தனவிடைத்தொறுமுவமைநீக்கிய களிப்பொடுவனப்பெழுவனமதாக்கமே.

உரை.—வானவரங்ஙன மகிழாநிற்ப வீணைநரம்பினோசையைமறைக்கப் பூத்த மலர்த்துறைகிடந்தவண்டினங்க ளினிதாய்முழங்கவு மடக்குயிலினங்க ளொளித்ததற்கிசைகளைப்பாடவும் விளங்கின சிறகுகளைப் புடைத்து மற்றப்பறவைகள் பார்க்கவும் பொன்படர்ந்த விழிகளுள்ள தோகையை விரித்துநோக்கிப் பொறிபொறியாயெழுதப்பட்ட மயிலினங்களரியகூத்தாடவு மிடங்கடோறுமுழங்கி யுவமையின்றிக்களித்து வனப்பிற்சிறந்த வவ்வனஞ் செல்வமுடையதாயிற்றென்க (கூ௰)

வேறு.

எழுகவென்றனனேழுலகாள்பவன்
மெழுகவிட்டனமென்மலர்ப்பூந்தட
மொழுகழுவருமுள்ளுவப்பின்கடல்
வேகுபுமெய்வனநீங்கினர்.

…யெலாமாகையி லேழுலகாளாநின்ற திருக்குமாரனெ
…ழுவருமெழுந்து மெழுகினாற்போல மெல்லியமல
…டந்து மனதிலின்பக்கடலைமூழ்கி யக்கானகங்க
(கூக)

…றினைத்திலா
…ப்
…ந்ததே.

…த்தை … நீங்கினவுடனே யிவ
…யெரிவதுபோல
…டி மிக்கழல்

உரை.—மூவரோவெனிற் பலநெடும்வழிகளைக்கடந்து பூமுகைக
டோறு முழங்கின வண்டினநிறைந்துபொழியு மதுவினாற் குளிர்ச்சிபொ
ருந்திய பெருங்காடெதிர்கொண்டு சூரியனத்தமித்து நடுக்கடலின் மூழ
கினாற்போல வவரு மக்காட்டுக்குள்ளே நுழைந்துபோனாரென்க. (கூங)

பகையதுள்ளெனப்பாந்தளின்செல்வென
நகையமின்னெனநங்கையர்நெஞ்செனத்
தகையதோர்நெறிசெம்மைதகாதுறுந்
திகையதெய்தினார்செம்மையுளத்தினார்.

உரை.—கோணாதசெவ்வுளத்தோராகிய மூவ ரக்காட்டினுழைந்து
பகைவர்நினைவுபோலவும் பாம்புகளூர்ந்துவரும்வழிபோலவும் வளைந்து
தோன்று மின்னல்போலவு மடந்தையரொன்றி னிலைகொள்ளாக் கோ
ணாநெஞ்சுபோலவுஞ் செம்மையொன்றின்றிவளையுங்காட்டுவழியே போ
னாரென்க. (கூச)

தேங்கொள்பூமலிநீண்டிமிசுச்சிமே
றூங்கொள்வாவலிருலறத்தூய்மட
லோங்கொள்பூகநன்முத்துதிரோங்கலைத்
தாங்கொளத்தடஞ்சாய்ந்தருகண்மினார்.

உரை.—அங்ஙனம் போகையின் மதுமலர்பூத்த
ச்சிமேற் றொங்கின பெருந்தேனிறாற்றுக்கீறி யறும்
ங்கின வழகியகமுகு பழுத்தகாய் முத்துக்களாகவு
டையும்வழியே மூவர்சாய்ந்துபோய்க் கிட்டினாரெ

ஆலம்விற்பனகண்பொதுவாட்டியார்
ஞாலம்விற்பனவாய்த்துகிர்நட்பென
வேலம்விற்பனவெற்படியீட்டிய
கோலம்விற்பனகாஞ்சிரக்கொள்ளை

உரை.—எலமலிவாய் விற்பதற்கு
ராய்நின் றழகிணைக்க கள்ள
ளெங்ஙனந்தோன்
துமகளீ ருவ

தேனலந்தோய்தயை சேர்த்தியாபிருங்
கானலந்தோய்தவத் தீன்றகாதலன்
வானலந்தோய்மகிழ் வுய்த்தமைந்தனுய்
நானலந்தோய்திரு நகுலனென்பவே.

உரை.—ஆபிருமென்பவன் றேனினுமினிய தயைச்சேர்த்தி நாட்டின்முடித்த கானகத்துரிய தவத்தினாலீன்றவொருமகன் நெடுநாட்பிள்ளையின்றி யற்புதமாய்வந்ததனால் வானுலகொத்தமகிழ்ச்சி தனக்குக்கொண்டுவந்தானென்று நால்வகை நலத்துயர்ந்த செல்வமகனை நகுலனென்றானென்க. (தமிழ்மொழியா னகுலனெனினும் வடமொழியா லிசாக்கெனினுமொக்கும். நால்வகைநலமாவன: அறநலம், அருணலம், பொருணலம், கல்விநலமெனநான்கும்.) (௫௫)

கலைபுறங்கண்டசேய் கனிவளர்ந்தபின்
கொலைபுறங்கண்டவாட் கொண்டுகொல்லென
வலைபுறங்கண்டநோய் தாதைக்காண்டகை
யுலைபுறங்கண்டதீ யொப்பச்செப்பினான்.

உரை.—அங்ஙன மற்புதமாய்ப்பிறந்தவொருமகன் கல்வியெல்லாங்கற்று வளர்ந்தபின்பு கடவுள்தானே துன்பச்சாகரத்தமிழ்ந்தின தகப்பனைநோக்கி நீயேயுன்மகனை யெனக்குப்பலியாக வெட்டிக்கொல்வாயென்று மனதிற்றீயையூட்டினாற்போலச் சொன்னானென்க. (௫௬)

அப்பணியுயிரறுத் தருந்திற்றாயினும்
வெப்பணிபணிபணிந் தியற்றவெய்தென
விப்பணியில்லவட் கிசைக்கிலாப்பிரான்
செப்பணிமலைமகற் சேர்த்திநாடினான்.

உரை.—ஆண்டவனிட்டபணி தன்னுயிரையறுத்துண்டாலு மாபிருமென்பவன் சுடுந்தன்மையுள்ள பணியைப் பணிந்துநிறைவேற்றும்படிக் குடனேபோய்த் தன் மனைவியோடேயுஞ்சொல்லாமலப்பலிக் காண்டவன்சொல்லிக்காட்டின வழகிய மோரியமாமலையைநாடி மகனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோனானென்க. (௫௭)

நாகமேலேறினர் நாதற்கப்பலி
யாகமேவிருவரோர் பீடமாக்கினர்
வேகவேல்விறகழல் மெய்யனேந்துபு
சாகவேபலியெவ ணென்றுசாற்றினான்.

உரை.—அங்ஙனம்போய் மலைமேலேறி யங்கே பாண்டவற் கப்ப லியிடும்படி யிருவருங்கூடி யொருபீடத்தைச்செய்தேற்றினார், ஆண் டவனிட்டகற்பனை யின்னமறியாத மகன் வாளும் விறகுந் தீயுங்கையி லேந்திச் சாகத்தகும்பலியெங்கேயென்று தகப்பனைக்கேட்டானென்க. (௱௮)

பொன்னையேகாட்டிய தழலைப்போன்றநோய்
தன்னையேகாட்டிய தருமணிப்பலிக்
குன்னையேகாட்டின னென்றுடைப்பிதா
மின்னையேகாட்டிய மகனைவிள்ளினான்.

உரை.—பலி யெங்கேயென்று மகன்கேட்டதற்குப் பொன்னினல த்தைக்காட்டுந் தீயைப்போல வோரோரிடத்து நமக்குத்துன்பங்களைவி ளைவிக்குமாண்டவ னிப்பொழுதுமுன்னை மகனே பலியாகக்குறித்தா னென்று மனமுடைந்தழுதுகொண்டு தகப்பன் மின்னையொப்பவிளங் கின மகனைக் கட்டிக்கொண்டானென்க. (௱௯)

அயிர்தந்தா லுளமறுத் தழுங்கக்கைப்புறுந்
துயர்தந்தாலரியவோர் துடர்பைத்தோற்றுவித்
துயிர்தந்தானவற்குநா னுயிர்தந்தாலெனோ
வயர்தந்தாயெனமகன் வலித்துச்சொல்லினான்.

உரை.—அதற்குமகன் மகிழ்ந்தமுகத்தோடு தகப்பனைநோக்கி இன்ப ந்தந்தாலு மனத்திலழுந்து கசக்குந்துன்பந்தந்தாலு மரியமுறையோடொ ரோநட்புக்காட்டாநிற்குமாண்டவன்றா னெனக்குத்தந்தவுயிரை யவற்கு நான்றந்தாலென்ன வருந்திநொந்தபிதாவேயென்று துணிந்துசொன்னா னென்க. (௱௰)

தாதைபெய்கண்மழை யோம்பித்தாண்மிசை
கோதைபெய்திறைஞ்சியென் குறைபொறுப்பவென்
றோதைபெய்முகிலறு முச்சிப்பீடமேன்
மேதைபெய்திறத்தெழீ விழுக்கைகூப்பினான்.

உரை.—நகுலனிங்ஙனஞ்சொல்லித் தன்பிதா வாற்றாதழுங்கண்ணீ ர்மழையைத் துடைத்துத் தானவற்காறுதல்சொன்னபினபு தகப்பன்பா தத்தில்விழுந்து மாலைகளைச்சாற்றி யடியேனுனக்குச் செய்தகுறைகளைப் பொறுப்பாயாகவென்று வணங்கினபின்பு துணிவோடெழுந்து தெளி ந்த வறிவினாற் றிறங்கொண் டிடிக்குமேகங்களையறுக்கு மலையுச்சியில் வைத்த பீடத்தின்மேற் றானேயேறி யிருமலர்க்கையைக் கூப்பிநின்றா னென்க. (௱௰௧)

செவ்வியதிருவுள மென்றுதேறியுள்
ளவ்வியமறுத்தரி தோங்குமாபிருங்
கவ்வியசிகைத்தலை கவிழ்ந்துவீழ்ந்தற
வவ்வியவாட்கொடு மகனைவீசினான்.

உரை.—அதின்பின்பாபிருமென்பவனு நீதிமுறைதப்பாத திருவுள மிதுவென்றெண்ணி மனதிற்றேறி வருந்துமனக்கோட்டம்விட் டரிதாய்த் துணிந்து தன்மகன்குடுமியைப்பிடித்துத் தலைகவிழ்ந்துவிழும்படி யேந்தியவாளை வீசினானென்க. (௱௰௨)

வீசினவாளொடு வினைக்கைதாங்குபு
கூசினவுலகெலாங் களிப்பக்கோதறுத்
தேசிலமகிழ்வுற விருவர்சால்பென
வாசியையிறைவனன் றளவினல்கினான்.

உரை.—அங்ஙனம் பிதாமகனென் றிருவர்துணிவுகண்ட கடவுள் வீசினவாளையுங் கையையுந்தாங்கிக் கூசாநின்ற வுலகெலாமிதனையறிந்து களிப்பவுங் குறையொன்றின்றி யவவிருவர்வாழவுந் துணிந்ததுபோது மென்று மட்டில்லாத வரங்களை யாசீர்வாதத்தோ டன் றவர்களுக்குத் தந்தானென்க. (௱௰௩)

மன்னுயிரளிப்பநான் மற்றோர்வெற்புமே
லென்னுயிரளிப்பலென் றிவையங்காயதே
பின்னுயிரளிக்குங்கால் பெற்றலாதெனக்
கின்னுயிரிலையென வழுதியம்பினான்.

உரை.—நானே மன்னுயிர்யாவையும் இரட்சிக்க வேறொருமலைமே லென்னுயிர்தந்து தேவபலியாவேனென் றடையாளமாய்க்காட்டுதற் கம் மலைமே லிவையெல்லா மன்றுநடந்தமுறைதானே, இனிநான் மனித னாவேண்டி யென்னுயிர்தருங்காலம்வருமளவு மிங்கேயெனக்கு நல்லுயி ரில்லையென்று திருக்குமாரன் றயைமிகுதியாலழாநின்றானென்க. (௱௰௪)

வேறு.

கனைகொன்றதயைகண்டு கலுழ்ந்திரங்கித்தவத்திறைவன்
புனைகொன்றவவ்விருவர் புணர்துணிவேசால்பென்றால்
நினைகொன்றமன்னுயிர்க ணீயளிப்பவிறப்பானேன்
றினைகொன்றவருள்விளக்குந் திருவல்லோயென்றழுதான்.

உரை.—திருக்குமாரன் சொன்னதைக்கேட்ட தவத்திராசாவாகிய சூசை கரைகாணுக்கடலாந் தயையைக்கண்டு மனதிலிரங்கியழுதுசொன்ஞன்: முன் னீசொன்ன தந்தைமகனென் றிருவர்சாதற்குத் துணிந்தது போதுமென் றங்கே சாகவில்லையென்று லுரியநீதியைத்தப்பினமனிதரை யிரட்சிக்க வுன்னுசைபோதாமல் நீ யிறப்பானேன் கடலினும்பெருகியவருளின் செல்வவல்லோனேயென்று விம்மியழாநின்றனென்க.

(௩௰௫)

துப்புங்காயெரியென்றுற் சுடுங்கொல்லோசொற்றியவோ
ரொப்புங்காட்டியபொருளு மொன்றெனவோவவனிகராய்த்
தப்புங்காசினியளிப்பச் சாகுதலென்பாலென்னச்
செப்புங்காலெமக்கிரங்கித் திருமைந்தன்மீண்டுரைத்தான்.

உரை.—அதற்குத் திருக்குமாரன் செம்பவளத்தையுங் காயுநெருப்பென்பா ரொன்றுனும் பவளமுஞ்சுடுமோ வில்லையே, சொன்னவுவமையு மதனுற் காட்டினபொருளு முழுதுமொன்றுகவேண்டியதல்ல, ஆகையி னகுலனென்பானென்னைக்காட்டு முவமையாகக்கொள்ளச் சாகாமற் றுணிந்ததுபோதுமென்றுலுங் காட்டப்பட்டபொரு ளுனுக்கயி லுலகங்கொண்டபாவத்திற் குயிரைத்தந் திறக்கக்கடவேனென்று திருக்குமாரனமக்கிரங்கியழுது மீளவுஞ் சொன்னுனென்க. (௩௰௬)

அன்னுளும்வந்தொழிய வகமகிழ்வீங்கெனக்குண்டோ
பன்னுளுநானிறப்பப் பற்றியநீண்மரந்தன்னை
யின்னுளுங்காணுதா லிடர்க்கெல்லேயிலையென்றுன்
பின்னுளுந்துணையற்றுப் பெருகுதயைக்கடலன்னேன்.

உரை.—நான் மனிதர்க்குவேண்டி யிறக்குங்காலம் வந்தாலொழிய விங்கேயெனக்கு மகிழ்ச்சியொன்றுண்டோ? உலகளித் திறக்கும்படிக்கு நெடுநாள்விரும்பின சிலுவைமரத்தையிப்பொழுது காணுமையாலல்லோ முடியாததுயர்கொண்டேனென்றுன் பிற்காலத்து முவமையின்றிப் பெருகியதயைக்கடலோனுகிய திருக்குமாரனென்க. (௩௰௭)

மண்விளக்குஞ்சுடரன்னேன் வருத்தமறவானவர்தாம்
விண்விளக்குங்கதிர்திரட்டி மேல்வனைந்தவோர்சிலுவை
கண்விளக்கும்பகலினுஞ்செங் கதிர்பரப்பக்காட்டினரால்
பண்விளக்குந்தேமொழியான் பரிவற்றுள்ளுவந்துரைத்தான்.

உரை.—பூவுலகிற்கொருசூரியனுகவந்த திருக்குமார னங்ஙனங்கொண்டவருத்தமாறும்படிக்கு வானவர்தாமே வான்மேற்றிரியுஞ் சந்திரசூரியநட்சத்திரங்கள் விட்டகதிர்களை யொன்றுய்த்திரட்டி யங்கேதானே யலங்கரித்தவொருசிலுவையைக்கொண்டுவந்து பகலினுங் கதிரைப்

முழுதன்னுருவபப
தொழுதன்னார்தடங்
பழுதன்னார்மனத்தினிரு

உரை.—அங்ஙனமிருவ ரழுதுகொண்டதுயரை மையால ருட்கடலோனாகிய திருக்குமாரன் மீளவு மவரிடத்தி த துன்பந்தீர்ந்து முழுதுமவர் களிகூரும்படிக் கொருபுன்னகையைக்காட்டி நடக்கவென்றான், அவருந் தேவகுமாரனைவணங்கித் துதித்து நெடும்வழிநடந்தபின்பு பாவிகள்மனம்போல விருண்டவழியோ டொருமலையையண்டினாரென்க. (௱௨௨)

வேறு.

தூசனைமின்னியாடுங் துளிமுகில்தவழ்ந்துசூழக்
காசனைமுகைத்தசாந்தங் கலந்தநீண்டிமிசுபூத்துப
பூசனையெனக்கற்பூரம் புழுகுடனானமற்ற
ம்தாசனைகமழக்குன்றத் துதயமேலேறினாரோ.

உரை.—அங்ஙன மூவரண்டினமலையடியி லிரவெலாம் போக்கி விடிந்தபின்பு பட்டாடைபோல மின்னியாடாநிற்குந் துளிபெய் மேகங்கள் சூழத் தவழ்ந்திருக்க மணிகளையொப்ப மதுலர்பூத்த சந்தனமு நீளவேங்கையும் விட்டவாசனையும் பூசைமுகத்திற்போலக் கற்பூரம் புழுகு நான மற்றப்பலவும் விட்டவாசனையு மொருயோசனைதூரம் வீசாநிற்கக் கமழு மலையிலேறினாரென்க. (௱௨௩)

சால்வளர்முகிலின்வேழஞ் சந்தனமேய்ந்துசீற
வால்வளர்கலாபநீட்டி மயிலினமுலவியால
நூலவளர்கலனிற்றூங்கி நுரைவளரருவியோடக்
கால்வளருழைகள்பாயக் காவதமொலிக்குங்குன்றே.

உரை.—மீளவு மேகங்களையொப்பவளர்ந்த யானைகள்திரண்டு சந்தனத்தழைகளைமேய்ந்து சீறிமுழங்காநிற்கவுந் தோகை நீட்டியமயில்கள் கூட்டமாயுலாவிக் கூப்பிடாநிற்கவுங் கோர்வைமாலைபோல வுச்சியினின்றுதொங்கி நுரையாய்விழு மருவிமுழங்கியோடவு முயர்காலுடையமானினங்கள் துள்ளிப்பாயவு மொருகாததூரத் திரைக்கமுழங்கு மலையதுவேயென்க. (௱௨௪)

வருக்கையின்கனிகடோறும் வானரமுலவிப்பாயச்
செருக்கையின்குருதிபோலச் சிந்துதேன்பெருக்குற்றோடிப்

(௱௰அ)

[illegible]யன்ன[illegible]ன்பிற்கிரதமிதே
சிரணியே[illegible]ட்டைத் திறக்குங்கோலிதேயின்பத்
தாரணியே[illegible]கணுநா ணுண்டோச்சுஞ்செங்கோலே
போரணியெனதுயிரிற் பேருயிரோவாழியவே.

உரை.—சிலுவைகண்டதிருக்குமார னெங்ஙனம்தனைப் புகழ்ந்தா னென்னில், எனக்கழகிதே, அன்பிதே, என்னன்பிற்கமைந்த விரதமிதே, நானணியுஞ்சிறந்த வாபரணமிதே, நான் வான்வீட்டைத் திறக்குங் கோலிதே, இன்பம்பொருந்தி நாணுண்டேந்துஞ் செங்கோலிதுவே, நானென்பகைவரைவெல்லும் பேரணியிதுவே, என்னுயிரினு மெனக்கினியவுயிரிதுவே வாழிவாழியென்று புகழ்ந்தானென்க. (௱௰௯)

என்றான்றானன்புவிசை யேந்தியதன்னுடலுமெழீச்
சென்றான்றானச்சிலுவை திருமார்பிற்சேர்த்தணைத்தா
னின்றான்றானமுதாழி நீர்முழுகியின்பத்துக்
குன்றான்றான்சுடர்குன்றக் கொழுங்கதிர்சூழ்பரப்பினால்.

உரை.—திருக்குமாரனிவற்றைச் சொன்னவுடனே தன்னன்பின்விசையாலேந்தப்பட்ட தன்னுடலுமெழுந்துபோய்ச் சிலுவையாகாயத்திற் றோன்றினவிடத்துச்சென் றச்சிலுவையைத் தன்திருமார்போடுறுகச் சேர்த்தியணைத்து வமுதானிறைந்தகடலின் முழுகினாற்போல வசையாதிருந்து நுகர்ந்தவின்பங் குறையாமற் சூரியனொளியினுங்கதிர்களைச் சூழப்பரப்பாநின்றானென்க. (௱௨௰)

அலைபீன்றசெஞ்சுடர்போ லாங்கெழுஞ்சேயுயிர்செல்லக்
கொலையீன்றவெற்றுடம்பாய்க் கூற்றுமிலாதசைவுமிலா
திலையீன்றபூங்கொடிகொள் ளெழுந்தவனுந்தாயுமழு
துலையீன்றதீயுருகு மோவியங்களெனநின்றார்.

உரை.—அங்ஙனங் கடல்மேலெழுந்த சூரியனைப்போலத் திருக்குமாரனாகாயத்திற்பொலிந்து விளங்கத் தளிர்த்துப்பூத்த கொடியையேந்திய வெழுந்தவனாகிய சூசையுங் கன்னித்தாயாகிய மரியென்பவளு மிருவர்தம்முயிர்க ளெழுந்ததேவமகனைப் பின்சென்றுபோய்க் கொலைசெய்த வெற்றுடம்புகளாகிப் பேசாமலு மசையாமலு மழுதுகொண்டிருக்கத் தீயிலுருகின விருசித்திரங்களைப்போல நின்றாரென்க. (௱௨௧)

பருக்கையின் விளங்குந் தெண்ணீர் பரப்புமாறிட
தருக்கையின் வனைந்தமாலைச் சாரல்கணபோ

உரை.—அங்கேதிரளாய்ப்பழுத்த பலாக்கனிக ளுலாவிப்பாய்ந் ததுகளைக்கீறினதனால் வெம்போர்செய ழுகுங்குருதிபோலத திரளாய்ச்சிந்தினதேனும் வெள்ளமா ருகும்பளிங்கினந் தெளிந்தநீரருவியை மலையிலேறும்போ த கொண் டதனையிடத்திலேவிட்டு வலமாய்ப்போய் மரங்கள்த கிய கையாற்பின்னி யலங்கரித் தேந்திய மாலைகள்தொஙகாநி சாரல்வழியேபோனதென்க. (௱

சண்பகமலர்ந்தசோலை சந்தனநிழற்றுஞ்சோலை
விண்பகலொளிப்பச்சூழ்ந்து விழைந்திவரொவருமபேணு
நண்பகமலிதலபோல நாணமலர்பொதுளும்வாவி
யொண்பகனெற்றிபோகி லொத்தொளிமூவர்சென்றார்.

உரை.— அங்ஙனம் போகையிற் சண்பகச்சோலையுஞ் சந்தனச்சோலையுஞ் சூழநிழல்செய்து வெயிலையொளிப்ப வன்போடிம்மூவ ரொவரையும்பேணுநிற்கு நட்புள்ளதன்மனம்போலக் குளுமலர்நிறைந்த தடாகத்திடத்தி லுச்சிப்பகனேரமே யப்பகலொப்பவிளங்கின மூவருஞ்சென்றாரென்க. (௱உசு)

விண்முழுதிறைஞ்சுந்தக்கோர் விரிகனாவதிந்தபோழ்திற்
பண்முழுதொழிக்குந்தீம்பாப் பறவைசூழிமிழிற்பாட
மண்முழுதன்றிவானு மாற்றரும்வனப்புக்காணக்
கண்முழுதுடம்புற்றன்ன கயமெலாம்பூத்ததன்றே.

உரை.—அத்தடாகத்தின்கரைமேல் வானுலகத்தோர்வணங்குமாட்சியுடைய மூவரிருந்தவளவில் வீணைவாய்க்குரலினுமினிய பாவாகச்சூழப்பறவையெல்லா மினிதாய்ப்பாடாநிற்கப் பூவுலகும் வானுலகுமொவவாத விவரழகினைக்காணும்படிக் குடம்பெல்லாங்கண்ணுற்றுபோலத் தடாகமெல்லாம்பூத்ததென்க. (௱உஎ)

எல்லினைக்காணமாலைக் கிருள்குணக்கெதிர்ந்ததேபோல்
வில்லினைச்சுமந்தகையால் வேடருந்தமைத்தூசேந்தி
யல்லினைப்போனல்லாரு மடைந்தரிதருள்மீக்கூறச்
செல்லினைப்பொறுக்குங்குன்றின் றீங்கனிபரப்பினாரே.

உரை.— அவராரறியாமலவர்வந்ததறிந்து மாலைநேரத்துச் சூரியனைக்காணக் கிழக்குநின்றுவரு மிருளைப்போலக் கையில்வில்லேந்தியவேட

ன்னப்பட்ட சிலையுடுத் திராவோடொத்தநிறத்தவர்மா
ர்க்கரியதயையைக்காட்டி மேகங்களைச்சுமக்கு ம
த்தீங்கனிபலவகைபரப்பிவைத்தானென்க. (௱உஅ)

ன்புகாட்டச் சூழவந்தவரைநோக்கி
ரிக்குன்றில் வைகுநீரொன்றுகேட்பக்
றுட்டிடும்பால் கலந்தெனச்சரைகொள்மூப்பன்
குரலிற்சொன்னான் வெண்மணற்றிண்ணைசேர்ந்தே.

உரை.— அங்ஙன மவர்சூழமொய்த்துவந்தவளவி லன்பாகச்சூழை
வரைநோக்கியிம்மலை யிடத்துவாழு நீங்களாரொன்றுகேட்டதற்குக் கரு
ஞ்சேற்றினுள்விழுந்த பால்போலக் கரியமேனிநரைத்த கிழவனொருவன
வெண்மணலாகிய திண்ணையிலிருந்து கிடாய்க்குரலோடு மறுமொழிசொ
ன்னானென்க. (௱உகூ)

களித்தனமுகத்திற்பொய்யாக் கனிகடந்தெழுமிக்குன்றத்
தெளித்தனமக்கபேயர்க் குதவியகுலத்தினைத்
துளித்தனமதுவிற்றண்ணஞ் சுள்ளியினிழற்கீழ்சாய்ந்தாண
டளித்தனதலைவனேனே யவிர்முகத்திரவிபோன்றீர்.

உரை.— சொன்னமூப்பனெங்ஙனமறுமொழிசொன்னானென்னில்,
நன்முகத்தொளியான் முச்சுடரொத்தமூவரோ நாங்களாரொன்றறியக்கேட்
பீராக, மகிழ்ந்தமுகத்துப் பொய்யாமற் கனிகளைத்திரளாய்த்தந்து சிறந்த
விம்மலையிடத்து முன்னாளின் மக்கபேயரொளித்திருந்தபோ தவர்களுக்
குதவினகுலத்தாரைத் துளிமதுக்குளிர்ச்சிபொருந்தின மராமரத்துநிழ
லின்கீழாளாநிற்குந் தலைவனேனென்றானென்க. (மக்கபெயராவொளி
வியூதருள்ளொருகுலத்தாரென்க.) (௱௩௰)

பாங்கொளித்துணர்விட்டோங்கும் படர்ந்தபற்காவுகவ்வி
யாங்கொளித்தலர்ந்தபொய்கை யடுத்தகலபரப்புநோக்கீ
ரீங்கொளித்துளத்திலோங்கி யெதிர்பகைசெகுத்துப்பின்னாள்
வீங்கொளித்தடக்கைவீரர் வென்றனவிடமதாமே.

உரை.—மீண் டம்மூப்பன் றாழசீர்மையோடுபடர்ந்து நிற்குமிடத்
தை விரலாற்காட்டிச்சொன்னான்: அழகொளிவீசினமலரைப்பூத்துப் பட
ர்ந்தெழும் பலசோலைகள் கவவப்பட் டங்கேயொளித்து மலர்ந்ததடாகத்
தருகேயகன்றவொருவெளிநோக்கீர், இங்கேமுன்னொளித்திருந்த மக்க
பேயர் பின்பு மனதிலோங்கி மிகவும் புகழப்பட்ட வலத்தவீரராகி யெதி
ர்த்தம்பகைவரைக்கொன்று வெற்றியடைந்தவிட மதுதானென்றானெ
ன்க. (௱௩௧)

† வானினின் றிழிந்தவாளால் மன்னவன்பொருங்கால்வான்
பானினின் றிழிந்தவில்போற் படர்சுடர்செயப்பாய்மாமேன் [றன்
மேனிநின் றிழிந்தகற்றை விண்ணவரைவர்வில்லா
லூனினின் றிழிந்தசெந்நீ ருகக்கடற்படையைவென்றார்.

உரை.—அவரங்கேசெயங்கொண்ட தெங்ஙனமென்னில், வானத்தினின் றுண்டவனனுப்பின திருவாளடைந்த மக்கபேயர்தலைவனாகிய யூதசென்பவன் வெம்போர்செய்யுமளவில் வானிற்றிரியுஞ்சூரியன் விட்டகதிர்களைப்போல வைந்துகுதிரைகள்மேனின்று மேனியெலாஞ் சுடரைவீசத்தோன்றின வைந்துவானவர் வில்லாலெய்த வம்புகள்வழியாகத் திரளாயிரததமோடும்படிக்குக் கடலொத்தபகைவர் படையைவெட்டிச் செயங்கொண்டாரென்க. (௱௩௨)

பன்னியபடலையாய்மேற் பண்பெலாமடைந்தநாதற்
றுன்னியகாலைத்துன்னத் தோன்றியவரிதொன்றுண்டோ
கன்னியகுலத்தோரோற்றுங் கடவுளைப்பணிந்தபோழ்தே
பின்னியமுறையாலிங்கட் பிணிகளும்பெறலேதென்றான்.

உரை.—அங்ஙன நெருங்கிக்கோர்த்தமாலைபோல வெல்லா வுயர்ந்த நன்மைக்குணங்களையுடையநாதனை யண்டினகாலத் தண்டாமலடைவதற்கரியதொன்றுண்டோ வில்லையே, ஆயினுஞ் செயங்கொண்டழிவில்லாத வக்குலத்தோர்வணங்கியண்டினகடவுளை நாங்களு மண்டிவணங்கக்கொள்ள வெங்களோடு பின்னப்பட்டாற்போல விடாதபிணிதுன்பங்களை நாம்பெறுவதென்னவென் றந்தழூப்பன் சொன்னானென்க. (௱௩௩)

இன்வளருவப்பிற்கேட்ட விவைமறுத்துரைக்குஞ்சூசை
கொன்வளர்பொருளின்செல்வங் கூவிடத்தெறிந்ததேபோற்
பொன்வளர்திருமிக்கூர்தல் பூரியர்கண்ணுங்கண்டால்
மின்வளருருவிற்றோன்றி விளிநலம்விரும்பல்வேண்டா.

உரை.— இன்பம்பொருந்திமகிழ்ந் திவையெல்லாங்கேட்டசூசை யவற்றைமறுத்துச்சொல்வான்: பயனொன்றின் றிவளரும்பொருளின்செல்வங்களை யாண்டவனொண்ணுமற்பூவுலகிலெறிந்தாற்போல வச்செல்வங்கள் பாவிகளிடத்துந் திரளாகக்கண்டோமே, கண்டபின்பு மின்னலைப்போலத்தோன்றி யொழியுநன்மைகளை யாசைப்படவும் வேண்டாமென்றானென்க. (௱௩௪)

சலத்தெலாநிலையுமொன்றே தருக்கெலாங்கனியுமொன்றே
நிலத்தெலாம்விளைவுமொன்றே நிலைபலநமக்குமுண்டாய்க்

† II Macahb. caq X, vers. 29; et caq. XV, vers. 15. மக்கபேயர்-௨-ம் ஆகமம், ௰-ம் அதி. ௨௯-ம் வசனம்; ௰௫-ம் அதி. ௰௫-ம் வசனம்.

குலத்தெலாம்பொதுவாய்நிற்கும் கொழுந்தகவறத்தின்மாட்சி
புலத்தெலாமொல்லுமொல்லிற் பொருளிலாக்குறையொன்றுண்
டோ.

உரை.—மீளவு மேகங்கள் பொழியுமழைநீர் நிற்குமிடமு மரங்கள் காய்க்குங்கனிகள்வகையு நிலந்தரும் விளைவின்றன்மையு மொன்றுகாமற் பலவையாவதுபோல நமக்கும் பலநிலையுண்டாகிச் செல்வரோ டில்லோரும் வாழ்வாரோடுயிர்நொந்தாருங் கலந்திருக்க வெக்குலத்திற்கு மெந்நிலைக்கும் பொதுவாய்நிற்குஞ் சுகிர்தபுண்ணியத்தின்மாட்சி நாமேவேணுமிடத்துச் சேருமல்லோ? அதுசேர்ந்தபின்பு பொருளின்மை குறையென்றெண்ணவோ? வேண்டாமென்றானென்க. (௱௩௫)

கார்முகத்தலருமுல்லை கதிர்முகத்தலருங்கஞ்சஞ்
சீர்முகத்தலருநெஞ்சிற் சிலர்துணிந்தறத்தைச்செய்வார்
சூர்முகத்தலருமூக்கத் துணிவொடுசிலரேநோற்பார்
பார்முகத்தாசொன்றல்லாற் பயன்படாதில்லையொன்றே.

உரை.— எந்நிலையினு மெக்குலத்திலும் புண்ணியமாகுமென்பதற்கு மேகத்தின்முகத்து முல்லைகள்பூப்பச் சூரியன்முகத்துத் தாமரைமலருமல்லோ? அதுபோலச் சிலர்செல்வமடைந்தவளவிற் றுணிந்துதருமங்களைச் செய்வார், சிலரோவென்னிற் றுன்பமடைந்தவிடத்து மனதிலோங்கி நற்றவ முடிப்பதத்துணிவார், அங்ஙனம் பூவுலகிடத்துப் பாவமொன்றொழியப் பயன்படாததில்லையெனறானென்க. (௱௩௬)

மெய்மறந்துணர்வைக்கொல்லும் வெறிமதுவுண்ணுக்கள்
கைமறந்தொழுகிக்காதற் கசடுறப்பொறிகள்காட்டும் [வைக்
பொய்மறந்தினனுதெல்லாம் போக்கிநல்லறமேபூண்டு
மைமறந்தவிர்ந்தீராகில் வானின்மேற்குலமாய்வாழ்வீர்.

உரை.—ஆகையி னீங்களும் வேடராயினுந் தான் றன்னுடலைமறக்க வறிவினைக்கொல்லும் வெறிதருங்கள்ளுமுண்ணும லுங்கள்கையுங் களவு தொழில்மறந்து தீயவாசைவிளைவிக்க வைம்பொறிகள்காட்டிய பொய்யையெண்ணுமற் காம கோப கொலை மற்றப்பாவங்கள்யாவையுநீக்கி நல்லறமணியாகக்கொண்டு மறத்தொழில்விட்டூர்களாகி னீங்களும் வானுலகின் மேற்குலத்தோராகி யென்றென் றைக்கும் வாழ்வீரொன்றானென்க. (௱௩௭)

பிறந்தகால்குலமுஞ்செல்வப் பெற்றியுந்தெரிந்தாருண்டோ
மறந்தகாதொழுகுஞ்சீரால் வான்றிருத்தகுவதென்றே
யிறந்தகாலிங்கட்டேர்ந்த வியல்புடனெவரும்வாழ்வார்
சிறந்தகால்வேண்டின்வேண்டுந் தீதகன்றறத்தின்மாட்சி.

உரை.—அவனவன்பூவுலகிற் பிறக்கும்போது தனக்குக் குலமுஞ் செல்வமுந்தெரிந்துகொள்வாருண்டோவில்லையே, வானுலகுசெல்வமோ வெனி லவனவன் பாவத்தைநீக்கி யறநெறிநடந்ததன்மையாலெவர்க்கு மாகுமென்றதனு லிறக்குங்காலத் திங்கேநாநடந்து தெரிந்துகொண்டதன் மையா லங்கேவாழ்வோம், ஆகையி லன்றுசெல்வத்திற் சிறந்தவராகவே ண்டுமோகி லின்றுபாவத்தையொழித் தறத்தின்மாட்சியைத் தேடல்வே ண்டு மென்றானென்க. (௱௩௮)

வருணமேமக்கட்பேதம் வகுத்திடுமிங்கணல்லா
லருணமேயிறந்தபின்ன ரவரவர்தமில்வேறுக்குங்
கருணமேதிரியுங்குன்றிற் கடிதுறைநீருமோர்ந்து
தருணமேகாத்துச்சிலந் தவிர்கிலீரொன்றான்குசை.

உரை.— அங்ஙனம் பலவகைக்குலங்க ளிங்கே மனிதருக்குள்ளே வேற்றுமைகாட்டுவதொழிய விறந்தபின்பெல்லாருஞ் செய்தவறத்தின்ற ன்மையால்மாத்திரம் வேறுவார்களல்லோ? ஆகையால் யானைகள்மேய்ந் துதிரியு மிம்மலைமேலே துன்பத்தோடிருக்கு நீங்களு மிவற்றை மனதிலெ ண்ணிச் சமயங்காத்துக்கொண்டு நல்லொழுக்கமுறை விடாதிருப்பீராக வென்று குசைமாமுனிசொனானென்க. (௱௩௯)

வேறு.

கழையிடைக்குளித்ததேன்வடிந்தென்ன கனிந்திவைவளன் விதித்திடுங்கால் [டிக்
தழையிடைக்குளித்தநீனிறமேனித் தையலார்பொருக்கெனவோ
குழையிடைக்குளித்தகுளுமதுமுகைகள் கொய்துக்காய்திமிழ்த் தவோர்கண்ணி
மழையிடைக்குளித்தமின்னெனத்தோன்ற மழையொத்தாரதை க்கொணர்ந்துய்த்தார்.

உரை.— அங்ஙனங் கரும்பிடத்தொளித்த தேனொழுகினாற்போல வினிதாயிவையெலாஞ் குசை வேடர்க்கிங்கேசொல்லும்பொழுதி லங் கேதழைகளையுடுத்தபெண்டீர் விரைந்தோடித் தளிருள்ளொளித்துக் கு ளிர்ச்சிபொருந்தின மலரரும்புகளைப்பறித்து மாலையாகக்கட்டி மேகமொ த்தமேனிய ரம்மேகத்திற்றோன்றின மின்னலொத்தமாலையை யேந்திக் கொண்டுவந்து திருக்குமாரன்முன்னே வைத்தாரென்க. (௱௪௰)

வாடுமோர்மலரைச்சேர்த்தியபடலை மாலையைக்கொணர வோவோடிக் [தன்
கூடுமோர்பயனிதோவெனக்கான் குழவியாய்த்தோன்றியநா

கூடுமோரிணைபற்றிலங்குநீயையா கூவில்வாடிலமலரல்லால்
வாடுமோர்மலருமன்றியீங்குண்டோ மலரெனவொருத்திநக்குரை
த்தாள்.

உரை.— அதனைக்கண்டேழுவயதுகுழந்தையாய் நின்றநாதன்சொன்னான்: வாடுமலரைச்சேர்த்திய மாலையைக்கொண்டுவரவோ வோடிப் போயுங்களாலாய திதுதானோவென்றுசிரித்தான். அதற்கொருத்தி: ஐயா நிகராதழகுள்ளநீயே பூவுலகில்வாடாதமலராவதொழிய விங்கேவாடுமலரை விட்டு மலருமில்லையென்று சிரித்துச்சொன்னாளென்க. (௱௪௧)

கோடியகொம்பிற்பூவுந்தாபடருங் கொடிமலர்தான்கொலோ
லாடியபூவோவாடிலமலரெங் காவதென்றறைதிநீயென்ற [நீரி
ளாடியதவமென்றடவியிற்பூத்த வரியகற்பாதியேமற்றக்
கோடியகுறைதீர்சீலமேவாடாக் கொழுமலராயினவென்றான்.

உரை.—மீளவு மவள்சொல்லி வளைந்த கொம்பின்மேலோ படருங் கொடியின்மேலோ வாடுநீரின்மேலோ வாடாத மலரெங்கேயாகுமென்று நீயேசொல்வாயென்றாள். அதற்குத் திருக்குமாரன்: புணர்ந்ததவமாகிய காவிடத் தரிதாய்மலருங் கற்புமுதன் மற்றக்குற்றமில்லாத நல்லொழுக் கப்புண்ணியங்களே வாடாதமலராயினவெனறான். (௱௪௨)

காவிபட்டொளிறுங்கண்ணினார்காணி கற்பதேபளிங்கினு
னொய்தா [ன்று
யாவிபட்டழுக்குற்றொழியுமென்றறைவா ரரியநூற்புலமையாரொ
ளாவிபட்டொழியுங்கற்பதேயாகி லாண்மைகொண்டுறுதியேநிற்ப
ச்
காவிபட்டொளிருநீண்டகண்ணாதி காமினீரைங்கையுமென்றான்.

உரை.— குவளைமலரினு மழகியகண்ணுடையார்க்குக் காணியாகிய கற்புத்தானே தூயபளிங்கினு னொய்யதாகி யோராவிபட்டமாத்திரத் தழுக்கடைசிக் கெடுமென்பாரோ கற்றவரென்றாள். (ஆகையா லதுவாடா மல ரென்னலாகாதென்பது கருத்து.) அதற்குத்திருக்குமாரன்: ஆவிபட்ட மாத்திரததழியுங்கற்பென்றா லதுகெடாமல்நிற்கும்படி யாவிபடாததற் கு மனதிற்றுணிந்து கண்முதலைம்பொறிகளை நன்றாய்க்காப்பீராக வென றானென்க. (௱௪௩)

நகையெழவெதிர்ந்தவின்பமைம்பொறிக ளுடலிற்காவலே
யாற்றாப் [தென்றாள்
பகையெழவைந்தும்பரமனேமுன்னாட் படைத்தெமக்களித்ததே

வேறு.

ஆடிப்பலகொடி யாகவசையவு
நேடிப்பலகர நீட்டிவரவெண
வோடிப்பலதுய ரோயக்கடிநகர்
நாடிப்பலவர நல்கக்குறுகினுர்.

உரை.—அங்ஙன மந்நகருள்ள பலகொடிகளசைந்து மூவரைத்தேடிப் பலகைகளைநீட்டி வரச்சொல்லியழைத்துக்கொண்டிருக்க அங்கேயிருந்ததுயரெலா மோடியொழியவுந் தாம்பலவரங்களை யங்கேகொடுக்கவு மந்நகரைநாடிக் குறுகினுரென்க. (௱௫௧)

வானுர்குடைகொடி மல்கப்புடைபுடை
வானுர்வருவது காணுரனைவருங்
கானுர்துயரிவர் காப்பக்கடிநகர்
கானுர்மலரடி கண்டார்புகுதுக.

உரை.—மூவர்வருகையில் வான்றிசையெங்குநெருங்கிக் கொடிகளையுங் குடைகளையுமேந்தி விண்ணவர்சூழவருவதை யொருவருங்காணுமல் வந்தகாட்டுவழியிற்கொண்ட வருத்தமாற விவர்வாச மதுமலர்ப்பாத மந்நகரிற்புகுவதுமாத்திரங் கண்டாரென்க (௱௫௨)

தேன்ரேய்முகைமுகச் செல்வன்புகுதுக
மீன்ரேய்மிளிர்முடி வேய்ந்தாள்புகுதுகக்
கான்ரேய்கொடிவளர் கையான்புகுதுக
வான்ரேய்மகிழ்வொடு கண்டார்வடுவற.

உரை.— அங்ஙன மதுமலர் முகத்தழகுடைய செல்வனுகியதிருக்குமாரனு மீன்முடியைச்சூழ்ந்த கன்னித்தாயு மலர்க்கொடியேந்தியசூசையு நகரிற்புகுவது தேவமகிழ்ச்சியோடு தங்குறைதீரும்படிக்குக் கண்டாரென்க. (௱௫௩)

அறமேபுகுதுக வருளேபுகுதுகத்
திறமேபுகுதுகத் தெளிநூல்புகுதுகப்
புறமேயொழிநல மெவையும்புகுதுக
வுறவேவெனநக ரெதிர்கொண்டுறுமுமே.

உரை.— இவரைக்கண்டவளவில் நகரெலாந்திரண்டுகூடி யிவரோடறமு மருளுந் திறமுந் தெளிந்தவேதநூலும் புறத்துநின்ற மற்றநன்மையெல்லாங் கூடநுழையும்படிக்கு வாருமென் றிவர்க்கெதிர்கொண்டு நகரெலாமுழங்கினதென்க. (௱௫௪)

வளைகொள்ளொலியெழ வயிர்கொள்ளொலியெழத்
துளைகொள்குழலொடு தொனியாழொலியெழ
வுளைகொள்முரசொடு பலவுமொலியெழ
விளைகொள்ளொலிநக ரெதிர்கொண்டுறுமுமே.

உரை.— அங்ஙனஞ் சுரிமுகச்சங்கு மூதிடுங்கொம்புந் துளைத்தகுழலுந் தொனிவாய்வீணையு முழங்குவாய்முரசும் பலவுமொருங்குடன் கூடியொலிப்ப வெதிர்கொண்டுவந்த நகரொலா மேகமொப்பமுழங்கினவென்க. (ருரு)

துன்னுந்திரையலை தொனியேயொழிதர
மின்னுங்கருமுகி லொலியேமெலிதரப்
பொன்னுங்கெழுமணிப் பொலிவுங்கிளைகட
லென்னுந்திருநக ரெதிர்கொண்டுறுமுமே.

உரை.—அங்ஙனந் திரைகளைச்சுருட்டி யிரைக்குங்கடலு மின்னியிடிக்குமேகமு மிவையிடுமுழக்க மெலிந்துமறையும்படிக்குப் பொன்னுமணியு நிறைந்த கடலோடொத்த செல்வநகரெதிர்கொண்டு முழங்கினவென்க. (ருசா)

கானீர்மலர்வனங் காய்ந்தாலெனமுனர்
நாநீருழுதுக நம்மைப்பிரிதரப்
போனீர்மெலிபயிர் போற்றுந்துளியென
வானீரருளிட வந்தீருயிரென.

உரை.—எதிர்கொண்டவரெங்ஙனஞ் சொன்னாரென்னில், வாசமதுமலர்க்காவு காய்ந்துவாடினாற்போல நாங்கள்வருந்தியழாநிற்க முன்னேயெங்களைப்பிரிந்துபோனீரோ, இப்பொழுதுகாயும்பயிரைப்பேணவருந் துளிமழையைப்போல வெங்களுக்குயிராய்த் தேவவரங்களையிடும்படி மீண்டுவந்தீரென்றாரென்க. (ருஎ)

எரிசேர்சுரவழி யெஞ்சாமதமிழி
கரிசேர்மலைவழி காவாதுயிரடும்
வரிசேர்வனவழி வந்தேமெலிவில
புரிசேருமதடி கண்டேம்பொலிவுற.

உரை.—கொடுந்தீப்பற்றியெரியும் பாலைச்சுரத்துவழியும் விடாமதம்பொழியும் யானைகள்திரியு மலைகளின்வழியுங் காத்தலாற்றாமனுயிரைக்கொல்லுங் கொடியவேங்கைகள் குடியாய்நிற்குங்காடுகள்வழியுங் கடந்துவந்து மெலிவொன்றின்றி யிந்நகரிடத் துங்கள்பாதத்தை நாங்கள்மகிழ்ந்தெழக்கண்டோமே யென்றாரென்க. (ருஅ)

பண்டேர்மொழியுறப் பன்மாப்பணிவன
கண்டோழகுறக் காய்கான்மலர்வன
மண்டேருமதடி வந்தேவடுவில
வெண்டேரொழுகிடம் விண்ணேரொழுகுவார்.

உரை.—ஆயினு மக்கொடியவழியெலாங் கேடின்றிக்கடந்த ததிசயமல்ல. அதேனெனில், வீணையுந்தேருதற்குக் காரணமாகிய வுங்களினியவாய்மொழிகளைக்கேட்பப் புலிமுதற் பலகொடியமிருகமெல்லா முங்களைப் பணிந்துவருமே, கண்டோர்ந்தின்புறும்படிக் குங்களழகினைக்காணவெரியுங்கானகமும் விழித்தாற்போல மலருமே, அழகிற்பொலிந்த வுங்கள் மலரடிசேர்ந்த விடமெலாந் தன்குறைதீர்ந்து முன்பேய்த்தேரோடினவிடமுதலாய் வானோர்திரியு மிடமாகுமல்லோ வென்றானென்க. (௱௫௧)

நகர்நீத்தகலவு நாமேமெலிவுறி
நிகர்நீத்தரசிடு நீங்காப்பகையொடு
மகர்நீத்தழவழ வாழ்நீரருமகன்
புகர்நீத்துடையினி ரென்றேபுகழுவார்.

உரை.—நீங்களே யிந்நகர்விட்டகன்றவுடனே நிகரொன்றின்றியெரோதன்விடாமற் செய்தபகையினாற் கொன்றமக்களெல்லாமிழந்து நாங்களே வருந்தி மெலிந் தழாநிற்போம். நீங்களோவெனி லகன்றுபோனதினு லிதோவாழ்ந்து மகிழும்படிக் கரியவிம்மகனைக் குறையில்லாமல் வைத்திருக்கிறீரென்று மிகவும்புகழ்ந்தாரென்க. (௱௫௰)

மீட்சிப்படலமுற்றும்.

ஆகப்படலம் - ௩௰ - இ - விருத்தம்

௩௲௱.

முப்பத்தோராவது

பிரிந்தமகவைக்காண் படலம்.

வேறு.

ஆழிசூழுல கனைத்திலுமாழியொன்றுருட்டி
வாழியாவரும் வளம்பெறத்தோன்றினநாத
னேழியாக்கையோ டுங்கிருமருளெழுந்தன்மை
சூழியாப்புள தொடையினுளியாப்புறும்பாலோ.

உரை.—நாசரொத்தென்னுந் தம்மூதூரின் மூவர்சென்ற பின்பு கருங்கடல்சூழ்ந்த பூவுலகனைத்தையு மொருவனுயாளாநிற்குந் திருக்குமாரன்வந்து தானெடுத்தமனுவுடல் வளர்ந்துடன் ஞுன்காட்டினவருளும் வளருநிலமையே யதனையாராய்ந்து நான்சொல்லும் பாவின்றொடையினுள் ளடங்குந்தன்மையல்லவென்க. (க)

வளிகொண்டோடிய மரக்கலம்போயினவழியுங்
களிகொண்டோதிமங் ககனமேற்பறந்தனவழியு
முளிகொண்டோதினு முலகிடைவதிந்தநாளுத
னளிகொண்டோகையி லயர்ந்தவையடைந்தவருண்டோ.

உரை.—காற்றுக்கொண்டு மரக்கலம் நீர்மேற்போனவழியுங் களித்தவன்னங்கள் வான்மேற்பறந்து போனவழியு மிதுவென்றறிந்து சொல்வாரில்லை, கண்டுசொன்னாலு மிப்பூவுலகின் மனிதனாய்த்தோன்றியிருந்தநாளிலே யாண்டவன்றனையுரிந் தினிதாய்ச்செய்தவற்றை யளவறுத்தடைவாருண்டோ வில்லையென்க. (உ)

மதியெழுந்ததாண் மடந்தையுமலர்க்கொடித்தவனுங்
கதியெழுந்தவான் கணங்களுமன்றியீங்குண்டோ

நிதியெழுந்தமே னிலநிகர்சிறந்தவம்மனையின்
பதியெழுந்தகா லாயவைகண்ணியபாலார்.

உரை.— அங்ஙனம் பொன்னுலகொப்பச் சிறந்த வச்சிறுமனையிற் றிருக்குமாரனிருந்தகாலத் தங்கேயானதெல்லாவற்றையும் பிறைமேலெழுந்த பதத்தாளாகிய மரியு மலர்க்கொடியேந்திய வருந்தவனுகியசூசையும் வான்கதியடைந்துவாழும் விண்ணோர்கூட்டமு மறிவதல்லாதே யிங்கே யவற்றைமதிக்க வல்லவருண்டோ வில்லையென்க. (௩)

ஏமஞ்சா லுல கிணைமனைமல்கியகருணை
தாமஞ்சால்பொடு தானதிலடங்கிலபிரண்டு
நாமஞ்சாலருள் நாடெலாம்வெள்ளமாய்மொய்ப்ப
வாமஞ்சானில மன்னவன்றோன்றினன்புறத்தே.

உரை.— அங்ஙனம் பொன்னுலகொத்த வச்சிறுமனையினிறைந்து செய்த கருணைவிடுமொளி மிகுதியாகி யதினுள்ளடங்காமற் பெருகிப்பிரண்டு அவன்றிருநாமத்தருளே வெள்ளமாக நாடெலாமொய்த்துப்பரவும்படிக்குக் கதிருலகாளுமன்னனுகிய திருக்குமார னம்மனைப்புறத்துத் தோன்றினனென்க. (௪)

ஒளிப்படப்படுங் கேவணநிறைமணியொப்ப
விளிப்படப்படு மெங்குறைதீர்ப்பவீங்குதித்தோன்
வெளிப்படப்படும் விழிமழைவழியிழிகருணைத்
துளிப்படப்படுஞ் சுட்டெரிதுகடியரொருங்கே.

உரை.— அங்ஙனங் கல்லுப்பதிப்பவைக்கப்பட்ட குழியைநிறைத் தொளிபடுவதற்குக் காரணமாகிய வயிரமணியைப்போல நிந்தைபட நாங் கொண்டகுறைகளை நிரவித்தீர்ப்ப மனிதனுய்ப்பிறந்தநாதன் புறத்துத் தோன்றித் தன்கண்பட்டவிடத்திலெங்கு மக்கண்ணுகிய மேகத்தின்வழியால் விட்டகருணையாகிய குளுமழைபடவே யெங்கும்பற்றி யுயிரையெரித்த பாவங்களுந் துன்பங்களு மொருங்குடன்பட்டொழிந்தனவென்க. (௫)

அருளின்முற்றிய பன்னிருவயதுளனம்பொற்
பொருளின்முற்றிய புரிசைசூழ்யெருசலநகரிற்
றெருளின்முற்றிய திருமணிக்கோயிற்முன்செல்ல
விருளின்முற்றிய விரவறக்கதிரொனவெழுந்தான்.

உரை.—திருக்குமாரனெடுத்தவுடலின்முறையாலருளோடுநிறைந்த பன்னிருவயதுளனுகிப் பொன்மதில்சூழ்ந்த யெருசலமென்னு மாநகரிடத்துத் தெளியொளிபரப்பின வழகியமணிகளோ டலங்கரித்த தேவாலயத்துச்செல்லத் தானெழுந்தருளி யிராவிருள்பட்டற்றெழிய வெழுந்தகுரியனைப்போலப் போனனென்க. (௬)

பூவும்வாசமும் பொதுளியதாமமுமணியுங்
காவுநீழலுங் காயமுமுயிரும்போற்பிரியா
மேவுங்கேண்மையின் மிடைந்தகைத்தாதையுந்தாயு
நீவுந்தாளினை நீங்கிலர்பின்செலச்சென்ருர்.

உரை.—அங்ஙனந் திருக்குமாரனெழுந்தருளிப்போகையிற் பூவோ டுமணமு மணியோடுவொளியுங் காவோடுநிழலு முடலோடுவுயிருஞ் சேர்ந்ததுபோல வெக்காலத்தும்பிரியாதவன்போடு திருக்குமாரனைவளர்த்த கைத்தாதையாகிய சூசையு மீன்றதாயாகியமரியு மவன்றிருப்பாதத்தைத் தடவிக்கொண்டு நீங்காதவரா யவனைப்பின்செல்ல மூவருமொருங்குட னக்கோயிலிடத்துச் சென்ருரென்க. (எ)

விண்ணுளோரிவண் மிடைந்துறவருத்திசெய்தங்கண்
மண்ணுளோருற வழியெனநின்றவக்கோயில்
புண்ணுளோர்மருந் தொத்தனபுதல்வன்காண்பொழுதிற்
பண்ணுளோதையிற் பனிமொழிமதுவுகப்பணித்தான்.

உரை.—அங்ஙன மூவர்சென்று வானவரிங்கேயிறங்க வவர்களுக்காசையைவருத்துவித் தங்கே வான்மேற் பூவுலகத்தா ரேறுதற்குவழியாகிய வத்தேவகோயிலைப் புண்ணையாற்றவந்தமருந்துபோல வவதரித்ததிருக்குமாரன் கண்டவளவில் வீணைவாய்க்குரலோடு குளுமொழி மதுவைப்பொழிந்து சொன்னனென்க. (அ)

வேறு.

மண்மேலடியைவைத் தெந்தைவலக்கையால்
விண்மேல்விருப்பொடு தாங்கவிண்ணவர்வந்
தெண்மேலிழிந்தெழுந் துலவவியாக்கோபன்
கண்மேலறிவிலிங் கேணிகண்டனனல்.

உரை.—திருக்குமாரன் சொன்னகாதையேதெனில், முன்னிருந்த இயாக்கோபென்பவ னிங்கேதானே யோரேணியைக்கண்டான், அதினடி மண்மேலிருக்க நுனி வானமட்டுஞ்சேர்ந் தென்பிதாத்தானே தன் கையின்றிறத்தா லதைத்தாங்கியிருக்க அதிலேவானவர் மட்டின்றியிறங்கவு மேறவு முலவாநிற்கக் கண்கடந்தவறிவுளகாட்சியிற் கண்டானென்க. (கூ)

சீர்மீதாடிய காட்சிச்சிறப்புள்ளிக்
கார்மீதாடிய கொடிகொள்கவின்சிகரத்

தேர்மீதாடிய வெரிவாய்மணிகுயிற்றிப்
பார்மீதாடிய படரிவ்வாலயமே.

உரை.—அங்ஙன மவன்முன்கண்ட புகழ்வதற்கரியகாட்சியின் சிறப்பினைக்குறித்து அதனைக்கண்டவிடத்தின் மேகமண்டலங்கடந்து சொடிகளாடாநிற்குஞ் சிகரத்தழகோ டெரிவாய் மணிகளைக்குயிற்றி யித்தேவாலய மிப்பூவுலகில் விளங்கச்செய்யப்பட்டதென்க. (௰)

முன்னானிவையிவண் காண்கான்முற்றுவப்பப்
பின்னானுனதினத் துதிக்கும்பிள்ளையருட்
டன்னாலுனக்கொளி தளிர்ப்பக்கண்டதெலா
மன்னான்முடிக்குவ னென்றானன்றிறையோன்.

உரை.—முன்சொன்ன இயாக்கோப னிந்தக்காட்சிகண்டவளவின் முழுதுமனங்களிகூரும்படிக்கு இனியுன்குலத்திற்பிறக்கும்பிள்ளையா லுனக்குமிக்கபுகழாக நீ கண்டவதிசயமெல்லா மப்பிள்ளைநிறைவேற்றுவானென் றாண்டவன்சொன்னானென்க. (௰௧)

அன்னபிள்ளைநா னன்னவெணியுநா
னின்னநகரிடை யிறக்குமரந்தானே
சொன்னமுறையிலீ ருலகுந்துடர்ந்தொன்றாய்
மன்னமகிழ்வுற மாள்வேனானென்றான்.

உரை.—ஆண்டவ னியாக்கோபுக்குச் [redacted] நானே, அவன்கண்டவேணி யிந்நகரிடையினானிறக்கு [redacted] னே, அங்ஙனமவன்காட்சியிற்கண்டபடி வானுலகு [redacted] ட்டு நிலைகொண்ட மகிழ்ச்சியடையும்படி சிலுனை [redacted] பனென்றான் றிருக்குமாரனென்க. (௰௨)

வேனோர்நுழைந்தசொல் வி [redacted]
போனேரிலையுர்ந் திருவர் மலர் [redacted]

எஞ்சாத்திருவுள மிதுவென்றுளந்தேறி
மஞ்சார்வரையென மணிப்பூம்புகைக்கோயில்
அஞ்சாத்தயைமகற் றுடர்ந்துபுக்குநமை
நெஞ்சாரருளொடு நினைத்தேவேண்டினரால்.

உரை.—இவ்வுலகளிப்பத் திருக்குமாரனிறந்துபடுவது மாறாததிருவுளமென்று மனதிலிருவருந்தேறி மேகஞ்சூழ்ந்துதவழுமலையொப்ப மணிப்பூம்புகைகள்தவழ்ந்துமூடு மக்கோயிலுள் ளோயாத தயையிற்பொலிந்த தேவபுதல்வனைத்துடர்ந்து புகுந்துபோய் நெஞ்சினிறைந்த வருளா லங்கே மூவருநமக்குவேண்டிக் கடவுளைமன்றாடினாரென்க. (௰௪)

வேறு.

விரிந்தனகடற்றிரை மயங்கிவீழ்ந்தெனத்
திரிந்தனமனுத்திரள் செறித்துப்போகையி
லரிந்தனமனத்தரு ரழுங்கவாங்கிவர்
பிரிந்தனனியாண்டையும் பிரிவிலானரோ.

உரை.—அங்ஙனமூவர்கோயிலிலேவேண்டினபின்பு பெருங்கடல்சுருட்டியதிரைகள் தம்முள்மயங்கி யொன்றின்மேலொன்றுவிழுந்து நெருங்கினதுபோல வன்றக்கோயிலைச்சேவிக்கத் திரளாய்ச்சாய்ந்த மனுக்கூட்டத்தையறுத்துக்கொண்டுவருகையிற் சூசையுமரியுந் துன்பத்தாலறுத்த மனதின்மிக[redacted]தற்குக் காரணமாக வெங்கும்பிரியாததிருக்குமார னங்[redacted] பிரிந்தானென்க. (௰௫)

ஏர்வ[redacted]ள்சென்றுடவர்
சேர்வழியடை[redacted]வேறுபோ
யோர்வழிசெ[redacted]ங்கெங்கென
நீர்வழிமுகந்[redacted]ர்.

உரை[redacted]தென்னில், அழகியமாதரோடு மரி

உரை.— திருக்குமார னுன்னேடில்லையோ வென்றனள்தாயு முன்னேடவன் வரவில்லையோவென்றனன்குசையு மதற் கிருவரில்லையென்க மின்னிவிழுந்தவிடிபட்டாற்போல வுளம்வெந்தேங்கி நின்ருரென்க.(மஎ)

பத்தியமணிவிழப் படர்ந்தமேகவண
மொத்தியலுயிர்மணி மகனொளித்தலா
னித்தியனயனல நீங்கிவாடினார்
தத்தியவுயிரில்வெற் றுடம்பின்றன்மையார்.

உரை.— அங்ஙன நிரைபடப் பத்தியாய்வைத்த மணிகள்கழன்றுவிழுந்தவளவி லவற்றின்குழிகள்தோன்றின சிறப்பின்மைபோல அவருயிர்மணியாய்நின்ற தேவமைந்தன்பிரிந்ததனு லவன்விளைவித்த நித்தியவின்பமிழந்துவாடி யப்பாற்ருண்டிய வுயிரில்லாதவெற்றுடம்பினராயினரெ. ன்க. (மஅ)

குன்ருெளித்தகல்கதி ரொத்தகொள்கையா
னன்ருெளித்தவன்றனைத் தேடற்காங்குவேண
டென்ருெளித்தனவுயி ரியாக்கைமீண்டுறிக்
கன்ருெளித்துளிகனை கறவைமானினர்.

உரை.— அங்ஙன மலையிலொளித்தசூரியனைப்போலத் திருமகனன்ருெளித்தமையா லிருவர்மனமிருண் டுயிரில்லாதவெற்றுடம்பாகநின்றபின்ன ரவனைத்தேடுதற் குயிர்வேண்டுமென்று முன்னொளித்தவுயிர் மீண்டவருடலினுட்புகுந்தவளவில் முன்னமுழாமல் மயங்கிநின்றவ ரொளித்த தன்கன்றைத்தேடுங் கறவைபோலக் கனைந்து கலங்கியழாநின்ருரென்க. (மகூ)

செல்லகத்தனைத்திலுஞ் சென்றுதேடினார்
தொல்லகத்துறவினோர் துடர்ந்துநாடினார்
வல்லகத்துலகமாள் மகவைக்காண்கிலார்
கல்லகத்தாருமுட் கலங்கவிம்மினார்.

உரை.— அங்ஙன மீண்டுயிர்வந்தவுடனே முன்னடந்தவழியெலாந் திரும்பிவந்துதேடினதொழியப் பழைய வுறவின்முறையாரிடத்துந்தேடினார், அளவில்லாத திறத்தைக்கொண்டுலகெலாமாளாநின்ற தந்திருக்குமாரனையெங்குங்காணுமையாற் கல்லுநெஞ்சினர்முதலா யிரங்கிக்கலங்கும்படிக்கு விம்மியழுதாரென்க. (உ0)

நாயுநீசேயுநீ தவறிநாஞ்செயுங்
பாறுப்பவன் சிறுவவெம்விழி

பாயுநீருடனுயிர் பறிப்பவோவிதோ
போயுநீபெருத்துயர் புகுத்தினாயென்பார்.

உரை.—அங்ஙன மிருவர்புலம்பித் திருமகனைநினைத்துச் சொல்வார்: நீயேயெங்களுக் கொருதா யொருபிள்ளைநீயே, தவறி நாங்கள்செய்யும் பிழைகளைப்பொறுப்பவனீயே, இதோமகனே நாங்கள் நீங்காதழுங்கண் ணீர்வழியாகக் கூடவெங்களுயிரை நீபறிக்கவோ வின்றொளித் தகன்று போய்த் தீராததுயர்களை யெங்கள் மனதிற்புகுத்தினாயென்பாரென்க. (உக)

எல்லையிலெங்கணு மிருந்தடங்கிலோ
யொல்லையில்வருமபொழு தொன்றிலோயெலாந்
தொல்லையிலறிந்துமோராய துதைந்தவெந்துயர்
வல்லையிலறுதெமை மறந்தியோவென்பார்.

உரை.—மட்டிலனாகி யெங்குநிறைந்தவனாகி யெவ்விடத்திலு மடங் காதவனாய்த் தம்மைத்துடர்ந்துவந்தோடு நிகழிறப்பெதிரொன்னு முககால ங்களைக்கடந்தவனாகி யெல்லாவற்றையு முற்காலத்தறிந்தவனாகிய திரும கனே யுன்னானுங்களடைந்த வருத்தமறிந்து நீயதை யுடனேயாற்றுதப டிக் கெஙகளை மறந்தாயோ வென்பாரென்க. (உஉ)

இனையவும்பலவுமோர்ந் திரிந்துறுந்துயர்
சினையவும்பொறுதொளி திரையிறுழ்ந்திருள்
புனையவுமிராவெலா மிசலிப்பொங்கலை
யனையவும்படவள ரனாரில்விம்மினார்.

உரை.—இவையும் பலவுநினைத்துச்சொல்லிக்கொண் டிருவரொங்குந் திரிந்தடைந்ததுயர்மிகுதியை யாராய்ந்து மனதிற்பொறுக்கமாட்டாதது போலச் சூரியன் கடலின்முழுகிப்போ யிருளைமேற்போர்த்திருக்க விரா வெலா மவர் தம்முள்ளிசலிக்கொண்டு பெருங்கடல்நிகராத தம் வருத்த த்தைச்சொல்லி விம்மியழுதாரென்க. (உங)

வேறு.

கருணாகரனேகளியாலயனே கவினார்மகனே
மருணானார்மாகடலில்வருந்தக் கரையேற்றிடநீ
யருணாடியகன்றுறைகின்றகமே யருளாய்கொல்லோ
தெருணாயகனேயென்றுடிறம்பா வருவிக்கண்ணாள்.

உரை.—தாயுஞ்சூசையுந் தம்முள் ளிசலிக்கொண்டு புலம்பினா
யிற்றுயே துடங்கினதெங்ஙனமென்னில், கருணாகரனே பேரின்

க்குந் தேவாலயமே யழகிற்பொலிந்த வென்மகனே நானுண்மயங்கித் துன்பக்கடலிலமிழ்ந்தி வருந்துந்தன்மைகிரங்கி யெனனைக்கரையேற்றத் தயைபொருந்தி நீயகன்றிருக்கு மிடத்தைக்காட்டாயோ வெல்லாவற்றையுந் தெளிவோடறிந்தநாயகனேயென்று ளழுது வற்றுதவருவிக்கண்ணளாகிய மரியென்பவளென்க. (உச)

இறந்தான்கொல்லோமுதலீறில்லோன் றனதார்தயையை
மறந்தான்கொல்லோமறவாவன்போன் கடல்சூழ்வையந்
துறந்தான்கொல்லோவுன்னையென்னைத் துறந்தோனிதுவே
யறந்தான்கொல்லோமகனேயறைகென் றழுதான்வளனே.

உரை.— ஆதியந்தமில்லாததிருக்குமார னிப்பொழு திறந்தானோ? மறவாதவன்புடையோ னின்று தன்றயையை மறந்தானோ? கடல்சூழ்ந்த விப்பூவுலகினைவிட்டகன்றானோ வுன்னையு மென்னையு மகன்றுவிட்ட தேவகுமாரன்? ஆயினு மிதுவறந்தானோ? மகனே! நீ சொல்வாயென் றழுதான சூசையென்க. (உரு)

மெய்யார்தவமேதிருவின்றிருவேயென்போன்வெந்தீ
மொய்யார்வனமேமுடுகி முனியாயினனோவென்றாள்
பொய்யார்புரையேதுடைப்பப்பொன்றல்காதலித்தோ
னையாருயிரோயவனின்றளித்தான்கொல்லோவென்றான்.

உரை.—உடலைவாட்டுந்தவமே செல்வத்துட் செல்வமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்ததிருக்குமாரனானவனே செந்தீப்பற்றியெரியும் வனத்திற்போய் முனியானானோவென்றாள்மரியே. பொய்வினைவித்த மனிதர் பாவங்களைத துடைப்பதற்குத் தானிறந்துபடவாசையினா லின்று தன்னழகியவுயிரைத் தந்திறந்தானோவென்றான் சூசையென்க. (உசா)

தேறாவன்போன்றேறச்சிலுவைகொணரவானோ
ராறாமொய்ம்பானனீங்காண்டோச்சியகோலிதுவே
மாறாநலஞ்செய்யிதின்மேன்மாய்ந்தாலல்லால்வாழ்நா
ளீறாகவருந்தினனேயென்றானன்றோவென்றாள்.

உரை.—நாமீண் டிங்நாட்டிற்குவருகையிற் றிருக்குமாரன்றேறாமற்கொண்டவாசையையாற்றும்படிக்கு வானவரொரு சிலுவைகொண்டுவந்துகாட்டினவளவி லிதேயசையாததிறத்தைக்கொண்டு நானிங்கேயாண்டு கையிலோச்சுஞ் செங்கோலென்று மெனக்குமாறாதவின்பந்தரு மிச்சிலுவைமேலிறந்தாலொழிய மகிழ்ச்சியொன்றின்றி வருந்தாநிற்பேனென்றானல்லோவென்றாள் மரியென்பவளென்க. (உஎ)

வையத்தடிவைத்துயர்வான்மன்னன்கையிற்சாயப்
பொய்யற்றவருந்தவன்முன்பொலியக்கண்டவேணி
யுய்யத்தரணிநானேயுலக்குஞ்சிலுவைக்கொப்பாய்
மெய்யற்றிவணேவிளிவேனென்றானன்றேயென்றான்.

உரை.—மீளவும் பொய்யாதவருந்தவனாகிய இயாக்கோபென்பவன் பூமியிலடிவைத்து வான்மேலிறைவன்கையா னுனியிற்றாங்கப்பட் டுயர்ந்துதோன்றக்கண்டவேணியேநானுலகமிரட்சிக்க விறக்கும்படிக்கு வைத்திருக்குஞ்சிலுவைக்கிணையதாகி நானேயிந்நகரிடத்திற் சாவேனென்றானல்லோவென்றான் குசையென்க. (உ௮)

பற்றார்பழையம்பழியைப்பரிவான்படுவாயென்னாக்
கற்றாரணங்காட்டியகாட்சியறிந்தன்றேயுன்னைப்
பெறறாயினதேபிரியாவன்போய்ப்பெயராமுன்வந்
தற்றாசியெனக்குரைத்தாலாகாதேயோவென்றாள்.

உரை.—பகைவராகியபசாசுகள் மனுக்குலத்தார்மேல்வைத்தபழம்பழியைத்தீர்ப்ப நீயேபாடுபடுவாயென்று வேதவுதாரணங்களால் நானேயறிந்தல்லோ வுன்னைப்பெற்றேன், ஆகையாற் பிரியாவன்புடையமகனே! சாகப்போவதற்குமுன்னேவந் தெனக்காசீர்வாதந்தந்துபோகி லாகாதோவென்றாள் மரியென்பவளென்க. (உ௯)

இன்றேயன்றேயென்றேயொருநாளெம்மைக்காக்க
மென்றேடொன்றொள்ளுடல்வீவுறவேண்டியதேலிருவர்க்
கொன்றேடொன்றொத்தனவன்புளதேல்மகனீபிரியா
துன்றேளென்றேள்மரமொன்றுறலாகாதோவென்றான்.

உரை.—இன்றோ நாளையோ வெப்பொழுதாயினு மொருநாள் நம்மையிரட்சிக்கப் பூமடலொத்தவுன்னுடல் பாடுபட்டிறத்தல்வேண்டினமகனே யுனக்கெனக்கொத்த வன்புநமக்குண்டாகி லுன்றோளுமென்றோளு மொருப்பட வொருமரத்தி லுறையுண்டாலாகாதோவென்றான் குசையென்க. (௩௰)

மடவாரிலனந்தமலிந்துமகிழ்ந்தமடந்தையெனைத்
தடவானிலுயர்ந்ததளங்கடணிந்துமொழிந்தனிரோ
நடவாமுறையானடலைநரலைநடுவேயடியாள்
கடவாமலலைந்துகலங்குபகணடிவிரோவென்றாள்.

உரை.—உயர்ந்தவான்மேல்வாழுந் தளங்களாகிய வானவரோ! நீங்களேவந்து களிகூர்ந் தெல்லாமாதருள்ளு மிக்கசெல்வி யென்னைச்சொன்

னீரல்லோ, இப்பொழு தோர்நிகரின்றித் துன்பக்கடலினடுவே யகப்ப
ட்டதனைக் கடக்கமாட்டாம லடியாளலைந்து கலங்குந்தன்மையைக் கா
ணீரோவென்றாள் மரியென்பவளென்க. (௯௧)

அஞ்சேரஞ்சீரடையித்தலமண்டியகாலடியாற்
கஞ்சேலஞ்சேனயமாமெனவாடினவானவனே
யஞ்சேழஞ்சேழ்கடலானொவ்வாதவஞர்க்கடலாழ்க்
தஞ்சேனொஞ்சாநயனிங்கணகன்றதுவேயென்றான.

உரை.— நீரின்மிகுதியாலழகுஞ் செல்வமும்பொருந்திய விந்நாட்டி
லண்டினபொழு தஞ்சாநின்ற வடியாற்கஞ்சாதஞ்சாதே யிதிலேயுனக்கி
ன்பமேவிளையுமென்று சென்னவானவனே யிதோ வெழுபதுகடல்க
ளொன்றாய்க்கூடினு நிகரப்படாத துன்பக்கடலிலமிழ்ந்தி யெனக்கழகு
மின்பமுமாய்நின்ற தேவகுமாரனிங்கே யென்னைவிட்டுப்போனானென
றான்குசையென்க. (௯௨)

என்றானிவனுமென்றாளவளுமென்றாளென்றாங்
கொன்றாவுரைகொண்டுபுலம்பினருட்டியாகண்டதனாற்
குன்றாநயவானவருங்குழைந்தாகுலித்தாலெனநின்
றன்றாரிடராறவிவற்குமவட்குமறைந்தனரால்.

உரை.— அங்ஙனங் குசையுமென்றாளுடையமரியு மிவற்றோடுபல
வற்றையுஞ்சொல்லித் திருக்குமாரனிறந்தானென்று மெய்க்கொவ்வாத
நினைவோடு மிகவுமிருவர்வருந்தினதை வானவர்கண்டு தாங்கள் கெடாத
பேரின்பமுடையாராயினுங் கூடவருந்தினாற்போலத்தோன்றி யன்று மு
ற்றியதுயாகளையாற்றச் குசைக்குமரியெனபவட்கு மிவற்றைச்சொன்னா
ரென்க. (௯௩)

துயரோனஞ்ரோனுளமாழ்ந்துறுதொன்னயமாக்கடலிற்
பெயரேல்பெயரேல்பெயராப்பெருமைத்தனையன்பிரிவால்
மயரோன்மயரோன்வளனேமரியேமருணெஞ்சுருகா
தயரேலயரேல்மகன்மாண்டலன்மாண்டலனென்றறைந்தார்.

உரை.—அன்றுவானவ ரவர்க்குச் சொன்னதேதெனில், மரியே கு
சையே! நீங்கள் துக்கமுந்துன்பமுமடைந்துவருந்துவானேன்? உங்கள்
மன முன்னினிதாய்முழுகி வாழ்ந்திருந்தபேரின்பக்கடலைவிட்டுப் பிரிய
வேண்டாம், கெடாதபெருமையுடையதிருக்குமாரன் பிரிந்ததனால் ம
யங்குவானேன்? நெஞ்சுருகமயங்கிவருந்தத் தேவையில்லை, உங்கள்கு
மார னிறந்தவனல்லவல்லவென்று சொன்னாரென்க. (௯௪)

ஐயன்போகவவரெய்தியவாகுலமச்சொல்லா
லையம்போகத்தணிவாமெனினுமன்றுங்கிரவி
மையல்போகவரினுமனமேவிளக்குஞ்சுடரா
மெய்யன்போகவொளிபோய்விழிபோயிற்றென்றழுதார்.

உரை.—அங்ஙனந் திருக்குமாரன் பிரிந்ததனால் வந்ததுன்பமே யவ ன்செத்தானோவென்னுஞ் சந்தேகம் வானவர்சொன்னதன்மையாற்போ யத் தணிந்தாலு மப்பொழு தங்கே சூரியனிருளைநீக்கி யுதயஞ்செய்தா லு மெங்கள்மனத்தைவிளக்குஞ் சுடராய்நின்ற தேவகுமாரன்பிரிந்து போகையி லெங்களுக்கொளியும்போ யிருகண்ணும்போயின வென்றழா நின்றாரென்க. (௩௫)

வேறு.

செம்மாமணியிற் செல்வனைத்தாய்தேடியக
லம்மாநகர்க்கண் ணழுதன்றேயலையுங்காற்
பைம்மாமலர்பெய் காவழியிற்பரிவோங்கத்
தம்மாமகனைத் துருவுகின்றான்றவவல்லான்.

உரை.— அங்ஙனம் விடிந்தவுடனே தாயானவள்திருமணியொத்த செல்வனாகிய திருக்குமாரனை யம்மாநகரிடத்தெங்குந் தேடிக்கொண்டு திரியுமளவிற் றவத்தின்வல்லோன் சூசையந்நகர்க் கப்பாலேபோய்ப் பூத் தகாவெங்கு மவனைத் தானுந்தேடினனென்க. (௩௬)

புள்ளும்புலம்ப வண்டுமழப்பூவுநைய
விள்ளுங்காவும் வினைகொண்டெனமெலிந்திரங்கக்
கொள்ளுந்துயரிற் கண்டதெலாங்கொழுந்தவன்று
னுள்ளுந்தன்மைத் துருகியழவினவினனே.

உரை.—அங்ஙனஞ்சூசை காவழியேபோய்ப் புலம்பியழுததன்மை த்துப் பறவைகளும்புலம்ப வண்டுகளுமழ மலர்ந்தபூவுநொந்துவாடப் பூத் தகாவெலாம் வினைகொண்டாற்போல மெலிந்தவற்கிரங்கத் தானு நினைத் தவன்பின்றன்மையா லுள்ளுருகியழாநிற்கக் கொண்டதுயர்களையாற்றக் கண்டதெல்லாத்தையுங் கேட்டுத்திரிந்தானென்க. (௩௭)

என்றன்சிந்தை போனிலையாதிரிசிந்தே
நின்றன்சிந்தை போற்கடனேடியலைந்
தின்றென்சிந்தை யெஞ்சவிவணருட்கடலோ
னுன்றன்சிந்தை யெழவுற்றானோவென்றான்.

உரை.—அங்ஙனஞ்சூசை யோராற்றைக்கண் டதனைக்கேட்டுச் சொன்னான்: நானேசிந்தையி லலைவதுபோல நிலையொன்றின்றியலைந்து திரியுமாறே நீ கருங்கடலைநோக்கிப்போவதுபோல நானுமோர்மாகடலைத்தேடியலைந்து நான்மனநொந்துமெலியவு நீ வளர்ந்தோங்கவு மவ்வருட் கடலோ னிங்கே வந்தானோவென்று கேட்டானென்க. (௩௮)

கண்ணேமணியோ கமழ்மதுப்பெய்மலர்க்காவே
பண்ணேதேனே பணிந்தினியாக்கனிசொல்லா
னுண்ணோபருந்தென் னுளம்வாடவருட்பூத்து
விண்ணோர்மலர்போல் வேய்ந்தனனோவிவணென்றான்.

உரை.—அப்புறம்போ யொருபூங்காவனத்தைக்கண்டுசொன்னான்: கண்ணைப்போலவு மணியைப்போலவுந்தோன்றி வாசமதுமலர்பூத்தபூங் காவனமே! பேசும்வீணையு மினிய மதுவுமொவ்வாமையாற் பணிந்துவணங்கு மினியசொல்லையுடையான் மனதி னுண்டநோய்பொறாமல் வாடும்படிக்கு வான்வாழ்மலரொப்ப வருளைப்பூத்திங்கே வந்தானோவென்றானென்க. (௩௯)

என்னெஞ்சொப்ப விருபொழுதுமிருட்பொழிலே
யுன்னெஞ்சொப்ப வுயிரெல்லாநிழற்றியருள்
தன்னெஞ்சொப்பத் தந்தோம்புந்தயைப்பெருமா
னின்னெஞ்சொப்ப நிறுத்தினையேற்காட்டென்றான்.

உரை.—அப்பாலொரு நிழற்சோலையைக்கண்டு சொன்னான்: என் மனம்போலப் பகலிராவு மிருண்டுகிடக்குஞ் சோலையே! உன்கருத்துப் போல வெல்லாவுயிர்க்குங் குளிர்நிழல்செய்து பிறராலளவறுக்கப்படாமற் றன்னெஞ்சளவாக மட்டில்லாதவருளைத்தந் துயிர்களையோம்புந் தயையி னரச னிங்கேவந்தவிடத் துனக்கொத்தானென் றவனை நிறுத்தினையாகி லெனக்குக் காட்டுவாயாகவென்றானென்க. (௪௰)

இரவிற்குன்று மிதழ்க்கஞ்சமணிதடமே
யிரவிக்கொப்பா னிருபொழுதும்மலர்மறைத்தாள்
விரவிற்கிங்கண் வைத்துன்னைமேவியருட்
புரவித்தெண்டீம் புனலுண்டானோவென்றான்.

உரை.—பின்பொரு பூந்தடாகத்தைக்கண்டுசொன்னான்: இராவிடத்தெழுந்தமதிமுன் றோற்றுக் குவியுந்தாமரையணிந்தபூந்தடமே! சூரியனொத்தவடிவானொருவன் மதிமுன்றோலா திராப்பகலென்றிருபொழுதிலு மலராநிற்குந் தன்றிருப்பாததாமரை யிங்கே சீக்கிரத்தில்வைத் துன்மேலிரங்கி யுனக்குத்தயைசெய் துன் றண்ணீரைத்தானே யுண்டுபோனானோவென்றானென்க. (௪௧)

மனமொத்துயர்மா மலையேநீதலையிலணி
கனமொத்திருளென் மனங்கரியக்கனைத்திழியுன்
புனமொத்திழிசீர் துறந்துன்கண்புக்கனனோ
வினமொத்திலனே ரிலனோவென்பானென்றான்.

உரை.—அங்ஙன முயர்ந்தமலையைநோக்கிச்சொன்னான்: பெரியோர்மனத்தைப்போல வுயர்ந்தமாமலையே! உன்னுச்சிமேலணிந்த கரியமேகங்களைப்போல வென்மனமிருண்டு கருகுதற்குக்காரணமாக வுன்னுச்சியினின் றொலித்தொழுகு மருவியையொப்ப விரைந்திழிந்தோடு மிச்செல்வங்களைவெறுத்துத் தவத்தைமுடிப்ப வினமு மிணையுமின்றி யோரொன்பா னுன்குகைக்குள்ளே புகுந்தானோவென்று கேட்டானென்க. (சஉ)

பொன்னார்சிறகாற் புட்கரஞ்சேர்புட்குலமே
யென்னாருயிரோ யென்னெஞ்சத்தாளரசே
யொன்னார்மனநேர் வனஞ்சேரவுற்றவழி
யன்னாடை வறையீரோவெனக்கென்றான்.

உரை.—அங்ஙனம் பறவைகளைநோக்கிச்சொன்னான்: அழகியசிறகுகளைக்கொண் டாகாயத்திற்பறக்கும் பறவையினமே! எனக்குயிரு மென்னெஞ்சிலிருந்தாளுமரசனுமாய் நின்றோன் பகைவர்மனத்தைப் போலச் சுடும்வனத்திற்செல்லப்போன வழியேதென்று நானவனைத் தேடும்படிக்குச் சொல்லீரோ வென்றானென்க. (சங)

குயிலேகிளியே வெண்குருகேகோவனமே
மயிலேயினைந்தென் மனங்குளிர்ப்பவன்னான்கொள்
ளெயிலேவனமே யியம்பீரேற்போயவற்கே
துயிலேயிலநான் றுஞ்சுவனென்பீரென்றான்.

உரை.—மீளவுஞ் சிலபறவைகளைநோக்கிச்சொன்னான்: குயில் கிளி வெண்ணாரை யரசன்ன மயிலென்னப்பட்ட பறவைகளே! எனக்கிரங்கி யென்மனங் குளிரும்படிக்குச் சொன்னநாத னிருக்குமூராகிலுங் காடாகிலுஞ் சொல்லமாட்டீராகில் நீங்களேயவனையணுகி நான்றுயிலுமிழந் துயிருமிழந் தவனைக்காணேனாயி னிறப்பேனென் றவற்குச் சொல்லக்கடவீரென்றானென்க. (சச)

கிளியோடன்ன மழக்குயில்கள்கெழுமியழ
வளியோடலரு மழப்புனலும்விம்மியழ
வளியோடங்கா வருந்தியழவளனழுவான்
களியோடகன்றான் காவலனென்றோதையினன்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசையழுதுகொண் டென்னைக்காத்தநாதன் மகிழ்ச்சியெல்லாங் கூட்டிக்கொண்டகன்றுபோனானென்று புலம்பிச் சொல்லுமோசையினாற் கிளிகளு மன்னங்களுங் குயில்களும் வண்டுகளு மலர்களு மாற்றுப்புனலுங் காற்று மற்றக்காவெலாங் கூடவருந்தியழா நின்றன வென்க. (௪௫)

பொய்யாவரத்தோன் போய்ப்பூங்காத்திரியுங்காற்
கையானையுங் கஞ்சமெனவாடியதா
யுய்யாவண்ணத் தூருநகர்த்தெருவெல்லா
னையாவன்பா னாடிக்காணாதழுவாள்.

உரை.—அங்ஙனம் பொய்யாதவரத்துயர்ந்தசூசை காவழியெங்கும் புலம்பித்திரியும்பொழுதே கையான்முறுக்கின விளந்தாமரை வாடினாற் போல மெலியாநின்றதாயு மினியுயிர்பிழைக்குந் தன்மையில்லாளாகி மெலியாத வன்பின்றிறத்தா லந்நகருள்ள தெருவெலாந்திரிந்து திருக்கு மாரனைத்தேடிக் காணாமையால் மிகவழாநின்றாளென்க. (௪௬)

வேறு.

படமேயெழுதிப்படர்பங்கயநீண்
டடமேயணுகித்தடமேவியபூ
வடமேயிணையாமகவுள்ளினளவ்
விடமேமதுவின்னிசைதாயறைவாள்.

உரை.—அங்ஙனந் தாயானவள் நகரிடத்துத்திரியும்போ தெழுதப் பட்டதொருபடமேபோல வெங்கும்பரவின செந்தாமரைபூத்ததடாகத் தருகேசென்றனள், அத்தடாகம் பூண்டபூவணியொத்த தன்மகனைநினை த்துக் கரைமேலிருந்து மதுவினுமினியவிசைகளோ டிவற்றைச் சொல்ல த்துடங்கினாளென்க. (௪௭)

தேன்றோய்மலர்நீட்டியசேடுலவிக்
கான்றோய்தடமேகளிகூர்ந்தனைநேர்
வான்றோயெழில்தோய்மதுமாறிலபூத்
தான்றோயெனதுட்டடமோங்கினதே.

உரை.—தாயானவள் குளத்தின்கரைமேனின் றெங்ஙனஞ்சொல் லிப் புலம்பினாளென்னில், எழுதப்பட்டாற்போலப் பூத்தமதுமலரா லழகுபெற்றுக் கமழுந்தடாகமே யுன்னைப்போல நானுங்களிகூர்ந்துவப்ப வானுலகுரிய வழகுடையதாகி மதுமாறாத வொருதேவமலரோ யென்னெ டத்திற்பூப்ப வென்னுளமொருபூந்தடாகமாக வோங்கிவாழ்ந்ததெ ளென்க. (௪௮)

பூமாறினதோபொருவாப்பகையோர்
தாமாறிலதாதெழில்கொய்தனரோ
தேமாறிலபூவிலதெம்பியுளம்
வேமாறிலவெப்பொடுகாய்ந்ததுவே.

உரை.—அங்ஙன நானிருக்கக்கொள்ள வந்தமலர்தான்மாறினதோ மாறாதமலரைப் பகைவர்வந்தறுத்தாரோ தெரியப்படாமல் வாசங்கெடா ததிருமலரில்லாம லென்னுளம் வேகம்விடாத நெருப்புட்பற்றியெரியக் காய்ந்ததென்றா ளென்க. (சக)

துளிமாரியிழந்துளிகாய்சுனேயோ
நளிவாசமிழந்தழிநைநனேயோ
களிநானுளிழந்தயரக்கடிதிவ்
வுளிநீயுமிழந்துறைவாய்மகனே.

உரை.—அங்ஙனமகனே! மழைத்துளியின்றிக் காய்ந்தகுளத்தைப் போலவுங் குளிர்ந்தவாசனையின்றி வாடினமலரைப்போலவு நானுமுட்க ளிப்பின்றி வருந்துதற்குக்காரணமாக நீயேயிவ்விடம்விட் டென்னைப் பி ரிந்திருப்பாயோ வென்றாளென்க. (ருய)

அன்னச்சிறைநீயலர்தாமரைநா
னென்னச்செறியின்பொடிருந்தனமே
முன்னச்சியதேன்முருகில்லதெனா
மன்னச்சவியோய்வனமேகினையோ.

உரை.—மகனே! நீயோரன்னமு நானோர்தாமரையுமாக மிக்கவின் பத்தோடு பிரியாதிருந்தோமல்லோ? ஆயினுமுன்னீ விரும்பின மதுவி ன்வாசனையில்லாததென்றோ விப்பொழு தழியாதவழகுடையோ யென் னைவிட்டு வனத்திற்போனாயென்றாளென்க. (ருக)

இன்பிரமருந்தியிருந்தனையே
யன்பிரமகன்றொடகன்றனையோ
முன்பிரமுலாமுளரித்துணரோ
பின்பிரமிலாததுபேர்குவதோ.

உரை.—மகனே! முன்ன ரின்பமாயென்னிடத்திருந்தாயே யிப் பொழு தன்பினீரமில்லாததென்றோபோனாய்? ஆயினு முன்னே நீரில் வாழ்ந்ததாமரை யந்நீர்போ யீரமில்லாயினு மவ்விடம்விட்டகலுமோ வில்லையென்றாளென்க. (

மடலொத்தடிவாடநடந்துசெலே
லடலுற்றெனதாவியிலாண்டுறைவாய்
கடலொத்துயிர்கெட்டனகாலலைகொள்
ளுடலொத்தினிநானுளையப்பெயரேன்.

உரை.—மென்மலரிதழினு மெல்லியவுன் பூவடிகள் வாடவகன்று போகாதேமகனே! என்னுயிரிடத் துன்றிறத்தைக்கொண்டாண்டு வீற்றிருக்கக்கடவாய். இங்ஙனஞ்செய்யாமலுயிர்கெட்டகன்றவளவிற் கடலைப்போலொருநிலையுமின்றி யுடலேவருந்துந்தன்மையா னுனுமுளைந்து வருந்துதற்குக்காரணமாக நீபிரிந்துபோவானே னென்றாளென்க. (ருங)

தருமத்தழலுந்தகுதித்தகுமோ
வுருமத்தழலுந்தழலொப்பறநீ
மருமத்தழலும்வதைசெய்தொடிதோ
விருமத்திரிகொண்டெரிபற்றியதே.

உரை.—சுடுங்குணந் தருமத்துக்குரியதோ? ஆயினு நீதருமாதனாகி யுருமத்திலெரியும்வேகமு நிகராதநெருப்பினை யென்னெஞ்சிடத்து நீயேமூட்டுவித் திதோ விரண்டுதுருத்திகொண்டுதிறுற்போல வுள்ள மிக்கழல்பற்றி யெரியுமென்றாளென்க. (ருச)

வெண்ணெய்க்கிரிவெந்தனபோலழுதென்
கண்ணைக்கிழிநீர்கடிதோடநெடும்
புண்ணைக்கிழிதீயையுளூற்றியபின்
விண்ணைக்கிழிமின்னெனவேகினையோ.

உரை.—வெண்ணெயாற் செய்தமலை வெந்துருகிறுற்போல நானுமுருகியழு திருகண்ணைப்பிளந்து திரளாய்நீர்விழுந்தோடும்படிக் கென்னெஞ்சிற்செய்த புண்ணைக்கிழித் துள்ளே கொடுஞ்செந்தீயைப் புகுத்தினபின்பு மேகத்தைக்கிழித்துத் தோன்றிமறையுமின்னலைப்போல நீயுமறைந்துபோனுயோவென்றாளென்க. (ருரு)

இன்போதமமிழ்ந்தியிருந்தனகா
லுன்போதவியாதெரியென்னுளமே
துன்போதமுறிச்சுழியின்முழுக
வன்போதமகன்றேடகன்றனையோ.

உரை.—முன்னுமிருவ ரின்பக்கடலிலமிழ்ந்தியிருந்தகால மிப்பொழுதுநினைக்கும்போ தவியாமற்பற்றியெரியு மென்மனமே துன்பக்கடலின் சுழியிற்பட் டமிழ்ந்திக்கிடக்கும்படிக்கு நீயன்பில்லாமலகன்றுபோனுயோ வென்றாளென்க. (ருசா)

கதிராயமணிக்கலமேந்தியபா
லெதிராயவருட்கிளரொன்மகனே
பொதிராயவிருட்கதிர்போக்கெனவந்
ததிராயவகத்துயராற்றிலையோ.

உரை.—ஒளிபெறுமணிக்கலத்துள்ள வமிர்தமொப்ப மிக்கருளேந்திய வென்மகனே! நிறைந்தவிருளைச் சூரியன்வந்து துடைப்பதுபோல நீயும்வந்துதோன்றி யதிர்ந்தவென்மனக்கவலை யாற்றாயோ வென்றாளென்க. (௫௭)

கயலாம்விழியேகடலாமவனை
யயலாடலிலாகியகன்றனனே
யியலாதவிடுக்கணியைந்தினிநா
னுயலாம்வழியொன்றுளதேலுரையீர்.

உரை.—என்கண்களே! நீங்களொருகயல்மீனாகவு மவனொருபெருங்கடலாகவு மவனிடத்தெந்நேரமு மாடாதிருந்தீரன்றல்லோ பிரிந்துபோனான். இனியடையாததுன்பங்களையடைந்து நானுயிர்பிழைக்கும்வழியுண்டாகில் நீங்களேகாட்டக்கடவீ ரென்றாளென்க. (௫௮)

மஞ்சேமருளாமதுவேகுறையா
விஞ்சேடவிழ்வீயனைவிள்முகனே
நெஞ்சேநனிபேணிலநீங்கினனே
நஞ்சேயினியுண்டுநைந்தழல்வாய்.

உரை.—என்னெஞ்சமே யழகுங்கெடாமன் மதுவுமாறாமற் பொன்னிதழ்விரித்த மலரைப்போலமலர்ந்த முகநல்லானை நீநன்றாய்ப் பேணாமையாலல்லோ நீங்கிப்போனான். இனிநீ யுண்பதற்கமிர்தமின்றி நஞ்சினையுண்டு நைந்துவாடி வெந்துகிடப்பாயென்றாளென்க. (௫௯)

என்றத்தடமோங்கவிளைந்தழுவாள்
குன்றத்தருவித்திரள்குன்றுகணாள்
பொன்றத்தகநொந்துபொறாமலுமீண்
டன்றத்தெருயாவிலுமாய்ந்தனளே.

உரை.—இவையெலா மரியென்னுந்தாயேசொல்லி யந்தத்தடாகம் பெருகும்படிக்கு மலையினின்றோடுமருவியினு மிகக்கண்ணீர்விடும் விழியுடையளாகித் திரளாயழாநின்றாள். மீளவுஞ் சாதற்குரிய துயரோடுநொந்தது பொறாம லின்னமந்நகர்த்தெருவெலாமாராய்ந்து மகனைத் தேடப்போனாளென்க. (௬௰)

வே று.

மீபுலாவியமீன்முடியாணகர்
போயுலாவியபோழ்தொருகோதையாள்
தீயுலாவியபுண்ணெனத்திந்துளத்
தாயுலாவியதேதெனவண்மினாள்.

உரை.—அங்ஙனம் வான் மீன்முடியைச்சூடின மரியென்பவ ளங்ந கரொங்குந்திரியும்போதொருத்தி யவளைக்கண்டு பட்டபுண்ணிற் செந்தீப் பாய்ந்ததுபோல நீயேதுன்பத்தோடு தீந்துகிடப்ப மனதிலாகிய வருத்த மென்னசொல்வாயாகவென்று கிட்டினாளென்க. (௬௧)

தேசிகத்துயர்சேடமைந்தோதிய
தேசிகத்துயர்சேடனைத்தேடிநான்
றேசிகத்தயர்வேனெனச்செஞ்சுடர்
தேசிகத்துயர்செங்கலையாளரோ.

உரை.—அதற்குச் சூரியன்கதிரைக் கலையாயுடுத்தவளாகிய மரியெ ன்பவள் மறுமொழிசொன்னாள்: பொன்னினுமழகுபெற்றுச் சொல்லப் பட்டபுகழினு முயர்ந்தபாலனை நானேதேடி நாற்றிசையெங்குமலைந்து திரிவேனென்றாளென்க. (௬௨)

தனையரீன்றனனானெனத்தாய்படு
மனையயாவுமறிந்தகத்தேங்குவே
னனையலர்ந்தெனவீன்றநின்னந்தன
னெனையனோவெனச்சாற்றுதிநீயென்றாள்.

உரை.—அப்பொழு தந்தப்பெண்சொன்னதாவது: மக்களைப்பெற்ற தாய் நானாகையிற் றாய்படும்வருத்தத்தை யறிந்திரங்குவேனே, ஆகை யாற் பூவரும்பலர்ந்தாற்போல நீபெற்றமக னெத்தன்மைத்தானோவென் று சொல்வாயாகவென்றாளென்க. (௬௩)

அரியதோர்வினைகேட்டியந்தோவெனாப்
பெரியதோருயிர்ப்பிட்டனள்பின்றனக்
குரியதோர்நசையூங்குளந்தூண்டலாற்
சரியதோர்மதுப்போலுரைசாற்றினாள்.

உரை.—அதற்குமரியென்பவள் ஐயோவரியவினையைக்கேட்டாயெ ன்று பெருமூச்சிட்டபின்பு மகனைக்காணத் தனக்குள்ளவாசை மனத்

தைத்தூண்டினதனாற் பூவிதழிற்சாய்ந்தொழுகிய மதுவைப்போல வினி யவுரைகளைச் சொல்லத்துடங்கினாளென்க. (௬௪)

பாவிதந்தமகற்குரிபான்மைகேள்
வாவிதந்ததண்டாமரைவாயினான்
காவிதந்தகளிப்புமிழ்கண்ணினா
னாவிதந்தவருவருட்சொல்லினான்.

உரை.—மரியென்பவ ளெங்ஙனமறுமொழி சொன்னாளென்னில், பாவிநான்பெற்ற பாலனுக்குரிய குணமுஞ் சாயலுங்கேட்டாயே யது கேள், குளுந்தடாகத்திற்பூத்த செந்தாமரையொத்தவாயு மதிலேபூத்த கருங்குவளையொத்த களித்தகண்ணு முயிர்தருமருளைப்பொருந்திய வி னியசொல்லுமுடைய தென்மகனாவனென்றாளென்க. (௬௫)

பானுயிர்த்தகதிர்ப்படப்பங்கியான்
வானுயிர்த்தமதிப்படநெற்றியான்
றேனுயிர்த்தமுல்லைச்சிறுமூரலான்
கானுயிர்த்தமலர்முகக்காமரான்.

உரை.—மீளவுஞ் சூரியன்கதிரினும்விளங்கினகுஞ்சியும் வான்மேற் றிரியு மதியினும்விளங்கின நெற்றியழகும் வாசமதுப்பொழிமுல்லையரும் பினுஞ் சிறியபல்லின்வடிவும் வாசமலரினு மகிழ்ந்த முகததினலமுமு டைய தென்மகனாவனனாளென்க. (௬௬)

பொருளில்வீங்கியபொச்சைப்புயத்தினா
னருளில்வீங்கியவார்கலிமார்பினான்
றெருளில்வீங்கியசீர்முகிற்கையினான்
சுருளில்வீங்கியதோடலர்த்தாளினான்.

உரை.—மீளவும் பொன்மலையொத்தபுயமுந் தயைக்கடலொத்தமா ர்புந் தெளிந்தமணிமுகி லொத்தகையுந் தாமரையரும்பொத்தபாதமு மு டையதென் மகனாவனென்றாளென்க. (௬௭)

ஈரஞ்சாம்வருடத்திரண்டாண்டுளா
னீரொஞ்சாவருளானிறைமாட்சியான்
காரஞ்சாவொளிகாட்டியகாட்சியான்
சீரொஞ்சாவுரைவெல்லுயர்சீர்த்தியான்.

உரை.— மீளவு மவனுருச்சாயலிதொழிய வவன்குணத்தையுங்கே ள், பன்னிருவயதுடையனாகி யன்பின்குளிர்ச்சிவிடாதவருளுங் குறை யொன்றின்றி நிறைந்தமாட்சியு மிருளுக்கஞ்சாத வொளிபெறுங்காட்சி

யுஞ் செல்வத்துயர்ந்து சொன்னபுகழின்மேனின்ற கீர்த்தியுமுடையதெ
ன்மகன்றனென்றனென்க. (௬அ)

முகத்தின்றமமுகிழ்ந்தெனப்பார்த்தகா
லகத்தின்றமனையுள்ளவிழ்கண்ணினன்
செகத்தின்பாசறைதேய்ந்துளமின்புறச்
சுகத்தின்றய்வினைதுற்றியவன்பினன்.

உரை.—மீளவுந் தன்முகக்கதிர்பட மலர்ந்துபார்க்கிற் பிறர்மனமா
கிய தாமரை மலர்தற்குக்காரணமாகிய கண்பார்வையும் பூவுலகுள்ளதுய
ர்களைத்துடைத்து நமக்கு மனங்களி கூரும்படிக்குப் பெற்றதாயினு நம்
மைச்சுகத்திற்பேணு மரியவன்புமுடையதென்மகன்ற னென்றனென்க.
(௬௯)

நளிமுகத்தலர்நல்கியதேனென
வளிமுகத்தவன்சொல்லறைந்தாற்பக
லொளிமுகத்திருளோடியவாறுபோல்
விளிமுகத்துறும்வெந்துயர்நீங்குமால்.

உரை.—மீளவுங் குளிர்ச்சியோ டலர்ந்தபூக் கொப்புளிக்குமதுவே
போல வன்பின்முகத்தொருசொல் லவனுரைத்த மாத்திரத்துச் சூரிய
னொளிமுன் னிருளெலா நீங்குந்தன்மையாற் சாவின்முகத்தின்முன்னே
வந்ததுயரெலா நீங்கியொழியுமென்றனென்க. (எ0)

உனக்கினைசத்தினியென்னுரைப்பேனிவண்
டனக்கெதிர்த்திணைதானிலனைகயா
னினக்கெதிர்த்துநின்றலறிவாயென
வெனக்கியற்றருடாயிவைசாற்றினள்.

உரை.—மீண்டுபலவற்றையு முனக்குநான்சொல்வானேன்? அவன்
றனக்கிங்கே யெதிருநிகருமில்லானைக்கொள்ள வொருமுறைமாத்திர மு
னக்கெதிராய்நின்றவனைக் கண்டிருந்தாயாகி லறிவாயென்று எனக்குத்த
யைசெய்யுந்தாயானவ ளிவற்றைச்சொன்னளென்க. (எக)

இனையகேட்டலுமின்புறக்கோதையாள்
வனையவேட்டுறுமாண்பொடுகொட்டின
வனையனீங்குகண்டேனருளன்னைநின்
றனையனுமவன்றனெனச்சாற்றினள்.

உரை.—சொன்னயாவையு மகிழ்ந்துகேட்டவள் மறுமொழிசொல்
வாள்: புகழ்ந்தலங்கரிப்பதற் காசைவிளைவிக்கு மாட்சியையுடையனைக நீ

சொல்லிக்காட்டினதன்மையுடைய பாலனை யிங்கேகண்டேன், நான்க ண்டவ னுன்மகன்றனே யன்புடையதாயே யென்றாளென்க. (எஉ)

மண்டமுன்றுளிவாடியபூந்தரு
வுண்டநல்லுயிருற்றநீரொத்தசொற்
கொண்டதன்மையிறய்களிகூர்ந்தவற்
கண்டதெவ்விடங்கண்டதெப்போழ்தென்றாள்.

உரை.—நிலம்வெந்தாற்போலக் காய்ந்தவளவில் வாடின பூந்தருவு ண்ணு நல்லுயிராகப் பெய்தமழைத்துளியொப்பவன்னுள் சொன்னசொ ற்களைக் கேட்டதன்மையான் மரியென்பவள்களிகூர்ந்தவாசையோ டவ னைநீகண்டவிடமும் பொழுதுமேதென்று சொல்வாயாகவென்றாளென்க. (எங)

மின்னலேநனிகேளெனவேட்புறுங்
கன்னலேகடந்தின்பஞ்செய்காதல
னென்னலேயிருணேரியகாலென
தின்னலேயறவென்மனையெய்தினுன்.

உரை.—அதற்கவள் மின்னலாகியபெண்ணே! நன்றாய்க்கேளென் றுசொல்வாள்: விரும்பினகரும்புசெய் யினிமை கடந்த வின்பத்தைவிளை விக்கத் தருவதோர்பிள்ளை நேற்றே யிராவிருள்வரும்போதென் றுயரொல் லா நீங்குதற்குக்காரணமாக வென்மனையிடத்தே வந்தானென்றாளென்க. (எச)

புரிந்ததாமமுகச்சுடர்ப்பொற்பினுல்
விரிந்ததாமரைக்கையைவிரித்துமே
லெரிந்தமீன்விழிதாழ்ந்திணையாவருள்
சொரிந்ததானுணுந்துப்பிரந்தானரோ.

உரை.—அங்ஙனம் வந்துதோன்றிய பாலன்முகத்தில்வீசிய கதிர்மி குதியாற் செந்தாமரை மலர்ந்ததேபோ லிருகையையும்விரித்துச் சூரிய ன்முன்னே வான்மீனொளித்ததேபோ லிருகண்ணுந்தாழநோக்கித் தான் பிறர்க்கிணையாத வருளைக்கொடுப்பவனுகித் தானுண்பதற் குணவினை யிர ந்தானென்றாளென்க. (எரு)

அன்னதன்மையினுற்கிரவாவதே
தென்னவுண்டியையீந்தளித்தேனவன்
மன்னமிர்தமனத்தளித்தாதலால்
முன்னமன்றுமுகிழ்ந்தெனவோங்கினேன்.

உரை.— அதனைக்கண்டு நானிம்மாட்சியுடையா னிரப்பதேதெ ன்றிரங்கி யுணவினைத்தந்தேன், அவனு மென்மனதிலழித்தற்கரிய வ

மிர்தத்தையூட்டினதனா லன்றென்மனமலர்ந்தோங்கினே னென்றாளெ
ன்க. (எசு)

அள்ளம்பாடியவாசமோடாடிய
கள்ளம்பாடியைகட்டுணையானும்போய்ப்
புள்ளம்பாடியதொத்தவன்பூமுகம்
விள்ளம்பாடியவென்விழிபேர்கிலேன்.

உரை.—அங்ஙனந் தந்தைக்கைக்கொண்டு நெருங்கின தாமரையிதழில் வாசனையோடாடாநிற்கு மதுவின்றன்மையா லினியசொற் பாலன்போயினும் பூத்ததாமரைமொய்த்துள்ளாடின வண்டுகளைப்போல வென்கண்களு மவன்மலர்ந்தமுகத்தாமரையின் மொய்த்துக்கிடப்ப வதுகளைப்பெயர்க்கமாட்டாதிருந்தேனென்றாளென்க. (எஎ)

மாசறுத்துமனத்திவையாக்கிய
வாசறுத்திணையற்றனையமற்
றேசறுத்தநின்றன்மகனென்றனள்
காசறுத்தசங்கேந்தியகையினாள்.

உரை.—என்மனத்துள்ள மாசெலாமறுத்துநீக்கி யிவற்றைச்செய்து குற்றமுநிகருமில்லா னையமின்றிக் குறையில்லாதவுன்மகன்றானேயென்றா ளறுப்பறுப்பாய்வகுத்து நிரையிற்பதித்த மணியாலலங்கரித்த சங்குவளைபூண்ட கையாளென்க. (எஅ)

பருகிவாழுயிர்பற்றியவூணெலாம்
பெருகியீந்தபிரானிரந்தானெனு
வுருகியாசியவட்குரைத்தன்னைபோய்
மருகியாண்டினுமைந்தனைத்தேடினாள்.

உரை.—இவற்றைக்கேட்ட தாயாகியமரியென்பவள் உண்டுவாழுமுயிர்கள்யாவும் விரும்பினவுணவெலாம் வேண்டினதின்மேலு மீந்தநாதன்றானுண்பதற் கிரந்தானென்று மனதினொந்துருகினவளாகி யச்செய்தியைச்சொன்னவளைத் துதித்துப்போய் மீளவு மெங்குமண்டி மகனைத்தேடினாளென்க. (எகூ)

வேறு.

கழீயினமணியிலன்னை களித்திவையோர்ந்துபோகில்
விழீயினவுயிரைக்காணா வெய்துறுமுடவிற்கூசை

யெழீயினாகரிற்சேர்ந்தாங் கெதிர்படவுயிர்ப்புவிக்கிக்
குழீயினதுயர்தீர்பாலற் கொணர்ந்தனேயிலேயோவென்றான்.

உரை.—அங்ஙன மொளிபெறக்கழுவப்பட்ட மணியைப்போலக் கேட்டசெய்தியாற் களித்ததா யதனையோசித்துப் போகையில் விழுந்த தன்னுயிரைக்காணுமல் வருந்தினவுடலைப்போலக் காடெலாந்திரிந்து மகனைக்காணுமற் குசை யுயர்ந்தநகரின் மீளவுஞ்சேர்ந்துவருகையின் மரியென்பவளை யெதிராய்க்கண்டு பெருமூச்சினைவிட் டையோ திரண்ட வெந்துயர்தீர்ப்ப வல்லபாலனைக்கண்டு கூட்டிக்கொண்டு வந்தாயில்லையோவென் றவளைக்கேட்டானென்க. (அ௰)

ஆயவையுரைத்தீங்குள்ள ளுயவற்காணேனென்னத்
தாயவைவருந்திச்சாற்றத் தமணியக்கோயிற்சேர்ந்து
தீயவைதுடைக்குநாதன் செம்மலேக்காட்டவேண்டி
நோயவனீப்பனென்று ளுண்மறைவடிவப்பூண்டான்.

உரை.—அதற்கு மரியென்பவள் கேட்டயாவையுஞ் சொன்னதின் மேலெம்மக னிங்நகர்விட் டகன்றவனல்லனுயினு மெங்குமவனைக்காணேனென்றாள், அதற்கு வேதமேவடிவாகக்கொண்டகுசை பொன்னுற் செய்யப்பட்ட தேவாலயத்துக்கிருவரும்போய்த் தீவினையெல்லாந்துடைக்குந் தயையுள்ளநாதனை யெம்மகனைக்காட்டச்சொல்லி வேண்டிக்கொண்டா லவனேநாம்பட்டதுயரைத் தீர்ப்பானென்றானென்க. (அக)

முப்பகலிவரிவ்வாறே முற்றியதுயர்கொண்டேங்க
வொப்பகல்மாட்சிப்பால ளொளிமணிக்கோயிறன்னிற்
றப்பகல்மறையின்வல்லோர் சவையினுட்பலவைக்கேட்ப
வப்பகல்மூன்றும்வைகி யனைவரும்வியப்பச்செய்தான்.

உரை.—அங்ஙன மிவர்மூன்றுநாளு மிக்கதுயரோ டேங்கித் திரியாநிற்க நிகராதமாட்சியுடைய திருக்குமாரன் விளங்கியமணியோ டலங்கரித்த தேவாலயத்திலே மூன்றுநாளுமிருந்து தப்பாதவேதநூலோர்கூட்டத்திற் பலவற்றைத் தான் வினவிக்கொண்டிருந் தனைவருமதிசயப்படச் செய்தானென்க. (அஉ)

உற்றநூலூன்றிநாத னுருவொடுற்றனனேவென்னப்
பெற்றநூல்தெளியாரீரார் பிதற்றலின்மூன்றுநாளிற்
கற்றநூலிலநூல்வல்லோன் கற்கவந்தெனச்சேர்ந்தோரோப்
பற்றநூற்படிதானுற்ற தல்லவென்றறையக்கேட்டான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் செய்துகொண்டுவருகையின் மூன்றுநாளிலே வேதநூலோர்கூடிப் படித்தநூற்கொண்டாராய்ந்து நம்மையிரட்சிக்

கக் கட் னையுருவத்தைக்கொண்டு மனிதனுய்ப்பிறந்தானேவில் லேயோ ன்று யோசித்துப் படித்தவேதநூலி லன்னார்தெளியாமை யால் நி கொள்ளாமற் பிதற்றிக்கொண்டுவருகையி லொன்றும்படியாம லெல்ல த்தையுமறிந்தவனாகிய திருக்குமாரன் படிக்கவந்தவனைப்போல வனாகி வர்களொருப்படத்தேறி நிகராதவேதநூலைப்பார்க்கி லின்னமிர ட்சிப்பவன் பிறந்ததல்லவென்று சொல்லக்கேட்டானென்க. (அ௩)

கேட்டலுமிரங்கியன்னார் கிளத்தவைமறுத்துநீக்க
வேட்டலுந்தன்னைக்காட்டா மெல்லிசையிரங்குநல்யாழ்
கூட்டலுங்கனிபால்மற்றக் குளுஞ்சுவைதிரட்டிக்காதி
லூட்டலுமனையதீஞ்சொல் லோனொன்பானோதலுற்றான்.

உரை.—இவற்றைத் திருக்குமாரன்கேட்டு மனதிலிரங்கி யன்னார் சொன்னவழுவினை மறுத்துநீக்க வாசைகொண்டு தன்னையின்னானென் றுகாட்டாம லினியவீணையிரங்கிய குரலோடுவிளைவிக்குஞ்சுவையுந் தீங் கனிச்சுவையுந் தீம்பாற்சுவையு மற்றக் குளிர்ந்தசுவைகள்யாவையு மொ ன்றாய்த் திரட்டிச் செவியிலூட்டினாற்போல வோனொன்பானாகியதேவகு மார னினியசொல்லைக்கொண்டு முந்தி மனிதனைப்படிப்பிக்கத்துடங்கி னானென்க. (அ௪)

வேறு.

ஊட்டரக்குண்டபதுமம்விண்டுவப்ப வொளிச்சுடருதித்ததுபோன்றே
தீட்டரக்குடலினாதனுருவப்பச் சிறுவனாய்ப்பிறந்ததுங்கேட்டேன்
மீட்டரக்கொளிபோய்வருடமீராறுமுன் வெயிலெனவிராவுமாய்க்கீதங்
கேட்டரற்றிடையாரியதோர்காட்சி கிளரொளிகண்டதுங்கேட்டேன்.

வான்றந்தநன்னர்வானமேகாட்ட வழுக்கிலநாவெனநவமீன்
றான்றந்தநிலைமூவரசர்கண்டெழுந்து தரணிகாப்பவனைவந்திறைஞ்சு
மீன்றந்தவழிவந்தெவணவனென்ன விளங்கியபெத்திலந்தன்னி
லூன்றந்தவுருவோடுங்குதிப்பவனென் றுரைத்ததுநீரன்றோவென்
றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

உரை.—திருக்குமாரனெங்ஙனஞ் சொன்னானென்னில், ஊட்டிய சிவப்புண்டதுபோலச் செந்தாமரைமலர்ந்து மகிழும்படிக்குச் சூரியனு தித்ததன்மையாற் சிவப்பாலெழுதப்பட்ட வுடலைப்போர்த்தநாதனை

நாமெல்லாரு மகிழும்பொருட்டாகக் குழந்தையாய்ப் பி[illegible]ன்று கேட்டேன். மீளவும் பன்னிருவருஷத்துக்குமுன்னே யொ[illegible]ட்செஞ்சுடரத்தமித்துப்போனபின்பு மிராக்காலத்து மிக்கொளிய[illegible]ச் சங்கீதங்களைக்கேட்டவிடைய ரரற்றிக்கொண் டரியகாட்சியி னெ[illegible]ரியைக் கண்டாமொன்றுகேட்டேன். இதுவுந்தவிரவன்றுதானே வானநம[illegible]குத்தந்த நன்மையைத்தானே நமக்குக்காட்டப் பொய்யாதநாவைப்போல வொரு புதுமீனைத்தோற்றுவித் ததனைக்கண்ட மூவரசரொழுந்து பூவுலகளிப்பப்பிறந்தநாதனைவணங்க வாசையா லம்மீன் காட்டினவழியேவந் திங்கேசென்று பிறந்தநாதனெங்கேயென்று தேடினதற்கு விளங்கின பெத்திலேகரி லாண்டவன் மனுவுடலோடுபிறப்பானென்று நீங்களே சொன்னீரல்லோ வென்றான். (௮௬)

கான்முகத்தலர்ந்தமதுமலர்வடிவோய் களிப்பநீயுரைத்த
வைநாமோர்ந்
தூன்முகத்தெந்தையுற்றதென்றையமுற்றனமாயினும்வேத [வான்
நூன்முகத்தரசரிறைஞ்சவந்தெங்கு நுதல்வருமாண்மையிலாள்
வான்முகத்திறைவனென்றதாய்ந்தல்லோ வந்ததன்றென்றனமெ
ன்றார்.

உரை.—அதற்கவ்வேதநூலோர் சொன்ன மறுமொழியாவது: வாசங்கொப்புளித்தலர்ந்த மதுமலரொப்ப முகவடிவுடையபாலனே! நாங்கள்களிகூரும்படி நீ சொன்னயாவையு முன்னேயாராய்ந் துடலோடாண்டவன்பிறந்தானென் றையந்தோன்றினதாமே. ஆயினு மற்றவரசர்குழுவந்திவனைவணங்காநிற்பப் பிறந்தநாத னெங்குமுணர்தற்கரியவாண்மையோடாளுவானென்று வேதநூலிற் கண்டதென்று நாங்களிவையெலாங்காணுமையா லவனும்பிறந்தவனல்லவென்றேமென்றாரென்க. (௮௭)

சொல்லியதன்மைத்தன்றியுமன்னோன் றுறுந்துயர்க்கடையி
லன்மிடியே
புல்லியதன்மைத்துறவிலனசைசெய் பொருளிலன்மனையிலனுலகி
லொல்லியதன்மைத்தெளியனாய்த்தோன்றி யொருமரத்திறப்பத
வ்வேதத் [றே.
தில்லியதன்மைத்துளதன்றோவென்றா னிளமுகத்தனுதியானன்

உரை.—அதற்குச் சிறுவன்முகத்துத்தோன்றி யெக்காலத்திலு முன்னிருந்த வனுதியாகியதிருக்குமாரன் சொல்வான்: நீங்கள்சொன்னதன்மையுமன்றி யுலகமிரட்சிக்கவருநாத னடையுந்துயரின் முடிவுமின்றி வறுமைகொண்டமிகுதியா லுறவுமின்றி விருப்பின பொருளுமின்றி யிருக்குமனையுமின்றிப் பூவுலகிற்றிரியுமுறையா லெளியனாய்த்தோன்றின பின் பொருமரத்திலறையுண் டிறப்பானென்று வேதத்திலுள்ளதன்மை யல்லோ வென்றானென்க. (௮௮)

யேறுபட்டெதிர்த்தமாற்றமொன்ருக வெளிற்றிளஞ்சொல்
லொருவீரோ [னைப்பான்
வீறு[redacted]ட்டனைத்துங்கற்றவர்சொன்ன தியம்புதுமெனத்தொழுது
மாற[redacted]ட்டழிந்தமனுக்குலத்தறநூல் வகுத்தளித்துற்றபின்னுலக
நீற[redacted]டிநாட்பயன்றரவருவா னிமலனென்றதுமறையன்றே.

[redacted]ரை.—அங்ஙன மவதரித்தநாதனுளவும் படவும்வருவானென்று வேறு[redacted]ட வெதிர்த்துச்சொன்னமொழிக ளொன்ருகும்படி யறியாதசிறுவன் வ[redacted]ய்ச்சொல்லை வெறுத்துத்தள்ளீராகிற் கல்வியின்கடைப்பிடித்தெல்லாத்[redacted]தையுங் கற்றவர்சொன்னதைச் சொல்வேனென்றபின் பவர்களை வணங்கி மீளவுஞ்சொல்வான்: கொண்டநன்மைமாறுபடப் பாவத்தாலழிந்த மனுக்குலத்தார்க் கறநெறிகாட்டி யெல்லாரையு மிரட்சிப்பவாண்டவன் மனிதனுயிங்கே யொருமுறைவந்தபின்பு மறுபடி யுலகம்வெந்தழியும்போது தீர்வையிட் டெவர்க்குமுரிய பலனைத்தர விரண்டாமுறை யிங்கேவருவானென்று வேதத்திற் சொல்லப்பட்டதல்லோவென்ருனென்க. (௮௯)

படிமுடித்தெவர்க்கும்பயன்றரவருங்காற் பரமனீர்சொல்லிய
வண்ணத் [சக்
திடியிடித்தெரிந்தவிசும்பெலாமுழங்க வெங்கணும்வெருவினைவீ
கொடிபிடித்தமரர்முன்னமற்றெவருங் குழைந்துசூழிறைஞ்சவா
னரசாய்க்
கடிதிடித்தெரிகாராசனத்தெழுந்து கதிர்முகத்தியல்வதுநன்றே.

உரை.—அங்ஙன முலகமுடியுநாளி லெவர்க்குந்தீர்வையிட்டுப் பலனைத்தருவதற் காண்டவன்மனிதனு யெழுந்தருளிவரும்போது வேதநூற்படி நீங்கள்சொன்னதன்மையால் வானரசனுகத்தோன்றி யிடிக டிரளா யிடிப்பவும் விசும்பெலாமெரிந்துமுழங்கவு மச்சமே யெங்குந்தோன்றவும் வானவர்கொடியையேந்திமுன்போகவு மற்றமனிதரும் பசாசுகளுநடுங்கித் தெண்டனுகவணங்கவு மிக்கிடித்தெரியு மேகவாகனத்தெழுந்தருளிக் கதிரைவீசியமுகத்தோ டவனன்று தோன்றுவதியலுந் தன்மையல்லோவென்ருனென்க. (௯௰)

ஒளிபொருளின்பம்வெஃகியவினையா லுயிர்கெடநுழைந்ததீ
தொழிப்ப [ய்த்திருவென்னத்
விளிபொருளிவையென்றெளிமையேபொறையே வெறுமையேமெ
தெளிபொருள்மறையாய்ப்பயிற்றவந்தவன்ருன் றிருவெறுத்தெ
ளியனுற்றெவர்க்கு
நளிபொருளோதல்தயைதளிர்த்தளிப்ப நண்ணுங்காலுரிதன்றே
வென்ருன்.

உரை.—அக்காலத் தத்தன்மைத் தெழுந்தருளுங்கடவுள்தானே ய தற்குமுன்னே மனிதனாய்த்தோன்றிக் கீர்த்தியும்பொருளு மி[illegible]பமும் விரும்பினதன்மையால் மக்களுயிர் கெடும்படிக்குப் பூவுலகிற் [illegible]ாவநு ளைந்ததென் றதனையொழித்துநீக்க வம்மூன்று மழியுஞ்செல்வ[illegible]ளெ ன்று வெறுக்கச்சொல்லி யெளிமையும் பொறுமையும் வெறு[illegible]ம மூன் றழித்தற்கரிய மெய்யானசெல்வங்களென்று தேடச்செ[illegible]த் தெளிவாய் வேதமாகப் போதிக்கவருவானல்லோ? அதற்கு வந்[illegible]தன் றானும் பூவுலகுள்ள பொய்யான செல்வங்களைவெறுததுத் தா[illegible]ளிய னாய்வந் தெல்லாருக்கு மனங்குளிர்ப்பிக்குஞ் சொல்லைக்கூறி[illegible]ாதுவ தே தன்றயைதளிர்ப்ப நம்மையிரட்சிக்கும்படிக்கு மனிதனாய்ப்பிறக்கு ங்காலத் துரியமுறையாமல்லோ வென்றானென்க. (கக)

இத்திறத்தெதிர்த்தகாதைகள்பொருந்தி யெய்தியநவங்கள்க
ண்டளிப்ப [ன்பால
மெய்த்திறத்திறைவன்பிறந்தனனென்னில் வெளிறதோவென்றன
னத்திறத்தெவருந்தாந்தமைநோக்கி யதிசயித்தெவர்மகனெவ்வூ
ரெத்திறத்துரியகுலத்தனீயென்றாரிளவலுமறைவுறச்சொன்னான்.

உரை.—இத்தன்மையாற் றம்முள்ளெதிர்படத்தோன்றின வேதவ சனங்களொருப்படப்பொருந்தி முன்சொன்னபடி பன்னிருவருஷத்தி ன்முன்னே தோன்றின நூதனங்களைப்பற்றி நம்மையிரட்சிக்க வாண்ட வன் மனிதனாயுடலோடிங்கே பிறந்தானென்றாற் பேதமையென்பவோ வென்றான் றிருக்குமாரன். இவையெல்லாங்கேட்டுக் கூடின நூலின்வல் லோரதிசயப்பட்டுத் தாமே தம்மைநோக்காநின்றபின்பு பாலனே யுன்றா ய்தகப்பனொன்று நீ பிறந்தவூரெவ்வூரொன்று முன்குல மெவ்வகைக்குல மென்றுஞ் சொல்வாயாகவெனறுகேட்டார். அதற்குத்திருக்குமாரன் ற ன்னைக்காட்டாமல் மறைவாக மறுமொழிசொன்னானென்க. (கஉ)

தாதையுண்டென்னிற்றாயில்லையவனுந் தாயுளதெனிலில்லையுதி
த்த [ல்லைக்
காதையுந்தெளிப்பவெனக்கொரூரில்லைக் கலந்திருகுலத்துதித்தி
கோதையுண்டழிந்தகுலமெனக்கென்றான் கூவிடத்தின்னவரிலை
யென் [போயினரே.
றேதையுண்டெவரும்வியப்புறிநக்காங் குணர்ந்தவையோர்ந்து

உரை.—திருக்குமாரனெங்ஙன மறைந்த மறுமொழி சொன்னானெ ன்னில்: எனக்குத் தகப்பனுண்டானாற் றாயில்லைத் தாயுண்டானாற் றகப் பனில்லை, நானுளவாகிய தன்மைபார்க்கி லெனக்கூரில்லை, நானேகலந்த விருகுலத்திற்பிறந்து மென்குலங் குறைகொண்டழிந்த குலமுமல்லவெ ன்றான். அதனைக்கேட் டெல்லாருமதிசயப்பட்டு மகிழ்ச்சியோடுசிரித் திப்பூவுலகிலிவனைப்போல்வாரில்லையென்று புகழ்ந்தபின்பவன் சொல்லக்

கேட்டநியாயங்களை மனதிலோர்ந்து போனானென்க. (திருக்குமாரனுக் கிருதத்துவமுண்டாகித் தேவதத்துவத்திற் பிதாவன்றித் தாயில்லாமை யாற் பிதாவிருக்கத் தாயில்லையென்று மனுத்தத்துவத்திற் கன்னிமாரு தானுதவியின்றித் தன்னையீன்றதாயன்றிப் பிதாவில்லாமையாற் றாயிரு க்கப் பிதாவில்லையென்றான். பின்னையுந் தேவதத்துவத்தி லெங்குமுள் ளனாயும் மனுத்தத்துவத்திற் காட்டுள்ளகுகையிற் பிறந்தவனாகவுந் தான் பிறந்தவூரில்லையென்றான். மீளவுந் தேவகுலமுமனுக்குலமுந் தன்னிடத் தழுவொன்றின்றி யொருப்படச் சேர்ந்தமையாற் கலந்தவிருகுலமாகி யழிந்த குலமுமல்லவென்றானென்க.) (கூ௩)

வேறு.

தப்படுமுறையுணர்ந் தெவருஞ்சாய்ந்துபோய்
வெப்படும்வேலையாய்த் தாயுமெய்யனு
மொப்படுமொளிமணி பதித்தவொண்டுகிர்ச்
செப்படுஞ்சிறுவனைச் சென்றுநோக்கினார்.

உரை.—அங்ஙனந் திருக்குமாரன்சொன்ன தப்பாதவுரைகளை மன திலோர்ந் தந்நூலோரெல்லாரு மெழுந்திருந்து போகையிற் பட்ட துயரி ன்வேகத்தையாற்றுங் காலமாகித் தாயுந் தவனுகியசூசையுங் கோயிலிற் சென்று நிகராவொளிமணிபதித்த பவளச்செப்பினைத் தன்னோடுவமிக்கி லொப்பினைக்கெடுக்குமழகினையுடைய பாலனைக்கண்டாரென்க. (கூ௪)

எல்லொளிபடமலர் கஞ்சமேயென
வில்லொளிமுகத்துமுன் விண்டலர்ந்துள
மல்லொளிபடத்துளி யளித்தகாந்தம்போற்
செல்லொளிவிழியினு ரழுதுசேர்கின்றார்.

உரை.—அங்ஙனந் திருக்குமாரனைக்கண்டவுடனே சூரியனைக்கண் டதாமரை மலர்வதுபோல வவன்முகத்தொளியைக்கண்ட விருவர்மன மு மலர்ந்ததாய்ச் சந்திரனைக்கண்ட காந்தநீரைத் துளிப்பதுபோல மின் னியமேகத்தொத்த வவர்கள்கண்ணு மகிழ்ச்சியாலழாநிற்பக் கிட்டினாரெ னக. (கூ௫)

சுனையனைவிழிவிடாத் தொடுத்தநீரினு
னனையனைமுழுமெய்யு நனைப்பவன்னவர்
புனையனையன்புயிர் புணர்ந்தொன்றாகவுந்
தனையனைமுறைமுறை தழுவினாரரோ.

உரை.—கிட்டினவுடனே யூற்றுச்சுனையின்றன்மையால் விடாதழு தகண்ணீராற் பூவரும்பொத்த வவன்றிருமேனியெல்லா நனையும்படி யிருவர்முறைமுறையாக வன்புமுயிருமருத கட்டோடுபுணரப்பட் டொன்ருகும்படிக் கிறுகத்திருமகனைக் கட்டிக்கொண்டாளென்க. (கசு)

கற்றைநாண்முகத்தினேய் பிரிந்தகாரணத்
தற்றைநாளாதியா யுயிரற்ருகுலித்
திற்றைநாநுகரநீ யிரங்கிலாயதேன்
மற்றைநாளொன்றினும் வாழுவோமென்ருள்.

உரை.—அங்ஙன மகனைக் கட்டிக்கொண்டு தாயானவள் சொல் வாள்: கதிரைவீசிய முகத்தின்மகனே! நீ பிரிந்ததனு லன்றுமுதற்கொ ண்டு நாங்களுயிர்பிரிந்தாற்போல வருந்தாநின்றோம். இத்தனை துயர் நா ங்கள்பட்டிருக்க வெல்லாத்தையுமறிந்தவனீ யெங்களுக்கிரங்கி யுன்னை க்காட்டாதிருந்ததென்ன? இன்னமொருநாளுன்னைக்காணேமாயிற் சா வதுநிச்சயந்தானேயென்ருளென்க. (கஎ)

பட்டவையறிந்தினேந் தேனும்பற்றெலா
மட்டவைபுதைத்தென வருளியெந்தைதான்
சுட்டவைசெயென்கொலோ வென்றுசொன்னபின்
னட்டவையோம்புநீ ரெனநட்பூட்டினுன்.

உரை.—அதற்குத்திருக்குமாரன் நீங்கள் பட்டயாவையு மறிந்தத ற்கிரங்கினேனுயினு மற்றப்பற்றுதலெல்லாங் கொன்றுபுதைத்தாற்போ ல மறுத்து என்றிவ்வியபிதா வெனக்கருளிச்செய்து செய்யக்காட்டினவ ற்றைச் செய்யாதிருப்பேனேவென்றபின்பு புதிதாய்நட்டபயிரையோம் பிப் பெய்தமழைத்துளியொப்ப விருவர்க்காறுதலாக வரியநட்பினைக் காட்டியின்பத்தையூட்டினுனென்க. (கஅ)

மருவணிமலர்மழை வாரியாழ்குரல்
வருவணியிசையொடு மதுரவாய்க்குர
லுருவணியும்பர்கு ழுவந்துபாடிவான்
றெருவணிவிழாவருஞ் சிறப்பில்வாழ்த்தினர்.

உரை.—இவையெலாங்கண்ட வானவர் மூவரோகாண வுருவெடுத்த ங்கேதோன்றி வாசமதுமலர்மழையைப் பொழியவு மினியயாழ்நரம்பி னைத்தடவிப் பல்லிசைகிளப்பவு மதுகளோடொன்றின மதுரவாய்க்குர லோ டுவந்துபாடவும் வானுலகிற்குரிய திருவிழாவாக வாழ்த்தினரென்க. (கக)

விட்டிடைக்கிறுகியன் பின்பமிக்கவர்
கட்டிடைக்காப்பியக் கவிகள்போலவு

மட்டிடைக்கமழ்மலர் மாலைபோலவு
நெட்டிடைப்பழம்பதி நேடிப்போயினர்.

உரை.—முன்பிரிந்ததென்று பின்பும்பிரியாதபடிக் கிறுகக்கட்டப்பட்ட வன்பினின்பத்தின் மிக்கமூவருந் தொடர்நிலைப்பாவோடுசெய்யப்பட்ட காப்பியங்களிற் பலபா வினிதாய்ப் பிரிக்கப்படாம லொன்றுபடுவதுபோலவு மதுவின்வாயாற் கமழும்பலமல ரொருப்படக்கட்டின மாலைபோலவு மூவருமொருவராகி நெடும்வழியகன்ற தம் மூதூராகியநாசரேத்தை நோக்கிப்போனரென்க. (ா)

பிரிந்த மகவைக் காண் படல முற்றும்.

ஆகப்படலம்-௱க-இ-விருத்தம்

௲௩௨ா.

முப்பத்திரண்டாவது

புரோகிதப்படலம்.

வேறு.

மேகமாலைமிடைந்துறைமேல்வரை
மேகமாலைமிடைந்தனைக்கீழுறை
நாகமாலைநடந்தெனநீணகர்
நாகமாலைநடந்தகன்றாரரோ.

உரை.—அங்ஙனமூவரு மே[illegible]ளணிந்த மாலையாகச் சூழ்ந்துநிற்கு முயர்ந்தமலையிலுள்ள குளிர்ந்தமல்[illegible]யணிந்த சார்பின்கீழிருந்து அம்மலையோடு பலமலைகள்தொடர்ந்தாற்போலத் தோன்றும்படி மலைகளொத்த மாடங்களுங் கோபுரங்களுமுடைய நீண்டநகராகிய யெருசலேமாநகரைவிட்டு வான்மேல் மாலைக்காலம்வருகையி லகன்றுபோனாரென்க. (க)

காலினாடியகானலராடுகள்
காலினாடியகான்மணமாடுமால்
பாலிநாடியபொற்பறவைக்குலம்
பாலினாடியபொற்பறப்பாடுமால்.

உரை.—அவர்கள்போகையில் வீசினகாற்றினாலாடின வாசமலருள்ளிருந்தமதுவைக்கொப்புளித்தமையா லாடினகாற்றும் வாசனைவீசுமால். மீளவு மப்பொழுதிற் பாலியாகியமரக்கொம்புகடோறு நாடிச்சேர்ந்த வழகிய சிறகுள்ளபறவைகள் பாலினுள்ள வினிமையினு மினிதாய்ப் பாடாநின்றனவென்க. (உ)

சேதகந்தருமாசயிற்சென்றவச்
சேதகந்தருமாசையிற்செந்தழற்
சேதகந்தருஞ்செவ்வொளிநீத்தவான்
சேதகந்தருஞ்செவ்வலர்நீர்த்ததே.

வேறு.

சுனையனீலமுங் கமலமோடாம்பலுந்துளித்தே
னனையநாகமு நாறியகோங்குமுநறும்பூஞ்
சினையசாந்தமுஞ் செண்பகமுங்கனிவிருந்தாங்
கினையயாவுமிட் டிமிழில்வந்துறைபதியடைந்தார்.

உரை.—அங்ஙன நடந்துபோய்த் தடாகங்கடோறும் பூத்தகுவளை களுந் தாமரைகளு மாம்பல்களு மொருபால் மதுவைப்பொழிந்த வரும் புவிரித்தபுன்னையுங் கோங்குமுங் கமழும் பூங்கொம்புகளை நீட்டிய சந்த னமரங்களுஞ் செண்பகமு மிவையெலாமொருபா லொருங்குடன்கூடி வழியிலெங்குமிவர்களுக கினியவிருந்துசெய்யாநிற்க நடந்து தாமிருக்கு மூருக்குச் சென்றாரென்க. (௰௧)

வேல்செய்யாகுலத் திருவர்முன்பட்டநோய்விழுங்கிச்
சால்செய்யோகையிற் றளிர்தருளமுவப்பவான்றளங்கள்
பால்செய்யாவியிற் பைந்துகிலுடுத்தொளிபரப்பிக்
கால்செய்யாவியிற் கவரிகள்கமழவீசினரோ.

உரை.—அங்ஙன மூவர் தம்மனையிற்சென்றவுடனே திருக்குமா ரன் பிரிந்ததனாற் சுசையுமரியு மென்றிருவர்முன்னே மனதிலுருவிவருந் தின வேலைப்போலப் பட்டவருத்தத்தை மறைக்க வதிலேயுமிக்கமகிழ் ச்சியோ டவர்கள் மனங்களிகூரும்படிக்கு வான்றளங்களாகிய வானோரு ருவத்தோடேநின்று பாலாவியின்றன்மையாற் றூயவெண்சீலைகளையுடுத் துக் கதிர்களையெங்கும்பரப்பி யினியதென்றல்வீசினாற்போல வாசனைவி டும் வெண்சாமரைகளை வீசாநின்றாரென்க. (௰௨)

எரிமணிப்புகை யெடுத்தனர்மலர்மழைபொழிந்தா
ரரிமணிக்குரல் யாழெடுத்துளர்ந்திசையேற்றி
யுரிமணிக்குர லொருப்படப்பாவிசைகூட்டி
விரிமணிக்கதிர் விண்டிருவிழாவினைவிளைத்தார்.

உரை.—அங்ஙன மங்கேதோன்றின வானவ ரெரிந்துகமழும் பூம்பு கைகளையுங்காட்டி மதுமலர்மழையையும்பெய்து சில ரினிதிரங்கு மணி நரம்புடைய வீணைகளைக்கையிலேந்தி யின்னிசையெழும்பத்தடவிச் சி லருரியமுறையோடு மணிமிடற்றோசை யவ்விசைக்கொருப்படப் பாட் டிசைகளையுங்கூட்டிப்பாடாநிற்பக் கதிரைவிரித்துவிளங்கும் வானுலகுரி யதோர் திருவிழாவைக் கொண்டாடினாரென்க. (௰௩)

வினைவிளைத்தன வெப்பறக்குளுமுகத்துதித்தோன்
றனைவிளைத்தன தயைவழியளவறப்புகழ்ந்து

கனைவிளைத்தன களிப்பிலோராயிரநாம
நினைவிளைத்தன நெறிவருங்கனிநயமளவோ.

உரை.—அங்ஙன மவ்வானவரோ பாவத்தானமக்குவந்த சுடுந்தீ வருத்தத்தைத்தீர்த்து நம்மைக்குளிர்ப்பிக்குமுகத் திங்கேபிறந்த திருக்குமாரனை யவன்காட்டின தயையின்வழியா லளவொன்றின்றிப் புகழ்ந்து மகிழ்ச்சியாற் கிளம்பினவோசையோ டவன்றிருநாமங்களாயிரமுஞ்சொல்லி யவற்றினினைவெடுத்ததன்மையாற் கேட்டவர்க்கு வந்தவின்பத்தின்றன்மை யளவறுக்குந்தன்மை யல்லவென்க. (௰௪)

முருகுவாய்ச்சுளை முட்புறக்கனியொடுபூங்கா
வருகுவாய்க்கனி பலவுமூழ்த்தளித்ததீந்தேனு
முருகுவாயிரு ளுடைந்துமிழ்தேனுமார்ந்தொழுகிப்
பெருகுவாய்ப்புனற் பெற்றியோடோங்கினன்வளனே.

உரை.—சூசையிவையெலாங்காணவுங் கேட்பவும் வாசதீஞ்சுளையுட்கொண்டு புறத்துமுள்ளுடைய பலாமுதற்கொண்டு பூங்காவனத்தண்டிப்பழுத்த பலவகைத்தீங்கனிகளும் பதனழிந்துகுத்த பலவகைத்தேனின்றிரளும் பலவிருட்டுடைந்துவிட்டதேன் றிரளுங்கூடியொழுகிப் பெருகுமாறுபோல வவனு மினிதாய் மனதிலோங்கி மகிழ்ந்தானென்க. (௰௫)

வினைகெடப்பெரும் வெறுக்கையர்பொழிநிதிக்குப்பை
தனைகெடத்திருத் தாண்மிசைநவமணிகூப்பி
நனைகெடக்கவி னந்தனசால்பதோவென்றான்
சுனைகெடக்கலுழ்ந் தூற்றதாய்த்துளித்தகட்சூசை.

உரை.—உள்ளங்கொண்ட மகிழ்ச்சி யுள்ளடங்காமற் றிருக்குமாரனைநோக்கிச் சூசைசொன்னான்: தம்வினைகெடும்படி பெருஞ்செல்வமுடையோர் மட்டின்றிப் பொன்மழையாகப் பொருளைப்பொழியுந்தன்மைமறைப்ப வுன்றிருப்பாதத்தில் நவமணிகளைத் திரளாய்க்குவித்தாலும்போதுமோ பூவரும்பழகுமறைக்கும் வடிவுளமகனேயென்றா னூற்றுச்சுனையினும் பெரிதோரூற்றுப்போல மகிழ்ச்சியால் விடாதழுங்கண்ணுடைய சூசையென்க. (௰௬)

முற்றிவேமழற் பாலையிற்காய்ந்தெரிமுள்ளி
னெற்றிமேனறை நீலமுங்கமலமும்பூப்ப
வுற்றியேயென வொழுக்கமொன்றில்லநானுயர்வான்
பெற்றியேயுறற் பெற்றனனிதற்குமாறுளதோ.

உரை.—முதிர்ந்தவழலேபடர்ந்த பாலைநிலத்திற்கிடந்து தானும்வெந்து காய்ந்த முள்ளுமரத்தினுச்சியிலே வாசம்பொருந்தியகுவளையுந் தா

மனையுமலர்வதற்குக் காரணமாகவந்தாயென்றதும்... கமில்லாதநானே வானுலகடைந்ததன்மை மகனேயுன்னாலல்லோவ...ந்தேன், இதற்குக் கைம்மாறுண்டோ வில்லையென்றானென்க. (௬௭)

உன்னைச்சேர்ந்தநா னும்பருள்ளொருவனேயானே
னென்னைச்சேர்ந்தநீ யியலுமில்லிலனாயினையோ
தன்னைச்சேர்ந்தகாற் றாழ்வினைவிளைவிதேயென்னப்
பொன்னைச்சேர்ந்தகாற் போற்றினானன்பளவற்றான்.

உரை.—இங்ஙன நானுன்னைச்சேர்ந்தமையால் வானவர்க்குள்ளே நானுமொருவனைப்போலவானேன், நீயோவென்னி லென்னைச்சேர்ந்தமையா லுனக்கேற்றவீடுமின்றித் தரித்திரனானாயே. தீவினையொருவனைச்சேர்ந்தபோதே யிப்படியல்லோ தீயவைவிளைவிக்கு மென்றுசொல்லி யழகியதிருக்குமாரன் பொற்பாதத்தை வணங்காநின்றா னளவில்லாத வன்புடைய குசையென்க. (௬௮)

ஆசவாவறு மருந்தவனறைந்தசொற்கேட்டு
வாசவாய்த்தென்றல் தீண்டியமுல்லைகள்மதுவை
வீசவாய்மலர்ந் தெனநகைகாட்டியவிமலன்
பேசவாய்மலர்ந் தெதிர்த்தகாற்பெரும்பயன்விரித்தான்.

உரை.—ஆசையால்விளைந்த மாசுகளைத்துடைத்த வருந்தவனாகியகுசை சொன்னதைக்கேட்டு மணவாய்த்தென்றல் வீசித்தீண்டப்பட்டமுல்லைகள் தீந்தேனொழுகி வாய்மலர்ந்தாற்போலத் திருக்குமாரனு மினிதாயொருபுன்னகையைக்காட்டித் தன்றிருமலர்வாய்[illegible]ந் தினிவருங்காலத்தாகும் பெரும்பயன்களை விரிவாகச்சொல்லத்து[illegible]ன்க. (௬௯)

தேனருந்தின
வானருந்திய வளத்

வினைசெயும்பகை வீழ்த்தநான்றெரிந்தவிம்மனையே
தனைசெயுந்திறன் றவிர்ந்தெழுந்தகுதிகேளென்றான்.

உரை.—தமக்குப்பெருமையில்லாதா ரிருக்குமனையின் சிறப்பினாற் பெருமைபெறத் தேடுவாரல்லோ, பூங்காவனந்தான் மலர்க்கழகாகாமற் பூத்தமலர்தாமதற்கழகாவதுபோல நானுமிங்கே பாவப்பகையைத் தீர்ப் பவந்தவளவி லிச்சிறுமனை யெனக்குத்தெரிந்ததனா ளவொன்றின்றி யிம்மனைதானே சிறப்புபெறுந்தன்மையைக்கேளென்று மீளவுஞ்சொன் னானென்க. (உக)

வேறு.

சென்னாகநீர்பொழியத்தேன்பொழியும்புன்னாகந் திருவிற்பூப்
கன்னாகநீருமிழக்கவிநாகம்வெருண்டஞ்சக் கல்லூடூர்ந்த [பக்
கொன்னாகமொப்பமணிகொழித்தருவிபாய்ந்தோடக் கொழுஞ்செ
ய்வாய்ப்பப்
பொன்னாகமொப்பவளர்புகழித்தாலியநாட்டுப் பொலிவிதன்றோ.

உரை.—திருக்குமாரனெங்ஙனஞ் சொன்னானென்னில்: மலையினு ச்சிமேற் சென்னாகமென்னு மேகங்கள்மிகப்பெய்தமையா லங்கேதிரண் டபுன்னைமரங்கள் தேனைப்பொழிந்து பூப்பவுங் கன்னாகமென்னு மம்ம லையுண்ட மழைநீர்கொப்புளித்தமையாற் கவிநாகமென்னுங்குரங்குகள் மிகவுமஞ்சி வெருளும்படிக்குக் கல்லினூர்ந்த கொன்னாகமென்னும் பெ ரும்பாம்புபோல மணிகளைக்கொழித்தவருவி மலையினூர்ந்து கீழேபாய்ந் தமையாற் [illegible] நம்வயல் சிறந்துகாய்ப்பவும் பொன்னாகமென்னுந் தே[illegible]லியநாடு கொண்டமா [illegible] (உஉ)

கையின்பங்களு மொழுங்குபடக்குடியாகநிற்ப மாட்சியிற்பொலிந்த வித்தாலியநாடுள்ள நிலைமையிதென்றானென்க. (இருவகையறங்களாவன: இல்லறந்துறவறமென்றிவை; மூவகைச்செல்வங்களாவன: அருட்செல்வம், பொருட்செல்வம், கல்விச்செல்வம் - என்றிம்மூன்றும்; எழுவகையின்பங்களாவன: இடத்தாலும்-உண்டியாலும்-உடையாலும்-அறத்தாலும்-கல்வியாலும் - பொருளாலும்-துணைவராலும்- வருவனவேழுமென்க.) (உ௩)

பொருளீன்றபெருஞ்செல்வப் பொலிவொழிக்கும்வளம்புண ரப்புகன்றநாடு [துங்
மருளீன்றவவாவொழிப்பவையகத்திறனுதித்து மறையென்றோ
தெருளீன்றநூலொருங்கேதிருவிளக்கென்றேற்றியெலாத் திசைக் குந்தானே
யருளீன்றவிளக்காகி யவனியெலாமாளுமித்தாலியநாடன்றோ.

உரை.—சொன்னநாடு பொருட்செல்வமிகுதியாற் கொண்டபெருமைமறைக்க ஞானத்தால் மாட்சியடையும்படிககு மயக்குவிக்குமாசையையொழிப்ப நானே யிப்பூவுலகிற்பிறந்து வேதமாகவிதிக்குந் தேவநூலெல்லாந் தனக்கொரு திருவிளக்காக வேற்றிக்கொண்டு தானு மற்றத் திசைக்கெல்லா மருள்பொருந்திய விளக்காய்த்தோன்றி யுலகெலாமாளாநிற்கு மித்தாலியநாடிதா னென்றானென்க. (உ௪)

ஓராழிபுரூட்டியநான்வீற்றிருக்குங்கோயிலெனக் குலகிலாகிப் [னா
ப ·ராழியொன்றிணையாப்படர்செல்வநாட்டியல்யான் பகர்வதென்
நீராழிகடந்தங்கண்ணிம்மனைசென்றடைக்கலமேநிலத்திற்செய்தா
கோராழியிரவியினிவ்வில்லிலங்கச் செயுமித்தாலியநாடன்றோ.[ங்

உரை.—மீளவும் பொதுவறவாண்டு நீதிச்சக்கரத்தை யொருவனுயுருட்டி நான்வீற்றிருக்கு மரண்மனையாகப் பூவுலகிடத் தெனக்கமைந்ததாகி மற்றவிராசாங்கமெல்லா நிகரப்படாத செல்வத்துயர்ந்த வந்நாட்டியல்பினை நானே விரித்துச்சொல்வதென்ன? அந்நாட்டுச்சிறப்பொன்றினைமாத்திரஞ்சொல்வேன். அதேதெனில்: இச்சிறுமனையே கடலைக்கடந்நாட்டிற்சென் றிதற்கது வடைக்கலந்தந்து விளங்கழகொளிச் சக்கரமாகிய சூரியனைப்போல விச்சிறுமனையும் விளங்கச்செய்யு மித்தாலியநாடுதானென்றானென்க. (உ௫)

பிறைதந்தகொடியுயர்த்தோர் பின்பிங்கண்ணுண்டெவரும் பெரிதழுங்க
மறைதந்தநெறிநீத்திம்மனைக்கழிவாமென்றிதனை வானோரேத்திச்

சிறைதந்தவிசையொடுபோய்த்தெண்கடலைக்கடந்தித்தா லியநன்
னாட்டி
விறைதந்தவிளக்காகமலைநெற்றியிரவியைப்போ லிலங்கவுய்ப்பார்.

உரை.—சொன்னதெங்ஙனமாகுமென்னில், இளம்பிறை விருதாக வேந்தியசிலரோ பின்னாளி லிங்கே கொடுங்கோன்மையோடாண் டனைவரு மிகவருந்தும்படி வேதநெறியைவிட்டுக் கொடியராகநடந்ததனா லிம்மணிக்கு மழிவாகுமென்று வானவர்வந் திதைக்கையிலேந்திப் பறந்தவிசையோடுபோய்க் கடலுங்கடந்து சொன்னவித்தாலியநாட்டி லாண்டவர்தந்த திருவிளக்காகச் சூரியனைப்போல விம்மணியங்கேவிளங்க வொருமலையுச்சிமேல் வைப்பாரென்றானென்க. (உசு)

ஓங்கியதோருடன்முகமோமுகக்கண்ணோ கண்மணியோ
வொளிசெய்மார்பிற் [தன்மை
றூங்கியதோர்பூண்கலனோசுடர்முடியோமுடிமணியோ சொல்லுந்
நீங்கியதோர்வனப்பிவ்வில்நிலத்தெல்லைநிகரில்லா நேமிதன்னில்
வீங்கியதோர்பேரின்பவீடதுவேமேல்வீட்டு வாயலஃதே.

உரை.—அங்ஙன மலைமேல்வைக்கப்பட்ட விச்சிறுமணியே பெரிதோருடம்பிற் றோன்றியமுகத்தைப்போலவோ, அம்முகத்திற்றோன்றிய கண்ணைப்போலவோ, அக்கண்ணிடத்திற்றோன்றிய மணியைப்போலவோ, விளங்கியமார்பிற்றொங்கிய வாபரணத்தைப்போலவோ, தலைமேற்சூடின முடியைப்போலவோ, அம்முடியிற்பதித்த மாணிக்கத்தைப்போலவோ, சொல்லுந்தன்மையெல்லாங்கடந்த சிறப்பி விச்சிறுமணியே யெங்குநிகரொன்றின்றித் தோன்றிப் பூவுலகிடத்திற் பேரின்பவீடதுவாகி மேற்கதிவீட்டைப்புகுவாய லதுவேயாகுமென்றானென்க. (உஎ)

அடிகோடிதாங்கியெழுந்தந்தரமேன்மணிச்செகரத் தகன்ற
நெற்றிக்
கொடிகோடியாடிடவுட்குழல்கோடிகுரல்கோடி குயின்றுபாட
முடிகோடிகீழ்பணியமுனைவிளக்கோர்கோடிபகல் முற்றிமின்னத்
துடிகோடிசூழ்முழங்கத்துணையறுமாங்கிம்மணியின் றோற்றமன்
றோ.

உரை.—அங்கேவைத்த விம்மணிக்குச்செய்யப்படு மலங்காரமேதெனில், காலாகக்கோடிதூண் கீழ்தாங்காநிற்கவும் வானமட்டுமெழுந்த மணிச்சேகரத்தகன்ற வுச்சிமேற் கோடிகொடிக ளாடாநிற்கவு முள்ளேவாசித்த கோடிவீணைகளும் புகழ்ந்த கோடிகுரல்களு மிசைபடப்பாடாநிற்கவும் வணங்குவார்முடிக ளொருகோடி கீழேடணியாநிற்கவு முன்னே மணிவிளக்கொருகோடி பகல்செய்தெறியாநிற்கவுஞ் சூழ முரசுமு

தற்பலவாச்சியங்களொருகோடி முழங்காநிற்கவு நிகரொன்றின்றிச்சிறந்துதோன்று மிம்மனையென்றானென்க. (உஅ)

மிடிசென்றவீடென்னவிருப்புடனிவட்சென்றேன் மேவி
 யென்றன் [லாங்
னடிசென்றவீடென்னவாசையெழுந்தனை வரும்போ யவனியெல்
குடிசென்றவீடென்னக்கொழுமணிபொன்பூந்தொடைகள் குவித்
 துப்போற்றப் [ல் லான்.
படிசென்றவீடென்னவளம்பெறுமிம்மனையென்றான் படர்நூல்வ

உரை.—ஆகையா லிலம்பாடுள்ள வீடிதென்று நானேவிரும்பி யிங்கேபிறந்தேன். இனியென்பாதந் தங்கினவீடிதென்று மற்றவராசையோடிதனைவணங்க வித்தாலியநாட்டிற்சென்று நாற்றிசையெங்கும் யாவருஞ்சாய்ந்துபோவ தொன்றமையா துலகெலாங்கூடிக் குடியாய்நிற்கும்வீடிதென்றுதோன்றி வந்தயாவரு நவமணிகளையும் பொன்னையுமுள்ள மூவ்வகைப்பூமாலைகளையுமேற்றி வணங்காநிற்பப் பூமியில்வந்த வான்வீடிதென்று மாட்சியிற்பொலிந்துவிளங்கு மிச்சிறுமனையேயென்றான் முக்காலங்களைக்கடந்துபடரு மறிவின்வல்லானாகிய திருக்குமாரனென்க. (உகூ)

எனையீன்றவிணையாவித்தாலியநாடளவின்றி யியலுமாட்சி
சுனையீன்றமலர்வாயான்றுளிமதுப்போலின்பமுகுஞ் சொல்லாற்
 சொன்ன
வினையீன்றவியப்புடனுண்மிகவேய்ந்தவையமற வினவித்தண்டே
னனையீன்றநறுங்கொடியோனளினமடுந்தாடொழுதே நவின்றான்
 மாதோ.

உரை.—அங்ஙனந் தாமரைவாயானாகிய திருக்குமாரன் மதுவைத்துளித்தாற்போல வினியசொற்கொண் டென்னையீன்றநாடாகிய வித்தாலியநாடு நிகருமின்றி யளவுமின்றிக்கொண்ட மாட்சியைச்சொன்னவினையாற் குளுமதுமலரைப்பூத்த கொடியையேந்தியவுசை யதிசயப்பட்டு மனதிற்றோன்றினவையந்தீர்ப்பதற்குத் திருவடித்தாமரைவணங்கி யொன்றினை வினவிச்சொன்னானென்க. (பாடினவ னித்தாலியநாட்டிற்பிறந்தானுகையி லெனையீன்ற வித்தாலியநாடென்றானென்க.) (௩0)

ஏமுற்றுக்காத்தனகாலெவன்னில்லாமற்றடிக ளிடைநீகாய்ந்
 தாற்
பூமுற்றும்பெயர்ப்பதரும்பொருளுனக்கோவாயினுநீ புகழ்ந்தநாடர்
காமுற்றுச்சிலமறக்காசினிமுற்றழிந்திறைஞ்சுங் கடவுளெல்லாந்
தாமுற்றுப்போற்றுவராம்பின்புரைத்ததகுதியுறுந் தடமேதென்
 றான்.

உரை.—சூசையெங்ஙனஞ்சொன்னானென்னில்: சுவாமீ! தயைபுரிந்திரங்கி நீ பாதுகாத்தகாலத்து நிலைபெறாததுண்டோ? மீளவு நீ சினந்த காலத்துப் பூவுலகனைத்தையு மொருங்குடன்பெயர்த்தசைப்ப துனக்கரியகருமமோ? அப்படியே யுன்னாலாகாததொன்றில்லையாயினு நீ புகழ்படச்சொன்ன வித்தாலியநாட்டுள்ளோ ருலகினுசைமிகுதியா லொழுக்கமிழந்து பூவுலகெங்குமறியாதவர் தமக்குக்கேடாம்படி வணங்கும்பொய்யாணதேவர்களெல்லாரையு மொருங்குடன் சேர்த்திச்சொன்ன நாடர்வணங்குவதொன்றுகேட்டேன். இதிப்படியாயபின்பு நீசொன்னதன்மையாகும் வழியேதென்றான் சூசையென்க. (௩௧)

வேறு.

செவ்வழிபுளத்துச்சான்றோன் செப்பியவுரைகள்கேட்ப
வெவ்வழிபனைத்துந்தாவி யெல்லையைக்கடந்தகாட்சி
யவ்வழிபணுகியாவு மணுகுமுன்முன்னுநூலோன்
மெய்வ்வழிவிதிப்பமென்பூ விள்ளெனவிளம்பலுற்றான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் செவ்வியவழியிற் சோறுமனதிற்பொலிந்தமாதவன்சூசை சொன்னதைக்கேட்டு வழியெலாந்தாண்டி யளவெலாங்கடந்த காட்சியால் வரும்பொருளெல்லாம்வருமுன்னே முந்தி யவற்றைக்கண்டறியு நூலோனாகியதிருக்குமார னினிவரும் மெய்ப்பொருளைவிரித்துரைப்பப் பூவரும் பலர்ந்தாற்போலத் திருவாய்திறந்து சொல்லத்துடங்கினானென்க. (௩௨)

கண்கடந்தறிந்தபாவுங் கடந்துஞானரூபியாய்நின்
றெண்கடந்ததங்கொண்ட விவ்வுலகனைத்துங்காத்து
விண்கடந்தெவருமவீட்டை மேவுதற்குநவாய்த்தோன்றி
மண்கடந்தரசாமாறு வகுத்தலைகேண்மோவென்றான்.

உரை.—திருக்குமாரனெங்ஙனஞ் சொன்னானென்னில்: மனிதர் கண்டதையு மறிந்ததையுங் கடந்ததன்மையோ டரூபியாய்நின்றநானளவுங்கணக்குமின்றித் திவினைகொண்டவிப்பூவுலகம்மவையு மிரட்சித்துவான்றிசைகடந்த மேற்கதிவீட்டை யாவருஞ்சேரும்படி யுருவெடுத்திங்கே மகனாய்த்தோன்றிப் பூவுலகெலாங்கீழ்ப்படுத்தி நானரசுகொள்ளும் படியைச்சொல்வேன், கேளதுவென்றானென்க. (௩௩)

மழைக்குலம்பொழியுமாரி வழங்கிலாநாளிலுண்ணீ
ருழைக்குலங்கண்டுவீழ மொத்தெலாத்துகண்மேல்வீழப்
பிழைக்குலமாகமாக்கட் பேருயிர்வினைகொண்டெஞ்சித்
தழைக்குலம்வளிநாள்வீழுந் தன்மையேநரகில்வீழ்வார்.

உரை.—மழைமாரியில்லாதநாளின் மாணினங்களோரோவிடத் துண்ணுந்தண்ணீரைக்கண்டா லதனைப்பற்றியோடுமோவலோடே மனிதருமெல்லாப்பாவத்தின்மேலாசைவைத்து விழுகையிற் பாவிகளாகித் தமதுயிர்வினைகொண்டுகெட்டபின்பு காற்றுநாளிலே தழைகளுதிர்ந்து வீழுந்தன்மையா லனுதினந் தீநரகத்தில்வீழ்வதுள்ளதாமல்லோ வென்றானென்க. (௩௪)

தீயவைவிழைந்தமாக்க டீயெரிவீழ்வரென்றுத்
தூயவையிரங்கிக்காட்டத் துன்னிநான்றுன்பமின்ப
மாயவைவிழைந்துவேதத் தருநெறியோதிச்சிற்றங்
காயவையியற்றும்யாவுங் காதலித்திரியாநிற்பேன்.

உரை.—அங்ஙனந் தீயபாவங்களை விரும்பினமனித ரோய்வின்றித் தீயெரிநரகத்தில் விழுவாரென்றிரங்கித் தூயவறத்தின்வினைகளைக்காட்ட மகனாய்வந்து நானேதுன்பங்களை யின்பமாகவிரும்பித்தேடி யெவர்க்கும் வேதத்திற்காட்டப்பட்ட நன்னெறிமுறைகளையோதி யென்னைப்பகைத்தயாவருங் கோபத்திற்காய்ந்து செய்யத்தகும் வருத்தம்யாவையும் விரும்பித்திரிவேனென்றானென்க. (௩௫)

தாய்வினையியற்றியாருந் தமரினூங்கினியராகத்
தீய்வினைநோயுஞ்சாவுந் தீர்த்துநானொழுகும்வேலை
தூய்வினைசெய்தபாலாற் சுடுவினைதீயோர்செய்ய
நோய்வினைமகிழ்ந்துநானே நுகர்கிற்பேனளவிற்றன்றே.

உரை.—அங்ஙன நானொருதாயைப்போல வனைவரு மென்னினத்தாரினுமேலே யினியராகப்பேணி வந்தநோயுஞ்சாவு மற்றத்தீதெல்லாத்தையு மவர்க்குநான் றீர்த்துக்கொண்டுவருகையி னுனவர்க்கு நன்மைசெய்யுந் தன்மையாற் பாவிகளெனக்குச் சுடும்வினையாகத் தினமையே செய்துகொண்டுவர மட்டில்லாததுன்பங்களை மகிழ்ச்சியோ டனுபவிப்பேனென்றானென்க. (௩௬)

பொருந்தலர்தடிந்துவீழ்த்துப் புட்குலத்தினிதெஞ்ஞான்றும்
விருந்தமரமர்செய்கிற்பார் வெற்றியேயிங்கண்கொள்வார்
வருந்தலரியாருமுய்ய வருந்திநானொருவன்றெய்வ
மருந்தமரிரத்தஞ்சிந்தி மாண்டவிற்கொற்றங்கொள்வேன்.

உரை.—இப்பூவுலகிற் பகைவரைவெட்டிக்கொன்று கழுகுமுதலிய பறவைகளுக் கெந்நேரமு மினியவிருந்தினைச்செய்யுங் கொடும்போராடினவரல்லோ செயத்தைக்கொள்வார். நானோவென்னில், மற்றயாவரும் வருந்தாமல்வாழ்ந்திருப்ப நானொருவனே வருந்தித் தெய்வமருந்தாகவென்னிரத்தத்தைச்சிந்தி யுயிர்விட்டிறந்த வினையின்பயத்தா லரியவெற்றியைக் கொள்வேனென்றானென்க. (௩௭)

என்றனனிளவலென்ற விவைபெலாஞ்சுசைகேட்டுப்
பொன்றனனெனநீபொன்று பொன்றிலாவெற்றிகொள்வாய்
வென்றனனென்னவேகி விலக்கருமிடுக்கட்பாரி
னின்றனருறுதிநிற்ப நெறியெனெவுரைத்தியென்றான்.

உரை.—திருக்குமார னிங்ஙனஞ் சொன்னதெல்லாத்தையுஞ் சூசைமாமுனிகேட்டபின்பு நீபட்டிறந்தாற்போலவிறந்து சொன்னபடி முடியாத வெற்றியைக்கொள்வது சரியே. ஆகிலுஞ் செயங்கொண்டாயென்று நீ போனபின்பு மறுக்கப்படாத துன்பநிறைந்த பூவுலகிடத்தினின்றமனிதர் நீ காட்டின தருமநெறியில் வழுவா துறுதியாய்நிற்கும் வகையேதென்று காட்டுவாயாகவென்றானென்க. (உஅ)

வேறு.

தேன்செயுமாலையின்வாடுபுநீர்செயுந் திரைபிறடித்திறனில்லா [கள்
நான்செயுமீனமுற்றெஞ்சியதன்மையி லுளத்தோர்நிலையுமிலமாக்
நான்செயுநலலருள்பெற்றனரேலவர் நலநிற்பதுவோவரிதென்னத்
தான்செயுநன்முறையின்றயைகாட்டிடத் தனயன்மீண்டிவ்வுரை
கொண்டான்.

உரை.—சூசைகேட்டதற்குத் திருக்குமாரன்சொல்வான்: மனிதரென்னப்பட்டயாவரு மதுவைப்பொழிந்த பூமாலையைப்போல வுடனே வாடி யோடுமாற்றுததிரைகளைப்போல வோயாமலசைந்தாடிப் பெலனென்றின்றி யூனுள்ளவுடலாலீனராகி மெலிந்ததன்மையா லுளத்திலு நிலையொன்றில்லாமற்கிடப்ப துள்ளதுதானே. ஆயினு நான்செய்யுந்தயையினுறுதியைப்பெற்றாராகி லம்மனிதர்தாமே யறநெறிவழுவாமல்நிற்ப தரிதோவென்றுசொலவி மீளவுந் தானக்காலத்திற் செய்யவிருந்த வளவில்லாதகிருபையின் முறைகளைச் சூசைமாமுனிக்கு வெளிப்படுத்தத் துடங்கினானென்க. (ஙக)

நூனலம்வான்பொருள்செய்நலமின்றியு நுனிவேல்சூழ்ந்து நிலமாளுங் [த்தேர்ந்து
கோனலமின்றியுமீங்கெனக்கொத்தன குறும்பாட்டில்லோர்தமை
வானலநான்றரத்தந்தனநூன்மறை வையத்தெங்கும்வகுத்தோதச் [வேன்.
சூனலங்கொண்முகிலொத்தவரேகியென் சுருதிபரவுற்றுலகாள்

உரை.—திருக்குமாரன் தான்செய்யநினைத்ததை வெளிப்படுத்த வெங்ஙனஞ்சொன்னா னென்னில்: கற்றநூற்செல்வமுங் குவித்தபற்பொருட்செல்வமும் வேலேந்திச் சேவகர் சூழ்ந்துகாவல்செய்யக் கோலேந்தி

மனிதருலகாளு முத்தியோகசெல்வமு மென்றிவையெல்லாமின்றி யெனக்கொத்த தரித்திரர் சிலரைத் தெரிந்துகொண்டு வான்வீட்டுநன்மைகளை யெவர்க்குந்தரும்படிக்கு நான்றந்தவேதத்தை யெங்கும்போதிக்கச் சூலாக நிறைமழைகொண்டமேகங்கள் திரிந்தாற்போல வவர்களேயெங்கும்போகையி லென்வேதமும் பரம்பி நானேயுலகெலா மாள்வேனென்றுனென்க. (சய)

இத்திறத்தோர்தமைவேந்தரும்போற்றுப வெல்லேயில்லாக்க
லேவல்லோர் [தஞ்ச
பொய்த்திறத்தாய்ந்ததந்நூன்மறுத்தேத்துப புவனம்யாவும்வியக்
மெய்த்திறத்தற்புதநாவொடுநூலெலாம் விண்ணின்றெய்திவரத்
தோங்கு
மத்திறத்தெத்திரத்தற்புதமாட்சியு மன்னூர்காட்டிநிலமீட்பார்.

உரை.—சொன்னதரித்திரரை நான்றெரிந் தவர்களை யரசர்முதலாய்ப்பணிந்துவணங்கவு மெல்லாநூலுமளவின்றிக் கற்றவர்முதலாய்த் தாம்படித்ததுபொய்யென்று மறுத்துத்தாமு மவர்களைப்புகழ்ந்துவணங்கவு முலகெலா மவர்கள்செய்வதைக்கண்டதிசயித்துவெருவவு மவர்களே வானினின்றுவந்த பெய்யாதவற்புதநாக்குஞ் சகலதேவநூற்களு மடைந்துகொண்டவரங்களின்றன்மையா லெங்குமெவ்வகையற்புதங்களையுங்காட்டிப் பூவுலகத்தை மீட்டிரட்சிப்பா ரென்றுனென்க. (சக)

பாடியவோதையும்வீணைசெய்யோதையும் பகையற்றொப்ப
வெவர்கேளா [தாற்
ராடியநூன்மறையொத்தறநன்னெறி யன்னூர்நீங்காவொழுக்கத்
கோடியவுள்ளமுமின்புறிச்சொன்னதுட் கொண்டுகுன்றுத்தெளி
வெய்தி
நேடியநன்றுறவுற்றவைநீங்கில நிலேயேபெறவேழ்வரமீவேன்.

உரை.—அங்ஙனம் பாடினவர்வாய்க்குரலும் வாசித்த வீணைவாய்க்குரலும் வேறுபடா திசைந்தெழும்பியகாலத்தினிதா யெவருங்கேட்பதுபோல நான்றெரிந்தவர்கள் பிறர்க்குச்சொல்லிக்காட்டின வேதமுறைகளோடொப்ப நன்னெறிவழுவாது தாமுநடந்தொழுகுவாரென்றமையாற் பாவிகள்முதலா யின்பங்கொண் டுள்ளுருகிச் சொன்னதைக்கேட்டு மனந்தெளிந் தறத்தின்மேலாசைவைப்பார். இங்ஙனம் விரும்பினநன்மையெவருமடையவு மடைந்தநன்மைகளி னிலேபெறவு நானே யெவர்க்குமேழுபொதுவரங்களைத் தருவேனென்றுனென்க. (சஉ)

வெண்ணிறத்தூசுகொள்மாசறவெண்மதி கதிருட்டோய்த்த
வினையென்னப் [ந்து
புண்ணிறத்தார்புரைபோக்கியுட்டேவருள் பொழிநீராடன்முதற்கீ

தண்ணிறத்தெய்தினுமுட்சுடுமோசையிற் றவறிமீண்டேதளர்ந்துள்ளங் [டச்செய்வேன்.
தெண்ணிறத்தாசுகொள்ளாநிலையாண்மைசெய் திருநெய்ப்பூசலி

உரை.—நானிடு மேழுவரங்களாவன: தூயவெள்ளாடைகொண்ட மாசுபோகச் சந்திரகதிர்களி லதைத் துவைத்தாற்போல மனிதரும்புண்பட்டதன்மையாற் செய்தபாவத்தோடு கொண்டமாசுகளைப் பிரயாசமின்றிப்போக்கி யவர்களுக்குத் தேவதிருவருளைத்தரும்படி ஞானஸ்நான முதல்வரமாகத்தந்தபின்ன ரின்பஞ்செய்து குளிர்ப்பித்தாற்போலவந்து மனத்தைச்சுடுந் தீயவாசையிலுட்பட்டு மீளவுந் தளர்ந்துதவறி ஞானஸ்நானத்தா லடைந்த தூய்மைக்கு மாசுகொள்ளாமன் மனமேயுறுதியாய்நிற்பவுறுதிப்பூசுதலிரண்டாம் வரமாகத்தருவேனென்றானென்க. (சங)

தாய்விளையன்பிணையாதெனப்பின்புறத் தயையின்மிக்கோர்முறையுள்ளி [வேன்
மீய்விளையின்பொடியாவரும்வாழ்ந்துண விரும்பிநானேவிருந்தா
நோய்விளைநஞ்சுறழ்தீயவையின்பென நுகர்ந்துமீண்டேபுரைகொண்டாற் . [வேன்.
றீய்விளையப்பிணிதீர்க்குமருந்தெனச் சிறந்தோர்தேவமுறைசெய்

உரை.—மீளவுந் தாய் தன்பிள்ளைமேல்வைத்த வன்புமுதலாய் நிகராமற் பின்னேகிடக்க வதனைக்கடந்ததயையை நானேநினைத்து வான்வீட்டின்பத்தோ டெல்லாரு மினிதாயுண்ணும்படிக்கு மூன்றாம்வரமாக நானேயவர்களுக்கு நற்கருணையென்று தேவவிருந்தாவேன். இவையெலாமாகி யின்னம் வருத்துநஞ்சோடொத்தபாவங்க ளின்பமென்று யாதாமொருவனுட்கொண்டாற் பாவவிமோசனமென்னு நாலாம் வரமாகப் பாவநோய்களைத் தீர்க்குந் தேவமருந்தினைத் தருவேனென்றானென்க. (சச)

துஞ்சியகாற்பழிப்பேயமர்வென்றெழத் தூய்நெய்பூசற்றிறன்றந்து
விஞ்சியமாயிருணீக்குவிளக்கென விதிசெய்யத்தர்விளைவீந்தே
யஞ்சியகோதிலவாழவுமன்றலை யருள்செய்யாக்கையெனச்செய்வே [பார்.
னெஞ்சியமாக்களுமித்திறத்தேழ்வர மெய்திக்குன்றத்திணைநிற்

உரை.—மீளவு மவனவனிறக்குங்காலத்துப் பழம்பழிப் பேய்களவன்மேற்றொடுத்த போரிற் செயங்கொள்ளும்படிக்குத் திறத்தைக்கொடுக்கு மற்றொருதேவநெய்பூச் வைந்தாம்வரமாகத்தந்து பூவுலகெங்கு மொய்த்த பாவவிருளைநீக்குந் திருவிளக்காக வேதநன்னெறிகாட்டுதற்கு மெய்யான காரணகுருக்கள் விடாமலுண்டாகக் குருத்தத்துவ மாறாம்

வரமாகிக் கடைசியிற் சிற்றின்பவாழ்வுகளை நுகரும்போதுமுதலா யஞ்ச த்தகும்பாவம்வாராதபடிக் கேழாம்வரமாக வுடலைவாழ்விக்கும் விவாக மே யுயிருக்குத் தேவவருளைப்பயக்குங் கட்டாகச்செய்வேன். இத்தொ கைப்பட்ட வேழுவரங்களைக் கொண்டு திறமில்லாதமனிதராயினும் வயி ரமலையோடொப்ப நன்னெறிவழுவாது நிற்பானொன்றனென்க. (சரு)

காருருவென்னுடல்மாமலைக்கோட்டுயர் கருணைச்செந்நீர்ம
மைழபெய்யப் [த்
பேரொருவெள்ளமுமோடலிலிவ்வரம் பிரிந்தவேழாறெனவோடி
தேரொருநன்றியில்லாமையிற்வினை தீக்கும்பாலையெனவைகும்
பாரொருபூங்குளிர்சோலையென்றாக்கலும் பரிவற்றுய்வார்நரனொன்
றான்.

உரை.—அங்ஙன மென்னுடலே யொருமேகமாக வுயர்ந்தவோர் ம லையுச்சிமேற் கருணையாற்பொழிந்த வென்னிரத்தமழையைப்பெய்து பெரிதோர்கருணைவெள்ள மோடிக்கொண்டுவருகையிற் சொன்னவேழு வரங்க ளேழாறாக வதிலேபிரிந்துபரவித் தேர்ந்தநன்மையொன்றின்றிப் பாவத்தீப் பற்றியெரியும் பாலைதன்மையினின்ற பூவுலகங் குளிர்ச்சி பொருந்திப் பூத்தசோலைதன்மையாகச்செய்து மனிதரெல்லாருந் தந்துயர் நீங்கிவாழ்வாரென்றான் றிருக்குமாரனென்க. (சசு)

வானுகும்வாமையிறேன்றியவானவர் மகிழ்ந்தியாவுமனத்து
ள்ளித்
தேனுகுந்தீங்குரல்யாழிசையேற்றுபு திருச்சேய்நாமப்புகழ்பாடக்
கானுகும்பூங்கொடியோனுமத்தாண்மிசை கமழ்பூவேற்றித்தொ
ழுத்தானு [றன்.
மூனுகுமாக்கையையேந்தியநாதனை யுணர்ந்துபாடத்துடங்கின்

உரை.—இங்ஙனந் திருக்குமாரன் சொன்னதெல்லாவற்றையும் வா னுலகுறிபவழகோடங்கேநின்ற வானவர் மகிழ்ச்சியோடேமனதிலெண் ணித் தேனுடொப்ப வினியகுரலுள்ளவீணைக ளிசைந்தொலிப்பத்தட வி யவன் றிருநாமங்களைப்புகழ்ந்துபாடாநிற்ப வாசனைபொழி பூங்கொடி யோனுகியசூசையுந் திருக்குமாரன்பாதத்திற் கமழும் பூமலரேற்றி வண ங்கினபின்பு தானு மூனுடலுடுத்தநாதனைத் துதித்துப்பாடத் துவக்கினு னென்க. (சஎ)

வேறு.

ஒன்றில்லாதெல்லா முளவாக்கினேனல்லா
னன்றில்லாவையத்திற் நன்றிசெய்வான்யாரே

நன்றிசெய்வாரில்லா நாம்வாழத்தானிறந்து
வென்றிசெய்வானெமக்கு நீயல்லால்வேறியாரோ.

உரை.—குசை திருக்குமாரனைநோக்கி யெங்ஙனம்பாடினனெனில், ஒன்றில்லாதிருக்க வுதவியொன்றின்றி யெல்லாவற்றையு முளவாக்கின சுவாமியல்லா விப்பொழுது மொருநற்குணமில்லாதபூவுலகி லிந்தநன்மையெல்லாத்தையுஞ் செய்யத்தகுவனுமெனில், தனக்கு நம்மாலொரு பயன்வாராதிருக்கக்கொள்ள நாமேவாழும்படிக்குத் தானுயிரிறந்து நமக்குச்செயங்கொள்பவனுகிய நீயேயல்லால் வேறுண்டோவென்ருனென்க. (இச்செய்யுள்முதல் மூன்றும் வெண்பாவிற்கேற்ற செப்பலோசையால் வருவனவென்றறிக.) (சஅ)

அன்புடையரொன்பு மரிந்தளிப்பார்தன்னுயிரோ
டென்புடையமெய்யெல்லா மீந்துணவென்பான்யாரோ
யீய்ந்துணவென்றெவ்வுயிர்க்கு மெவ்வுணவுமீட்டியிவண்
வேய்ந்துணத்தானுண்ணிரந்த நீயல்லால்வேறியாரோ.

உரை.—மீளவு மிக்கவன்புடையோர் வேண்டும்பொழுது தம்முறுப்புகளி லொன்றினை யறுத்துச் சிநேகிதர்க்கீவாரொன்பார்களல்லோ? ஆயினுந் தன்னுயிரோடே தன்னுடலு மொருங்குடன் கூட்டித்தந் துணைச் சொல்லத்தகுவனுமெனில், எல்லாவகையுணவுகளைத் திரளாய்க்குவித் தெல்லாவுயிர்களு முண்ணத்தந்தபின் ஞனிவ்வுலகிற்ருேன்றித் தனக்குணவிரந்தவனுகிய நீயேயல்லால் வேறுண்டோவென்ருனென்க. (சகூ)

கைம்மாறிவண்வெஃகாக் காமுற்றிவையெல்லா
மெய்ம்மாறெமக்களிப்ப விஞ்சருட்சென்ருேன்யாரோ
விஞ்சருட்சென்ருசறநா மீவாழத்தானுைந்து
நெஞ்சருட்சென்றீங்கிறக்கு நீயல்லால்யார்யாரோ.

உரை.—தனக்கிங்கேயொருகைம்மாறுவிரும்பாமற் றன்னன்பினளவாக விவையெல்லாவற்றையு முண்மையறியாதநமக்குச் செய்யும்படிக்கித்தொகைமிக்கதயை கொண்டவனுமெனில், அந்தமிக்கதயையாற் குறையொன்றின்றி நாமேல்வீட்டில்வாழும்படிக்குத் தானேவருந்தித் தன்னெஞ்சுள்ளதயைபின்சென் றுயிர்தந்திறக்கத் தகுவனுகிய நீயேயல்லால் வேறுண்டோவென்ருனென்க. (ருய)

வே று.

இனையவும்பலவுமாங் கியலநாடொறும்
வனையவும்புவிகிகர் மடியவானுல

கனையவுமம்மனை யரியதேவநூல்
புனையவுமாமுனி பொருவற்றோங்குவான்.

உரை.—இவையு மித்தொகைப்பட்டபலவு நாட்டோறுமங்கேகட ந்துவருகையி லச்சிறுமனையைப்புகழும்படிக்குப் பூவுலகுள்ளநிகரொலாங் கடந்து வானுலகிற்கொப்பாகிச் சூசைமாமுனியு மேன்மேலு மரியதேவ நூற்களை யறிவிலணிந்து நிகரொன்றின்றி யோங்குவானென்க. (ருக)

பூவதுகொடியினோன் பொலியமீட்டோர்நா
ளாவதுமாயது மொன்றுமாயெலாந்
தாவதுவுணர்பிரான் றந்தகாட்சியை
நாவதுவருந்திநு நவிலும்பான்மையோ.

உரை.—அங்ஙனம் பூங்கொடியோன்சூசை மிகவுமாட்சியைப்பெ றும்படியாக மீளவுமொருநாள் முன்னுனைதையறிந்ததுபோலப் பின்னுரு வதைக்கடந்தறியுங் கடவுளாகியதிருக்குமார னவனுக்குக் காட்டினகா ட்சியை வருந்தினுனு நாவினாற்சொல்லுந் தன்மையோ வல்லவென்க. (ருஉ)

மண்ணிடத்திருளறு மாவிநாணவும்
விண்ணிடத்துலாவிவில் விளங்குவேந்தனை
யெண்ணிடவிடமுமொன் றின்றியெண்டிசை
கண்ணிடத்தகவில கனியக்கண்டுளான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசையன்று கண்டகாட்சியேதெனில், பூவு லகிடத்தின் மொய்த்தவிருளைநீக்கி யுதிக்குஞ் சூரியனு நாணும்படிக்கு மிக்கவொளியோ டாகாயத்தில்விளங்கிய வெண்ணப்படாதவரசனையெ ட்டுத்திக்கினு நாங்கருதுந்தன்மை கடந்தவின்பத்தோடே கண்டானெ ன்க. (ருங)

பொன்னெடுங்குடைகளும் பொன்னம்பூண்களும்
வன்னெடுமிரதமு மணிக்கொடிஞ்சியுந்
துன்னெடுங்கொடிகளுந் தொகுதியொன்றிலா
மின்னிடும்வெயிலிடு மீனின்விலிடும்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசைகண்ட நெடியபொற்குடைகளும் பொன் னுற்கட்டின வாபரணங்களு நெடியதேர்களு மணிகளாலழகுபெற்ற தே ர்க்கொடிஞ்சிகளு நெருங்கியநெடுங்கொடிகளுந் தொகையொன்றின்றித் தோன்றிச் சூழமின்னவும் வெயிலைச்செய்யவும் வான்மீனினும் விளங்க வுஞ் செய்வனவென்க. (ருச)

அரியினம்பூட்டிய வணிவிமானமும்
வரியினம்பூட்டிய விரதவையமும்
பரியினம்பூட்டிய திகிரிபான்மையுங்
கரியினம்பூட்டிய தேருங்கண்டுளான்.

உரை.—அங்ஙனங் கண்டபலதேர்வகையிற் சிங்கங்களைப் பூட்டின சிலதேர்களும் புலிகளைக்கட்டினசிலதும் குதிரைகளைப்பூட்டினசிலதும் யானைகளைப்பூட்டினசிலதுங் கண்டானென்க. (ருரு)

பைம்மணிப்பசுங்குடை பவளச்செங்குடை
வைம்மணிச்சிதங்குடை தரளவங்குடை
செம்மணிக்குருங்குடை திங்கள்வெண்குடை
மைம்மணிக்கருங்குடை மயங்கித்தோன்றின.

உரை.—கண்டகுடைவகையோவெனில், மரகதப்பச்சைக்குடைகளும், பவளச்செங்குடைகளும், வச்சிரமணிக்குடைகளும், முத்துவெண்குடைகளும், சிவந்தமாணிக்கக்குடைகளும், சந்திரகுடைகளும், நீலமணிக்குடைகளு மிவையெலாங்கலந்து தோன்றினவென்க. (ருசு)

மயிலகல்தோகையு மணியும்வில்செய
வெயிலகல்நிழலசெயும் வெயில்செயுங்குடை
துயிலகலொளிமணி தொடுத்தபான்மையால்
வெயிலகல்வளிசெயும் வெயிலசெயுங்கொடி.

உரை.—சொன்னகுடைகளிற் கட்டப்பட்ட நீண்டமயில்களின் றோகைகளு நவமணிவகைகளு மொளியைப்பரப்பினதினு லக்குடைகள் சூரியனொளியைமறைத்து நிழலைச்செய்து தாமே யொளியைச்செய்வன. மீளவுங் கொடிகளில்விளங்கின பலமணி சீலையோடுகட்டப்பட்டமையாலக்கொடிகளாடிச் சுடும்வெயிலையாற்றுங் காற்றுச்செய்து தாமேவெயிலொளி செய்வனவென்க. (ருஎ)

பேரொலிமுரசொடு பிறங்கும்பல்லியத்
தாரொலிபரியொலி யதிர்கைம்மாவொலி
தேரொலிகொடியொலி தியங்கும்பூணொலி
காரொலியொளித்தொலி கலந்தொலித்தவே.

உரை.—மீளவு முரசுமுதற்கொண்டு பலசங்கீதவாச்சியங்கள் செய்யுமொலியுங் குதிரையானை தேர்கள் விடுமொலியுங் கொடிகளாடிச் செய்யுமொலியு மணிந்தவாபரணங்க ளசைந்திடுமொலியு மிவையெலாமொருங்குடன்கூடி மேகமுழக்கத்தைமறைத்து முழங்குவனவென்க. (ருஅ)

மீனிகர்வெயிற்றிர ளெறிக்குமேனியார்
வானிகர்மகிழ்வுறி மகரயாழொடு
தேனிகர்தொனிக்குழல் திரளைத்தவோதைசெய்
பானிகரிசைக்கொடு விசைகள்பாடுவார்.

உரை.—மீளவும் வான்மீன்களொப்ப விளங்கிய மேனியுடையசிலர் வான்வீட்டொத்த மகிழ்ச்சியைக்கொண்டு மகரயாழுந் தேனொத்தவினியகுரற் பலவீணைகளுந் திரண்டுசெய்யுமோசையாலியற்றிய பலவிசைகளுக் கிசைகளைப்பாடாநிற்பாரென்க. (ருகூ)

நண்ணிலவனீகமே நயந்துசூழ்வர
வெண்ணிலவெறித்தபூ ணுலாவுமார்பினர்
தெண்ணிலவிமைத்தபொன் மகுடச்சென்னியா
ரெண்ணிலருருசில ரிரிந்துலாவுவார்.

உரை.—அங்ஙன நள்ளொளிபரப்பின தானைகள் மகிழ்ந்துசூழ்வரவெண்ணப்படாதவரசர் வெயிலையெறிக்கு மணிக்கலன்கள் மார்பி னுலவாநிற்சத் தெளித்தவொளிப் பசும்பொனமுடிசூடி யங்கங்கேயுலாவித்திரிவாரென்க. (சுய)

மேகமொத்திழிமத வேழமீசிலர்
நாகமொத்தெழுந்ததேரா நவிரமீசில
ராகமொத்தகனறுபா யயங்கள்மீசிலர்
யூகமொத்தணியணி யுலவியேகுவார்.

உரை.—சொன்னவரச ரிளமேகமொப்ப மதத்தைப்பொழிந்த யானைகள்மேலேசிலரோ, உயர்மலையொப்ப வெழுந்ததேரி னுச்சிமேற்சிலரோ, மனவேகத்தோ டகன்றுபாயுங்குதிரைகள்மேற் சிலரோ படையூகங்களைவகுத்ததன்மையா லணியணியாக வுலாவித்திரிவாரென்க. (சுக)

மின்னிறத்துருச்சிலர் விரிவில்வீசிய
பொன்னிறத்துருச்சிலர் பொறிசெய்தூயழல்
நன்னிறத்துருச்சில ரலர்ந்தநாண்மல
ரின்னிறத்துருச்சில ரேந்தியேகுவார்.

உரை.—மீளவு மவர்களுக்குள்ளே சிலர் மின்னுருவாகவுஞ் சிலரொளியைப்பரப்பிவீசிய பொன்னுருவாகவுஞ் சிலர் பொறிவிட்டெரியுந் தூயநெருப்பினுருவாகவுஞ் சிலர் மலர்ந்தபலவகைப்பூவி னினியவுருவாகவுந் தோன்றித்திரிவாரென்க. (சுஉ)

தோட்டழகலர்ந்தபூந் தொடைதொடுத்தொளி
தீட்டழகமர்ந்தபூண் டியங்கிச்செஞ்சுடர்

காட்டழகுருக்கொடு கலந்தன்றுருடன்
வீட்டழகரிவையர் விளங்கக்கண்டுளான்.

உரை.—மீளவுஞ் சொன்னவரசரோடேகூட வழகியவிதழ்களலர்ந்த மாலைகளையுங் கதிர்களாலழகுபெற வெழுதப்பட்டதன்மையா லமைத்த பலமணிக்கலன்களையுமணிந்து சூரியனழகினைக்காட்டு முருவோடுகலந்துதோன்றிய வான்வீட்டுரிய வழகுள்ளபலமாதர்களு மங்கேவிளங்கக் கண்டான் சூசையென்க. (௩௩)

பானுரைத்தகுதியைப் பழித்தவாடையுந்
தேனுரைத்தலர்தொடை செறிந்தபூண்களு
மீனுரைத்தொளிமணி மேனிமாமையும்
யானுரைத்திணைசெய வியலும்பான்மையோ.

உரை.—அங்ஙனந் தோன்றினமாதருடுத்த பாவினுரையினு மெல்லியவாடையு நுரைநுரையாக மதுப்பொழிந்தலர்ந்த மாலைகளோடே நெருங்கிக்கலந்தணிந்தமணிக்கலன்களும் வான்மீன்களையுரைத் தொளிபெற்ற வவர்கள்மணிமேனியழகு மிவையெல்லாவற்றையு முவமித்துரைப்பவென்னலாகுந்தன்மையோ வல்லவென்க. (௩௪)

வாவிசேர்முளரிசேர் வதனவாமமுங்
காவிசேர்வடிவுசேர் களித்தநாட்டமு
நாவிசேர்குழலுஞ்சேர்த் திலங்குநங்கையா
ராவிசேரழகுசேர்த் தனுக்கஞ்சேர்க்கிலார்.

உரை.—தடாகங்களிற்பூத்த தாமரைமுகவடிவுங் குவளையோடொத்த களித்தகண்களு நாவிமுதற் பலவாசனைபூசினகூந்தலு மிவையெலாங்கொண்டு விளங்கியவம்மாதரோ கண்டவருயிர் பின்செல்லச்செய்யு மழகுடையராகி யவ்வுயிர்தீயவாசையால் வருந்தச்செய்யார்களென்க. (௩௫)

முடிமணிதுளங்கவு மார்பின்மொய்த்துலாங்
கடிமணிவிளங்கவுங் கையங்காந்தள்சூ
ழிடிமணியிலங்கவு மெழின்முகத்தினூர்
வடிவணியுடுவினூர் மதியமானுவார்.

உரை.—சொன்னமாதர் சூடினமுடியின் மணிகளு மார்பினெருங்கியுலாவினமணிகளுங் கையிலணிந்த வளைகளின்மணிகளு மின்னிக்கதிரைப்பரப்பினதினு லவ்வழகியமுகத்தினூர் வான்மீன்களினடுவேயூர்ந்த பலசந்திரன்களொப்பாரென்க. (௩௬)

உந்துகேழ்மதியவெண் குடைகளூர்ந்துயர்
வந்துகீழணிவரு மணிமுகத்தொளி

சிந்துகேழினமணி திளைபொற்பாவையா
ரிந்துகீழிந்துவந் திரியமானுவார்.

உரை.—மேலேவிளங்கித் திங்கள்வெண்குடை பல்வும்வரவே யது களின்கீழே யணியணியாக மணிமுகத்தோடொளி வீசியநவமணிநிரை யணிந்திலங்கும் பொற்பாவைகளாகவருமம்மாதரோ பலசந்திரன் கீழே பல சந்திரன்வருவதுபோலத் தோன்றுவாரென்க. (சுஎ)

வன்மலைசிறைக்கொடு வான்பறந்தென
மின்மலையுருக்கொடு விளங்குதேர்மிசை
சொன்மலைபழித்தெழீத் தோன்றுமங்கையர்
பொன்மலைமுடியுறை சுடரைப்போலுவார்.

உரை.—மீள்வு மிறகுகளைக்கொண்டு பருப்பதங்கள் வானத்திற் பறந்தாற்போல மின்னின மலைகளொத்ததேர்கள்மேலே சொல்லத்தகுமுவமையெல்லாம்பழித்துத் தோன்றிவருமம்மாதரோ பொன்மலையுச்சிமேலுதித்துவிளங்கின சூரியனையொப்பாரென்க. (சுஅ)

எண்டிசையிரிந்துவந் தின்னவாறெழில்
கொண்டிசையரசரோ டெழிலிக்கூந்தலார்
விண்டிசைநெருக்குற மிடையக்கண்டபூங்
செண்டிசைகொடிநலோன் வியந்துசெப்பினன்.

உரை.—அங்ஙன மெண்டிசையிலெங்குஞ் சொன்னவரசர்கூட்டத்தோடு மேகங்களொத்த கருங்கூந்தலுடைய மாதர்கள்திரிந்து வானமே நெருங்கத் திரளாய்வரக்கண்ட பூங்கொடியோன்சூசை யதிசயப்பட்டுச் சொன்னானென்க. (சுசு)

மின்னினமெனநனை விரித்தகொம்பனார்
மன்னினமெனநிமிர் வயிரக்குன்றனார்
பொன்னினங்கண்டமேற் போவதேதென
வென்னினமபுரக்குநீ யியம்பென்றனரோ.

உரை.—மீன்களைப்போலப் பூவரும்பலர்ந்துபூத்த கொம்பினையொத்த மாதரு மிராசாக்களைப்போல வுயர்ந்த வயிரமலையினையொத்தமைந்தரு மழகிற்பொலிந் தங்கே வான்மேற்போவதேதென் றென்னினமாகியமனிதரை யிரட்சிக்கவந்த நீயேகாட்டுவாயாகவென்றான் சூசையென்க. (எம)

மைத்திறத்தொளித்தெதிர் வருவதாதியே
மெய்த்திறத்தனைத்தையும் விழுங்குங்காட்சியா

னத்திறத்தவரெவ ரென்னவாம்பல்வா
யித்திறத்தலர்ந்திவை யியம்பினனரோ.

உரை.—இருளிலொளித்துக்கிடந் தெதிர்காலத்தில் வருவதைமுத லாய்த் தப்பிதமின்றி யெல்லாவற்றையுமறிந்து கடந்தகாட்சியுடைய தி ருக்குமார னங்ஙன மங்கேதோன்றினவரெவரென்றுகாட்டச் செவ்வாம் பலொத்த திருவாய்மலர்ந்திங்ஙனஞ் சொல்லத்துடங்குகின்றானென்க. (எக)

வேறு.

மீன்செய்தசுடரேய்க்குமேனியொடாங்கொளிசெய்யவ் வே
ந்தரீட்டங்
கான்செய்தமலர்மொய்க்குங்கடிநாடுபலவாண்டு கசடற்றிங்கண்
யான்செய்தமறைநலமோர்ந்தினிவரும்பின்காலையினு மென்னைச்
சேர்ந்து [வீட்டாள்வார்.
வான்செய்தமறைமுறையின்மனம்வழுவாதென்ஞான்றும் வான்

உரை.—வான்மீன்களினும் விளங்கினமேனியோ டங்கேதிரியு மவ் வரசர்கூட்டமாரெனில், மதுமலர்பூத்த பலசெல்வநாடுகளை யாள்பவ ராகி நானிங்கேதந்த கசடில்லாதவேதமே நல்லதென்றாராய்ந் துட்கொ ண் டினிவருங் காலங்களி லென்னைச்சேர்ந்தவராகி வானினின்றுவந்த வேதமுறைகளிற் சாந்தனையும்வழுவாமல் வான்வீட்டிற்சேர்ந்து முடியா க்காலத் தங்கே யரசராய் வாழத்தக்கவர்தாமேயென்றானென்க. (எஉ)

இருள்பாய்ந்தநிசிபெருகுமிரவியெனச்சுடர்வெள்ள மிமைத்து
ப்பைம்பொற் [ள்ளோர்
பொருள்பாய்ந்தமுடிசூடியாகிலப்புள்விருதேந்திப் பொலிந்தாங்கு
தெருள்பாய்ந்தமணிகொழித்ததெண்டிரைபாய்செழுங்கழனி திரு
விற்பூப்ப [ம்.
வருள்பாய்ந்தவிரோமைநாடாண்டளிக்கும்பல்லரசர்க் கரசரீட்ட

உரை.—தொகையிற்சொன்ன வரசரைவகுப்பறுத்திங்கேகாட்டத் துடங்குகின்றான்; இராவிருளைமிழுங்கி நீக்குஞ் சூரியனைப்போலத் திரட் கதிர்வெள்ளம்பரப்பித்தூயபொன்னாற்செய்த முடியைச்சூடி யிருதலைப் பறவையென்னு மாகிலப்புள்விருதாகவேந்தி யங்கேநிமிர்ந் தெல்லாரினு மேற்றோன்று மவ்வரசராரெனில், ஒளிதெளிந்தமணிகளைக்கொழித்த புனல்பாய்ந்தவயல்களே செல்வத்திற்பூப்பத் தேவருட்செல்வத்துயர்ந்த விரோமைநாட்டை யாளாநிற்கும் பலவரசர்க்கரசராகிய விராயர்கூட்ட மவர்தாமென்றானென்க. (எங)

வாமஞ்சாலோடைநுதன்மாவெருத்தமீதிங்கண் வருமிவ்வே
ந்தர்
காமஞ்சால்விளைசெல்வங்கவருங்காரியநாட்டைக் காக்குமீட்ட
மேமஞ்சாலணிதியங்கவெறிவேல்கொண்டங்கண்பா யிவுளிமே
லோர் [ம்.
நாமஞ்சால்வெற்றிதரநண்ணர்தொழும்புலோனியநன் னாடரீட்ட

உரை.—விளங்கிய பட்டமணிந்தயானைகள்மே லிப்புறத்தில்வரு மி வ்வரசராறெனில், பிறர்க்காசைவிளைதற்காரணமாகச் செல்வங்களை மிக வுங்கொண்ட வுங்காரியராச்சியத்தரசர்கூட்டமாமே; அங்கே யெறிவே லேந்தி யணிந்த பொற்கலன்கள் தியங்கியாடப் பாயாநிற்குங்குதிரைமே லே தோன்றினவரோரவெனில், வீரநாமத்தால் வெல்லப்படும்பகைவ ர ஞ்சிவணங்காநிற்கும் புலோனியராச்சியத் தரசர்கூட்டந்தானேயென்று னென்க. (எச)

மேய்ந்தகதிருயிர்த்திமைக்கும் விருதெனவேல்முன்னியிவ
ண்மிடைந்தவீரர் [னரீட்டம்
வாய்ந்தகதிர்ப்படையொன்னார்வணங்கயில்கொள்பாவரர்தம் மன்
பாய்ந்தகதிருணுங்குடையார்பாயிருளுண்முடிசூட்டிப் பகலங்குய்
பபோர் [யீட்டம்.
தோய்ந்தகதிரொறிமணிகொய்சுவேசியநாடினிதாள்வார் தொகுதி

உரை.—இப்பாலே கதிரைமேய்ந்து கொப்புளித்தாற்போல மின் னுநிற்கும் வேல்விருதாகமுன்போக நெருங்கிவரு மிவ்வீரராறெனில், ஒ ளிசெய் பலவகையாயுதங்களைக்கொண்டெதிர்த்தபகைவரால் வணங்க ப்படும் வேலேந்திய பாவரரையாளுமரசர்கூட்டந்தானே; அங்கே சூரிய ன்கதிரைமிழுங்கி மறைத்தகுடைகள்செய்யு மிருளைமிழுங்கிப் பகலைச்செ ய்யு மணிமுடிசூட்டினவரோரவெனில், கதிரிலேதோய்ந்தொளிவிடும் பல மணிவிளைவுள்ளசுவேசியநாட்டரசர்கூட்டந்தானே யென்றுனென்க.
(எரு)

செய்பரந்தமணிக்கொடிஞ்சித்திண்டேர்மீதாங்கரிபோற் றிற
த்தவல்லோர்
மைபரந்தநிழற்சோலைமதுமலர்கொய்தானியமாள் மன்னரீட்ட
மெய்பரந்தகலன்மின்னமீன்பரந்தவிசும்புளர்போல் வேய்ந்தவன்
னை
னைபரந்தவெற்பருவியதிர்ந்தரிகொய்யாச்சியநாட் டரசரீட்டம்.

உரை.—அங்கே சிவந்த மாணிக்கமணிபதித் தழகுபெற்ற கொடி ஞ்சியுள்ள தேர்கள்மேற் சிங்கங்களைப்போலத் தோன்றினவராறெனில், இருண்டநிழலைச்செய்யுஞ் சோலைகள்பூத்த தானியநாட்டரசர்தாமே; ம றுபடியங்கே யுடலெலாமணிந்த மணியாபரணங்களிடுங்கதிர்களாற் பர

வினமீன்களோடொளிரும் வானுலகத்தோ ருருவாகத் தோன்றினவ ரோவெனில், அழகியமலையினின றதிர்ந்தொழுகுமருவியாற்பழுத்தசெ ந்நெல்விளைவுள வாச்சிய நாட்டரசர்கூட்டமாமே யென்றுனென்க. (எசா)

மீன்முழுகுங்கொடித்திண்டேர்மீவரிமாவிருதேந்தி வேய்ந்த வேந்தர்
கான்முழுகுங்குன்றஞ்சால்கவ்வுமுடிமுராவியமே காக்குமீட்ட
மூன்முழுகுமொளிமுழுகுமுவணியைக்கொண்டுவந்திப்பா லுறை ந்தகோமார் [ரீட்டம்.
தேன்முழுகும்பூம்பொழில்வாய்சிலீமுகமார்சிலேசியமாள் செல்வ

உரை.—வான்மீன்களுட்கலந்த கொடியைவிரித்த தேர்களின்மே லெழுந்து வேங்கையை விருதாகவேந்தி யஙகேதோன்றினவராரொனில், பூவினுனு நாவியாலு முதலியவற்றுலும் வாசனைமிக்க மலைகள்முடியாகச் சூழ்ந்த முராவியநாட்டரசராமே; பகைவர்மார்பிலுண்ட வூனிலு மொளி யிலுந்தோய்ந்த வெற்றிவாளையேந்தி யிப்பாலுவந்துநிற்பவரோவெனில், வண்டுகள்நிறைந்த தேன்மலர்ச்சோலைகளை மிகக்கொண்ட சிலேசியமா ளு மரசர்கூட்டமே யென்றுனென்க. (எஎ)

செற்றுறுகடந்தனிலவிசைகடந்ததேரொழுமச் செல்வவல் லோர்
பற்றுறுகடந்திருசீர்பயத்திணையாப்புவேமியர்தம் பதிகளீட்டஞ்
சொற்றுறுகடந்தசினஞ்சூட்டாளியேந்தியவண் டோன்றுமன்னர்
கற்றுறுகடந்துரத்துக்கருணைமிகுஞ்சசோனியமே காக்குமீட்டம்.

உரை.—உயரத்தால்மேகங்களையும் விசையினுற் காற்றையுங் கடந் த தேரின்மேலெழுந்த வவவரசராரொனில், பற்றினவாசையைக்கடந்த விருவகைச்செல்வமாகிய பொருட்செல்வமு மருட்செல்வமுங்கொண் டு நிகரில்லாதபுவேமியவரசர்தாமே; மீளவுஞ் சொல்லுந்தன்மைகடந்த கோபத்தைக்காட்டின யாளியை விருதாகவேந்தி யங்கேதோன்றினவ ரோவெனில், கல்லினுங்கலங்காதநெஞ்சின் வீரத்தோடு தயையில்மிக்க சசோனியவரசர்கூட்டந்தானென்றுனென்க. (எஅ)

சினம்பழுத்துச்சீறிவிரிசிறைச்சிங்கமுயர்ந்திங்கட் செல்லுஞ் செல்வர் [ரீட்ட
தனம்பழுத்துத்திருவாய்ப்பத்தாழ்கடல்சூழ்வினேசியர்தந் தலைவ
மனம்பழுத்துக்களியார்ந்தவடிவுற்றுங்கிவுளிமிசை வாய்ந்தமன்ன ர் [ட்டம்.
கனம்பழுத்துப்பனிவரைசூழ்கலைமிக்கெத்திறூரியரைக் காக்குமீ

உரை.—சினத்திற்சீறியமுகத்தோ டிருசிறகுகளைவிரித்த சிங்கமே விருதாகவேந்தி யங்கே வருமரசராரொனில், பசும்பொன்மிகுதியாற் செ

ல்வமிக்கோங்கக் கடலாற்சூழப்பட்ட வினேசியநாட்டரசர்தாமே; மீள வுமங்கே பூரித் தகமலர்ந்தருங்களிகூர்ந்தவடிவோ டினிதாய்த்தோன் றிக் குதிரைமேல்வரு மவ்வரசரோவெனில், பொய்யாமழைபெய் தினி தாய்க்குளிர்ந்த மலைகளாற்சூழப்பட்டு மிகக்கல்வியிற்சிறந்த வெத்திறூரி ய நாட்டரசர்கூட்டமாமேயென்றுனென்க. (எக)

மையொக்கமின்னலெனமதக்கரிமீதொளிவயிர மணிக்குன்ற
ன்னூர் [பொருனரீட்ட
பொய்யொக்கவளர்கருப்பம்பொழில்மொய்க்குஞ் சீசிலியமாள்
நெய்யொக்கக்கதிர்தும்முநீடியவாளேந்தியவர் நிருபர்தாமே
மெய்யொக்கத்திருவொடறம்விசித்தொளிகொள்நாப்புலியாள்வே
ந்தரீட்டம்.

உரை.—மேகத்தோ டொழியா மின்னல் தோன்றினாற்போலக் கரி யயானைமே லொளிவிடும்வயிரமணிமலையொத்த வன்னூராரொனில், சொ ன்னபொய்யே யளவறவளர்வதுபோல வளர்ந்தகரும்புகள் காடாகமொய் க்கப்பட்ட சிசிலிய நாட்டரசர் கூட்டமே; பகைவரைவெட்டியுண்ட வி ரத்தத்தையு மின்னியகதிர்களையும் விட்டொளிறு நீண்டவாளை யேந்தி த்தோன்றின வவ்வரசரோவெனில், சொன்னமெய்யேயழிவின்றி வழங் குவதுபோல வழியாதசெல்வங்களையு மறங்களையு மொருப்படக்கொண் டு மிக்கபேர்பெற்ற நாப்புலியையாளு மரசர்கூட்டமே யென்றுனென்க. (அழ)

கண்கடந்தகவின்காட்டிக்கமழ்கமலக்கண்ணியணி களிமார்
பன்னூர் [ரீட்டம்
பண்கடந்தகுரலனங்கண்படும்வயல்கொய்மாந்துவமாள் பரிவோ
விண்கடந்தபூங்கொடியைவிரித்தார்க்குந்தேர்நடவி மிளிரச்செல்
வோ [டம்.
ரெண்கடந்தநிரைத்தீம்பாலினிதொழுகும்பார்மநிலத் திறைவரீட்

உரை.—அங்கே கண்கடந்தவழகினைக்காட்டிக் களிமிக்கலர்ந்தமா ர்பிற் கமழுந் தாமரைமாலையையணிந்தவராரொனில், வீணைவாய்க்குரல்க டந்த வின்னிசைகளைப்பாடின வன்னங்கள் தூங்காநிற்கும் வயல்களு ள்ள மாந்துவநாட்டை யாள்பவர்தாமே; மீளவு மேகங்களைக்கடந் துயர் ந்தமலர்க்கொடியேந்தி முழங்கு மிரதங்களை நடத்தி யங்கேவிளங்கினவ ரோவெனில், எண்ணப்படாத பசுக்கூட்டங்கள் திரளாய்த்தந்த வினிய பா லொழுகாநிற்கும் பார்மநாட்டை யாள்பவர்கூட்டந்தானே யென்று னென்க. (அக)

திரைபுறங்காண்கடற்பவளச்சிலுவைவிருதுயர்த்திவுளி செலு
லுத்துமன்னூர் [ருனரீட்டம்
புரைபுறங்காண்டுகிர்க்கொடியேபுணரிபிற்கொய்சேனுவமாள் பொ

விளைபுறங்காண்டொடைமார்பில்வெண்புறவுகதிர்பரப்ப வேய்ந்த வன்னூர் [ம்.
வளைபுறங்காண்கோநதிசார்வளம்பெறவாழ்சாவோய மன்னரீட்ட

உரை.—அங்கேதிரைகொண்டலைந்த கடலிலுள்ள பவளச்சிலுவை விருதாகவேந்திக் குதிரைமேல்வரு மவராரொனில், குறையில்லாத தூய பவளக்கொடிகளைக் கடலின்முழுகியெடுக்குஞ் சேனுவநாட்டரசர்தாமே; மீளவும் வாசனைவீசின மாலையணிந்தமார்பின்மேலே விருதாகவெண்புறு விளங்காநின்று தோன்றுமவரோவென்னில், மலையினின்றொழுகு மிரா சபுனலால்வந்த செல்வங்களைக்கொண்டுவாழுஞ் சாவோயநாட்டரசர்தா மேயென்றுனென்க. (அஉ)

மீனலங்கொள்மணித்திண்டோள் வீங்கியரித்தேரோறிவேய் ந்தாங்கன்னூர் [ட்டங்
வானலங்கொள்படமுயிர்பெற்றென்னவளர்கல்லியமாள் மன்னரீ
தேனலங்கொள்ளலங்கல்வேற்சேவகர்சூழ்ந்தாங்குலவுந் திண்டேர்ச்சேல்வோர் [ம்.
நீனலங்கொள்கடல்பிரித்தநிலஞ்சேர்த்தாளிசிப்பாரு நிருபரீட்ட

உரை.—வான்மீனொத்த மணிகள்திரண்டது போலத் தோன்றுந் திறத்தபுயங்களையோங்கிச் சிங்கங்களைப்பூட்டினதேரினின் றங்கே தோன்றினவராரொனில், வானுலகிலுள்ளவழகினை பொருபடத்திலெழுதின பின்ன ரப்படமுயிர்பெற்றிருந்ததுபோலத்தோன்றுங் கல்லியராச்சியத் தரசர்தாமே; மீளவுமதுப்பொழிமாலைசூழ்ந்த வேலையேந்திய சேவகரிருபு டையில்வரவே யங்கேதேரின்மேலுலாவு மச்செல்வரோவெனில், கருங் கடல்நடுவேனின்று பிரித்த விருமாநிலத்தையொருப்படத் தங்குடைக் கீழேசேர்த்தி யாளாநிற்கு மிசிப்பாருராச்சியத்தரசர்தா மென்றுனெ ன்க. (அங)

போரெல்லைகடந்துகளும்பொற்கலினமாவேறிப் பொலியக்கோமார்
சேரெல்லைவாழ்வுறச்சீரெல்லையிலவிபெரியமாள் செல்வரீட்ட
நேரெல்லையில்லையெனநிமிர்கவிகைநெடுஞ்செங்கோற் கொற்றமன்
பாரெல்லைபல்லநிலபடரிலுசித்தானியமாள் பரிவோரீட்டம்.[னர்

உரை.—பகைவர்தம்போர்க்களத்தைக் கடந்து பாயாநிற்கும் பொ ற்கடிவாளமுள்ள குதிரைகள்மேலிருந் தங்கேபொலிந்துதோன்று மவரா ரொன்னில், கொண்டசெல்வ மெல்லையில்லாததாகையிற் றுன்கொண்ட வெல்லைகடந்து சூழச்சேர்ந்தமற்றியாரையும்வாழ்விக்கு மிபெரியராச்சிய த்தரசர்தாமே; மீளவு நிகரொன்றின்றி யெவரையுநிழற்று நிமிர் வெண்கு டையும் வளையாதநெடுஞ்செங்கோலுமுடைய வந்த வெற்றிவேந்தராெ

ணில், பூவுலகிற்குள்ளவெல்லையன்றி வேறெல்லை யில்லாமற் படருமரசு ள்ளவிலுசித்தானியராசாக்களே யென்றானென்க. (அச)

கொக்கொக்குந்தேரினெழீக் குணக்கொக்குஞ்சுடரொக்கக்
குணத்தக்கோமா [ம்
ரிக்கொக்குமலர்மணிசேரிழையொக்குமங்கிலியதீ விறைவரீட்ட
புக்கொக்கும்புயலொக்கப் பொழிமதமால்களிறொக்கும்பொலி
கோலன்னார் [டம்.
திக்கொக்குஞ்செல்வமெலாந்திரண்டொக்குமீர்லாந்த தீவாளீட்

உரை.—அங்கே பரிகளைப்பூட்டிய தேர்மேலிருந்து கீழ்திசையிலுதிக்குஞ் சூரியனையொத்த வடிவோடுதோன்றின வரசராவெனில், மதுப்பொழிமலர்களுங் கதிர்விரிமணிகளு மிசைபடச்சேர்த்தியமாலையொத்த வங்கிலியதீவரசர்தாமே; மீளவு மேகத்திற்புகுந் தம்மேகமொப்ப மதம்பொழியானைகள்மே லங்கேயுயர்ந்த செங்கோலுடையவரோவெனில், எண்டிக்கிலுமுள்ளசெல்வங்களை யொருப்படத்திரட்டிக் கொண்டவீர்லாந்த தீவரசர்கூட்டமே யென்றானென்க. (அரு)

கோலுண்டேவிசையங்கொள் கோலுண்டவப்பசும்பொற்
கோல்கையுண்டோர்
பாலுண்டேபூந்துகில்தம்பாலுண்டபாத்தவராள் பதியரீட்டங்
காலுண்டேவிசைகடுத்தகாலுண்டவிரதமிசை களித்தவன்னார்
நூலுண்டேநீதிவழாநூலுண்டநோர்வெற்கர் தலைவரீட்டம்.

உரை.—எய்தவம்பினை விசையில் [illegible] மேலங்கே
பசும்பொற் செங்கோலுடையராவெ [illegible] ய துகில்க
ளைத் தம்பாலாகவுடைய பாத்தவ [illegible] காற்
றின்விசை வென்றோடுமுருளைத் [illegible] ரில்
நூலினுஞ் செவ்வையில்வளைய [illegible]
யத்தரசர்கூட்டந்தானே யெ [illegible]

றூசியவரசர்தாமே. மீளவும் வீணைவாய்க்குரலோ டிசைபடப்பாடினவர் சூழ்ந்து வரவே யங்கேவாரூேரொத்தவரோவெனில், கண்டவளவி லின்பத்தைப்பயக்கு மழகிற்சிறந்த பவோனியநாட்டரசர் கூட்டமென்றுனென்க. (அஎ)

துப்பப்பாலுருச்சிவப்பத் தொக்கும்பரெனவிருதாய்ச் சுடர்
மீன்கொண்டா [ரீட்டம்
ரொப்பப்பாலுலகணிகொள்ளொளிச்செப்பாஞ்சிப்புருதீ வுடைய
வெப்பப்பாலொளியெறிக்கும்வெண்மணிமார்பிடைத்தூங்க வெ
யில்செய்யன்ஞர்
தப்பப்பாற்றீங்கனிகட்டந்துவக்குங்கான்றியதீ வதிபரீட்டம்.

உரை.—பவளநிறத்திலுஞ் சிவந்தவடிவைக்கொண்டு முழுதும் வரினேர்க்கிணையாக வான்மீனை விருதாயேந்தியவன்ஞராரொனில், இங்கே நிகர்வேறின்றிப் பூவுலகுள்ள வணிகலனெல்லாத்தையுங்கொண்டடக்கு மொருசெப்பாகத்தோன்றுஞ் சிப்பொன்னுந் தீவரசர்தாமே; மீளவுஞ் சுடாமற் சுடர்ந்து குளுங்கதிர்வீசும் பெரிதோர்வயிரமணி மார்பிலணிந்து விளங்கு மன்ஞரோவெனில், பொய்யாமலினியகனிகளை நாடோறுந்தந் தின்பத்தை விளைவிக்குங் காந்தியதீ வரசரோயென்றுனென்க. (அஅ)

ஐயறுமோர்வகுப்பல்லாலலகிலநாட்டரசரைத்தா னங்கண்
காட்டி [தோதும்
மையறுமோர்விளக்கென்னவந்திவஞூன்மனத்திரங்கி வையத்
பொய்யறுமோர்ம ... ல் பொற்சுடரோன்கதிர்பட்டபுவன
[ச்சொல்லான்.
பொய்ய ... றுலவிவழங்குமென்றுன்முருகு

... சொல்லுடையதிருக்குமார னிங்
... ாயன்றியே யெண்ணப்படா
...

உரை.—அங்ஙனம் வீணைவாய்க்குரலினு மினியசொல்லுடைய திருக்குமாரன்சொல்லிக்காட்டிய வவவரசருள்ளவெங்குங்காணுத வழகின் மிகுதியை மதுக்கடந்தொழுக மலர்ந்தகோலுடையருசை தன்கண் பிரளாமனேக்கி நீயேயெண்ணப்படாத வரியவின்பத்தை யெனக்குத்தந்தாயென்று திருக்குமாரன்பாதத்தைவணங்கி நுகர்ந்தவின்பமிகுதியாற் பூவுலகத்தைவிட்டு வானோர்லொருவனுகநின்றுனென்க. (கூ௰)

கனிவருமினையவாகிக் கதங்கொடுகடலுங்காருந்
தொனிவருமுழக்கத்திப்பார் துணுக்கெனப்பிளந்தவாயா
னனிவரும்புகைமொய்த்தெங்கு நடுக்கிருள்பரவச்செந்தீ
முனிவருநரகபூத முழங்கிமேற்றேன்றிற்றன்றே.

உரை.—இவையெலா மிந்தவின்பத்தோடாகையிற் கடலுமேகங்களுஞ் சினமிகுந்திட்ட முழக்கத்தின் றன்மையா லிப்பூவுலகமுழங்கிப் பிளந்தவாயாற் றிரளாயெழுந்த புகையோ டெங்குநடுக்கமாக மாயிருள்பரவி நரகத்தினின்று தீயைமுனிந்தமுகத்தோ டொருபூதமெழுந்து முழங்கித்தோன்றிற்றென்க. (கூக)

நோய்விளைசினங்கொடாவி நுகரவந்தெதிர்த்தகூற்றே
தீய்விளைநரகப்பேயோ வவற்றிலுந்தீயதொன்றே
மீய்விளைதலையேழ்கொம்பேழ் விரிசிறைச்சற்பமேறி
வாய்விளையழல்விட்டார்ப்ப மண்பிளந்தெழுந்ததன்றே.

உரை.—சொன்னபூதமோவெனில், வருத்தஞ்செய்யுஞ் சினத்தோடுயிரையுண்ண வெதிர்த்துவந்தகூற்றன்றுனே, தீநரகத்திலுள்ளபேயோ, அவ்விரண்டிலுங் கொடியதொன்றே வேதோவென்று நிச்சயிக்கப்படாமற் பிரிந்ததலைகளேழு மேந்தியகொம்புகளேழும் விரித்தசிறகிரண்டுமுள்ள பெரிதோர்சற்பத்தின் மேலேறிக்கொண்டு வாயாலழலைத் திரளாய் விட்டுமுழங்கி மண்பிளந்தவழியாலெழுந்ததென்க. (கூஉ)

நேரொன்றுமிலதிவ்வாறே நினைப்பினும்பனிப்பவுள்ளங்
காரொன்றுமுழக்கத்தஃதே கதத்தரசாகவெய்தப்
பாரொன்றுந்திகைகளெஞ்சப் படர்ந்ததற்கொத்தவீரர்
சீரொன்றுமலகிலாத சேவகர்மருங்கிற்சென்றார்.

உரை.—இங்ஙனே நினைத்தவளவின் மனமுநடுங்கிப் பதைப்பதற்குக்காரணமாகி நிகரொன்றின்றி யிடித்தமேகத்திலுமுழங்கிச் சொன்னபூதங் கோபத்தரசனுகத்தோன்றிவருகையிற் பூவுலகநெருக்கப்படத் திரளாய்ப்பரவி யவ்விராசாவுக்கொத்த வீரர்தன்மையா லெண்ணப்படாத சேவகரிருபுடையிற் சூழ்ந்துவந்தாரென்க. (கூ௩)

நாயினமென்னச்சீறி நலமெலாம்பகைத்தவன்னோர்
பேயினமுவப்பவேதப் பெயரறவெருண்டுதாக்கித்
தூயினமொருங்குங்கோறச் சூழெங்குமரவம்பொங்கி
வேயினமழிபடப்புக்க வெந்தழற்கதத்திலொத்தார்.

உரை.—அங்ஙனந் தோன்றினவரோவெனில், சினந்த நாய்களைப் போலக் குலைத்துச்சீறி நல்லதெல்லாவற்றையும் பகைத்துப் பசாசுகள் மகிழும்படிக்குச் சத்தியவேதத்தின்பெயருமழிப்பவருந்திச் சினத்துடன் றாக்கித் தூயினமாகிய நல்லோரெல்லாரையுங் கொல்லத்துணிந்து சூழவெங்கு மாரவாரமிகப்பொங்கி மூங்கிற்காடழிப்பப் புகுந்தசெந்தீயோடொத்தாரென்க. (கூச)

இடத்திடத்தலகினல்லோ ரிறந்துயிரொஞ்சமாய்ந்து
சுடச்சுடப்புதுக்கலத்திற் சுவையபால்பொங்கற்போலப்
படப்படச்சிலரெண்ணின்றிப் பலரெதிர்த்துவப்பிலாவி
கெடக்கெடத்தந்துவான்மேற் கேழ்முடிசூடிநிற்பார்.

உரை.—அங்ஙன மத்தீயோர்கையா லெங்குமெண்ணப்படாத நல்லோ ருயிரைத்தந்து பட்டிறப்பாராயினும் புதுக்கலத்தில்வைத்த வினியபால் சுடச்சுடப்பொங்குவதுபோல வந்நல்லோருஞ் சிலர்பட்டிறந்தவுளவாக வெண்ணிகையிலடங்காதபலரோ யஞ்சாமற்றுணிந்தெதிர்த்துமனமகிழ்ந் துயிரைவலியக் கொடுப்பவர்கையிற்றந்து சாகையில் வான்மேல் விரியொளிமுடியைச்சூடி வாழாநிற்பாரென்க. (கூரு)

போர்பகையெஞ்சவெஞ்சாப் பெருமையோர்வாய்ப்பக்கண்டு
சேர்பகையாதென்றையா செப்புதியென்னச்சூசை
யார்பகைக்காதைகேண்மோ வருந்தவவென்றுசொல்வா
னோர்பகைமறுப்பநேரா நிமிர்நெடுங்காட்சிநீரான்.

உரை.—அங்ஙனம் பெரும்பகைசெய்த தீயோர் மெலிவதொழியப் பகைக்கப்பட்ட நல்லோர்மெலியாது மேன்மேலும்வளர்ந்துவாழச் சூசைகண்டு வந்தபகையிதேதென்றையா காட்டுவாயாகவென்று கேட்டதற்குக் கண்டநிறைபகைச் செய்தியை யருந்தவகேளென்று மீளவுஞ் சொல்லத்துடங்கினன் பகையாயெதிர்த்தயாவையு நீக்கிக் காலமெல்லாங்கடந்தெழு நிகராக்காட்சியுடைய திருககுமாரனென்க. (கூசா)

வேறு.

கூவில்வந்துநான் குணுங்கரசெங்கணும்பறிப்பப்
பூவில்வந்துதா னமரெலாம்பகைத்ததிர்புலிகள்

காவில்வந்துமான் கடுத்தெனமக்களுமப்பே
யேவிவந்துமா பகைவிளைந்தெங்கணுமாமால்.

உரை.—திருக்குமாரனெங்ஙனஞ்சொன்னானென்னில், நான் பூவுல கிற்பிறந்து பசாசிங்கேயாளாநின்ற கொடுங்கோன்மைபிடுங்குவேனென் றமையாற் பாசாசும் பூமியில்வந்து நம்மைச்சேர்ந்த யாவரையுந் தான்ப கைப்பதொழியக் காட்டிலதிர்ந்த கொடும்புலிகள்வந்து மான்களைச்சினந் து கெடுத்தாற்போலப் பசாசாலேவப்பட்ட மனிதருங்கூடி யென்வேத த்தார்மேலெங்கு மாபெரிதோர் பகைவிளையு மென்றானென்க. (கஎ)

கடையரொன்பவர் கசடரொன்பவர்கலைகடிந்த
மடையரொன்பவர் மறைமுறைகுலந்திருவிழந்த
புடையரொன்பவர் புரைதுயரிழிவுநோயொருங்கே
யுடையரொன்பவர் தூயவென்சுருதிநூலுடையோர்.

உரை.—அங்ஙனம் பகைக்கப்பட்ட சுகிர்தவென்வேதத்தை யனுச ரித்தயாவருங் கீழ்மக்களென்றுங் கசடரொன்றுமொன்றுமறியாதமடைய ரொன்றும் வேதமுமுறையுங் குலமுஞ் செல்வமுமிழந்தவரொன்றுங் குறை துயர்நிந்தைநோயிவையெல்லாமுடையரொன்றுஞ் சொல்லப்படுவார்களெ ன்றானென்க. (கஅ)

தாயுந்தந்தையுந் தமரொலாம்பகைசெயவென்று
மோயுந்தன்மையு மொன்றிலநகைத்தடித்தகற்றி
நோயுந்துன்பமு நுகர்ந்தெமர்யாவருஞ்செம்பொன்
காயுந்தன்மையிற் கதிர்செயற்போல்வளங்கொள்வார்.

உரை.—அங்ஙனந் தாய்தந்தைமுதற்கொண்டு றவின்முறையாரனை வரு நம்மைச்சேர்ந்தவர்களைப் பகைத்ததன்மையி லோயாம லவர்களை ந கைப்பவு மடிப்பவுந் தம்மினத்தினின்றகற்றவுஞ்செய்து நோயுந்துன்பமு மடைந்தநமரோவென்னிற் செம்பொன் னுலையிற்காய்ந்ததன்மைத் தொ ளிபெறுவதுபோல வவர்களும்பட்ட துயரின்றன்மைத் துயர்ந்தமாட்சி மையைப்பெறுவா ரொன்றானென்க. (கசு)

கோலுங்கோடிய கோக்களமும்பகைத்தன்ன
நூலுங்கோடரு நூலுடையாவருமடிய
வேலுங்கோலுமற் றடும்படைக்கொடுமிகவெகுண்டெப்
பாலுங்கோதிலர் குருதியோடுயிர்நலம்பறிப்பார்.

உரை.—சொன்ன வுறவின்முறையார் பகையுமன்றிச் செங்கோல் கோனும்படிக்கு நீதிமுறைகளைத்தப்பின பற்பலவரசரும் பகைகொண் டென்வேதமு மென்வேதத்தையனுசரித்தயாவருங் கெடும்பொருட்டாக

வேல்களுமம்புகளுங்கொல்வதற்குரிய மற்றவகையாயுதங்களையுங்கொண்டு மிக்கசினத்தோடெங்குங் குற்றமில்லாதவருடைய குருதியோடுயிரும் பறித்துக்கொல்வாரென்றுரனென்க. (௱)

கொடியவேலினர் கொடுமைசெய்தயருவாரயரார்
நெடியவேதனை நீர்த்தவின்னமுதெனநுகர்ந்தோர்
கடியரோயுமக் குரியதோர்கருமமித்துணையோ
மடியவேயுடல் மடியுமோவுயிரெனநகைப்பார்.

உரை.—அங்ஙனங் கொடியசேவகர் கொடுமையோடவர்களைவருத்தவருத்த வச்சேவகரயர்ந்து மெலிவாரொழிய முடியாதவேதனை யினிய நல்லமிர்தமாகவெண்ணி வருத்தப்பட்டநல்லோர் மெலிவொன்றறியார், மீளவு மச்சேவகரைநோக்கிக் கொடியரோ யும்மாலானகருமமிவ்வளவுதானோ வுங்கள் கையாலெங்களுடல்விழுந்து சாவதொழிய வுயிருஞ்சாகுமோவென் றவர்களை நகைப்பாரென்றுரனென்க. (௱க)

எரிந்தவெந்தழ லிக்குகும்பனிமலரென்பா
ரரிந்தவெம்படை யணிந்தபொற்பணிநலமென்பார்
பிரிந்தநல்லுயிர் பருகுநஞ்சமுதென்பார்பெருகப்
புரிந்தவெந்துயர் புரிமணவின்பமேயென்பார்.

உரை.—அங்ஙனம் வேதத்துக்காகப் பாடுபடுந் துணிவின்மிகுதியாற்சூழெரிந்தவழலே மதுப்பொழி பனிமல ராகுமென்பார், தம்முறுப்புகள் வேறுவேறாகவறுத்த வாயுதங்களே யணியத்தகுமாபரணங்களென்பார், உடலினின்று பிரிந்தவுயிரை யுண்ணத்தகுநஞ்சே யுயிர்தருமமிர்தமென்பார், திரளாய்த்தமக்குச்செய்த வருத்தமே திருக்கலியாண வின்பமாகுமென்பா ரென்றுரனென்க. (௱உ)

இத்திறத்தவ ரிறத்தல்காண்பலருமம்மறைசெய்
மெய்த்திறத்திலிவ் வீரமாமெனவுளந்தேறி
யத்திறத்திலங் கொருவர்மாய்ந்தாயிரர்தெளிந்து
பொய்த்திறத்தநூற் போக்கிமெய்ச்சுருதிகைக்கொள்வார்.

உரை.—இங்ஙன மெலியாததுணிவோ டவர்கள்சாகக்கண்டபலருமவர்களனுசரிக்கும் வேதமெய்யாகையிலல்லோ வவர்களுக் கிந்தவீரம்வந்ததென்று நிச்சயித்ததன்மையா லங்கங்கே யொருவர் வேதத்துக்காகச்சாகையி லாயிரமேதெளிந்து தா முன்னனுசரித்த பொய்ம்மதங்களைவிட் டெண்வேதத்தைக் கைக்கொள்வார்க ளென்றுரனென்க. (௱ங)

விளைத்தவேலியே விளைவுறப்பாய்புனல்போன்றே
கிளைத்தசோரியா லென்மறைவிளைவுநீள்வதுமற்

றுரைத்தவோகையா லுலந்தவரரசுறிவான்மேல்
வரைத்தமாமையால் வரைவிலவாழ்வதுநோக்காய்.

உரை.—அங்ஙனம் விரைத்தவயல்விளைய நீர்பாய்வது போலச் சொன்னதன்மையிற் கொடியர்நிறைத்த நல்லோரிரத்தத்திறு லென்வேதமும் விளைந்துவளர்வதாமே. மற்றப்படி சொன்னமகிழ்ச்சியோடு பட்டிறந்த நல்லோரெல்லாரு மிதோவரசராகி யாகாயத்தினின் றெழுதப்பட்ட தன்மையா லரியவழகினைக்காட்டி மட்டின்றி வாழ்வதுபாரென்முனென்க. (௱௪)

பொன்னைக்காட்டிய பொறியழற்போல்வதேயல்லாற்
கொன்னைக்காட்டிய கொடுமைநொந்தெஞ்சநன்மறையோ
டென்னைக்காட்டிய வீடுளோர்பகைவெல்வாரென்முன்
மின்னைக்காட்டிய விரிமணிமேகவாகனத்தான்.

உரை.—அங்ஙனந் தீயோர்நமரைப்பகைத்துச் செய்யுங் கொடுமையெல்லாஞ் சுடச்சுடச் செம்பொன்சுடரச்செய்யுந் தீப்போலாவதொழியப் பயன்வேறின்றி நொந்து மெலியும்படிக் கென்வேதத்தினுண்மையுமென்வல்லமையுங்காட்டுந் தைரியமுடையோர் தம்பகை வெல்வாரென்று சொன்னுன் மின்னுமணிமேகத்தை வாகனமாகக்கொண்ட திருக்குமாரனென்க. (௱௫)

என்னைப்பற்றிநீ யிறந்துலகளிப்பமற்றுமர்தா
நின்னைப்பற்றிமாய்ந் திகல்வெலநினக்கினிநிகர்யா
ருன்னைப்பற்றிநா னுதிரந்தரசுறவிரங்கிப்
பின்னைப்பற்றிநீ தருகெனப்பெருந்தவன்றெழுதான்.

உரை.—இவையெலாங் காணவுங் கேட்கவு மதிசயப்பட்ட பெருந்தவனுகியகுசை திருக்குமாரனைவணங்கிச்சொல்வான்: எனக்குவேண்டி நீ யிங்கே யுயிர்பட்டிறந்தாற்போல விறந்து பூவுலகெல்லாமிரட்சிக்கவு மீளவு முன்னைச்சேர்ந்தவரு முன்னைப்பற்றிச் செத்தாற்போலச்செத்துத் தம்பகைவரைவெல்லவு மிதின்பின்புனக்குநிகருண்டோ? மற்றப்படி நானுமுன்னைப்பற்றி யென்னிரத்தத்தைத்தந்திறந்து நானரசடையவினியெனக்கிரங்கிச்செய்வாயென்று வணங்காநின்முனென்க. (௱௬)

களிப்பவானமு நாய்கனேர்புன்னகைகாட்டி
யளிப்பவார்வமு மாவியுமொன்றுறத்தழுவித்
தளிப்பவாதுவந் துணர்விரிகொடிநலோயுன்னைத்
தெளிப்பவாசையிற் செப்பியதகுதிசால்பென்முன்.

உரை.—அதற்குநாயகன் வானுலகமுதலாய்க் களிகூர்தற்குக் காரணமாகிய வொருபுன்னகையைக்காட்டி யிருவரன்புமுயிரு மொருப்ப

டச் சூசையையிறுகத்தழுவி மதுவைப்பொழிய மலர்ந்தசொடியோ யு ன்னன்புதெளிவாய்க் காணப்படும்படிக்குச் சாதல்வேண்டுமோ? நீ யா சையோடிந்த வரத்தைக்கேட்டது போதுமேயென்றானென்க. (௱எ)

தீய்வரும்படை சிந்துசெந்நீரராசெனக்காய்
நோய்வருந்துயர் நுகர்பொறையராசனக்கென்றான்
மீய்வருந்திரு வுளம்வளன்மேவியுள்வலிப்பத்
தூய்வரும்படுந் துயரறவிவன்பிணிசொல்வாம்.

உரை.—மற்றப்படி கொடியவாயுதங்கள் திறந்தகாயங்க ளிரத்தஞ் சிந்திவரு மிராசாங்கமெனக்கேயாகிப் பிணிநோய்செய்யுந் துயர்களைப்ப ட்டுக் காட்டினபொறுமையால் வருமிராசாங்க முனக்குத்தானேயென் றான்திருக்குமாரன். அதற்குச்சூசை திருவுளத்தைவணங்கி யுடன்பட்ட மையா லோரோரிடத்து நல்லோரும் படுந்துன்பத்துக்காறுதலாகச் சூ சையனுபவித்த பிணிநோயின்னதென்றினிச்சொல்வோமென்க. (௱அ)

புரோகிதப்படலமுற்றும்.

ஆகப்படலம்-௩௨-இ-விருத்தம்

௩௲௩௱அ.

முப்பத்துமூன்றுவது

பிணிதோற்றுபடலம்.

வேறு.

வேன்முகத்தசடர்கையால் வீழ்ந்திறப்பரிதென்கேனோ
நான்முகத்துறுநோய்க்கெஞ்சா நயத்தமைவரிதென்கேனோ
கோன்முகத்தீண்டேசாதல் குணமெனப்பலநாள்வெங்நோய்ப்
பான்முகத்தவலமாற்ருப் பலர்தமைக்கொல்வாரன்றே.

உரை.—தீயோர்கையால் வெட்டுண்டு வேலின்முகத்தி விறப்பதுதுணிவ தரிதென்பேனோ, நாலுமுகத்துவருநோய்கள் மொய்த்தவிடத்திலுட்டுணிவுகெடாமலவற்றைமகிழ்ச்சியோடே பொறுப்பதரிதென்பேனோ? ஆயினு மதிலு மிதுவரிதென்றமையா லல்லோ பலரேயுற்றநோயினுவரும் வருத்தத்தைப்பொறுப்பதாற்றும லம்புமுனைமேல் விழுந்து தாமதமின்றிச்சாதலே குணமென்று தாந்தம்மைக் கொல்வ தறிவோமென்க.
(க)

தீங்கியன்றயதுன்பந் திரிந்தறவிளைவுகாண
வீங்கியன்றுதித்தநாத னெளியனுய்த்தனக்குமற்றை
யாங்கியன்றமைகைத்தாதை யனைத்திலுமரியதுன்பப்
பாங்கியன்றரசுகொள்ளப் பலபிணிபடச்செய்தானே.

உரை.—பாவவினையா லுலகில்வந்த துன்பங்கள் தங்குணந்திரிந்து மாறி நல்லறம்விளைவதற்குதவும்படிக்குப் பூவுலகின் மகனுயுதித்தநாதன்றனே யெளியனுன துந்தவிரத் தனக்கிங்கே யமைந்தகைத்தாதையாகியசூசையு மெல்லாத்துன்பங்களி லரியதுன்பத்தைநுகர்ந்துபொறுமையினரசுகொள்வதற்கவன் பலபிணிநோய்களை யனுபவிக்கச்செய்தானென்க.
(உ)

மேன்மையேபொருளாலாகி மிக்கவையிங்கணுண்டேற்
கோன்மையேமனிதர்க்காகுங் குன்றுமஃதென்றுவான்மே
னேன்மையேயரசிந்தங்கண் ணுண்டகைமேன்மையாகும்
பான்மையேசூசைபுன்கண் பட்டதோர்நிலையிற்கண்டோம்.

உரை.—இப்பூவுலகிற் பொருளளவாக மேன்மையுமாகியப்பொருட்செல்வத்தின்மிக்காரேயிங்கேயரசராவார், ஆயினு மிவ்வரசு நில்லாது

கெடுமென்றமையால் வானுலகிற்பொறுமையா லரசாகியதனு லங்கே யரியமாட்சியிற்சிறந்தமேன்மையாகுந்தன்மையைச் சூசைவருந்தினதன்மையாற்கண்டோமல்லோவென்க. (௩)

வெவ்வினையனைத்தும்பாவ விளைவுதான்மீண்டத்துன்பஞ்
செவ்வினைவளர்வுகாட்டத் திருவுளமெனநல்லோர்கண்
டவ்வினை நுகர்ந்துமாழ்கா வருந்தவன்றுனும்பன்னேய்
மொய்வ்வினைகொண்டுள்ளெஞ்சா முற்றிவண்டிலதமானன்.

உரை.—முன்சொன்னபடி சும்வினையாகிய துன்பங்கள்யாவும் பாவத்தால்விளைந்தன, ஆயினு மத்துன்பங்களேதான்நல்வினைவளர்ச்சியைக்காட்டற்குதவத் திருவுளமாயிற்றென்று நல்லோர்கண்டு தமக்குவருத்தம்வந்தபோ துளத்தின்மயங்காததற்கு மாதவனுகியசூசைதானே பலநோய்கொண்டுவருந்தி மனதிற்றளரா திப்பூவுலகின் முழுதொரு திலதமாகநின்றுனென்க. (௪)

இறைக்கொருதாதையாக வெழுந்தெலாவறங்கள்பூத்து
மறைக்கொருகொழுகொம்பன்னுன் வருந்திநோயுற்றபாலாற்
பொறைக்கொருநிலைச்சார்பல்லாற் புலம்பிநாமெய்தும்பீடை
முறைக்கொருமருந்துமாகி முற்றுநாமுவப்பநொந்தான்.

உரை.—அங்ஙன மவதரித்தநாதனுக் கொரு தகப்பன்றன்மையாகநின்று சகலபுண்ணியங்களை மலராகப்பூத்து வேதமாகியகொடி மேற்படர்வதற்கொரு கொழுகொம்பாகநின்றசூசை பிணியைக்கொண்டுவருந்தினதன்மையாற் பொறுமைதளர்ந்துவிழாததற் கதனைத்தாங்கு நிலைச்சார்பாவதன்றியே நாமேபுலம்பி யடையுந்துன்பங்களுக்கெலா மினியதோர்மருந்தாகி நாந்துயர்முகத்தின் மகிழும்படிக்குத் தானேநொந்தானென்க. (௫)

விரைகிடந்தலர்ந்தபைம்பூ வெந்தழற்பட்டதேபோ
னரைகிடந்திரிந்தமூப்பி னைந்துடல்தளர்ந்துவாட
வரைகிடந்ததிர்ந்துமல்கும் வாரியின்மலிந்தநோய்கள்
சிரைகிடந்திழுத்தென்பெல்லாஞ் சினங்கொடுகுடைவதாமால்.

உரை.—அங்ஙனம் வாசனைவீசிமலர்ந்த குளும்பூச் செந்தீப்பட்டு வாடினதன்மையிற் சூசையு நரைகொண்டுசாய்ந்தமூப்பிலே தன்னுடல் தளர்ந்துவாடக்காரணமாக மலையினின்றோடும்வெள்ளம்போல மலிந்த பலநோய்மொய்த்து நரம்புகளையிழுக்க வெலும்புகளைக்குடைய வருத்திற்றென்க. (அந்நோய் துடங்கினமுகத்திற் சூசைக் கைம்பத்திருவயதாயின தென்றமையா னரைகொண்டுசாய்ந்த மூப்பென்றுரென்க.) (௬)

போர்முகத்தஞ்சாவீரப் புழைக்கையேபுணரிமோத
நீர்முகத்தசையாக்குன்றே நெடும்பிணிமுகத்தெஞ்சாதான்

கார்முகத்தலர்ந்தமுல்லைக் காவெனத்திரண்டபன்னோய்
சேர்முகத்தலர்ந்துந்தேவ திருவுளந்துதித்தல்விள்ளான்.

உரை.—வெம்போர்முகத்தி லஞ்சாத வீரயானையைப் போலவோ, கடற்றிரைபொங்கிமோதுமுகத்தி லசையாத வயிரமலையைப்போலவோ, நெடுநாள்வந்துநீங்காத பிணிமுகத்து நெஞ்சிற்றளராத சூசைமாமுனி இடிக்குமேகத்தின் முகத்தில் மலருமுல்லைக்காவுபோலத் திரண்டுசேர்ந்த பலநோய்முகத்திற் றானுமனமலர்ந் திதுவேதிருவுளமென் றதையோயா மற் றுதியாநின்றானென்க. (எ)

தீய்வருந்துகள்கள்வெஃகித் தீயவோவருந்தலாற்றா
மாய்வரும்புரைதீதல்லால் வழுவுமொன்றுண்டோவென்பான்
மீய்வருந்துன்பமின்பம் வீற்றுவீற்றாகக்கொள்ளா
ராய்வருந்திரியாத்தேவ வன்புணர்ந்தோனென்பான்.

உரை.—சூசைவருந்தினதன்மையிற் றேறிச்சொல்லுந்தன்மையாவது: மனிதரென்னப்பட்ட நாமெல்லாருந் தீய்பாவங்களைவிரும்பித்தேடினபின்பு வருந்தியவருத்தத்தைப் பொறுக்கலாற்றாதிருப்பவோ? ஒழிதற்கரியபாவமே தீதாமொழிய மற்றொருகேடிங்குண்டோவென்பான. மீளவுமாண்டவன்றிருவுளமாக நமக்கு மேனின்றுவரும் பலதுன்பமு மின்பமு மொன்றென்று கைக்கொள்வாரொழியத் துன்பமிது வின்பமதுவென்று வேற்றுமையாகக்கொள்ளா ராராய்வதற்கரியமுறையாற் றிரிபொன்றின்றிநிற்குந் தேவநட்பின் றன்மையையுணர்ந்தவனென்பானென்க. (அ)

பொய்க்குமோரின்பமாந்திப் புரையெனுநஞ்சுட்கொண்டாற்
கைக்குமோர்மருந்துண்ணுதோ கடுத்தநோயொழியுமென்பான்
றைக்குமோரம்பிற்பீடை தகைகெடமிகுங்கால்வான்மேன்
மொய்க்குமோரின்பமுள்ளி முற்றெலாமவியுமென்பான்.

உரை.—பொய்யின்பத்தையுண்டு பாவமாகிய நஞ்சுட்கொண்டபின்னர் கசக்குமருந்தினையுண்ணுமலந்நஞ்சினால் வந்துகடுத்தநோயொழியுமோவென்பான. மீளவுந் தைத்தவம்புபோல் வந்தவருத்த முயிரின்மாட்சிகெடும்படி மிகுந்தகாலத்துப் பொறுமையால் வானுலகின் மொய்த்துவரும் பேரின்பத்தை யுணர்ந்துநினைக்கவே முழுதத்துன்பமெல்லா மவிந்தாறுமென்பானென்க. (கூ)

முக்குடைநிழலில்யாவு முற்றுமாளிறைவன்பாரிற்
புக்குடைப்புரைகடீர்த்துப் பொன்றவேயுதித்தபின்ன
ரிக்குடையின்பமல்லா லெமக்கிடர்தகாதென்பாரோ
மிக்குடைச்செல்வவல்லோன் விரும்பியநன்றிதென்பான்.

உரை.—முக்குடைநிழலாகிய வளவில ஞானத்தாலுந் திறத்தாலுந் தயையாலு மனைத்தையும் பொதுவறத் தனியேயாளாநிற்குமிறைவன்று னே யிப்பூவுலகின் மகனுய்ப்புகுந்து நமக்குள தீவினைதீர்த்து வருந்தியி றப்ப வந்தருளினபின்ன ரினியதேனொழுகுமின்பமொழியத் துன்பநம க்குத்தகாதென்பாருண்டோ? மிக்கசெல்வனாகிய கடவுளிங்கேவந்து வி ரும்பித்தேடிய நன்மையே துன்பந்தா னென்பானென்க. (௰)

அத்திறத்தின்பமாக வழுங்கியதுன்பந்தாங்கிக்
கைத்திறத்தியற்றலின்றிக் காற்றிறத்திரிதலின்றி
மெய்த்திறத்துருகிவாடி மேற்றிறத்தூக்கமவாடா
வெத்திறத்தாலுமொவ்வா விருமையிற்பொலிந்தான்சூசை.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசைமாமுனி வருத்தஞ்செய்ததுன்ப மின்ப மாகத்தாங்கிக்கொண்டு கையாலொன்றுஞ் செய்யவுங் காலாலோரடி வைக்கவுமாட்டாமற் சரீரமுருகிவாட வுயர்ந்தமனவூக்க மென்றும்வாடா மலெத்தாலுநிகரப்படாத மாட்சிமையடைந்து பொலிந்தானென்க.(௧௧)

வே று.

வரிந்தமாமையுருக்கொடுவானவ
ரிரிந்தவோகையிலேந்தியவீணைவாய்
சொரிந்தவோதைதுடர்ந்திசைபாடலில்
விரிந்தவாமவிழாவணியாயதே.

உரை.—அங்ஙன முடலிலேவருந்தின சூசை யுயிரிலேமகிழும்ப டிபலவானவரழகினொலெழுதப்பட்ட வுருவினைக்காட்டி வந்துதோன்றி ன மகிழ்ச்சியோடே கையிலேந்திய திருமணிவீணைவாயிற்சொரிந்த வினி யவோதைக் கிசைகளைப் பாடாநிற்ப வழகியதோர் திருநாளாயிற்றென்க. (௰௨)

ஆடுவார்திருநாமங்களாடுவார்
பாடுவார்பிணியொன்றுதிபாடுவார்
தோடுவார்வெறித்தொங்கலிட்டோடுவார்
வீடுவார்நயஞ்செய்குவர்வீடிலார்.

உரை.—வந்தவானவராடவுந் தேவதிருநாமங்களைப் புகழ்ந்துசொல் லவும் வருத்தஞ்செய்யு நோயுற்ற சூசை தன்றுதிகளைப்பாடவு மிதழ்க ளின வாயால் வாசனையுமிழ்ந்த மாலைகளைச்சிந்தியோடவும் வான்வீட்டுரி ய வின்பத்தைமுடிவினறி விளைவிப்பாரென்க. (௰௩)

ஆயவின்பமறுமையருந்தவு
நேயவண்டவனேரிசைபாடவுங்

காயவெந்துயர்காண்டலனத்துய
ரோயவும்பருளும்பனென்றுயினன்.

உரை.—அங்ஙனம் விளைந்தவின்பத்தைவிடாமல் நுகரவு நேயமுள்ளமாதவன் வானவர்பாடினதற்கிசை தானேபாடவு மனஞ்சுடவந்ததுயர்கள் தோன்றுமலொழிந்ததாக வானவருள்ளொருவனைப்போல வாயினனென்க. (௰௪)

துனிவருந்துயராக்கைதுகைத்துவி
நனிவருங்களிநல்லுயிருண்டலான்
முனிவருந்தழல்முய்த்தெரிபாலையிற்
பனிவருந்துணர்பூத்தனபான்மையே.

உரை.—அங்ஙனம் வந்ததுன்பநோ யுடலைவருத்தஞ்செய்துகொண்டுவருநகையின் மிக்கமகிழ்ச்சியை யுயிருண்டமையாற் சினந்தெரி செந்தீயழன்ற பாலைநிலத்திற் குளுமதுமலர்கள் பூத்ததன்மைத் தாயிற்றென்க. (௰௫)

துகைத்தநோய்தணிவுந்தொகையும்படாப்
பகைத்தபான்மைபணிப்பதமங்கைகண்
டுகைத்தவேவவிலோரிருபோதது
நகைத்தபின்புசினங்கொடுதாக்குமால்.

உரை.—வருத்தஞ்செய்தநோய் தொகையுந் தணிவுமின்றிச் சூகையதுடலைப்பகைத் துபாதித்ததன்மையைப் பொற்பாதமங்கையாகிய மரியென்பவள் கண்டிரங்கிச் செய்தவேவவிலு லோரிருபொழு தந்நோய்கள்தடுக்கப்பட்டுநின்றபின்பு மீளவு மிக்கசினத்தோடெதிர்த்து மொய்ப்பனவென்க. (௰௬)

விதுப்படும்பதமென்மலர்ச்சுந்தரி
மதுப்படுங்கொடிவாட்டிடர்முற்றறப்
பொதுப்படுந்தனிக்கோற்சுதற்போற்றினள்
புதுப்படுமபணித்தேனுரைபோக்கினள்.

உரை.—இளம்பிறைமேலேந்திய மலர்ப்பாதத்தழகுடை மரியென்பவள் தன்னேவலானின்றநோய் மீளவுர் வருத்தவருவதைக்கண்டு மாதவனேந்திய பூங்கொடிமதுமலர் வாடற்காரணமாகவந்தநோய் முழுவதுநீங்குமபொருட்டுத் தனிக்கோலோச்சிப் பொதுவா யெல்லாத்தையுமாளாநிற்குந் தன்றிருக்குமாரனைவணங்கிப் புதுமலர்வாய்த்தேனொப்பவினியவித்தீஞ்சொல்லைச் செலுத்தினளென்க. (௰௭)

வேண்டுமென்பதும்வேண்டுவதாக்கலும்
யாண்டுமொன்றெனயாவுமியற்றினோய்

நீண்டுநொந்துநின்றுதைபடுந்துயர்
காண்டுளங்கனியாதுகொலோவென்றாள்.

உரை.—மகனே! வேண்டுமென்பதும் வேண்டுவதை முடிப்பதுமொன்றாக வெக்காலமுமெல்லாவற்றையுஞ்செய்யா நின்றநீயேயாகி யுன்றகப்ப னெடுநாட்கொண்டுவருந்திப்படுந்துயர்களைக்கண்டு மனதிலிரங்காயோ வென்றாளென்க. (௰அ)

துவர்க்கும்வெம்பகையோர்க்கருள்சூட்டிமற்
றெவர்க்குநோயொழித்தின்னுயிரீகவந்
தவர்க்குஞ்செய்தயையீங்களியாய்கொலோ
வுவர்க்கும்வேலையொவ்வாவருளோயென்றாள்.

உரை.—மீளவுந்துவர்படப் பகையைச்செய்வார்க்கெல்லா நீதயை செய்யநினைத் தியாவர்க்குந் துயர்களைநீக்கி நல்லுயிர்தரும்படிக் கிங்கே வந்தவனீயேயாகி மற்றவர்களுக்குச் செய்யுந்தயை யிங்கேயுன்றகப்பனுக்குச்செய்யாயோ பெருங்கடனிகராதவருளுடையோயென்றாளென்க. (௰௯)

அல்லதன்புடையாவலர்க்காகுல
நல்லதென்றிவற்கித்துயர்நல்கினேல்
வல்லநந்தனவந்தவிந்நோய்களுன்
புல்லவன்புடனீகெனப்போற்றினாள்.

உரை.—அல்லதுனக்கு மித்திரரானயாவர்க்கும் வருத்தமே நல்லதென்றமையா லிவற்கித்துன்பங்களைத் தந்தாயாகில் வல்லமைமிக்கவென்மகனே! இவற்குவந்த நோய்களை நானேநுகரும்படி செய்வாயாகவென்று தாயேவணங்கினாளென்க. (௨௰)

மீனினின்றொளிமேய்முடியாட்கவன்
வானினின்றிவனுன்வந்துதேடிய
வூனினின்றுறுந்துன்பநன்றாயினுந்
தேனினின்றுயர்ச்செய்தியைக்கேளென்றான்.

உரை.—சூழ்ந்தமீனினின் றொளிமேய்ந்து விளங்கினமுடியாளாகிய மரியென்பவள்சொன்னதற்குத் திருக்குமாரனுரைத்ததாவது: வானுலகினின்று நானிங்கே மகனுய்ப்பிறந்து தேடவந்தவுடலால் விளையுந்துயர்களே நல்லதாயினுந் தேனினுமினியதுன்பத்தின் செய்தியைக் கேட்பாயாக வென்றானென்க. (௨௧)

நோயருந்தலிவற்கெனநொந்துடல்
காயமுண்டலெனக்கெனக்கண்டுளங்

தீயருந்தலுனக்கெனச்சேர்த்தவோர்
தூயருந்தையைச்சூட்சியிதாமென்றான்.

உரை.—துன்பவகை பலவாகவகுத்துப் பிணிநோய்கொண்டு வருந்துவது சூசைக்குப்பங்காகிக் காயம்பட்டுவருந்துவ தெனக்கேயாகி யவனுநானும் படுவதைக்கண்டு மனந்தீயுண்டாற்போல விரங்கிவருந்துவ துன்பங்காமே, தயையின்சூட்சியாற் றுன்பங்களைவகுத்த முறைமை யிதுவேயென்றானென்க. (உஉ)

வேறு.

இனையகேட்டலுந்தாயே யிதுதிருவுளமெனவிணங்கித்
தனையனைத்தினடணியாத் தலைவனோய்க்கினைந்தழுதாற்றாச்
சுனையதாமரையிருகண் சுட்டெரியழற்றிரளுண்ட
தனையவாடினளங்நோ யாற்றவும்வருந்தினள்மாதோ.

உரை.—தாயோவென்னி லிவற்றைக்கேட்டுத் திருவுளமிதுவென்றிணங்கித் திருக்குமாரனைவணங்கித் தனக்கொருதலைவனாகநின்ற சூசையுற்றநோய் தணியாததற்கிரங்கி யாற்றாதழுது தன்னிருகண்டாமரை தீயாற்சுட்டதுபோல வாடாநின்று தானவனோய்களையாற்ற வருந்தினாளென்க. (உங)

இனியதேனினுமினிய யாவினுமினியதீஞ்சொல்லைக்
கனியவாடுவனுயிரைக் காத்தமெய்யெனவிருபொழுதே
நனியவாவொடுபிரியா நயந்துசெய்யேவலானுடலை
முனியவந்தநோய்முத்தி முற்றுகும்வாழ்வினுமினிதே.

உரை.—இனிய தேனினு மற்றவின்பங்கள் யாவினு மிக்கவினிய சொல்லை யன்போடுசூசைக்குரைத்துத் தன்னுயிரைக்காத்த வுடலைப்போலப் பகலிரவாக மிக்கவாசையோ டவனைப்பிரியாமல் மகிழ்ச்சியோ டவற்குப் பணிவிடையூழியஞ்செய்யுந்தன்மையா னுடலைச்சினந்து கெடுக்கவந்தநோய் மோட்சவாழ்வினு மினியதாயிற்றென்க. (உச)

தேன்கலந்ததோசுவையிற் சீரியதெளிந்தபாகதுவோ
வான்கலந்தநல்லமுதோ வான்மலர்மதுவதோயாதோ
மீன்கலந்தநீண்முடியாள் விளைந்ததன்னன்புகூட்டியதோர்
கான்கலந்ததீம்விருந்தைக் கனிவிலெந்நாளுமோம்புவளால்.

உரை.—மீளவுந்தேனைக்கலந்துகூட்டினசுவையோ? தெளிந்தசுவையின்மிக்க திவ்வியபாகோ? வானுலகுரியவமிர்தமோ? அங்கேமலர்ந்தபூவுமிழ்ந்தமதுவோ வேதோ? மீன்முடி சூழ்ந்தமரியென்பவள் தன்னன்பின்சூட்சியாற் கூட்டினவகையி னுடோறுங் கமழுமினியதோர் விருந்தோம்பி யிடுவாளென்க. (உரு

ஆவல்செய்யருடாயு மனைத்தையுந்தொக்குளவாக்கிக்
காவல்செய்திருமகனுங் கண்ணிணைக்காத்தகண்ணிமைபோ
லோவல்செய்பிணிமாறு வுளைந்தமாதவனைக்காத்திருவ
ரேவல்செய்தனர்வானு மியம்பரும்வியப்புறமாதோ.

உரை.—அங்ஙன மாசைவிளைவிக்குந் தயையுளதாயு மொருங்குட னெல்லாத்தையுமுண்டாக்கிக் காத்தளிக்குந் திருக்குமாரனு நிமையே கண்ணைக்காத்ததன்மையா லிருவராகப் பிணியால்வருந்தினமாதவனைக் காத்து வானுலகுமதிசயப்படவவற் கேவல்செய்யாநின்றாரென்க. (௨௬)

உண்டுவாழுயிர்க்கெல்லா முணவெலாமளித்தவனுண்பப்
பண்டுதானுழைத்துணவு பகுத்தலேசெல்வமென்கேனோ
வண்டுழாய்க்கரத்தேந்தி வான்றொழுமாசிடுமுணவு
கொண்டுதானுயிர்வாழ்ந்த கொள்கையேசெலவமென்கேனோ.

உரை.—அங்ஙன முண்டுவாழுமுயிர்க்கெலாம் வேண்டியவுணவுகளனைத்தையும் பகுந்திடுநாதனாகிய திருக்குமாரனெடுத்த மனுச்சுபாவத்தினுண்ணும்படிக் கவற்குவேண்டியதை முன்னூசையுழைத்துத்தந்தது செல்வமென்பேனோ? அல்ல திப்போது வானுலகிடத்தும்வணங்கப்பட்டவரசனாகியவத்திருக்குமாரன் றன்றாமனாக்கையாற் றந்தவுணவு னூசைவாங்கியுண் டுயிர்வாழ்ந்திருப்பது செல்வமென்பேனோவென்க. (௨௭)

நடலையோடருந்தேவ நயங்களுமின்னணமாறாப்
படலைமாலையாய்ப்புணரப் பகைப்பிணிசுடச்சுடத்துகைத்த
வுடலைவாட்டியதன்மைத் துயிரொழச்னூசைமெய்பொறைக்கோர்
விடலையாயினதகுதி விளம்பவோபுலமையின்வல்லோர்.

உரை.—அங்ஙனந் துன்பமின்பம் விடாத கோர்வைமாலையாகப்புணர்ந்துவருகையிற் பகைத்தபிணிநோய் சுடச்சுடவருத்தியவுடலை வாட்டினவளவி லுயிரடைமேன்மையிற் சிறந்தனூசை பொறுமைக்கோரிறைவனாகியதன்மையைக் கல்விநல்லோருஞ் சொல்லத்தகுவரல்லவென்க.
(௨௮)

பிணிதோற்றுபடலமுற்றும்.

ஆகப் படலம் - ௩௩ - இ - விருத்தம்

௩௲௩௱௩௰௬.

முப்பத்துநான்காவது

தூதுரைப்படலம்.

வேறு.

நீடியபிணிகளெண் வருடநீங்கிலா
வாடியவுடற்குயிர் வாடிலாவளர்ந்
தோடியமீனமிதித் துயர்ந்துவானலஞ்
சூடியதன்மையிற் சூசையாயினான்.

உரை.—சொன்னபடியே நெடுநாள்வந்தநோ யெட்டுவருடமாக நீங்காமையா லுடலேவாடினு முயிர்வாடாமல்வளர்ந்து வான்மேலுலகிற் சென்று கீழோடித்திரியு மீனகளைமிதித்து வானுரிமாட்சியையடைந்தவனாகச் சூசைதோன்றினானென்க. (க)

கட்புலங்கடந்துருக் கடிந்தவானவ
ருட்புலந்த தூதகத் தொத்தமாட்சியான்
மட்புலந்தணந்தினி யுரியவாழ்வுற
விட்புலந்தணந்தனர் விளிப்பவெய்தினார்.

உரை.—அங்ஙனங் கண்கடந்தவனப்போ டுருவில்லாத வானவர் வானினின்றிறங்கி மனதிலடைந்தமேன்மையாற் றம்மோடொத்தமாட்சியானாகியசூசைமாமுனி யினிப்பூவுலகைவிட்டுவான்மேற்றனக்குரியவாழ்வினையடைய வரும்படி யவனையழைக்கவந்தாரென்க. (உ)

பணிவளர்மாமையிற் பளிக்குமேனிகொண்
டணிவளர்மகரயா ழாதிமற்றையு
மணிவளர்மலர்க்கையாற் றடவிவாய்க்குரல்
பிணிவளர்துயரறப் பேணிப்பாடுவார்.

உரை.— அங்ஙனம் வந்தவானவர் பலவணிகலன்களாலழகுமிக்க பளிங்கினாற் செய்யப்பட்ட மேனியை யெடுத்துக்காட்டி மாலையணிந்த மகரயாழ்முதற்கொண் டெல்லாவீணைகளையேந்தி யொளிமணியணிந்த

மலர்க்கைக்கொண்டு தடவி யெழுந்தவோசைதக்கினிய வாய்க்குரலாலிசை களையேற்றி நோயால் வளர்ந்ததுயர்களைத்தீர்ப்பப் பாடாநின்றானென்க. (௩)

மீமழைபொழிந்தெனு விண்ணிற்பூத்தவோர்
பூமழைமணமழை பொழிநன்னீர்செயுந்
தேமழைதுதிமழை செறிந்தபாடல்செய்
நாமழைபகலிரா நயந்துநல்குவார்.

உரை.—மீளவு மேகம்பொழிந்தமழையையொப்ப வான்மேற்பூத்த மலர்மழையுங் கமழும்பனிநீ ரினியமழையுந் துதிகளைவிடாது பாடினநா வின்மழையும் பகலிரவுமாகமகிழ்ந்து பொழியாநின்றானென்க. (௪)

சுகமுகத்தின்னவாய் துடரோன்பான்பகல்
நிகமுகத்தாய்வள னிகரிலாவயத்
தகமுகத்தொருமறை வின்றியன்றொளி
முகமுகத்திறைமையை முழுதுங்கண்டுளான்.

உரை.—இங்ஙனே மிக்கவின்பமுகமா யொன்பதுநாளும் விடாத வொளியின்சிறப்பிற்போனபின்பு சூசை நிகராதவல்லமைகொண்டு மன தின்கண்ணு லொருமறைவின்றி மிக்கொளிவகையாற் றேவசுபாவத்தை முகமுகமாய்க் குறையின்றிக்கண்டானென்க. (௫)

உரைகடந்துணர்வரு மிறைமையொண்முக
வரைகடந்தொழுகொளி மகிழ்ச்சிநீத்தமுட்
டரைகடந்தெனவருந் தவன்குளித்தெலாக்
கரைகடந்துறுநயங் கருதுந்தன்மையோ.

உரை.—அங்ஙனஞ் சொல்லிலுநினைவிலுமடங்காத மாட்சியுள்ள தெய்வதமறைவின்றிக் கண்டவளவி லத்தேவமுகமாகிய பொன்மலையி னின்றொழுகிய வொளியுமகிழ்ச்சியுமாகிய வெள்ளத்துள்ளே யிப்பூவுல கங் கடந்தவனைப்போலச் சூசைமாமுனி நிறையமுழுகி யொருகரையுமி ன்றி யடைந்தபேரின்ப நாங்கருதத்தகுந்தன்மையோ வல்லவென்க. (௬)

தோடுசெய்கொடிநலோன் றுளங்கநாயகன்
வீடுசெய்நயத்தொடு விரும்பிநோக்கினன்
சேடுசெய்கமலவாய் துளித்ததேனுரைப்
பாடுசெய்தின்னவை பரிவிற்கூறினன்.

உரை.—அப்போ தலர்ந்தகொடியையேந்தியசூசை மிகவேதுளங்கு ம்படிக்குப் பரமநாதன் மோட்சபேரின்பத்தை விளைவிக்குநோக்கத்தோ

டவனைவிரும்பிநோக்கி யழகிய கமலவாய்த்துளித்த தேனெடொத்தவி னியவுரைகொண் டிவற்றை யன்போடுசொல்லத்துடங்கினு னென்க. (எ)

உன்னுயிர்தன்னிலு மோம்பித்தாய்மக
னின்னுயிர்காத்தனை யினிப்பயன்கொளீ
மன்னுயிர்பெறுங்கதி வானில்வந்துறி
நின்னுயிர்வாழ்தலே நீதியாமரோ.

உரை.—சூசையைநோக்கி யாண்டவனெங்ஙனஞ்சொன்னுனென்னில், நீயேயுன்னுயிரின்மேலுந் திருக்குமாரனுயிரையு மவன்றாயுயிரையுங்காத்தாய், இனியதற்குரியபலனைப்பெற்று நல்லோர்க்குக்குறித்த மேற்கதிவானில்வந்தடைந் துன்னுயிரோ வாழாநிற்பது நீதிதானென்றுனென்க. (அ)

ஆயினுமரிதினீ வளர்த்தவாண்டகை
தாயினுமன்பொடு தரணிகாக்குப
வீயினுமன்றிமேல் வீடுறுதுட
லோயினுநீசெய்வ தோம்பிக்கேட்டியால்.

உரை.—அதுவேநீதியாயினு மருமையோடு நீ வளர்த்த நரதேவன்றயன்பினுமிக்கவன்போ டுலகத்தையிரட்சிக்கத் தான்பட்டிறந்தாலொழிய வான்வீட்டிலொருவருஞ் சேரமாட்டாமையா னீ யுன்னுடலைவிட்டு நீங்கினு மின்னஞ்செய்ய வேண்டியதொன்றினை யுற்றுக்கேளென்றுனென்க. (கூ)

ஈடடைந்தருந்தவ மியன்றமுந்தையார்
நீடடைந்துறையுமென் றயைநிழற்றிய
நாடடைந்திறையிறந் தளிக்குநாளுறி
வீடடைந்துவப்பரொன் றருள்விளம்புவாய்.

உரை.—இனிநீ செய்யுந்தொழிலேதென்னின் முடித்த தவத்தாற்பெருமையடைந்தபிதாக்கள் நெடுநா ளென்றயைநிழலிலிருக்குநாட்டிற்சென்று மனிதனுயினகடவு ளுயிரிறந்தவர்களை யிரட்சிக்குநாள் கிட்டிற்றென்று மோட்சத்திலவர்களினிவாழ்வாரொன்னுந் தயையின்செய்தியை யுரைப்பாயாகவென்றுனென்க. (ய)

உடல்கடிந்துவந்துயி ருறையுநாடென
மடல்கடிந்தெரிபட வாடும்பூவிணை
யடல்கடிந்திளைத்தநின் ருக்கைநீக்கியிவ்
விடன்கடிந்தங்கணீ விரைவிலேகென்றுன்.

உரை.—ஆயினு மந்நாடேவில்லாத வுயிர்கள் கிடக்குநாடாகையி லெரிபட்டிதழ்களிழந்த பூவாடினாற்போல நோயாலினைத்துவாடின வுன் னுடலை நீயுநீக்கி யிவ்விடம்விட்டங்கே விரைந்துபோவாயாகவென்று னி றையோனென்க. (மக)

என்றலோடுயிர்தனி லினியமைந்தனு
மன்றலோடியைந்தமா மரியுநீக்கலே
பொன்றலோடுலைக்கினும் பொலிதிருவுளத்
தொன்றலோடினிதிலென் றுணர்விற்றேறினான்.

உரை.—இங்ஙனங் கடவுள்சொன்னவளவிற் றன்னுயிரினுந் தனக்கி னியதிருக்குமாரனையு மணப்பிணைவோடுசேர்ந்த மாமரியென்பவளையும் விடுதலே சாதலினும் வேதனைசெய்தாலுந் திருவுளத்தோ டொன்றிநிற் பதற்கொத்த நன்மையில்லையென்று மனதிற்றேறினானென்க. (மஉ)

வேறு.

களிமுகத்திணங்கியன்னான் கடவுளைப்பணியும்வேலை
வெளிமுகத்துற்றகாட்சி மின்னெனமறைந்துதானே
யொளிமுகத்திலங்கிச்சூழ வுவப்புறமகனுந்தாயு
மளிமுகத்திருப்பநோக்கி யறைதல்பேருயிர்ப்போடுற்றான்.

உரை.—அங்ஙனஞ்சூசை மனதிற்றேறி யேவினபணியைச்செய்ய மகிழ்ந்துசம்மதித் தாண்டவன்பாதத்தை வணங்கினவளவின் முன்மறை வின்றித் தோன்றினகாட்சி மின்னைப்போலவிரைந்து மறையத் தான் முகத்தொளியைவீசித் தன்னண்டையிற் றிருக்குமாரனு மவனையீன்ற தேவதாயுங் களிகூர்ந்திருப்பதைக்கண்டு தேவபுதல்வனைநோக்கிப் பெ ருமூச்சோ டிவற்றைச்சொன்னானென்க. (மங)

ஓரியல்பாகவுன்னோ டோரொன்பான்பணித்தவேவல்
பேரியல்பறிவிற்கண்டாய் பிரிதலேவேண்டுமிஃதே
சூரியல்துன்பத்தெல்லாந் துன்பமாய்வருத்துமாகிற்
சீரியல்பியற்றுந்தேவ திருவுளநன்றினன்றே.

உரை.—திருக்குமாரனைநோக்கிச் சூசையெங்ஙனஞ் சொன்னானெ ன்னில், தேவசுபாவமொன்றாகையி லுன்னோடொன்றாகியகடவுள் கற்பி த்தவேவலைநீயறிவாயே, வேறுபட்டு நான்பிரிந்துபோகவேண்டுவதாமே, இதுவெல்லாத்துன்பங்களிற் றுன்பமாக வென்னைவருத்துமே, ஆயினு மெல்லாச் செல்வத்திற்குங் காரணமாகிய தேவதிருவுளமெல்லாநன்மை யினு முத்தமநன்மையே யென்றானென்க. (மச)

மைந்தனேமைந்தனென்ப வரமெனக்களித்தநீயே
தந்தநேரகன்றநன்றி தனக்கெனுற்கைம்மாறென்னோ
சிந்தனேனெனக்குச்செய்த சீரளவிடுக்கண்யாவுங்
கொந்தனேர்வினையக்கொய்தி கொய்தருள்விளைத்திநல்லோய்.

உரை.—மகனே யுன்னைநான்மகனென்னும்படி நீயல்லோவெனக்குவரந்தந்தாய், அத்தோடெனக்குத்தந்த நிகராதநன்றிக்கெல்லா மென்னுலான கைம்மாறேதோ? ஒழுகுமாறுபோல வெனக்குத்தந்த செல்வங்களினளவாக வென்னுற்றுன்பங்களே சினத்தோடுவிளையப் பலனைக்கொண்டாயே, என்னுற் றுன்பத்தைக்கொண்டு மெனக்குத் தயையேவிளைவித்தாய் நல்லோயென்க. (௰௫)

நிந்தையென்றுடைநாமேனுங்க நிமிர்ந்தவான்வியப்பவென்னை
யெந்தையென்றனைநீயுந்தைக் கிரங்கிநல்லாசிதேவ
தந்தையின்பணியைச்செய்யத் தருதியென்றடியில்வீழச்
சிந்தையினெழுந்ததாற்றுத் திருமகன்றாங்கினனே.

உரை.—நிந்தைக்குரிய நானே மாட்சியிலோங்கவும் வானுலகெல்லா மதிசயப்படவு நீயென்னை யென்பிதாவென்றாய், உன்பிதாவுக்கிப்போதிரங்கித் தேவபிதாவின் பணிவிடைமுடிக்க வாசீர்வாதந்தருவாயென்று பாதத்தில்விழ வாசையோடெழுந்தருளத்துணிந்து பெலனுமாற்றுமற் கீழேவிழுகையிற் றிருக்குமாரனவனைத்தாங்கினனென்க. (௰௬)

மூவுலகனைத்துந்தாங்கு முதலவனொருபாலோர்பால்
தேவுலகனைத்துமேத்துந் தேவதாய்தாங்கச்சூசை
மேவுலகுள்ளியாக்கை விடுமுயிர்தனையன்பொன்றே
பூவுலகிருத்தினற்போற் பூங்கரங்கூப்பிநின்றான்.

உரை.—அங்ஙன மூலகமூன்றினையுந் தாங்காநிற்கு முதலோனொருபுடையிற்றாங்க வானுலகெல்லாம்வணங்குந்தேவதாய் மற்றொருபுடையிலவனைத்தாங்கக் கற்பித்தவுலகிற் போகநினைத்துத் தன்னுடலையுயிர்விடுகையி லதையன்புதானொன்றே யின்னம்பூவுலகி லிருத்தினாற்போலச் சூசையிருவரைவணங்கிக் கைகூப்பி நின்றானென்க. (௰௭)

பன்னலானிகராவண்ணம் பயனுற்றுபெற்றேனனே
மின்னலாயுனக்கிங்கென்னால் விளைந்தபற்கசடுண்டாமே
நின்னலாற்பொறுப்பார்யாரோ நீத்திவையருளினார்வ
முன்னலாலாசிசெய்கென் றுயர்தவன்றொழுதுநின்றான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசை யிருவரைவணங்கிப்பேசாமற் கைகூப்பி நின்றபின்பு தேவதாயைநோக்கிச்சொன்னான்: மின்னலாய்சொல்லிநிகர

ப்படாதநன்மை யுன்னாலடைந்தேனுனே, என்றாலோவெனி லுனக்குப்பலகுறை விளைந்ததுசரியே, ஆயினு முன்னையல்லாதெவன்பொறுப்பானே? இந்தக்குறையெல்லாநீக்கி யுனனன்பின்றயைநினைத் தெனக்காசீர்வாதந் தருவாயாகவென்று தொழுது நின்றானென்க. (௰அ)

இருவருமிருபாலாசி யிட்டருளுனையிற்றேற்ற
வுருவருமவானோர்சூழ வொலிக்குழலிசையிற்பாடி
மருவருமலரைச்சிநதி வயவையிலவிளித்துமுன்னத்
திருவருமாக்கைநீக்கித் தெள்ளுயிர்போயிற்றம்மா.

உரை.—அங்ஙன மிருபுடையிலிருந்த தேவமகனுந் தேவதாயுஞ் சூசைக்காசீர்வாதந்தந்து தயைநிறைந்தசொல்லாற் றேற்றிக்கொண்டிருக்க வுருவங்காட்டித் தோன்றினவானவர் வீணைகளிசையிற் பாவிசைகளையேற்றிக் கமழுமலரைச்சிந்தி யவனைவழியிலழைத்து முன்னேபோகத் தன்றிருவுடலை நீக்கிச் சூசையினல்லுயிர்போயினதென்க. (அப்போதவற்கறுபதுவய தினிதினிறைந்ததென்றறிக.) (௰௯)

மெய்பிலார்நாட்டிற்றூது விளம்பமெய்யுயிர்விட்டேகிப்
பொய்யிலாவுயிராயன்புட் புக்கெனக்கிடந்தயாக்கை
மையிலாமலர்ந்தகொம்போ வரைந்தநற்படமோதோன்றி
நையிலாத்துயில்கொண்டென்ன நளியொளிவீசிற்றம்மா.

உரை.—அங்ஙன முடலில்லாதாரிருந்தநாட்டிற்குத் தூதனுகவுடலைவிட்டுயிர்போனபின்ன ரன்புதான் மெய்யானவுயிராகவுட்புகுந்ததென்றாற்போலக் கிடந்தசூசையின் றிருமேனி மாசிலமலரைப்பூத்த கொம்புபோலவோ வெழுதிய சித்திர நற்படம்போலவோதோன்றிச் சுகமேதுயில்கின்றதன்மையாய்நின்று குளுங்கதிரொளியை வீசாநின்றதென்க. (உ௰)

விதுவளர்பதநல்லாளும் விண்வளரரசர்கோனும்
பொதுவளர்முறைமேலன்ன பூட்சியைப்பேணிவானோர்
சதுவளரணியிற்சூழ்ந்து தனிவளர்புகழ்ச்சிபாடி
மதுவளர்மலரைச்சிந்தி மலர்வனத்தடக்கினாரே.

உரை.—பிறைமேலெழுந்த பாதத்தையுடைய மரியென்பவளும் வான்வாழரசர்க்கரசனுகிய திருக்குமாரனும் பொதுப்படச் செய்யவேண்டியமுறைகளின்மேலு மத்திருமேனியைப்பேணிச் சதுரப்படவகுத்தவணிகளாக வானவர்சூழவந்து நிகராதபுகழ்ச்சிகளைப்பாடி மதுப்பொழிமலரைச்சிந்தி யதையோர் பூங்காவனத்திலடக்கினாரென்க. (உக)

தூதுறவுயிர்போய்மீண்டு தோன்றளவுடலைப்பூவே
பாதுறக்காமினென்னப் பரமனேபகர்ந்தவாசி

காதுறமகிழ்ந்தபூமி கைக்கொண்டநன்றிமூடப்
போதுறவிரித்தபைம்பூம் போர்வைமேற்போர்த்ததன்றே.

உரை.—அங்ஙன முடலையடக்கும்போது பரமநாதனுகியதிருக்குமாரன் பூமியைநோக்கிச்சொன்னதாவது: தேவதூதாகவுயிர்போய்த் திரும்பிவருமளவு நீ யிவ்வுடலைநன்றாய்க் காப்பாயாகவென்று தந்தவாசியின் சொல் காதினுட்படவே மகிழ்ந்தபூமியே யன்றுகைக்கொண்டநன்மை மூடியொளிப்ப விரைவிற்பூத்தமலர்களாற் பூம்போர்வைமேலிட்டாற்போல மலர்ந்ததென்க. (உஉ)

வேறு.

மடல்கடிந்துநறுமதுவாகையா
னுடல்கடிந்துடலங்கடிந்தோரிடை
கடல்கடிந்துகனிந்தசொற்கூறமெய்
யடல்கடிந்துதன்னுவியோடெய்தினன்.

உரை.—மலர்ந்தவிதழினின்று கமழ்மதுவொழுகும் பூங்கொடியேந்தியசூசைமாமுனி யுடலின்றி யுடலில்லாதாரிடத்தி லமிர்தக்கடலினுமினியசெய்தியைச்சொல்ல வுடலில்லாதவுயிராற் சென்றானென்க.(உங)

நிந்தையாகுலநீத்தறநீர்மையாற்
றந்தையாமிறைதாழ்விலதாடொழு
தெந்தையாற்கதியெய்துபநம்பிய
முந்தையாருறைமுற்றருணாடதே.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசைசேர்ந்தநாடேதெனில், நிந்தையுந் துன்பமுமின்றி யறத்தின்றன்மையா னேரிட்டொழுகிப் பிதாவாகியகர்த்தாவின்பாதத்தைத் தாழ்வின்றிவணங்கினராகி யெந்தையாகிய திருக்குமாரன் பாடுபட்டடையும் பலன்களால் மேற்கதிபாக்கியத்தையடைய நம்பினபிதாக்களிருந்த வருளினிறைந்த நாடதுவேயென்க. (உச)

மையிழந்துமயக்கமிழந்தவாப்
பொய்யிழந்துபுரைகளிழந்துதோற்
பையிழந்துறுபாடுமிழந்தருண்
மெய்யிழந்திலர்வேய்ந்துறைநாடதே.

உரை.—மீளவு மிருளுமயக்கமுமின்றி யாசையால்வரும் பொய்யும் பாவமுமின்றி யுடலு முடலால்வரும் பாடுகளுமின்றித் தேவருளுண்மையைப் போக்கமாட்டாத செல்வோ ரிருந்தநாடதுவேயென்க. (உரு)

காட்டுமோசைகளிப்புறநாதனுங்
கீட்டுநன்றியிசைப்பதுபாலதோ
பேட்டுவீடவர்பெற்றிலராயினும்
வீட்டுவாயிலெனுமிளிர்நாடதே.

உரை.—மீளவு மங்கேயுள்ளோரி லவனவன்காட்டுமோசை நிறைந்து களிகூரும்படி யங்கேயாண்டவன்குவித்தநன்மை சொல்லத்தகுந்தன்மையோ? அங்கேயுள்ளோர்விரும்பின மோட்சத்தை யின்னமடையாதவராயினு மோட்சவாசலாகி விளங்குநாடதுவேயென்க. (உசு)

அன்னநாட்டையன்னுனடைந்தாங்குமீன்
மின்னமீனரசுற்றிடைவேய்ந்தென
மன்னமாதவரூடுவயங்கினுன்
சொன்னமாமறைசூட்டுளத்தூயினுன்.

உரை.—சொன்னநாட்டிற்சூசைசேர்ந்துவான்மீன்மிக்கொளிவிடும்படி யவற்றினடுவே மீனரசாகியசந்திரன்றோன்றினாற்போலத் தானோதினவேதமே யணியாகக்கொண்ட வுள்ளத்தூயோனாகியசூசை யங்ஙனே நிலைபெற்றதவத்தோர்நடுவே விளங்கித்தோன்றினனென்க. (உஎ)

புக்கடைந்தபொலிந்தவந்நாட்டிடை
மிக்கடைந்தநலோர்வியப்புற்றெழச்
சொக்கடைந்தவுருக்கொடுதோன்றினு
னிக்கடைந்தவிளந்துணர்வாகையான்.

உரை.— அங்ஙனஞ் சூசைசென்றுபுகுந்த வந்நாட்டிலிருந்த நல்லோரெல்லாரு மதிசயப்பட்டுமெகிழும்படி மிகவழகிற்சிறந்தவுருவினைக் காட்டினான் மதுப்பெய் பூங்கொடியோனென்க. (உஅ)

மட்புலந்தவிர்நாங்களிமாந்திடக்
கட்புலந்தவிர்தன்கவின்காட்டவீங்
கெட்புலந்தவிர்காந்தியோடெய்திய
விட்புலந்தவிர்விண்ணவனேவென்பார்.

உரை.— அங்ஙனஞ் சூசையைக்கண்ட வத்தவத்தோ ரதிசயப்பட்டுப் பூவுலகைவிட்டிங்கேவந்தநாமே களிகூர்ந்துவப்பக் கண்கடந்த தன்னழகினைக்காட்ட மாசிலகாந்தியைப்பரப்பி வானினின்றுவந்த வானவனோ வென்றாரென்க. (உகூ)

ஆதியீறிலநாயகனம்புவி
மீதிலீறுயிராகவிளிந்தொரு

நீதிலாக்கதிவாயில்திறந்தபின்
னேதினுமடைமாட்சியிதோவென்பார்.

உரை.— அல்லது துடக்கமுமுடிவுமில்லாதநாதன் பூவுலகிலவதரித்தெடுத்த மனுச்சுபாவத்திலுயிர்தந்திறந்து குறையில்லாத பரமகதியின் வாசலைத்திறந்தானே? அதைத்திறந்ததின்மேல் நாமடையுமாட்சிதன்மையிதோவென்பாரென்க. (௯)

ஆயினுனுலகத்தையளித்தபின்
றாயினாருடாங்கியதன்மையான்
மீயினுங்கதிவீட்டெமைச்சேர்த்திடத்
தூயினனடைதோற்றமிதோவென்பார்.

உரை.— அல்லது மாயினன் றாயினனென்பது சொன்னநாதன் பூவுலகத்தையிரட்சித்தபின்ன ரன்புள்ளதாயைப்போலவந்து நம்மைமோட்சத்திற்சேர்க்க விங்கேயவன் தோன்றினதன்மை யிதோவென்பாரென்க. (௧௦)

ஐயந்தோன்றுமனத்தயர்வற்றிடச்
சையந்தோற்றியதோடவழ்தாரினன்
றுய்யந்தோடவிழ்பூங்கொடிசுட்டிபு
மையந்தோன்றியிவ்வாயுரைபோக்கினன்.

உரை.— அங்ஙனஞ் சந்தேகப்பட்டு மனதிற்கொண்டசஞ்சலந்தீரப் பொன்மலையொத்ததோளின் மாலைதவழத்தோன்றினசூசை மலர்ந்ததன் பூங்கொடியைக்காட்டி நடுவேநின்றிவ்வுரைகளைக் கொண்டானென்க. (௧௧)

வேறு.

வையத்தார்கசடழித்து வழுவின்றிமன்னுயிர்க
ளுய்யத்தான்மனுவாய வுயர்கடவுளுமக்கின்பஞ்
செய்யத்தானின்றிங்கண் செலுத்தியதோர்தூதடியே
னய்யத்தானசையத்தா லயர்வுண்டவறவோரே.

உரை.— சூசையெங்ஙனஞ் சொன்னானென்னில், ஐயத்தாலுமாசையாலு மயங்காநிற்குமறவோரே! பூவுலகத்தார் தீவினைநீக்கி மனிதர்யாவரும் வழுவாதுயிர்பிழைத் தென்றும் வாழ்வதற் கிங்கேமனிதனாய்ப்பிறந்தநாத னுங்களுக் கினிய செய்தியைச்சொல்ல வவன்வரவிட்ட தூதநானென்றானென்க. (௧௨)

தூயாகமமறைவடிவாய்த் தொக்கிணைவெல்மாட்சிமையா
டாயாகக்கன்னியுமாய்த் தாரணிமேலரிதீன்ற
சேயாகவெம்மிறையோன் சென்றையைந்தோராண்டாய்த்
தீயாகவருத்துவினை தீர்த்திடுநாணண்ணியதே.

உரை.—வேதவடிவாகிய தூயமனதிலொப்பெல்லாங் கடந்தமாட்சிமையுடையாள் கன்னியுந்தாயுமாகப் பூவுலகிலரிதிலீன்ற மகனாய நமதாண்டவன்பிறந் திருபத்தாறுவருடமாகி மனிதனைவருத்தஞ்செய்யும் வினைகளைத்தீர்ப்பக் குறித்தநாள்கிட்டினதென்றனென்க. (௩௪)

அன்னவட்கேமணத்துணையா யன்னவளாங்கினிதுயிர்த்த
மன்னவற்கேகைத்தாதை வரமுளனாயீங்கடியே
னின்னவற்கேதூதுற்றே னிந்நாளுஞ்சிறைநீங்கிப்
பின்னவற்கேவீட்டிறுணை பெரிதுவப்பீரினியென்றான்.

உரை.—சொன்னகன்னித்தாய்க்கு மணத்துணையாகவு மவளினிதீன்ற நரதேவற்குக் கைத்தாதையாகவும் வரம்பெற்றவனானே யிவற்குத்தூதனாகவந்தேன், இனி யிந்நாளிலே யுங்கள்சிறைதீர்ந்ததின்மே லவற்கு மோட்சத்தி லொருதுணைவராகநின்று களிகூர்ந் தென்றும்வாழ்வீரொன்றனென்க. (௩௫)

தேன்பொதுளுங்கனிதீஞ்சொற் றெளிபயன்கேட்டவனேந்
கான்பொதுளுமலர்வாகை கண்டுண்டநயம்பெருகி [துங்
யூன்பொதுளுங்குலத்திம்மாண் புண்டோவென்றுளம்வியப்ப
வான்பொதுளும்வரத்தோனை வணங்கின்றாரோருங்கன்னோர்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசைசொன்ன வினியசொல்லையுங் கேட்டுக் கையிலவனேந்திய கமழ்பூங்கொடியையுங்கண் டங்கேயிருந்தயாவருங் கொண்டவின்பமிகுதியா லித்தன்மைத்தோ வூனுள்ளவினமனுக்குலத்திற்குப் பெருமையாயிற்றென்று மிகவுமதிசயப்பட்டு வானுலகுரியவரங்களைப்பெற்றசூசையை யொருப்பட வெல்லாரும் வணங்கினொன்க. (௩௬)

ஆரணனேயாரணஞ்சேர் கொழுகொம்பேயரிதுவப்பக்
காரணனேகண்டணைத்த கைத்தாதையேயருளாற்
பூரணனேநாம்விழைந்த பொழுதடைந்தாயின்பமலி
வாரணனேதவத்தாசைக் கரைகண்டாய்வரத்தவனே.

முக்காலங்காட்டுமொளி முகவிளக்காந்தவத்தொடுநா
மக்காலங்காண்மறைவி லாங்குறைத்தநாதனைநீ

யிக்காலங்காட்டினேயே யேந்தினேயேவளர்த்தனேயே
மெய்க்காலங்காட்டியவான் வேந்தனிலேவிளமபென்றார்.

இவ்விரண்டுமொருதுடர்.

உரை.—அப்பிதாக்கள் சூசையைவணங்கிச்சொன்னதாவது: வேத வடிவே! வேதமூன்றிப்படருங் கொழுகொம்பே! ஆதிகாரணனுகியகடவுளே மிகக்களிகூரக் கண்ணுற்கண்டு மார்பிஞேடணைத்த கைத்தாதையே! அருளானிறைந்தவனே! நாங்களெல்லாருங் காணவிரும்பினகாலத்தையடைந்தாயே, இன்பநிறைந்த பெருங்கடலாகி மற்றவர்செய்த தவத்தாற் றேடியடையாதபாக்கியத்தை நீயேபெற்று வரமடைந்த மாதவனுகித் தவத்திஞைசக் கனையைக்கண்டாயே, முக்காலங்களேயொருங்குந் தெளிவோடுகாட்டுந் திருவிளக்காகத் தவத்தைக்கொண்டு நாங்களக்காலத்திலே கண்டமறைவோ டன்று சொல்லால் வருமென்று காட்டின நாதனே நீ யிக்காலத்தில்வந்தானென்று கையாற்காட்டவு மேந்தவும் வளர்க்கவுஞ்செய்தாய், மெய்யைக்காட்டவந்த வானரசாகிய நரதேவனியல்பினையெங்களுக்குரைப்பாயாக வென்றாரென்க. (௩அ)

கோட்பதருங்குணத்திறையோன் குணக்கொளிபோனிலத்
வேட்பதருந்தயைபுரிந்து விளங்குநிலையாதென்னக் [துதித்து
கேட்பதரும்வினைகேட்டோர் கெழுந்தவரோயென்றான்பின்
மீட்பதருஞ்சொற்றொடுத்தான் விம்மிதக்கற்புளத்தூயான்.

உரை.—அதற்குச்சூசை வளையப்படாத நீர்மையுடையகுணத்தி லாண்டவன் கீழ்த்திசையெழுஞ் செஞ்சுடரைப்போலப் பூமியிலுதித்து விரும்பினராசையின்மேலுந் தயைமிகச்செய்துகாட்டு மியல்பேதென்று மாதவதோரோ யரியவினையைக் கேட்டீரென்றான், பின்பு மீளவு மதிசயக் கற்பினையுடைய மனத்தூயோன்சூசை சொல்லத்துடங்கினுனென்க. (௩௯)

நோயொக்குமவர்க்கின்ப நுனித்தவுயிர்மருந்தொக்குந்
தீயொக்கும்புரையார்க்கே சீதமொக்கும்புயலொக்கும்
வீயொக்கும்வடிவத்தால் வியன்றயையாற்கடலொக்குந்
தாயொக்குந்தாதையொக்குஞ் சகத்தெங்குமத்திருவோன்.

உரை.—அவதரித்தநாத னியல்பேதென்னில், நோயைக்கொண்டயாவர்க்கு நல்லுயிர்தரு மருந்தொப்பாகவுந் தீயொப்பச்சுடுந் தீவினைகொண்டயாவர்க்குங் குளிர்படப்பெய்யு மேகமொப்பாகவு மெடுத்தவடிவினுன் மதுமலர்முகையொப்பாகவுஞ் செய்யுந்தயையாற் கரையிலகடலொப்பாகவுந்தோன்றி யுலகிற்கெல்லா மவனே யொருதாயொருதகப்பனுகநிற்பானென்று னென்க. (௪௰)

மீனெக்கப்பாவவிருள் விலகமிளிர்விழிகொண்டான்
காளெக்கமறையுமிழக் கமழ்கமலவாய்கொண்டான்
றேனெக்கத்துயர்க்கைப்புச் சிதைப்பவினிதுளைகொண்டான்
வானெக்கக்கவின்காட்ட மலர்வதனநலங்கொண்டான்.

உரை.—மீளவு மவனே பாவம்விளைத்தவிருளைவிலகிநீக்க வான்மீனைப்பவிளங்கிய கண்ணைக்கொண்டான், வாசனைதன்மையால் வேதநூலையுமிழும்படிக்குக் கமலவாயைக்கொண்டான், கசக்குந் துயர்களைத்தீர்க்க வினியதேனைத்த வுளைகளைக்கொண்டான், வானுலகுரியவழியினைக் காட்ட மலர்ந்தவனப்புமுகத்தைக்கொண்டானென்றுனென்க. (சுக)

தீதொருங்குமலிற்பறியாத் தினையருளார்நெஞ்சத்தான்
கோதொருங்குங்குறையொருங்குங் குறைத்தொழிக்கும்புயற்கர
னீதொருங்குந்தோற்றுவிக்கு நெறிவழுவாவறப்பதத்தான் [த்தா
வாதொருங்குஞ்சிதைத்தலகை வெல்நாமவயவேலான்.

உரை.—தீவினையென்னப்பட்டயாவினு மேலாய்நிற்குங் கருணைநிறைந்தநெஞ்சமுங் குற்றங்கள்யாவையு மொழிக்கவுங் குறைகள்யாவையுந்தீர்க்கவும் பொய்யாமற் பெய்யுமேகமொத்தகையு நீதிமுறைகளைக்காட்ட வறநெறிவழுவாதபாதமும் வஞ்சவினைகெடப் பசாசைவெல்லு நாமவேலுமுடையானவனே யென்றுனென்க. (சுஉ)

அருள்விஞ்சிப்பகைவெள்ள மறக்கடந்தான்மறையோதுந்
தெருள்விஞ்சிச்செயிர்ப்புகையா றேக்கியதீதிருட்கடந்தான்
பொருள்விஞ்சிப்பொங்குபுரைப் புணரியிரந்தவன்கடந்தான்
மருள்விஞ்சிப்பெருகுநசை மழுக்கடந்தான்றவமிக்கான்.

உரை.—மீளவு மவனேசெய்யு மருளின்மிகுதியாற் பகையின்வெள்ளத்தை முழுதுங்கடந்தான், அவனேயோதும்வேதநூற்றெளிவினாற் பாவப்புகையோ டெலகின்மண்டினவிருளைக்கடந்தான், பொருளுண்டாகிப் பொங்கிக்கிளம்பும்வினையின்கடலைத் தானேகைபாவிரந்துகடந்தான், மயக்கமிகுதியாற் பெருகுமாசையின்கடலை மிக்கதவத்தோடுகடந்தானென்றுனென்க. (சுங)

என்னுரைப்பதினியானே யெந்தைமனுவாயுளிநீர்
முன்னுரைப்பவெடுத்தநிலை முற்றொழித்தான்கடந்தென்றுற்
பின்னுரைப்பதெவனுண்டோ பெருந்தவரோயென்றுன்சூழ்
மின்னுரைப்பவொளியெறிக்கு மெய்ச்சுருதிவிளக்கன்னுன்.

உரை.—இதின்மே லினிநான்சொல்வதென்ன? என்னுண்டவனவதரித்தகாலத்தி னடக்குந்தன்மையை நீங்களே முன்குறித்துரைத்தீரல்

லோ? அத்தன்மையெல்லாங்கடந் தொழித்ததின்மேற்செய்தானென்று லதின்பின் சொல்லத்தகுவதுண்டோ மாதவரோயென்றான் சூழுமின்கள் பாயவொளியைப்பரப்பும் வேதத்திற்கொருவிளக்கொத்தானாகிய சூசை யென்க. (சச)

வேறு.

பேர்நலமணிக்குன்றுச்சியிற்பெயர்ந்து பெருகிவீழ்வெள்ள
மொத்தன்னான்
சீர்நலத்துரைத்ததிவ்வியமதுர சீரியதேனுரைகேட்டாங்
கார்நலதவத்தோர்களிப்புறநிற்ப வன்புமிக்கென்மகளீன்ற [ள்.
வேர்நலபுதல்வற்குற்றவையறைதி யென்றனளன்னமையென்பா

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசை பேரழகுடையமணிமலை யுச்சியினின்று பெருகிவிழுவதோர் வெள்ளம்போல வினிதாய்ச்சொன்ன மதுரமதுவையொழுகிய திவ்வியவுரைகளை யங்கே நிறைந்ததவத்தோர்கேட்டு மகிழாநிற்பக் கன்னிமாமரியை யீன்றதா யன்னமையென்பவ ளன்பின்வழியா லென்மகள்தந்த வழகியதிருக்குமாரனுக்குச் சம்பவித்தயாவையுமுரைப்பாயாக வென்றாளென்க. (சரு)

நனைவருங்கொடியோனிவ்வுரைகேட்டு நகைகொடாய்மகிழ
மற்றங்க [யே
ணனைவருமுவப்பக்கன்னிமைமுகையோ டங்கனிகனிந்தெனமரி
புனைவருங்கன்னிதாய்வரத்திசைப்பப் புகழ்வருந்தேவசூற்கொண்
டு [தான்.
வினைவருமையமுற்றவாறதனை விட்டவாறுருங்கெலாமுரைத்

உரை.—அன்னமைசொன்னதைப் பூங்கொடியோன் சூசை யாசைகொண்டதாயு மற்றயாவரு மகிழும்படிக்குக் கன்னிமையென்னும் பூவரும்போடு தீங்கனிபழுத்ததன்மையிற் கன்னிமைமாறாததாயாக வரம்பெற்று மரியென்பவ ளற்புதமாய்த் தேவகருப்பந்தாங்கியதனால் வருத்தமாக வையந் தோன்றினபடியையு மதுநீங்கினபடியையுஞ் சொன்னானென்க. (சசு)

ஆவலருறவோரகற்றலில்வெளிமேய்ந் தாவடைகுகத்திடத்
திறைவன்
காவலர்தன்மைத்தமரர்சூழ்நிற்பக் கங்குலிற்பிறந்தனவாறுங்
கோவலர்காணக்குழீயினவாறுங் கோக்கணமிறைஞ்சியவாறும்
பாவலர்வாழ்த்திப்பலர்பழித்தங்கண் பழிபகைமுற்றியவாறும்.(சஎ)

கொன்விளைவெருவிற்புழுங்கியவரசன் கொடும்பகைக்கஞ்சி
யபாலா
வின்விளைநாடுமினமுநீத்திழந்தே யெசித்திடத்தெய்தியவாறும்
பொன்விளைசிறப்பிற்கோயிலுமுருவும் பொய்விளைதேவரோடங்க
ண் [தனவாறும். (உ)
மின்விளையொளிசெய்திருமகன்முகத்தில் வீழ்ந்தொருங்கொழிந்

ஒளிவளர்பிறைபோல்வளர்ந்தவன்மலர்த்தா ளூன்றிமுன்ன
டந்தனவாறுங்
களிவளருவப்பிலெம்வினைதீரக் கனிந்தசொற்றுடங்கியவாறும்
வளிவளராடியேழுபோய்மீண்டு வந்துநாடடைந்தனவாறுந்
தெளிவளருரையிலினையவும்பலவுஞ் செழுந்தவன்செப்பிமீண்டு
ரைத்தான். (ங)

இம்மூன்றுமொருதொடர்.

உரை.—பெத்திலேமாநகரிற் சிநேகிதரு முறவின்முறையாருமிட
ங்கொடாமற் றள்ளினதினால் வெளியின்மேய்ந்த மாடுகளடையு மோர்கு
கையிற் காவற்படையணியாக வானவர்சூழ்ந்துநிற்ப வாண்டவன் மனித
னாய்ப் பிறந்தபடியையு மியைடர்சிலரோ யவனைக்காணவந்தபடியையு
மரசர்மூவரு மவனைவணங்கச்சென்றபடியையும் பாவுரையாற் சில ரவ
னைவாழ்த்தச் சிலரோபழிப்ப வங்கேதானே பழியும்பகையுமுற்றி வளர்
ந்தபடியையும் வீணாய்ப்பயந்த வரசனாகிய வெரோதன் சினந்துசெய்த
கொடும்பகைக்கஞ்சி யினிய தன்னாட்டை நீங்கி யெசித்துநாட்டிற்சென்
றபடியையு மங்கேமின்னித் திருவொளிவீசுந் திருக்குமாரன் முகத்திற்
பொய்யான தேவர்களும் பொன்னாற்சிறந்தகோயிலு முருவங்களும்விழு
ந்து தகர்ந்து முழுதுங்கெட்டபடியையு மொளியோடுவளரு மிளம்பிறை
போல்வளர்ந்த திருக்குமார னிலத்திற் றன்மலர்ப் பாதத்தையூன்றி மு
தலடிவைத்து நடந்தபடியையு மன்றுதானே நமது வினையெலாந்தீர்ந்
து நாங்களிகூரத் தான்முதற்றீஞ்சொல்லையுச்சரித்தபடியையு மேழுவரு
டம்போனபின்பு மீண்டுதன்னாட்டிற்சென்றபடியையு மிவற்றோடுபல
வையுந்தெளியச் சூசையுரைத்தபின்பு மீண்டுசொன்னானென்க. (சக)

மணிக்கலத்தமிர்தமேந்தியநெஞ்சான் வையகத்தியற்றியயா
வும் [ருங்கே
பணிக்கலத்துரைப்பதென்னினியானே பகர்வதுஞ்செய்வதுமொ
யணிக்கலத்திருமாமணியெனத்தயையு மன்புமாயொருப்படத்தா
னே [க்கொண்டான்.
பிணிக்கலத்தெடுத்தவுடலொன்றேயெல்லாப் பிறருயிர்க்குயிரென

உரை.—அமிர்தத்தையேந்திய மணிக்கலமொப்பத் தயையினிறைந் தநெஞ்சானுகியதிருக்குமாரன் பூவுலகிற்செய்தயாவையு மினிநான் சொல்வதென்ன? அவன்சொல்வதெல்லாஞ் செய்வதெல்லா மழகியபூணிற் கோர்த்த விருமணியாகத் தயையுமன்புமாய்ச் சேர்ந்திருக்கத் துன்பமுறையாற் ருனெடுத்தவுடலே பிறருயிர்க்கெல்லாமுயிராகவெடுத்தானென் ருனென்க. (ருய)

ஓர்மரக்கனியால்வந்ததீதகற்றி யொருங்குமன்னுயிரொலாமுவப்பப்
பேர்மரத்திறத்தல்வேண்டுமென்றதுவே பெறற்கருநலந்தனக்கெனநோய்
கூர்மரச்சிலுவைதனக்கொர்செங்கோலே கொலுவதேயமளியேயென்னுச்
சூர்மரத்துயர்தானிளமையிற்றுடங்கிச் சுகமெனத்துயில்கொள்வானம்மா.

உரை.—மீளவு முலகமுண்டாக்கினநாளிலே விலகின தொருமரத்தின்கனியை யாதித்தகப்பனுண்டதனுல் வந்ததீவினைநீக்கி மனிதரெல்லாரும் வாழும்படிக்குத் தானேபெரிதோர்மரத்திலறையுண் டிறத்தல் வேண்டுமென்பான், அங்ஙன மிறப்பது தனக்குப் பெறுதற்கரியநன்மையென்பான், மிக்கதுயரைவிளைவிக்குஞ் சிலுவைமரமே தனக்கொருசெங்கோலாகவுங் கொலுவாகவு மெத்தையாகவுமெண்ணி வாலிபத்திற்றுவக்கித் தானொரு சிலுவைமரத்தின்மேலே சுகமாய்த் துயிலைக்கொள்வானென்ருனென்க. (ருக)

தன்னுயிர்தனிலுந்தமரொனமக்கட் டகுதியைமேவியவன்பான் [சைகொண்
மன்னுயிருய்ந்தாலொழியவாங்கொழியா வருத்தமேதனக்கெனநடின்னுயிர்மெலிய விரங்கியதன்மைத் தெல்லையொன்றில்லதுமல்லா
லுன்னுயிர்வருந்தவுரைப்பதேதென்ன வுளத்திணைந்தருந்தவனேந்தான்.

உரை.—அங்ஙனந் திருக்குமாரன் மனிதனுய்ப் பிறந்தபின்பு மனிதரெல்லாரையுந் தன்னினத்தாரென்று தன்னுயிரின்மேலு நம்மைமேவியன்புடையனுகி மனிதருயிர்கள் பிழைத்து வாழ்ந்தாலொழியத் தனக்குவருத்த மொழியாதென்று நம்மேல்வைத்த வன்பினுசையாற் றன்னுயிர்மெலிதற்காரணமாக நம்மேலிரங்கினதன்மைக் கோரளவில்லாததுந் தவிர வுன்னுயிர்வருந்தும்படிக்கு விரிவாயின்னநான் சொல்வதென்னவென்றன்னமையைநோக்கிச் சூசைமாதவன்சொல்லித் தானுமனதிலிரங்கிநொந்தானென்க. (ருஉ)

வேறு.

என்றுன்மென்றுதேந்தியகையா னிவையெல்லாஞ்
சென்றுங்குண்டாமாண்பினர்கேட்பத் தெளிவுண்டார்
பின்றுவன்பால்யாருமிரங்கப் பெரிதேங்கி
நின்றுரொன்றுயார்புகழ்மாலை நிறைசொன்னர்.

உரை.—அங்ஙனம் பூங்கொடியேந்தியகுசை சொன்னுன், சொன்ன தெல்லாவற்றையு மங்கேகூடின பெருமையோர்கேட்டவளவி லுணர்வி ற்றெளிந்து மிக்கொழியாத வன்போடெவரு மவதரித்தநாதற்கிரங்கி மி கவும்வருந்தி நின்றபின்ன ரொருப்படவவனைப்புகழ்ந்து சொல்லத்துடங் கினுரென்க. (ருக)

தன்னேரில்லான்றன்வயனுகித் தனிவல்லோன்
முன்னேரில்லான்காரணனுகி முழுதொன்றுய்ப்
பின்னேரில்லான்றுன்மனுவாகிப் பெரிதேங்க
வென்னேரானுனேவருணுளோ விதுவென்பார்.

உரை.—தனக்கோருவமை புறத்தில்லாதான் றன்னுற்றுனுகி நிக ராததிறத்தான் முன்னே மற்றொருவனுடன்பாடின்றி யெல்லாத்துக்கு ங்காரணனுகிப் பின்னே நிகரொன்றின்றி மனிதனுகி மிகவும்வருந்த வெ ன்னேடொத்தவனுனுனே? நினைத்தவருட்டொழிலைமுடிக்கு நாளிது வோவென்பாரென்க. (ருச)

தன்பாலெல்லாநன்றுளனுகித் தகைவல்லோன்
பின்பாலில்லாதீதுளதுண்டோ பெறவந்தை
யென்பாலெல்லாநோயுளனுகி யிவனெய்த
வன்பாலெல்லாவொப்பிலனுய வரசென்பார்.

உரை.—தன்னியல்பாக வெல்லாநன்மையுடையனுக நின்றபெரு மையோன் பின்பு தனக்கில்லாததொன்றினை யடையவேணுமென்றுற் போல மனுவுடலையெடுத் தெல்லாநோயுடையனுகிப் பூவுலகிற்பிறந்தா னே, இவனேயொவவாதவன்பினரசனென்பாரென்க. (ருரு)

வாழநாமுந்தானமூவானே வளர்நீனுள்
மூழநாமுந்தான்மடிவானே முழுமுங்நீ
ராழநாமுந்தாழ்ந்துறினெந்தை யருளாழி
சூழயாருண்டோவிதிலுண்டோ துறையென்பார்.

உரை.—நாமேவாழத் தானழுவானேன்? முடியாதவீட்டினெடுநாட் கொண்டு நாமிருப்பத் தான்சாவானேன்? கடலினுழ்ந்தாழ்ந்து நாடளந்தானு மெம்மிறையோன றனயக்கடலையாராய்ந்தளக்க வல்லவருண்டோ? அதற்கோர் துறையுமுண்டோ? இல்லையென்பாரென்க. (௫௬)

எல்லையில்லையென்றவனன்பிற் கிணைகூற
வல்லையில்லையென்றதுபொய்யோ வசைமண்ணர்
தொல்லையில்லையென்றுளநாளுந் துடர்தீதொப்
பில்லையில்லையென்றதுபொய்யோ விதுமென்டார்.

உரை.—அளவெலாங்கடந்த திருக்குமாரனுடைய வன்பிற் கோரொப்புச்சொல்ல வல்லமையில்லையென்ற்ற பொய்யோ? மீளவும் வசையுடைமனிதர் தொல்லைநாளன்றி யுளநாளெல்லாம்விடாமற் செய்யுந் தீவினைக்கு மோரொப்பில்லையென்று மிதுவும்பொய்யோ வென்பாரென்க. (௫௭)

அன்பிற்குண்டோமாத்திரையாக வளவெம்பான்
முன்பிற்குண்டோவோர்பயன்வானுள் முதலவற்கே
யென்பிற்குண்டோவெஃகுமோர்நன்றி யிவையாகிப்
பின்பிற்குண்டோமானிடராசை பெறவென்பார்.

உரை.—அன்பிற்குமாத்திரையாக வளவொன்றுண்டோ? சுவாமி நம்மைப்பற்றி யிவையெல்லாவற்றையுஞ் செய்ய முன்னம்மிடத்திற் பயனொன்றுண்டோ? வானுலகாளாநிற்கு முதலோனெடுத்தவுடலாற் றனக்குவரவிரும்பத் தகுவதோர் நன்மையுமுண்டோ? இவையெல்லாவற்றையு மாண்டவன் செய்தபின் னின்னமனிதர்விரும்பத்தகுவ தொன்றுண்டோ வென்பாரெனக. (௫௮)

அணியேயன்பேயன்பதுசிந்தே யருள்வேந்தே
மணியேயுன்பேரார்வநிகர்ப்ப வலருண்டோ
பிணியேகொண்டாய்பேரரசாகி மனிதர்க்கே
பணியேநின்றாயுன்றனையீதோ பரிசென்பார்.

உரை.—அவதரித்தநாதனைநோக்கி யணியேயன்பே யன்பின்கடலே யருளினரசனே யெங்களுக்கோர்மணியே யுன்னட்பறிந்து நிகரைச் சொல்லவல்லவருண்டோ? எங்களைப்பற்றித் துன்பங்களைக்கொண்டாய் அரசர்க்கரசனாகி மனிதர்க்குக் கீழ்ப்படிந்தேவலைச்செய்யாநின்றாயே, இதோவுன்றனையின் றன்மையென்பாரென்க. (௫௯)

இவ்வாயெஞ்சாநாடொறுமன்னு ரிசைபாடி
மெய்வ்வாய்வல்லோன்சூசையுரைப்ப விழைவோங்கி

யுவ்வாயின்ஞரீங்கியமிக்கோ ருருகுள்ளச்
செவ்வாய்துய்த்ததிவ்வியவின்பந் திதிவிள்ளா.

உரை.—இங்ஙனே யவர்கள் நாடோறும் விடாம லிசைகளைப்பா டாநிற்கவுஞ் சூசை நாடோறு மெய்த்திறத்தாற் பலவைசொல்லவுந் தவ த்தாற் றீவினையொழித்த வந்நல்லோ ரெல்லாரு முருகினமனதின்வாயா லுண்ட திவ்வியவின்பமாருமல் நிலைபெற்றதென்க. (காய)

தூதுரைப்படலமுற்றும்.

ஆகப் படலம்-௩௪-இ-விருத்தம்

௩௲௩௱௩௰௬.

முப்பத்தைந்தாவது

உத்தானப்படலம்.

வேறு.

இன்னவையங்கணி லினிதிலாகையி
லுன்னவையுன்னிய வுரிமைத்தாக்கினேன்
பன்னவைபயத்தபேய் பகைத்தமன்னுயிர்
துன்னவையாவையுந் துடைத்தலோர்ந்துளான்.

உரை.—சொன்னதெல்லாம் பிதாக்களிடத் தினிதாகையில் நினைத்தயாவையு நினைத்ததன்மையின் முடித்தோனாகியதிருக்குமாரன் றீவினைபலவையும் விளைவிக்கும்பசாசு பகைத்தமனிதருக்குள்ள பாவங்களை முழுதுந்துடைப்ப நினைத்தானென்க. (க)

நனைவருஞ்சண்பக நறுநிழற்கிணை
யனைவருங்குளிர்பட வருணிழற்றினேன்
புனைவருந்துணிவொடு புவிபுரந்திட
நினைவருந்தவம்வழா நெறிநின்றனரோ.

உரை.—அங்ஙன நினைத்ததிருக்குமாரன் பூத்தசண்பகச் சோலை நிழலோடொப்ப வருளினாலெவ்வரையுங்குளிர்ப்பிக்க நிழலைச்செய்தவனாகி யரியதுணிவோ டுலகமிரட்சிக்க முந்தித் தானே யரியதவநெறி வழுவாதேநின்றனனென்க. (உ)

திடந்துதைந்தருமறை தெளித்தநூற்படி
நடந்துமுன்னறநெறி நல்கிப்பூமதுக்
கடந்துபின்னினியவை கனியவோதுவான்
கிடந்தமின்பிழம்புகக் கிளர்த்தகாட்சியான்.

உரை.—கிடந்தமின்னொளித்திரளை நிறையவெறிக்குங்காட்சியுடைய திருக்குமாரன் பிறழாமெய்யிற் சிறந்தவேத நூலின்படியே முன்றானடந்து நல்லறநெறியைக்காட்டிப் பின்புமலர்ந்த பூவாயொழுகு மதுவினு மினியசொற்கொண்டந்நெறியை யோதுவானென்க. (ஙு)

செப்வினைபுரைவினை திரிபிலாச்செயிர
கொய்வினையாகையிற் குனுங்கிங்குய்த்தபற்
பொய்வினையனைத்தையும் போக்கியாணடையு
மெய்வினையுணர்த்துவான் மெய்யின்காணியான்.

உரை.—மெய்யின்காணியையுடையதிருக்குமார னடந்துசெய்யுந்தன்மையு மோதிச்சொல்லுந்தன்மையும் வேறுபடாமலொன்றித் தீவினையறுக்குந்தன்மையாகையிற் பசாசு பூவுலகிற்கொண்டுவிட்டபொய்களை முழுதும்போக்கி யெங்குஞ்சத்தியத்தை யுணர்த்துவானென்க. (ச)

ஒப்பிலானொருவனென்பா னென்றுணர்கிலாத
துப்பிலாத்தேவரைத் தொழுதலந்தகற்
கப்பிலாழ்ந்தந்தகன் றுணையமைந்தெனத்
தப்பிலாவழுவிவர் தவிர்க்குமோவென்பான்.

உரை.—திருக்குமாரனுணர்த்துந் தன்மையோவெனில், தனக்கோருவமையில்லாதானொருவனுவதன்றிப் பலராகமாட்டாதென்று நன்றாயுணராமையாற் றேவதிறமில்லாதவரைத் தேவராகவெண்ணி வணங்குவதெத்தன்மைத்தோவெனி லாழ்ந்த வாற்றுநீரிற்புகுந்து குருடன குருடனுக்கொருதுணையாகநின்று விருவருக்கொருப்படக் கேடுதப்பாததனமையாகு மென்பானென்க. (ஆகையா லவ்விருகுருடர் நீரிலமிழ்ந்திச்சாவதுபோலப் பொய்யானதேவரை யனுசரித்தவருமத்தேவரோ டெரிதீநரகிலமிழ்ந்திக் கெடுவாரொன்றதாயிற்றென்க.) (ரு)

மின்னுரைத்திழைத்தபொற் கோயில்வேய்ந்தினுங்
கொன்னுரைத்தனவுருக் கொள்கைத்தெய்வமோ
பொன்னுரைத்தொளிப்படப் புனைந்தபாவைக
ளென்னுரைத்திடுவதோ ரியல்புண்டோவென்பான்.

உரை.—மீளவும் பொய்யானதேவர்களுக்குப் பொன்னிழைத்தாக்கினநகையான் மின்னுங்கோயில்கள் வைத்ததாகத் தோன்றினும் வீணாயலங்கரித்த வுருவங்களுரியதேவனென்பவோ? பொன்னைப்பூசி யொளிபடவலங்கரித்த மரப்பாவைகள்பேசுமோ வென்பானென்க. (ஆகையாற் புறக்கோலத்தையெண்ணுவதாகாதென்ற தாயிற்றென்க.) (சா)

உலகிடத்தோரொன்பா னுரைத்தநூற்படி
விலகிடத்துகளெலாம விலகியீரற
மிலகிடத்திடரறுத் தியலுநற்பய
னலகிடத்தகுதிபை யறிவர்யாரென்பான்.

உரை.—சொன்னபடி யொன்றாகியகடவுளிப்பூவுலகிற் றிருவுளம்பற்றியருளின வேதநூற்படியே விலகவேண்டிய தீவினையாவையும்வில

கி யில்லறந்துறவறமென்னு மிருவகையறங்கள் விளங்கினவிடத்திற் று ன்பங்கனொழிந்துவினையும் பலனையளக்க வதின்றன்மையை யறிவாரு ண்டோ வெனபானெனக. (எ)

மருள்வருநசைபிறர் பொருளில்வைத்திடா
தருள்வருமுகத்திறன் பொருளளித்தலே
பொருள்வரும்வழியெனப் புயலின்வான்கொடை
தெருள்வருமறிவுளார் திருத்துவாரொன்பான்.

உரை.—மீளவு மறிவின்மயக்கத்தால் வினையுமாசையைப் பிறர்பொ ருளின்மேல்வையாம லருளான் மலர்ந்தமுகத்தோடு தன்கைப்பொருளை யிரப்போர்க்கீதலே தனக்குப்பொருள்வினையும்வழியாமென்று பெய்யும மழையோடொப்பத் திரளாய்க்கொடுப்பார் தெளிந்தவறிவினையுடையா ரொன்பானெனக. (அ)

அறத்தினல்வருவதே யின்பமல்லதோர்
மறத்தினை வசைவரு மன்றிவானன்றி
புறத்தினுமென்றுதான் புகன்றவேதநூற்
றிறத்தினுளத்திருள் சிதைப்பவோதுவான்.

உரை.—மீளவு நல்வினைபயத்தா லின்பம்வருவதேயொழியப் பா வத்தாலிகழ்ச்சிவினைவதுமன்றியே யவவழிமேற்கதிசேரும் வழிக்கப்புற த்து நிற்குமென்று தானோதியவேதநூலான மனிதருட்கொண்ட விருளை நீக்கி விளக்குவானென்க. (கூ)

கள்வரும்பொருட்காக் கடந்தசொற்புகழ்
கொள்வருமனையவர் கொண்டவப்புக
ழெள்வருமிழிவதே யியன்றதாழ்ச்சியா
லொள்வருமபுகழென்பா னுலகிலோனொன்பான்.

உரை.—மீளவுந் தன்னியல்பிற்குத் தகாமற்கடந்த புகழ்ச்சியைத் தனக்குத்தருவதென்றுநினைத் ததைக்கொள்பவர் பிறர்கைப்பொருளைத் திருடுங்கள்ளரோடொப்பார். அதுவுந்தவிர வந்தப் பொய்ப்புகழ்ச்சியா லிகழ்ச்சிவினைவதுசரியே, தாழ்ச்சியடக்கத்தினலோவெனி லொளிபெ றுங் கீர்த்தியாகுமென்பா னுலகிற்கெல்லா மொருகடவுளாகநின்ற திருக் குமாரனென்க. (ய)

இக்கெனப்பொருளொளி யின்பமூன்றுமே
புக்கெனப்புரையெலாம் புவிபுகுந்தன
மிக்கெனத்துடைத்தவை வெல்லுவான்பொறை
சிக்கெனத்தாங்கியெஞ் செயிரைத்தாங்கினன்.

உரை.—அங்ஙனம் பொருளாசை புகழாசை யின்பத்தினாசையென்றிம்மூன்று மினிமையோ டுலகிற்புகுந்ததன்மையாற் பாவமெல்லாமிகவும் புகுந்ததென்றவற்றையொழித்துவெல்லப் பிறர்க்குச்சொன்ன வுணர்ச்சிகளன்றியே தானேயாயுதமாகப் பொறுமையைத்தாங்கி நமதுதீவினைகளையுந் தாங்கினானென்க. (௰௧)

வென்றியுங்குணித்தனன் வென்றிவாளொடு
பின்றையுமுளபல பெரும்படைக்கல
மின்றியும்பொறுத்தலோ டிகல்வெல்லப்பொறை
யொன்றையுந்தாங்கினா னுலகந்தாங்கினான்.

உரை.—அங்ஙனம் வெற்றியைக்கொள்ளநினைத்தாலும் வெற்றிவாளு மற்றவாயுதங்களுந்தேடாமற் றீயவைபொறுத்தலாற் றீவினைப்பகையைவெல்லப் பொறுமையொன்றினைத்தாங்கித் தரித்துக்கொண்டா னுலகம்யாவையுந்தாங்காநிற்குந் திருக்குமாரனென்க. (௰௨)

தீய்வருமிகழ்ச்சியைச் சிந்தியாப்பிரான்
றாய்வருமருளினாற் றாணியெங்கணும்
போய்வருந்துயரறப் புதுமையாக்கியுட்
காய்வருங்குளிர்ப்பவே கருணைகாட்டுவான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சுடுந்தீயாகத்தனக்குவந்த விகழ்ச்சியைப் பொறுமைமிகுதியா லெண்ணாதிருந்தகடவு ளன்புள்ளதாயின்றன்மையா லெங்குந்திரிந்து மனிதர்க்குவந்த துயர்களைத்தீர்ப்ப மட்டில்லாதவற்புதங்களைச்செய்து பகையாற் சுடுநெஞ்சுடையர்முதலா யுள்ளோர்குளிரும்படிக்குக் கருணைதயாபத்தை யெங்குங்காட்டுவானென்க. (௰௩)

கண்டருங்காந்தருஞ் செல்லக்காறரு
முண்டருங்களிதரு முயிர்தருந்தகும்
பண்டருந்துயர்கணோய் பலவைதீர்தரு
மண்டருந்தயைநலம் வழங்கத்தந்துளான்.

உரை.—அவன்செய்யு மற்புதங்களேதெனில், கண்ணில்லார்க்குக் கண்ணைத்தரவுங் கைவழங்காதார்க்குக் கைவழங்கச்செய்யவு முடங்கினகாற்குறைதீர்ப்பவு நொந்தார்க்கு மகிழ்ச்சிவிளைவிக்கவு மிறந்தார்க்குயிரைத்தரவு நெடுநாள்வந்த துன்பநோயெல்லா நீக்கவு மிக்கதயையை யெங்குஞ் செய்வானென்க. (௰௪)

தந்தநன்றெவர்க்குமாய்த் தனக்கியாவரு
மந்தமொன்றிலாமலி யல்லலாக்கலும்
வந்ததன்றுயரெலா மனத்தெண்ணாப்பொறைக்
கந்தளாந்தரித்தனன் கருணைவேலையான்.

உரை.—அங்ஙன மற்புதமாகத் தான்செய்தநன்மை யெவர்க்குமுண்டாகி யெல்லாருந் தனக்குத்தின்மையைச்செய்ய விளைந்த தன்றுன்பங்களையெண்ணுமற் பொறுமையே வயிரக்கவசமாகத் தரித்துக்கொண்டான் கருணைக்கடலாகிய திருக்குமாரனென்க. (௰௫)

புரைசெயுந்தன்றுயர் பொறுத்துநேர்திலா
னுரைசெயுநெறியுறா வுயிரைத்தீநர
கிரைசெயுபாவமென் றிரங்கிவிம்முவான்
கரைசெயுங்கடலினை கடந்தவன்பினுன்.

உரை.—அங்ஙனம் பிறர்குற்றத்தினுல் வருந்தன்றுயர்களைப் பொறுத்து மனதினேகாதவனுய்த் தான்சொல்லிக்காட்டின நன்னெறியொழுகாமல் வழுவினவுயிர்களை யெரிதீநரகத்துக் கிரையாகவிழச்செய்யும் பாவமேயெனறு மனதிலிரங்கியழுவான் கரையுள்ளகடலொவ்வாதததனைக்கடந்த வன்புடைய திருக்குமாரனென்க. (௰௬)

நக்குமோர்சிறுசுவை நச்சிநீங்கலாச்
சிக்குமோர்கிறைதுயர் சிந்திப்பாரிலாத்
தக்குமோரறிவில தரணிகெட்டதென்
றெக்குமோரிணையிலா னுளைந்திரங்குவான்.

உரை.—அங்ஙன மொத்தநிகரில்லாத நரதேவன் மனிதரெல்லாரும் நக்கத்தகுவதொழிய வுண்பதற்குப்போதாத சிறிதோரினிமைக்காசைப்பட்டு வந்தொழியாத துன்பங்களாறுதலின்றி மொய்ப்பதுணராமனிற்கு ஞாபகமின்றி யுலகெலாங்கெட்டதென்று மனதினைந்திரங்குவானென்க. (௰௭)

தீதளித்தோச்சிய தீயகோன்மையாற்
கோதளித்துயிருணுங் குணுங்கைவெல்லவு
நீதளித்தெரிந்தநின் வெகுளிநீக்கவு
மேதளித்தியற்றுவே னென்பிதாவென்ருன்.

உரை.—அங்ஙன நமக்கிரங்கினநாதன் றன்பிதாவைநோக்கிச்சொல்வான்: என்பிதாவே தீவினைவிளைவித்துக் கொடுங்கோன்மை செலுத்திப் பாவவழியாலுயிர்களைக்கெடுக்கும் பசாசைவெல்லவு நீதியின்படியேயெழும்பி யெரியுமுன் சினத்தையமர்த்தவு நான்செய்யத்தகுவ தேதென்றுனென்க. (௰௮)

முற்பழியொழித்துநின் முனிவையாற்றிடத்
தற்பழியிலாப்பலி தரணிமீதிலா

தற்பழிவிலாதவென் னுயிரளித்தியான்
ேறற்பழிபிதாவிதோ துடைக்குவேனென்றான்.

உரை.—ஆதியில்வந்த வொழியாத பழியைத்தீர்த் துன்சினத்தை யாற்றக் குற்றமல்லாதபலி பூவுலகிலில்லாமையா லற்பக்குற்றமாயினுமி ல்லாத வென்னுயிர்பலியாக நானேதந்து பழம்பழிப்பாவங்களைத்துடை த்துலக மிரட்சிப்பேனென்றானென்க. (௰௬)

வேறு.

என்றனன்கடனீர்வெள்ளத் திணைகடந்தரியவனபா
னன்றெனப்பிதாவுமென்று னரதுவத்திறைமைசேர்த்தி
நின்றனநாயகன்செந்நீர் நீத்தமாய்ச்சிந்தித்தானே
சென்றனவுலகின்மாசு தீர்த்தறக்கழுவனேர்ந்தான்.

உரை.—அங்ஙனங் கடலின்வெள்ளமொவவாத வன்புடையோன் சொன்னானதற்குப் பிதாவுநல்லதெனறான். ஆதலான் மனுத்தத்துவத் தோடு தேவதத்துவத்தைச் சேர்த்திநின்றநரதேவன் வெள்ளமாகத் தன் னிரத்தத்தைச்சிந்திப் பூவுலகுடையமாசுகளைக் கழுவச்சம்மதித்தானெ ன்க. (௨௰)

கலையினாலளக்கலாற்றாக் கசடெலாமொருங்குதீர்ப்பக்
கொலையினாலுயிரைச்சிந்தாக் கூறுமோருரைசாலபேனும்
விலையினாலுயர்வான்வீட்டு விழுப்பமேயெவர்க்குங்காட்ட
வலையினாலுவமியாத வலக்கணுற்றிறத்தனேர்ந்தான்.

உரை.—கற்றோரளவறுக்கப்படாத மனிதர்பாவங்கள் யாவையு மொருங்குடன்றீர்ப்பக் கொலைத்தொழிலாலவதரித்தநாத னுயிர்பட்டி றவாமலு மவன்சொல்லுமொருசொல்லேபோதுமென்றாலு நமக்குமோட் சபாக்கியத்தைக்கொள்ளத் தான்றந்த விலைமிகுதியா லதின்செல்வமு மெவவளவென்றுகாட்டப் பெருங்கடலொவவாத துரிதங்களைக்கொண் டிறப்பச் சம்மதித்தானென்க. (௨௧)

இத்திறத்திறைவனேர்ந்த வியல்பிதென்றறிந்தபேய்கள்
மைத்திறத்துடன்றவஞ்ச மறப்பகையிவன்மேறீயோர்
கைத்திறத்தியற்றலுள்ளிக் காய்தழல்தூண்டினாற்போ
லத்திறத்தினையேவி யரும்பகைமுற்றிற்றன்றோ.

உரை.—இங்ஙனமாண்டவன்றிருவுளமானனென் றறிந்தபேய்கள் முன்னிவன்மேலே வைத்தசினமும் வஞ்சமும் பகையுந்தீயோர்கையாற்

செலுத்தவேணுமென்று வேகுமழலைத்தூண்டினாற்போலச் சிலபாவிகளை யேவிப் பசாசினாலன்று கொடும்பகை முற்றிற்றென்க. (உஉ)

கண்கிழித்தொழுகச்செந்தீக் கதத்தினரடித்தபாலால்
விண்கிழித்தொழுகுமாரி விதப்பெனவெந்தையாக்கை
புண்கிழித்தொழுகுஞ்செந்நீர் புரைவினைமலங்கடீர்ப்ப
மண்கிழித்தொழுகுவெள்ள மலிவொடாங்கொழுகிற்றன்றே.

உரை.—அங்ஙனம் பசாசினாலேவப்பட்டபாவிகள் தீப்பொறி கண்வழிபாகப்புறப்படச் சினத்தைக்காட்டி யவதரித்தநாதனை யடித்த கொடுமையால் மேகத்தைக்கிழித்த மழைத்தாரையாக வவனுடலிற்றிறந்த புண்வழி யொழுகினவிரத்த நம்முடையதீவினைமலங்கள் யாவையுங் கழுவ மண்மேற்றிரண்டோடும் வெள்ளமாக வோடிற்றென்க. (உ௩)

கடுமரத்திழிந்தநஞ்சுட் கடுத்தடும்வினையைக்காக்க
நெடுமரத்திழிந்ததேவ நிலைமருந்துரியதென்ன
வடுமரக்கனியான்மாக்கட் கமைந்ததொற்பழியையெந்தை
கொடுமரத்தறையுண்டெம்மைக் குணித்திறந்தொருங்குதீர்த்தான்.

உரை.—நச்சுமரத்தி லொழுகினநஞ்சினு ளுள்ளே கடுத்துக்கொல்லும் வினைகளைக்காக்க மற்றொருநெடுமரத்தினின் றொழுகிய தேவமருந்துவேண்டுவதென்று விலகினமரத்தின் கனியையுண்டதனால் மனிதர்க்குவந்த பழம்பழியை யாண்டவன்றானே மற்றொரு கொடியமரத்தி லறையுண்டிறந்து தீர்த்தானென்க. (உ௪)

மக்கடங்கடன்கடீர்ப்ப வயமிலாரென்னநாதன்
றிக்கடங்கலுமுட்கூசத் திளைத்தவக்கடன்மேற்போட்டு
மிக்கடங்கிலவன்பாற்றான் மெய்யொடுமகனாயிங்கண்
புக்கடங்கிலநோயிவ்வாய் பொறுத்தெமையுள்ளிமாய்ந்தான்.

உரை.—அங்ஙனம் பாவவினையான் மனிதர்கொண்ட கடனைத்தீர்ப்ப வவர் வல்லவரல்லவென்று பரமநாதனாறானே யுலகெலாங்கூச வக்கடன்யாவையுந் தன்மேற்கொண்டவனாகி யடங்காதவன்பின்மிகுதியா லுடலையெடுத்து மனிதனாயிங்கேபிறந்து மட்டில்லாத துரிதங்களைப் பொறுத்து நம்மைப்பற்றி யிறந்தானென்க. (உ௫)

எஞ்சிறையொழித்துத்தான்றன் னின்னுயிர்தந்தியாக்கை
யஞ்சிறையொழித்துவாய்ந்த வாவியான்முந்தையோர்க
டஞ்சிறையொழித்துவீட்டின் வளந்தரவருளோர்ந்தாசை
விஞ்சிறையவனறன்றாது விளம்பியநிலையிற்போனான்.

உரை.—அங்ஙன மாசையின்மேலுந் தயையையுடைய நாதன் பாவத்தால்வந்தசிறை நமக்கொழித்துத் தானேதன்னுயிர்தந்திறந் துடலென்னுமழகிய சிறையைவிட்டு வாய்ந்தவுயிரோடு பிதாக்கள்சிறையைத்தீர்த்து மோட்சபாக்கியத்தை யவர்க்குத்தந்தருள நினைத்து முன்றன்றூதனாகிய சூசையந்தப்பிதாக்களுக் குரைத்தபடியே யங்கேபோனானெனக. (உசு)

வேறு.

பானலமொழித்தமரர்பாவிசைகள்பாட
தேனலமொழித்தபெருமின்பமுனர்செல்ல
மீனலமொழித்திரவியெஞ்சவொளிவிஞ்சக்
கானலமொழித்தவிறையோன்கடிதடைந்தான்.

உரை.—அங்ஙன மினியபாலினு மினியபாவிசைகளை வானோர்பாடாநின்று தேனினுமினியபேரின்ப முன்னேபோக வான்மீன்மறையச் செஞ்சுடரொளியினுந் திரளொளிபரப்பிக் காற்றுவிசையினும்விரைந்து நரதேவனங்கே சென்றானென்க. (உஎ)

இருட்பொதிரிராவுணவிளங்கிரவிபோன்றே
மருட்பொதிரவாவமர்மனத்தொளிவயங்கத்
தெருட்பொதிர்முகத்திருவாசியுரைசெய்தே
யருட்பொதிர்கதிக்குரியகாட்சியையளித்தான்.

உரை.—அங்கேசென்றநரதேவ னிராவிருளொழிப்பக் கதிரைவீசிய பருதியைப்போல மயக்குவிக்கு மாசையைக்கொண்ட மனந்தெளிய வொளியைப்பரப்பித் தெளிந்தமுகத்தோ டாசீர்வாதமுந்தந்து தேவவருளானிறைந்த மோட்ச தரிசனத்தை யவர்களுக்குத்தந்தருளினானென்க. (உஅ)

விற்றிறமனத்திறருவிஞ்சைநலம்விஞ்ச
மற்றிறநலோனைமறைவற்றினிதுகாண
நற்றிறமியற்றியதவத்தரியநல்லோர்
சொற்றிறமகன்றநயமுண்டுதொழுகின்றார்

உரை.—அங்ஙன மாண்டவன் றந்த காட்சியொளித்திறத்தான் மனதிலாய விஞ்சைபெருகிச் சர்வத்துக்கும்வல்ல நாதனை மறைவொன்றின்றி யினிதாய்க்கண்டவுடனே யவவருந் தவத்தோரெல்லாருஞ் சொல்லிலடங்காத பேரின்பத்தைநுகர்ந்து வணங்காநின்றாரென்க. (உகூ)

காட்சியையடைந்துளிகளிப்புளமடங்கா
மாட்சியையடைந்தருவரத்திலவர்வாய்ந்த

சூட்சியையடைந்தடிதொறுந்தொறுமிறைஞ்ச
வாட்சியையடைந்தொளியடைந்தருளடைந்தார்.

உரை.—அங்ஙன மோட்சக்காட்சியை யடைந்தவளவின் மகிழ்ச்சியுள்ளடங்கா மனமாட்சியைப்பெற்று வரங்களுஞ்சூழ்ச்சியுமிகவே யாண்டவன்பாதத்தைக் கூட்டங்கூட்டமாய்வணங்கி யாண்மையு மொளியு மருளுமிக வுள்ளடைந்தாரென்க. (௩௰)

பணிந்தனர்புகழ்ந்தனர்பதந்தனிலுயர்ந்தே
தணிந்தனர்தணிந்திலநலங்களிறயங்கத்
துணிந்தனர்துலங்கினர்துதைந்தனநயங்க
ளணிந்தனரருந்துதியவிழ்ந்தனரொருங்கே.

உரை.—அங்ஙன நாதனைப்பணிந்தார் புகழ்ந்தா ரவன்றிருப்பாதத்தி லுயர்ச்சிபெற்றுத் தணிந்தார் தணியாநன்மையிற் றெளிந்தார் விளங்கினார் நிறைந்தவின்பத்தைக்கொண்டா ரொருப்பட வெல்லாரு மரிய தேவதுதிகளை வகுத்தாரென்க. (௩௧)

ஓசைவருநீத்தமொடுநீர்பிரள்வதொப்பச்
சூசைவருநாதனொளிதோன்றவிலடங்கா
வாசைவருமார்வநிலையாயருள்வழிந்த
பூசைவருமாபுகழ்புரிந்துபுகலுற்றான்.

உரை.—மற்றயாவருஞ்சொன்ன பொதுப்புகழிற் சிறந்து சூசைமாமுனி முழங்கிவரும் வெள்ளத்துநீர் புரண்டாற்போல நாதன்வரு மொளியலங்காரத்தைக் கண்டவளவிற் கரையுள்ளடங்காத வாசையிலெழுந்த வன்பினளவா யருளிற்சிறந்த பூசையாக வவனைப் புகழ்ந்துசொல்லத் துடங்கினானென்க. (௩௨)

துன்னுயிரையோம்புமருடோன்றியெனையாளு
மென்னுயிரிலின்னுயிரொனுந்தயையினல்லோ
யுன்னுயிரளித்தெமையளிப்பவுயர்வீட்டை
மன்னுயிரெலாமுறவருத்தமுறிமாய்ந்தாய்.

உரை.—உன்னைச்சேர்ந்த வுயிர்களைப்பேணி யருளைச்செய் தென்னையாளாநின் றென்னுயிரினு மெனக்கோரினியவுயிராய்நிற்குந் தயையினல்லோய் நீயுன்னுயிரைத்தந்தெங்களையிரட்சித் துயர்ந்தமோட்சத்தின் மனிதரெல்லாரும்வாழ்ந்திருக்க நீயேவருந்தி யிறந்தாயென்றானென்க. (௩௩)

உரைக்கடல்கடந்தவெழிலுண்டிலகநீயே
வரைக்கடல்கடந்ததுயரோடுனைவளர்த்த

கனாக்கடல்கடந்தபயனின்றினிதுகண்டேன்
புனாக்கடல்கடந்தகளியுட்பொதுளவென்றான்.

உரை.—சொற்கடல்கடந்த ¹வழகோடு நீயேவிளங்கக் கண்டபோதே மட்டில்லாததுயர்களோ டென்னை நான்வளர்த்ததினா லின்று கனாயிலடங்கின கடலொவ்வாம லளவில்லாதபயனைக்கண்டே னுவமையின்றி நானேமகிழும்படிக்கென்றானென்க. (௩௪)

என்றெழுமவாவொடுவிழுந்திருவிழுந்தா
ளன்றெழுமுடிக்கிணையணிந்துதொழுசூசை
நன்றெழுமருநசைநயத்தசவையோடு
சென்றெழுமகிழ்ச்சியலைமூழ்கிநசைதீர்ந்தான்.

உரை.—அங்ஙனஞ்சொல்லி மனதிலெழுந்த வாசையோடுவிழுந்து சிறந்தவிருபாதத்தை முடியாகத் தலைமேலணிந்து வணங்கினசூசைமகிழ்ந்தமற்றத்தவத்தோர் சபையோடன்று பேரின்பக்கடலின்முழுகித் தன்னாசையை யாற்றினானென்க. (௩௫)

அளிபொதுளவாகியிவையன்றுதயைநாளா
யொளிபொதுளவேகிதியினோவியழல்வெந்தார்
களிபொதுளவத்துயர்கடிந்துவரவானோர்
தெளிபொதுளவேகியிடர்தீர்த்தவுயிர்மீட்டார்.

உரை.— இவையெலா மன்புமிகவாகையி லன்றுதயைநாளாகையாலொளிமிகப் பொன்னையுலையிற் சுட்டதுபோல வுத்தரிக்கிறஸ்தலத்தில் வருந்தி வேகாநின்றவுயிர்களு மகிழ்ச்சியையடைய வத்துயர்களைவிட்டு வரும்படிக் கங்கே சிலவானவர் தெளியொளிபரப்பிப்போய்த் துன்பந்தீர்ந்த வவ்வுயிர்களை மீட்டுக்கொண்டுவந்தாரென்க. (௩௬)

ஆசைதருமல்லலறவவ்வவையுஞ்சேர்ந்தே
சூசைதருதிவ்வியதுதித்தொடைதொடுத்த
வோசைதருநாமமொருவாயிரமுமோதிப்
பூசைதருபூசுபுகழ்பூசறருவாரால்.

உரை.—ஆசைசெய்தவருத்தந்தீர்ந்த வந்தச் சபையுஞ்சேர்ந்து சூசைதுடங்கின புகழின்மாலையைத் தொடுத்தவோசையோ டாயிரதேவநாமங்களையோதிப் பூசையாகச் சிறந்ததேவதுதிகளைமுழங்கித் தூற்றாநின்றாரென்க. (௩௭)

மின்புரியமீனதினுமின்னொளிமிளிர்ந்த
வன்புரியவன்னவரருந்துதிகளாடிப்

பின்புரியவொப்புமிலபேருவகைபோரா
தின்புரியதொல்லையிலையெல்லையிலையன்றே.

உரை.—மின்னினவான்மீனினு மின்னெறித் தொளியைப்பரப்பி விளங்காநின்ற வவ்வன்புடையோ ரிங்ஙனே தேவதுதிகளைச்சொல்லிப் பின்னுக் குவமையில்லாத பேரின்பத்தை விடாதமகிழ்ச்சி முன்னிருந் ததுமில்லை யன்றோர்மட்டுள்ளது மில்லையென்க. (௩அ)

வேறு.

அயிர்கடந்தினியவின்பத் தங்கணிலிருநாட்போக்கி
யுயிர்கடந்தொழிந்தயாக்கை யுறைந்தகல்லறைகண்ணெந்தஞ்
செயிர்கடந்தளித்தநாதன் செறிந்தவவ்வவையோர்நாப்பண்
வயிர்கடந்துடன்றவோதை வழங்கவிற்பரப்பிப்போனான்.

உரை.—அங்ஙன மினியயாவையுங்கடந்த வின்பத்தோ டங்கேயி ருநாட்களைப் போக்கி மூன்றுநாளெம்பாவவினைகளைக்கடந்து நம்மையிர ட்சித்தநாத னுயிர்பிரிந்தொழிந்த தன்னுடல்கிடந்த கல்லறையிடத்தி லந்தச்சபையினடுவே யூதுகொம்புமுதல் மற்றவிவ்வுலகின் வாச்சியங்க ளையுங் கடந்த வோசைமுழங்கக் கதிரைப்பரப்பிப்போனானென்க, (௩௯)

எற்பிழம்பெறித்தவானே ரெண்ணிலர்முனர்ப்போய்ப்பாட
வற்பிழம்பறவில்லார்மற் றனைவரும்பினர்வந்தார்ப்பக்
கற்பிழம்புருகவின்பங் கனிவளன்புடையிற்செல்லச்
செற்பிழம்புறையினூர்ந்த திருவருணாதன்போனான்.

உரை.—அங்ஙனந் திரளாய்க்கதிர்களைவீசி யெண்ணப்படாதவான வர் முன்னேபோய்ப்பாடவு மற்றயாவரு மிராவிருளொழிப்ப விளங்கிப் பிறகேவந்துமுழங்கவுங் கல்லுமுருகுதற்குரிய வின்பத்தோ டண்டையி ற்சூசைகூடவரவுந் திரண்டமேகங்கள்பெய்யு மாரியினுநிறைந்த தயை யைச்செய்யு நாதன்போனானென்க. (௪0)

மெய்கிடந்துறைந்தவங்கண் விரைவிலோர்கணத்திற்சென்று
பொய்கிடந்தமைந்தபாவம்போக்கத்தனுடலிற்பாய்ந்த
நெய்கிடந்தடைந்தகாய நின்றவவ்வவைமுன்காட்டத்
துய்கிடந்துடலைப்போர்த்த துகிற்படநீக்கினானே.

உரை.—அங்ஙன மொருகணத்தி லவனுடல்கிடந்தவிடத்துச்சென் று பொய்வழியால்விளைந்த பாவங்களைத்தீர்ப்பத் தன் றிருமேனியெங்கு மிரத்தம்பாயக் கொண்டகாயங்களை வந்தயாவர்க்குங்காட்ட மேற்போர் த்திருந்த சீலையைநீக்கி யெடுத்தானென்க. (௪௧)

அயநலம்போர்த்தபார்காத் தருளொடின்றுமக்குத்தந்த
நயநலங்கொள்ளநானே நல்கியவிலையிதோவென்
றியனலந்தவிர்ந்தமெய்போர்த் திடுங்கலைநீக்கிநீங்கா
வயநலம்பொலிந்ததூயோன் வாய்மலர்ந்தறைந்தான்மீண்டே.

உரை.—கடலையுடுத்த பூவுலகினையிரட்சித் திப்போ துங்களுக்குத் தந்தபேரின்பத்தைக்கொள்ள நான்றந்த விலையிதோவென்று சொந்த த்தன்னழகிழந்த திருமேனிபோர்த்த சீலையைப்பெயர்த்து மீளவுந் திரு வாய்மலர்ந்துசொன்னான் வல்லமையிற்பொலிந்தநாதனென்க. (சுஉ)

வானகத்துவகைசெய்யும் வனப்புடைசிரத்தைநோக்கீர்
கானகக்கொடியநெஞ்சார் கண்டகமுடியைச்சேர்த்தி
மீனகத்தெளிந்துமின்னெனன் விழியகத்துருவத்தாக்கி
யூனகத்திரத்தம்பாய வுறுந்துயருரைப்பப்பாலோ.

உரை.—மோட்சத்திலும் பேரின்பத்தைவிளைவிக்கு மழகடைந்திரு ந்த வென்சிரத்தைப்பாருங்கள், பாலைநிலத்திலுங் கொடியநெஞ்சுடை யார் நெடுமுண்முடியைச்சேர்த்தி மீனினும்விளங்கிய வென்கண்வழியா யம்முள்ளுருவிப்புறப்பட வம்முடியைச் சிரசின்மேல்வைத்தடித்துத் திர ளாய்க்குருதிகள்பாய வந்தவருத்தஞ்சொல்லுந் தன்மையோ வல்லவென் றுனென்க. (சுங)

பகையரசொழித்தொன்றாய்நான் படைத்தளித்தழிப்பவல்
தகையரசாகிமாக்க டஞ்செருக்கொழிப்பவென்னை [ல
நகையரசாக்கிநீசர் நகைத்துமுண்மகுடஞ்சூட்டி
மிகையரசாகியாய வெருவிடுமுருவங்காணீர்.

உரை.—எதிராளியின்றி யொருவனு யெல்லாவற்றையும் படைக்க வுங் காக்கவு மழிக்கவும் வல்லதனிக்கோலரசனாகிய நானே மனிதராங் காரத்தைத்தீர்க்கச் சிலநீசரொன்னைப் பரியாசவிராசாவாக்கி நகைப்பாக முண்முடியையெனக்குப்புனைந்து நானே துன்பவரசனாகிக் கண்டயாவரு மஞ்சும்படி கொண்டவுருவத்தைப்பாருங்களென்றுனென்க. (சுச)

கண்வழியுயிரைப்போக்கிக் கண்டவைவெஃகிவெஃகும்
விண்வழியொழித்ததீது விலகுவான்கொடியர்கையாற்
புண்வழிகுருதியோடப் பூவெனவாடிவான்மீ
னெண்வழிகடந்தவென்கண் ணொளியொழிந்திருளநோக்கீர்.

உரை.—மனிதர்கண்வழியாக வுயிரைப்போக்கிக் கண்டயாவையும் விரும்பி விரும்பத்தகு மேற்கதியின் வழியைவிட்டு வந்ததீவினைநீக்கக் கொடியநீசர்கையாற் பட்டபுண்வழியாகத் திரளாய்க்குருதியோட வான்

மீனேர்பாடுகடந்த வென்கண் வாடினமலரைப்போல வொளியிழந் திருண்டதாகப் பாருங்களென்றானென்க. (சரு)

தேனுகுமுரையால்யார்க்குந் தெருளுகுமருந்துமான
மீனுகும்வானோரேத்தும் வேதநூலுலகிற்றந்த
கானுகுங்கமலவாயே கடிதடிமிதிபட்டடந்தோ
வூனுகுமுதிரந்தோய்ந்த வுதட்டலர்வாடனோக்கீர்.

உரை.—மதுரவுரைகளா லெவர்க்குந் தெளிவினைப்பயக்கு மருந்தொப்பாக வொளிமின்றிரியும் வானுலகத்தோர்வணங்கும் வேதநூலைப் பூவுலகிடத்துத்தந்த வாசனைபொழியுங் கமலவாயே கொடிதா யடியுமிதியும்பட்டுத் திறந்த புண்வழியாக வடிந்தவிரத்தந்தோய்ந்த வுதட்டின்மலரோ வாடினதாகப் பாருங்களென்றானென்க. (சசு)

தூயிரக்கொழித்தநீசர் தூணினோடெனைச்சேர்த்தோரை
யாயிரத்தொருநூற்றைமூன் றடியடித்திடமொன்றின்றி
வாயிரக்கமுமற்றாய வடுவடித்தென்புந்தோன்றப்
பாயிரத்தமுமாறோடப் பழியுருவுடலைநோக்கீர்.

உரை.—மீளவு மிரக்கமில்லாதநீச ரென்னை யொருதூணோடேசேரக்கட்டி யையாயிரத்தொருநூற்றுப்பதினைந் தடிகளை யடித்து வாயாலையோவென்னு மிரக்கச்சொல்லில்லாமலு மடிக்க மற்றோரிடமில்லாமையாற் றிறந்தகாயங்களை மீளவுமடித்தடித் தெலும்புகளுந்தோன்ற விரத்தமுமாறாகக் கீழேபாய்ந்தோடப் பழியைச்சுமந்த வுருவமாகநிற்குமென்னுடலைப் பாருங்களென்றானென்க. (சஎ)

படியதோர்தனிக்கோலோச்சிப் பாரெலாந்தாங்குநானே
நெடியதோர்சிலுவைதாங்கி நீசருண்ணீசனென்னக்
கடியதோர்வஞ்சர்நிந்தை கான்றடித்துதைப்பவீழ்ந்து
கொடியதோர்தடத்துயர்ந்த குன்றுமேலரிதிற்சென்றேன்.

உரை.—உலகினரசு பொதுவறத்தனியேகொண்டு பூவுலகெல்லாந் தாங்குநிற்கு நானே நெடியதோர்சிலுவைமரத்தைத் தோண்மேற்றாங்கிக்கொண்டுபோய் நீசருக்குள்ளேநீசனாக வென்னை நெட்டுரவஞ்சகர் நிந்தித்தடித்துக் காலாலுதைப்ப நானேவிழுந்துவிழுந்து கொடியவழிகடந்துயர்ந்தமலைமே லரிதாய்ச்சென்றேனென்றானென்க. (சஅ)

ஓரயில்குன்றின்கோட்டி லுலகெலாம்வெருவிக்கூசப்
பேரயிலாணிதன்னாற் பெருமரத்தறையுண்டென்செந்
நீரயில்புவிதன்றீது நீத்தருள்கிளர்த்துவாழக்
கூரயிலாணிக்காயங் கொண்டகால்கரங்கணோக்கீர்.

உரை.—அங்ஙனங் கூர்மையுள்ள மலையினுச்சிமேனுலகெலாம் வெருவிக்கூசும்படிக்குக்கூர்ந்தபெரிதோ ராணிகளாற்பெரியசிலுவைமரத்தையுண்டு சிந்தினவென்னிரத்தத்தையுண்டபூமி தன் றீவினையெல்லாந் தீர்த்துத் தேவவருளானிறைந்து வாழுதற்காரணமாகக் கூர்ந்தவிருப்பாணிகள்திறந்த காயங்களையுடைய காலையுங் கையையும்பாருங்களென்றானென்க. (சகூ)

ஆட்டியாலமைந்ததீமை யகற்றிமீதுயர்வீட்டாறு
காட்டியானுயிரைநீக்கிக் கடும்பகைநீங்காநெஞ்சா
னீட்டியால்விலாவைத்தாக்கி யடைக்கலமெவர்க்குஞ்செய்யப்
பேட்டியான்றிறந்தநெஞ்சிற் பெரியதோர்வாயினோக்கீர்.

உரை.—உலகுண்டாகியநாளி லொருபெண்காரணமாக வுலகிற்கெல்லாம்வந்த தின்மையையகற்றி மோட்சத்தைச்சேரும்வழியைக்காட்டின னென்னுயிரையிங்ஙனே தந்திறந்தபின்பு பகையைவிடாதகொடிய நெஞ்சுடைய வொருவ னீட்டியா லென்னை விலாவிற்குத்தி யெவர்க்குமடைக்கலஞ் செய்யவாசையா லுனே யென்னெஞ்சிலேதிறந்த பெரும் வாசலைப்பாருங்களென்றானென்க. (ருய)

பெய்ததோர்மாரியென்னப் பெருகியென்னிரத்தஞ்சிந்திக்
கொய்ததோர்கனியாற்கொண்ட குறைகடீர்த்துலகங்காக்கச்
செய்ததோர்வினையீதென்றுற் செய்வதுமினியாதுண்டோ
வெய்தவோர்பயனுமும்மா லெனக்குண்டோவென்றுனுதன்.

உரை.—அங்ஙன மாரிபெய்ததன்மையா லென்னிரத்தஞ்சிந்தி யாதியிலறுத்துண்டவோர்கனியால் வந்தகேடுகளைத்தீர்த் துலகெலாங்காத்திரட்சிக்க நான்செய்ததன்மையிதுவே, இனியென்னுலின்னஞ் செய்வதேதுண்டோ? ஆயினு நானிவையெல்லாவற்றையுஞ் செய்தபின் னுங்களாலெனக்குவரத்தகும் பயனொன்றுண்டோவென்று னரதேவனென்க. (ருக)

உருகமாவயிரக்குன்று முறைத்தசொல்லெறிவேல்பாய்ந்து
திருகவாய்பிளந்தபுண்ணுட் டிரண்டதீயாகவாவி
பருகநோயாற்றுச்சூசை பரிவளவழுந்துந்துன்பம்
பெருகவோவாற்றவோவோர் பேருயிர்ப்புயிர்த்துச்சொன்னான்.

உரை.—அங்ஙனம் வயிரமலையுமுருக நாதன்சொன்ன சொற்களேயெறிவேல்பாய்ந்தபின் பதைத்திருகினதிறற் பெரும்வாய்பிளந்தபுண்ணாகி யதிலேதிரளாயுள்ளிட்டமுக்கினதீயைப்போலவாகி யுயிரையுண்டிருக்கச் சூசைகொண்டநோயாற்றுமற் றன்னன்பினளவாக வழுந்தியவருத்தம்பெருகவோ வாற்றவோ தெரிவதரிதாய்ப் பெரிதோர்மூச்சினைவிட்டுச் சொன்னானென்க. (ருஉ)

இன்றுநீயுலகங்கூச வித்துயர்படவோவஞ்சி
யன்றுநானெசித்துநாட்டை யடைந்துநின்னுயிரைக்காத்தேன்
பொன்றுநீமரத்திற்செந்நீர்ப் புணரியாழ்ந்திடவோவீட்டைச்
சென்றுநானுவப்பில்வாழ்வேன் றேவருடிருவினல்லோய்.

உரை.— தேவருட்செல்வநல்லோய் நீ யிப்போதுலகங்கூசுதற்கார ணமாக வித்துயர்யாவையும் படவேணுமென்றோ வப்போதுநானஞ்சி யெசித்துநாட்டி லொளித்துப்போ யுன்னுயிரைக்காத்தேன், நீ பட்டிறக் குமரத்திற்சிந்தினகுருதிக்கடலி லமிழ்ந்தவோ நான் மோட்சகரையிற்செ ன்று பேரின்பத்தோடு வாழ்வேனென்றானென்க. (ருங)

அருள்மிகவிறத்தல்வேண்டி னத்திறத்துயரோவேண்டு
மருள்மிகவசடருன்னை மரத்தறைந்திறத்தல்வேண்டின்
பொருள்மிகவுன்றோளென்றோள் பொருந்தியோர்மரத்திற்றூங்கி
யிருள்மிகமுகில்சூழ்குன்றத் திருவர்வீதலும்வேண்டாதேன்.

உரை.—உன்றயைமிகுதியான் மனிதனாவேண்டி யிறக்கவேணுமா கி வித்தன்மை கொடியதுயர்க ளனுபவிக்கவேணுமோ? ஆயினு மயக்க மிகுதியாற் றீயோருன்னைச் சிலுவையிலறைதலோ டிறக்கத்திருவுளமா கி லுரிமையாகவுன்றோளு மென்றோளுஞ்சேர நீயுநானு மொருமரத்த றையுண்டு தூங்கி யிருண்டமலைமே லிருவருமொருப்பட வுயிர்பட்டிறக் கவேண்டாம லென்னென்றானென்க. (ருச)

பிறந்துயிர்பிழைத்தபோது பெயர்கிலாத்துணையென்றனே
னிறந்துயிரளித்தபோது மென்னையுந்துணைவேண்டாதேன்
சிறந்துயிரனைத்துங்காத்த திருமருந்தன்றேயென்ன
மறந்துயிரளிப்பநொந்தான் வளன்விடவுடலுண்டானல்.

உரை.—நீபிறந்துலகி லுயிர்பிழைத்திருக்கும்போது நானே பிரியா ததுணையுனக்கானேனல்லோ? பின் னிறந்துயிரைச் சிந்தும்போது மெ ன்னைக்கூடத் துணைவேண்டாமென்பானேன் றயையிற்சிறந் தெலாவுயி ர்களைக்காத்த தேவமருந்தொப்பாக நின்றோயென்று சூசைசொலித் த ன்னைமறந்துவிடத்தகு முடலுண்டாகி லுடலைவிட்டுயிர்பிரிந்து சாகத்த க்க வருத்தத்தோடே நொந்தானென்க. (சூசைக்கப்போதுயிரல்லா து டலில்லாமையாற் சாதற்குரியனல்லவென்க.) (ருரு)

வேறு.

விண்டார்பைம்பூவாகையனிவ்வாய் மெலிவெய்த
மண்டார்துன்பத்தாழுடல்கொண்ட வடிவெல்லாங்

கண்டாராய்ந்தார்கண்டுளியாருங் கலுழ்கின்ற
ருண்டாருன்னுப்பிழைகள்மீட்டோ ருனையுற்றார்.

உரை.—அங்ஙன மலர்ந்த பூங்கொடியோன் குசைமாமுனி வருந்திமெலியாநிற்க மற்றயாவரு மத்திருமேனி துன்பத்திலமிழ்ந்திக் கொண்டகாயங்களெல்லாங் கண்டாராய்ந்தார், கண்டவளவின் மிகநொந்தழுதார், மதிக்கப்படாத துயரங்கொண்டு வருந்தினபின்பு சொல்லத்துடங்கினுரென்க. (ருசு)

ஐயாவிவ்வாறெங்கள்பொருட்டா லயர்வுற்றாய்
மெய்யார்துன்பத்தொன்றெனவுன்பால் விளைவுண்டோ
மையார்பெட்பாறீவினைசெய்த மனுவெல்லா
முய்யாவொன்றன்றேவுயிர்சிந்த வுணர்வுற்றாய்.

உரை.—ஐயா விங்ஙனே யெங்களைப்பற்றி வருத்தங்கொண்டாயே, தடிப்புளவுடலைத் துடர்ந்துவருந் துன்பங்களி லொன்றாயினு மியல்பாக வுடலில்லாத வுனக்குண்டாகுமோ? ஆசையான்மயங்கித் தீவினைசெய்த மனிதரெல்லாரு முயிர்கெட்டழிவாரென்றிரங்கியல்லோ வுன்னுயிரைத் தந்திரக்கத்துணிந்தாயே யென்றாரென்க. (ருஎ)

கோன்பானின்பாலென்றெதிரின்றிக் குறையின்றி
வான்பானின்றேயெங்கணுநின்றாய் மகிழ்கின்று
யூன்பானின்றோர்மேனியெடுத்தா யுயிர்சிந்தத்
தேன்பானின்றேரின்பமதென்றாய் திருவல்லோய்.

உரை.—செல்வத்திறத் துயர்ந்தோனே! அரசாள்வதுன்னியல்பாகி யெதிருங்குறையுமின்றி வானுலகாதியெங்கு நின்று மகிழாநின்றாய், பின்புயிரைத்தந் திறக்கவேணுமென் றானுளதோருடலையெடுத்து வெடுத்தமேனியிற் சாதலேயுனக்குத் தேனினுமினியதென்றாயே யென்றாரென்க. (ருஅ)

வாராயோவெம்மேலுமிரங்கி மனுவல்லற்
பாராயோவெம்பேயினம்வென்றே பகையெல்லாந்
தீராயோவென்றேநசையின்மேற் சிறைதீர்த்தாய்
தாராயோவின்றுன்றயையேத்தத் தகவன்றே.

உரை.—எங்கள்மேலிரங்கியெங்களை யிரட்சிக்கவாராயோ? மனுக்குலங்கொண்ட துயரைப்பாராயோ? சினந்தபேயினங்களைவென் றெங்கள்பகையெல்லாந் தீராயோவென்று நாங்களே மன்றாடினேமல்லோ? இன்று நீயேயொவெனி லெங்களாசையின்மேலுந் தயைசெய்தெங்கள்சிறையை நீக்கினுயே, இனியுன்றயை யியல்பறிந் ததைவணங்கும்படி யதற்குரியதன்மை யெங்களுக்குத்தாராயோ வென்றாரென்க. (ருகூ)

விண்மேல்வைத்தநன்றிவருநாம் வினைசெய்ய
மண்மேல்வைத்தகாவனினக்கே வரைவின்றிப்
புண்மேல்வைத்ததீநிகர்துன்பம் புகுவித்தோ
மெண்மேல்வைத்தவெஞ்செயிராரா ரிணைசொல்வார்.

உரை.—வான்மேலெங்களுக் குன்னால்வைக்கப்பட்ட நன்மையை விரும்பாமல் நாங்கள் தீவினைசெய்கையிற் பூவுலகிற்குக் காவலாய்நின்ற வுனக்கே மட்டில்லாத புண்களைப்படுத்தி யுள்ளேசெந்தீ யூட்டினாற்போல வுனக்குத்துன்பங்களை விளைவித்தோமே, யெண்ணப்படாத வெங்கள் பாவங்களைத் தன்மைத்தென் றாரார்சொல்லத்தக்கா.. ரென்றாரென்க. (சுய)

வேண்டாவின்பம்வெஃகியதன்மை விளைதீதாற்
றுண்டாவின்மைகொண்டுபிறந்தாய் தகுதண்மை
பூண்டாய்புன்கண்பாலெனவுண்டாய் புரிவோங்கி
மாண்டாயோர்கைம்மாறுவழங்கக் கடவேமோ.

உரை.—விரும்பத்தகாதவின்பத்தை நாங்கள் விரும்பினதினால் விளைந்ததீவினை காரணமாக நீங்காததரித்திரத்தைக்கொண்டுபிறந்தாய், அதற்குத்தக்கதணிமையுங்கொண்டாய், துன்பமே பாலாகவுண்டாய், கடையிலன்பின்மிகுதியாலிறந்தாயே, இதற்குநாங்க ளோர்கைம்மாறு வழங்கக்கடவோமோ வென்றாரென்க. (சுக)

பொய்மாறுகின்றாயாசைவிளைக்கும் புரையுய்த்த
மைமாறுகின்றாய்பேயுருநாக வயநூறிப்
பைமாறுகின்றாய்நிற்கெனவெம்மாற் பயனுண்டாய்க்
கைமாறுனக்கேயாங்கள்வழங்கக் கடவேமோ.

உரை.—உலகின்மொய்த்த பொய்யினிருளை மாற்றினாய், ஆசையால் விளைந்தபாவங்கள் கொண்டுவிட்டமயக்கத்தை மாற்றினாய், பாம்பினுருவமாகத்தோன்றினபசாசின் றிறத்தைக்கெடுத்து விரித்தபடத்தைமாறச்செய்தாய், இனியுனக்கெங்களாலொருபயனுண்டாகி நாங்களேயுனக்குக் கைம்மாறுவழங்கக்கடவோமோவென்றாரென்க. (சுஉ)

உன்னையுள்ளசீர்க்கறியோமே யுலகுள்ள
முன்னைபின்னையாமறியோமே முரியாம
னின்னையேத்திநன்னெறிநிற்ப வறியோமே
பின்னையோர்கைம்மாறுபிணிக்கக் கடவேமோ.

உரை.— உள்ளபடியே யுன்னையறியோமே, முன்னும்பின்னுமுலகிலுள்ளதையறியோமே, விடாமலுன்னைவணங்கி வழுவாமல் நன்னெறிநிற்பதறியோமே, இனியுனக்கோர் கைம்மாறிசைத்து வழங்கக்கடவோமோ வென்றாரென்க. (சுங)

தாயுநீயேதந்தையுநீயே தவமுநன்
றீயுநீயேயென்றறிவோமே யிதுவல்லாற்
காயும்பாவத்தன்மையுநின்றன் கனியன்பு
மாயுங்காலத்தந்தறியோநா மறியோமே.

உரை.—எங்களுக்குத்தாயுநீயே தகப்பனுநீயே, கெடாதநன்மைக ளையெங்களுக்குத் தருபவனீயே யென்றிதையறிவோம், இதொழிய மன ஞ்சுடவந்தபாவத்தின் றன்மையு மினியவுன் னன்பின்றன்மையு மாரா ய்ந்தாலு முழுதுமறியோ மறியோமேயென்றுரொன்க. (௬௪)

பாயோர்செந்நீர்கொண்டுனதங்கப் படமீதே
நீயோநாமோவிவ்வரிவைத்த நிலையென்போ
மாயாவஞ்சத்திவ்வரிநாஞ்செய் வரியென்று
லோயாவன்பாலுன்வரியென்று லுரைபொய்யோ.

உரை.—உன்றிருமேனி யோர் படமாகக்கொண்டு பாய்ந்தகுருதி யால் நீயோ நாங்களோவிவ்வரிகளையெழுதின தென்போம், ஆயினும் வி டாதவஞ்சத்துடனேநாங்களெழுதினவரியென்றாலு மோயாதவன்பின்மி குதியால் நீயெழுதினவரியென்றாலு மிரண்டுசொல்லும் பொய்யோவென் றுரொன்க. (௬௫)

பற்றக்கற்போர்நூற்பலகற்றுற் பயனென்னோ
வொற்றக்கற்றுலிவ்வரியொன்றே யுணர்வெல்லா
முற்றக்கற்பாராயினுமெம்மால் முழுதாகா
கற்றக்கட்டாநுண்பொருள்காட்டாய் கலைவல்லோய்.

உரை.—ஆசைவைத்துபடித்தவர் பலநூற்களைப்படித்ததினால் வரு ம்பயனென்ன? உன்னுடற்படமே லெழுதப்பட்ட வரிகளைமாத்திர நன் றாய்ப்படித்தாலே யெல்லாவிஞ்சையு முழுதும்படிப்பாரல்லோ? ஆயினு மெங்களாலாகாக்கருமமிதுவே, அதைப்படித் ததினுட்கட்டப்பட்டநு ணுக்கப்பொருட்களை நீயே கல்வித்திறத்தோனாக வெங்களுக்கிரங்கிக்கா ட்டக்கடவாயென்றுரொன்க. (௬௬)

நன்றாய்க்கற்றேநின்றயைநாஞ்செய் நவைகற்றேம்
பொன்றாயெம்மாற்பொன்றினையெந்தம் புரையெல்லாம்
வென்றாய்வென்றாய்நின்னருள்மிக்காய்ப் பெரிதன்றே
வென்றுருள்ளத்தோவியிறைஞ்சி யெதிர்வீழ்ந்தார்.

உரை.—அவர்கள்கேட்டபடியே யவ்வரிகொண்டபொருளை யாண் டவன்காட்டினானென்றாற்போல மீண் டவர்கள்சொல்லுந்தன்மையாவ து: ஐய வுன்றயையின்தன்மையு நன்றாய்க்கற்றேம், நாங்கள்செய்தபா

வத்தின் றன்மையுங்கற்றோம், சாசப்படாதவனாகிய நீ யெங்களாற்செத்தாயே யெங்கள்பாவங்களை வென்றாய்வென்றாயே யெங்கள்பாவங்களினு மளவொன்றின்றி யுன்றயைமிகப்பெரிதல்லோவென்றத்தவத்தோர்சொல்லி மனதில்மிகவும்வருந்தி யடிமுன்விழுந்து வணங்காநின்றாரென்க. (௬எ)

வேறு.

வாளமூழ்ந்திய வருத்தமேகண்டுயிர்புகமூழ்
நாளமூழ்ந்திய நவைவடுநீத்தெழுந்திறைவன்
கோளமூழ்ந்திய கொள்கையின்விலாவிரேடிருகை
தாளமூழ்ந்திய காயமைந்தொளிவிடத்தரித்தான்.

உரை.—அங்ஙன மன்னார்நெஞ்சிற் கொடும்வாளமூழ்ந்திறாற்போல வருந்தினதன்மையைத் திருக்குமாரன்கண்டு தன்திருமேனியி லுயிர்புகவிட்டு மூன்றுநா ளுடலிலமூழ்ந்திய வடுவெல்லாத்தையுமாற்றி யுயிரோடெழுந்தருளி விலாவினு மிருகையினு மிருகாலினுங்கொண்ட வைந்துகாயங்களோ வெளிற் பதித்தவான்மீனெப்பக் கதிரைவீச வவற்றைமாறாமற்றரித்துக்கொண்டானென்க. (௬அ)

விண்விளக்கிய வெஞ்சுடரொழுந்தெனவெழுந்து
மண்விளக்கிய மணியொளித்தொளியணிதயங்கக்
கண்விளக்கிய கவின்மனம்விளக்கநின்றெந்தை
பண்விளக்கிய பனிமதுப்பணிமொழிபகர்ந்தான்.

உரை.—வான்மேனின் றெல்லாவற்றையும் விளக்கினசூரிய னத்தமித்தபின்பெழுந்தாற்போலத் திருக்குமாரனெழுந்து பூவுலகிடத்தொளிசெய்யு மணியொளியொளிப்ப மிக்கொளியணிகளைவிளங்கத்தரித்துக் கண்ணுக்கினிதாய்த்தோன்றினவழகு கண்டாருடைய மனத்தையும்விளக்கநின்று வீணைவாய்க்குரலினுமினிய குளுமதுமொழிகளைச் சொன்னானென்க. (௬௯)

தீய்முகத்துல கழிவுறுங்காலறஞ்சினந்த
பேய்முகத்தெனைப் பெயர்கிலார்க்கியல்பிதென்றறிய
நோய்முகத்திறந் தரிவதூதுரைப்பநீநுதலி
வீய்முகத்திவண் விட்டமெய்யெடுத்தெழுகென்றான்.

உரை.—உயிரோடெழுந்த திருக்குமாரன் ·சூசையை நோக்கிக் கடையுகத் துலகெலாம்வெந்து முடியும்போது நல்லறம்பகைத்த பசாசுக்கிணங்காம லென்னைவிடாதயாவரு மித்தன்மை யுடலெடுத்தெழுந்திருப்பாரோ, அதற்கடைமானமாக நெடுநாட்பிணிகொண்டிறந்து நானேவினபடி யரியதூதுரைப்ப நீயிங்கேவிட்ட வுன்னுடலை யிப்பொழுதெடுத்தெழுகவென்றானென்க. (எ௰)

அலைபுறங்கொளீ யாதவனெழுந்தொளிமுகத்திற்
கலைபுறங்கொளீக் கவினிறைதிங்கள்சேர்ந்ததுபோ
விலைபுறங்கொளீ யேடவிழ்கொடிநலோனெழுந்தெந்
நிலைபுறங்கொளீ நிமலனைத்தொழுதுமுன்னின்றான்.

உரை.—அங்ஙனந் திருக்குமாரனேவினதிறத்தாற் கடலைவிட்டெழுந்த செஞ்சுடரொளிமுகத்தருகே பலகலைகடந்து நிறைந்ததிங்கள்வந்து நின்றாற்போலப் பச்சிலையோடிதழ்மலர்ந்த கொடியையேந்தியசூசையுமுடலெடுத்தெழுந்து நமக்குரியதன்மையைக்கடந்து பரமநாதனைவணங்கி யருகேநின்றானென்க. (எக)

போற்றினனிணை போக்கியபுகழ்பொழிமாரி
தூற்றினன்மதுத் தூற்றியபூங்கொடியடிமே
லேற்றினனடி யேற்றுபுதழுவினனுசை
யாற்றினனரி தமரரும்வியப்பவன்பாற்றான்.

உரை.—மீளவுஞ் சூசைவணங்கினன், நிகராதபுகழ்ச்சிமாரியைத் தூவினன், மதுவைப்பொழிந்த தன்பூங்கொடியை நாதனடிமேலேற்றினன், ஏற்றினபாதத்தைத்தழுவினன், தன்னுசையையாற்றினன் வானவருமதிசயப்படும்படிக் கென்று மன்பாற்றாத சூசைமாமுனியென்க. (எஉ)

கானரும்பின கைக்கொடியரும்பினமலர்பூத்
தேனரும்பின செறிந்தமற்றருந்தவர்சூழ
வானரும்பின வடிவுமீனொத்தனர்வயங்கு
மீனரும்பின விண்ணவர்விழாவணிவிளைத்தார்.

உரை.—அந்தமகிழ்ச்சியாற் சூசைகையிலேந்திய பூங்கொடி புதிதாய்மலர்ந்து மிக்கவாசனையு மதுவும்பொழியாநிற்பவு நெருங்கிச் சூழநின்ற மற்றத்தவத்தோர் வானிற்பூத்த மீன்பரப்புப்போல விளங்கிநிற்பவும் வானவர் திருவிழாவணியைக் கொண்டாடினரென்க. (எங)

வேறு.

மொடமொடவெனவினமுரசொலிமுழவொலிமோதியயாவு
முழங்கியதிர [யப்
நெடநெடவெனவுளகுழலிசைகலவிசை நீரியவோதைகலந்துகனி
படபடவெனமழையிடியொலிகடலொலி பாடெனநேரிலொழிந்து
மெலிய [றுமால்.
விடவிடவெனவெளியுலகலையுலகிடை வீரியவோதைமயங்கியெ

உரை.—மொடமொடவென்று பலவகைமுரசு மடிபட் டொலிபடு மற்றப்பறைகளு மதிர்ந்துமுழங்கவும் பலவகைக்குழல்களும் வீணைகளு மினியவோசையிசைகளைக்கலந் தினிதொலிப்பவு மிடியொலி கடலொலி யதற்குநேராதொழிந்து மெலியும்படிக்கு வெளிவானுலகிலுங் கடல்குழுலகிலுந் தேவவாச்சியங்கள் முழக்க மயங்கி யெழுந்ததென்க. (எச)

விளையொளியுருவுறியணியணியமரர்கள் வீரியராகமிடைந்த
தொருபால் [தொருபால்
திளையொளிமணியணியணிமுடிகொணர்வன சேடியராகமலிந்த
கிளையொளிவடிவடிமலரிணைதலைமிசைகேழணியாகவணிந்ததொ
ருபா [தொருபால்.
விளையொளியுருவொடுபுகழிசையொலியெழ வீரணியாகமகிழ்ந்த

உரை.—ஓரிடத் தொளிவிளைதற்காரணமாக வழகியவுருவைக்காட்டி வானவரணியணியாய்ப் படைவீரராகநிறைய நிற்கவு மோரிடத்தொளியைவீசிய மணியாபரணங்களையு மழகியமுடிகளையுங் கொண்டுவந்தவடிமைகளாகச் சிலரோநிறையநிற்கவு மோரிடததொளியைக்கிளைத்த வழகியதிருக்குமாரன்பாதமலரைத் தலையணியாகச் சிலரோயணிந்துவணங்கிநிற்கவு மோரிடத்திளஙகதிர்பரப்பிய வுருவோடுநின்று தேவபுகழ்ச்சியிசைகளைப்பாடிச் சிலரிரண்டணிகளாக மகிழாநிற்கவுஞ் செய்தார்களென்க. (எரு)

துளிவருமழையெனநிறைவருமதுமழை தூவியமாலைநிறைந்
ததொருபா [பா
லளிவருமுறையெனவளிவருகவரிக ளாடியமாலையமைந்ததொரு
லொளிவருமதியெனவுயர்வருகவிகைக ளூரொளிமாலையொசிந்த
தொருபால் [மே.
களிவருஞிமிறெனகணிவருகனிவன காமரமாலையிடங்கடொறு

உரை.—வான்மழைதுளித்தாற்போல மதுமழைதுளித்த மாலைகளோரிடத்தெங்குநிறைந்தன, அன்போடுளைத்தவினியசொற்போலக் காற்றினிதாய்வீச வெண்சாமரைகளோரிடத் தொங்கோடிரட்டின, விளங்கியநிறைமதிபோலவெண்குடைகள் கூடி மாலைக்கால மொளிசெய் தார்ந்துவந்தாற்போல வொளியுநிழலுஞ்செய் தோரிடத்துயர்ந்தன, களித்த வண்டுகளோசையொப்ப விடங்கள்யாவிலு மினியவிசைப்பாட்டொலித்தன வென்க. (எசு)

ஒருவருமுளபலவுளகுளவதிபதி யூழுளவூழினறைந்துபுகழ்
வா [றைவா
ரொருவருமினைவனகினைவவனுடனுட னோர்மகனுகவியைந்தது
ரொருவருமடிபடமிதிபடவுயிர்பட வோவியகாதைவியந்துமொழி
வா [றுதொழுவார்.
ரொருவருமிரவியினொளிமிகவிவனெழு மோரையிரேகைகவின்

உரை.—சிலருண்டாகிய வுலகிற்கெல்லா மொருவனு யாளாநிற்கு ம ரசர்க்கரசனாகிய திருக்குமாரனுடைய நித்தியதேவகுணங்களைச் சொல் லிப்புகழ்வார், சில ரவனிரங்கின நினைவோடுடலைக்கொண்டு மனிதனாய்ப்பிறந்தசெய்தியைப்புகழ்ந்துசொல்வார், சில ரவனடியு மிதியும்பட்டுத் தன்னுயிர் புட்டிறக்க வருந்தினசெய்தியை யதிசயப்பட்டுச் சொல்வார், சிலரிப்போ தவன்செஞ்சுடரொளியினும்விளங்கி யெழுந்தமகிழ்ச்சியைச்சொல்லி வணங்குவாரென்க. (எஎ)

அனைவருமனுகுவர்நயமிகவுருகுவ ராசையிலாசிவழங்கிமெ
வியார்
[யார்
சுனைவருமலரடிதொழுகுவரணைகுவர் சோபனமாடியனந்தமுடி
நினைவருமுணர்வொடுபுகழுவர்புகழிசை நேரிலவாடவருந்தியொ
ழியார்
[ர்.
புனைவருமழகுளமுகமுகையயிலுவர் பூகதர்பூசைபுணர்ந்துபிரியா

உரை.—ஒருப்படவந்தவானவர்யாவரு மணுகி மகிழ்ச்சிமிகுதியாலுருகி யாசையளவாகவாழ்த்தி மெலியாதிருக்கவுந் தாமரைப்பாதத்தை வணங்கியணைத்துச் சோபனங்களைப்பாடி முடியாதிருக்கவு நினைப்பதற்கரிய புகழ்ச்சியைச் சொல்லிச் சொன்னபுகழ்களு நேராமற்றாழ்ந்தனவென்றுவருந்திநின்றாலு மப்புகழொழியாதிருக்கவும் பெறுதற்கரிய வழகிற்சிறந்த திருமுகமலரைக் கண்வாயால்நுகர்ந்து புகழ்ச்சியருச்சனைசெய்துபிரியாதிருக்கவுஞ் செய்தாரென்க. (எஅ)

கனைவிளைகதமிலசுதமலிபகையில காதலிலார்வமலிந்துபெருக
வினைவிளைநசையிலநசைவிளைசெயிரில மேவியமேதையனந்தமில
கச்
[யப்
சினைவிளையிழிவிலவழிவிலவொழிவில சீரியயோகமொருங்குவிளை
புனைவிளைநலமுறிபுலகெழுகிரில பூதலமீதிலெழுந்ததிறையே.

உரை.—அங்ஙனம் பேரொலிவிளைவிக்குங் கோபமுங் கோபத்தால் விளையும்பகையுமொழிந்துபோ யன்புசிநேக மலிந்துபெருகவும் வினைகளைப்பயக்கு மாசையு மாசையால் வரும் பாவமுமொழிந்துபோய்த் தேடின வனந்தஞானம் விளங்கவுஞ் சருப்பத்தால்விளைந்தவிழிவு மழிவுங் கேடுமொழிந்துபோ யுயர்ந்தசெல்வங்கள்யாவு மொருப்படவிளைபவும் புதுவழகடைந்த வுலகெலாமோங்கவு நிகரில்லாத மகிமையோ டிப்பூவுலகிலாண்டவ னெழுந்தருளினானென்க. (எகூ)

மெலிவனவுயிருணுமயர்வனர்சிலுகிடர் பாசறையாவுமொழி
ந்துமறைய
நலிவனவுடலுணுமிடிபசிமடிபிணி யாகுலயாவுமகன்றுபெயர

மலிவனபகையொடுபெழிமலிவெறியின மாறிலமாயைமடிந்துசிதை
யப் [யே.
பொலிவனபலநலமருகுவவொளியொடு பூதலமீதிலெழுந்ததிறை

உரை.—மெலிந்தவுயிரையுண்ணும் பலவகைத் துன்பங்கள் யாவு மொழியவு மழியுமுடலையுண்ணுந் தரித்திரம்பசி நோய் சாவுமகன்று பெயரவு மிக்கபகைபழிகொண்ட பேயின மாறுமறசெய்யுமாயை யொழிந்து கெடவு முயர்ந்தநன்மையெல்லாம்வந்துகிட்டவு மிப்பூவுலகி லாண்டவ னொளியுருக்கொண் டெழுந்தருளினனென்க. (அய)

வே று.

வானகமுதலெவ் வுலகும்வாழ்ந்துவப்ப
மீனகவுருவுற் றெழுந்தமெய்த்திறலோன்
றேனகமொழியா டன்னைச்சீர்த்துயிர்த்தா
டானகமறறச் சவையோடாங்கெழுந்தான்.

உரை.—அங்ஙனம் வானுலகாதி யுலகெலாமகிழ்ந்துவாழ்தற்காரணமாக வான்மீனினு மொளிவீசின வுருவோடெழுந்த தேவவல்லோனாகிய திருக்குமாரன் றேனினுமினிய சொல்லாளாகித் தன்னைச்செல்வத்தி லீன்றதாயாகிய மரியென்பவள்தானுமகிழும்படிக் கவளண்டைக்கு மற்றச் சபையோ டெழுந்தருளிப்போனனெனக. (அக)

ஒளிமுகத்திருமா சுடரோடொத்திருவர்
தெளிமுகத்திலங்க வெடுத்தசீருடலைக்
களிமுகத்தவளே கண்டாள்கண்டடிவீழ்ந்
தளிமுகத்திறைஞ்சி யயின்றநோயொழிந்தாள்.

உரை.—இருசுடரொப்பத் தன்றிருக்குமாரனுஞ் சூசையாகிய தன் றுணைவனு முடலெடுத்தெழுந் தொளிமுகத்திற் றோன்றின செல்வத்தை மரியென்பவள்கண்டாள், கண்டவளவி லிருவரடிகளில்விழுந்து கொண்டவன்புமிகவேவணங்கித் தான்முன்னுகர்ந்தநோயெல்லா மொழிந்தாளென்க. (அஉ)

உணங்கியமுல்லைக் குயிர்பெய்நீர்த்துளிபோ
லணங்கியவுள்ள மலரவக்காட்சி
யிணங்கியதன்மைத் திழிதேனிணரோற்றி
வணங்கியவின்பங் கடனீர்வளமாற்ற.

உரை.—ஈரமின்றி யுணங்கிவாடிய முல்லைக்கொடிக் குயிராகப்பெய்தமழைத்துளிபோலத் துன்பத்தால்வாடின வவள் மனமலரும்படி யக்காட்சியடைந்தவளவி லிருவர்பாதத்தின் மதுமலரோற்றி வணங்கினபொழுதவளடைந்தவின்பத்திற்குப் பெருங்கடலு நிகரல்லவென்க. (அங)

மாயளவரிய மகனைக்கண்டயின்ற
நோயளவின்ப நுகரமற்றநலோர்
மீயளவுடுப்போல் விளங்கக்கண்டுவக்குந்
தாயளவிலவாழ் தகவிற்புகழுறைந்தாள்.

உரை.—சிலுவையிலறையுண்டிறக்கும்போது தன்னரிய தேவமக னைக்கண்டதனு லுட்கொண்ட துன்பத்தளவோ டிப்போ தின்பத்தை யவளுட்கொள்ளும்பொருட்டால் மற்றநல்லோ ருடலில்லாதாராயினு மேற்றிரியுமீன்களொப்ப விளங்குவதைக்கண்டு மகிழ்ந்ததாயே யளவொ ன்றின்றி வாழ்ந்ததன்மைத் தரும்புகழ்சொன்னுளென்க. (௮௪)

ஆயதுமறைந்தவ் வவைவயைக்காட்டிபதன்
சேயதுமொழிகேட் டிதுநீசெத்தடைந்த
நோயதுபயனென் றிரங்கிநொந்தழுத
தாயதுநமக்கா மெனநோய்தாங்கினளால்.

உரை.—முன் னுனதெல்லாவற்றையுஞ்சொல்லிக் கூட்டிக்கொண் டுவந்த நல்லோர்சபையைக்காட்டின தன்றிருக் குமாரன்சொன்னதைக் கேட்டபின்ன ரிதுவே நீபாடுபட்டிறந்ததனு லடைந்தபயனென்று திரு க்குமாரன்பட்டபாடு நினைத்தமையா லிரங்கிநொந்தழுதாள், அழுததா யப்பாடுநமக்குநன்மைவிளைத்ததென்று நம்மைப்பற்றித் தன்னேய் தாங் கி யாற்றினுளென்க. (௮௫)

இந்நிலைப்பலவும் பலநாளியைந்தன்னுர்
தந்நிலைசெல்லாத் தரித்தகாலிவண்வீட்
டந்நிலைசென்ற தன்னவானந்தஞ்
செந்நிலைவடிவங் காட்டிச்செலுத்துவரோ.

உரை.—இங்ஙனே யிவையும்பலவும் பலநாளாகித் திருக்குமாரனு ஞ் சூசையுந் தமக்குரியநிலையாகிய வானுலகிற்குப்போகாம லிங்கேதரித்த நாளெல்லா மோட்சமே யிங்கேசென்றதுபோலச் செஞ்சுடருருவாகத் தோன்றிப் பேரின்பத்தை விளைவித்தாரென்க. (௮௬)

உத்தானப்படல முற்றும்.

ஆகப்படலம்-௩௫-இ-விருத்தம்

௩௲௪௱௮௰௨.

முப்பத்தாறாவது

முடிசூட்டுபடலம்.

வேறு.

அன்பருந்தியவாண்டகைமாய்தலாற்
றுன்பருந்தியயாவருந்தொய்யலிற்
பின்பருந்தியகாட்சியின்பெற்றியா
லின்பருந்தலிலெல்லையொன்றில்லையால்.

உரை.—சொன்னபடியே யன்பின்மிகுதியா லாண்டவனிறந்தபோது துன்பத்தழுந்தியயாவரும் பின்பு மகிழ்ச்சியோ டவனெழுந்துதந்தகாட்சியா லடைந்தவின்ப மட்டில்லாததாயிற்றென்க. (க)

நீதநன்னெறிதந்தருணேமியா
னாதனின்னணநாற்பதுநாளிருந்
தாதவன்றிரியந்தரமேற்செலக்
காதலுண்டுகருத்துமுண்டானரோ.

உரை.—அங்ஙன நீதிநன்னெறிதந்து தயையின்சக்கரத்தையுருட்டுநாத னிங்கேநாற்பதுநாளிருந்தபின்பு செஞ்சுடர்திரியு மண்டலங்கடந்து வான்மேலுலகிற்செல்ல வாசையுங் கருத்துங்கொண்டானென்க (உ)

விதியெழுந்தமெய்வேதநன்னாதனுந்
துதியெழுந்தகைத்தாதையஞ்சூசையு
மதியெழுந்தபதத்தினள்வாழ்த்தினர்
நிதியெழுந்தவிண்ணேடுதுநாமென்றார்.

உரை.—விதித்தமுறையிற் சிறந்த சத்தியவேதத்தைத்தந்த நாதனுமெங்கும்புகழப்பட்ட வவன்கைத்தாதையாகிய சூசைமாமுனியும் பிறைமேலெழுந்த பாதத்தாளாகிய மரியென்பவளுக்கு வாழவென்று பொன்னுலகாகிய மோட்சத்துக்கு நாங்களேபோவோமென்றாரென்க. (ங)

புண்குடைந்தவேல்போலுரைகேட்டுநோன்
விண்குடைந்தவிடிப்படமின்னினீர்
கண்குடைந்தவில்காட்டிப்போதிரோனுப்
பண்குடைந்தசொலாள்பணிந்தேங்கினாள்.

உரை.—புண்ணைக்குடைந்த வேலோடொத்த செய்தியைக்கேட்டு மேகத்தைக்கிழித்துவிழு மிடிபட்டாற்போல நானேமயங்கிக்கிடப்ப நீங்களிருமின்களைப்போலக் கண்ணுக்கொளியைக்காட்டி மறைந்துபோகிறீரோவென்று வீணைவாய்க்குரலினு மினியசொல்லாளாகிய மரியென்பவளிருவரைவணங்கி வருத்தமா யேங்கினின்றாளென்க. (௪)

எல்லின்வேந்தகன்றமிருளீர்த்தவி
ரல்லின்வேந்தெனநாமகன்றகுலம்
புல்லின்யாவரும்போற்றுதிநீயெனுச்
சொல்லினாசிதந்தோர்வரைதுன்னினார்.

உரை.—அதற்கவர்கள் பகலின்வேந்தனாகியசூரிய னகன்றபோது மொய்த்தவிருளையறுத்துவிளங்கு மிராவின்வேந்தனாகியதிங்களைப்போல நாங்களகன்றதினால் வருந்துயரத்தைத்தீர்த்து நீயெல்லாரையும்பேணுவாயாகவென் றாசீர்வாதந்தந்து பெரிதோர்மலையையண்டினாரென்க. (௫)

களியழுந்தியகாட்சியுளோர்களு
மொளியழுந்தியவும்பருமுன்புறத்
தெளியழுந்தியசீடரும்பின்வர
வெளியழுந்தியவெற்பினைத்துன்னினார்.

உரை.—அங்ஙனம் பேரின்பமோட்சகாட்சியையடைந்தவரு மொளியைவீசியவானவரு முன்னேபோகத் தெளிந்த சீடரும்பின்னேதுடர விருவருயர்ந்தமலையை யண்டினாரென்க. (௬)

விரைகிடந்தவெற்பேறிவிண்வேந்தனுங்
கரைகிடந்தகடற்கடந்தின்புற
நிரைகிடந்தனராகுலநீத்தறச்
சுரைகிடந்தசொல்லாசிதந்தானரோ.

உரை.—அங்ஙனம் பூத்து வாசனைசெய்யு மலைமேலேறி வான்வேந்தனாகியதிருக்குமார னொழுங்கோடங்கேசூழநின்றசீடர் பிரிதலிற்கொண்டதுன்பநீக்கிக் கரையுடைக்கடலினும் பேரின்பத்தைக்கொள்ளும்படிக்குத் தேனினுமினிய சொற்கொண் டாசீர்வாதந்தந்தானென்க. (எ

மேவிமீயெழுமுன்விளைத்தாமரை
வாவிமீயெழும்வான்கதிர்போன்றரு
டேவிமீயெழச்சூசையைநோக்கியுள்
ளாவிமீயெழுமன்பொடுகூறினான்.

உரை.—அங்ஙனந் திருக்குமாரன் மேவியவான்மேலெழுந்தருளா முன்னே வாசனைபொருந்தியுந் தாமரைதடாகத்தின்மேற் சூரியன் கதிர்பட்டாற்போலச் சூசைமேலெழுந்து மலரவருளைவீசிய திருக்கண் ணவன் மேற்படநோக்கி யுள்ளேயெழுந்த வன்பினைக்காட்டிச் சொன்னானென்க. (அ)

புண்ணைக்காக்குமருந்தினைப்போன்றுளோய்
கண்ணைக்காக்குநிமைக்கிணைகாதலான்
மண்ணைக்காக்கெனைமண்ணிடைகாத்தலால்
விண்ணைக்காக்கரசாகவிளங்குவாய்.

உரை.—சூசையைநோக்கித் திருக்குமார னெங்ஙனஞ் சொன்னானென்னில், புண்ணையாற்று மருந்தோடொத்த தயையுடையோய் பூவுலகெல்லாங்காத்திரட்சித்தவென்னை யிப்பூவுலகிலாசையோடே கண்ணைக்காத்த நிமையைப்போலக்காத்தாயே, இனிநீ வானுலகிலாளுமரசனாக விளங்குவாயென்றானென்க. (கூ)

ஒழிவருந்தவதாவிதற்கோதிய
மொழிவரும்படிமுற்றவன்கோத்திர
வழிவருஞ்சுதனீமணும்வானமு
மழிவருந்தகவோடரசாளுவாய்.

உரை.—அருந்தவமொழியாத தாவிதனென்பவற்கு முன்சொன்ன தன்மையா லவன்கோத்திரத்திற் றலைமுறைமாறாமற்பிறந்தநீ மண்ணுலகிலும் வானுலகிலு மழியாதபெருமையினரசுகொண் டாள்வாயென்றானென்க. (தாவிதற்குச்சொன்னதை வளன்சனித்தபடலத்தின் முப்பத்தெட்டாம்பாட்டிலேகாண்க.) (ய)

நானளித்தமனுக்குலநன்றறக்
கோனளித்தமுடிக்குடஞ்சூடிநீ
வானளித்தவளங்கொடுவாழவின்
மீனளித்தவிசும்புயர்வாவென்றான்.

உரை.—நான்மனுக்குலத்தையிரட்சித்து விளைவித்தநன்மை மனுக்குலத்திற்பிறந்தவனிடத்திற்றோன்ற நீயிராசாவுக்குரியமுடியைச்சூடி வா

ன்வீட்டுரிய பெருமைகொண்டுவாழ வொளிமீனுடைய மண்டலத்தின் மேல் வாவென்ருனென்க. (யக)

பொருளில்வீங்கியதாள்வளன்போற்றலுந்
தெருளில்வீங்கியசேனைகள்வாழ்த்தலு
மருளில்வீங்கியவாண்டகைபால்வளன்
மருளில்வீங்கியவையம்விட்டேறினன்.

உரை.—திருக்குமாரன்சொன்னதைக்கேட்டுச் சூசை யவன்பொற் பாதத்தைவணங்கவு நின்றமற்றயாவருந் தெளிந்துவாழ்த்தவுந் தயையிற் சிறந்தநாதனண்டையிற் சூசை மயங்காநின்ற பூவுலகத்தைவிட்டு மேலே றினனென்க. (யஉ)

வெளிபொதிர்ந்தகணங்களுள்வேய்ந்தநல்
லொளிபொதிர்ந்தவிருசுடரொத்திவர்
களிபொதிர்ந்தகணங்களினுப்பணே
நளிபொதிர்ந்தயங்கொடுவேறினர்.

உரை.—வானினிறைந்தமீன்களினடுவே யொளியைவீசித் தோன் றினவிருசுடர்போலத் திருக்குமாரனுஞ் சூசைமாமுனியுங் களித்தவம் முத்தியர்கூட்டத்தினடுவே மகிழ்ந்து மேலேறினரென்க. (யங)

வான்வழங்குதளங்கள்வகுப்பெலா
மீன்வழங்குமுருக்கொடுவேய்ந்துறித்
தேன்வழங்குதெரியல்வழங்கிடக்
கோன்வழங்குவளங்கொடுவேறினர்.

உரை.—வான்றளங்களாகிய வானவரொன்பதுவகுப்பு மொளிமீனு ருவங்காட்டிவந்து மதுமலர்மாலைகளைச்சிந்தாநிற்க விவரரசராகச்சிறந்து மேலேறினரென்க. (யச)

வில்லெழுந்ததுகாணவிரும்பியன்
றெல்லெழுந்திணைதோர்த்தெனநாணவின்
மெல்லெழுந்துசிவந்ததுமிக்கவர்
சொல்லெழுந்தசுடர்க்கொடுவேறினர்.

உரை.— அங்ஙனம் பூவுலகினின்று மிக்ககதிரொறித்தெழுந்தவொ ளி யேதென்று காணவேணுமென்ருற்போலச் சூரியனுங் கடலினின்றெ ழுந்துநோக்கலி லவவொளிக்கெதிராய்த் தன்னொளிதோர்த்ததென்று நா ணினுற்போல வுடலெலாஞ்சிவந்து மெல்லவெழுந்ததாம், அவரோவெ

ன்னிற் சொல்லாலடையாவண்ணத் தொளியைப்பரப்பி யேறினுனெ ன்க. (ஆகையா லுதயநேரத்தி லெழுந்தருளினுனென்பது கருத்து,) (௰௫)

மிகைவிரிந்தவியப்பிமையாதிவண்
டொகைவிரிந்துநின்றார் துயர்தீர்ப்பவான்
முகைவிரிந்தமணிமுகில்மூடியவ்
வகைவிரிந்தவில்வாகனத்தேறினுர்.

உரை.—அங்ஙன மவர்மேலேறிப்போகையி லிங்கேகூட்டமாய்நி ன்றவர் பிரிதலில்வருந்தி யவ்வற்புதத்தைக்காணலி லதிசயப்பட்டுக் கண் ணிமையாமற்பார்த்திருக்க வப்பார்வையால்விளையும் பிரிவின்றுயரைநீக் க வானமுகைத்ததுபோலோர்மணிமேகநடுவே மறைக்கத்தோன்றி யொ ளியைவீசு மம்மேகவாகனத்தின்மே லவரேறினுனென்க. (௰௬)

வேறு.

விண்டிக்கிரிந்தவுருமன்ன வீழ்ந்தவஞ்சப்பேய்வினையா
லுண்டிக்கொழுகுங்கனியொன்று லுளதீதடைத்தவான்வாயில்
மண்டிக்குமுறுமலைகடவழ் வையமளித்தவருட்பயத்தா [ன்.
லெண்டிக்குறைமன்னுயிர்க்கெல்லா மெந்தையன்றேதிறந்திட்டா

உரை.—அங்ஙனம் வான்மேலேறினபின்பு மேகத்தினின்றுவிழு மிடிபோல வானுலகினின்று முன்விழுந்தபேய்களின் றந்திரவினையா லாதித்தகப்பனுண்ட வினியகனியால்வந்தபாவ மடைத்தமோட்சவாச லை யன்றுதிருக்குமாரன் மண்டிமுழங்குங் கடலலைதவழாநிற்கும் பூவுலக த்தைக்காத்திரட்சித்த தயையின்வல்லமையா லெண்டிக்கிலு முள்ளமனி தர்க்கெல்லாந் திறந்தானென்க. (௰௭)

அடைத்தவாயிற்றிறந்தானை யணுகியணுகுமணங்கெல்லா
முடைத்தவண்ணத்துளத்தெஞ்சா வொத்தநெறிநின்றாரல்லாற்
படைத்ததிவறிப்படைத்தானைப் பகைப்பாரிங்கண்புகாரொன்றுத்
துடைத்தநோய்க்கோர்மருந்தன்னுன் றுடர்நற்குழுச்சூழ்வரப்புக்
கான்.

உரை.—முன்னடைத்திருந்த மோட்சவாசலைத் திறந்தவனை யனு சரித்தண்டி யவனையண்டினதினுல் வருந்துயரெல்லா முடைத்தாற்போல மெலியாததுணிவோ டவற்கொத்த நெறிநின்றொழுகுநல்லோ ரிந்தவாச லிற் புகுவாரொழியப் படைக்கப்பட்டயாவையும் விரும்பி யவற்றைப்ப டைத்த நாதனைப் பகைத்தபாவிக ளிங்கே புகாரென்றுசொல்லி யெந் நோய்துடைத்த தேவமருந்தாந் திருக்குமாரன் மற்றநல்லோர் தொடர்ந்து சூழவர வுட்புகுந்தானென்க. (௰௮)

புக்கவனந்நரதேவன் பொலிவானவர்தங்நிலைகடந்தே
தொக்கசிந்தைநிலைகடந்த சுகத்திற்பிதாவீற்றிருந்தானு
மிக்கசுடர்சூழாசனத்தில் வீழ்ந்தான்றொழுதானுளந்தூண்டி
மக்கடமமேலருத்தியெழீ வனையாவன்பானுனைகொண்டான்.

உரை.—அங்ஙனம் புகுந்தநரதேவன் வானவர்நிற்கு நிலையெலாங்க டந்து முழுதுமெம்மா லுணரப்படாத பேரின்பத்திற் பிதா வீற்றிருந்தா ளாநிற்குஞ் சுடரைமிக்கெறித்த பத்திராசனத்தருகேசென்று கொண்ட மனுச்சுபாவத்தால் விழுந்தான், வணங்கினுன், வனைவில்லாதவன்புடை யனுகி மனிதர்மேல்வைத்த தயையினுசை யவனுளத்தைத்தூண்டினதி னுலிவ்வுரைகொண்டானென்க. (மசு)

மன்னுவின்பவினையாற்று மக்கட்கிரங்கிமகனுனே
னன்னூர்வாழவுயிர்நொந்தே னயர்ந்தேனிந்தைபட்டிறந்தேன்
முன்னுட்பிதாநீபணித்ததெலா முடித்தேன்பகைப்பேய்வென்றே
ன்வென் [தேன்.
றின்னூர்கொணர்ந்தீங்காண்டுவப்ப விதோமீட்டின்றுன்னடிசேர்

உரை.—பிதாவைநோக்கித் திருக்குமாரனெங்ஙனஞ்சொன்னுனெ ன்னில், நிலையாதொழியுமின்பத்தைத்தேடி விளைந்த தீவினையாற்றமா ட்டாதமனிதர்க்கிரங்கி நானேமனிதனுனேன், அவர்களுயிர்வாழ நானு யிர்நொந்தேன், துன்பமுநிந்தையு மிகப்பட்டிறந்தேன், பிதாவே! நீ மு ன்கற்பித்த தெல்லாங் குறையொன்றின்றி முடித்தேன், நம்மையு மனி தர்குலத்தையும் பகைத்தபேய்களைவென்றேன், கொண்டவெற்றியின் பயனுக விதோவிவர்களைமீட்டுக்கொண்டுவந் தின்றிங்கே யாண்டுவாழ வுன்றிருப்பாதத்திற் சேர்த்தேனே யென்றானென்க. (உம)

நமரொன்றிரங்கியன்புமிக நான்மீட்டளித்தநரர்குலமே
நுமரொன்றிரங்கியருளுக்காய் நூறுப்பழிப்பேயக்குலத்தார்
தமரொன்றுள்வதினிநன்றோ தயைக்கென்னினத்திற்கிரங்கிப்பே
யமரொன்றவர்வென்றீங்கெம்மோ டாளவருள்செய்கெனத்தொழு
தான்.

உரை.—நானேமனிதனுனபின்பு மனிதரையென்னினமென்று நா னிரங்கி யன்பின்மிகுதியா லவர்களையிரட்சித்ததைப்பற்றி நீயும் பிதா வே யவர்களை யுன்னைச்சேர்ந்தவராகவெண்ணி யிரக்கம்புரிந்து தயை யோடவர்களைப்பார்க்கத் திருவுளமாவாய், விடாதபழியைக்கொண்ட ப சாசுகள் மனிதரைத்தமக்கடிமையென் றினியாளாநிற்பதுநலதோ? ஆ கையால் நீ தயையோடென்னினத்திற்கிரங்கி யவர்களெல்லாரும் பசாசு செய்யுங் கொடும்போர்வென்று நம்மோடிங்கேவந்தாண்டிருக்கத் தயை செய்வாயேயென்று பிதாவைவணங்கினுனென்க. (உக)

களிகூர்ந்தார்வத்தருமகனைக் கனியத்தழுவிக்கண்கடந்த
வொளிகூர்ந்துயர்தன்னாசனத்தி னுகப்பிலருத்தியோடிருத்தி
யளிகூர்ந்தேதோவென்மகனே யமைவகேளென்றவன்கூற
நளிகூர்ந்தாற்றுவருளேந்து நளினநெஞ்சான்மீட்டுரைத்தான்.

உரை.—பிதாவோவெனில், களிகூர்ந்தவன்போ டரியதன்றிருமக னை யினிதாய்த்தழுவிக் காணப்படுமொளித்தன்மையைக்கடந்த வொளி மிக்குமிழ்ந்த வுயர்தன் பத்திராசனத்தின்மே லவனையாசையோடிருத் தி யன்புமிகுதலின் மகனே யாதொன்றாகக்கேளென்று பிதாசொல்ல வாற்றாத குளுந்தயை யேந்திய மதுரநெஞ்சுடைய திருக்குமாரன் மீளவு ஞ்சொன்னானென்க. (உஉ)

நின்பாலிருந்துன்பணியானு னிலப்பாலிறங்கும்வேலையிவன்
றன்பாலிருந்துநீதந்த தண்டேன்றுளிக்கும்பூங்கொடியின்
மின்பாலிருந்துநிழலொதுங்க விரும்பியரிதாயெனைவளர்த்தா
னுன்பாலிருந்துதொழும்வளன்றா னுலகினிகராவுளத்தூயோன்.

உரை.—அண்டையிற்றொழாநின்ற சூசையைக்குறித்துப் பிதாவை நோக்கித் திருக்குமார னெங்ஙனஞ்சொன்னானென்னில், பிதாவே! உ ன்னிடத்திருந் துன்னேவலினாற் பூவுலகினுனிறங்கி மனிதனானபோ தி வனிடத்திற்சென்று நீயிவற்குத்தந்த குளுமதுத்துளிக்கும் பூங்கொடியி ன்கீழிருந் தந்நிழலிலொதுங்கினவளவி லிவனே யென்னைமிக்கவன்போ டுலகில்வளர்த்தான், இவனொன்னி லிதோவுன்பாதத்தில்விழுந்து வண ங்காநிற்கு முலகினிகராததன்மையின் மாசில்லாத சூசைதானேயென் றானென்க. (உங)

பூத்தானரியவரமெல்லாம் புவனத்தென்றாயுற்றதுயர்
நீத்தான்பிறநாடடைந்தடுங்கோ னிருபன்வஞ்சத்தென்னுயிரைக்
காத்தான்பிரியாவன்பியக்கிக் கலுழ்ந்தான்கனிநான்சுவையருந்த
வேத்தானுலைந்தான்வேர்த்துழைத்தா னெட்டாக்கருணைக்கரை
கண்டான்.

உரை.—இவனே யரியவரங்கள்யாவையுமடைந்தான், என்னையீன்ற தாய் பூவுலகிற்பெற்ற துயர்கள்யாவையு மிவனேதீர்த்தான், கொடுங் கோலரசனினைத்த வஞ்சனைக்கஞ்சி யெகித்துநாட்டிற்போ யென்னுயி ரையிவனேகாத்தான், சாந்தனையும் பிரியாதவன்பினைச்செலுத்தி யென் றுயர்களைக்கண்டழுவான், இனியசுவைகளைநானுண்பதற்கிடும்படிக் கிர ந்தான், வருந்தினான், உடல்வேர்த் துழைத்தான், மற்றெவர்க்கு மெட் டாத கருணைக்கடலைக்கடந்து கரைகண்டவிவன்றானென்றானென்க.
(உச)

உன்னோடொன்ருய்மூவுலக மொருங்குநிழற்றும்வயத்தென
க்கு
மென்னோடென்னைக்கன்னிவழா தீன்ருட்குந்தாணிழல்செய்த
மின்னேடியவான்மணியொப்ப விரிபூங்கொடியோன்றகுமாட்சி
நின்னேடினியானென்னுரைப்ப நினைவுங்கடந்தகாட்சிநலோய்.

உரை.—ஆயினு முன்னோ டொருமெய்க்கடவுளாகி மூவுலகங்களைக் கூட நிழற்றியாதரியாநிற்கு மென்னையு மென்னைக்கன்னிமாருதீன்றதாயையு மாதரித்தருநிழல்செய்த வான்மணியொத்த மலரைவிரித்த பூங்கொடியேந்திய தவத்தோனுடையமாட்சியை யினி நானுனக்குச் சொல்வதென்ன, நினைவையுங்கடந்த காட்சியையுடைய பிதாவே யென்ருனென்க. (உரு)

இன்னுனின்னதகவுளனு யென்னோடுற்கொண்டிங்கடைந்
தான்
பன்னுடோர்ந்தபழியறநான் பாய்செங்குருதிதந்திறப்ப
வென்னுலாயபயன்காட்ட விவனேமக்கட்கரசனெனு
மின்னூர்மணியார்முடிசூட்டல் வேண்டுமையாவெனப்பணிந்தான்.

உரை.—இவனித்தன்மைத் துயர்ந்தமாட்சியுடையனுகையி லென்னோடொத்ததா யுடலெடுத் தெழுந்தருளச்செய்து கூட்டோடிங்கே கூட்டிக்கொண்டுவந்தேன், இனி நெடுநாட்டோர்ந்துவந்த பாவப்பழியைத் தீர்ப்ப நானென்னிரத்தத்தைச்சிந்தி யுயிர்பட்டிறத்தலி லென்னுல்வந்த பயனைக்காட்ட விவனே யெல்லாமனிதர்க்கரசனுக ,மின்னியமணிமுடியிவற்குச் சூட்டல்வேண்டும்பிதாவேயென்று திருக்குமாரன் வணங்கினுனென்க. (உசு)

ஆய்ந்தேயிமிழிற்சொன்னவைகேட் டையன்வான்மேற்பே
ருவகை
தோய்ந்தேயெவருமகிழ்ந்தோயாத் துதிகடுவைப்பநன்றென்ருன்
வாய்ந்தேமகிழ்ந்துதொழாநின்ற வளனைநோக்கியாசிநல
மீய்ந்தேமீளாவன்பருளா லெழுகென்றிறுகத்தழுவினனே.

உரை.—இங்ஙன மினிதாய்ச்சொன்னயாவையு மாராய்ந்துகேட்ட பிதாவுமங்கேயிருந்த முத்தியரெல்லாரு மிகப்பேரின்பத்தமிழ்ந்தி விடாதகளிப்போ டரியதுதிகளையுரையாநிற்ப நல்லதென்ருன், பின்பு பெருகினமகிழ்ச்சியோடவன்பாதத்தை வணங்காநின்றசூசையைப் பிதாத்தானினிதாய் நோக்கி யாசீர்வாதமுந்தந்து மாருதவன்பினருளோடெழுந்திருவென்று சூசையை யிறுகத்தழுவினுனென்க. (உஎ)

வேறு.

வான்புறத்திலகுஞ்செஞ்சுடர்காண வந்தெனவனைந்தவாண் மகுடந் [யியக்க
தான்புறத்தொருவேறேழ்சுடர்பூண்ட தன்மையேழ்மணியொளி
மீன்புறத்தகற்றுஞ்செல்வவீட்டுவகை மிகவளவின்றியம்முடியைக் [னைந்தான்.
கான்புறத்தலர்கோற்சூசைதன்றலைமேற் களிப்பெழமுதலவன்பு

உரை.—அங்ஙனம் பிதாச் சூசையைத்தழுவினபின்ன ரிவற்குச் சமைத்தமுடியின் சீருற்றமேதெனில், வான்வீட்டின்புறத்தி னடந்துவிளங்குஞ்சூரிய னங்கே நடக்குஞ் செய்தியைக்காண வன்றங்கேநுழைந்து தோன்றினாற்போல மிக்கொளிவீசிய வோர்முடிதோன்றி யதுதான்புறத்துச்சூழ வேறேழுசூரியனை யணிந்ததன்மையாற் சூழப்பதிக்கப்பட்டவேழுமணிகள் கதிர்களையெறியாநின்றன, இந்நிலைமுடியை யொளிமீன் றன்னோடொத்தனவல்லவென்று புறத்திலகற்றின வான்வீட்டையபேரின்ப மன்றளவின்றிப் பெருகுதற்காரணமாக வாசனைவீசி மலர்ந்த கொடியையேந்திய சூசையின்றலைமேன் மிகக் களிகூர்ந்தமுதலோனாகிய பிதாத்தான் சூட்டினனென்க. (உஅ)

ஆர்த்தனதேவமகிழ்வொலியரவ மார்த்தனதுடர்துதித்துழனி
யார்த்தனதேவவீணைவாயமலை யார்த்தனவினியபாவிசைக
ளார்த்தனபொலிந்தசோபனவகுளி யார்த்தனவதிசயகுமுத
மார்த்தனவுவப்பிலாரொளிமகுட மருந்தவற்கருட்சுதன்புனைந்தான்.

உரை.—முடியைச்சூடினவளவில் வானுலகெங்குந் தேவமகிழ்ச்சியெழுந்து கிளம்பினவோசையுந் தொடையாயெடுத்த துதிகளினோசையுந் தேவவீணைவாய்க்குரலோசையு மினியபாவிசையோசையும் பொலிந்த சோபனவோசையு மதிசயப்படுவாரோசையு மெங்குமுழங்கினமகிழ்ச்சியோ டருந்தவனாகியசூசைக்கு நிறையொளிமுடியைத் தயையிற்சிறந்த திருக்குமாரனுஞ் சூட்டினனென்க. (உகூ)

ஆர்த்தனபல்லாண்டார்ந்தனவுவகை யாறறுநூற்றுமூவைம்பூச்
சீர்த்தனமதுவிற்பூத்தனசூசை சேர்த்தகைக்கொடியிலம்மலராற்
கோர்த்தனவாறுறணிகளேகடவுட் குளுஞ்சுடர்ப்பதத்தவைவானோர்
நீர்த்தனவின்பத்தணியமாதவற்கேநேயனுமொளிமுடிபுனைந்தான்.

உரை.—அங்ஙன மெங்குந்தேவசோபனங்கள் முழங்கவு மங்கேயு ள்ளபேரின்பநிறைந்துபெருகவுஞ் சூசைகையிலேந்திய பூங்கொடி மூவா யிரத்தறுநூற்றொருபத்தைந்து மலரைவிரித்து விரித்தமலரை முப்பத்தா றுமாலையாகச்சேர்த்தியவாறே ராண்டவனுடைய குளுஞ்சுடர்ப்பாதத்தி லம்மாலைகளைச்சிறந்தவின்பத்தோ டணியாநிற்பத் தேவசிநேகமாகிய வி ஸ்பிரீத்துச்சாந்துஞ் சூசைமாமுனிக்கொளிவிரிமுடியைச் சூட்டினனெ ன்க. (பிதாச்சுத னிஸ்பிரீத்துச்சாந்தென்னுமூவரும் வேறுபாடின்றி யொருமெய்க்கடவுளாகையிற் செய்யுந்தொழிலொன்றாயினு மிங்கோநா முணருந்தன்மையைப்பற்றிப் பொருளுந் தெளிவதுவேண்டி வேறுபட விரித்துரைத்தானென்க.) (௩௰)

புனைந்தமாமகுடம்பொழியொளிபெருகிப் பொற்பதம்பாய்ந்
துறப்போற்றிச் [றப
சுனைந்தபாவுவமைநாணமிக்குவகை சுவைத்தவன்றுதித்துமுன்னி
வினைந்தமாமகனதிருக்கையினருகே யிலங்குமீன்மணியொடுநிரை
த்து [யேயுரைத்தான்.
வனைந்தவாசனத்திற்பொலிந்துறவிறையோன் வளன்றனையிருத்தி

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசைசூடினமாமுடிதரு மொளிபெருகுதற்கா ரணமாக வம்முடி யாண்டவன்பொற்பாதத்திலுரிஞ்சிப் பாயும்படிக்கு விழுந்துவணங்கி யென்பா நினைத்தவுவமைவாடிநாண நானடையாததன் மையிற் பேரின்பத்தைச்சுவைத்துக் கடவுளைவாழ்த்தி முன்னேநிற்பவின் பத்தோடிரங்காநின்ற திருக்குமாரனிருக்கையினருகேயொளியைப்பரப் பின மீன்களு மணிகளுங்கலந்து நிரைநிரையாய்ப்பதித்தலங்கரித்த பத்தி ராசனத்தின்மேற் சூசையைப் பிதாத்தானிருத்திச் சொன்னானென்க. (௩௧)

தாவிதென்பவற்கேசாற்றியவண்ணந் தவிர்கிலாதரசுனக்களி
த்தேன் [வுன்னை
றாவிமின்பிலிற்றுஞ்சுடிகைசூழ்பயிற்றித் துளங்குமேழ்மணிகளோ
மேவிநின்றவர்க்குவேண்டுவவெறுப்ப விரும்பிநீயளிக்குமேழ்வரங்
க [ன்.
ளேவியின்றுனக்குத்தந்ததுகாட்ட வினியிவற்றுரிமைகேளென்றா

உரை.—முன்னான் றாவிதென்பதற்குச்சொன்னபடி தப்பாமலுனக் கரசுதந்தேன், விளங்கியமுடியின் சூழப்பதிக்கப்பட்ட வேழுமணிக ளோவெனி லுன்னை மேவியண்டின யாவர்க்கு மாசையின்மேலு நீ வகு த்திடத்தகு மேழுவரங்களுன்கையி னுன்றந்ததாகக்காட்டுவன, இனி யவ்வரங்கள் விபரத்தைக்கேளென்றானென்க. (௩௨)

களங்கமுற்றதுகண்டிந்துதேய்த்தொளிறுங் கழலினுட்கன்னி
மைகாத்துத்

துளங்கமுற்றியசெஞ்சுடரினான்கற்புந் துகளறக்காத்தனையென்
வுளங்கணுற்றழற்றும்விரகநோயறக்கற் புரிநலந்தரவரந்தந்தே [னா
விளங்கமுற்பதித்தமுதன்மணிதந்தேன் வெண்கொடியொத்துள
த்தூயோய்.

உரை.—மாசுளதென்று மதியைமிதித்துத்தேய்த்துக் கதிரைவீசும் பாதத்தையுடைய மரியென்பவள் தன் கன்னிமையு நீகாத்ததொழியச் சூரியன்கதிரைப்போல மாசின்றிவிளங்க வுன்கற்புங்காத்தாயென்றமை யா லக்காமநோய்தீர்த் தூரியகற்பு மற்றவர்க்குங்காக்க வரமேதந்ததற்கிதி லேபதிக்கப்பட்டுவிளங்கு முதன்மணியைத்தந்தேன் றூயவெண்பூப்பூத் தவுன்கொடியொப்ப மாசிலாமனநலோ யென்றா னென்க. (௩௩)

போய்வினைகொணரும்பொறிகளைந்தடக்கிப் பொலந்தவவே
லியைக்கோலித் [னாத்
தூய்வினையுளத்திற்றுகள்புகாக்காத்துச் சுடர்விளக்காயினாயென்
தீய்வினைவருமுன்காக்கவும்வந்ததீதுநேர்ந்தொழிக்கவுமுணர்த்திக்
காய்வினைவிலக்கும்வரத்தையிவ்விரண்டாங் கதிர்மணிகாட்டுமாத
வனே.

உரை.—மீளவும் புறத்துத்திரிந்துவரும்போ துள்ளேவினைகளைக் கொண்டுவிடு மைம்பொறிகளையடக்கிச் சூழத் தவமேவேலியாகவளைத்து மாசிலாமனதிற் பாவமேபுகாததற்குக்காத்து மங்காவொளிவிளக்காக நின றாயென்றதைப்பற்றி மற்றயாவருந்தமக்குத் தீவினைவருமுன்னே வாரா ததற்குக்காக்கவும் வந்தபின் னில்லாததற்கொழிக்கவு முணர்த்திச் சுடு வினை யாவர்க்கு நீவிலக்கிநீக்க வுனக்குத்தந்தவர மிவ்விரண்டாமணியாற் காட்டப்பட்டதாமே யரியமாதவத்தோ யென்றானென்க. (௩௪)

பருதியேயுடுத்துப்பனிச்சுடரியக்கிப் பரமனைப்பயந்ததாய்த
ன்னைக் [ச்
கருதியேகருத்துக்கடந்தவன்பருளாற் காத்தரிதோம்பினாயென்னா
சுருதியேவடிவாய்த்தோன்றியதாயின் றன்பருளுதவிசார்பெய்
தத் [கோய்.
தருதியேயெனமூன்றாமணிதந்தேன் றயைக்கடற்கடந்தருண்மிக்

உரை.—செஞ்சுடராடையாகவுடுத் துயிர்குளிர்ப்பிக்குங் கதிரைவீ சி யவதரித்தநாதனை யீன்றதேவதாயைமேவிக் கருத்தினுமுயர்ந்த வன் பினையருளிக்காத்துப் பேணினாயென்றதைப்பற்றி வேதவடிவாய்த்தோ ன்றின வத்தேவதாயினன்பு மருளுமுதவியுஞ் சார்பு மினிதாய் மற்றவ ரடையச்செய்யும்படிக் குனக்குவரந்தந்ததற்கு மூன்றாமணியுந்தந்தேன் றயையினகடலைக்கடந்த வருளின்மிக்கோ யென்றானென்க. (௩௫)

கனம்பழுத்திரிந்தவுருமெனவிண்ணிற் கடிந்தபேய்கொண்ட
தொற்பகையான்
மனம்பழுத்தியற்றும்வஞ்சனைநாணவழுவிலாவென்றனையென்றுச்
சினம்பழுத்தெதிர்த்தகுணுக்கினமோடிச் செல்வநின்றுமவேற்க
ஞ்சத் [ய்.
தனம்பழுத்தெரிநாலாமணிவரமே தந்ததாம்வெற்றியங்கொடியோ

உரை.—மேகத்தினின் றிடித்துவிழுமிடிபோல வானுல கிழந்து வி ழுந்தபேய்க ளென்றுகொண்ட பகையின்மிகுதியா லுள்ளேபழுத்துப் புற த்தினடத்தும் வஞ்சனை யுன்னிடத்தொன்றுஞ் செலுத்தமாட்டாமை யால் நாணுதற்காரணமாக நீ யப்பேய்களை வென்றாயென்றதைப்பற்றி யி னிமற்றவரு முச்சரித்த வுன்னுமவேற்கஞ்சிப் பேய்களெல்லாமோடி நீங் கும்படிக்குப் பொன்னிற்பதித்த நாலாமணிவரந்தந்தேன் வெற்றிக்கொ டியையேந்திய நல்லோ யென்றானென்க. (௩௬)

தேவருள்திளைத்தநிரப்பினுற்கன்னி சினையையுற்றீனினுமீன்
ற [ன்று
மேவருள்மகவைமகனெனவினிதாய் விருப்பொடுவளர்த்தனையெ
னோவருள்புதல்வரிலாக்குறைதீர்த்து நுண்டகைச்சந்ததியளிப்பக்
காவருள்கமழ்பூங்கொடிநலோயைந்தாங் கடியொளிமணிவரந்தந்
தேன்.

உரை.—தேவவருளால் நிரப்பப்பட்டகன்னி மற்றாணுதவியின்றிக் கருப்பந்தாங்கித் தேவகுமாரனையீன்றனளாயினு மீன்றதிருவருட்குழந் தையை யுனக்கோர்மகனைப்போல வினிதாய் வளர்த்தாயென்றதைப்ப ற்றி வருந்துதற்காரணமாகப் பிள்ளையில்லாதவர்க் கக்குறையைத்தீர்த்து மாட்சியிற்சிறந்த சந்ததியையவர்களுக்கு நீ பூங்கொடியோய் தருவாயெ ன்றதற் கைந்தாமணிவரந் தந்தேனென்றானென்க. (௩௭)

விருந்தினைக்கண்டார்முகத்தளவின்றி வினைசெயமிடைந்த
நோயருந்தித் [த்தாயென்று
திருந்தினைபொறையினுண்முறையெல்லாந் திருமணிக்குன்றொ
மருந்தினைப்போன்றுவருந்தினார்வருத்த மறுத்துளங்குளிர்ப்பநல்
வரமே [யோய்.
யருந்தினையெனவாறுமணியளித்தே னரும்பொறையருளரசுடை

உரை.—விருந்துவருவதைக்கண்ட வன்புடையோர்முக மலர்ந்தது போலளவில்லாதவினையைச்செய்ய மொய்த்தபலநோய்கொண்டு பொறு மையின்முறையெலாந் திருந்தக்காத்து வயிரமலையோ டொத்தாயென் றதைப்பற்றி வருந்தினயாவர்க்கு நீயேயொரு மருந்தாகநின்று மற்றவர்

கொண்டநோய்தீர்த்து மனத்தைக்குளிர்ப்பிக்க வரங்கொண்டாயென்ற தற் காருமணியைத்தந்தே னரியபொறுமைதந்த வரசுடையோ யென்ருனென்க. (௩அ)

தாயொடுபுதல்வனிருபுடைதாங்கித் தருந்துயராற்றருளியக்கத்
தீயொடுதீந்ததளிருடனீக்கிச் சென்றுதூதுரைத்தனையென்று
நோயொடுமெலிந்தவுடல்கெடுமெல்லை நொந்தவர்க்குதவநீயொளியின் [போய்.
வாயொடுமலர்ந்தகடைமணிவரமே வகுத்ததாம்வான்றொழுமர

உரை.—தேவதாயுந் தேவமகனு முன்னேயிருபுடையிற்றாங்கி நீயுட்கொண்டதுயரையாற்றுந் தயையைக்காட்டாநிற்பத் தீயிற்போட்டதளிரோ தீந்ததுபோல மெலிந்தவுன்னுடலைவிட்டுப்பிரிந்த வுயிரோடுபோய் நானேவியதூதுரைத்தாயென்றதைப்பற்றி மற்றவர்கொண்ட நோயினால் மெலிந்தவுடலைவிட் டுயிர்பிரியும்போ தவர்களுக்கொருதுணையாக நின்று நீ யுதவுவாயென்றதற் கொளிவாய்மலர்ந்த வேழாமணிவரந்தந்தேன் வானுலகிடத்தும் வணங்கப்பட்டகுணத்துயர்ந்தோ யென்றுனென்க. (௩௯)

தேன்பயில்மதுரத்தினிதினீவளர்த்த திருமகனளித்தமன்னு
கூன்பயிலுடலாலுறுங்கசடகற்றி யுரியநல்லறநெறிநிறுத்தி[யிர்கட்
மீன்பயில்வான்வீட்டவ்வுயிர்சேர்த்தி விழைந்தரசாளவின்றுனக்கே [லோன்.
நான்பயில்வரங்கள்வகுத்தியென்றாசி நல்கினன்பொதுவறமுத

உரை.—மதுவின் மதுரத்தொத்த வின்பத்தோடுலகி னீவளர்த்ததிருக்குமார னிரட்சித்தமனிதருயிர்கட்குத் தசையுளவுடலால் விளையுந்தீவினையகற்றி யவற்கவற்குரியவறநெறியில் யாவையுநிறுத்திப் பின்பவ்வுயிர்களை யொளிமீன்றிரியும் வானத்துயர்ந்தவீடாகிய மோட்சத்திற்சேர்த்துத் தந்தவரசாள்வதுவேண்டி நானின்றுனக்குத்தந்த விவ்வரங்களை மனிதர்க்கு வகுத்திடுவாயென் றாசீர்வாதமுந்தந்தான் றனிமுதலோனாகிய பிதாத்தானென்க. (௪0)

கரைகொன்றவருள்கொண்டவ்வுலகுறைகாற் களிப்பிலுன்னுரைமறுககிலனன் [றுந்
திரைகொன்றநயங்கொள்ளிவ்வுலகிலுநீ செப்புரைமறுக்கலாவென்
நிரைகொன்றநசைகொண்மன்னுயிர்க்கிரங்கி நீயெனக்கேட்பவையளிப்பேன் [தந்தான்.
புரைகொன்றவளங்கொணலோயெனத்தேவ புதல்வனுமாசியைத்

உரை.—பிதாவின்பின்பு திருக்குமாரனுஞ் சூசையை நோக்கிச்சொல்வான: கரையொன்றின்றி நானினைத்ததயையாற் பூவுலகிலிருக்கும்

போ துன்சொற்றவிராமல்நடந்தநான் கடலினும்பெருகி யலைவில்லாத பேரின்பங்கொண்ட விவ்வானுலகிலு நீ சொன்னதைத்தவிராமல் நீதிநெறியில்வழுவின வாசைகொண்டமனிதர்க்குவேண்டி நீயிரங்கிக்கேட்கும் யாவையு மெக்காலமுந்தருவே னுவமையெல்லாங்கடந்த மாட்சிநல்லோ யென்று தேவசுதனுமாசீர்வாதந்தந்தானென்க. (சுக)

மீனிலம்முடியாடிருமணநாளில் வினையறுநேயமாநானே [ங்
தேனிலந்துணர்கொய்யிக்கொடிதந்தேன்சேர்ந்துனையண்டினயாரு
கானிலங்கொடியினீழலிலுய்யக் கருணைசெய்வேனெனத்தேவ
வானிலங்காதலாம்பிராணுசி வகுத்தருள்வெள்ளமும்பொழிந்தா
ன்.

உரை.—கடைசியின்மூன்றுமாளாகிய விஸ்பிரீத்துச்சாந்துஞ் சூசையைநோக்கிச்சொல்வான்: வினையறுந்தேவநேயமாகியநானே யொளிமீன்களுக்குநிலையாய்நிற்கு முடியைச்சூழ்ந்த தேவதாயின்றிருமணமாகியநாளிலே விடாது மதுப்பொழிமலரைப்பூப்ப நீகையிலேந்திய விக்கொடியைத்தந்தேனல்லோ? இனியுன்னை வணங்கியடுத்தயாவரும் வாசனைவிடாத வுன்கொடிசெய்நிழலிற் குறையற்றுயிர்பிழைத்திருக்க நானேகருணைசெய்வேனென்று வானுலகுரிய தேவகாதலென்னு மிஸ்பிரீத்துசாந்துவாகியகடவுளு மாசீர்வாதந்தந்து தேவவருளையும் வெள்ளமாகத் தந்தானென்க. (சுஉ)

நல்கியவாசிநயத்துயர்சூசை நறுமையிற்பிரிவிலாதொன்றாய்
மல்கியசெல்வத்துரியவோர்கடவுள் வழங்குமாள்மூன்றையும்வணங்கிப் [கி
பில்கியநயனிலும்வயங்காட்டப் பிழைத்தவித்தொழும்பனைநோக்
யல்கியபுன்மைவளம்படச்செய்ய லருச்சனையுமக்கெனப்பணிந்தா
ன்.

உரை.—அங்ஙனந் தந்தவரங்களினுசியாற் களிகூர்ந்துயர்ந்தசூசையெல்லாநன்மைகளிற்பிரிவின்றி யொன்றாகநிறைந்த செல்வத்தினுரிமையா லொரேகடவுளாகி யற்புதமுறையால்வழங்குந் தேவ மூன்றாட்களையொருப்படவணங்கி நீங்கள்புறத்துச்செய்யுநன்மையி லுங்கள்வல்லமைகாட்டப்பிழைமிக்குடைய விவ்வடிமையை யருள்புரிந்தினிதாய்நோக்கியென்சிறுமை மாட்சியைப்பெறச்செய்தமையா லுமக்கே யருச்சனையாகுமென்று வணங்கினானென்க. (சுங)

வேறு.

அன்னுனன்றடையன்னவரங்களினு
லுன்னுவண்ணமருந்தயையோம்பிவழாப்

பொன்னுறுலகிற்புகவுய்த்தவுயி
ரென்னுலிங்களவேற்றுவதேலுவதோ.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசை யன்றடைந்தவரங்களைவகுத்து நினைப்பதற்கரியமுறையின்றயைபுரிந் தெல்லாமனிதரைப்பேணி விளங்கிய பொன்னுலகாகிய மோட்சத்திற்சேர்த்தவுயிர்க ளெவ்வளவென்று நானேற்றத்தகும் கணக்கல்லவென்க. (சச)

தாயேயொக்கவருந்தயையொக்குமரு
நோயேயொக்கமருந்தினையொக்குநுழை
பேயேயொக்கவரண்பிணைவொக்குமுயிர்
மீயேயொக்கவிடாத்துணையொக்குமிவன்.

உரை.—மிகவன்புடைய தாயைப்போல வெவர்க்குந் தயையைச்செய்து வந்தொழியாதநோ யொருவற்குவந்தா லவனே நோய்தீருமருந்தாகவும் வஞ்சப்பேய் துரிதஞ்செய்யவந்தா லவனே பேய்க்கசையாத கோட்டையாகவு மெவ்வுயிர்யாவு மேற்கதிசேர வவனேபிரியாத வழித்துணையாகவு நிற்பான் சூசையென்க. (சரு)

தாக்கிவெம்பகைதந்தசவத்தையிவ
னோக்கிநண்பகல்முன்னிருணூறுவபோற்
போக்கியம்புவிபூத்தனபுன்கணெலா
நீக்கியின்பநிழற்கொடியாற்பரிவான்.

உரை.—உயிரைத்தாக்கி வெம்பகைசெய்ய வெதிர்த்தபேய்களைச் சூசைநோக்கினதன்மையிற் பகல்முன் னிருளொழிவதுபோல வப்பேய்களைப்போக்கித் தன்கொடி நிழலிலெல்லாரையுங் காப்பானென்க. (சசு)

நொந்தாலாதரவாமுறுநோயொழியா
வந்தாளொளழிவன்றுமருங்கிலுறிச்
செந்தாரானிழல்செய்துவழித்துணையாய்க்
கந்தாவான்கதியின்கரையேற்றுவனால்.

உரை.—நொந்தார்க் கவனேயாதரவாகி வந்தநோயொழியாமல் நாளொழிந் திறப்பக்காலம்வந்தா லவனேயண்டையிற்சென்று தன்பூங்கொடியானிழலைச்செய்து வழித்துணையாகிக் கெடாத மோட்சகரையி லேற்றுவானென்க. (சஎ)

பின்றாதோர்நசையாற்பெயராதணுகிக்
குன்றாதோரருள்கொள்ளிவனம்பினருட்

பொன்றுதோர்துயர்பூத்தொழியாமெலிவி
னின்றுரோரொருவர்நிலமீதுளரோ.

உரை.—விடாதவாசையோ டவனைப்பெயராமலண்டிக்கெடாத த
யையிற்சிறந்த விவனைநம்பினவர்களுள்ளே தீராததுன்பத்து மெலிவொ
ழியாமல் நின்றவ ரிப்பூவுலகி லொருவருண்டோவென்க. (சஅ)

எண்ணென்றுயினதிக்கிவையாவுமுற
விண்ணின்றுரொளிவிஞ்சியமாமுடிசூழ்
மண்ணின்றுள்பலமன்னவர்மன்னவனே
கண்ணின்றுயினகாதையுரைத்திடுவாம்.

உரை.—அங்ஙன மெண்டிக்கிலெங்குஞ் சூசை யிவற்றைநடத்திக்
கொண்டுவருகையில் வானொளியொப்பவிளங்கிய முடியைச்சூழ்ந்து பூவுல
கரசர்க்கரசனாகிய வொருவனிடத்திலான செய்தியைச் சொல்வாமென்க.
(சகூ)

வே று.

அயப்போதலர்வேலியணிந்தழியா
நயப்போகையிரோமையினாடினிதாள்
வியப்போடுவணங்கிகல்வெம்படைவெல்
லெயுப்போல்தெனுநாமவெள்வேலியலான்.

உரை.—நீர்ப்பூமலர்ந்த வயல்சூழணிந்து கெடாதமகிழ்ச்சியில் வாழு
மிரோமைநாட்டையாண்டு வெருவிவணங்காநிற்கும் பகைவர் படைகளை
வெல்லும் லெயுப்போல்தென்னு நாமவேலானொருவன் வீற்றிருந்தானெ
ன்க. (ருய)

கோடாதுதனித்தகுகோன்மையினான்
வாடாதமுறுமறைமாலையினான்
விடாதநிழற்குடைவேலியினா
னோடாவடறானையுடைக்கடலான்.

உரை.—அவனெத்தன்மைத்தானோவெனில், வளையாதநீதியிற் றனி
ச்செங்கோலுடையான், வாடாத தாமரைமாலையான், மாறுதநிழலைச்செய்
யுங் குடைக்கீழழியாதகாவலான், பகைமுகத்தோடாத படைப்பெருங்
கடலானென்க. (ருக)

தவர்க்குங்கடிதாங்தகவுற்றிகல்கின்
றவர்க்குங்கனிநன்றிடுமன்பியலா

னுவர்க்குங்கடல்சூழுலகிற்குளதா
மெவர்க்குந்தயைமேயதியதாதையனுன்.

உரை.—நற்றவநெறியினின்ற முனிவருஞ்செய்தற்கரியதன்மையிற் பகைத்தவர்க்குந் தானன்மையைச்செய்யு மன்புடையான், உவர்க்கடல் சூழ்ந்த பூவுலகெங்குமுள்ள மனிதர்க்கெல்லாம் புரியுந்தயையா லொரு பொதுத்தகப்பனுக நின்றனென்க. (ருஉ)

முயலேகடந்தான்முரணுலருடா
யியலேகடந்தானியையன்பியலாற்
புயலேகடந்தான்புரிவான்கொடையால்
மயலேகடந்தான்மலிகாட்சியினுல்.

உரை.—அவனே வல்லமையா லெல்லாப்போரையுங் கடந்தான், கொண்டவன்பின்றன்மையா லன்புடையதாயின் குணதத்தைக்கடந்தான், கொடுக்குந் தானமிகுதியான் மேகம்பொழியு மழையைக்கடந்தான், அடைந்த காட்சியினறெளிவினு லுலகினமயக்கத்தைக் கடந்தானென்க. (ருஙு)

தன்றுளிகலோர்தொழுதாந்தகைமே
லொன்றுபுலகாளுபர்வானிறையோன்
முன்றுனமுெழுதேவல்முடித்தலினுங்
குன்றுகிறைவேட்டுயர்கொள்கையினுன்.

உரை.—வெல்லப்பட்ட பகைவர்வந்து தன்னடியில்விழுகையிற் றனக்குவரும் பெருமையினுந் தானேயுலசெலாமொன்றுயாளுங் கடவுளடிமுன விழுந்துவணங்கித் தானவனேவல்செய்கையிற் றனக்குவரு மொழியாதமாட்சியை விரும்பினதன்மையானெனக. (ருச)

அனையானவியாதவருத்தியெழி
னனையார்கொடியோனைநயந்தணுகி
வினையாவழிபாடுவனைந்துதொழப்
புனையாவுயர்பாடுபுனைந்தனனுல்.

உரை.—சொன்னதன்மையான் பிரியாதவன்போடு பூங்கொடியேந்திய சூசையை யண்டிச் செய்யாத வழிபாடெல்லாமவற்குச்செய்து வணங்கிக்கொண்டுவருகையி லடையாதவுயர்பாடெல்லாந் தானுமடைந்தானென்க. (ருரு)

தண்ணங்கொடிதந்தவிழற்கணுரும்
வண்ணங்கொடுவாய்ந்தவளங்கொடுசூழ்

தெண்ணங்கடல்சேர்ந்தசெகத்தொருவ
னெண்ணந்தவிர்மாட்சியையேந்தினனால்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசையேந்திய குளிர்மதுப்பூங்கொடிநிழலிலண்டினதற்களவாகச் சிறந்தபெருமைகொண்டு தெண்கடல்சூழ்ந்தபூவுலகெங்கு மொப்பாரின்றி யொருவனாய்நின்று மதிக்கப்படாத மாட்சியை யடைந்தானென்க. (ருசு)

உற்றானிறைசீர்வளமுற்றபகை
யிற்றானுபிர்றுறவெய்தியநோ
யற்றானெடிதாவியசந்ததியைப்
பெற்றான்விரிபூநிழல்பெற்றமையால்.

உரை.—சூசையின் பூங்கொடிநிழலை யடைந்ததன்மையா னிறைந்தசெல்வங்களையடைந்தான், வந்தபகையெலாமுழுதுமிற்றொழித்தான், சாதற்காரணமாகவந்த நோய்தீர்த்தான், நெடுநாள்விரும்பின சந்ததியைப்பெற்றானென்க. (ருஎ)

நெஞ்சிற்றகவிற்றிழிவார்சிகரா
ரொஞ்சித்தகுபோர்வெலவீடிலதால்
வஞ்சித்துவெல்வாமெனவந்தொருநாள்
நஞ்சிட்டுயிர்றிடநாடினரால்.

உரை.—நிறையில்லாதநெஞ்சி னிகழ்ச்சிகொண்ட பகைவருட்சிலரே போர்முகத்தவனைத் தாம்வெல்வதற்கிடில்லாமையால் வஞ்சனைசெய்தாயினும் வெல்லுவோமென்றெண்ணி யொருநாள் நஞ்சிட்டவனைக்கொல்ல நியமித்தாரென்க. (ருஅ)

ஈண்டாங்குதவத்தனியெய்திவளன்
வேண்டார்வினைமாயைவிளம்பியதைத்
தீண்டாதெனவெண்டிசைகாத்துவழா
தாண்டானுயிரன்பொடுகாத்தனனால்.

உரை.—அங்ஙன நஞ்சுகலந்துவைத்தவுடனே யுதவிசெய்யவானினின்றங்கே யவற்குச் சூசைதோன்றிப் பகைவர்வஞ்சனைகாட்டி நஞ்சுகலந்ததைத் தீண்டாதென்று விலகி யெண்டிசைகாத்து வழுவின்றியாளாநின்றவரச னுயிரைக்காத்தானென்க. (ருகூ)

மைமாறியவன்புவலித்தவளன்
மெய்மாறுயிர்காத்தவினைக்கினியோர்

கைமாறிடுதன்மைகணித்தனனால்
பொய்மாறியமாண்புயா பூபதியே.

உரை.—அங்ஙனம் பகைவர்வஞ்சனைமாற்ற வன்பினை நினைத்தகுசை யுடலைவிட்டுப் பிரியவிருந்த வுயிரைக்காத்தானென்றினி யோர் கைம்மா றிடும்படியைநினைத்தான பொய்யாதமாட்சியி லுயர்ந்த வரசனென்க. (௬௰)

ஒல்லென்றுலசெங்கணுமோலைகள்விட்
டெல்லென்றொளிியேவியதன்குடைகீழ்
நல்லென்றுறைநாடர்விளித்தனனால்
செல்லென்றுமுழங்கியதிண்முரசான்.

உரை.—நினைத்ததை நினைத்ததன்மையின்முடிப்ப விரைந் துலகெங்குமோலைகளைவிட்டு விளங்கிய தன்குடையினகீழ் நன்றாய்வாழு மரசரெல்லாரையு மழைத்தான மேகத்திடியொலியொப்பமுழங்குந் திண்முரசுடையானென்க. (௬௧)

கோலைப்பொருவக்கடுகொற்றர்கொண
ரோலைக்கதைகேட்டுணரத்தொழுதே
வேலைப்படைவேந்தரெலாருமெழீக்
காலைக்கடியக்கடிதெய்தினரால்.

உரை.—விட்டவம்பொப்பக் கடுகிப்போனவர் கொண்டுவந்தவோலைச்செய்தியைக் கேட்டவளவி விட்டவேலைப்பணிந்து கடலோடொத்த படையுளவரசர்யாவருந் தாமதமின்றி யெழுந்து காற்றுவிசையினுங் கடுகிச் சென்றாரென்க. (௬௨)

மஞ்சஞ்சுகவன்னிவிழிக்களிறும்
மஞ்சஞ்சுகமேலவளர்தேருநிலா
மஞ்சஞ்சுகவாளபயாருமுறி
மஞ்சஞ்சுகமாய்வதிநாடதிரும்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூளைவாயழலினு மழன்ற கண்ணுடைய யானைகளு மேகங்களஞ்சும்படி மேலுயர்ந்ததேர்களும் வானிலாவழகினும் விளங்கிய வாளையேந்திய வீரருங் கூடவந்தமையா லன்னஞ்சுகமேவாழு மந்நாடதிர்ந்ததென்க. (௬௩)

கூடார்முகிலார்த்தனகோடையெனக்
கூடார்தொழுகோமுரசின்குரலே

கூடார்பறவைக்குலமஞ்சியெழக்
கூடார்படையாற்புவிகூசினதே.

உரை.—மலையினுச்சிமே னிறைந்தமேகங்கள் கோடைநாளின் முழங்கின வொலியோடொப்பப் பகைவர் வணங்கும் கோமுரசுமுழங்காநிற்பப் பறக்கப்பருவமின்றிக் கூட்டிற்கிடந்தபறவை யஞ்சத்தாற் கூட்டைவிட்டெழும்படிக்குக் கூடினபடைகளாற் பூவுலகெல்லாங் கூசினதென்க. (௬௪)

புண்கீறினவேலினர்சூழ்பொதுள
மண்கீறினவல்லுருடேர்கடிரள்
விண்கீறினவெண்கொடியுங்குடையுங்
கண்கீறியபற்படைகாலொளியே.

உரை.—பகைவர்மார்பு புண்ணாகக்கீறின வேலையேந்திய வீரர் சூழ்ந்துநெருங்கிவர வுயர்ந்தவுருளையுடைய தேர்த்திரளாழமாய்ப் பூமியையறுத்தன, ஏந்திய வெண்கொடிகளும் விரித்தவெண்குடைகளு மேகங்களையறுத்தன, கண்கிழித்துருவினாற்போலப் பலவகையாயுதங்கள் மின்னிவிளங்கினவென்க. (௬௫)

நேரேந்தியசித்திலநீண்குடையுஞ்
சீரேந்தியசெய்ப்பவளக்குடையு
நேரேந்தியநீலமணிக்குடையு
மேரேந்தியநல்விருளேந்தினவே.

உரை.—முத்துக்குடைகளும் பவளக்குடைகளு நீலமணிக்குடைகளு நெருங்கிக்கூடி யழகியவிருளைச்செய்தனவெனக. (௬௬)

தண்டாரினருச்சரிதேன்றுளியும்
விண்டாரையின்வேழமுகுங்கடமும்
பண்டாவியபாய்வயமாக்குரமே
கொண்டாயதுகட்குவைநீத்தனவே.

உரை.—அணிந்தகுளுமலர்மாலைகள் வாசனைவீசிப்பொழிந்ததேன்மழையு மழைத்தாரைபொப்ப யானைகள்பொழிந்த மதமழையுங் கலனையணிந்த குதிரைத்திரடங் குளம்பினாலெழுந்ததூசிமிகுதியை யடக்கினவென்க. (௬௭)

மலைநேரிரதம்வளிநேர்பரிவான்
கலைநேர்குடைவான்கனநேர்கரிநீ
ரலைநேரபயரடிநேர்தொழுதே
கிலைநேர்வலிநேரரசண்டினரால்.

உரை.—அங்ஙன மலையோடொத்தவிரதங்களுங் காற்றோடொத்த விசைக்குதிரைகளுந் திங்களோடொத்த குடைகளு மேகத்தோடொத்த யானைகளுங் கடலோடொத்த படைவீரரும் வந்துநெருங்கி யடிமுன்வீழுந்து பூவுலகத்தோடொத்த வல்லமையுடையவரசனை யண்டினரென்க. (சுஅ)

பரிபூட்டியதேர்பலவேறாசர்
கரிபூட்டியதேர்கடிதோட்டரச
ரெரிபூட்டியதேர்மிசையெய்தரச
ரரிபூட்டியதேரரசண்டினரால்.

உரை.—சொன்ன பெரும்படையோடு பலவரசரும்வந்து குதிரைகளிழுத்த தேரின்மேலேறினசிலரும் யானைகளிழுத்ததேரை நடத்தினசிலரு மெரிவேகப்புரவியாலிழுக்கப்பட்ட தேரின்மேலேவந்தசிலருஞ் சிங்கங்களைப் பூட்டிய தேருடையவரசனையண்டினரென்க. (சுகூ)

பொங்கார்கலிமேற்பொலிவெஞ்சுடர்போ
லங்காரரசர்கடல்மீதவிரச்
சிங்காசனமேலொருசிங்கமென
மங்காவொளிமன்னனெழுந்தனனே.

உரை.—அங்ஙனம் யாவரும்வந்துகூடினபின்பு பொங்குமலைக்கடல் மேலே சூரியனெழுந்தாற்போல வங்கேகூடின வரசர்கடல்மே லெழுந்துவிளங்க வுயர்ந்தசிங்காசனத்தின்மே லொருசிங்கமாக மங்காதகீர்த்தியரச னெழுந்திருந்தானென்க. (எ0)

விண்டிக்கில்விளங்கியவெஞ்சுடரை
யண்டிக்கிளர்மீனடியேத்துவபோன்
மண்டிக்கிலெலாமுடிமன்னவர்வந்
தெண்டிக்கிவிராயனையேத்தினரே.

உரை.—சூரியன்முகத்திலொளித்து மறையாநிற்கு மீன்களெல்லா மன்றுவந்து வானில்விளங்கிய சூரியனடியிலண்டி வணங்காநின்றாற்போலப் பூவுலகெங்குமுடியைச்சூடின வரசரெல்லாருமண்டி யெண்டிக்கினுமாளாநின்ற விராயனைவணங்கினரென்க. (எக)

அன்றாரவையாரணராரவைமெய்
மன்றாவைமந்திரிமாரவைமற்
றொன்னார்தொழுமோங்கயிலோங்கவைசூழ்
பொன்றாடிபொற்புறநண்ணினரே.

உரை.—சொன்ன வரசர்கூட்டமும் வேதியர்கூட்டமுந் தம்முடல் பகைத்த முனிவர்கூட்டமு மந்திரிமார்கூட்டமு மற்றபகைவர்வணங்கு

முயர்ந்தவேலேந்திய வீரர்கூட்டமுஞ் சூழப் பொன்னணிவாயொளியெறித்த விராயன்பாத மழகுமிகப்பெற வண்டிநின்றானென்க. (எ௨)

வயிர்செய்யொலிமற்றொலிமாறியபின்
செயிர்செய்பகைதீர்த்தசிறந்தமுகத்
தயிர்செய்யினிமேதாருரையாய்ந்தறைவா
னுயிர்செய்யமிர்தேந்தியமார்புரியோன்.

உரை.—அங்ஙன மெவருங்கூடிச்சூழ்ந்துநிற்ப வூதிடுகொம்புவாயொலியு மற்றப்பறைவாயொலியு மமர்ந்தபின்பு பாவத்தால்வரும்பகையைத்தீர்த்த மகிழ்ச்சியைக்காட்டு முகத்தோ டினியயாவிலு மினியவுரைகளை யாராய்ந்துரைத்தா னுயிர்தரு மமிர்தத்தையேந்திய மார்பினையுடைய விராயனென்க. (எ௩)

வேறு.

இன்றேயுள்ளோரன்றவர்மாள்வா ரிதுவல்லாற்
பொன்றாருண்டோபூதலமெங்கும் புகழ்விஞ்சக்
குன்றாமின்னுங்காசொளிகொண்மா முடிகொண்டே
நின்றாருள்ளும்பொன்றுயிர்நீங்கா தெவனுண்டோ.

உரை.—இராய னெங்ஙனஞ்சொன்னானென்னில், இன்றுள்ளயாவரு நாளையிறப்பத்தகுவரொழியப் பூவுலகெங்கு மிறப்பத்தகாதவருண்டோ? மிகவும்புகழப்பட்டு விடாதொளியெறிக்கு மணிமுடிசூழ்ந்த வரசருள்ளுமுயிர்பட்டிறவாதொருவருமுண்டோ வென்றானென்க. (எ௪)

ஒன்றாரஞ்சும்வண்சிலையஞ்சா வுரிநன்னூற்
சொன்னார்சொல்லும்பாவுரையஞ்சா சுடர்மொய்ப்ப
மின்னார்மன்னர்கோலொளியஞ்சா விரியாப்பூ
வன்னார்சேடஞ்சாவிளிவென்று வறியார்யார்.

உரை.—கொடுஞ்சாவானது பகைவரஞ்சும் வீரவில்லுக்கஞ்சாது, உரியநற்கலை யனைத்தையுஞ்சொல்வோ ருரைத்த பாவுரைக்கஞ்சாது, மிக்கொளி யெறித்துமின்னு மரசரேந்தியசெங்கோற்கஞ்சாது, முற்றும்விரியாப் பூவரும்பொத்தவிளையோரழகிற்கஞ்சாது, இவையெலா மறியாதவரிங்குண்டோவென்றானென்க. (எ௫)

மேலார்கீழார்யாவருமொன்றாய் விளிவாரேற்
கோலாலோங்காங்காரமுளத்தே கொளுவானேன்
சேலார்முந்நீர்சூழ்புவியாண்டே செயிர்மொய்க்கும்
பாலாய்த்தென்கோனீக்குதனீங்காப் பயனாமால்.

உரை.—அங்ஙன மேற்குலத்தோரும் கீழ்குலத்தோரு மெவருமொருப்பட விறப்பாராகி லேந்தியகோலா லுள்ளேயாங்காரத்தைக்கொள்வதென்ன? ஆகையாற் கடல்சூழ்ந்தவுலகத்தை யாளாநிற்கையிற் பாவமே விளையுமென்று நா னென்கோன்மைதுறந்துவிடுவதே விடாதபயனெனக்காகுமென்றானென்க. (எசு)

வீடாச்செல்வானோயறவென்றும் விளியாதான்
கோடாக்கோலான்றண்ணருள்மாறாக் குடைவல்லான்
வாடாத்தண்பூவாகையணங்கான் வளரன்பா
னீடாடாத்தனமைத்தெமையன்றே யினியாள்வான்.

உரை.—அங்ஙன நானரசொழிந்து கெடாதசெல்வனு நோய்கொள்ளாதவனு மிறவாதவனும் வளையா நீதிச்செங்கோலு மருளின்குளிர்ச்சிமாறாக்குடையும் வாடாக்குளுமலர்வாகையழகு மிவற்றோடன்பு மிக்குடையனுமாகியவொருவனினி நிகராதமுறையா னம்மையாளாநிற்பானென்க. (எஎ)

அன்றோவென்றோவென்னவறைந்தா லருளார்ந்து
மின்னார்விண்ணுமண்ணுமொருங்கே வினைதீர்ப்பத்
தன்றோறாண்டோமபிநிழற்றுந் தயையாற்கே
மன்றுநிற்குந்தண்ணிழலசெய்த வளனன்றோ.

உரை.—நான்சொன்னதன்மைத்தா னெவனென்றால், அருளின்மிகுதியால் வானுலகும்பூவுலகுமொருப்பட வினைகள்யாவையுந்தீர்த்துத்தானேதனியே தனதுலாண்டுபேணிய நிழலைச் செய்யுந்தயையுடையனாகிய வவதரித்தநாதற்குத்தானே நிலைபெற்றேழியாக் குளுநிழல்செய்த குசையவன்றானென்றானென்க. (எஅ)

நஞ்சிட்டெஞ்சாவஞ்சனைநல்கும் வினைநீக்கி
யெஞ்சித்துஞ்சாதென்னுயிர்காத்தா னிவனென்று
மஞ்சிற்கெஞ்சாதாரருள்பெய்த வளமோர்ந்தென்
னெஞ்சிற்றுஞ்சாமின்முடிசூட்ட னினைவுற்றேன்.

உரை.—பகைவனெனக்குநஞ்சிட் டொழியாவஞ்சனை கொண்டுவிட்ட வினைகளைநீக்கி நான்பட்டிறவாததற் கென்னுயிரைச் சூசையேகாத்தானென்றதைப்பற்றி மேகமாரியிற் குறையாததயை யெனக்கவனேபொழிந்த மாட்சியையுணர்ந்து விடாதவொளிமுடி யவற்குச்சூட வென்னெஞ்சினினைத்தேனென்றானென்க. (எகூ)

பின்றாதோம்பிநோய்பசிபோராப் பகைபோன்றப்
பொன்றாவன்பாலாண்டெனையும்மைப் பொலியின்பங்

குன்றாவீட்டுப்பப்பான்மலர்குன்றாக் கொடிக்கோமா
னென்றானின்றாருள்ளுருகப்பே ரியல்வல்லான்.

உரை.—சொன்னவரசன் விடாதுலகத்தையோம்பி நோயும்பசியும் பகையுமொழியத் தானொழியாத வன்போ டாண்டுகொண் டென்னையுமு ங்களேயும் பேரின்பமாருதமோட்சத்திற் சேர்ப்பான் மாருமதுமலர்க்கொ டியையேந்திய கோமானுகியசூசை யென்றான் சூழநின்றயாவரு மதிசய படட் டுள்ளுருகுதற் காரணமாகிய பெருமையிற்சிறந்த விராயனென்க. (அ௰)

வேறு.

உள்ளியதுறவிற்சொன்ன வுரையிதோவென்னவஞ்சித்
தெள்ளியவான்மேலாள்வோன் சென்றெமையாளனன்றேல்
விள்ளியகொடியோனேவும் விடைப்பணிநீதந்தெம்மை
யள்ளியகுறைதீர்த்தாள்வ தமைதியென்றுவப்பினேர்ந்தார்.

உரை.—இராயன்சொன்னதைக்கேட்டயாவரு மவன்றுறவாகநினை த்துச் சொன்னுனென்றஞ்சித் தெளிந்தொளிவீசிய வானுலகின்மேலாள் பவ னிங்கே நம்மை யாளாநிற்பது நல்லதாயினு மலர்ந்தகொடியோன் சூசை யரசனுகவாண்டுகொண் டேவியபணிவிடையாவையு நீயே யவனு ளாக வெங்களுக்கறிவித் தெங்கள்குறைதீர்த்தாளச் சம்மதிப்பாயாகவெ ன் றெல்லாரு மித்தன்மையின் மகிழ்ச்சியோடுடன்பட்டாரென்க. (அக)

கோமுரசரசன்வீர குன்றனைமுகத்துநோக்கி
மாமுரசொழிப்பச்சொல்லும் வளன்முடிபத்தாநாளிற்
பூமுரசார்ப்பச்சூடப் பொற்புறிநகரமபூண
மேவமுரசறைவியென்றான் விரைந்தவனெழுதுபோனான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சம்மதியானபின்பு கோமுரசுடைய விராய ன ங்கேநின்ற வீரகுன்றனென்பவனைநோக்கி முரசின்முழக்கத்தை மறைக் குஞ்சொல்லான் முழங்கியுரைப்பான்: பத்தாநாளிற் சூசைமுடியைச் சூ டுவதென்பதுவேண் டி யழகுமிகப்பெற நகரெல்லாமலங்கரிப்பதற்குநீமுர சறைவிப்பாயென்றான், அவனும் வணங்கி விரைந்துபோனானெனக. (அஉ)

வார்பிணிமுரசம்பானை வளரொருத்தேற்றிப்பைம்பொற்
றார்பிணிமார்பன்வான்மேற் றவழ்கொடிமனைமூதூரிற்
கார்பிணிவரைமேன்மின்னிக் கறித்திடிமுழங்கினாற்போற்
பார்பிணியொழியவோதை படர்முரசறைவித்தானே.

உரை.—அங்ஙனம் வாரார்க்கட்டப்பட்டமுரசை யானைமேலேற்றி வானத்திற்றவழுங் கொடிகளையேந்திய மாளிகையுடைய வம்மூதூரிலெ

ங்கும்போய் மேகங்கள் சூழ்ந்த மலையினுச்சிமேன் மின்னியிடித்தாற் போல மின்னும் பொற்கலனணிந்தமார்பன் பூவுலகுள்ள பிணியெலா மொழிதற்காரணமாக முழங்கினமுரசைக்கொண்டு கற்பித்தசெய்தியை யறைந்தானென்க. (௮௩)

கேண்மினேகேண்மினின்பங் கிளைத்தசொற்கணியக்கேண்
வாண்மினேபசிநோய்வஞ்ச மறப்பகையொழியவாழ்மின் [மின்
பூண்மினேவியவான்வேந்தன் புவிமிசைமுடியைச்சூடல்
பேண்மினேநகரமெங்கும் பெருநகையணிமினீண்டே.

உரை.—முரசறைவித்த தன்மையேதெனில்: கேளுங்கள், கேளுங்கள், இன்பம் விளைவிக்குஞ் செய்தியை யினிதாய்க் கேளுங்கள், நீங்களேவாழ நோயும்பசியும் வஞ்சமும்பகையுமொழிந்து வாழக்கடவீரொன்று வாழ்த்தினபின்னர் அணிகலனாக மீன்களைப்பூண்ட வான்மேல்வாழுமரச னிப்பொழுதிப் பூவுலகின் முடியைச்சூடுவான், இந்தச் செய்தியைப்பற்றி யிந்நகரெங்கும்பெரிதோர் நகைகளாலுடனே யலங்கரிக்கக்கடவீரொன்றானென்க. (௮௪)

வானரசாகிலிப்பார் வானுலகாகப்பூண்மின்
பானரசாகிற்கங்குல் பட்டொளிபரவுமன்றோ
கோனரதேவனேவற் கொண்டமாவரத்தோனிங்கண்
டானரபதியாயொவ்வாத் தயைதளிர்த்தெம்மையாள்வான்.

உரை.—இங்கே முடியைச்சூடத்தகுமரசன் வான்வாழரசனாகையி லிப்பூமியும் வானுலகொப்ப வலங்கரிக்கக்கடவீர், சூரியனரசனாய்நிற்குமிடத் திருளொழிந்துமிக்கொளிபரவுமல்லோ? இப்போது முடியைச்சூட்டத்தகு மரசனாரெனில், தேவகோனாகியநரதேவ னேவலைக்கொண்ட வரத்தையுடைய சூசைமாமுனிதா னிங்கே நரபதியாகி நிகராததன்றயை தளிரச்செய்து நம்மையாள்வானென்க. (௮௫)

தேவுலகுரியவண்ணந் திருவிழாவொன்பானாளிற்
பூவுலகியற்றிப்பின்னாட் பூங்கொடிச்செல்வக்கோமான்
யாவுலகனைத்தும்வாழ யாணர்மாமகுடஞ்சூடல்
மேவுலகெழுகவென்ன வியன்முரசதிர்ப்பச்சொன்னான்.

உரை.—ஆகையாற் றேவலோகத்திற்குரிய தன்மையா லொன்பது நாளுந் திருவிழாக்கொண்டாடினபின் மறுநாட் பூங்கொடியேந்திய செல்வக்கோமான் சூசையுலகங்கள்யாவும் வாழும்பொருட்டாக வழகியமுடியைச் சூடுவதைப்பற்றி யிவ்வுலகெல்லாஞ் சிறப்போ டெயரக்கடவதென்று பெருமுரசடித்துச் சொன்னானென்க. (௮௬)

தார்புனைமுரசின்பேழ்வாய் தழங்குரல்கேட்டகாலை
கார்புனைமனைமூதூரிற் கதத்தகாற்றதிர்ந்துவீச

நீர்புனைபுணரிபொங்கி நெருங்கலைமயங்கிற்றென்ன
நார்புனையுவப்பில்யாரு நடந்திரிந்தெதிர்ந்தோயாரே.

உரை.—அங்ஙன மாலையணிந்தமுரசின் பெரும்வாய் முழக்கவோசை கேட்டவளவிற் பெருங்காற்றதிர்ந்து வீசினதன்மையிற் கடலெலாம் பொங்கியலைமேலலைகள் நெருங்கிக்கலந்து வருவதேபோல மேகங்கள்சூழ்ந்த வுயர்மாடங்களையுடைய வந்நகரெங்கு மன்பின்மிகுதியான் மகிழ்ந்தயாவரு மங்கங்கேயோய்வின்றி நடக்கவுமோடவு மெதிர்த்துவரவுஞ் செய்தாரென்க. (அஎ)

கன்னியங்குமரிவாழை கமுகொடுமயங்கநாட்டிச்
சென்னியந்தளிரும்பன்னஞ் சேர்ந்ததீங்கனியும்பூவும்
பின்னியங்கிடங்கடோறும் பெருகமொய்த்தெவனூநாற
மின்னியந்நகர்வண்டார்க்கும் விரிமலர்க்காவிற்றுமே.

உரை.— அங்ஙன மீனுதைவிளவாழைகளையுங் கமுகுகளையுங் கலந்துநாட்டிக் குளுமரத்துச்சிமேலெழும் புதுத்தளிர்களையுந் தளிர்களோடியைந்திருக்குந் தீங்கனிகளையு மதுமலர்களையும் பின்னிச்சேர்த்தி யந்நகர்த்தெருக்கடோறும் நெருங்கவைத் தெங்கும்பரிமளம் வீசாநிற்ப வந்நகரன்று வண்டுகள்முழங்கும் பூங்காவனவடிவாகத் தோன்றிற்றென்க. (அஅ)

நெட்டொளிமாடத்துச்சி நேரிடைவிடாதுநீலப்
பட்டொளிப்பந்தர்பாய்த்திப் பத்தியிற்பயிற்றிக்கோர்த்த
கட்டொளிமணிகளூறக் கதிர்ப்பகற்கஞ்சாமின்மீன்
விட்டொளிபூத்தவான்போல் வியென்னமாநகரமன்றே.

உரை.—உயர்ந்துவிளங்கிய மாளிகையாவினு முச்சிதொட்டெங்குமிடைவிடாமல் நீலப்பட்டுகளைப் பந்தலாகப்பரப்பி யொழுங்கோடங்கே பத்திபத்தியாய்ப் பதித்த பலவகை மணிகளொளியையெறிப்பச் சூரியன்கதிருக்கஞ்சாமற் பகலினுமொளிவிடு மீன்களைப்பூத்த வானமொப்ப வன்று வியென்னமாநகரந்தோன்றிற்றென்க. (அகூ)

செம்பொடிமணியின்றூசி செம்பொனின்றூசிசுண்ணத்
தம்பொடிசிந்துரத்தோ டயிர்மணல்முத்தமீதிற்
பைம்பொடியலருஞ்சிந்தப் படர்ந்தவான்பிரண்டுமீன்க
டம்பொடிமிதித்தலாகுந் தகுமொளித்தெருவின்றேற்றம்.

உரை.—மீளவு நுண்மணலாகப் பரப்பின முத்துப்பொடிமேற் சிவந்தமணிகட்பொடியுஞ் செம்பொற்பொடியுஞ் சுண்ணப்பொடியுஞ் சிந்துரப்பொடியும் பொடிமலர்களுஞ் சிந்திக்கிடப்பப் படர்ந்தவான மன்றுபிரண்டதாகவும் வான்மீன்களைமிதித்து நடந்ததாகவு மத்தெருவெல்லாமன்று தோன்றினவென்க. (கூ0)

தெருத்தொறுமொழுங்கிற்பாய்ந்த திருவொளிப்பளிக்குத்தி ண்ணைப்
பருத்தொறும்பசும்பொற்பாவை பவளநீண்குறட்டிலேற்றி
யுருத்தொறுமிரவில்வில்வா யொளிமணித்தீபமின்னக்
கருத்துறுமெல்லைக்கேலாக் கவினகர்கேழ்த்ததன்றே.

உரை.—மீளவு மெல்லாத்தெருவினு மொழுங்கோடிட்ட செல்வவொளியைவீசும் படிக்கத்திண்ணைகடோறும் பவளக்குறட்டின்மேற் பொற்பாவைகளையேற்றி யிராநேரத்திலொவ்வொருபாவையி னுருமுன்னே யொளிவாய்மலர்ந்த வொவ்வொருமணித்தீப மின்னியெறிப்ப நமதுகருத்துச்செல்லுமெல்லைகடந்த வழகிற்சிறந்தவந்நக ரன்று விளங்கிற்றெனக. (கூ௪)

நகுமணிப்பாவையாக நங்கையர்மாலைத்தாமந்
தருமணிநிரைத்துவாய்த்த சாளரத்தொசித்துநோக்கத்
தொகுமணிப்பறைகளார்ப்புஞ் சுட்டகிற்புகையுஞ்சொல்ல
மிகுமணிவிழாவைக்காண விண்ணவர்வந்தொத்தார்.

உரை.—சொன்ன பொற்பாவையன்றி நகைகொண்ட மணிப்பாவையாக வந்நகர்மடந்தைகள் மாலையொழுங்குபடப் பலமணிகளைநிரைத்துவகுத்த வுயர்ந்தசாளரங்கடோறு முயர்ந்துபாராநிற்பவே பலவகைப்பறைகள்கூடி முழங்கினவோசையுஞ் சுட்டவகிற்புகைமிகுதியும் வான்மேலேறிச் செய்தியைச்சொல்ல வறிந்தவானவ ருருவோடங்கே மிக்கணித்திருவிழாவைக்காண வந்ததாகத் தோன்றினரொன்க. (கூ௨)

இச்செவிமதர்கண்கையா லீறிலமுகந்துமாந்த
மெய்ச்செவியினியயாழில் விளையிசைமதுவைமேய்ந்து
கைச்செவிவளைவில்வீசக் களித்தமின்னுடிப்பாடி
யெச்செவிமிக்கதென்ப நீடிலாவியந்துநிற்பார்.

உரை.—சொன்ன வழகின்வகையெலா மகிழ்ந்தகண்ணுகியகையாலெவருமுடிவொன்றின்றி முகந்துநுகராநிற்ப வினியவீணைவாய்விளைந்த வின்னிசைமதுவைச் செவிகளுமுண்ணுநிற்பக் கைக்கழகாகிய மணிவளைக ளொளியைவீசக் களித்த மின்களோடொத்தவ ராடவும்பாடவு மிவற்றுள்ளெந்த வழகுமிக்கதென்று தேறிச்சொல்லும்படிக் கீடில்லாமலதிசயப்பட்டு நிற்பாரொன்க. (கூ௩)

வேறு.

பண்ணிறவாய்வண்டார்க்கும்பனிப்பூநறப் படர்மழைமின்
றெண்ணிறவாய்ப்பூம்புகையுண்மணிவில்வீசுந் தெருவெல்லாம்

விண்ணிறவாய்மலர்ந்திவ்வாறென்பானாளும் விழாவணிகண்
டொண்ணிறவாயிரவியெழீவிழைந்தநன்று ளுதித்ததுவே.

உரை.—அங்ஙனம் வீணைவாய்க்குரலொப்ப வண்டுகள்முழங்குங் குளுமதுமலர்மணம்வீசவும் படர்ந்தமேக மின்னினாற்போலப் பலவகைப் பூம்புகைக்குள்ளே பலவகைமணிகள் மின்னிவிளங்கவு மத்தெருவெல் லாம் வானுலகொப்ப வழகின்மலர்ந்தனவாகி யிங்ஙனே யொன்பதுநாட் டிருவிழாவைக்கண்டபின்பு சூரியன் மிக்கொளிவீசியெழுந்து மிகவெல் லாரும்விரும்பின பத்தாநா ளுதித்ததென்க. (கூச)

பொற்பரப்பிற்பவளத்தூணிறுத்திமற்றோர்புறம்படிகக்
கற்பரப்பிச்சுவரேற்றிக்கவிழ்ந்தவான்போற் கதிர்மணியின்
னற்பரப்பிற்சிரங்கூட்டிநிலேக்கண்ணாடி நகநிரைத்து
விற்பரப்பிக்கதிர்ப்பதிபோல்வேய்ந்ததாங்கோர் மண்டபமே.

உரை.—கீழ்ப்பரப்பெல்லாம் பொன்னாலாக்கி யதின்மே லொருபுற த்துப்பவளத்தூண்களைநிறுத்தி மற்றொருபுறத்துப் பளிங்கினாற் சுவர்களை யேற்றிக் கவிழ்ந்துநிற்கும் வானமொப்பப் பலகதிர்மணிகளாற் சிகரத் தைமேலேவளைத்துக்கூட்டி யங்கங்கே யொழுங்குபடப் பலநிலேக்கண் ணாடிகள் நகைத்தாற்போல விளங்கவைத்துச் செஞ்சுடரொளியைப்பர ப்பிவாழு மிருக்கைபோலத்தோன்றி யங்கொருமண்டபமிருந்ததென்க. (கூரு)

கலேயீன்றமுறையொல்காதங்கணுப்பண் கதிர்ப்பொன்னா
லுலேயீன்றவரிமுந்நான்கெருத்திற்றாங்க வொளியல்கா
மலேயீன்றவினமணியாற்குறட்டையேற்றி வானோர்சேர்
நிலேயீன்றவெழிற்காட்டநிமிர்ந்ததோர்சிங் காசனமே.

உரை.—அம்மண்டபத்தினடுவே கற்றநூல்தந்த முறையைத்தவிரா ம லுருக்கினபொன்னால்வார்ப்புவேலையாகவமைத்த பன்னிருசிங்கங்கள் தாங்காநிற்பக் கெடாதவொளியிற் பலமலேதந்த பலவகைமணிகளாற்செ ய்யப்பட்ட வுயர்ந்தகுறட்டைமேலேற்றி வானவர்வாழுமுலகிலுள்ளவழகி னைக் காட்டற்குரியதோர்சிங்காசன நிமிர்ந்துதோன்றிற்றென்க. (கூசா)

கண்கனியமின்றெளித்துக்கதிரால்வீக்கிப் பானுயிராய்
மண்கனியக்கனிவானோர்களிப்பிற்செய்த வடிவாகப்
புண்கனியமருந்தன்னோனுருவமங்கண் பொலிந்துயிர்போல்
விண்கனியவெண்கனியத்திருவில்வீசி வேய்ந்ததன்றே.

உரை.—கண்டகண்கூசாமல் மிக்க வின்பநுகர்வதுவேண்டி மின்க ளைத்தெளிதது நல்லுருப்படக் கதிராற்கட்டிச் சூரியன்றானுயிராக வுள்

ளேநிற்பப் பூவுலகெல்லாமினிதாய் மகிழும்படிக்கு வானோர்தாமேமகிழ்ந் தவுணர்விற் செய்தவடிவமாகத்தோன்றிப் புண்ணையினிதாயாற்று மருந் தேயொப்பத் தயையுடைய சூசைமாமுனிதன்னுருவமே வானுலகின்ப ங்கொள்ளவு மெவர்க்குமாசைநிறைய வின்பங்கொள்ளவு மச்சிங்காசன த்தின்மேலுயர்ந் தம்மண்டபத்திற் குயிராகத்திருவொளிபரப்பித் தோன் றிற்றென்க. (கஎ)

வான்பூத்தசுடர்க்குழவிமானவாய்த்த திருமகவை
மீன்பூத்தபூங்கொடியோடேந்திக்கண்டார் வினைதீர்ப்பக்
கான்பூத்தவாய்மலர்ந்துட்குளிர்ப்பநோக்குங் களிமலர்க்கண்
டான்பூத்ததயைதளிர்ப்பவுயிராயுட்டங்கினதென்பார்.

உரை.—அவவுருவ மெங்ஙனமிருந்ததென்னில், வானிலுள்ளசூரி யன் குழந்தையாயினாற்போலச் செய்யப்பட்டதிருக்குழந்தையுருவத்தை மீன்களைப்பூத்த தனகொடியோடு சூசைகையிலேந்திக் கண்டயாவருந், தம்வினைதீர்தற்காரணமாக மணத்தைவீசிப்பூத்த கமலவாய்மலராநிற்பவு மெவர்க்கு மனமுட்குளிர்ப்பக் களித்த விருகண்மலர்ந்து நோக்காநிற்ப வுஞ் சூசைதானே தன்றயைதளிர்த்துப் பூப்பதுவேண்டி யவ்வுருவத்துள் ளுயிராகவிறங்கித் தங்கினதென்பாரென்க. (கஅ)

விரிமாலைத்தாமத்துவிரிபூங்கோலான் மேற்சுடரைச்
சொரிமாலைபூமாலைசுடர்பொனமாலை துகிர்க்குளுந்தீ
யெரிமாலைமணிமாலைமுத்தமாலை யிவையொருங்கோ
ருரிமாலைதலைகூட்டிக்கதிர்நீபபொப்பப் பரப்பினரோ.

உரை.—சொன்னபடியே விரிந்தமாலையாக மலர்ந்தபூங்கொடியேந் திய சூசையி னுருவின்மேலே கதிரைச்சொரிந்ததன்மையிற் பூவாலும் பொன்னாலுஞ் சுடுந் தீயொப்பவெரிந்து குளிர்ச்சிமிகக பவளத்தாலும் வ யிரமுதற்பலமணிகளாலு முத்துக்களாலும் வகைவகையாய்ப் பிணிக்கப் பட்ட பலமாலைகளுரியதோர்மாலையாகத்தோன்ற வெல்லாத்தலைகளு நடு விலொருப்படச் சூசைதலைநேராகக்கூட்டிக் கதிர்கள்விரிந்து பரவுவது போல வம்மாலைகள்மறுதலைபரப்பித்தூக்கினாரென்க. (ககூ)

சென்னாகமுழக்கொடுபற்பறைகளார்ப்பத் திருமணியாழ்
புன்னாகவண்டிசையாற்புகழ்ந்துபாடத் தொழப்பொருநர்
பொன்னாகமணிமுகிற்பூம்புகைசூழ்தேக்கு மண்டபத்தின்
மின்னாகமணிமார்பன்மிளிர்தாளேத்தி விரைந்துற்றான்.

உரை.—இவையெலா மமைத்தபின்பு மேகமுழக்கத்தோடு பலவ கைப்பறைகள் முழங்கவுந் திருமணிவீணைகள்குரலோடு புன்னைமலர்சூழ வண்டுகள்முரலுமோசையாற் பலரோபுகழ்ந்துபாடவுஞ் சூழ மற்றரசர்

...காநிற்பவும் பொன்மலைசூழ்ந்த மணிமேகமொப்பப் பூம்புகைமண்டி ...க்கு மம்மணி மண்டபத்திடத்து மின்னியமலையோடொத்த வொளிமணியணிந்த மார்பனுகியவிராயன் சூசைதன்றிருப்பாதத்தை வணங்கிவினைந்து சென்றனென்க. (௱)

அலைவரம்பற்றேறுவபோனகரமெல்லா மடர்ந்துறிவா
னிலைவரம்பற்றும்பர்மிசைபல்லாண்டோதி நிற்பமறைக்
கலைவரம்பற்றுணர்ந்தோர்தங்கருமமாற்றி மாதவற்கே
விலைவரம்பற்றமைத்தமுடிவேந்தர்வேந்தன் றெழுதணிந்தான்.

உரை.—இராயன்வந்தவளவிற் சூழ்கரையுடைத்த கடல்மேற்பொங்கியோடிவருவதேபோல நகரமெல்லாந் திரண்டுமொய்ப்பவும் வானினெல்லைகடந்து மேலெங்கும்வானவர் சோபனங்களைப்பாடிநிற்பவும் வேதநூற்கரைகடந்துணர்ந்த குருக்கள்செய்யவேண்டிய நன்முறையெல்லா நிறைவேற்றினபின்புவிலையெலாங்கடந்ததன்மையிற் செய்யப்பட்டதோர்மணிமுடியைச் சூசைமாமுனிதன்றலைமேலரசர்க்கரசன்வணங்கிச் சூட்டினனென்க. (௱க)

வேறு.

படிவணங்கரசனடிவணங்கவெழுவிழுமறு படிவணங்கநிமிர்கி
 ளைவணங்கவெனைகுருசில
ரடிவணங்கமறையவர்வணங்கவணியணிபடை யவர்வணங்கவனை
 யவர்வணங்கவினைவிரிபுகை
முடிவணங்கமலர்மழைவணங்கவிரிகொடிகுடை முனர்வணங்க
 முரசொலிவணங்கமுழவொடுமெனை
துடிவணங்கவிசைகுழல்வணங்கமிசையமரர்க டுதிவணங்கமுடிவி
 லவணங்குமிருவுலகெலாம்.

உரை.—அங்ஙன முடியைச்சூடினவுடனே பூவுலகெங்கும் வணங்கப்பட்டவிராயன் சூசையடிமுன் விழுந்துவணங்க விழுந்தெழுந் தாசையாற்றுப் பன்முறைவணங்கப் பினபிராயன்மக்களோ டவன்கிளைகளு மற்றரசரும்வேதியரு மணியணியாகப்படைவீரரு மற்றவனைவரும் விழுந்துவணங்க வாசனைவீசிய பூம்புகைத்திரளாயேறி முடியை வணங்கப்பொழிந்த மதுமலர்மழையும் விரித்தகொடியுங்குடையு முழங்கினமுரசோடு பலவகைப்பறைகளும் பாடினவினியவீணைகளு மங்கேவணங்காநிற்ப மேலே வானோர்வணக்கத்துதிகளை வழங்கவே முடிவொன்றின்றியீருலகெல்லாம் வணங்காநின்றனவென்க. (௱உ)

மழைவழங்கவிடியொலிமுழங்கனிகர்பலபறை வயினடங்க
 லொலிமிகமுழங்கமுதலவன்மணி

மழைவழங்கமுடியணியணிந்தவெனையவர்நிதி மழைவழங்கநிறை
கலையணிந்தமறையவர்துதி
மழைவழங்கவிவர்மதுமலிந்தநறவிடுமலர் மழைவழங்கவவர்புழுகி
யைந்துகமழ்பலபுனல்
மழைவழங்கவெளிமிசைவழங்குமழைமெலிவுற மணிவழங்குநகர்
மிசைவழங்குநகர்பொருவுமே.

உரை.—வானமழைபெய்வதற் கிடித்தாற்போல விடங்கடோறும் பலவகைப்பறைகள் முழங்காநிற்ப விராயன் மணிமழையு மற்றமுடிசூழ்ந்தவரசர் பொன்மழையும் வேதியர்துதிமழையு மற்றவருட்சிலர் வாசனைமதுமலர்மழையுஞ் சிலர் புழுகுமுதற்பலவாசனையாற் கூட்டினபனிநீர்மழையும் வானிற்பொழிந்தமழையினுந் திரளாய்வழங்காநிற்ப மணியாலலங்கரித்த வந்நகரன்று வான்மேலுள்ள நகரோடொத்ததென்க. (௱௩)

நகவளர்ந்தவறநகமலிந்ததவம்வினையழ நகமிடைந்ததிருநக
மிகுந்தகொடைமிடியழ
நகவளர்ந்தகலைநகவனந்தமறைவெளிறழ நகநிவர்ந்தமுயல்நகவி
யைந்தபொறைபிணியழ
நகவளர்ந்தநயநகவலர்ந்ததயைபகையழ நகமுதிர்ந்தவளநகவுயர்ந்
தகளிதுயரழ
நகவளர்ந்தநரர்நகமகிழ்ந்தமரர்வெறியழ நகநலங்கணகநகமெழுந்
தழுநரகெலாம்.

உரை.—சூசைமாமுனி யிங்கே முடிசூடினதைப்பற்றி யறமுந்தவமும்வளர்ந்துநகவே வினைகள்கெட்டழுவன, செல்வமு மதற்குரிய கொடைதானமும்பெருகிநகவே தரித்திரமொழிந்தழுவது, கல்வியும்வேதநூலும்வளர்ந்துநகவே யறியாமை யகன்றழுவது, முயற்சியும் பொறுமையுமிகுந்து நகவே பிணிகள்கெட்டழுவன, நயமுந்தயையும்வளர்ந்து நகவே பகைகள்முடிந்தழுவன, பெருமையுமின்பமகிழ்ச்சியு முதிர்ந்துநகவே துயர்கள்நீங்கியழுவன, மனிதரும்வானவருநகவே பேய்கள்கெட்டழுவன, நன்மையெல்லாம்வளர்ந்துநகவே நரகமனைத்துமழும்படி பூவுலகெல்லா மெழுச்சிபெற்று மகிழ்ந்ததென்க. (௱௪)

குழலெழுந்தவிமிழிசையிசைந்தகுரலிணையில குயிலொழிந்
தவயிரியர்களிந்ததுதியிணையில [டார்ந்தகுழுவிணையில
கழலெழுந்தவணிநகநயந்தநடமிணையில கடல்பிரண்டதெனமறுக
வழலெழுந்தமணிகுளிரவிண்டவொளியிணையில வருளலர்ந்தமுக
நகமுயன்றகொடையிணையில
நிழலெழுந்தநிலைநிறையமைந்தவமுதிணையில நிழலெழுந்தகொடி
வளனுமிழ்ந்தவரமிணையிலால்.

உரை.—அன்றங்கெழுந்த வீணைவாயினியவிசைகளோ டிசைபட வேற்றியகுரலுங் குயிலினுமினிதாய் வந்திகள் மாகதர்பாடிய துதிகளுங் காலிலணிந்தவணிகலனசைந் தொளிவீச நயப்பிலாடியகூத்துகளும் பெருங்கடல் பிரண்டதுபோல நெடுந்தெருவெங்கு நெருங்கியகூட்டமு மழ லொப்பச்சுடர்ந்து பனியொப்பக்குளிர்ந்து மணிகளெங்கு மெறித்தவொ ளியுந் தயையான்மலர்ந்தமுகநக வன்றுவழங்கியகொடையு நிழல்பாய்ந்த விடங்கடோறு மினிதமைத்திட்டவமுது மன்றுயிர்நிழற்றிய கொடியை யேந்தியகுசை வழங்கியவரங்கள் நிகரில்லாயினவாகையி லவையெல்லா மு மன்றுநிகரில்லாயினவென்க. (௱ரு)

முகையணிந்தவணிமதுவுமிழ்ந்தமணமளவில முருகுமிழ்ந்த
 சுதைகலவைசிந்துரமுமளவில
புகையணிந்தமனைதொறுமெழுந்தகொடியளவில பொறிநுகர்ந்தந
 யமனநுகர்ந்தநயமளவில [யறவொழிந்தகுறையளவில
நகையணிந்தநகர்நனிகுவிந்தபயனளவில நவைகொணர்ந்தவினை
தகையணிந்தவருள்மிகவளர்ந்தநலமளவில தவமணிந்ததிருவளனு
 மிழ்ந்தவரமளவிலால்.

உரை.—அன்றுபூவரும்பாற் பிணித்தமாலைகள் மதுவோடுபொழிந்த மணமு மணமெழக்கூட்டின பலவகைச்சாந்துஞ் சுண்ணமுஞ் சிந்துரமு நறும்புகைவிட்டமாளிகையெல்லா மன்றுவிரித்தகொடிகளுங் கண்முத லைம்பொறி யன்றுநுகர்ந்தவின்பமு மனமுள்ளுண்டவின்பமும் பலநகை யணிந்தநகரமெல்லா மன்றுகுவித்த பயன்களும் பாவத்தால்விளைந்த வி னைகள்கெடவே யன்றொழிந்த குறைகளு மாட்சிபொருந்தித் தேவருள் மிகவே யன்றுவளர்ந்தநன்மைகளுந் தவத்தையணிந்த குசைமாமுனி ய ன்றுவழங்கிய வரங்களளவில்லாயின வாகையி லவையெல்லாமு மன் றே ரளவில்லாயினவென்க. (௱சு)

வேறு.

சென்மழைக்கொடையானரசர்கோன்கோயிற் சென்றுபுக்
 கந்தணர்க்காதி [ங்கி
நன்மழைநெய்பாலமுதளித்தெவர்க்கு நசையறவான்பொருள்வழ
வின்மழைப்போரின்மீண்டெதிர்பகைவர் வெம்படைகாணபதும
 றுத்தோன் [பதுமறுத்தான்.
பொன்மழைக்கொடையாலிடுவெனுஞ்சொல்லிப் புவனியிற்கேட்

உரை.—அங்ஙன் முடியைச் சூடினபின்பு மேகமழையோடொப்ப வளையாக்கொடுப்போ னரசர்க்கரசனாகிய வீராயன் றன்னரண்மனைக் குப்போ யந்தணர்முதற்கொண்டெவர்க்கும் பாலுநெய்யு நன்மழையாகப் பொழிந்து கலந்தவமுதினையிட்டபின்பு திரளாய்ப்பொருளைவழங்கி மு

ன்போர்முகத்தில் வில்லாற்பெய்த வம்புமாரியைக்கொண்டு மீளவுமெதிர்த்த பகைவர்படையை யுலகிற்காணாதபடிக்குச் செய்தவ னன்று தானமாய்வழங்கின பொன்னின்மாரியைக்கொண்டு மீளவு மிடுவென்னுஞ் சொல் லிவ்வுலகிற் கேளாதபடிக்குச் செய்தானென்க. (௭௭)

கைவிளைகொடையிற்பொழுதெலாமினிதிற் கடிந்துவெங்கதி
ர்கடிந்தொளிப்ப [டெறிப்ப
நெய்விளைசுடர்வாய்த்திருமணித்தீப நிறைந்தொளிமணிகளோ
மைவிளைகங்குனுழைந்திருளுலகின் மல்கினதந்நகரறியா [றான்.
மெய்விளையொற்றருறைப்பவீண்டரசன்விரிமணித்தேரொழவென்

உரை.—அங்ஙனம் வரையாக்கொடையைவழங்கலிற் பொழுதெலாமினிதாய்ப்போகச் சூரியனுமத்தமித்தொளித்துப்போகையா லிராநுழைந் திருளுலகெங்கு மொய்க்கினுந் திரண்டசுடர்வாய் மணிவிளக்கெறிப்பவு மணிந்தமணிகள் மிக்கொளிவீசிவிளங்கவு மத்தமித்ததென்று முலக மிருண்டதென்று மன்றந்நகரறியாமையான் மெய்யையுணர்த்தும் வேவுகாரர்வந்துசொல்லப் பொழுதுபோனசெய்தியையறிந்த விராய னுடனே யொளிமணித் தேரொழுந்தருளச்செய்க வென்றானென்க. (௭௮)

அடியெனவெள்ளியுருளைபொன்னச்சிட் டவிர்ந்தெழுமரகத
மலையிற் [பக்
கொடியெனவெண்முத்தாரமேதவழக் குடியெனமணியுருக்கிளம்
கடியெனப்பசும்பொற்பரப்பில்வம்பலராய்க் கதிர்மணிபூப்பமே
லொளிவான்
முடியெனச்சிகரம்வயிரத்தூண்டாங்க முனிப்பதிக்கமைத்ததோ
ரிரதம்.

உரை.—சூசைமாமுனிக்கமைத்த தேரொத்தன்மைத்தோவெனில், அடியில் வெள்ளியுருளைவைத் தவற்றுட் பொன்னாற்செய்த வச்சிட்டு மேலேமரகதமணியாலொருமலைவடிவமாக மேட்டையேற்றி யம்மலையிற் படர்ந்த கொடிகளொப்ப வெண்முத்தாரங்கள் தவழ்ந்துதொங்க வதிலே வாழுங்குடிகளொப்பப் பலமணிப்பாவைகள் கிளம்பிற்றென்ற வதின்மேற் பூங்காவனவுருவாகத் தூயபொன்னாற்செய்யப்பட்ட பரப்பிலே மதுமலரொப்பக் கதிரொளிமணிகள் பூப்ப வதின்மே லொளிவானுச்சியொப்ப வளைத்தவொளிமணிச்சிகரத்தை வயிரத்தூண்கள் தாங்காநிற்ப மாமுனியாகியவரசனென்னுஞ்சூசைக் கோரிரத மித்தன்மைத்தமைத்ததென்க. (௭௯)

ஒற்றையாமாழித்தேர்நலநாண வொற்றைநன்மாமையில்வ
ளைந்த
கற்றையாரிரதத்துயிரெனப்பகல்செய் கதிரெனக்கடியொளிவடிவ

முற்றையார்மணிபொன்முத்தலர்வழங்க முரசினமுகிலினுமுழங்க
மற்றையாவருஞ்சூழ்மன்னனோடிறைஞ்ச மறையவரேற்றினர்தொ
ழுதே.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூரியனுடைய வொற்றையாழித் தேரழகொவ்வாமல்நாண நிகராதவழகோ டலங்கரித் தொளியைவீசியவிரதத்தின்மேலதற்குயிராகப் பகலைச்செய்யுங் கதிரோடொப்ப விளங்கிய சூசையுருவத்தை முழுதழகெல்லாநிறையக் கொண்ட மணிகளும் பொன்னுமுத்துக்களு மலர்களுந் திரளாய்வழங்கி மேகமுழக்கத்திலு முரசுமுதலியவைமுழங்கி யிராயனோடு மற்றயாவருஞ்சூழவிழுந்துவணங்காநிற்பக் குருக்கள்வணங்கி யெடுத்து மேலேற்றிவைத்தாரென்க. (௬௰)

கள்ளூறமலர்ந்தகடிமுகைபரப்பிக் கதிருறவிளக்கியதெருவிற்
றெள்ளூறவிளங்கிவான்றெருவிரவி திரிவதேபோன்றுபேருவகை
யுள்ளூறத்தொழுவார்நசையளவொடுமெல் லுருண்டுகண்கூசுவபே
யள்ளூறமணிப்பூம்புகைமுகில்சூழ வருளூறநடந்ததேயிரதம். [ணி

உரை.—ஒளியை யெறிப்பதற்குரிதாய் விளக்கினநெடுந்தெருவெங்கு மதுவோடுவாசனைபொழிந்து புதிதாய்மலர்ந்தமலரைத் திரளாய்ப்பரப்பி யுலகெலாந்தெளியவிளங்கி வானத்தின்றெருவிலே சூரியன்றிரிவதேபோலச் சூழவணங்காநின்றயாவரு முட்பேரின்ப நுகர்வதுவேண்டியவர்களாசை யளவின்மெல்லவுருண்டுபோய்க் கண்டகண்ணொளியின்மிகுதியாற் கூசாததுவேண்டி மேகமாக மண்டியெழுந்த மணவாய்ப் பூம்புகைசூழ மொய்ப்பத் தேவருள் வரங்களைப் பரப்பி யவ்விரத நடந்ததென்க. (௬௰௧)

புற்பதிக்குழாத்தினிரைத்தனபிச்சம்புயற்குழாத்தெழுந்தன
புகைக
ளற்பதிதிங்கள்பொழிகதிர்க்குப்பை யணிக்குழாத்திரட்டினகவரி
தற்பதிபெயர்ந்துவிழுமீன்குழாத்திற் றனத்துகள்மணித்துகள்சிந்
தப் [வோ.
பொற்பதிச்சுடர்கட்குழாத்தெரிமணிவாய் பூப்பநண்பகல்விளக்கள

உரை.—பனங்காவொப்பத் திரண்ட குடைகள் நிரையினெருங்கியேந்தவு மேகத்திரட்சியொப்பப் பலவகைவாசபுகைகளெழுந்துதேக்கவுமிராவரசாகியதிங்கள் பொழிந்தபாற்கதிர் பலவணியாகத்திரளாய்ச்சேர்த்தினதொப்பப் பலவெண்சாமரை யிரட்டவுந் தன்பதியினின்றுவிழுந்தவானொளிமீன்றிரளொப்பப் பலபொற்பொடியும் பலமணிப்பொடியு மேனின்றுகீழே தெருவிற்சிந்தவும் பொன்னுலகுள்ள சுடர்கட்கூட்டமொப்ப நல்லொளிமணிவாய் மலர்ந்துதெளிந்தபகலைச்செய்யுந் தீபங்களி லவொன்றுண்டோவென்க. (௬௰௨)

பண்கவர்குரலாற்பண்ணிசைக்கிசைப்பாப் பாடலுமாடலு
மொளிமீன் [கனைத்துங்
மண்கவர்சுடர்வாய்மணித்தெருத்தொறுமெல் வாய்த்தலுமற்றழ
கண்கவர்வனப்பிற்கண்டனர்கணியாக் களிப்பொடுவியந்துகைவி
திர்ப்ப [ளவோ.
வெண்கவர்தயையிற்பார்த்தெனச்சூசை விழித்தகண்விளையருள

உரை.—வீணைவாய்க் குரலினு மினிதாய் வீணையிசைகளோடேற்றிய விசைப்பாட்டுகளைப்பாடலு மவ்விசையோடொத்தாடலு மொளிமீனுெப்பனையாக வொளிவாய்விரித்த மணிகணிறைந்ததெருவெலாம் பகலொளிவாய்ப்பவிளங்கலு மித்தொகை மற்றவழகெலாங் கண்ணைத்திருடற்குரிய வடிவிற்சிறந்ததாகக்கண்டயாவரு நினையாதமகிழ்ச்சி யுண்ணுகர்ந்ததிசயப்பட்டுக் கைவிரித்திருப்ப வாசையைக் கவருந்தயையோடெல்லாரையு நோக்கிக்கொண்டிருந்தாற்போலச் சூசைமாமுனியுருவம் விழித்தகண்ணே யன்றங்கேவிளைவித்த வருளையளக்குமோரளவுண்டோ. (௱௰௩)

பணிநிலாவீசுமணித்திரள்பூத்துப் பகல்செயுங்கைக்கொடி
நோக்கீ [யேயன்னாள்
ரணிநிலாப்பிறையைமிதித்தெழுந்தொளிசெய் யடிநலாட்கன்றி
மணிநிலாப்பிறைபோலீன்றதன்றேவ மகற்குமன்பருணிழல்செய்
த [வென்பார்.
துணிநிலாக்கொடியேயிந்நிழல்கொண்டார் சுடுந்துயர்க்கஞ்சவோ

உரை.—அங்ஙன மதிசயப்பட்டுநின்றவர் மகிழ்ச்சிமிகுதியாற்சொல்லுந் தன்மையேதெனில்: பெருங்கதிர்வீசித் திரண்ட மணிகளைப்பூத்து நற்பகல்செய்யச் சூசைகையிலேந்திய கொடியைப்பாருங்கள், அழகொளிவீசும் பிறையை மிதித் ததின்மேலெழுந்து விளங்கிய பாதமலரையுடையவட்கன்றியே யவள்தான் மணியுருவாகவொளிர்ந்த விளம்பிறைபோலவீன்ற தன்றேவகுமாரற்கு மன்புமிகநிழல்செய்த தெளியொளியுடையபூங்கொடியிதுவே, இனி யிந்நிழலிலொதுங்கினயாவரு மனஞ்சுடவருந் துன்பத்திற்கஞ்சவோ வென்பாரென்க. (௱௰௪)

மறையணிதவத்தோனரசுறித்தானே மறைக்கணியாயினு
னென்பார் [பார்
பிறையணிபதத்தைத்தானணிந்தன்ன பிறைக்கணியாயினுனென்
பொறையணிகுறைகடீர்ப்பவின்றரசாய்ப் பொறைக்கணியாயினு
னென்பா [பார்.
ரிறையணிமுடிகொண்டானினிநாமிவ் விறைக்கணியாகுதுமென்

உரை.—வேதமே வடிவாகத்தோன்றிய விவ்வருந்தவத்தோனின்றரசனுகி யவ்வேதத்திற்கோரணியானுனென்பார், வளர்பிறையணிந்த

தேவதாய்பாதமலனை யிவனணிந்தமையா லந்தப்பிறையொளிமிக வதற்கோரணியாக நின்றானென்பார், பூவுலகுள்ளகுறைகளைத்தீர்ப்பதுவேண்டி யின்றிங்கேயரசனாகிப் பூவுலகிற்கோரணியானானென்பார், நம்மையாளாநின்ற விராயன்முடியை யின்றிவன்சூடினானே, இனிநாமிப்புதுவிராயற் கோரணியாக நடக்கக்கடவோமென்பாரென்க. (௩௰௫)

தான்செய்ததவஞ்செய்யரசிதோநாமே தவப்பயன்பெற்றன
மென்பார் [றுமென்பா
கான்செய்தகொடியோன்புனைமுடிகாணக் கண்பெற்றபயன்பெற்
றூன்செய்தபிறப்பிலுருவிலவானோர்க் குயர்பயன்பெற்றனையென்
பார் [ர்.
வான்செய்தவுவகைபெற்றனமுன்னை மன்னனுப்பெற்றநாமென்பா

உரை.—இவன் முன்செய்ததவத்தினால்வந்த வரசிதோவறியோம், நாமோவெனி லிவ்வரசினாற் றவத்தின்பயனைப் பெற்றதறிவோமென்பார், வாசனைபொழிந்தபூங்கொடியோன் சூசைமாமுனி யின்றுசூடின முடியைக் கண்டமையாற் பெற்றகண்ணால் வரத்தகும்பயனைப்பெற்றோமென்பார், உடலுடை நீசமனுப்பிறப்பாகத்தோன்றி நீமாதவனேயுருவில்லாதவானோரடையாத வுயர்ந்தபயனைப் பெற்றாயேயென்பார், இன்றெங்களுக்கரசனாக வுன்னைப்பெற்றநாம் வான்வீட்டுரியபேரின்பத்தை யின்றுபெற்றோ மென்பாரென்க. (௩௰௬)

வேறு.

பன்னருமுவப்பொடு பலவுங்கூறியே
பொன்னருங்கொடியினோ னிருக்கைபோற்றிமுன்
மன்னரும்வியப்புற வனைந்தகோயில்வாய்
மின்னருங்கொடிஞ்சித்தேர் விளங்கநின்றதே.

உரை.—இவையு மித்தொகைப்பலவையுஞ் சொல்லிலடங்காதமகிழ்ச்சியோடுரைத்துரைப்ப மின்னிய கொடிஞ்சித்தேர் நகரமெல்லாஞ் சுற்றிவந்து விளங்கும் பொற்கொடியேந்தியசூசை வீற்றிருப்பதுவேண்டி முன்னே யரசருமதிசயப்படத்தகும்வடிவோ டலங்கரித்தகோயில்வாசலில் விளங்கிநின்றதென்க. (௩௰௭)

செய்முறையனைத்தையுந் திருத்திவேதியர்
கைமுறைதொழப்பறை கறங்கயாவரு
மெய்முறைத்துதியொடு விழுந்துபோற்றநேர்
னைமுறைக்கோயிலுள் ளுருவநாற்றினார்.

உரை.—அதின்பின் செய்யத்தகுமுறையாவையுந் திருத்திப் பலவகைப்பறைகள் முழங்கவு மெவருந் துதிகளைச்சொல்லி விழுந்து வணங்க

வுங் குருக்கள்வணங்கினபின் பவ்வுருவத்தையெடுத்து நிகரொலாமெலி யும்படியே யலங்கரித்தகோயிலுள் வைத்தானென்க. (௱௰அ)

மிடிவினைபசிபிணி வெறுப்புநோய்பகை
மடிவினையடைந்தபல் லரக்கர்வண்ணமே
யடிவினையென்றுகீழ்க் கிடத்தியஞ்சிய
கடிவினைமுகத்திடை காட்டிநின்றவே.

உரை.—சூசையுருவம் வைத்தவிடத்தின் வடிவெத்தன்மைத்தோ வென்று சொல்லத்துடங்கினர்: தரித்திரமும் வினையும் பசியும் பிணியும் வெறுப்புந் துன்பநோயும் பகையு மிவையெலாங் கெட்டுமுறிந்த பலவிராக்கதருருவமாக வடியின்கீழ்க்கிடத்தி முகத்தில் வெருவின வச்சத்தைக்காட்டி நின்றனவென்க. (௱௰௯)

நான்மணியானைகள் நவின்றதீயவை
கான்மணிபடமிதித் துயர்தங்கைதொழ
வான்மணிபூத்ததோர் மரகதக்கிரி
நீன்மணியெருத்துயர் சுமந்துநின்றவே.

உரை.—சொன்னதீயவற்றைக் காலால்மிதித்து மணியாற்செய்த நாலுயானைகள் துதிக்கைதூக்கி வணங்காநின்று வயிரமணிமலர்பூத்த மரகதமலையை நீலமணிப்பிடரிமேற்சுமந்து நின்றனவென்க. (௱உ௰)

பைம்மணிமலையின்மேற் பணிசெய்பாவையாய்
வெம்மணியுருக்கொடு வேய்ந்தெண்விண்ணவர்
கைம்மணிதொழச்சிலர் சிலர்கலாநிதித்
துய்ம்மணிக்குறட்டினைச் சுமந்துதோன்றினர்.

உரை.—பச்சைமணியாகிய மரகதமலையின்மேற் பணிவிடைசெய்யும் பாவைகளுருவாகச் சிவந்தவிரத்தின மணியாற்செய்தவுருவோடு தோன்றின வெட்டுவானவர்களில் நால்வர் மணிக்கையால் வணங்காநிற்ப நால்வர் திங்கட்கதிரோடொத்த தூயமணியாலமைத்த மற்றொருகுறட்டைத்தாங்காநின்றனரென்க. (௱உக)

வையகத்தரசர்கோன் வெற்றிவாகையா
மையகத்திருதலைப் பறவையாகில
மொய்யகத்தலர்ந்தபொற் சிறகின்மொய்ம்புமேன்
மெய்யகத்தவத்தர சுயர்விளங்கினன்.

உரை.—சொன்னகுறட்டின்மேலே யிப்பூவுலகரசர்க்கரசனாகிய வீராயனுக்கு வெற்றிவிருதாகிய வழகுமிக விருதலைகளைவிரித்த ஆகிலப்பற

வைநின்று விசைபட வப்பறவைவிரித்தபொற்சிறகின்மேலே யுடலையுறுத்தி யருந்தவமுடித்த வரசனாகியகுசைமாமுனி விளங்காநின்றானென்க. (௩௨௨)

மட்படவுலகெலாம் விற்பவாய்த்தன
விட்படமெனமணி விளங்கவோரைவில்
லுட்படவளைத்தமா முடியொர்வானியாய்ப்
புட்படப்பறந்தவான் பொருனரேந்தினர்.

உரை.—அங்ஙன நின்றகுசையுருவத்தின்மேற் பூவுலகெல்லாம்விற்பதற்குரிய செல்வத்திற்செய்யப்பட்டதாகி வானத்தின்படமொப்பப் பலவகைமணிகள்விளங்கினவாகி யைந்துவிற்கிடையுட்பட வளைத்த வொருமாமுடி மேற்கட்டியாக வுயரத்தோன்றி யதைப் பறவையொப்பப் பறந்தவுருவாய்ச் சிலவானவரோ யேந்திநின்றாரென்க. (௩௨௩)

மின்றவழ்மணிவரை வேய்ந்தவாசன
முன்றவழ்திருவொளி முகிழ்த்தைவிற்கிடை
பின்றவழணிக்கொடு வியவர்பெற்றியாற்
பொன்றவழ்பாவைகள் போற்றிநின்றவே.

உரை.—மின்கள்தவழு மணிமலையொப்பத்தோன்றின சொன்னபத்திராசன முன்னும்பின்னு மைந்துவிற்கிடையகன்று தவழுந் திருவொளிபூத்தவணிகளோ டேவல்செய்வதற்கமைத்த மடந்தைய ருருவமாகச் சிலபொற்பாவைகள் வணங்காநின்றனவென்க. (௩௨௪)

சார்வயிற்படாத்தயை தானமன்பரு
ளோர்வயிற்றுதித்தன நால்வரோர்முகத்
தேர்வயிற்கரத்தணி யெண்ணிலேந்துபு
நேர்வயிற்றென்கிழக் கிறைஞ்சிநின்றவே.

உரை.—சொன்ன பாவைகளின்றன்மையு மிடமுஞ்சொல்லத்துடங்கினர்: தாஞ்சாருமிடத்துப் பாடில்லாததற்குக் காரணமாகியதயையுந் தானமு மன்பு மருளு மொருவயிற்றிற்பிறந்த நால்வர்கூட வோர்முகத்தினின் றழகியகையி லெண்ணப்படாத பலவகையணிகலன்களையேந்தித் தென்கிழக்கு நேராய்வணங்காநின்றனவென்க. (௩௨௫)

பேர்விளைகாட்சியிற் பிறந்தபாவைகள்
சீர்விளைஞானமு நிறையுஞ்சீலமு
மேர்விளைதாயொடின் னமிர்தமேந்தியெல்
லார்விளைவுறவட கிழக்கமைத்தவே.

உரை.—ஒளிப்பெயர் விளைதற்காரணமாகிய காட்சி தாயாகப் பிறந்தகன்னிகளென்று செல்வத்தைவிளைவிக்கு ஞானமு நிறையுஞ்சீலவொழுக்கமுமிம்மூவர்தமதழகிய தாயோடுகூட வினியவமிர்தத்தைக்கையிலேந்தினதன்மையினற்பகல்விளையவிளங்கி வடகிழக்கு நின்றனவென்க. (ாஉசு)

வாட்டியவுடற்குயிர் வளர்க்தமாட்சியைக்
காட்டியமுகநகை கதிர்ப்பொற்பாவைக
ளீட்டியகனிகொணர்ந் தெனத்தென்மேற்றிசை
பூட்டியகற்பொடு தவம்பொலிந்தவே.

உரை.—உடலே வாட்டினதன்மையி னுயிர்வளர்ந்தடைந்தமாட்சியைக் காட்டற்குரிய நகைமுகத்தோ டொளிவீசும் பொற்பாவைகளாகக் கட்டவிழாத கற்புந் தவமுந் தாங்கள்சேர்த்திய தீங்கனிகளைக்கொண்டு வந்தபாவனையாகத் தென்மேற் குயர்ந்துநின்றனவென்க. (ாஉஎ)

பெண்ணுருக்காட்டியுட் பெருகுமாண்மையில்
வண்ணுருக்காட்டுபொற் கவசமார்பணிந்
தொண்ணுருத்தொடைகொணர் பொறையுழுக்கமும்
விண்ணுருக்கொடுவட மேற்குவேய்ந்தவே.

உரை.—பெண்ணுருவாகத் தோன்றி மனதிற்கொண்ட வாண்மையைக்காட்டப் பொற்கவசத்தை மார்பிலணியாநின்ற பொறுமையு மனவூக்கமு மழகிய மதுமலர்மாலைகளைக் கொண்டுவந்தபாவனையாகவேந்தி வானிலைக்குரியவுருவோடங்கே வடமேற்குநின்றனவென்க. (ாஉஅ)

வேறு.

தண்வாய்க்கொடியோனின்னணந்தன் றவத்தீருலகினரசெய்தி
மண்வாயின்னநிலைபெற்று மணிவாய்முகத்துவீற்றிருக்கப்
பண்வாய்மணிப்பூங்குரன்முரலப் பனிப்பூங்குரல்வாய்துதிதுவைப்பர்.
விண்வாய்மணப்பூம்புகைமொய்ப்ப விள்ளாவின்பத்தடிதொழுதா

உரை.—அங்ஙனங் குளுமதுமலர்வாய் மலர்ந்தபூங்கொடியேந்திய குசைமாமுனி முடித்ததவத்தால் வானுலகிடத்தும் பூவுலகிடத்து நல்லரசடைந்து பூவுலகிடத்தி லிந்நிலைபெற்றுச்சொன்னபடி யங்கேமணிமுகமலர்ந்து வீற்றிருப்ப வீணைவாய் மணிப்பூங்குர லுமிழ்ந்தொலிப்பவு மவ்விசையிலேற்றிய குளும்பூங்குரலிடுந் துதிகளொலிப்பவும் வான்மேலெங்கும் பலவகைவாசனைப்புகைத்திரள் மண்டிமொய்ப்பவு முள்ளொழியாதவின்பத்தோ டெவருமடியில்விழுந்து வணங்கினரென்க. (ாஉகூ)

மன்னக்களிப்போடிவையாகி வான்வாழ்வானிங்கரசுற்று
னென்னக்காணவவ்வுலகி னிறைவர்மொய்த்தாரெனவானோர்
மின்னக்கதிர்வாயுருக்காட்டி வியந்தியாருங்கைவிதிர்ப்பப்
பொன்னற்கலத்தின்மதுப்பெய்பற் புனையற்கொணர்ந்திவ்வுரை
கொண்டார்.

உரை.—கெடாதகளிப்போ டிவையெலா மாகியபின்பு வான்மேல் வாழ்பவ னிப்பூவுலகிலரசுபெற்று முடியைச்சூடினனென்று வானுல கரசர்காணவந்தாற்போல மின்னிக்கதிரைவீசு முருவைக்காட்டிப் பல வானவ ரிறங்கித்தோன்றிக் கண்டயாவரு மதிசயத்தோடு கைவிரித்திரு ப்பப் பலபொற்பாத்திரங்களின் மதுமலர்மாலைகள்பலவையுங் கொண்டு வந்திவற்றைச்சொன்னாரென்க. (௱௩௰)

வான்மேல்மகுடம்புனைநாளில் வரமாதவன்றன்கொடிபூத்த
தேன்மேற்றளம்பாறறுநூறு சேர்ந்தமூவைந்திருமணிப்பூ
நூன்மேன்முறைநையாத்தொடுத்த நுண்மணணுற்றணியிதென
மீன்மேல்விளங்கும்வளன்பதத்தில் விரும்பிச்சாத்திமீண்டுரைத்
தார்.

உரை.—அரியவரங்களைப்பெற்ற மாதவன்சூசை வான்மேன்முடி யைச்சூடினநாளிலே தன்கொடிபூத்த மூவாயிரத்தறுநூற் றிருபத் தைந்து மதுமேலாடாநிற்குந் திருமணிமலரா னூன்முறைவழுவாப் பி ணித்த நுண்ணழகுடைய முப்பத்தாறுமாலைகளிவையென்று வந்தவான வர்சொல்லி மீனினும்விளங்கிய வளன்பாதத்தில் விரும்பிச்சாத்தி மீள வுஞ்சொன்னாரென்க. (௱௩௧)

நாம்பாவணிப்பூங்கொடிபூத்த நறும்பூவனையசொன்மலராற்
காம்பாவணிவில்வீசியதன் கன்னித்துணைவிகளித்திசைத்த
தேம்பாவணியிஃதிதையணிவார் திருவீட்டுயர்வாரவ்விருவர்
சாம்பாவணித்தமைந்தனொடார்தயையிற்காப்பாரெனமறைந்தார்.

உரை.—இளையாவழகிற் சூசை தன் பூங்கொடிபூத்த நறுமலரொப் பக் குறையாத்திருவில்வீசியசூசை தன்றுணைவியாகிய கன்னிமாமரியெ ன்பவள் பின்பு தன்சொல்லாகியமலராற் களிகூர்ந்துரைத்துப் பிணித்த தேம்பாவணியிதுவே, இதையுரைத்தாயினு முரைப்பாரைக்கேட்டாயினு மணிந்த * யாவருஞ் செல்வவீடாகிய மோட்சத்தில்வாழ்வார், அதற்கு மரியுஞ்சூசையுமென் றவ்விருவர் புதுவணிவடிவிற்சிறந்த தந்திருக்குமா ரனோடு நிறைந்ததயையைப்புரிந்து காப்பாரென் றவ்வானவர்சொல்லி மறைந்துபோனாரென்க. (ஆகையால் வானரசாளாகியமரியென்பாள் வா

---

* மெய்ம்மறையணிந் தநுசரிப்பவர்மாத்திரமே யிதனையுமணிபவரெ னப்படுவர்.

ன்மேல்வழங்கு மொழியாற் றேம்பாவணியென்னுஞ் சூசைதன்சரிதை முன்சொன்னவளவு முப்பத்தாறுபடலமாக மூவாயிரத்தறுநூற் றொரு பத்தைந்து பாட்டென்றறிக.) (௱௯௨)

திருவாய்மணித்தேன்மலர்சேர்த்த தேம்பாவணியைத்தொ
மருவாய்மணிப்பூம்வயனுடு வடுவேற்றுய்யவீங்குற்றே [ழுதேந்தி
னுருவாய்வேய்ந்தவென்னிறையோ னுடன்மூவரின்பொற்பதத்த
ணிய [ணிந்தேன்
வெருவாய்ப்புன்சொல்லஞ்சியபின் விருப்பந்தூண்டத்தொழுத

உரை.—தேவதாயின் றிருவாய்பூத்த மதுமலராற்சேர்த்திய தேம் பாவணியென்னுஞ் சூசைதன்சரிதை நானேவணங்கிக் கையிலேந்தி வாச னைபொழிய மணிமலர் பூத்தவயலையணிந்த விந்நாடெல்லாம் வடுப்படா தெவரும்பிழைத்துயிர் வாழ்வதுவேண்டி யிங்கேகொண்டுவந்தேன். உ ருவில்லாதானுகி யுருவாய்ப்பிறந்த வென்னாண்டவனோடு மரியுஞ்சூசையு மென் றிம்மூவர்பாதத்தி லித்தேம்பாவணியையணிய வென்புன்சொல் லஞ்சாநின்றனபின்பு சூசைமேல்வைத்தவிருப்பமே யென்மனத்தைத் தூண்டினதனுற் றுணிந்துவணங்கி யணிந்தேனென்க. (ஆகையாற் றேவ தாய் முன்வாய்மொழியாற்சொன்ன தேம்பாவணியைப் பொருளும்பிற ழா வளவுமாறாத் தானுந் தமிழ்மொழியாற் சொன்னதென்பதாயிற்றெ ன்க.) (௱௯௩)

முடிசூட்டுபடலமுற்றும்.

ஆகப்படலம்-௩௬-இ-விருத்தம்

௩௬௧௫.

அநாதிநாமத்துப் பெரியநாயகிதுணையா லவதரித்தநாதனை வளர்த்த கைத்தாதை வளனென்னுஞ்சூசைதன் சரிதையாகிய தேம்பாவணி நன்றுகமுடிந்தது.

தன்மணத்துணையாய்நின்ற சூசைமாமுனிசரிதை முன்னு ரைத்தவளாய்ப் பின்னுரைதந் தீங்குரைப்பித்தவளா யெக்கலைய னைத்தும் விளைவித்துணர்த்துங் கிழத்தியாகிய மரியாயியென்பாள் வானுலகுவப்பப் பூவுலகுயிர்ப்பத் தீயுலகஞ்சித் திறமிழந் தேங்க வவதரித்த நாதனைக் கன்னிமாறுதீன்ற-சூளாஉ௲கூ-மாண்டி லவ டாறுளிநிறைபிறையென விப்பூவுலகிருளொழியப்பிறந்த திரு நாள் முகிர்த்தத் தவடன் றிருமலர்ப்பாதத்தணியெனத் தேம்பா வணி யுரை முடிந்தது. ஆகையாற் புறவுரைகாட்டுதும்.

மாணாக்கன்புகழ்ந்துரைத்த புறவுரை

ஆசிரியம்.

வானுலகிருந்து வளர்தயைதளிர்ப்பத்
தானுலகனைத்துந் தழுவிப்புரக்கும்
வானோர்க்கரசாள் மணமனைக்கருடா
யீனோருயர வேனையருவப்ப
மாசைபபூங்கொடியொடு மணத்ததன்றுணையெனுஞ்
சூசைதன்சரிதந் தொடுத்ததேம்பாவணி
யீட்டுரிமொழியாய் விளமபியநிலையிலிந்
நாட்டுமொழியொடு நயந்திவணுட்டின
புறநிலைக்காப்பியப் பொருளாய்வினையொழி
யறநிலைக்காப்பிய மாகவண்டமிழாய்
வீரமாமுனியென மேல்வடதிசையினின்
றீரமாதயையுணர்ந் திவனொருகுருவுறீச்
சறுவேசுரன்முன் றந்ததிருமறை
சறுவர்க்குணர்த்தித் தருங்கதிசெலுத்துந்
தபிரிபசாமி தவமுமொழியுட
னுயிரியல்பயனே யுரைத்ததிருக்கதை
வான்பூத்திழிமது வரக்கொடிகொணர்ந்து
தேன்பூத்திழிவிரைத் தென்மலையுச்சிமே
னட்டெனநறுந்தமிழ் நவின்றதிருப்பயன்
மொட்டெனமலர்ந்து முற்றிவணமணமிடத்

தென்மலையுச்சியைச் சேர்திறமில்லார்
சொன்மலைப்பயனுறத் துணிவிலம்மலையினின்
றீங்கியான்கொணர்ந்தென வீரறமருணலம்
வீங்கியாப்பரும்பயன் விரித்தவுரையிதே
ஆறறுநூற்றைமூன் றரும்பொருட்பாவு
மாறறுபடலமு மாசிலகலந்தநல்
வண்ணந்தொண்ணூறு மறைக்கதைநூற்றைந்துங்
தண்ணந்தமிழ்வலோன் றந்தவரும்பயன்
கற்றூருரிமையிற் களிப்பதுவேணடியு
மற்றூர்தெளிதலின் வாய்ப்பதுவேண்டியுங்
கற்றுணர்ந்துணர்த்தநான் கருதியதிகழ்ந்து
முற்றுணர்கலைவலோர் முனிவதுவேண்டா
நல்லமிர்தேந்திய நலிந்தமட்கலமெனச்
சொல்லமிர்தேந்திய துகளுறுமென்னுரை
பாராவமிழ்துணப் பல்லுயிருய்ந்துமே
வீராநயக்கதி யெய்துவதியல்பென.

பொதுப்பொருள்

அட்டவணை.

முதற்காண்டம்.

௧-வது. நாட்டுப்படலம்.

13. நாட்டு நதி, நான்குவகைநிலம், வயல், விளைவுமுதலியவற்றின் வருணிப்பு. ௧—௰௫. (†)
20. நாட்டினின்பசுகவலங்காரமிகுதி. ௰௬—௩௫.
29. சோலைகளின்சிறப்பு. ௩௬—௫௭.
39. அச்சிறப்பைப்பார்த்துப் பரலோகத்தை விரும்பும்பாடல், ௫௮—௬௩.
42. நாட்டினத்தியந்தசெல்வம். ௬௪—௭௩.
48. அதிலேதின்மையின்றி நிறைந்த நன்மை. ௭௪—௮௩.

௨-வது. நகரப்படலம்.

53. புகழெல்லாங்கடந்த எருசலேநகரமாட்சி. ௧—௰௫.
61. எவ்விதத்திலு மந்நகரத்தினிறைந்த வின்பவலங்காரப்பெருமை. ௰௬—௩௮.
71. தேவாலயத்தினதிசயமானசிறப்பு. ௩௯—௫௰.
79. குடிகளினிகரற்றசுகசெல்வம். ௫௧—௬௰.
83. தயைநிறைந்தவரசன் செங்கோன்மையி லந்நகரத்து விளையுஞ்சுகிர்ததானதர்ம பாக்கியம். ௬௧—௭௰.

(†) இவ்வட்டவணையின் வரிமுதலில்வருமிலக்கும்-ஏட்டின் பக்கதிலக்கமாமே. வரிகடைசியில்வருங்கணக்குகளோவெனில் விருத்தக்கணக்காம். இக்கணக்குகளை வாசிக்கும்விதமெப்படியென்றால், இவ்விடத்தில் முதல்விருத்தந்துவக்கிப் பதினைந்தாம்விருத்தபரியந்தமென்றும், மற்றவிடத்தில் - இன்னவிருத்தந்துடங்கி யின்னவிருத்தம்வரைக்குமென்றும் வாசிக்கத்தகும்.

௩-வது வளன்சனித்தபடலம்.

90. தாவிதன் விளங்கினதன்மை. க—ர.
94. அவன் கோலியாற்றெனனுமிராகதனைக்கொன்றவெற்றி. கூ—கூக.
105. இராசாவாகித் தாவிதனருந்தவத்தாற் கொண்டவரங்கள். ௩௨—சா௩.
111. அவன்கோத்திரத்திற் குசைகருப்பமாகிச் சனமப்பாவந்தீர்ந்தமுறை. சச—ரு௨.
116. அதிசயமானவழகோடு பிறந்தபிள்ளையை யாவருமகிழ்ந்து வாழ்த்தினமுறை. ரு௩—௬க.

௪-வது பாலமாட்சிப்படலம்.

122. பாலன்மேலானவரங்களை யடைந்தநுசரித்த சுகிர்தவொழுக்கம். க—மரு.
128. ஐம்பொறிவென்றகுசை தவம்விரும்பிக் கானத்திற்குப்போகிறது. மசா—௨௩.
132. இளமுனி தவத்திற்குரிய மலையை வாழ்த்தின பாடல். ௨ச—௨சா.
134. மூத்தோனுருவமாய்த்தோன்றின வோர் வானவனேவலாற் குசையில்லறந்துறவறங் கூட்டிக்காட்டத் தன்னகரைத் திரும்பிச்சேர்கிறது. ௨எ—சசா.
145. நல்லவாலன் ஞானதர்மதவமுதலிய வறத்தால் விளங்கினதன்மை. சஎ—ருசா.
150. அவனெவ்வறத்திலு நிலைமையாகிப் பிறர்க்குச்செய்தநன்மை. ருஎ—சாசா.

ரு-வது திருமணப்படலம்.

155. ஆதிமனிதன் பாவத்தால்வந்தகேடு. க—மரு.
159. பரமநாதனவதரித்துவரமன்றாடின குசையுங் கன்னிமரியாயுமவற்குத்துணையாக மணமுடிப்பதற்குத் தேவசித்தத்தினால் நியமிக்கப்படுகிறது. மசா—௨ரு.
162. தேவவேவலாற் கன்னியரரசி கன்னிமைமாறுமணத்துக்குச் சம்மதிக்கிறது. ௨சா—௩அ.
166. பரமநாதனவளுக்கேற்ற வரத்துணையைக்காட்டும்படிக்கு மன்றாட்டுகிறது. ௩க—ருச.

170. ஆகப்போகிறமணத்தினிமித்தம் புலம்புகிறதிருக் கன்னியையா ண்டவன்றேற்றுகிறது. ருரு—எசு.

175. திருக்கன்னி நூறுதோழிகள் கொண்டுவருகிற ஆடையாபரணங் களைவெறுத்துத் தேவவரங்களா லலங்கரிக்கப்படுகிறது. எஎ—அசு.

177. வந்தகன்னியினழகினை யெவரும்விரும்பி யதிசயிக்க மணத்திற் கஞ்சுகிறசூசை மணவாளனாகப் பலபுதுமையாற் காட்டப்படுகிறது. அஎ—ளயஉ.

183. வேதமுறைமையின்படி திருமணமாகி யெவராலும் வாழ்த்தப்படு கிறது. ளயங—ளஉஎ.

188. சீமையோனென்கிறமுனி திருமணத்தாரை யாசீர்வதித்தனுப் பிவிடுகிறது. ளஉஅ—ளசஉ.

192. அவர்களுக்குச் செய்யப்பட்ட கொண்டாட்டம். ளசங—ளசகூ.

194. நாசரத்தையென்னுநகரி லவர்களோடு சகலநன்மையுஞ்சேரவே யவர்களுக்குக்கூறப்படுகிற திருப்புகழ். ளருய—ளசுய.

சு-வது ஈரறம்பொருத்துபடலம்.

198. சூசையுமரியுமணத்தாலஞ்சினபின் கன்னிமைகாக்கத் தாமாண் டவற்குக்கொடுத்த வார்த்தைப்பாட்டை யொவ்வொருவ ரொவ்வொரு வர்க்குச்சொல்லியகமகிழ்கிறது. க—உங.

204. அவைம்பொறியடக்கந் தவமுதலிய வறத்தினொழுக்க மநுசரி க்கிறது. உச—ஙங.

206. சூசை யாண்டவனைத்துதித் துலகிரட்சகனவதரித்துவரவேண்டு மென்று மன்றாடுகிறது. ஙச—சச.

210. சூசையு மரியுந் தவமுதலியவறத்தைப் புகழ்ந்துபேரின்பமநுப விக்கிறது. சரு—ருஎ.

214. அவர்கள்யாவர்க்கு நன்மைசெய்தநுசரித்த வீரறவொழுக்கம். ருஅ—எங.

எ-வது ஐயந்தோற்றுபடலம்.

218. பரமதூதன் தேவதாயாவதற் குடன்படுத்தினவழியாத கன்னி யிடத்திற் சுதனாகியசர்வேசுரன் மனுஷனா யவதரிக்கிறது. க—உஅ.

226. நாதனவதரித்ததைக்குறித்துச் சம்மனசுகள் பாடின பாடல். உகூ—சங.

230. காரணமறியாதபோதினு நாதனவதாரத்தினாலுலகத்திற்குஞ் சூ சைக்கும் விசேஷமா யுண்டான நன்மையின்பமகிழ்ச்சி. சச—ருகூ.

234. தன் றிருத்துணைவி தரிக்கிற கருப்பத்தைப்பற்றிச் சூசை யை யங்கொண்டுவருந்திக் கலங்குகிறது. சுய—எங.

238. கன்னித்தாய் தன்றுணைவன் றுயரத்தாலயர்ந்து தன்னைவிட்டு வனத்திற்குப்போக விருக்கிறானென்றுணர்ந்து மிகவும் வருந்தியழுது துயரைநீக்க வாண்டவனைமன்றாடுகிறது. எ௪—௯எ.

அ-வது ஐயநீங்குபடலம்.

244. சூசை தன்பரிசுத்தத்துணைவி கருப்பிணியான கன்னிகெடாதமுறையைத் தேவதூதனாலறிந்து சர்வேசுரனைத்துதிக்கிறது. க—௰௯.

250. அவன்கன்னித்தாயைவணங்கிப் பொறுத்தலைக்கேட்டுப்புகழுகிறது. உ௰—௪௩.

257. அவனுக்குமுன்பாகக் கன்னித்தா யாகாயத்திலுயர்ந்து தேவதூதரணிகளால் வாழ்த்தப்படுகிறது. ௪௪—௬உ.

264. தேவதூதர் மீளவுமவளைக்கொண்டாடின துதிவணக்கம். ௬௩—எக.

268. சூசையுமவளைவணங்கி வாழ்த்தினபின் ஆண்டவனவளுக்கோர் மகிமைமுடிசூட்டுகிறது. எஉ—அக.

270. மாதவன்றாயுதரத்தி லவதரித்தநாதனைக்கண்டு மிகுந்தவரங்களைப்பெற்று வணங்குகிறது. அஉ—௯௬.

௯-வது மகிழ்வினைப்படலம்.

275. கண்டகாட்சியாற் சூசைமகிழ்ந்து ஆண்டவனையுந் தேவதாயையும் புகழுகிறது. க—௰௩.

278. மாதவற்குங் கன்னித்தாய்க்குமுண்டான திருத்தாழ்ச்சியிசலாட்ட மோர்தேவதூதன் தீர்க்கிறது. ௰௪—௩க.

283. அவர்களிருவருந் தானமாகச் சகலமுந்தந்தபின்பு நானுவிதத்திசயவுணவு பராமரிக்கப்பட்டுப் பேரின்பநுகருகிறது. ௩உ—௫எ.

290. தமக்காண்டவன் றந்த வற்புதவுணவைப்பற்றிச் சூசை தேவதுதிபாடுகிறது. ௫அ—எ௰.

294. தேவமாதா வவதரித்தநாதனைத் துதித்தபாடல். எக—அ௩.

297. சூசை கன்னித்தாயின் மகிமையைப் பலமுறைகண்டுகொண்ட மகிழ்ச்சி. அ௪—௯௫.

301. கர்த்தன்பிறப்பதினாற் றனக்குண்டாகுமின்பத்தை நினைத்து மாதவன்மகிழ்ந்து தேவகுமாரனுக்குத் தகுந்தவிடந் தன்னிடத்திலில்லையென்றுருகித் தேவவரங்களைப்பெறுகிறது. ௯௬—௱௰எ.

306. இரட்சகனுக்கு வறுமையேபிரியமென்று கன்னித்தாயுமாண்டவனு மாதவற்குத்தெரியப்படுத்தித் திருமாதாவொரு பூந்துகிலைச்செய்து நாதன் பிறக்குங் காலம் விரும்பி மகிழ்கிறது. ௱௰அ—௱௩௩.

௰-வது மகவருள்படலம்.

312. அவதரித்தகர்த்தன் பிறக்கப்போகிறகாலத்தி லிராயன் கட்டளையாற் பயணப்படவிருக்கிறசூசை செய்யவேண்டியதேதென் றுண்டவனைக்கேட்கத் தன்றுணைவிக்குச் சொல்லுகிறது. ௧—௮.
314. திருக்குமாரனேவலா லிருவரும் பயணப்பட்டுச் சூழ்ந்துவருகிற பதினாயிரம்வானவராற் காக்கப்படுகிறது. ௯—௨௰.
317. அவர்போகிறவழி சிறந்ததாகிப் பெரும்பாவியான காந்தரியென் பவள் மனந்திரும்புகிறது. ௨௧—௪௨.
323. காந்தரி பாவத்துக் கேதுவாயிருந்ததெல்லா நீக்கி நன்னெறியநுசரிக்கவே மாதவனுங் கன்னித்தாயும் பெத்திலேமென்னு நகரிற் சேருகிறது. ௪௩—௫௭.
327. அவ ரந்நகரி லில்லிடமின்றி யிகழப்பட்டுவருந்துகிறது. ௫௮—௭௫.
332. அவரந்நகரண்டையிற்கண்ட வோர்குகையிற்போய்த் தங்குகிறது. ௭௬—௯௧.
336. அக்குகையில் அவதரித்தநாதன்பிறந் தெங்கு மின்பநன்மையொளிபரப்பி வானவரா லாராதிக்கப்படுகிறது. ௯௨—௱௮.
341. தேவமாதா திருக்குழந்தையைவணங்கித் துதித்துப் பரமகர்த்தாவைப் புகழுகிறது. ௱௯—௱௨௩.
345. சூசையுந் திருப்பாலனை யாராதித்தேந்தி யகமகிழ்கிறது. ௱௨௪—௱௩௪.
348. மாதவன் பிறந்த நாதனைத்துதித்து வேண்டினபாடல். ௱௩௫—௱௫௰.

௰௧-வது காட்சிப்படலம்.

354. வானோரேவினவிடையர் தேவபாலனை வணங்கிப்புகழுகிறது. ௧—௰௪.
357. ஓரிடைச்சிசொன்ன சந்தேகத்தைத் தேவமாதாதீர்க்கிறது. ௰௫—௩௪.
362. நாதனுலகிரட்சிக்கவந்த முறையையு மினித்தீர்வையிடவருமுறையையுந் தேவமாதாவிவரித்துத்தெளிவிக்கிறது. ௩௫—௫௭.
373. இடையர் மீளவுந்திருப்பாலனைத் துதித்துவணங்குகிறது. ௫௮—௭௯.
378. சுவாமிபிறந்தகுகையை யண்டினவெல்லாருஞ் சூசைசொல்லுஞ் சுகிர்தபோதனைகேட்டு நல்லவர்களாகிறது. ௮௰—௮௬.
380. திவ்வியகுழந்தைக்கு யேசுவென்னுந் திருநாமமிடப்படுகிறது. ௮௭—௱௨.
384. மூவரச ரதிசயநட்சத்திரம் பின்சென்றுவந்து திருப்பாலனையாராதிக்கிறது. ௱௩—௱௨௩.

௰௨-வது மகனோர்ந்தபடலம்.

393. குசையுந்தேவமாதாவுந் திருக்குழந்தையையெருசலேமாநகருக் கெடுத்துக்கொண்டுபோகிறது. ௧—௰௨.
397. வழியிற்சம்பவித்த வர்த்தமானங்கள். ௰௩—௨௭.
402. அவ்வழியின் முல்லைநிலத்துண்டான சிறப்பு. ௨௮—௪௩.
406. மருதநிலத்திற்கண்ட விசேஷங்கள். ௪௪—௫௭.
410. அவெருசலேமாநகரத்திற்சேர்ந்து சிறுவீட்டிற் றங்கித் தேவாலயத்திற் பிரவேசிக்கிறது. ௫௮—௭௧.
415. கன்னிமரியுஞ் குசையுந் திவ்வியபாலனைப்பரம நாதற்குப் பலிக்காணிக்கையாக ஒப்புக்கொடுக்கிறபோது முனி மூத்தோனுகிய சீமையோன்வந் தவனைக்கண்டு மகிழ்ந்துவணங்குகிறது ௭௨—௭௯.
418. அவ னிரட்சகனைத்துதித்தபாடல். ௮௰—௮௨.
419. தேவாலயத்தி லநேகர் திவ்வியகுழந்தையை வணங்கித்துதிக்கிறது. ௮௩—௯௧.
422. சீமையோன் றீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகிறது, அன்னமென்பவள் தேவபாலகனைவணங்கி வாழ்த்துகிறது, அதன்பின குசையுமரியு மவனைமீட் டேந்திக்கொண்டுபோகிறது. ௯௨—௱.

௨-ம் காண்டம்.

௰௩-வது பைதிரநீங்குபடலம்.

1. ஓர்தேவதூதன் எரோதன்கொல்லநினைக்கிற திருப்பாலனை எசித்துநாட்டிற்குக் கொண்டுபோகக் கட்டளையிடுகிறது. ௧—௭.
3. குசை யக்கட்டளை தானறியலானமாத்திரத்தி லஞ்சித் தன்றிருமகனையேந்திய தேவமாதாவோடே பயணப்படுகிறது. ௮—௰௯.
6. திவ்வியநாதனேடு சகலநன்மையு நீங்குகிறது. ௨௰—௨௫.
8. உலகிற் சகலமுந் திருக்குடும்பத்திற்கு வந்ததுன்பத்துக்கிரங்குகிறதாய்த் தோன்றுகிறது. ௨௬—௩௯.

௰௪-வது இளவன்மாட்சிப்படலம்.

12. குசை தேவகுமாரனுக்குவந்த துன்பதுயரத்தாற் புலம்பியழுகிறது. ௧—௰௧.
15. தேவமாதா வவனுக் காறுதலுறுதிசொல்லுகிறது. ௰௨—௰௮.

17. மிக்கயேலென்னும் வானவன் சூசைக் காறுதலாகத் திருக்குமார னது வல்லமைகாட்ட வவனெசித்துநாட்டிற்குக் கட்டளையிட்டவாதை களை விவரிக்கிறது. ௰௯—௩௭.

22. அந்நாட்டிற் றலைமக்களொருமிக்கச் செத்ததினாற் பயந்தவிராசா போகவிட்டயூதரைப் பின்றுடருகிறது. ௩௮—௪௭.

26. நடுக்கடலி லோர்வானவ னவன்படையைத்தோற்கடிக்கிறது. ௪௮—௬௩.

30. யூதரப்படைமுழுதுங் கடலிலேமுழுகக்கண்டு நாதனைத்துதித் துப் பாலைநிலத்தி லற்புதநீரையுண்கிறது. ௬௪—௭௫.

33. முன்னாளிலெசித்தார் யூதர்க்குச்செய்த நன்மைக்குப் பிரதிநன் மையை யாண்டவன் செய்யப்போகிறானென்று மிக்கயேல் தெளிவிக்கி றது. ௭௬—௮௭.

36. அதனைக்கேட்டுச் சூசை யாண்டவனைத்துதித்தபாடல். ௮௮—௯௰.

37. கபிரியலென்னும்வானவ னுலகத்தைத் திவ்வியநாதன் சிஷ்டித்த விதத்தைச் சொல்லிக்காட்டுகிறது. ௯௧—௯௭.

40. சலப்பிரளய வரலாறு. ௯௮—௱௯.

43. மற்றச்சகலரு மதிலேமுழுகிச்சாகவே நோவனு மவன்குடும்பத்தா ருங் காப்பாற்றப்படுகிறது. ௱௰—௱௨௨.

47. தேவமாதா தன்றிருமகனைப்புகழ்ந்தபாடல். ௱௨௩—௱௨௫.

47. சூசை தூரமைதானத்தி லோருயர்ந்த சாம்பன்மேடுகண் டதே தென்று வானவனைக்கேட்கிறது. ௱௨௬—௱௨௮.

48. மிக்கயேலென்னும்வானவன் சோதுமமுதலைந்நகரின்சாம்பலதெ ன்றவைகள் தேவகோபாக்கினியாலழிந்தவிதமுரைத்தபின வானோர்திரு ப்பாலனை வணங்கிப் புகழுகிறது. ௱௨௯—௱௪௧.

௰௫-வது சோசுவன்வெற்றிப்படலம்.

53. ஓர்சோலையிற் சூசைவானவனைக்கேட்டபடியே மிக்கயேலென்ப வ னவதரித்தநாதனுடைய வல்லமையைத்தெளிவிக்கிறது. ௧—௭.

55. யூதர் சோர்தானென்னுநதியை யற்புதமாய்க்கடந் தெரிக்கோவெ ன்னுநகரைப்பிடித்த வர்த்தமானம். ௮—௰௮.

59. சோசுவனோ டிறவானகாபனர் தம்பகைவர்பெரும்படைக்கஞ்சி யவனடைக்கலந்தேடுகிறது. ௰௯—௪௰.

64. பகைவருக்கனுப்பினதூத னவர்களாங்காரத்தைப்பற்றிப் போர் கூறித்திரும்பினபின்பு சோசுவன் தன்படையோடெதிர்க்கிறது. ௪௧—௫௬.

69. அகோரபோரிற் சோசுவன்காட்டினவீரம். ௫௭—௭௨.

73. சோசுவன் குபிரனென்னுமிராசாவைச் செயிக்கிறது. ௭௩—௮௧.

77. தன்படைத்தலைவனை ஊடுருவின நுகோதரனை யாப்பியனென் னுமரசன் கொன்றபின் னவன்றலையையாபன்வெட்டுகிறது. ௮௨—௮௯.

80. சோசுவ னெண்ணிறந்த படைவீரரையுமன்றி யோரிராக்கதனையு மெய்துகொல்லுகிறது. ௯௰—௯௮.
83. பகைவர் படைமுழுது மழிக்கப்படும்படி சோசுவனேவலாற் சூரி யனொருநாளளவு நிற்கிறது. ௯௯—௱௮.
86. பாராமெனன்னுமரசனது படைத்தலைவனாகிய நிசிதரன் சோண னென்கிற தளகர்த்தனாற் றேற்றுமடிகிறது. ௱௯—௱௰௩.
88. பாரானுஞ் சோசுவனம்புகளான்மடிய வவன்படை சிதறடிக்கப் படுகிறது. ௱௰௪—௱௰௮.
90. ஔவானென்னுமரசனையுஞ் சோசுவனம்பினா லெய் தவன்படை யைத் தோற்கடிக்கிறது. ௱௰௯—௱௩௰.
95. அதுனீசத னென்னுமரசன் தன்படையோ டகோரமாய்த்தாக்க வே யதி னிடச்சிறையைக் கனையன்சிதறடிக்கிறது. ௱௩௧—௱௪௧.
98. கனைய னச்சிறைத்தலைவனாகியவிகுலனை வெல்லுகிறது. ௱௪௨—௱௫௰.
101. வலச்சிறையிலுங் கொடும்போரழன்று சோசுவ னதற்குத் தலை வனாகவிட்டசச்சுத னெதிர்சிறைத்தலைவனைவெட்டுகிறது. ௱௫௧—௱௫௭.
103. சோசுவ னதுனீசதன் றலையைப்பிளக்கவே எதிர்படையெல்லா முறிந்து சிதறுகிறது. ௱௫௮—௱௬௭.
107. கடவுள்பெய்வித்த கன்மாரியா லப்படைமுழுதுஞ் சங்கரித்த மையா லெவரு மவன்வல்லமையைப் புகழுகிறது. ௱௬௮—௱௭௮.
110. இதெல்லாஞ்செய்தநாத னித்திருப்பாலன்றானென்று மிக்கயே னு மற்றவானவரோடே குசையுமரியு மவன்பாதத்தைவணங்குகிறது. ௱௭௯—௱௮௨.
112. தேவமாதா தன்றிருமகனைத் துதித்தபாடல். ௱௮௩—௱௮௫.
113. திருக்குடும்ப மின்பத்தோடு நெடுமைவழிபோய்க் களரிமாபுரத்தி ற்சேருகிறது. ௱௮௬—௱௮௭.

௰௬-வது சேசையோன்வெற்றிப்படலம்.

114. அந்நகர்வாசலின் முன் னேர்மணித்தூண்மேனிற்கும் பொற்பா வை சேசையோன்வெற்றிக் கடையாளமென்று கபிரியலென்னும்வான வன் தெளிவிக்கிறது. ௧—௭.
116. தங்கள்பாவங்களைப்பற்றி யூதர்பட்டசிறுமையை நீக்கச் சேசை யோனுக் கோர்தேவதூதன்தோன்றிக் கட்டளையிடுகிறது. ௮—௰௬.
118. எண்ணிறந்த பகைவர்படையை யெதிர்க்கச் சேசையோன் யூத ரில் ௩௨௲-சேவகரைக்கூட்டுகிறது. ௰௭—௨௪.
121. அவன்தேவவேவலின் படியே யிவர்களில் முந்நூறுபேரைமாத் திரநிறுத்தி யவர்களுக்குக் காளமு மட்கலமுந் தீபமு மாயுதமாகக்கொடு க்கிறது. ௨௫—௩௰.
122. யூதர்காளச்சத்தத்தாலுந் தீபவொளியாலும் பகைவர் மயங்கித் தமமைத்தாமே யெதிர்த்துக் கொல்லுகிறது. ௩௧—௩௮.

125. பகைவர்படைவீரரசர் தாமுமயங்கித் தம்மையெதிர்த்துக்கொடியபோராடிமடிகிறது. ௩௬—௫௧.

129. காலையிற் படையின்மீதியை யூதர் சங்கரித்தார்களென்று கபிரியல்சொல்ல சூசையும்வானவருந் திவ்வியகுழந்தையைவணங்கிப் புகழ்கிறது. ௫௨—௬௰.

௰எ-வது காசைசேர்படலம்.

133. சிறந்தபலவழிகளைக்கடந் தோர் சோலையிற்சென்று தூரத்திற் காணு நகரேதென்று சூசைவானவனைக்கேட்கிறது. க—௰உ.

136. அதுகாசையென் றோர்வானவன்சொல்லி யதைப்பிரபலியமாக் கினசஞ்சோனுடைய வற்புதவாண்மையையும் வெற்றியையும்விவரிக்கிறது. ௰௩—உ௬.

140. சஞ்சோன் காசைவாசற்கதவுகளைப் பெயர்த்துக்கொண்டுபோய்த் தாலிலையென்பவளுடைய வஞ்சனையாற் றலைமயிரோடு பலமிழந்து மறுபடியு மதனையடைந்து பகைவரையழிக்கத் தானுஞ்சாகிறது. உஎ—௩௯.

144. திவ்வியகுழந்தையேந்திய மரியுஞ்சூசையுங் காசைநகரின் மூன்றுநாள்தங்கிச் சிலபுதுமை செய்திரந்துகொள்ளுகிறது. ௪௰—௫௰.

௰அ-வது சீனயிமாமலைகாண்படலம்.

148. அவர் சீனயிமாமலையை யண்டுகையிலவர்க்கெதிராய்வந்த விரண்டுவானவ ரவதரித்தநாதனைவணங்கி யிவரிலொருவ னிம்மலையின் விசேஷமறிவிக்கிறது. க—௰உ.

151. ஆண்டவனம்மலையின் மோயிசனுக்குப் பத்துக்கற்பனைதந்த விதம். ௰௩—உ௩.

155. அம்மலையண்டையி லுணர்ந்ததோர்மர முடனேசிறந்தவழகடைந்து பெருங்காற்றினு லழிந்தாற்போலேதோன்றி மறுபடி தன்னழகு பெறுகிறதைக்கண்டு சூசையிதேதென்றுகேட்கிறது. உ௪—௩௩.

158. இது வேதத்தியல்பினைக்காட்டுமரமென்று வானவன்விவரித்ததைக்கேட்டுச் சூசை திவ்வியகுழந்தையைப் புகழுகிறது. ௩௪—௪உ.

161. கண்டகாட்சியைக்குறித்துத் தேவமாதா தம்முடையதிருக்குமாரனைத்துதித்தபின் மரங்களின்கீழ் வானவர் சூழவிராக்காலந்தங்குகிறது. ௪௩—௫௬.

௰௯-வது பாலைபுகுபடலம்.

166. விடியற்காலத்திற்புறப்பட்டுப் பாலைசேர்சுரத்துப்போகிறது. க—ரு.

167. அவர்கள் கொடியபாலைபுகுந்தமாத்திரத்தி லதிலுண்டானவின் பமுள்ளசிறப்பு. சு—௰எ.

171. சூசை யாண்டவனைத்துதித்த பாடல். ௰அ—உ௰.

172. வானவர் மாதவனுக்குங் கன்னிமாதாவுக்கும் விருந்தமைத்திடு கிறது. உக—உரு.

173. வானவரப்பாலைவனத்தி லற்புதவுணவுண்ட வெலியமாமுனியி னதிசயங்களைப்பாடித் திருப்பாலனைத் துதித்துவணங்குகிறது. உசு—௩ரு.

177. வழி மூன்றாய்ப்பிரிந்தவிடத்தி னடுவழி நல்லதென்று மிக்கயே லென்கிறவானவன் சொன்னபடி சூசையுமரிய மதிலேசென் றிராத்தி ரியி லோர்மரத்தின்கீழ் தங்குகிறது. ௩சு—சக.

உ௰-வது சித்திரக்கூடப்படலம்.

179. காலையில்மறுபடிபுறப்பட்டுச் சிறந்தகருங்காவிற் புகுந்துபோகி றது. க—௰.

181. இருமுனிக ளவர்களை யோரலங்கார சித்திரக்கூடத்துக்குச் செலுத்துகிறது. ௰க—௰எ.

183. துறவறத்தின்பேரிற் சூசைக்கு முனிமூத்தோனுக்குமுண்டான சம்பாஷணை. ௰அ—உகூ.

187. அக்கூடத்துச் சித்திரங்களையெழுதுவித்த நீபகனது கதை. ௩௰—ருச.

195. சூசை சித்திரங்களைத்தெளிவித்து ஆணரன்களுக்கண்டு தன்ன ண்ணன்மார்களாற் பகைத்து விற்கப்பட்டது முதலியதைக்காட்டுகிறது. ருரு—சுரு.

198. ஆணரன் பூத்திபானுக்கடிமையாயினு மவன்வீட்டிற் செல்வத்தி லிருந்து தன்னயகியின் றுராசைக்கிணங்காததினாற் சிறையிற்போடப்ப ட்டகொடுமைக்கு முனிகளாச்சரியப்படுகிறது. சுசு—அக.

204. ஆணரன் சிறையினின்று வெளிப்பட் டிராசாகண்டகாட்சியை த்தெளிவித் ததற்குச்செய்யவேண்டியதையறிவிக்கிறது. அஉ—கூசு.

208. அவனெசித்துநாட்டிற்குப்பரிபாலனாகித் தன்னினத்தாரைக் காப்பாற்றுகிறது. கூஎ—௱௰௩.

215. அச்சித்திரக்கூடத்து முனிகள் கள்ளத்தவமுறைமைவிட்டதை ப்பற்றிச் சூசைமகிழ்ந் தவருக்காக வாண்டவனைமன்றாடினபின் றன்று ணைவியோடு மறுபடிபயணப்படுகிறது. ௱உ௰—௱௩௩.

உக-வது நீர்வரமடைந்தபடலம்.

220. மோயிச ஞேர்பேழையில்வைத்துக் காப்பாற்றப்பட்டவா றெதிர்பட்டதனுற் கபிரியலென்னும் வானே னந்தவர்த்தமானத்தை விவரிக்கிறது. க—யரு.
224. அநேகதூரம்போய்த் தேவமாதா தன்றிருக்குமாரனை மூடியசீலையை யோர்தடாகத்திற்ரேய்த்ததினு லதினறண்ணீர் பிணிகளைத்தீர்க்கும் வரம் பெறுகிறது. யச—உரு.
226. அவ்வரத்தாற் களிகூர்ந்தாற்போல வத்தடாகத்துப்பறவைகளாடினதன்மை. உசு—ருசு.
230. மூவர் தமக் காசீர்வாதந்தந்து போகிறதைக்கண்டு பறவைகள் துயரப்படுகிறது. ருரு—ருஎ.

உஉ-வது எசித்துசேர்படலம்.

231. அவரெசித்துநாட்டிற்புகுந்து சுற்றுவழியாய்ப்போகிறது. க—ரு.
232. அவர் போகிறவிடங்கடோறுஞ் சுகிர்தவின்பமுதலிய நன்மையெலாம் விளைவிக்கிறது. சு—யக.
234. தேவகுமார னெசித்தில்வணங்கப்பட்ட பேயெல்லாமோட்டியவற்றின்கோயில் தேருருவங்களை நிர்மூலமாக்கி யோர்மரத்தினின்றும் பசாசைநீக்குகிறது. யஉ—உரு.
238. மூவரு மிரவிமாபுரத்திற்சேர்ந் தோர்சிறுமனையிற் றங்கப்போகிறது. உசு—ருரு.

உரு-வது குணுங்குமந்திரப்படலம்.

241. பேய்க்கரசன் எசித்தின்தேவரான பேய்கள் பெயர்ந்து நரகில் விழுந்தகாரணம்விசாரித்துப் பிரதானபசாசுகளைக்கூட்டமாகக்கூட்டுகிறது. க—கூ.
244. தன்னிராச்சியத்தில்வந்த கேடுவிவரித் ததற்குச்செய்யவேண்டியதேதென்றுகேட்கிறது. ய—உக.
248. சிடாவியனென்றபேய் தான் பொய்த்தேவனாயேற்படுத்தினவிதஞ்சொல்லி மறுபடி மனிதனைமயக்கி யேய்க்க வெளிதென்று காட்டுகிறது. உஉ—உகூ.
250. வின்ருனென்னும்பேய் தா ஞகாத ஞராதனையை வழங்குவித்தமுறையைத் தெளிவிக்கிறது. ருய—சஉ.
254. இனிப்பேயரசு நரகிலடங்குமென்ற சத்தனைசைத் திரங்கரனென்கிறபேயெதிர்க்க விருவருங் கொடும்போராடுகிறது. சரு—ருரு.

257. பேய்க்கரசன் சிந்துதேசத்துத்தேவனை யேற்படுத்தினசத்துரு சை யோர்தலைவனாகவுயர்த்தித் தன்னரசுகுறைதற்குக் காரணமேதென்றவனைக்கேட்கிறது. ருசு—சுசு.

262. ஆண்டவ னவதரித்துப் பிறந்தானென்கிறதற்குச் சத்துருசொன்னநியாயங்களை மருண்டமற்றப்பேய்கள் மறுக்கிறது. எ௰—எசு.

265. பேய்கள் காமத்தைவிளைவிப்பதற்குச் செய்ததுராலோசனைகள். அ௰—கூஎ.

270. பொய்யறம்வழங்குவிப்பதினாலு மெய்ம்மறைப்பிரசங்கிகளை நிந்தைப்படுத்துவதினாலும் பேய்கள் கருதினமோசம். கூஅ—௱௰உ.

276. பேய்கள் சகலபாவமும் விளைவிக்கும்படி சூசையையு மரியையும் வெல்லவேணுமென்றுதீர்மானித் தேற்கனவே வெற்றிகொண்டாற்போலக் கூப்பிட்டு முழங்குகிறது. ௱௰ரு—௱உச.

உச-வது சோகுதோர்வைப்படலம்.

280. பயங்கரவாயுதங்களைக்கொண்டு பெரும்படையாய்ப் பேய்களவரோடு போராடவருகிறதைக்கண்டு வானவ ரவர்வெற்றிக்குப் பூமாலையேந்திநிற்கிறது. க—௰க.

283. ஒருகாதத்தூரத்தி னிறுத்தப்பட்டபேய்க ளவர்க்கெட்டாத போராடுகிறது. ௰உ—உக.

286. அவ ரசையாககோட்டையாய் நிற்பதைக்கண்டு பேய்க ளவர்மனங்கலக்கப் பயங்கரவுருவும் போருங்காட்டுகிறது. உஉ—உரு.

287. பேய்கள் பொருதபோர்வரலாறு. உச—ரு௰.

289. இருகொடும்பே யகோரவிதமாய்ப் பொருதுகிறது. ருக—ருஎ.

292. அப்பேய்கள் மேன்மேலும்பொருதாலுஞ் சூசையுமரியுங் கலங்காததைக்கண்டு நொந்துமெலிகிறது. ருஅ—சரு.

294. அப்போரெல்லாம் வியர்த்தமென்றுகண்டசூசை சொல்லியமேலானவுணர்ச்சி. சச—ருரு.

297. திருக்குமாரன் முன்சொன்னமுதற்சொல்லாற் பேயெல்லா நரகத்தில்விழத்தள்ளி யவற்றைவென்று நீக்கும்வரஞ் சூசைமாமுனிக்குக் கொடுக்கிறது. ருசு—சுஅ.

ரு-ம் காண்டம்.

உரு-வது குழவிகள்வதைப்படலம்.

1. எரோதன் பிறந்தநாதனை வீணிற்கொல்லத்தேடி வருந்துகிறது. க—௰.

4. மற்றக்குழந்தைகளையுங் கொல்லக்கருதினகொடுமை தன்மேற் சாராதபடிக்குத் தன்னாலோசனைச்சங்கத்தாரைக்கூட்டுகிறது. ௰க—௰அ.

6. இராசா வாலோசனைகேட்டதற்கு நாபனென்கிறவன் புதுவிரா சாவைக் கொல்வதே நியாயமென்கிறது. ௰௯—௨௮.

9. குழந்தையிராசா வகப்படுகிறதில்லையென் றெரோதன்சொன்னத னுன் மாதியன் மற்றக்குழந்தைகளையுங் கொல்லவேணுமென்கிறது. ௨௯—௩௮.

12. அது வநீதமென்றும் வேதத்துக்கடாதகொடுமையென்றும் ஏலிய ன்சொல்வதைக் காலியனுமற்றவருமொவ்வாத துர்நியாயங்களாலே மறுக் கிறது. ௩௯—௫௬.

17. பலவற்புதவாக்கினையாற் றன்னீதியைவிளங்கச்செய்த நாதனைக் கொல்ல நினைக்கலாகாதென் றேலியன்சொன்னதை யெரோதன் பிறக்க ணித்துக் குழந்தைகளை வதைக்கக் கட்டளையிடுகிறது. ௫௭—௭௩.

22. திரளானகுழந்தைகளைக்கொன்ற கொடுமைவரலாறு. ௭௪—௮௪.

26. குழந்தைகள்பட்ட கொடுமையையு மடைந்த நற்கதியின்பத்தை யுஞ் சூசையுங் கன்னித்தாயுந் தேவகாட்சியிற்காண்கிறது. ௮௫—௯௰.

27. திருக்குமார னக்குழந்தைகளைப் பேரின்பக்கதியிற்சேர்த்ததைப் பற்றி மாதவனுந் தேவதாயும் வானவரு மவனைப்புகழுகிறது. ௯௧—௱.

௨௬-வது கருணையன்மாட்சிப்படலம்.

31. தேவகிருபையாற் கருணையனைக் கருப்பமாகக்கொண்ட வெலிச பெத்தையென்பவளைக் கன்னிமரியுஞ் சூசையுஞ் சந்திக்கப்பயணப்படுகி றது. ௧—௰௪.

35. தீவிரத்துடனேபோய்ச்சேர்ந்து தேவமாதாவவளைத்தழுவிக்கொ ள்ளுகிறது. ௰௫—௨௬.

39. தாய்வயிற்றிற் கருணைய னவதரித்தநாதனைத்தொழுது வரமடை ந்து துள்ள வெலிசபெத்தை தேவதாயைத்துதிக்கிறது. ௨௭—௩௯.

42. தேவமாதா வாண்டவனைத்துதித்தபாடல், கருணையன்பிறப்பு, எ ட்டாநாணடந்தவற்புதம், சூசையுமரியும் போனபின் அவ னெரோதன் கொடுமைக் கவனை யொளித்துக் காக்கச்சொல்லி யறிவித்தவிதம். ௪௰—௫௩.

47. எலிசபெத்தை மிகவும்வருந்தித் தன்மகனை வனாந்தரத்திற்கொ ண்டுபோ யவ்விடத்தில் மரிப்பதற்குமுன் னவற்குச்சொன்னவுறுதி. ௫௪—௭௬.

54. தேவமாதா மனமிரங்கியனுப்பின வானவர்சொன்னவாறுதலாற் றேறின எலிசபெத்தைமரிதததினுற் கருணையன் துக்கசாகரத்திலமிழ்ந் தி யோர்காட்சியா லாறுதலடைகிறது. ௭௭—௯௰.

57. கருணையன்வானவருதவியாற் றன்றாயை யடக்கஞ்செய்தபின் ற னிமையிலுரைத்தபுலம்பல். ௯௧—௱௰௭.

65. திருக்குடும்பம் வானவராலனுப்பின வாறுதலுதவியாற் கருணைய ன்றேறி யவரோடுபொடிப் பேரின்பமகிழ் வடைகிறது. ௱௰௮—௱௩௮.

71. அவன் நாதனைச்சேவிக்கிறவனது பாக்கியத்தைப் பாடினபாடல். ௱௩௯—௱௪௩.

72. கருணையன் காட்டிலெங்கு நாதனைத்தேடித் தன்மனதிலவன்காட்சியையடைந்து தேவமாதாவனுப்பு முணவுணவரவே சூசையவனைக் குறித்துச் செய்தவிண்ணப்பம். ௱௪௪—௱௫௭.

76. தேவகுமாரன் கருணையனைவிளங்குவிக்கு நடபடிவர்த்தமானங்களைச் சூசைமாமுனிக்கு முந்தியறிவிக்கிறது. ௱௫௮—௱௭௰.

80. காமத்திலடங்கிய தீவினை சூசையுரைத்து நல்லோர்க்குத்துன்பத்தை நலமாக்குநாதனைத் துதித்தபாடல். ௱௭௧—௱௮௩.

௨௭-வது ஞாபகப்படலம்.

85. தேவகுமாரன் றனையிலே முதலடிவைத்தணிந்த திருச்சட்டையின் விசேஷம். ௧—௮.

87. சூசைமாமுனி தேவகுமாரனேவலாற் சுகிர்தவுபதேசஞ்சொல்ல வேற்படுகிறது. ௯—௰௮.

90. அத்தியந்ததயையால் மனங்களைத் தன்வசப்படுத்தின வவன்பிரசங்கங்களைத் திரளானசனங்கள்கேட்டுத் தருமத்தின்பயனை யவனிடத்திலறியக்கேட்கிறது. ௰௯—௨௮.

93. சூசை தர்மத்துக்குரியமுறை தெளிவிக்கிறது. ௨௯—௩௬.

96. தொபீயன் தர்மமிகுதியால்விளங்கி வருந்துங்காலத்திலவற்குத்தூரமான தேசத்தில்வரவேண்டிய பணம்வாங்கி யவன்மகனுக்கு மணமுடிக்க வசரீயனேற்படுகிறது. ௩௭—௪௫.

99. அசரீயன் ஜொபீயன்மகனை விழுங்கப்பாய்கிற மீனைப்பிடித்துக்கொன்று கடன்பணமறுபடிவாங்கிச் சாரமியின்மணவாளரைக்கொன்றபேயோட்டி யவட்குந்தயோதரனுக்குமணமுடித்து மிகுந்த ஆஸ்தியோடவர்களோடு திரும்பிவருகிறது. ௪௬—௬௰.

103. அதற்குள்ளே தாய்சொல்லுஞ் சஞ்சலமுறைப்பாடுகளைத் தகப்பனடக்குகிறது. ௬௧—௬௫.

104. அசரீயன் தொபீயன் குருடுநீக்கினபின்பு தான் இரபயேலென்னும்வானவனென்றறிவிக்கவே யக்குடும்பஞ் சுவாமியைவணங்கி மேன்மேலும்வாழுகிறது. ௬௬—௭௯.

109. சூசை சிவாசிவன் சொன்னதைமறுத்து மறுபிறப்பில்லையென்று காட்டுகிறது. ௮௰—௯௨.

112. மாதவன் மனிதர்க்குள்ளுண்டான வறுமைசெல்வவேற்றுமையை விளக்குகிறது. ௯௩—௱௧.

116. சூசை தலைவிதியில்லையென்று நிச்சயித் தூழ்வினையென்பதேதென்றுவிளக்க வாதித்தாய்தகப்பன் தேவகற்பனை மீறினவகையைத் தெளிவிக்கிறது. ௱௨—௱௰௭.

120. அவ னப்பாவத்தால்வந்த கேடின்னதென்று மக்கேடுதீர்க்க நாதனவதரித்துப் பிறந்தானென்றுமறிவிக்கிறது. ௱௰௮—௱௨௮.

124. சிவாசிவன்மனந்திரும்பி யஞ்ஞானகோலநிந்தித்துவிட் டாண்டவனைத்துதிக்கிறது. ௱௨௯—௱௩௬.

126. குசைநாதனைவாழ்த்திச் சிவாசிவனுக் கநந்ததயைகாட்டவே மற்றச்சகலருஞ் சத்தியவேதத்தைப்புகழுகிறது. ௱௩௭—௱௪௪.

128. குசைதன்னைச் சிலர்வினவினதின்பேரிற் பலதேவர்களைவணங்குதலே பேதமையென்றுகாட்டுகிறது. ௱௪௫—௱௫௪.

131. அவன்றேவவிலக்கணங்களைவிவரித் தொரோ கடவுளுண்டென் றுருப்பிக்கிறது. ௱௫௫—௱௬௫.

136. பலர்தெளிந்து தங்கள் முன்னோர்குருட்டாட்டத்தைநினைத் ததிசயிப்பச் குசையதின்காரணங்களைத் தெளிவிக்கிறது. ௱௬௬—௱௭௫.

௨௮-வது வாமனுட்சிப்படலம்.

140. காமாதுரவீரனாகியவாம னறநெறியிலொழுகல் தன்னாலாகாதெனவே குசை பழக்கத்தினாற் சகலமுமெளிதாகுமென்றுகாட்டி யிதற்குநல்லமனமே போதுமென்கிறது. க—௰௯.

145. உடலுமாதரு முயிருக்குச்செய்யும் பகைப்போரில் வெற்றியரிதென்று வாமன்சொல்லச் குசை யிதினு நரகத்தில்வேத லரிதாமென்கிறது. ௨௰—௩௫.

150. காமநோய்தீரும்வகை. ௩௬—௫௩.

154. குசை வாமனுக்கு நரகப்பயமுறுத்தவே மற்றவர் நரகமும்பசாசுமேதென்றுகேட்டதினால் மாமுனி வானவரின் சிஷ்டிப்பு மியல்பும் பசாசுகளுண்டானவகையுந் தெளிவிக்கிறது. ௫௪—௭௪.

160. அவன் பசாசினியல்பு நரகத்தன்மையுமதிலுள்ள துணையும் விவரிக்கிறது. ௭௫—௮௫.

164. நரகநெருப்பினாலும் பசாசுகளாலும் வருமாக்கினை. ௮௬—௯௬.

168. பாவிகள் நரகத்திற் பஞ்சேந்திரியங்களா லென்றென்றைக்குமநுபவிக்கும்வேதனை. ௯௭—௱௰௨.

172. குசை நரகப்புலம்பலையுரைத்ததின்பின் னிவையெல்லாங்கேட்டவர் மனமுருகி யழுதுசொல்லு முணர்ச்சிகள். ௱௰௩—௱௨௬.

176. வாமன்மனந்திரும்பிச்சொல்லு மனஸ்தாபப்புலம்பல். ௱௨௭—௱௪௰.

180. சூழநின்றவ ரதிசயித்துச்சொல்லும் புகழ்ச்சி. ௱௪௧—௱௪௮.

182. குசையுரைத்த நல்லுணர்ச்சிகளால் வாமனு மற்றவரும் புண்ணியத்திற்றேறுகிறது. ௱௪௯—௱௫௮.

உகூ-வது வேதக்கொழுமைப்படலம்.

186. சுரமியென்னுமோர்கிழவி சூசையையெதிர்த்துச் சொன்ன கனவைமறுக்க மாமுனி கனவுகளின்காரணங்களைத் தெளிவித்ததினு லவள் சினந்து போகிறது. க—ய௯.

191. அவள் தன்றேவரிழிவினுற் புலம்பிச்சோர்ந்து தூங்கையிற் பசாசவளுக்குத்தோன்றுகிறது. ய௮—உரு.

193. பசாசுகிளப்பின சினத்தோடு சுரமி சத்தியவேதத்தையழிக்கக் கொடியநாவகனுதவியைக் கேட்கப்போகிறது. உசா—ங௪.

195. நாவகன் சுரமியின் முறைப்பாடெல்லாங் கேட் டவள்களிகூரும்படி செய்யக்கருதுகிறது. ஙரு—௪௮.

199. அவன்முகத்திற்றேன்றினசினத்தை யவன்றகப்பன்கண் டதின் முகாந்தரங்கேட்டுணர்ந்து மறுக்கத்துவக்குகிறது. ௪கூ—ரு௪.

201. மிகவும் வல்லமையுங் கொடுமையுமுள்ள சினக்கரன் பலவரசரைத் தனக்குக்கீழ்ப்படுத்தி யூதருந் தம்வேதத்தைவிட்டுக் கீழ்ப்படியச் சொல்லித் தூதனுப்புகிறது. ருரு—சுரு.

204. அவ னொருசலேநகரை நிர்மூலமாக்க நினைத்திருக்கையிற் றன் சேனை யோர்நிமிடத்திற் சங்காரமானதைக்கண் டோடிப்போ யவலமாய்மடிகிறது. சுசு—எசு.

207. நபூக்கன் சூளையிற்போடுவித்த மூன்றுயூதர்பிழைத்தது மவன் தேவகோபாக்கினையால் மிருகவடிவாகி மறுபடி மனுவுருவு மரசுமடைந்ததுந் தேவகோயிலைக் கொள்ளையிடவந்த வெல்லியோதுர ணுக்கினைப்பட்டதுமாகிய வற்புதங்கள். எஎ—௮௮.

211. நாவகன்சொன்னதை யவன் றகப்பன்மறுத்து வேதநலததைச் சூசைமாமுனியிடத்திற் கேட்டறிய வேவுகிறது. ௮கூ—கூசு.

213. சூசை நாவகன்மனதிற்கொண்ட தீமையை நீக்கத்தக்க சுகிர்த போதகஞ்சொல்லுகிறது. கூஎ—ரா௮.

216. நாவகன்தான்சினந்து சூசையைக் கன்னத்திலடித்தவடியை யிம்மாமுனி பொறுக்கிறதைக்கண்டு மனந்திரும்புகிறது. ராகூ—ராஉய.

219. நாவகனை யாவரும்புகழவே சுரமி யவன்செய்ததைச் சகியாமல் மதிமயங்கி நாக்கைப்பிடுங்கிச்சாகிறது. ராஉக—ராஙய.

ஙய-வது மீட்சிப்படலம்.

223. சூசை தான்சொல்லிய போதகத்தா லெங்கு நன்மைவிளைகிற சமயத்திற் றிருக்குமாரனேடுந் தேவதாயாரோடுந் தன்றேசத்துக்குத்திரும்பிப்போகத் தேவவேவல்பெற்று யாவர்க்குமுறுதிசொல்லுகிறது. க—௮.

225. இரவிமாபுரத்தா ரவர்போனதை யறிந்தமாத்திரத்தின் மிகவும் புலம்பி யவரைப்பின்றுடருகிறது. கூ—யகூ.

229. அங்கரத்தார் புலம்பித்தேடிப்போகையி லோர்சோலையிலே மூவரடிகண் டதின்மேல் மலரணிந்து மீளவுந் துயரமுறையிட்டுத் துடருகிறது. உ௰—௩௪.

232. சூசைமன்ருட்டினுற் றிருக்குமார னவர்துயரத்தைநீக்கி யவர்வனத்திற்றுடராதபடிநிறுத்தவே யாவரு மின்பவாறுதலடைந்து திரும்பிப்போகிறது. ௩௫—௪௧.

234. யேசுமரிசூசைபோகிற வனத்துவழி மலர்ந்ததன்மை. ௪௨—௬௰.

239. திருக்குமார னவ்வனத்தில் விளங்குந் தபசிகளை முந்தியறிவிக்கிறது. ௬௧—௮௪.

246. வானவர் திருக்குமாரனைத்துதித்துவணங்கையி லவ்வனமெல்லாம் வனப்பிற்சிறந்தமுறை. ௮௫—௯௰.

249. மூவ ரோர்காட்டையுமலையையுங்கடந்து யூதர்நாட்டிற்சேர்ந்தொருசோலையிலிளைப்பாறுகிறது. ௯௧—௱.

251. திருக்குமாரன் மோரியமாமலையைக் கண்டழுது ஆபிருமென்பவ னதிலிடப்போன பலியைவிவரித் ததுவே தன்னுசையின்படி தானுகும் பலிக்கடையாளமென்கிறது. ௱௧—௱௰௪.

255. வானவ ராகாயத்திற் கதிர்வீசின வோர்சிலுவைகாட்ட நாதனதனைப்புகழ்ந் துயர்ந்துபோ யதையரவணைத்துத் தன்றிருமாதாவுஞ்சூசையும் பட்டதுயரைத் தீர்க்கிறது. ௱௰௫—௱௨௨.

258. சுகந்த மலைச்சாரலிற் கண்டவேடர்க்குஞ் சூசைமாமுனிக்கு முண்டானசம்பாஷணை. ௱௨௩—௱௩௯.

263. தனக்குப் பூமாலைகளைக்கொண்டுவந்த மாதர்களுக்குத் திருக்குமாரன் புத்திமதிசொல்லி யவர்களைச் சுகிர்தநெறியிற் றிடப்படுத்துகிறது. ௱௪௰—௱௪௫.

265. மூவர்வழிப்போய் எரோதன்மக னுளுகிறதைக்கேட்டதனுற் சூசைகொண்டபயந் தேவதூதனுலொழிந்து நாசரொத்தென்னுந் தங்நகரையண்டுகிறது. ௱௪௯—௱௫௰.

267. அங்கரத்தா ராரவாரத்தோ டவர்க்கெதிர்போ யவரைக்கொண்டாடிப்புகழுகிறது. ௱௫௧—௱௬௰.

௩௧-வது பிரிந்தமகவைக்காண்படலம்.

270. திருக்குமாரன்வளருமளவிற் சொல்லிலடங்காத வருளால்விளங்கிப் பன்னிருவயதுள்ளவனுய்த் தன் றிருமாதாவோடுஞ் சூசைமாமுனியோடு மெருசலேமாநகர்க்கோயிலுக்குப்போகிறது. ௧—௮.

272. நாத னியாக்கோபென்பவன் கண்ட வேணியின்காட்சியையுந் தான்சிலுவையிலிறந்து நிறைவேற்று முலகிரட்சிப்பையு மவர்க்குச்சொல்லிக் கோயிலில்வேண்டிக்கொள்ளப் போகிறது. ௯—௰௪.

274. வேண்டினபின்பு திருக்குமாரன் காணுமற்போனதினுற் சூசையுமரியு மத்தியந்ததுயரோ டவனை யெங்குந்தேடியழுகிறது. ௰௫—௨௩.

276. தேவதாயு மாமுனியு மிரவெல்லாந் துயரப்பட்டுச்சொல்லிக் கொண்டதற்கு வானவர்மனமிரங்கித் திருக்குமாரன் மரிக்கவில்லையென் றவர்களுக்கறிவிக்கிறது. உச—௩௫.

280. சூசை நகர்க்கப்பா லெங்கும் புலம்பித்தேடக் காவெல்லாங் கூடவருந்துகிறது. ௩௬—சசு.

283. தேவமாதா தன்றிருக்குமாரனை நகரொங்குந்தேடி யோர்தடாகத்தின் கரையினின்று சொல்லியபுலம்பல். சஎ—சுய.

287. திருத்தாய்படுந் துயரமுகாந்தரமுந் தேடுமகனது சாயற்குறிப்பு மொருத்திகேட்டுத் தானவனைக்கண்ட விதஞ்சொல்லுகிறது. சுக—எசு.

291. தேவமாதா தென்பட்ட சூசைமாமுனிக் கதைச்சொன்னதின் பின் பிருவருங்கோயிலுக்குவருகையி லதிலே திருக்குமாரன் வேதநூலோர்சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அய—அச.

293. இரட்சகன்பிறந்திருப்பானென்று மவன்றானென்று மிருவகையின்னதென்றுந் தன்விசேஷ மின்னதென்றுந் திருக்குமாரன்தெளிவிக்கிறது. அ௫—௯௩.

297. அவனைத்தேவமாதாவுஞ் சூசையு மவ்விடத்திற்கண்டு மிகவுமகமகிழ்ந் தவனோடு தம்மூருக்குப்போகிறது. ௯ச—ளா.

௩உ-வது புரோகிதப்படலம்.

300. அவர்வழியிலுண்டானசிறப்பு. க—ய.

303. திருக்குமாரன்றந்த பேரின்பகாட்சியா லகமகிழ்ந்தசூசை யவனைத்துதித்துத் தன்றாழ்மையைப்பாராட்ட நாதனதற்குரிய மறுமொழிசொல்லுகிறது. யக—உக.

306. திருக்குமார னித்தாலியநாட்டைப்புகழ்ந்து வானோரா லதிற்கொண்டுபோகப்படுஞ் சூசைமனைக்குண்டாகுஞ்சிறப் பிவனுக்கறிவித் ததின்மே லிவ னாயைத்துக்கு விளக்கங்கேட்கிறது. உஉ—௩க.

310. திவ்வியநாதன் றானுலகத்தை யிரட்சிக்குமுறைசொன்னதின்பின் மனிதரறத்தினிலைக்கும்வகை சூசைகேட்கிறது. ௩உ—௩அ.

312. அதற்குத்திருக்குமாரன் றானனுப்பும் பிரசங்கிகளையுந் தந்தருளு மேழுபொதுவரங்களையுந் தெரியப்படுத்துகிறது. ௩௯—சஎ.

315 சூசை நாதனருளைத்துதித்தபாடல். சஅ—௫ய.

316. மாமுனி வானத்திலே சொல்லிலடங்காத சிறப்பழகுமகிமையுள்ள வரசனையு மாதர்களையுங் கண்டகாட்சி. ௫க—எக.

322. மாதவன்கண்டவரச ரின்னின்ன தேசஸ்தரென்று திருக்குமாரனவனுக்குத் தெளிவிக்கிறது. எஉ—அசு.

328. அதற்குச்சூசை பிரமித்துக் கொடிய சேவகரோடே பயங்கரமானபூதம் பாதாளத்தினின்றுபுறப்பட் டுபத்திரப்படுத்தப்படுநல்லோர்மெலியாததைக்கண் டிதேதென்று திருக்குமாரனைக்கேட்கிறது. ௯ய—௯௬.

330. திருக்குமார னதை மாமுனிக்குத் தெளிவித் துபத்திரத்தாற் றன்வேதத்துக்கு நல்லோர்க்கும் வருநன்மையைச்சொல்லிப் பிணியிற்பொறுமையால் வருமிராசாங்கமே யவன்பங்காமென்கிறது. ௯௭—௱௮.

௩௩-வது பிணிதோற்றுபடலம்.

335. நமக்குப்படிப்பினையாக மாதவன் கடும்பிணிபட்டதையின்பமாயநுபவித்துமாட்சியடைந்தமுறை. ௧—௰௧.

338. வானோர்காட்சியா லாறுதலடைந்தகுசை பின்னுங்கடினவருத்தப்படவே தேவமாதா வவனுக்காகத் தன்றிருக்குமாரனைக் கேட்டமன்றாட்டுக்கு மறுமொழி. ௰௨—௨௨.

341. தேவதாயுந்திருக்குமாரனுந் தனக்குச் செய்தபணிவிடையாற் குசை யின்பமடைந்துசிறந்தமாட்சி. ௨௩—௨௮.

௩௪-வது தூதுரைப்படலம்.

343. மாதவன் வானோர்காட்சியாற்றேறித் தரிசித்தகடவுளாற் பிதாக்களிடத்திற்குத் தூதாக வனுப்பப்படுகிறது. ௧—௰௨.

346. குசைதிருக்குமாரனிடத்திலுந் தேவதாயிடத்திலும விடையுமாசீர்வாதமுங்கேட் டுயிர்பிரிந் தவர்களா லடக்கம்பண்ணப்படுகிறது. ௰௩—௨௨.

349. பிதாக்க ளவன் றம்மிடத்திற்சேர்ந்து விளங்குகிறதைக்கண்டு தம்முள்ளதிசயித் தவனுமொன்று கேட்கிறது. ௨௩—௩௨.

351. குசை தானின்னுனென்று மிரட்சகன்பிறந்ததனு விரட்சணியகாலமாயிற்றென்றுஞ்சொல்லிப் பிதாக்கள் கேட்டபடி யவனியல்பினையவர்களுக்குத் தெளிவிக்கிறது. ௩௩—௪௪.

355. அன்னமை கேட்டதின்பேரிற் குசை நாதனுடைய பிரதானநடபடிகளையுரைக்கிறது. ௪௫—௫௨.

358. பிதாக்கள் நாதனைத் துதித்தபாடல். ௫௩—௬௰.

௩௫-வது உத்தானப்படலம்.

361. நரதேவன் றமது திவ்வியவேதத்தைப்போதித்தெண்ணிறந்த வற்புதங்களைச்செய்து தம்முடையதேவபிதாவுக்குத் தம்மை யிரட்சணியபலியாக வொப்புக்கொடுக்கிறது. ௧—௰௯.

366. நாதன்பாடுப்பட்டிறந்து பிதாக்கள்சிறையைத்தீர்க்கப்போகிறது. ௨௰—௨௯.